ஸ்ரீ:

பதினெண்கீழ்க்கணக்கிலொன்றாகிய

பழமொழி மூலமும்

பழைய உரையும்.

[முதற்பகுதி, முதனூறுபாட்டு]

இவை

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துச் "செந்தமிழ்" ப்பத்திராதிபர்

திரு. நாராயணையங்காரால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று

அவரெழுதிய குறிப்புரையுடன் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

செந்தமிழ்ப் பிரசுரம்—௰௯.

தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலை

மதுரை

1918

—

விலை ரூபா 1—0—0.

ஸ்ரீ:

முன்றுறையார்செய்த

பழமொழி

மூலமும் உரையும்.

1.

அரிதவித் தாசின் றுணர்ந்தவன் பாதம்
விரிகடல் சூழ்ந்த வியன்கண்மா ஞாலத்
துரியதனிற் கண்டுணர்ந்தா ரொக்கமே போலப்
பெரியத ருவி பெரிது.

என்பது, உலகத்தின்கட் செறிதற்குரிய குற்றத்தைக் கெடுத்துச் சிறிதுமொழியாமல் முழுதுமுணர்ந்தவன்பாதத்தைத் தமக்குரிமைப்பட வாராய்ந்துணர்ந்தவர்க் கோரரமே யுர்தாவது: பேர் நட்பினை யுடையதாதலிற் பெரிதாயது போன்று என்றவாறு.

(குறிப்பு) உலகம்-காமபூமி. குற்றம்-காமம் வெகுளி மயக்கங்களாம்; இதனைக் "காமம் வெகுளி"† என்னுங் குறளுரையானு மறிக. முழுதுமுணர்ந்தவன்-எல்லாமுணர்ந்த இறைவன். அவன்பாதத்தைத் தமக்குரிமைப்பட ஆராய்ந்துணர்தலாவது, அவனை உரியோனெனவும், தாம் அவனடித்தொழும்புக்குரிய உரிமையெனவும் ஆத்துமவிசாரஞ்செய்து தெளிதல். கெடுத்து, ஆராய்ந்தவர்க்கெனக்கூட்டுக. ஓக்கம்-உயர்வு; மேற்கெதியுமாம். ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. ஒன்றற்கு உடம்பின்வளர்ச்சியாற் பெரியதென உயர்வுண்டாவதுபோல, முற்றமுணர்ந்தவன்பாதத்தையுணர்ந்தவர்க்கு ஞானவளர்ச்சியால் உயர்வுண்டாமென உவமையொடுபொருந்தியுரைத்துக்கொள்க. ஆராய்ந்துணர்ந்தவர்க்குயர்வுண்டென்றாராயினும், அவரேயுயர்வுடையோர்; அவர் வணங்கற்பாலரென்பது கருத்தாதலால் அடியார்வணக்கமுங் கடவுள்வணக்கமு மொருங்குகூறியவாறுமிற்று. பெருத்ததுபேரிது என உலகவழக்காய்வந்த பழமொழி இங்குக் கொள் யும்
ளப்பட்டது.

*முதற்பாட்டுக் கிடைத்திலது. கிடைத்தால் எழுதிக்கொள்ளும்படி இடம் விடப்பட்டது.

† திருக்குறள் ௩௬-ம் அதி. மெய்யுணர்தல் ௧௦.

4. கல்லாதான் கண்ட கழிநுட்பங் கற்றார்முற்
சொல்லுங்கால் சோர்வு படுதலா—னல்லாய்
வினைமுந் துறாத வுரையில்லை யில்லை
கனாமுந் துறாத வினை.

எ-து, கற்றுவல்லாதானாய்ந்துகண்ட மிக்கநுண்மை கற்றார் முன்பு தான்சொல்லுங்காற் சோர்வுபடுதலால் நல்லாய்! வினைமுற்படாத சொல்லுமில்லை, கனாமுற்படாதவினையுமில்லை; ஆதலால் அவ்வாறேபோலக் கல்வி முந்துறாத நுண்மையுணர்வுமில்லை எ-று.

(குறிப்பு) கல்லாதான், கற்றார் என்பவற்றிற்கேற்ற செயப்படுபொருளாகிய, நீதிநூல்களை யென்னு மெச்சச்சொல்வருவித்துக் கூட்டியுரைத்துக் கொள்க. நுண்மை-நுண்ணுணர்வாலாராய்ந்த சூழ்ச்சிமுடிவு. சோர்வுபடுதல்-தவறுமொழிதல். நல்லாயென்பது மகடூஉமுன்னிலை. இது, சுவைநயந்தோன்றக்கூறுவதொருமரபுபற்றிவரு மிலவழக்கு. இந்நூலுட் பின்னும் பலபடியாய வரும் முன்னிலைகளும் இன்ன. சோர்வுபடுதலால் என்னும் மூன்றனுருபை, கல்விமுந்துறாத நுண்ணுணர்வுமில்லை என்பதனுள், இல்லையென்னும் எச்சச் சொல்லொடுகூட்டிமுடிக்க. வினைமுந்துறாதவுரையில்லை, கனாமுந்துறாதவினை யில்லை என்பன இரண்டும் இணைந்து ஒருபழமொழியானமையா லவையிரண்டுந் திருட்டாந்தமாயின. இவற்றுள் வினைமுந்துறாதவுரையில்லையென்றது கடாவின்றி யுரைநிகழாதென்பார்மதம்பற்றிய கலைவழக்கு. இதனை, இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின் என வினவிக்கொண்டுவரையும் உரைநடைகளானும் அறிக. வினையென்றது வினைப்பயனாகவரும் நன்மைதீமைகளாம். அவற்றை யுணர்தற்குக் கனவை நிமித்தமாகக்கொள்ளுதல் மரபாதலால் அவற்றிற்குக் கனா முந்துறுதல் நியமமாயிற்று. இதுவும் கலைவழக்கு. இதனை, "வாரணமாயிரம்"* என்னும் நாச்சியார்திருமொழிப்பாசுரங்களானும், கனாநூன்முதலியவற்றானும் அறிக. எடுத்துக்காட்டுக்கிளவியைக் கல்விமுந்துறாத நுண்ணுணர்வுமில்லையெனப்

பொருள்வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இதனால் ஒருவனுக்கு இயற்கையானுண்டாகிய நுண்ணுணர்வுக்கு அவன் முற்பிறப்பிற்கற்றகல்வியே காரணமாமென்பதும், அந்நுண்ணுணர்வுநிலைபெறுதற்குப் பின்னுங் கல்வியுணர்வே வேண்டுமென்பதும் பெறப்படும். பெறவே, நுண்ணுணர்வுடையோனேயாயினும் அது சோர்வடையாமைப்பொருட்டு நீதிநூல்கற்கவேண்டுமென்பது கருத்தாய்த் தெய்வவணக்கத்தையடுத்துச் செயப்படுபொருளாகிய நீதிநூலின்சிறப்புக் கூறியவாறு. இப்பாட்டிற்காட்டியபழமொழி காவியவழக்காய் முந்தையோர்செய்யுளிற்பயின்றதுபோலும். இவ்வாறே பினனும் "இழுக்கத்தின்மிக்கவிழிவில்லையில்லை, யொழுக்கத்தின்மிக்கவுயர்வு"† எனவருதலும் காண்க.

*நாலாயிரப்பிரபந்தம் நாச்சியார்திருமொழி, 6-ம்பத்து.
† இது இந்நூலின் அறுபத்துநான்காம் செய்யுள்.

3. கல்வியா னாய கழிநுட்பங் கல்லார்முற்
சொல்லிய நல்லவுந் தீயவா—மெல்லா
மிவர்வரை நாட தமரையில் லார்க்கு
நகரமுங் காடுபோன் றாங்கு.

எ-து, கல்வியானாய மிக்க நுண்மையறிவா னொருவன் கல்லாதார் முன்புசொல்லிய நல்லபொருள்களுந் தீயவாம்; எல்லாப்பொருள்களாலுமிவரப்படாநின்றவரைநாடனே! தமரையில்லாதார்க்கு நகரமுங் காடுபோன்றாற்போல எ-று.

(குறிப்பு) நுட்பம்-நுண்ணுணர்வு. நுட்பத்தால், எல்லாவற்றானும் என மூன்றனுருபுவிரித்துரைக்கப்பட்டது. கல்லாரால், தீயனபோற்கருதப்படுமென்

பார் நீயவாம் என்றா. தமர்-தமமொடுபயின்றார். ஒருவர்கருத் தம்மொடுபயின்று இலரேயாயின, பயிலாதவலோபலரிருககுமகரமும் ஆள்வழககற்றகாடுபோல மனங்கொளளாதாகுமாறே, கற்றுவல்லார் நுணுகிககண்ட நல்லனவாயபொருள் களைக் கலலாதார்க்குச்சொல்லின் அவ ரவை பயிலாமையால் மனங்கொள்ளாது விடுவரென உவமையொடுபொருததியுரைததுககொள்க. கல்வியினுண்ணறிவாற் கணட செவ்வியபொருள்களைக் கல்வியறிவில்லாதமுழுமக்களிடததுச் சொல்ல லாகாதென்பது கருதது. கற்றோரிடத்தேசொல்லவேண்டுமென்பது குறிப்பு. உற்றாரையில்லாத ஆரும் ஊரோ' என்பது உலகவழககான பழமொழி. இதனால நூற்பொருள்கேட்டற் கதிகாரமில்லாதாரிவரென்பது சொல்லப்பட்டது.

4. கேட்பாரை நாடிக் கிளத்தப் படும்பொருட்கண்
வேட்கை யறிந்துரைப்பார் வித்தகர்—வேட்கையால்
வண்டு வழிபடரும் வாட்கண்ணாய் தோற்பது
கொண்டு புகாஅ ரவை.

இ-ள், தாமுரைக்கின்றபொருளைக் கேட்கவல்லாரை நாடித் தாஞ் சொல்லப்படும்பொருட்க ணவர் விரும்புவாரென்பதனையறிந்து சொல் லுவா தெள்ளியார், தங் காதலாலே வண்டுகள் பூவென்றுபின்செல்லா நின்ற வொளியினையுடைய வாட்கண்ணாய்! தோற்பனகொண் டவையின்கட் புகாராதலா லதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) கேட்பார்-நூல்கேட்டற்குரிய கல்வியறிவுடையார். கல்வியு ராயி னவரிடைச்சொல்லில அவரறிந்துகொள்ளமாட்டாமையாற் பயன்பட தென்பார் கேட்பாரைநாடி யென்றும, கல்வியுடையராயினும் சொல்லும்பொருட் கண் அவர்கது விருப்பமில்லையாயிற் சொல்லுவதாற்பயனில்லையென்பார் கிளத் தப்படும்பொருட்கண் வேட்கையறிந்து என்றும் கூறினா. பூவென்று என்றது

வண்டுகள்வழிபடர்தற்குக் காரணம்விரித்துரைத்தவாறு. இங்கு, தோற்பது-தோல்வியுறுமசொற்கள். தோற்பதுகொண்டுபுகா அரவை என்னும் பழமொழிப் பொருள் இங்கு வெதிரேகதிருஷ்டாந்தமாகக் காட்டப்பட்டமையால் அவையிற் புகுவார் வெல்வதற்கேற்ற செலலுஞ்சொற்கொண்டுசெல்வா எனனு முடன் பாடாகிய பொதுப்பொருளால, சொல்லுவனசெலவுமாறு, கேட்பாரைநாடிக... .... திரைப்பாவிசதகா எனனும சிறப்புப்பொருள் தணியப்பட்டது. இதனாற் கேட்போராகிய அதிகாரியையறிந்து சோாவுபடாது நூற பொருள்சொல்லவேண்டுமெனச் சொல்லுமாறும, கல்வியறிவுடைமையாகிய ஆற்றலும விருப்பமுமுடையாரே நூறபொருள் கேட்டற்குரிய அதிகாரியென பதும் சொலலப்பட்டன

5. புலமிக் கவரைப் புலமை தெரிதல்
புலமிக் கவர்க்கே புலனாம்—நலமிக்க
பூம்புன லூர பொதுமக்கட் காகாதே
பாம்பறியும் பாம்பின கால.

இ-ள், அறிவுமிக்கவரைப் பிறர்க்கு அறிவின்மையால் ஆராய்ந்தறிதல் அறிவு மிக்கவர்க்கே புலனாம்; நன்மைமிக்க பூம்புனலூரனே! சிறப்பில்லாத பொதுமக்கட்குத் தெரிதலரிது; பாம்பினுடைய கால்களை, தம்மினமாகிய பாம்புகளறியுமாதலான் எனறவாறு

(குறிப்பு) புலமென்றது புலநெறிவழக்கு,புலவா, என நூலொடியைந்தே அறிவுக்கானமையால உரையிலுள்ள அறிவென்றது நூலறிவை யெனக்கொண்டு, நூலகற்றுநுண்ணறிவானமிக்காரியறிய நூலின்கண்ணுள்ள ஆழ்ந்தகருத்துக்களை யாராய்ந்தறிதல நூலறிவானமிக்காரக்கே யுளவாம,

எனப் பொருளை விரித்துரைத்துக்கொள்க. இதனை, "விஷ்ணோ நவஜ்ஞா நாதி விஷ்ஜ்ஞா நவான், 80" என வடமொழிவாணரும் வழங்குவர். புலமிக்கவரைப

புலமைதெரிதல் என்றது, பசுவைப் பாலைக்கறத்தல் என்பதுபோன்று ஈருருபிணைந்து நின்றது. அது புலமிக்கவர் துபுலமைதெரிதலென்றபடி. புலப்படுவது உள்ளதேயாமாதலால், புலனுமென்றதற்கு உள்ளவாமெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. தெரியுமாறு பலவாதலாலும், தெரியும் பொருட்பன்மையாலும் தெரிதல் பலவாதலால் உளவாமென்றார். புலமிக்கவராகிய நூலாசிரியரது நுணுகிய கருத்துக்களை புலவரேதெரிவாராதலால் அவர்பாற்சென்றே நூற்பொருள்கேட்க வேண்டுமெனபது குறிப்பு. புலமிக்கவர்க்கேபுலனுமெனறமையானே பொது மக்கட்காகாதெனபது பெறப்பட்டிருக்கவும், மறித்தும் பொதுமக்கட்காகாதென்றது, இறைவனுளமையாவதுங்கலயருளப்பெறற் சிறப்புடையார் கல்லாதுமுணர்வர் எனப் துணாததறகெனக. பாமபறியுமபாம்பினகாலஎன்றது. பின்கால் பாம்பறியும் எனனும பழமொழியாம. அது இங்குச் செயயுள்நோக்கி முன்

பின்னுகமாற்றி ஆறனுருபுவிரித்துரைக்கப்பட்டது. இப்பழமொழி, "பாம்பறியும் பாம்பினகா லெனமொழியும பழமொழியும் பார்க்கிலீரோ"* எனத் தமிழ்ப் புலவராலும், "ஃஹிரேவஹேஃபாதௌ"என வடமொழிவாணராலும காவியங்களில் எடுத்தாளப்பட்டது. கால் என்னுஞ்சொல், வழக்குவலியால் நடக்கு முறுப்பையுணாததாசாயிருப்பினும், அவ்வுறுப்பு பாமபுக்கில்லாமையா லிங்கு அதனையொழிந்தப பொருளுக்கியைய இடவிசேடமேபொருளெனக்கொள்ளத் தக்கதாயிற்று. கால் எனபது இடவிசேடத்தையுணர்த்துஞ்சொல்லாகுமெனபதைக் "கணகாலபுறமகம"† என்னுஞ் சூததிரவுரையுட் சேனாவரையர் கூறிய வாற்றானும, கால்¦, கால்வாய, வாயக்கால் என்றரெடுக்கத்து உலகவழக்கால்

ஒடுங்கியும், முடங்கியும், வளைந்தும், நிமிர்ந்தும், நீண்டும் இருக்கும் இடவிசே டங்களையுணர்த்துதலானும் மதிக. பாம்புறையும் இடங்களும் அதனுடற்கிடக்கைக் கேற்றவாறே அத்தன்மைகளையுடையவாயிருக்கவேண்டுமாதலானும் பாம்பின் காலெனப்படும் நண்டு, கறையான் இவை உறையுமிடத்தை நண்டுவளை, கறையான்புற்று என வழங்கும் மரபுபோலப் பாம்புறையுமிடத்தைப் பாம்பின்கால் என வழங்குவது பண்டையோர் மரபாதலானும் மூலத்துள்ளும் உரையுள்ளும் பாம்பின் கால் என்பதற்குப் பாம்புறையுமிடங்களை என்பொருளுரைத்துக்கொள்க. மிகவும் கோப்பியமாகப் பாம்புறையுமிடங்களை அவற்றோடொத்த பிறபாம்புகளறிவதலைத் பிறரறியாதவாறுபோல நுண்ணறிவுடையோரது கோப்பியமான கருத்துக்களை, அவரோடொத்த நுண்ணறிவுடையோரேயன்றிப் பிறர் அறியாரெனப் பொருளொடுபொருந்த யுரைத்துக்கொள்க. இது, கோப்ய ரக்ஷக ப்ராப்யத்தன்மைகளை ஒப்புமையாகக்கொண்டெடுத்துக்காட்டும் இப்பழமொழியின் கருத்துத்துவே யென்பதற்கு இப்பழமொழியின் சப்பொருளாகிய பிறரறியாரென்பதனை, "இன்னபுற்றிற்பாம்பிருக்குமென்பது யாரறிவார்" என வழங்கும் உலகவழக்கும், "அஹிரேவவேத்தா ந்ருவெஷ:" என்னும் வடமொழிக்காட்டுகளுள்ளகவிஷம் வேத்தி என்பதற்குப் பாம்புறையுமிடங்களை என்னும் பொருளுடைமையும் சான்றும். இங்ஙனமன்றி, இப்பழமொழி, "ஸ ஜோமனோவஜாநீதே ஸ ஜோம ஹ்ரணவல்லெ" என்ற நூலையானந்தத்துள் வலமேலாகவ்ற்சியணிக்குக் காரணமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதில் சு(வ)ரணம் என்றது நடக்குமுறுப்பாகிய கால்களையேயுணர்த்துவதாம். இதற்கு "க ஜூரீமஹிஷவாதுக்ஷ-ப்ராவொகாவொகாஷிராஃ மெஷீ" என்னும் நாமலிங்கானுசாஸனமும், "கருவரிக்கால்காலும், மயிரெனக், கட்செவிப்பாம்பிறா சாணரிதாய், நாலாறுகாலுமுண்டாம்" என்னும்

*கம்பராமாயணம், ஆரணியகாண்டம், சூர்ப்பநகைப்படலம், செய்-கக.

†தொல். பொருள். வேற்றுமையியல். சூத்திரம்---உக.

‡உயிர்மெய்யெழுத்தில் ஆகாரக்குறி நடக்குமுறுப்புமாம்.

சித்தராரூடமும், பல்லி பாம்பரணை யிவற்றின்பரம்பரையே காளடைவிற் பாம்பாகப்பரிணமித்ததென்னு மொருசாராங்கிலநூல்* வல்லார்கொள்கையும்† சான்றுவனபோலும். இப்பாட்டிற புலமையென்றது நூலிலுள்ள நுணுகியகருத்துக்களையாதலால், புலவராலறியத்தக்க நுணுகியகருத்துக்களையுடையதே நூலாம் என நூலினிலக்கணமும், அத்தகைய நுணுகியகருத்துக்களையறிந்துசொல்லற்குரியோன் நூல்வல்லோனாயிருக்கவேண்டுமென ஆசிரியனிலக்கணமும் ஒருங்கு கூறியவாறாயிற்று. இவையைந்துபாட்டும் நெறியுணர்த்துதலபற்றி நூலாகவும், வணக்கமதிகாரமுதலியவுணர்த்துதலபற்றிப் பாயிரமாகவும் ஒருங்கேகொள்ளுமாறுகூறியதொரு தந்திரவுத்தி. இவையே அவையடக்கியலுமாமாறுராய்ந்தறிந்துகொள்க இனி, இந்நூலாசிரியர், மாணாக்கர்க்கறிவுறுத்தற்குரிய அறமுதற்பொருள்களைக் கூறுவான்றொடங்கி, அவற்றை அதிகாரப்படவைப்பின், செய்யுள்களிலபொருள்கள் அதிகாரத்தளவா யடங்கியொடுங்குமெனநினைந்து, அவ்வாறுகூறாது, விரோதமின்றிவிளங்கும்பொருள்களையெல்லாம், வேண்டியவாறே வெகுமுகமாய விரித்துரைத்துக்கொள்ளுதற்கேற்ற முத்தகச்செய்யுள்களானே கூறுப.

*Encyclopædia Britannica Vol 22 p. p 189--190

†இக்கொள்கை யுண்மையுடையதாயின் அப பல்லிவகையினகாலகள் நாளடைவிற் குறுகிக்கொண்டுவந்து பிறாகருத்தோன்றுதமறையுந்தருணமாகிய முன்னையவூழிக்காலங்களி லிப்பழமொழி பிறந்திருக்கலாமெனக்கொள்ளுதல் பொருந்துமாயினும், அக்காலங்களையறிதல நுபயோகமாயப் பொருளொடுபொருந்தாமையாலும், சித்தராரூடத்துட்கண்டது -கருப்பு மூங்கிலமுதலியவற்றினுள்ள வட்டவடிவானவரையைக் கணுவென்னுமிடப்பெயராலவழங்குதலும் துலாக்கோலினமேற்புறத்துள்ள வுறுப்பிற்குறியான வெண்ணிறவரையை வெள்ளிக்காலென வழங்குதலும்போலப் பாம்பினடிப்புறத்துக் குறுக்காயநீண்டவடிவுள்ள

வரைகளையே காலெனனு மிடப்பெயராலவழங்கியதாகக் காணப்படுதலால் அவையும வலோநவிற்சசேற பொருட்குறிப்புக கிடைக்காமையாலும, நாமலிங்கானுசாஸனத்திற்கண்ட ம—ட்..வாந் (மறைந்தகால்களையுடையது, எனனும பெயரானது:-கூடசப்தம அபாவலக்ஷகமாக, “அருங்கேடன” (குறள் 210) என்பது போனறு இன்மையின்முன்மையில இலவதை யுள்ளதுபோலவைதது கூறுவதொருவழககுவகையாற காலிலலாதது எனறபொருளையுணாததி விரோதககையாலும், அவை சான்றுகாமையால், குவலயானநதத்திற்கண்ட ச(வ)ரணம் என்ற சொலலானது இருஹ ரக்ஷகவாசகமாய அடையுமிடத்தையுணர்த்தும் ச(ஶ)ரணம் என்ற சொலலாயிருககவேண்டுமெனறும, அதன் வியாக்யானத்தில், “க்ஷௌம: வாடீ நஷிரௌவவெத்தீ” என்றிருப்பது க்ஷௌம: வடீ ந்ருஹிரௌவவெத்தி என்றிருக்கவேண்டுமென்றுந் தோன்றுகின்றது.

6. ஈனுலகத தாயி னிசைபெறூஉ மஃதிறந்
தேனுலகத தாயி னினிதாகும்—தானொருவ
னுள்வாயு நலலறஞ் செய்வாற் கிரண்டுலகும
வேள்வாய் கவட்டை நெறி.

எ-து, இவ்வுலகின்கிறந்த தாராய்வேமாயிற் புகழைப்பெறும, புகழைத்தவிர மறுமையுலகின்கிறந்த் தாராய்வோமாகில மறுமையுலகமு மினிதாம, ஆதலால நாடோறு நலலறஞ்செய்புவோனவற் கிரண்டுலகமுங் கவட்டைநெறியின்கணுள்ள கல்யாணங்கள்போலும எ-று.

(குறிப்பு) ஈனுலகதது-இவ்வுலகின்கிறததாகியநன்மை ஏனுலகதது-மறுமையுலகின்கிறததாகிய நனமை. இசைபெறூஉம எனபதறகு நல்லறஞ்

செய்வான் என்பதனையும், இனிதாகும் எனபதறகு நல்லறஞ்செயவாற்கு என் பதனையும வாககியசேடங்களாகவருவித்துக கூட்டியுரைததுககொளக. ஏனுல கத தாயி னினிததாஉ ம, வேளவாயக கவட்டை நெறி என்பன பிரதிபேதம. வேள்வாய்-வேட்குமிடம்; கல்யாணவீடெனறபடி. கவட்டைநெறிககண் என ஏழனுருபைவிரித்துக கவட்டைநெறிககட் கலயாணமென்க யாததிலைசெயயு மொருவன் தானகருதியவூரககு ஒ ெல்லு கவட்டைவழியிலுளளவூர்களிரண் டிற் கலயாணமுளவாயின் அவன ஏ நெறியாறசெலவினும விருநதுணடு கணடு களித் தின்புறமாறபோல, அறநெறியொழுகுமொருவன், இகலோக பரலோக மிரண்டினுள் யாஙகுவாழினும முறையே புகழ்புணணியஙகளை நுகாந தினபுறவ னெனக கருததுநோககி உவமையொடுபொருததி யுரைததுகெகாள்க. ஈனுலக மெனச சுட்டிடைசசொல்நீண்டஇழித்தோனறியமெய் திரிந்துநின்றது. ஏனே யென்பதனிற இ விகாரததாற்றொககது வேளவாய்க்கவட்டைநெறியெனக ககரவொற்றுமிகக பிரதிபேதமும பாடமாயின் ஒருகலயாணததுககு இருதலை யானுஞ்செல்லுதறகுரிய கவட்டைநெறிபோலுமெனப் பொருளுரைத்துக கொளக. இங்குக கவட்டைநெறியாவது ஒருகல்யாணத் துபயசமபநதிகளுக்குந் தொடர்புடையனுதல். இத்தொடர்புடையான் எங்கள்வழியினன் எங்கள் வழியினன் என உபயசம்பந்திகளாலும உபசரிக்கப்பெற றிருநெறியானும இன புறுதல்போல அறஞ்செய்வானும இகபரமெனனும் இருதலையானும் இன்புறுவ னென உவமையொடுபொருத்தியுரைத்துககொளக. இவ் விருதலைத்தொடர் புடையானை இரட்டைசசம்பந்தியென்பது மணமனைவழககு. கவட்டைவழி என்பது ஒரு சொலவடையாயவழககும் வழககு. இது கவையடி என்றும் வழங்குவதுண்டு. இதனை, இரண்டுகாரியத்துக்கு ஒருபாயம்செய்திருககுமவ னைக் கவையடிக்காரன் என வழங்குதலா லறிக. இப்பாட்டால் இம்மைப்பய னென்றேயுடைய பொருளின்பங்களினின்றும் இருமைப்பயனுமுடைமையால் அறம் சிறந்ததென அறத்தின்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. அறஞ்செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து.

7. ஆஅ மெனக்கெளி தென்றுலக மாண்டவன்
மேஎந் துணையறியான் மிக்குநீர் பெய்திழந்தான்
தோஒ முடைய தொடங்குவார்க் கில்லையே
தாஅந் தரவாரா நோய்.

இ-ள், மூவடி நிலங்கொடுப்ப தெனக் கெளிதாமென்று சொல்லிப் பண்டொருநாள் உலகமுழுதாண்ட மாவலியும் தன் மந்திரி சொல்லை விரும்புமளவறியானாய்ச் செங்கையினின் மிக்கு நீர்த் தானமாக நீர்வார்த்து உலகமெல்லாமிழந்தானாதலால் குற்றமுடைய காரியங்களைச் செய்யத் தொடங்குவார்க்குத் தம்மாற்றாந் தரவாராத நோய்களில்லை எ-று.

(குறிப்பு) உலகமாண்டவன் எனக்கெளிதாமென்று மேஎந்துணையறியான் மிக்குநீர்பெய்திழந்தான் எனக் கூட்டுக. உலகமாண்டவன் நீர்பெய்திழந்தான் என்னுங் குறிப்பால் எளிதெனபதற்கேற்ற மூவடிநிலங்கொடுப்ப தெனக்கு என்னும் எச்சச்சொற்களும், மேஎம் என்னும் வினைக்கேற்பத் தன் மந்திரி சொல்லை என்னுஞ் செயப்படுபொருளும், பிறவற்றிற்கேற்ற பிறவும் வருவித்துரைக்கப்பட்டன. மேஎம் என்னும் பெயரெச்சம் ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டுத் தொடைநோக்கி அளபெடுக்கப்பட்டது. தாந்தரவாராநோயில்லை என்றது தாந்தர வரும் நோயே உண்டு என்றபடி. இது ஸ்வயம்கிருதானர்த்தம் என வடமொழியால் வழங்குஞ் சொல்வழக்கினைக் கருத்துடையது. திருட்டாந்தத்தில் மேவுந்துணையறியாது மிகுதலை தோமாகக்கொள்க. மாவலிசெயலாகிய சிறப்பால் தோமுடையதொடங்குவார்க்குத் தாந்தரவருநோயுண்டெனப் பொதுப்பொருள் துணியப்பட்டது. அரசன் எத்துணை சிறப்புடையோனாயினும் நீதிநூல்வல்ல அமைச்சர்சொல்வழிநடக்கவேண்டுமென்பது கருத்து.

8. எந்நெறி யானும் இறைவன்றன் மக்களைச்
செந்நெறி மேனிற்பச் செயல்வேண்டும்—அந்நெறி

மாண்சேர்ந்த நோக்கினா யாங்க வணங்காகுந்
தான்செய்த பாவை தனக்கு.

எ-து, எல்லாவாற்றானுந் தந்தை தன்புதல்வனை செவ்வியநெறிமே னிற்கும்வகை யறிவுண்டாகச்செய்யவேண்டும்; அச்செய்தநெறி, மாண் சேர்ந்தநோக்கினாய்! ஆங்கதனக்கோர்தெய்வமாகுந் தான்செய்த பாவை யதுபோலும், அத்தந்தைதனக்கு எ-று.

(குறிப்பு) எல்லாவாற்றானுமென்றது அறம்பொருளின்பங்களையடைதற் குரிய பலவழிகளிலும் என்றபடி. மக்கள் எனப் பின்வருதல்நோக்கி, அதற் கியைய இறைவன் என்பதற்குத் தந்தையெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. மக் கள் சாதிப்பண்மையாதலாற் பால்பிரித்துப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. செந்நெறி-

பழிக்கப்படாதநெறி. நெறி என்றதனையானே அதன்கண் நிகழ்தற்குரியது ஒழுக்கமாகியநடையென்பது தானேபெறப்படுதலால் நெறிமேல்நடக்கவென் னுது நிற்கவென்றா ரீண்டு நிற்றல் விலகாமையையுணர்த்திக் கொடுநெறிக் கட்செலலுதலைவிலக்கிநின்றது. இக்கருத்தடக்கம்பற்றியே, நெறிசென்றாரென் னுது "நெறிநின்றார்நீடுவாழ்வார்"* எனறும், "கற்றபி, னிற்கவதற்குத்தக"† என் றும், "சக்கரநெறிநில்" என்றும் யாண்டும் வழங்குதலகாண்க. அறிவுண்டாயி னல்லது, அங்ஙனம் நிற்றல்கூடாமையின் அறிவுண்டாகவெனக் காரணம் விரித் துரைக்கப்பட்டது. அந்நெறி-அங்ஙனஞ்செய்த செந்நெறி. மாண் சேர்ந்த

நோக்கினுய் என்றது மகவே முன்னிலை; மானவிழிபோன்ற இணைந்தவிழியினை யுடையாய் என்பதுபொருள். ஆங்க என்பது உவமசசொல். தாதை-பிதாவைப் போலவே சாதகருமமுதல உபநயனமீருகியசடங்குகளை விதிப்படிசெய்து தெய்வ பிம்பத்தைப பிரதிஷ்டைசெய்யுமவன்; இது, ஐயா, பட்டர், போற்றி என வழங்குவதுபோனறதொரு பூஜ்யவாசகமாகவுமாம. செய்தபாவை தனக்கு அணங்காதும என்னுங்குறிப்பால, அசசெயலின்வினைமுதலாகிய தான் என்பது இங்குத் தெய்வப்பிரதிஷ்டைசெய்பவனை யுணாததிறறு. செய்தவென்பதற்கு, நெறிநிறகசசெய்த எனப் பொருளடை கூட்டி, நான்முறை பிரதிஷ்டைசெய்த எனப் பொருளுரைததுககொளக ஒருதாதையால் நெறிமுறைநிறுவப்பெற்ற தெய்வபிமபமானது அசதாதையாலும போற்றததகக பாதுகாப்பாய்நின்றே அததாதைககும, உலகுககும இம்மைமறுமைநலங்களை அளிததுதவுவது போல அரசன் தன்மகனை நெறிமுறைநிறுததும செங்கெறியானது, அவ்வரச னுமபோறறததகக பாதுகாப்பாய்நின்றே அவனுககும், உலகுககும இம்மை மறுமைநலங்களையளிததுதவும என உவமையொடுபொருததியுரைததுக்கொள்க. இங்கு, "பிறர்திருவாராதனததின தீரததமே ஸவீகாரயமாய்த தான் எதி யருளப்பணணின விகரஹததினதீர்ததம ஸ்வீகாரயமாகாதோ"‡ என்று ஆண் டாள் அருளிசசெய்தவாரததையும, "கணபுரங்கைதொழும், பிள்ளையைப்பிள்ளை யெனறெணணப்பெறுவரோ"§ எனற திவ்யசூகதியும் ஸமரிககதககும. இனி, இப்பாட்டு, புதலவரைபபெறுதல் என்னுமநெறியொன்றே யதிகரிககப் படாத முததகமாதலாலும், "இறைவன தனமைந்தனை"யெனக் கருதியபொருள் இனிதுவிளங்ககூறுது, "இறைவன தன்மககளை" எனப் பிறிதுபொருளும கொள்ளுமாறே கூறப்பட்டலமையாலும வேறுபொருளும கொள்ளததகும. அதாவது — அரசன தன்பிரஜைகளாகியகுடிகளை எல்லாநெறிகளிலும ஒழுங் காய்நடககு மறிவுடையராகச்செய்யவேண்டும, அங்ஙனமசெய்யுநெறியானது அப் பிரதிஷ்டாபகன் நாட்டியதெய்வமபோலத தனககும உலகிறகும பாதுகாப் பாகி இம்மைமறுமைநலங்களையளிததுதவுமெனபதாம. இருவகைப்பொருளிலும நெறி அணங்காதல் மககள்வாயிலாயென வுணாக.

---

*திருக்குறள், கடவுள்வாழ்தது-ரு. †திருககுறள், ச0-ம் அதி. கல்வி-க.
‡இவை, குருபரமபராப்பிரபாவம் ஆறுயிரப்படியுள, பட்டாவைபவததிற்

பதினெட்டாம்பதிகத்திலுள்ளவை.

§ பெரியதிருமொழி, 8-ம்பத்து, 2-ம் திருமொழி, ஒன்பதாம்பாசுரம்.

2

9. திருந்தாய்நீ யார்வத்தைத் தீமை யுடையார்
வருந்தினா ரென்றே வயப்படுவ துண்டோ
வரிந்தரிகால் பெய்தமையக் கூட்டியக் கண்ணும்
பொருந்தாமண் ணாகா துவர்.

எ-து, அவர்மே லார்வத்தைவிட்டுத் திருந்தாய் நீ, நெஞ்சமே! நம்மேற் றீமையுடையா ரொருவர் வருந்தினா ரென்று நமக்கு வயமாவ துண்டோ; வரிகாலையரிந்து பெய்து சேரக் கூட்டியவிடத்தும் துவரொடுக நின்றபொழுதிற் பொருந்தாமண் பின்னைப் பொருந்திச் சுவராகாதது போல நம் பொருந்தார் எ-று.

(குறிப்பு) தீமையுடையார் எனப் பின்வருதலால் அவர்மேல் எனச் சுட்டு வருவித்துரைக்கப்பட்டது. ஆர்வத்தை-அபிமானத்தை. விட்டு என்னும் எச்சச்சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. திருந்தாய்-திருத்துவாயாக. தீமை யுடையார்-தீங்குபுரியுமியல்புடையார். வருந்தினாரென்று என்றது, நம்மேல் ஆர்வமுடையராய நம்மை வயமாக்கவருந்தினாரென்று நினைத்து என்றவாறு. வய மாவதுண்டோ என்றது வயமாகார் என்றவாறு. வரிந்தரிகால்பெய்து என்பதனை வரிகால் அரிந்துபெய்து என விகுதிபிரித்துக்கூட்டி, வரிகாலை அரிந்துபெய்து எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. வரிகால்-கிட்டிக்கொம்பு; அது விட்டிருக்கு

மிரண்டிலே கிட்டுமாறுநெருக்கும் வரிகொம்பு. அரிந்துபெய்து-செதுக்கி வைத்து. சுவரெடுக்கின்றபொழுதேபொருந்தாதமண் - ஒட்டச்சுவர். சுவரோடு பொருந்தாத ஒட்டச்சுவர் விரிந்து வேறுபடுவதுகண்டு கிட்டிவைத்துக்கட்டி வலிந்துகூட்டியவிடத்தும் ஒட்டி ஒருசுவராகாதவாறுபோலத் தம்பகுதியொடு பொருந்தாது தம்மைவிட்டுவிலகுமவரை ஆர்வத்தால் வலிந்துகூட்டியவிடத்தும் அவர் ஒட்டி ஒருநிலையாகார் என உவமையொடுபொருத்தி யுரைத்துக்கொள்க. கிட்டிவைச்சுக்கட்டினாலும் விட்டசுவரொட்டாது என்பது பழமொழி. இது கிராம்யவழக்கு; ஒட்டுச்சுவரும் சுவரோ ஓர்ப்படிபிள்ளையும் பிள்ளையோ எனப் பார்ப்பனமகளிர்க்குள்ளும் ஒருபழமொழி வழங்குவதுண்டு.

10. *பெரியநட் டார்க்கும் பகைவர்க்குஞ் சென்று*
திரிவின்றித் தீர்ந்தார்போற் சொல்லி யவருள்
ஒருவரோ டொன்றி யொருப்படா தாரே
இருதலைக் கொள்ளியென் பார்.

இ-ள், மிகத் தம்மோடு நட்பாகச்சேர்ந்து நட்புக்கொண்டார்க்கும் பகைவர்க்குஞ் சென்று, மனத்தால் வேறுபாடின்றி மிக நட்பாயினார் போல இருதிறத்தாரையும் மேற்படுக்குஞ் சிலசொற்களைச்

சொல்லி மற்றவருள் ஒருவரோடுபொருந்தி யொருப்பட்டுறுதியாயின செய்யாதார், இரண்டுதலையாலுஞ் சுடுகொள்ளியோடொப்பர் எ-று.

(குறிப்பு) பெரியநட்டார்க்கும் பகைவர்க்குந் திரிவின்றித் தீர்ந்தார்போற் சென்றுசொல்லி எனக் கூட்டுக. திரிவின்றிதீர்ந்தார்-ஐயமின்றித்தெளியப்

பட்டவர். இன்றித்தீர்தல், இன்றியொழிதல் என்பதுபோன்று ஒருசொல்லாயிற்று. தீர்ந்தார்போல் என்றதனால் உண்மையில், தீராதவைத்து என்பது குறிப்பாம். இக்குறிப்பானே இருதிறத்தாரையும் வேறுபடுக்குஞ் சிலசொற்களை என, சொல்லி என்பதற்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இருதலையானுஞ்சுடுகொள்ளியோடொப்பார் என்றது இருதலையானுஞ்சுடுங்கொள்ளி, தன்னுடனியைந்த இரண்டு காய்ந்த துரும்புகளை ஏககாலத்தில் வேமாறு சுட்டுத் தானும் விரைவிற்கெடுவதுபோல் இவரும் அவ்விருதிறத்தாரையுங்கெடுத்துத் தாமும் விரைவிற்கெடுவர் என்றவாறு. இருவர் தம்முள் மாறுகொண்டவிடத்து நட்பாயினார்போன்று இருதிறத்துமூடாடி வேறுபடுப்பார்க்கிடங்கொடுக்கலாகாதென அரசநீதியும், நட்டார்மாட்டு ஒருதிறத்தானுநிற்பவனே காதலனாவனெனக் குறிப்பாற் றாதனிலக்கணமுங் கூறியவாறு. இருதிறத்தாரைவேறுபடுக்குமொருவனை இருதலைக்கொள்ளி எனவும், இருதலைமணியன் எனவும் வழங்குவதுண்டு. இருதலைமணியன் என்பது இரண்டுபுறமும் தலையுடைய சாயூர்ந்துசெல்வதொரு விடப்பாம்பு.

11\. மிக்குப் பெருகி மிகுபுனல் பாய்ந்தாலு
முப்பொழிதல் செல்லா வொலிகடல்போன் — மிக்க
வினநல நன்குடைய ராயினு மென்று
மனநல மாகாவாங் கீழ்.

எ-து, மிகப்பெருகி யாறுகளின்மிகுநீர் புகப்பாய்ந்தாலும் ஒலிகடல் உவர்ப்புநீங்காதவாறுபோல, மிக்க இனத்தினன்மை மிகவுண்டாயினும் எஞ்ஞான்றும் மனத்தால் நல்லவாகமாட்டார் கீழ்மக்கள் எ-று.

(குறிப்பு) ஒழிதல்செல்லா என்றது ஒருசொல்லாய் ஒழியாத என்னும் பொருளுணர நின்றது. உப்பொழிதலில்லா என்பது பிரதிபேதம். யாறுகள், மேல்நிலத்தவாதலாலும், நன்னீர்மையுடைமையாலும் நல்லினத்துக்குவமையாயின. கடல்கள், கீழ்நிலத்தவாதலாலும், நன்னீர்மையின்மையாலும் கீழ்மக்கட்குவமையாயின. குலத்தாலும் நலத்தாலும் கடையாய கீழ்மக்கள் அவரோடு

சேர்ந்த இனத்தாலும் திருந்தாராதலால் அவரைத் திருத்தமுயறல் பயனின்று மென்பது கருத்து. இங்கு உவமையால், இனமென்றது தம்மைவிரும்பாதிருக்கும் கீழ்களைத் தாமாகவேசென்றுசேர்ந்த நல்லினமாதலும், "மனந்தூய்மை ... இனந்தூய்மைதூவாவரும்"* என்பதிற்சொல்லிய இனம் மனந்தூய்மையடையுமவன் றானேவிரும்பிச்சென்றுசேர்ந்த நல்லினமாதலுமாகிய வேறுபாடுடைமையால் அக்குறளொடு மாறுபடாமையுணர்க. "தெருண்ட மேலவர் சிறியவர்ச்

* திருக்குறள், 46-ம் அதி. சிற்றினஞ்சேராமை-5.

சேரினு மவர்தம், மருண்ட தன்மையை மாற்றுவ ரெனுமிது வழக்கே"* என்பது அதிசயோக்தியடியாகவந்த அதிசங்கையாதலால் அதுவு மிதனொடுமாறுபடா திதனையே வலியுறுத்தயதெனவறிக. அல்லது, அதிசயோக்தியடியாகக் கலைமலைவுகாட்டுங் கவிசாதுரியமாகியகாவியவாக்கியமாகக்கொள்க கொள்ளவே யதிற் பிரமாண்யமின்மையாலும் மாறுபாடின்றென வுணர்க. 'ஆகாவாங்கீழ்' என இழிதற்கண் அஃறிணையாயிற்று. ஆறெல்லாம்வெள்ளமடுத்துமடுத்தாலும் நீர்நல்லதாமோகடல் என்பது பழமொழி.

12. விழுமிழை நல்லார் வெருள்பிணைபோ னோக்கங்
கெழுமிய நாணை மறைக்கும்—தொழுனையுண்
மாலையு மாலை மயக்குற்ற தாலஃதன்றோ
சாலியினைச் சாபமுறுக்கு மாறு.

(இ-ள்), விழுமிய அணியினையுடைய நல்லார் வெருண்டமான்பிணை போன்றநோக்கங்கள், ஆடவர்மாட்டுச்செறிந்தநாணினைக் கெடுக்கும்; யமுனையென்கிற ஆற்றின்கண், யாவரையுமயக்கவல்லமாயவனையும்

மயக்கத்தின்கண்ணேவீழப் பின்னையென்பாள் தன் அழகினான் மயக் குறுத்தினாள்; மிகுதியைய யதனினுமிகககொடிதொனறு கெடுக்குநெறி யது வன்றோ எ-று.

(குறிப்பு) நாண்-நிறை. அது, கொழுமியநாணெனச்சிறப்பிக்கப்பட்டமை யால ஆடவர்மாட்டுச்செறிந்தநாண் எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது*. ஆடவர் மாட்டுநாண்செறிந்ததென்பதை, 'கருமத்தா னாணுத னாணுத் திருநுதல, நல்லவர் நாணுப் பிற'† என்பதனாலறிக. மால் என்ற விதவாதசொல்லாற்றலானும் பொரு ளாற்றலானும் யாரையுமமயககவல்லமாயவன் எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. யாரையுமென்றது பின்னைப்பிராட்டியுமகப்பட எலலாரையுமென்றபடி. மாலை-பின்னைப்பிராட்டி. மயககுறுத்தலாவது-வியாமோகிப்பித்தல். அதாவது, பின் னைப்பிராட்டி கண்ணபிரானிடதது உழுவலன்புடையளாதலின் இவளுக கவ னிடத்துள்ள அளவிறந்தபிரேமமானது அவனது அளவிறந்தநிறையைமறைக்க, அவனுககு இவளிடத்துள்ள அளவிறந்தபிரேமம், இவளது அளவிறந்தநிறையை மறைக்க இருவரு மொருவரையொருவர் கலந் தின்புற்றார் என்பதாம். இதனை, சிலப்பதிகாரதது ஆய்ச்சியர்குரவையுள், "வஞ்சஞ் செய்தான் றொழுனைப் புனலு, ணெஞ்சங் கவர்ந்தா ணிறையென் கோயாம, நெஞ்சங் கவர்ந்தா ணிறை யும் வளையும், வஞ்சஞ் செய்தான் வடிவென் கோயாம" எனவும், "தையல் கலை யும் வளையு மிழந்தே, கையி லொளித்தாண் முகமென் கோயாம், கையி லொளித் தாண் முகங்கண் டழுங்கி, மைய லுழந்தான் வடிவென் கோயாம்" எனவும்,

* கம்பராமாயணம், வரைக்காட்சிப்படலம், செய்யுள்-8.

†திருக்குறள் ௧௦௨-ஆம் அதி. நாணுடைமை-௧.

"வைய மளந்தான்றன் மார்பிற் றிருநோக்காப், பெய்வளைக் கையாணம் பின்னை தா னாமென்றே, ஐயென்றா ளாயர் மகள்" எனவும் இளங்கோவடிகள்காட்டியவாற்

ருனுமுணர்க. "தொழுநையுண்,மாலேயுமாலேமயக்குற ததாள்" என் றது எடுத்துக் கொண்டபொருளுககேற்றதோ ரிதிகா சங்கூறியவாறு. அன்றேவென் றது ஆச் சரியக்குறிப்பு. இனி, இப்படியும் அங்யோங்யாச்ரயமா யொருஸம்பவமுண்டோ வென்னும ஆசங்கையை, ஙியாயஸித்தமான திருஷ்டாந்தத்தாற் பரிஹரிக்கிறா, சால்பினையென் றதொடங்கி. சாபு-வியாபகதவவாசகம்; அது இங்கு வியாபகத் துக்கு ஆகுபெயராயிற்று. சால்பினைச்சால்பறககுமாறென் றது எல்லாவற்றையுந் தன்னுளடககித தாஞெனறுளடங்காது சாவவியாபகமாயிருப்பதொன்றைப் பிறி தொருசர்வவியாபகம வியாபித்தாற்போலு ், எனறவாறு. அதாவது சாவவியாபக மான ஆகாசத்தைப் பிறிதொருசாவவியாபகமான இடம வியாபிககுமதுபோலு மென்பதாம். இப்பாட்டால், இரண்டுவியாபகப்பொருள் ஒனறினையொன்று வியா பிககவே அவறறுள இது சிறிது, இது பெரிது என்று சொலலவொண்ணுதபடி இரண்டும அளவிறந்துசெல்வதுபோல உழுவலனபுடைய, காதலனுங் காதலியுங் கூடுகூட்டதது அவ்விருவாக்குமுளதாமப்ரேமமும மளவிறந்துசெல்லுமெனக காமபுருஷாத்தமாகிய இன்பத்தின்சிறப்புக கூறபபட்டது. அறுததல, வரைதல், அவசசேதம என்னுமசொறகளே வியாபித்தற்பொருளிலவழுங்குதல ஙியாய நூலார்மரபு. சால்பினைச்சால்பறுக்கும் எனனு மிப்பழமொழி ஙியாயநூல் வழக்குப்பற்றிவந்ததெனககொளக இப்பாட்டினைப புணாசசிவிழையாமையின் பாற்படுத்தா புறத்திரட்டுடையாா. இது புணாசசிவிழையாமையைத் துணி வுறததாமையாலும், மேலோர்கொள்கையொடுமாறுபடுதலாலும், உவமையொடு பொருந்தாமையாலும் அது பொருளன்றெனவுணர்க.

13\. பாப்புக் கொடியாற்குப் பான்மேனி யான்போலத
தாக்கி யமருட் டலேபெய்யார்—போக்கி
வழியராய் நட்டார்க்கு மாதவஞ்செய் வாரோ
கழிவிழாத் தோளேற்று வார.

எ-து, பாம்புக்கொடியையுடைய குருகுலவேந்தற்குப் போரின் கண் உதவிசெய்தற்குத் தொடர்புடையனுகிய பாலவண்ணன்போல, நட்டார்தாக்கியபோரின்கட டலேப்பெய்யாதே தமமுடையநட்டார்

பட்டதற்பின் அவர்க்கு நன்றாகவென்று பெருந்தவஞ்செய்வார், விழாக் கழிந்தவூரிற் புதல்வரை விழாக்காண்டற்பொருட்டுத் தோண்மே லேற்றுவாரோடொப்பர் எ-று.

(குறிப்பு) பாப்புக்கொடியான—அரவக்கொடியுடைய துர்யோதனன். பான் மேனியான் - பாலபோலவெண்ணிறமுள்ள திருமேனியையுடைய பலராமன். தாக்கிய என்பது தாக்கி எனக் கடைக்குறையாயிற்று. தலைப்பெய்யார்-தலைப் பெய்யாது என முற்றெச்சப்பொருளுணர்த்திற்று. தலைப்பெய்தல-புகுதல். வழியராய்நட்டார்க்குத் தாக்கியமருட்டலைப்பெய்யாதுபோகி மாதவஞ்செய்வார் எனக்கூட்டி, தாம் தொடர்புடையராயிருந்தலைத்துத் தம்மைநட்டார்க்குப்

போர்நேர்ந்துழி அப்போரிற்புகுந்துதாக்கி அந்நட்டார்ககுஉதவிசெய்யாது தீர்த்த யாத்திரைமுதலிய விரதமேற்கொண்டுசெல்பவா எனப் பொருளுரைத்துக் கொளக. "கழிவிழாததோளேற்றுவார" என்றசொலவடை சமயத்திலுதவாதவர் என்னும குறிப்புடையது. கழிவிழாத்தேரேற்றுவாா எனபது பிரதிபேதம் இது திருநாட்கழித்துத்தேரிழுக்கவந்தார் எனனும சொலவடையாம. வேணடுங் காலததுதவாதவாநட்பாற் பயனிலலையென்பது கருதது

14. தாநட டொழுகுதற்குத தககா ரெனவேண்டா
யார்நடப தாரினு நட்புக கொளலவேண்டுங்
கானடந் நாறுங் கதுப்பினைய தீற்றாதோ
நாய்நட்டா னலல முயல.

எ-து, தாம் பிறரொடு நட்புக்கொண்டொழுகுதற்குத் தகுவார், தகாரென்று ஆராயவேண்டுவதில்லை; யாவராயினும் நட்புக் கொள்ளவேண்டும்; எல்லாப் பூக்களையுமுடைய காட்டினை வென்று நாறுகின்ற மயிரினையுடையாய்! தம்மோடு நட்பானோர் தீயரேயாயினும் நாயொடு நட்டாலும் அந்நாய் நல்ல முயலினைக் கொணர்ந்து தரும் எ-று.

(குறிப்பு) தாம் நட்டொழுகுதற்கு என்றது தம் காரியமாகப் பிறரொடு நட்புக்கொண்டு ஒழுகுதற்கு என்றவாறு. தக்காரெனவேண்டா என்றது அப்பிறர் தக்காராயிருக்கவேண்டும் என்னும் நியமமில்லை என்றவாறு. யார்நட்பே யாயினும் என்றது தக்கார்நட்பேயாயினுமாக, தகாதார்நட்பேயாயினுமாக என்றவாறு. பின் நட்பு என்றது அது என்றவாறு. கான்-காடு. அடல்-வெல்லுதல். கதுப்பு-கூந்தல். கானட்டு நாறுங் கதுப்பினாய் என்றது நறுநாற்றப்பூக்கண் மலிந்த காட்டினும் மிகுப் பரிமளிக்குங் கூந்தலையுடையாய் என்றவாறு. நீற்றல்-ஊட்டல். முயல்-முயற்கறி. நாயோடு சேர்ந்தாலும் நல்லமுயல் கிடைக்கும் என்பது பழமொழி. தமக்கு உதவிசெய்தற்குரியார் இழிதகையராயினும் அவர் நட்புக் கொள்ளற்பாலதென்பது கருத்து. பிறர் ஸ்வகாரியமாக நட்புக்கொள்ள வரின் அவரைத் தக்கார், தகவிலரென்பதை யாராய்ந்து, தக்காராயின் நட்புக் கொள்ளவும், தகாதாராயின் நள்ளாதொழியவும் வேண்டுமென்பது குறிப்பு.

15. அங்கண் விசும்பி னகனிலாப் பாரிக்குந்
திங்களுந் தீங்குறுதல் காண்டுமாற்—பொங்கி
யறைபாய் அருவி யணிமலை நாட
வுறற்பால யார்க்கு முறும்.

எ-து, அங்கண் விசும்பினின்று மிக்க நிலாவைப்பரப்பும் மதியமும் பாம்பினாற் றீங்குறுதலைக் காணாநின்றோமாதலால், கற்பாறையின்கண் மிகுந்து வந்து பாயாநின்ற அருவியையுடைய மலைநாடனே! தமக்குறக்கடவதுன்பங்கள் யாவர்க்கும் வந்துறும் எ-று.

(குறிப்பு) அங்கண்விசும்பு என்றது, திங்களோ கோள்பற்றுங்காலத்தில், தப்பியோடிப்பிழைக்கத் தட்டுத்தடையில்லாத வெட்டவெளியானஇடத்தின் அளவிறந்தசௌகரியாதிசயங்கூறியவாறு. அகனிலாப்பாரிக்குமென்றது இருள்

வடிவான ராகுகேதுக்களென்னும் சாயாக்கிரகங்கள் தன்னிடமணுகுவதற்கே யோக்கியமில்லாத தனது ஸ்வபாவசக்தியின்வலிமைகூறியவாறு. திங்களும் என்றது தன்னைப்பற்றவரும்சாயாக்கிரகங்கள் பதினெட்டாண்டுசென்றுகடக்கு மொருராசிமண்டலத்தைப் பரிதி ஓராண்டளவிற்கடப்பதாயிருக்கவும், தான் ஒரு மாதத்துக்குள்ளேகடந்துசெல்லும் மிக்கவேகமாகிய தப்புதற்குரிய சாதனாதி சயங்கூறியவாறு. இக்கருத்துப்பற்றியே அங்கண்விசும்பிலவிரொளிபாரிக்குஞ் செங்கதிருந்தீங்குறுதல்காண்டும் என்னாது "திங்களுந்தீங்குறுதல்காண்டும்" எனச் சிறப்புமைமயாற் செங்கதிருமகப்படக்கூறினாரெனவுணர்க. இடம்பொரு ளாற்றலான் மாற்றமியலபுடையார் எனினும், எயதியங்கியதிதவருதாகையால் ஊழால்வருங்கேட்டிற்கு வருந்தலாகாதென்பது கருத்து. வருவதுவந்தேதீரும் என்னும் உலகவழக்கான பழமொழிப்பொருளே இங்குப் பொருளாகக்கொள்ளப் பட்டதுபோலும். 'வருகுவதுதானேவரும்' என்னு மபியுக்தர்வாக்கும், இக்கருத் துடையதாயிருப்பதுகாண்க. அம்புலியையு மரவுவிழுங்கும் என்பது மொரு பழமொழியாம்.

16. நண்பொன்றித் தம்மாலே நாட்டப்பட் டார்களைக்
கண்கண்ட குற்ற முளவெனினுங் காய்ந்திலார்
பண்கொண்ட தீஞ்சொற் பணைத்தோளாய் யாருளரோ
தங்கன்று சாக்கறுப் பார்.

எ-து, நண்புசெய்து தம்மாலே நாட்டப்பட்டார்களைத் தங் கண்

காண அவர்கள் செய்தகுற்றமுள்ளவராயினும் வெகுளார்; பண்கொண்ட தீஞ்சொற்பணைத்தோளாய்! தங்களிடத்து பால்கொடாதே யதுசாம லக்க பருகினைச் சக்றப்பார் யாவருளர் ௭-ற.

(குறிப்பு) காயந்திலார் எனவும் பயனிலகத்தேறப் மேலோர் என்னும் எழுவாய் வருவித்துரைத்துக்கொள்க. இத்தமுதல் நாலுநெறிவழக்கினும் ஆன்றோர் ஒழுக்கநெறிவழக்குச் சிறந்ததெனப்து குறிக்கப்பட்டது. காய்ந்தியார் என்பது பிரதிபேதம். அதற்கு காயாதுதவுவரெனபது கருத்தாகக்கொள்க. பணை-மூங்கில். சாவகக்கறப்பார் என்பது சாக்கறப்பார் என விகாரமாயிற்று. "களையு நர் கைகொல்லும்"* என்புழிப்போல சக்குச் சாதல் வருந்தலுணர்த்திநின்றது. கன்றுசாகப் பால்கறப்பாரா எனபது உலகவழக்கான பழமொழி. தம்மால வளர்க்கப்படுங்கன்று கட்டியகயிறறுத்துச்சென்று பாலுண்ணக்கண்டாராயினும் பின்னரும் அதற்குரியபால்விடாது அது வருந்தும்வகை பாலை முற்றக்கறப்பா ரில்லை; அதுபோல நண்பொன்றிப் போற்றப்பட்டார் உரிமையால் நியதி கடந்து தமக்கு வேண்டியதொருபொருளைத் தாமே கொண்டுகொள்ளினும் அது

*திருக்குறள் அஅ-ம் அதி. பகைத்திறந்தெரிதல் —௯.

காரணமாக அவர்க் கொன்றும் உதவா தொழிக்கற்பாலரல்லர் எனத் திட் டாந்தத்தொடு பொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. இப்பாட்டால் நட்பிற் பிழை பொறுக்கவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. "விஷவ்ருக்ஷோऽபி ஸம்வர்த்ய ஸ்வயம் சேத்தும் அஸாம்ப்ரதம்" என்னும் வடமொழிவாக்கியமும், "தாம் வளர்த்ததோர், நச்சுமாமரமாயினுங்கொலார்"* என்னுந் திருவாசகமும் இக்கருத்

துடையன.

17. உள்ள தொருவ ரொருவர்கை வைத்தக்காற்
கொள்ளும் பொழுதே கொடுக்கதாங்—கொள்ளா
நிலைப்பொரு ளென்றதனை நீட்டித்தல வேண்டா
புலைப்பொரு டங்கா வெளி.

எ-து, தமக்குள்ளதொருபொருளை யொருவர் தங் கையின்கண் வைத்தக்கால அப்பொருளை வைத்தவர்கள்வேண்டியபோதே வைக்கப் பட்டார் தாங் கொள்ளாதே கொடுக்க; தமக்கு நிலைமையுடையபொரு ளென்றுகருதி, அவர்க்குக்கொடாமே நீட்டித்தல்வேண்டா; புலையர் மாட்டுள்ளபொருள் அடங்காவாய வெளியாம்; ஆதலான் அடைக்கலப் பொருளை மறைக்கவியலா எ-று.

(குறிப்பு) புலைப்பொருள்-புலையரதுபொருள். அவர் அதை மறையச்செய் யினும் அது மறையாது நாற்றத்தால வெளிப்படுமே; அதுபோல அடைக்கலப் பொருளைப் பிறரறியாதடக்கினும் அஃதடங்காதுவெளிப்பட்டுப் பழிப்புக்கிடமா மெனப் பொருள்பொருத்தி யுரைத்துக்கொள்க. இதனை, "மறைவழிப் பட்ட பழிமொழி தெய்வம், பறையறைந்தாங் கோடிப் பறக்கும்-கழிமுடைப், புன்புலா லுற்றம் புறம்பொதிந்து மூடினுஞ், சென்றுதைக்குஞ் சேயார் முகத்து"† என்றார் பிறரும். மறைந்துசெய்பவன் தவறு வெளியாகுமென்று வழங்கவேண்டுமிடத்து, நாற்றம்வெளியாகுமெனபது சாதாரணவழக்கு. அதனையே "புலைப்பொருடங்கா வெளி" என இடக்கரடக்காய்க்கூறினரெனக்கொள்க. இதனை இன்னும் அசப்பியபாஷணமாகப் பாமரர்வழங்குப் பழமொழியு மொன்றுண்டு. இன்னோ ரன்னபழமொழிகளு மிடக்கரடக்கி யிந்நூலுட்கூறப்படுமென்பதனைப் பின் "இழித்தக்ககாணிற்கணு"‡ என்பதனாலுமறிக.

*திருவாசகம், ஆனந்தாதீதம் செய்—சு.
†நீதிநெறிவிளக்கம், செய்-கூ௫.
‡இந்நூலின் 182-ஆம் செய்யுள்.

18. தக்காரோ டொன்றித் தமரா யொழுகினார்
மிக்காரா லென்று சிறியாரைத் தாந்தேறார்
கொக்கார் வளவய லூர தினலாமோ
வக்காரஞ் சேர்ந்த மணல்.

எ-து, தக்காரோடுபொருந்தி மற்றவர்க் குறவாயொழுகினாராதலா லவர்மிக்ககுணத்தையுடையா ரிவரென்றுகருதிச் சிறியகுணத்தை யுடையாரைத் தாம் தேறலாகாது; மாஞ்சோலையானிறையப்பட்ட வளவயலூரனே! அக்காரமாகியபாகினோடுசேர்ந்தமணலைத் தின்னலாமோ! ஆதலான் எ-று.

(குறிப்பு) தக்கார்-வினையாட்சிக்குரியரெனத்தெளியத்தக்க குடிப்பிறப்பு, கல்வி, அறிவு, அன்பு முதலியன வுடையார். சிறியார்-சிற்றினம். இது, "நல்லதனலனும் தீயதன்தீமையும் இல்லெனபோரும், விடரும், தூர்த்தரும், நடரும், உள்ளிட்டகுழு"*. தேறார் என்பதற்குக் கருத்துநோக்கித் தேறலாகாதெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. கொக்கு-மாமரம். மணல் சர்க்கரைப்பாகினைச்சார்ந்து கிடந்தாலும், அதற்குத் தன்னியல்பே உளதாவதன்றிச் சர்க்கரைக்குரிய இனிமையும் மென்மையும் நன்மையும் எய்தாமையால் அது தின்னலாகாதவாறு போல, சிறியார் தக்காரினத்தைச்சார்ந்தாராயினும் அவர்க்குத் தம்மியல்பே உள

தாவதன்றித் தக்கார்க்குரிய இனிமையுமென்மையு நன்மையுமெய்தாமையா லவரை விளையாட்சியிற் றெளியலாகாதென விரித்துரைததுக்கொள்க. "தாகட் டொழுகுதற்குததக்காரெனவேண்டா"† என்றதனாற் சிறியார் தக்காராற் கொள் ளப்படினு மவர் சிறுமையினீங்கி அநுபாவ்யராகத் தெளியப்படுதற்குத தகுதி யுடையராகாரென்பதும், அச் சிறியாரினீங்கிய தக்காரே அநுபாவ்யராவரென்ப தும் கருத்தாகக்கொள்க. "பானகத்துரும்பு" என வழங்கும் சொலவடையின் கருத்தும் இது. "மிக்குப்பெருகி" என்னும் பதினேராம பாட்டுக்கு மேம்மக்க ளைத் திருத்தலாகாதென்பது கருத்தாகலானும, இப்பாட்டிற்குச் சிறியாரைக் கைக்கொள்ளலாகாது என்பது கருத்தாகலானும் இது கூறியதுகூறலாகாதென வுணர்க.

19. கறுத்தாற்றித தம்மைக் கடியசெய் தாரைப்
பொறுததாற்றிச சேறல் புகழா—லொறுத்தாற்றின்
வானேங்கு மால்வரை வெற்ப பயமின்றே
தானேன் றிடவருஞ் சால்பு.

---

*திருக்குறள் 46-ம் அதிகாரவிவரணம்.
† இந்நூலின் பதினான்காஞ்செய்யுள்.

எ-து, கோபத்தின்கண்ணேமிக்குத் தமக்குக்கொடியவாயிருப்பன செய்தாரையும் பொறுததுச்செலுத்துவது புகழாவது; ஒறுப்பின் கண்ணே மிக்கொழுகின், வானேங்கு மால்வரைவெற்பனே! அதனான் ஒருபயனில்லை; தான் பிறரைப்பொறுக்கும் பொறையான்வருவது சால்பாவது எ-று.

(குறிப்பு) தம்மை உருபுமயக்கம். செய்தாரையும் என்னும் சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொககது. பொறுத்து - அவர்செய்யுங் கடியனவற்றைச்சகித்து. ஆற்றி-அவர்க்குள்ள மனவெப்பததை ஆற்றி. சேறல்-அவரை நல்வழியிற் செலுததுதல்; ஈண்டுச் சேறல் பிறவினைப்பொருளுணர்த்திற்று. சேறல்புகழெனக் காரணம காரியமாயுபசரிககப்பட்டது. பொறுததாற்றிச்சேறல எனபது பொறுததாற்றிககொள்ளல் எனவும, மால்வரைவெற்பவென்பது மால்வரைநாட எனவும் பிரதிபேதங்களிலுள்ளன. வரைவெறபவென்பதற்கு மூங்கில்களையுடையமலைநாடனே எனப் பொருளுரைததுககொள்க. ஒறுததல்-தண்டித்தல, ஆற்றல்-மிகுதல. ஒறுததாற்றலால் உட்பகைகொள்வராதலாலும், புகழும் சாலபு மெய்தாமையாலும அதனாற் பயனில்லை என்றார். நோன்றல்-பொறுத்தல்; இதனை, "உற்றநோய்நோன்றல்"* என்பதனு லுணர்க. தானேகெடவருஞ் சால்பெனப் பிரதிபேதமிருப்பினும், அது உரையொடுபொருந்தாமையாலும் வேறு பொருட்பொருதத மின்மையாலும விலக்கத்தககது. சால்பு-பெருமை. பொறுத்தவர் பெரியவர் என்பது உலகவழக்காய்வழங்கும் பழமொழி. இப் பாட்டால், தமக்குத் தீங்கிழைப்பாரை யொறுத்தலினும் பொறுத்தலே சிறந்ததென்பது கூறப்பட்டது. இது "ஒறுததாற்றின்" என்னுங்குறிப்பால் ஒறுத்தற் குரியராகிய எளியார் பிழைத்தன பொறுத்தலை அறநெறிநோக்கி விதிததலால, ஒத்தார் மிக்காராய பகைவர்பிழைத்தனபற்றி, "பொறையெனப் படுவ தாடவர் தமக்குப் பூணெனப் புகலினும பொருந்தார், முறையறப் புரிந்தா லக்கணத் தவர்த முடித்தலை தணிப்பதே முழுப்பூண்"† என்னும் அரசநீதியொடு மாறுபடாதென வுணர்க.

20. காவலனை யாக வழிபட்டார் மற்றவ
னேவல் வினைசெய் திருந்தார்க் குதவடுத்த
லாவனைய நின்றதன் கன்று மூலையிருப்பத்
தாயண ரூன்சுவைத் தற்று.

*திருக்குறள் உஎ-வது அதி. தவம். க.

†வில்லிபாரதம் சேனைவகுப்புச்சருக்கம். செய்—சக.

எ-து, அரசனைத் தமக்குநட்பாம்வகை வழிபட்டொழுகினர், மற்றவ்வரசனுலேவப்பட்டவினைசெய்திருந்தபிறர்க்குஉதவியையடுத்துமற்றவராற் காரியங்கோடல், தன்னையணையநின்ற ஆவினை யதன்கன்று முலையைத்தவிரத் தாயணலைச்சுவைத்தாற்போல்வதொன்று எ-று.

(குறிப்பு) உதவடுத்தல்-உதவுதலைப்பின்பற்றிக் காரியங்கோடல்; அதாவது ஏவல்வினைசெய்திருந்தார்கு ஒன்றுதவுதலைச்செய்து அதற்குப்பிரதியாகத் தாங்கருதியகாரியங்கொள்ளமுயறல் என்றபடி. ஆவணையநின்றதன்கன்று என்றதற்கு, தன்னையணையநின்றஆவினை யதன்கன்று எனப் போந்தபொருளுரைக்கப்பட்டது. அணல்-பசுவின்முன்னங்கால்களினிடையே புடைத்திருப்பதோர் உறுப்புவிசேடம். அது, தாடியினடியாம். ஒரு பசுக்கன்றானது, தன்னிடத்தன்புள்ள தாயின்மடியிற் பால்சுரந்திருக்கும்போதே யதன்வழி தனக்குவேண்டும் பாலைநுகராது, தாயின் தாடியையசசுவைப்பதாற் பயனுறுதவாறுபோல, ஒருவன் தனக்கு அரசன் அன்புடையனுயும, வேண்டிற்றுதவும விழைவுடையனுயும் இருககுமபோதே அவனிடம கொள்ளுதற்குரிய காரியங்கொள்ளாது அவனேவியவேலைகளைச்செய்யுமவருககு ஒன்றுதவிக் காரியங்கொள்ளுமுயற்சி பயனின்றும் என உவமையொடுபொருத்தி யுரைத்துககொள்க. முயற்சி பயனிலதாதற்குக் காரணம், அரசனிடத தநிபரிசயமுடையராயிருந்தும், இக்காரியம் அவ

னிடத் தெளிதிற்கொள்ளாமையால் அவனுக்கு இதுசெய்ய விருப்பமில்லையோ என்ற ஐயுறவாலும், இவர்க்கு இதுசெய்யின இவ்வாறே பிறர்க்குஞ்செய்யுமியல் பினனென இவர் தெரிந்துவைத்துப் பின்பொருகாலத்துஅரசனுக்கு அறிவிக்கக் கூடுமென்னு மச்சத்தாலும் அவ ரதுசெய்யாமையென்க. அரசனை வழிபட்டார் அவனாலடைதற்குரியபயனை எய்தும்வாயிலறிந்துபெறுதல் எளிதென்பது இத னாற் கூறப்பட்டது. தாய்முலைசுவைக்கப்பால்வருமோ? தாடியைச்சுவைக் கப்பால்வருமோ? என்பது பழமொழி.

21. உரைமுடிவு காணா னிளமையோ னென்ற
நரைமுது மக்க ளுவப்ப—நரைமுடித்துச்
சொல்லான் முறைசெய்தான் சோழன் குலவிச்சை
கல்லாமற் பாகம் படும்.

எ-து, தம்முண் மறுதலையாயினாரிருவர் தமக்குமுறைமைசெய்ய வேண்டிவந்து சிலசொன்ன லச்சொல்லின்முடிவுகண்டே யாராய்ந்து முறைசெய்ய வறிவுநிரம்பாத விளமைப்பருவததானென் றிகழ்ந்த நரை முதுமக்களுவக்கும்வகை நரைமுடித்துவந்து முறைவேண்டிவந்த விரு திறத்தாருஞ்சொல்லியசொற்கொண்டே யாராய்ந்தறிந்து முறைசெய் தான், கரிகாற்பெருவளத்தானென்னுஞ்சோழன்; ஆதலாற் றத்தங் குலத்துக்குத்தக்கவிச்சைகள் கற்பதற்குமுன்னே செம்பாகமுளவாம் எ-று.

(குறிப்பு) 'தம்முண்மறுதலையாயினாரிருவர் தமக்குமுறைமைசெய்யவேண்டி வந்து சிலசொன்னல்' என்பதும், 'முறைவேண்டிவந்த இருதிறத்தாருஞ்சொல்

லிய' என்பதும் இசையெச்சம். காண என்றதனால், கண்டு முறைசெய்வதற்கேற்ற அறிவுநிரம்பாமையாகிய காரணம் உபசரிக்கப்பட்டது. 'ஆராய்ந்தறிந்து' என்றது முறைசெய்தற்குரிய சாதனம்விரித்துரைத்தவாறு. குலவிச்சை கல்லாமற்பாகம்படுமென்றது பழமொழி. இது 'குலவித்தை கல்லாமற்பாதிவரும்' எனவும், "குலவித்தை கல்லாமலேவரும்" எனவும் வழங்கப்படுகிறது. இப் பழமொழிப்பொருளே இப்பாட்டிலுள்ள எடுத்துக்கொண்டபொருளாக காட்டப்பட்டமையால் "உரைமுடிவு....... .சோழன்" என்றது அப்பொருளைநிரூபித்தற்கு ஒரைதிகங்கூறியவாறு இவ் வைதிகம், மணிமேகலையுள்ளும் "இளமைநாணி முதுமையெய்தி-உரைமுடிவுகாட்டியவுரவோன்"* எனக் குறிக்கப்பட்டுளது. அதாவது —முனபொருகாலத்துச சோழநாட்டி லரசுரிமைக்குரியாரில்லையாக, அதற்குரியானைத்தெரிந்தெடுக்குமாறு அந்நாட்டார் பட்டத்துயானையின்கையிற் பூமாலைகொடுத்துவிடுத்தவிடத்து, அது கருவூர்சென்று, அங்குக் கடிதிளையனாகி விளையாடிக்கொண்டிருந்த கரிகால்வளவன்கழுத்திலே அம் மலர்மாலைசாத்த, அது கொண்டு, அவனே யவ் வரசுரிமையுடையானென முடிசூட்டப்பெற்று, இளையனாயிருந்து முறைசெய்துவருங்கால், முறைசெய்வதற்கேற்ற அறிவுநிரம்பாத இளையோனாதலால் இவன்செய்யும் உரைமுடிவு செறிப்படுமா றெங்ஙனம் என முறைவேண்டிநிற்கும் முதியோ ரையுறுமாற்றையறிந்து, அவ ரங்ஙன மையுறு வண்ணம், பின்பு பிறிதொருமுதியோரைவைத்து முறைசெய்வான்போன்று, நரைமுடிதரித்து முதியோர்வேடம்பூண்டு தானேயிருந்து முறைசெய்துவந்தான் என்பதாம். இச்சரித்திரத்தைப் பின்னர்க் "கழுமலத்தியாத்தகளிறு"† என்னும் பாட்டுரைகூட்டி யுணர்க. இதனால், குலவித்தை இயல்பானேவருமாதலால் ஒருவனுக்குப் பிறதொழிற்பயிற்சி சோர்வுபடுவதுபோலக் குலத்தொழிற்பயிற்சி சோர்வுபடாதென அதன்சிறப்புக்கூறப்பட்டது. குலத்தொழிலைக் கைவிடலாகாதென்பது கருத்து. [இககருத்துப்பற்றியே முன்னோராற் பலவகைத்தொழில்களும் இந்நாட்டிற் குலாசாரமாக நியமிக்கப்பட்டன.]

22\. உரைத்தாரை மீதூரா மீக்கூற்றம் பல்லி
செரித்த சினைபோலு நீளிரும் புன்னைப்

பொரிப்பூ விதழுறைக்கும் பொங்குநீர்ச் சேர்ப்ப
நரிக்கூஉக் கடற்கெய்தா வாறு.

எ-து, தம்மே லடர்த்துச்சொல்லப்பட்டாரைச் செயலாலடர்க்க மாட்டாது வாயாலடர்த்துச்சொல்லுஞ் சொலவு, பல்லியினுடைய

*காதை-4 அடி-107-108.

† இந்நூலின் 62-ஆம் செய்யுள்.

முட்டையைநெரித்தாற்போலமலர்ந்த நீளிரும்புன்னையினுடைய பொரிநிறம்போன்ற பூக்களினுடையவிதழ்கள்பெய்யாநின்ற பொங்குநீர்ச் சேர்ப்பனே! நரியின்கூப்பீடு கடலினோசையைத் தாழ்படுக்கமாட்டாத வாறுபோலும் எ-று.

(குறிப்பு) 'உரைத்தாரை'யென்பதற்கு, பின்வரு 'மீதூராமீக்கூற்றம்' என்னுங்குறிப்பால், 'தம்மே லடர்த்துச்சொல்லப்பட்டாரை' எனப் பொருளுரைக்கப் பட்டது. தம்மே லடர்த்துச்சொல்லப்பட்டாரை யென்றது, தம்மை யடர்த்துப் பேசி வாய்க்கலகம்விளைப்பாரை யென்றபடி. சொல்லப்படுதல் ஈண்டுச் செய் வினையளவாய்நின்றது. அடர்தல்-அடக்கி மேற்சேறல். மீதூர்தல் என்பதனுள் ஊர்தல் செயலாதலால் அது செயலாலடர்த்தலாயிற்று. அது இங்கு ஊர்தல் என்னுங் குறிப்பான் மெல்லெனமேற்சேறலாகிய நெறிப்பாடுடைய முறை செயலென அறிக. இதனால் எதிர்த்துத்தாக்குஞ் செயலாலடர்த்தல் விலக்கப் பட்டது. மீதூராமீக்கூற்றம்-பெயரெச்சத்தொடர். அதற்கு, 'செயலாலடர்க்க மாட்டாது வாயாலடர்த்துச்சொல்லுஞ்சொலவு' எனத் தெளிவுபற்றி வினை யெச்சவாய்பாட்டாற் போந்தபொரு ளுரைக்கப்பட்டது. அல்லது ஊராதென்

னும் வினையெச்சத்திறுதி விகாரத்தாற்றொக்கதெனக் கொள்க. நெரித்த என்பது உருபுகொள்ளும்பெயரிடைவந்த செயப்பாட்டுவினைப்பெயரெச்சம், செய்ததுபோற்கூறப்பட்டது. உறைத்தல்-துளித்தல்; அது பெயலொப்பு மையால் உதிர்தலுணர நின்றது. சேர்ப்பன்-கடற்கரையுடையான். கூ-முதனிலைத்தொழிற்பெயர். கடல் என்பதற்குப் பொருளொடுபொருந்தக் கடலோசையெனப் பொருளுரைத்திருப்பது உபசாரவழக்கு. எய்தாவாறு இதில் எய்தாமை-பொருந்தாமை; அது ஒவ்வாமைக்குறிப்பானமையால், 'தாழ்படுக்க மாட்டாதவாறுபோலும்' என உவமவுருபுவிரித்துப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. தாழ்படுத்தல்-தாழச்செய்தல்; அடக்குதலென்றபடி. நரிக்கூப்பீடு கடலொலியைத் தாழ்படுக்கமாட்டாதவாறுபோலச் சொல்லாலடர்த்துவருவா ராரவாரத்தை எதிர்ப்பாரது சொல்லாரவாரம் தாழ்படுக்கமாட்டாதென்பது உவமையாற்போந்த பொருளாம். ஆகவே, சொல்லாலடர்ப்பாரை யடர்க்கப்படுவார் தாமும் அவ்வாறடர்க்காது ஒறுக்குமுறையானே யடக்குகவென்பது கருத்தாகக்கொள்க. 'நரிக்கூக்கற்கடன்முற்றும்?' என்பது பழமொழி. இங்கு 'முற்றும்?' என்றது காகுவாதலால் முற்றாதென்பதே பொருளாம். இது, கடற்கரைக்காட்டிலுள்ள நரிகள் கரையருகுவரும் நண்டுகளைத்தின்ன, அதுகண்டு கடல் தம்மையோட்டக் கருதி ஆரவாரித்துவருகின்றதென்றுநினைந்து,அக்கடலையோட்டக்கருதி யவைதிரண்டு கூவிளி யெடுக்கின்றனபோலும் என நரிக ளிரவி லூளையிடுதலைவருணிக்கும் கற்பனையடியாகவந்தகாட்டுவழக்கு. நரிக்கூவிளிக்கடங்காதகடல் இராமபிரானாணைக் கடங்கியவாறுபோல, மீக்கூற்றுக்கடங்காது ஆரவாரித்துக் கலாய்வினைப்பார் அரச

னாணைக்கு அடங்குவார் என்பது குறிப்பு. இராமபிரானாணையாற் கடலடங்கியதென்பதனை "வென்வேற் கவுரியர் தொன்முது கோடி-முழங்கிரும் பௌவ மிரங்கு முன்றுறை-வெல்போ ரிராம னருமறைக் கவித்த-பல்வீ ழாலம் போல-

வொலியலிக் தன்றில் வழுங்க லூரே* என்னும் அகப்பாட்டடிகளா னறிக.

23. அருமை யுடைய பொருளுடையார் தங்கட்
கருமை முடையாரை நாடா—வெருமைமே
னுரை துயிலவதியு மூர குளநதொட்டுத்
தேரை வழிச்சென்ற ரில.

எ-து, பெறுதற்கரியபொருள் யாதானுமொன்றனையுடையார், தம்மாட்டுக்கொள்ளுங்கருமமுடையாரை யாராயவேண்டுவதில்லை; எருமைமே னுரைதுயிலவதியுமூரனே! குளததைததோண்டி அதன்க ணுறைவதறகுத தேரையுள்ளவிடநதேடிசசெல்வா ரில்லை எ-று.

(குறிப்பு) 'தங்கட்கருமமுடையாரை' என்னுங் குறிப்பால இங்குப் பொருள் என்றது பொருள்வருவாய்ககிடனை தொழிற்றுறையையென வுணாக. அத துறைவகை பலவாதலால் அவற்றுட் டமக்கேற்றதொனறனை என்பார், யாதானு மொனறனை யென்றார். அவை, பொன்மணிமுதலியபொருள்கொளுந்துறைக ளும், பொறிபலசமைககுஞ் சம்மியததுறைகளும, இயற்கைப்பொருளாய்ந்தெடுக் குந துறைகளும, செயற்கைப்பொருள்பலசெய்யுந்துறைகளும், மரககலமுதலிய வியக்குறுதுறைகளும பிறவுமாம. அத்துறைகட்கருமையாவது செயயக்கடவ வினைகளை இடம,பொருள,கருவிமுதலியவற்றினமைதியால எளிதின்முடிககுமா றமைத்தல். 'தமமாட்டுககொளளுங் கருமமுடையாரை யாராயவேண்டுவதில்லை' என்றது அங்ஙனம செவ்விதினமைககப்பெற்றதொழிற்றுறைக்குரிய வினைகளை நடாத்தற்குரியாா அத தொழிறறுறைமுதல்வனால் ஆராய்ந்துதேடவேண்டாது அவர்தாமே தேடிவிரும்பிவருவர் எனறவாறு. 'எருமைமே னுரைதுயில்வதியு' மென்றது நீர்ப்பரப்பில்லாத வெற்றிடமில்லாமையும், அந்நீர்ப்பரப்பின்கண், திடர்கள்போற் றிரண்டுதொகக எருமையின் றெருகுதியும், அவற்றின் மடியின் மிகுதியும் குறிப்பாலுணர்த்தி மருதநிலவளஞ் சுவையுறக்கூறி முன்னிலையை

விசேடித்தவாறு. காரை துயில்வதியுமென்றது-அது துயில்வதியுமாறு இரை தேர்தற்கேற்ற மீனினங்களினமிகுதிகுறித்துநின்றது. ஊரன்-மருதநிலத்தலைவன். 'தேரையுளளவிடத் தேடிச்செல்வாரில்லை' என்றது தவளைகள் தாமே வந்தடையு மென்றவாறு. தவளைகள் தாம் ஜீவித்தற்குரிய வாய்ப்பானகுளத்துறைகளைத் தாமே விரும்பிவந்தடைவதுபோல, வினையாளரும், தாம் ஜீவித்தற்குரிய வாய்ப்பான தொழிற்றுறைகளைத் தாமே விரும்பிவந்தடைவர் எனக்

*அகநானூறு, செய்யுள்-70.

கருத்துநோக்கி எடுத்துக்காட்டொடு பொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. தொழிற்றுறைகளைநாட்டற்குரிய பெருஞ்செல்வமுடையார் வினையாளரில்லையென்று மடிந்திராது அவர் தாமேதேடிவரும்படி இடம் பொருள் கருவிமுதலியவற்றால் வாய்ப்புடையவாய் அமைக்கவேண்டுமென்பது கருத்தாகக்கொள்க. இதன் பழமொழி, குளம்வெட்டத் தவளை தானேவரும் என வழங்கப்படுகிறது.

24. இசைவ கொடுப்பதூஉ மில்லென் பதூஉம்
வசையன்று வையத் தியற்கைஃ தன்றிப்
பசைகொண் டவனிற்கப் பாதத்தண்ணு ணுயி
னசைகொன்றான் செலனுலக மில.

எ-து, தனக்கியன்றன கொடுத்தலு மியலாதன வில்லையென்றலு

மொருவற்குக் குற்றமன்று; உலகத்தாரசெயலே; அவ்வகையன்றி, இவ னெனக்குப் பகைப்படுவனென்று தன்மனத்திற்கொண்டவொருவ னிற் பக்கண்டு மவனுக்குப பகுததுண்ணுதலைதவிர்க; நகையுடையா ரைத்துன்பமுறுததினுனுக்குச செலவு மறுமையுலகததின்கண் ணின்ப மில்லையாதலாற் பகைகொண்டவற்குப் பகுததுண்க எ-று.

(குறிப்பு) இசைவகொடுப்பது என்றது இரப்போன்விருப்பத்தினளவு கொடாது இரக்கப்படுவோன் தனக்கியன்ற சிறிதளவுகொடுப்பதென்றவாறு. இல்லையென்றல் இங்குக் கொடுத்தலின் மறுதலைகுறித்தமையால் அதன் மறு தலைச்செயப்படுபொருளான 'இயலாதன' என்பது கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. 'இயலாதனவில்லையென்ற'லாவது இரப்போன்விரும்புமவை கொடுக்கவியலா தனவாயின் உடனே அவை யில்லையென்றுசொல்லி வறிதேபோக்குதலாம். 'அவ்வகையன்றி' என்றது அவ்விரண்டனுள் ஒன்றுஞ்செய்யாதென்றவாறு. பகை-பற்று. இதனைப் "பகைந்தாரிற், நீர்தலிற்றீப்புகுதனன்று"* என்பதனு னறிக. பகைகொண்டவன் என்பதில், கொள்ளுதல கொள்கையாகியமனத் தொழிலாதலால், 'பகைப்படுவனென்று தன் மனத்திற்கொண்டவொருவன்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. அங்ஙனம் அவன் கொள்ளுதற்கு முன்சொல் லிய இரண்டனுள் ஒன்றுஞ்செய்யாமையேகாரணமென்பது கருததாகக்கொள்க. பாத்துண்ணுயின் என வினையெச்சமாகக்கொள்ளாது, பாத்துண்ணுயில் எனப் பகச்சேதஞ்செய்து, பாத்துண்ணுயிருத்தலென்பதன் எதிர்மறையாகக் கொண்டு, நகைகொன்றுன்செல்லுலகமில் எனப் பின்வருமேதுவுக்குப் பிர திஜ்ஞாவாசகமாக்கி, "பாத்துண்ணுதலைத்தவிர்க" எனப் போந்தபொருள் உரைக்கப்பட்டது. பகுத்துண்ணல்—"வருவாயுட்கால்வழங்கிவாழ்தல்."† நகை-

* நான்மணிக்கடிகை, செய்யுள்-கடு.

† திரிகடுகம், செய்யுள்-உக.

பால்பகாஅஃறிணைச்சொல்; அது இங்கு நசையுடையாருக் காகுபெயராய் அவரது எளிமையும் உடனுணர்த்திநின்றது. கொல்லுதல்-கண்டு வருத்துதலாயிற்று. நசைகொன்றற்கென்னும் நான்கனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. செல்லுலகம்-மறுமையுலகத் தின்பத்துக்கானமையா லாகுபெயர். 'பகைகொண்டவற்குப்பகுத்துண்க' என்றது ஏதுவையெடுத்து முடிந்ததுமுடித்தல் என்னும் நிகமனங்கூறியவாறு. "இயன்றற்கொடுப்பர் இயலாவிட்டா வில்லையென்பர்" எனச் செம்பொருள்படவழங்கும உலகவழக்கான தொடர்மொழிப்பொருளே பழமொழிப்பொருளாகவும, அதன்குறிப்புப்பொருளே எடுத்துக்கொண்டபொருளாகவும் இப்பாட்டின்கண் காட்டப்பட்டுள்ளன. இரப்பவர்க்கு நசையுண்டாகுமாறு அவரைத தாழ்க்கவைதது வருததலாகாதென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

25. "உரிமைதனிற் றமமோ டுழநதமை கண்டு
பிரிவின்றிப போற்றப் படுவார்—திரிவின்றித்
தாமபெற் றதனை யுவவார் பெரிதகழிற்
பாமபுகாண் பாரு முடைததது.

எ-து, உரிமையாற் றமமொடு பிரிவின்றிப் பயின்றபழகினமை கண்டு பாதுகாக்கப்படுவார், மனததின்க ணொருவேறுபாடின்றிப் பாது காப்பாராற் றாமபெற்றபொருளினையுவவாது, பின்பு மாசைப்படாநிற் பார், பெரிதகழ்நதாற் பாம்புகாண்பாரையு முலகமுடைததாதலாற் பெற்றதனையுவக்க எ-று.

(குறிப்பு) உரிமை என்றது உழந்தமை என்னுங்குறிப்பால் இங்கு வினையாட்சியாற் றொடர்புடையராந்தன்மையை புணர்ததுவதாயிற்று. தம்மொடுபிரிவின்றி

யுழந்தமைகண் டெனக்கூட்டுக. தம்மொடு என்றது பாதுகாப்பாராகியதலைவரோ டென்றவாறு. 'பயின்றபழகினமைகண்டென்றது' காரியஞ்செய்து பழகினமை கண்டென்றவாறு. போற்றப்படுவோர் என்றது பாதுகாப்பாராற்போற்றப்படுவோ ரென்றவாறு. திரிவின்றி என்னும் வினையெச்சம் உவவார் என்பதன் முதனிலைவினைகொண்டுமுடிந்தது. இதனால், திரிவின்மை உவத்தற்கும், திரிவு உவவாமைக்கும் காரணமாமென்பது காட்டியவாறாயிற்று. திரிவு-உண்மைக்கு மறுதலையாய வுணர்வு. உவவார் என்றது உவவாதார் சிலர் என்றபடி. இது போற்றப்படுவோர் என்ற எழுவாய்க்குப் பயனிலையாயும், பின் உவக்க என வருவித்துமுடிக்கும் பயனிலைக்கு எழுவாயாயும்நின்றது. 'தாம்பெற்றதனுவவார்' என்னும் பொருளடையை மத்திமதீபமாகவைத்தமையால், 'பெரிதகழிற் பாம்பு காண்பாருமுடைத்து' என்னுந் திட்டாந்தத்தொடுங்கூட்டுக. பெரிதகழினென்னுங்குறிப்பால் உவவார் என்பதற்கு, ஆசைப்படாநிற்பார் எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. பாம்புகாண்பாருமுடைத்து என்னுங் குறிப்பால், பெரிதகழின்

என்றதில், பெருமை அகழும் புழைகளின் எண்ணின்மிகுதியுணர்த்திநின்றது. பெரிதகழிற் பாம்புகாண்பாரு முடைத்து என்றது தாம்பெற்றதனுவவாத பேராசைப்படுவோர்க் கேதமுண்டாமென்பதை எடுத்துக்காட்டுதற்கேற்றதோ ரைதிகமடியாகப்பிறந்த பழமொழி கூறியவாறு. அப்பழமொழி, பேராசையால் முயலுமொருவனுக்கு அம்முயற்சியே விபரீதமாகும் என்று சொல்லவேண்டுமிடத்து, எலிச்சேலவேன்றுதோண்டப் பாம்புபுறப்பட்டாற்போலும் எனக் கிராம்யவழக்காக வழங்கப்படுகிறது. இதன் ஐதிகமாவது —ஒருவேடன் உணவின்பொருட்டுக் காட்டெலிபிடிக்கச்சென்று எலியுண்டென்றுதெளிந்த சில எலிப்புழைகளைக்கண்டுதோண்ட அவற்றில் எலிகளிருந் தகப்பட்டதுகண்டு அவ்வளவினமையாது, அவாமிக்குடையனாய், மேலும் தெளியப்படாத பலபுழை

களைக்கண்டு தோண்டித் திரியும்போது ஒருபுழையிற் பாம்பிருந்து சீறிப்புறப்பட்டுவரவே தான் முன்பிடித்திருந்த எலிகளையும்போகட்டு ஓடி உயிர்பிழைத்துப் பின் எலிபிடிக்குந்தொழிலையொழிந்தான் என்பதாம். எலிபிடித்தவேடன் எலியுண்டென்று தெளியப்பட்ட சில புழைகளி னியல்பானே கிடைத்தவை கொண் டமையாது, இன்னுந் தோண்டும்புழைகள்தோறும் எலி கிடைக்குமென்னும் பேராசையுடையனாய்ப் பாம்பில்லையென்று தெளியப்படாத புழைகளையுந்தோண்டி அவன் ஜீவனோபாயமாயிருந்த எலிபிடித்தற்றொழிலையிழந்ததுபோல, வினையாளர்விரும்பியசிலவற்றைப் போற்றுவார் உதவுதல்கண்டு அமையாது பின்னும் தாம் விரும்பியவையெல்லாங்கொடுப்பர் என்னும் திரிவுணர்வால்வந்த பேராசைகொண்டு அவரைப் பின்னுஞ் சில கேட்டுவருத்துவாராயின் ஜீவனோபாயமா யவரிடம்பெற்றிருந்த வினையாட்சியையும் அவர் சீற்றத்தா லிழப்பராதலாற் பெற்றதுகொண்டு உவக்கவேண்டுமெனத் திட்டாந்தத்தொடு பொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. என்னை? பாம்புகாண்பாருமுடைத்து என்பதில் உம்மை ஐயவும்மையாதலாற் பெரிதகழ்தலிற் பாம்புகாண்டல் நியதமில்லையென்பது பெறப்படும்; பெறவே, பாம்புகாணாவிடத்துப் பயனுண்டாதலுங் கூடுமாதலால், பயனுண்டோ? இல்லையோ? என்னும் ஐயப்பாடுள்ள கடன்கோடன் முதலியகாரியத்தின்கண்ணும் முயற்சி நிகழ்தல் காண்டலாலும், அது பழிக்கப்படாமையாலும் விலக்கப்படாததாயிருக்க, இங்கு அத்தகைய மேன்முயற்சியைப் பெற்றதுகொண்டுவக்கவென விலக்கியவாறென்னையெனில், கடன்கோடன்முதலியனபோல நன்மைவிளைதன்மாத்திரத்தின் ஐயப்பாடுடைய காரியத்திற்செல்லுமுயற்சி பழிக்கப்படாதேயல்லது, தீமைவிளைவின் ஐயப்பாடுடையகாரியத்திற் செல்லும் முயற்சி பழிக்கப்படுவதேயாம். இதனை, ஒரு நீர்ப்பெருக்கைக் கடந்துசெல்லவேண்டும் நீத்தறியாதானொருவன், இது நீத்துநீரோ? நிலைநீரோ? என ஐயுறவுள்ள துணையும் அதி லிறங்காமையாலும், நிலைநீரென்று தெளிந்தபின்னர் இறங்கிச்செல்லுதலாலும் அறிக. பாம்புகாண்பாருமுடைத்து எனத் தீமைவிளைவின் ஐயப்பாடுதோன்றுவதுகொண்டு, இத்தகைய சூதாட்டுமுதலியவற்றின் அம்முயற்சி விலக்கப்பட்டதுபோலவே இங்கும் விலக்கப்பட்டதென்க.

26. விடலரிய துப்புடைய வேட்கையை நீக்கிப்
படர்வரிய நன்னெறிக்க ணின்றா—ரிடருடைத்தாப்
பெற்ற விடக்கு நுகர்தல் கடனீந்திக்
கற்றடியு ளாழ்ந்து விடல்.

எ-து, விடுதற்கரியநுகர்வினைவிரும்பும்வேட்கையைநீக்கி யொழுகுதற்கரியநன்னெறியாகிய தவத்தின்கணின்றார், மெய்ப்பிணியாற் றமக்கிடர்வந்தகாலததின்க ணழிந்து, தாங்கொண்டசீலத்துக்குக் குற்றமாம்படிபெற்றதொரு விடக்கைததின் றுய்தல், கடலைநீந்தியேறிக் கன்றினுள்ளடியினீரிலே யழுந்தியதனோடொக்கும் எ-று.

(குறிப்பு) இப்பாட்டால, உண்ணுவாருண்ணுமுணவெல்லாம் உயிருடம்பாயிருத்தலால், துறந்தார்கருப் பிறரிடுமுண்டியிற்பெற்ற வூனுண்ணல் பசியால் வருந்தியவழிக் குற்றமாகாதென்பார்* குதர்க்கவாதத்தைத் தர்க்கமென்னும் விதண்டையால் நிக்ரஹிக்கிறார். 'விடுதற்கரியநுகர்'வாவது.—இம்மைப்பயனெனக் கண்கூடாகக்கண்டு இயல்பானே ஐம்புலன்களானு மாரத்துய்க்கும் இன்பமாகிய காமநுகர்வு. 'ஒழுகுதற்கரியநன்னெறி'யாவது:-உற்றநோய்நோன்றலுண்டிசுருக்கன்முதலிய விரதவொழுக்கங்களையும், செயற்கரியசெயலாகிய இயமநியமாதி யட்டாங்கயோகமுயற்சியையுங் கைக்கொண்டொழுகுதல். இடருடைத்தாக என்னுஞ் செயவெனெச்சத்திறுதி விகாரத்தாற்றொக்கது. அந்நெறியென்னும் எழுவாய் வருவித்து, அந்நெறியிடருடைத்தாகப் பெற்றவிடக்கு எனக் கூட்டுக. அந்நெறியிடருடைத்தாதலாவது அத்தவவொழுக்கமாகிய சீலத்துக்குக் கேடுண்டாதல். 'மெய்ப்பிணியாற் றமக்கிடர்வந்தகாலத்தின்கணழிந்து'

என்றது இசையெச்சத்தால் விடக்குநுகர்தற்குக் காரணங்கூறியவாறு. மெய்ப்பிணி-பசிப்பிணிமுதலாயின 'தாங்கொண்டசீலத்துக்குக்குற்றமாம்படி' என்றது அந்நெறிவிடருடைததாக என்பதன் போந்தபொருள் கூறியவாறு. 'குற்றமாம்படிபெற்ற' என்றது குணமாகப்பெறும் யாகசேடத்தை விலக்கியவாறு. பெற்ற

* இங்ஙனங்கூறுவார், புத்தமதத்தினர் முதலாயினர். இதனைப் பிரபோத சந்திரோதயம், புத்தவதைச்சருக்கம் (செய்யுள் 29-30) "ஒருகாலுங் கொலையாகா துன்வேண்டிற் கொன்றதுகொண் டுண்ணலாகுந், தரைமீது மாண்டதெல்லாம் மண்ணினுக்கு நிகரென்பர் தக்கோரன்றே" எனவும், "சிதநீர் வைத்தவருக் கறமதனை யுண்டவர்க்குச் செறியா தவ்வா, றேநினூ றுண்டவர்க்குப் பாவமின்று கொன்றவருக் குறவ தாகு, மாதலா லூனருந்த வாசையுண்டேற் செத்ததன்னை லருமிந்த, நீதியார் மறுத்துரைப்பா ரூனுக்க ணூட்டாதார் வினைவி லாரே" எனவும் கூறியவாற்றானும், பிறரு மொழுகுதலானு முணர்க.

விடக்கு என்றதனால், பிறரிடம்சென்று|இரந்துகொண்டதென்னும் இழிவுணர்த்தியவாறு. 'ஒருவிடக்கு' என்றது விடக்கின் எண்மைதோன்றக்கூறியவாறு, விடக்கு-ஊன்றடி. கடனீந்திக் கற்றடியுளாழ்ந்துவிடல என்றது, உடற்பொறையாகிய *உயிர்ப்பிணிநீக்கக்கருதித் துறவுபூண்டு தவவொழுக்கத்திலுள்ளோன், உடற்பிணிக்குடைந்து புலாலுண்டெய்வானாயின அவன் ஒழுகும் பிற தவவொழுக்கங்களும் அவனது கூடாவொழுகக்ததை மறைக்கக்கொண்டவேடங்களேயாம் என்பதைத் தர்க்கம என்னும் விதண்டையால் நிரூபிததபடி. அதாவது கடனீந்தி கடககுமாற்றல்போலு மாற்றலுடையராய், உறறநோய்நோன்றல் முதலிய விரதவொழுக்கங்களால் மனவொருககமெய்தினா, கடனீரினளவினின்றும் நொயமையிற் கன்றினடிச்சுவட்டிற்றங்கிய நீருககுள்ள வாசிபோலும்வாசியுள்ள

மெய்ப்பிணிவாதைக்குட்பட்டுப் புலாலுண்டெய்தல், கடலைநீந்திக்கடந்த வாற்றலுடையான் கன்றினடிநீர்கடக்கமாட்டாது அதனுள்வீழ்ந்து மூழ்கியழிதல்போலுமுண்மையுடையதென்பதாம். இதனால்,கடனீந்து மாற்றலுடையான் கன்றினடிநீரில் ஆழானயின், தவவொழுக்கமுடையோனும் மெய்ப்பிணிக்காற்றாது புலாலுண்ணான் எனத் தவவொழுக்கத்தி னாற்றல்மிகுதியும், கன்றினடிநீரைக் கடக்கமாட்டாதவன் கடனீந்துமாற்றலிலனென்பது ஒருதலையாவதுபோல, மெய்ப்பிணிவாதைபொறாது புலாலுண்பானும் உற்றநோய்நோன்றல உண்டிசுருக்கல் முதலிய தவவொழுக்கமும் மனவொருக்கமு மெய்துதற்கேற்ற வாற்றலிலனென்பது ஒருதலையாமென அவன் படிற்றொழுக்கின்றொகுதியும் ஒருங்குணர்த்தப்பட்டன. ஆழ்தலெனவே அமைவதாக ஆழ்ந்துவிடல் என்றது ஈண்டு விதண்டைக்கேற்றதொரு தேற்றப்பொருள் தோற்றக்கூறியவாறு. இப்பழமொழி “[illegible]” என அநுதகற்பனைக்கேற்ற ஈற்றடிகொடுத்துக் கவித்திறமையறியுங் கவிஞர்குழுவழக்காய்த்தோன்றி, இயலாநிகழ்ச்சியை யுருவகவாய்பாட்டா னுணர்த்துவதாயிற்று. “[illegible]” என வான்மீகத்தும் வழங்கப்பட்டது.

27. தேர்ந்துகண் ணோடாது தீவினையு மஞ்சலராய்ச்
சேர்ந்தாரை யெல்லாஞ் சிறிதுரைத்துத்—தீர்ந்த
விரகர்கட் கெல்லாம் வெறுப்பனவே செய்யு
நரகர்கட் கில்லையோ நஞ்சு.

எ-து, ஆராய்ந் தொருவர்மாட்டுங்கண்ணோடாது, தீவினைகளுமஞ்சாது, சேர்ந்துதம்மையடைந்தாரையெல்லாஞ் சிறுமைப்படவுரைத்து, தமக்குக் கிளையான்மிக்கசுற்றத்தார்க்கெல்லாம் வெறுப்பனவேசெய்யா

நிற்கும் நரகர்கட்குச சாவக்கொல்லவல்லதொரு நஞ்சில்லையோ எ-று.

(குறிப்பு) இப்பாட்டில வெருவந்தசெய்யற்கவென்பார் அது செய்தொழுகு மரசரை எல்லாரும்வெறுக்கும் வெறுப்பினதளவு இத்துணை என்பதனை அவரது உயிர்வாழ்க்கையில் அதிசங்கைபண்ணிக் காட்டுகிறார். 'ஆராய்ந்து ஒருவர்மாட்டுங் கண்ணோடாது' என்றது இவர் கண்ணோடற்குரியார்; இவர் அதற்குரியாரல்லர் என அறிந்துவைத்தும் கண்ணோடுதற்குரியராயினாரொருவர்மாட்டுங் கண்ணோடா தென்றவாறு. கண்ணோடுதற்குரியார் தம்மொடுபயின்ற நட்பாளரும் குற்றஞ் செய்யாது குறையிரந்துநிற்பாரும் முதலாயினர். தீவினை:-பாவமும் பழியுமாயின செயலும், கடுமொழியும் கடுந்தண்டமு முதலாயின; இவை குடிகளஞ்சுவன. சேர்ந்து தம்மையடைந்தார்-அமைச்சர் புரோகிதர் சேனாபதியா அணுக்கத்தொண் டர் முதலாயினர். 'இளையான்மிககசுற்றததார்'-நெருங்கிய வுறவினரும் மிகக சுற்றத்தாரையுடைய சுற்றததாரும். அவர்கடு வெறுப்பனசெய்தலாவது-அவரை வரிசையானோககாது பொதுநோக்குநோககுதலும், அவர் விரும்பியனசெய்யாமை யும் முதலியன. நரகா-பாபிகள். இங்கு நரரைககதறச்செய்பவரெனினுமாம். 'நரகர்கட்குச் சாவககொல்லவல்லதொருநஞ்சில்லையோ' என்றது அவர்சாக்காட் டை எலலாரும்விரும்புதலால் நஞ்சிருந்தால அவாநட்பினரே விருந்தூணிலிடுவர்; அதுதாமேயுணர்ந்து விருந்துண்ணாராயினும், மிக்கஇளையாயினர்க்கெல்லாம் வெறுப்பனசெய்தலால் அறுசுவையுணடி யமர்ந்தூட்டு மில்லாளு மிடுவள்; அது வுந் தாமேயறிந்து பரிசோதித்துண்பராயினும், நட்டாரும, நாட்டாரும், சேர்ந்தா ரும், இளையான்மிக்க உறவினரும் கைவிடுதலாற் பகைக்கெளியராய்ப் பின் பகைவ ரால்வரககடவ பரிபவங்களாகிய மானத்துக்கஞ்சித் தாமேயு நஞ்சுண்ணக்கடவரா யிருக்கச்செய்தே உண்ணாதிருப்பதென்னே? தேர்ந்துகண்ணோடித் தீவினையஞ்சி கல்வினைபுரிந்து சேர்ந்தாரையெல்லாம் பெருமைப்படவுரைத்து, நீந்தவிரகர்கட்

செல்வம் விரும்புவனசெய்வார் அந் நல்வினைகாரணமாகத் தேவராய்ச்சென்று அமுதபானம் பண்ணுவதுபோல, அவர்க்கெதிரான விவரும் தீவினைகாரணமாக நரகராய்நின்று விஷபானமபண்ணவேண்டாவோ? அவ்வாற்றானும் அவ ரதுபண்ணுமைக்குக்காரணம் என்னே? நஞ்சினுங்கொடியவிவரைக் கொல்லவல்லதொரு நஞ்சு படைக்கப்பட்டிலதுபோலும் என்றவாறு. இதனால் வெருவந்தசெய்யுமரசர் தாமடங்க எல்லாரானும் சாமாறுவெறுக்கத்தக்கார் என அச்செயலின் கொடுமை கூறப்பட்டது. இதன்பழமொழி, ''சீசைநாவிலச்சாலேன்ன எனவும், தீயவை எனவும், வெறுப்புக்குறிப்பில் வழங்கப்படும்.

28. தாமாற்ற கில்லாதார் தாஞ்சாரப் பட்டாலரத
தீமாற்றத தாலே பகைப்படுத்திட்—டேமாப்ப
முன்னோட்டிக் கொண்டு முரணஞ்சிப் போவாரே
யுண்ணோட் டகலுடைப் பார்.

எ-து, தாக் தம்மையாற்றமாட்டாதார் தாஞ்சாரப்பட்டவர்களைத் தீயசொலவுகளாற் பகையாக்கித் தமக்குச சேமமாக வவர்க்குமுன்னோட்டிக்கொண்டு பகைகோடலையஞ்சிப்போவார், தாமுண்கின்ற வோட்டகலை யுடைக்கின்றாரோடொப்பர் எ-று.

(குறிப்பு) 'தாங் தம்மையாற்றமாட்டாதார்' என்றது தாமே தம்மைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளுந் திறமில்லாதார், அதாவது பராபேக்ஷையால் ஜீவிக்கிறவர் என்றவாறு. 'தாஞ்சாரப்பட்டவர்களை' என்றது தமகுச்சார்பாயிருந்தவர்களையென்றவாறு. 'தீயசொலவுகள்' பொய், குறளை, கடுஞ்சொற்கள். 'சேமமாக'-

பாதுகாப்பாகும்படி. 'அவர்கருமுன்னேட்டிகொண்டு' என்றது அவர் தம்மைச் சார்பறுத்தோட்டுவதற்குமுன்னமே தாமாயவரைவிட் டோடுதலை மேற்கொண்டு என்றவாறு. 'பகைகோடலையஞ்சிப்போவார்' என்றது சார்பாயினுர்விரோதம் வந்துவிட்டதென்று அஞ்சிப்போவார் என்றபடி. 'உண்கின்றவோட்டகலை யுடைக்கின்ருரோடொப்பர்' என்றது தாமுண்ணும்பாத்திரமாகிய சட்டியை யுடைத்தெறியுமவரோடொப்பர் எனபதாம. ஓட்டகல்-ஓடாகிய அகல். அகல்-அகன்றவாயையுடைய மண்சட்டி. தானுண்டு உயிர்வாழ்தற்காதரவான சட்டியை யுடைத்துப் பின் புண்ணுதற்கொன்றுமின்றிவருந்து மறிவிலிபோலத தானுண்டு சீவிப்பதற் குதவியாயிருந்தாரைவிரோதிததுச சீவனததொழிலையிழந்துவருந்து பவனும அறிவிலியாமென உவமையொடுபொருததியுரைத்துக்கொள்க. தனக்கு ஆதரவாயிருப்பதொன்றை யொழிக்கும் அறிவிலியைக் குடிக்கிறவோட்டை யுடைக்கிறவன் எனபது கிராம்யவழக்கு. இததொடர்மொழிப்பொருளே இப் பாட்டிற்கொண்ட பழமொழிப்பொருளாயிற்று. இதனுல் ஒருவரைச்சார்ந்து பிழைப்பவர், பொய் குறளை கடுஞ்சொல முதலிய தீமாற்றங்களையொழித்து அவ ருககு உண்மையுரைப்பவராயிருககவேண்டுமென்பது உணர்த்தப்பட்டது.

29. முழுதுடன் முன்னே வகுததவ னென்று
தொழுதிருந்தக் கண்ணே யொழியுமோ வல்ல
லிழுகினு னேகாப்ப தில்லையே முன்ன
மெழுதினு னோலை பழுது.

எ-து, முழுதுடலத்தையு முன்னேபடைத்தவன், நாமுறுகின்ற வல்லலையு நமக்குப்படைத்தா னென்றுகருதி, அவனே யவ்வலலைத் தீர்ப்பானுக வவனைத்தொழு தொருகாரியத்தைமுயலாதிருந்தாற் றம் மல்லலொழியுமோ? அவ்வலலைததப்ப நினைக்கவே தன்னை யவ்வல்லல் வந்து பிணிக்கமாட்டாது; முற்படவெழுதினவோலை பழுதுபட்டால், அப்பழுதுதீரப் பின்னையு மெழுதுவாராதலான் முன்செய் தீவினைப் பயனை யிப்பொழுது செய்யுமுயற்சியானேநீக்கலாம் எ-று.

(குறிப்பு) இப்பாட்டால், மடியுடையராகி அன்றெழுதிவைத்தா னழித்தெழுதப்போவதில்லை, எழுதினவோலை பழுதாகாது என்னும் ஊழ்வலியுறுத்தும் பழமொழிகளைச்சொல்லிக்கொண்டு, உயிர்களடையும் நன்மைதீமைகளெல்லாம் ஊழ்வயமாயேயுள்ளனவென்றும், முயற்சியால் ஒருபயனுமில்லையென்றும் பேசுவார்குதர்க்கவாதத்தை அவர்சொல்லும பழமொழிப்பொருள்கொண்டே நிராகரித்து முயற்சிசெய்யற்பாற்றென நிரூபிக்கிறார்.

இப்பாட்டு அப்பழமொழிபற்றிப்பிறந்தமையா லப்பழமொழிப்பொருளு மிங்கு ஆராயத்தககதாம. அது பின்வருமாறு காண்க. அப்பழமொழிக்குரிய எழுத்து ஓலை என்னுஞ் சொற்கள் முறையே பழவினைப்பயனூட்டும் பிராரப்தத்தையும் அது தங்கிய உடலையும உணாத்துவனவாம. இதனைப் "பொறியின்மையார்க்கும் பழியன்று"* என்னுந் திருககுறளில் எழுததினபெயராகிய பொறியென்னுஞ் சொல்லாற் பிராரப்தம் வழங்கப்பட்டமையாலும, "ஏடு நிலததி லிடுவதன் முன்னம்"† என்னுந் திருப்பல்லாண்டில் ஓலையின்பெயாாகிய ஏடு என்னுஞ் சொல்லாற் சரீரம் வழங்கப்பட்டமையாலு மறிக. இங்ஙனம்வழங்கும்வழக்குத் தொன்றுதொட்டேயுள்ள பெருவழக்கென்பதை, "[illegible]" என்றும், "[illegible]" என்றும் பிராரப்ததனதைச சிதரலேகனமாகவும, அது பதிந்தவுடலைச் சிதரலேகனபத்ரமாகவும வடமொழிவாணருங் கூறுதலா லறிக.

இனி இவ்வுருவகவகையான் அப்பழமொழிப்பொருள்களை யாராயின், "அன்

றெழுதிவைத்தா னழித்தெழுதப்போவதில்லை” என்பதற்கு, உடலெடுக்குமன்று பிராரப்தமென்னும் பொறிகளை உடலினகட்பதியவைத்ததெய்வம், (ஊழ்வினைத் தொகுதி; அதாவது சஞ்சிதம் என்றபடி.) மறித்தும் அவற்றைமாற்றிப் பிறிதறப்பதிப்பதில்லை; எனப் பொருள்படுவதாகும். இதனுள் எழுதிவைத்தான் என்றது உலகியற்றுங்கடவுளையெனக்கொள்ளுதல் கூடாதோவெனிற் கூடாது; ஏனெனில், இப்பழமொழிக்கு ஊழ்வலியுறுத்தலே கருத்தாதலால் எல்லாருமவ் வூழின்வயப்படுவர் என அது தன் வயத்ததாகுஞ்சிறப்புத்தோன்றக் கூறுவதே முறையாதலாலும், இறைவன்வயத்ததாக்கிக்கூறுதலீண்டைக்கு ஏலாமையாலும்,

ஹரிணாவிஹரோணாவிப்ரஹ்மணாவிஷுபமவா। ஸோடவிவி தாரேவாவரிசோஷ ... தவஸ்ருதே॥” என்றும், “விதியால்வருவதல்

*திருக்குறள், 62-ஆம் அதி. ஆள்வினையுடைமை—8.
†பெரியாழ்வார்திருமொழி, ௪. திருப்பல்லாண்டு நான்காம்பாசுரம்.

லான்மேதக்கோர்தங்கண், மதியினல்வாழ்வதொன்றுண்டோ-பதிதோறுஞ், சங்கரனுமையமேற்றுண்டான் றடங்கடல்சூழ், மங்கையுடன்காடுறைந்தான்மால்”* என்றும் அக்கடவுளரையும் இதற்குவயமாக்கிக்கூறினமையானுமென்க. ஃஊழாகிய அஃறிணைப்பொருளை எழுதிவைத்தான் என உயர்திணைச்சொல்லாற் கூறியிருப்பது குற்றமாகாதென்பதும், இப்பாட்டில் வருததவன் என்ற சொற்பொருளாராய்ச்சியிற்காட்டுவதுகொண் டறியத்தக்கது. இப்பழமொழி ஒலிவேறுபாட்டால் அநிஷ்டக்குறிப்புணரக் கிடத்தலாலும், வழக்குவலியுடைமையாலும் தீயூழைப் பற்றியதென விளங்கும். இதனானே ஏனையது நல்லூழைப்பற்றியதென அறிக.

இனி, "எழுதினவோலை பழுதாகாது" என்ற வினைப் பழமொழிப்பொருளை ஆராயின் அநுகூல ப்ராரப்தங்களாற் பதியப்பெற்ற சரீரததால் அவற்றின்பய னனுபவித்தல் தவறாதென்பதாம். ஆகவே இப்பழமொழிக்கு நல்லூழின் அநு பவம் தவறாதென்பதும், அன்றெழுதிவைததான் என்னும் பழமொழிக்கு, தீயூ ழின்பதிவை அத்தெய்வம் திருததாதென்பதுமே வாக்கியார்த்தங்களாம.

இவற்றுள், தீயூழின பதிவை 'அத்தெய்வம் திருததாதென்னும் வாக்கியார்த தத்தை அவலம்பித்துக்கொண்டு வாழ்வலியுறப்பார்சொல்லுந் தர்ககவாதத்தை யெல்லாஞ் சங்கிரகித்து ஒரேதொடர்மொழியா லறுவதிககிறார்; 'முழுதுடன் முன்னேவகுத்தவனென்று' என்று. இதனுள் என்று என்னும் இடைச் சொல் இவ்விதமாகச்சொல்லி என்றும பொருளுடையதாய்த் தன்னையேற்ற தொடர்மொழியைச்சுட்டினமையால் அது அநுவாதக்குறிப்பாயிற்று. ஆகவே அதனாற்சுட்டப்பட்ட முழுதுடன் முன்னேவகுததவன் என்பது தர்க்கஞ்செய் யும் வாதிகூற்றெனவுணர்க. இககூற்றினுள் வகுத்தவன் என்றது, ஒருயிர் செய்த வினையின்பயன் பிறிதோருயிரின்கட் செல்லாமல் அவ்வுயிர்கேவகுக்கும் விதி, தெய்வம், இயற்கை என்ற பெயர்களால் வழங்கப்படும் பழவினைத்தொகுதி யாகிய சஞ்சிதமென அறிக. அஃது அஃறிணைப்பொருளேயாயினும் "இசைத்தலு முரிய வேறிடத் தான"† என்பதனால் வகுத்தவன் என உயர்திணைச்சொல்லால் வழங்கப்பட்டது. இதனை "வகுத்தான்வகுத்தவகையல்லால்"‡ என்னுங் குற ளுரையானும் அறிக. அச்சொல் தன் பகுதிக்கேற்ற அடைகளானடுக்கப்பெற்று முழுதுடன்முன்னேவகுத்தவன் எனப் பழவினைககு ஒரு பெயராயிற்று. இத னுள் முழுதுடல் என்றது, யாவஜ்ஜீவமாவியான பிராரப்தங்களை யாவஜ்ஜீ வம் என வழங்குவதுபோல உடலுள்ளகாலமுழுதும் உறக்கடவவான பிராரப்தங் களுக்குப்பெயராய்வழங்கப்பட்டதென வறிக.

* இது நீலகேசி ஐந்தாம்பாட்டுரையுதாரணம்.

† தொல். சொல். கிளவியாக்கம். சூத்திரம்—௬௦.

‡ திருக்குறள் 88-ஆம் அதி. ஊழ்—7.

முன்னேயென்றது உடலெடுக்கும்பொழுதே என்றபடி. இவ்வாற்றான் முழுதுடன்முன்னேவகுத்தவன் என்ற தொடர்மொழியானது, ஒருபெயராய்நிற்கும் நிலையில், வேலன் என்றபெயர் முருகன் என்னும்பொருளுணர்த்துவதுபோல ஊழ் என்னும்பொருளையுணர்த்திக்கொண்டு, அவ்வேலனென்னும்பெயரே அவயவப்பொருளுணர்த்தும்நிலையில வேலுடையான என்னும பொருளும உணர்த்தி முருகன் வேலுடையான் என எழுவாயும் பயனிலையுமாகிய வாக்கியார்த்தவாசகமாவதுபோல, அவயவப்பொருளுணர்த்துமநிலையில் உடலுள்ளகாலமுழுதும் உறக்கடவபிராரப்தங்களைவகுத்தவன் எனனும்பொருளுமுணர்த்தி, ஊழ் உடலுள்ளகாலமுழுதுமுறக்கடவபிராரப்தங்களை வகுததது என எழுவாயும் பயனிலையுமாகிய வாக்கியார்த்தவாசகமாயிற்று.

ஆகவே, ஊழ் என்னும் எழுவாயானது, வாதி தர்க்கிக்கும் அநுமானத்துக்குப் பக்கமாகவும், உடலுளளகாலமுழுதும நுகரககடவ பிராரப்தங்களையெல்லாம் வகுத்தது என்னும் பயனிலை ஏதுவாகவும கூறியவாறாயிற்று. ஆகவே, அது வகுத்த பிராரப்தங்களினடியாக நாமுறுகின்ற அலலல்களையும் நமக்குப்படைத்தது என்னுந் துணிபொருளும் பொருளாற்றலாற்பெறப்பட்டது

இனி இரட்டுறமொழிதலால், முழுதுடன்முன்னேவகுத்தவன் என்பதற்குச் சரீரத்தை அதனுறுப்பாகிய இந்திரியங்களகப்பட முழுதும்முன்னே வகுத்தவன் என்னும்பொருளுந்தோன்றுதல்பற்றிச் சரீரமும் இந்திரியங்களும் ஊழ்மயமாம் என்பதும் பெறப்பட்டது. பெறவே, அவ்வூழால் நாமுறுகின்ற அல்லலைத்

தீர்க்க நமக்குவிரகில்லை; அவ்வூழேதீர்க்கவேண்டும் என்னு முடிவுரையும் குறிப்பாற் பெறப்பட்டது. இங்ஙனம் பெறப்பட்டபொருள்களையெல்லாந்திரட்டியே, 'மூழுதுடன்முன்னேவகுத்தவனென்று' என்பதற்கு 'மூழுதுடலத்தையும் முன்னேபடைத்தவன் நாமுறுகின்ற வல்லலையும் நமக்குப் படைததானென்று கருதி அவனே யவ்வல்லலைத்தீர்ப்பா னாக' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. தீர்ப்பானாக என்றதில் ஆக என்றது, என்று என்னும் இடைச்சொற்பொருளுரைத்தவாறு; இதனை, வந்தானென்றுசொன்னான் என வழங்கவேண்டுமிடத்து வந்தானாகச் சொன்னான் என வழங்குதலா லறிக. இடையில் 'என்றுகருதி' என்றது வாதியின் அநுமானவாக்கியங்களை யநுவதித்துக்கொண்டே மேலும் அவன்கூற்றை அநுவதிப்பார் இடையே அநுமானவாக்கியங்கள் முடிந்தபடிகாட்டிய தம் கூற்றென உணர்க. என்றுகருதி என்றது என்று அநுமானித்து என்றபடி. கருதல்-அநுமானித்தல்.

இங்கே தொழுதென்னுங்குறிப்பால், வகுத்தவன் என்றது தொழுதற்குரிய படைப்புக்கடவுளை யெனக்கொள்ளிற் படும் இழுக்கென்னையெனில், ஊழ்வலி புறப்பாலுக்கு அது கருத்தாகாமையாலும், கருத்தாயின், அக்கடவுள்சிறப்

புணர்த்தியதாவதன்றி ஊழ்வலியுறுத்தியதாகாமையாலும், கடவுளரைத்தொழுதல் அல்லலொழிக்கு முயற்சியாதலால் அது முயற்சியுடையாராற் பழிக்கப்படாதாகையாலும், இங்குச்சொல்லப்படுவது செயற்கையாகிய முயற்சியாதலால் அதற் கெதிராயிருப்பது இயற்கையாகிய ஊழெனக்கொள்வதே பொருத்தமுடையதாகையாலும் படைப்புக்கடவுளையெனப் பொருள்கொள்ளுதல பொருந்தாதென்க.

'தொழுதிருநதககண்ணேயொழியுமோவல்லல' எனறது, மருததுவஞ்செய்

தற்கிணங்காதுவருந்தும் புண்ணுடையானொருவனை நோக்கி, அப்புண்ணுக்கு மருத்துவஞ்செய்துதீர்க்கவேண்டுமென்னுங் கருத்துடையானொருவன், “நீ இப்புண்ணை வைத்துப் பூசைபண்ணிக்கொண்டிருந்தால் வாசியாமோ” என்பதுபோலக் குறிப்புப்பொருளுணருமாறு,‘அவனைத்தொழுதொருகாரியத்தை முயலாதிருந்தால் தம்மல்லல் ஒழியுமோ’ எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. இங்கு ‘அவனைத்தொழுது’ என்றது அப்பழவினையாகிய இயற்கைக்குவயப்பட்டு என்றபடி. ஒழியுமோ என்றது ஒழியமாட்டாது, வளரும் என்றபடி; அதாவது.-மனமுதலிய இந்திரியங்களகப்பட உடல்முழுதும பழவினையின்மயமாதலால் அவ்வுடலையே யானெனமயங்கிய உன்னை யீடேற்றுவார் ஒருவரும இல்லாமையாலும், இயற்கையின்வயப்பட்டவுனக்கு அவ்வியற்கையின்வாதனையே பின்னுந்தோன்றுமாதலாலும் அப்பழவினை வளருமென்றவாறு. இன்னும், தொழுதிருந்தக்கண்ணேயொழியுமோ என்ற குறிப்பானே ‘அவ்வல்லலைத்தப்பநினைக்கவே தன்னை யவ்வல்லலவந்து பிணிக்கமாட்டாது’ என்னுந் தன்றுணிபு முரைக்கப்பட்டது. இங்குத தப்பநினைத்தலாவது.—அவ்வல்லலைநீங்கநினைதலும், முன் தான் நினைத்திருந்தநினைவுக்கு மாறாகநினைதலுமாம. மாறாகநினைதலாவது.—இயற்கையின்வயமாகிய உடலை யானென எண்ணாது அதனின்வேறாய ஆன்மாவை யானென எண்ணலும், ஊழின்வயமாயடங்கியநினைவாகிய தொழுதற்குமாறாக அதனைத் தன்வயமாயடக்கநினைதலும்,“இன்பம்விழையானிடும்பையியல்பென்”*றெண்ணுதலும், “இன்னாமையின்ப”†மெனக்கொள்ளுதலு முதலாயின. இந்நினைவுகளால் அல்லலொழிவும் வாஸனாக்ஷயமு முண்டாவதுடன், தத்துவஞானத்தால் அவ்வல்லலுக்கெல்லாம காரணமாகிய சஞ்சிதநாசமுமுண்டாகுமென்பதுபற்றிக் காரியசித்தியினெண்மையும், சாதனத்தின் வன்மையுந்தோன்றத் ‘தப்பநினைக்கவே அவ்வல்லல்வந்துபிணிக்கமாட்டா’தென்றார். எனவே, முயற்சிசெய்வார்க்கு அவ்வல்லல் ஒழியுமென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று.

---

* இது திருக்குறள் 63-ஆம் அதிகாரத்தின் 8-ஆங்குறளின்கருத்து.

† திருக்குறள் 63-ம் அதி. இடுக்கணழியாமை—10.

என்னை? நினைத்தற்குரியமனமும் முழுதுடலத்துணொன்றாய் வாழ்வயமா யிருத்தலிற் றப்பநினைக்குமா றெங்ஙனங்கூடுமெனின், ஊழின்வயத்ததாயினும் அது அல்லலுறுத்துங்கால் உயிர் அம்மனத்தைக் கருவியாகக்கொண்டே அவ் வல்லலை நுகரவேண்டுமாகையாலும், அங்ஙனங் கொள்ளப்படாதாயின் அல்ல லுணர்ச்சியுண்டாகாதாகையாலும் அம்மனம் உயிருக்கும் வயமாயிருக்கவேண்டு மாகையால் அந்நிலையில் அதுகொண்டே, அவ்வல்லல் அநிஷ்டமாயிருப்பதுகண்டு அதனைத் தப்பநினைத்தல் கூடுமெனக. தப்பநினைத்தலால் அல்லலொழிந்தமை ஆணிமாண்டவ்யோபாக்கியானத்தாலும், முயற்சியால் அல்லலொழிந்தமை மார்க் கண்டேயோபாக்கியானத்தாலும் அறிக.

அங்ஙனமாயின், "அன்றெழுதிவைத்தானழித்தெழுதப்போவதில்லை" என் னும் கலைஞர்குழுவழக்காய்வந்த பழமொழிக்கு விரோதமாகாதோ என்னும் வாதி யைநோக்கி அப்பழமொழியின் குறிப்புப்பொருளால் விரோதமில்லையென்று பரிஹரிக்கிறார் பின்னிரண்டடிகளாலும். அவ்வடிகளை, முன்னமெழுதினேனோலை இழுகினேனோ பழுதுகாப்பதில்லையே என்று கூட்டுக. அப்பழமொழியில் அழித் தெழுதப்போவதில்லை யென்றகுறிப்பால் அவ்வெழுத்து அழித்தற்குரிய தூரிய வெழுத்துப்போல்வதென்பது பெறப்படுமாகையால் அவ்வெழுத்தெழுதினேனை இழுகினேன் என்றார் இஃது இழித்தற்குறிப்புமாம். இழுகுதல் மடலெழுதுவது போல வண்ணநீரால் எழுதுதல். 'முன்னமெழுதினேனோலை' என்றது அன் றெழுதிவைத்தானென்று சொல்லுகிறாயே அவனெழுதியவோலையென்றபடி; இதுவு மிழித்தற்குறிப்பு. இதனால் எழுதினவோலை பழுதாகாதென்னும் நல்லூ ழோலை விலக்கப்பட்டது. இழுகினேனோகாப்பதில்லையே என்றது அவ்வோலை யிற்றன்னை விழுக்கப்படுமவற்றைத் தான் ஒருநாளுமழிப்பதில்லை என்பதொன்றே

யன்றி எவ்வாற்றானும அஃதழியாதவாறு அவனாற் காக்கப்படுமென்பது பெறப் படவில்லையே என்றவாறு. காப்புடைமை பெறப்படாமையால் அழியுமென்பது தானே பெறப்படும். பெறவே அழிந்தவிடத்துத் தானிருந் ததனைத் திரும்ப எழுதுவதின்மையாற் பிறர் அது பாழாயிருப்பதுகண்டு, அப்பழுதுதீரப் பின்னையும் திருத்தி எழுதிவைத்துக்கொள்ளககூடும் என்று பொருள்படுதலால், இதனை எடுத்துக்கொண்டபொருளொடுபொருத்திப் பின்னடி யிரண்டிற்கும், 'முற்பட வெழுதினவோலை பழுதுபட்டால், அப்பழுதுதீரப் பின்னையு மெழுதுவாராதலான் முன்செய் தீவினைப்பயனை யிப்பொழுதுசெய்யு முயற்சியானே நீங்கலாம்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. பழுதுதீரப் பின்னையுமெழுதலாவது ஒரு சித்ரபடத்தில், வேண்டாதவண்ணத்தையும் வடிவத்தையுமொழித்து விரும்பிய வண்ணமும் வடிவுமமைய வெழுதுவதுபோலத் தீயூழையழித்து ஆங்கு நல்லூழைகாட்டிக்கொள்ளுதல். 'எழுதினவோலை பழுதுபடாது' என்னும் நல்லூழோலை இங்கு விலக்கப்பட்ட தென்னையெனின் எழுதினோ னழியானாகையாலும், உறுவோ னின்புறுமாறு விளைபயனளித்தலால் அவ னதனைத் தப்பவிழையானாகையாலும் அது பழுதுபடாதாகையால் அது விலக்கப்பட்டதென அறிக.

ஆயின், "அங்கண்விசும்பினகனிலாப்பாரிக்கும்"* என்னும்பாட்டில் 'உறற்பாலயார்க்குமுறும்' என்று கூறியவர்தாமே இங்கு இங்ஙனங்கூறுதல் மாறுபாடாகாதோவெனின், அங்கு ஊழ்வலியுறுத்தினாராதலின் அது தோல்வியுறுஞ் செய்தி சொல்லவொண்ணாதாதலால் அதனைவிடுத்து வென்றியடைந்தசெய்தியையே மேற்கொண்டோதினர்; இங்கு முயற்சியைவலியுறுத்தினாராதலின் இது தோல்வியுற்றசெய்தி சொல்லவொண்ணாதாதலால் வென்றசெய்தியொன்றே மேற்கொண்டோதினர். ஆதலின் மாறுபாடின்றெனவுணர்க. மாறுபா

டில்லையாயினும் இரண்டையுங்கூட்டியுணர்வார்க்கு முயற்சியான் ஊழைவெல்லல் ஒருதலையென்னும் தெளிவுபெறப்படாமை முயற்சிக்குத் தடையாகாதோ வெனின் ஆகாது; ஏனெனில முயற்சிக்குத் தடையாயுள்ளன தீமைவிளைவின் ஐயப்பாடும் அதன் றெளிவுமேயல்லது, நன்மைவிளைவி னையப்பாடு தடையின்றி உழவுபோலும் முயற்சியைப்பிறப்பிக்குமாகையால் அது தடையாகாதெனவறிக. இக்கருத்துப்பற்றியே, ‹‹யதி க்ருதே யதி ந ஸித்யதி கோऽத்ர தோஷ:›› என்றார் பிறரும.

30. நிறையான் மிகுகில்லா நேரிழை யாரைச்
சிறையா னகப்படுத்த லாகா—வறையோ
வருந்த வலிதினின் யாப்பினு நாய்வா
றிருந்துத லென்றுமோ வில.

எ-து, ஐம்பொறிகளையுநிறுத்து நிறையான்மிகமாட்டாநேரிழை யாரைக் காவலானகப்படுக்கவியலா; அகப்படுக்கலாமென்பார்க கறை கூவுகின்றேன்; வருந்த வலிபெறக்கட்டினும நாயின்வால் செவ்வேநின்று திருந்துதலென்றுமில்லதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) ‘ஐம்பொறிகளையுநிறுத்து’ மென்றது நிறை என்னுஞ் சொல்லின் பகுதிப்பொருளை விரித்துரைத்தவாறு. ‘நிறுத்துநிறை’ என்றதனை நிறுத்துத லாகியநிறையென விரித்துரைத்துக்கொள்க. ஐம்பொறிகளையு நிறுத்தலாவது அவற்றை நெறியின்புறஞ்செல்லவிடாது செவ்வியநெறியி னொழுகச்செய்தலாம். நிறை என்பதற்கு “நெஞ்சைக் கற்புநெறியில்நிறுத்தல்”† எனப் பொருள் கூறுவர் பரிமேலழகர்; அங்குக் கற்புநிமித்தமும் இங்குக் கற்பழிதனிமித் தமுமாகிய விடயபேதமுடைமையால விரோதமின்றென அறிக. நிறையான்

மிகுதல்-நிறையான் மேம்பாடுடையராதல். இல்லா-இற்குமென்னும் பெயரெச்சத் தெதிர்மறை. இற்றல்-வலலுநராதல். 'மாட்டாகேரிழையார்' என்றது

* இந்நூலின் பதினைந்தாஞ் செய்யுள்.

† திருக்குறள் 6-வது அதிகாரம் (வாழ்க்கைத்துணைநலம்) 7-ஆங்குறளுரை பார்க்க.

சாமர்த்தியமின்றி இந்திரியபரவசராய் நெறியினீங்கிய பரத்தமையுடையமகளிர் என்பதாம். சிறை-தடுத்துககாததல். அகப்படுத்தல்-நெறியினடங்கி யொழுகச் செய்தல். அறையோ என்பது வெல்லும்வேட்கையுடையோன் கூறுங்கூற்றாத லால் 'அகப்படுககலாமென்பார்க்'கென அக்கூற்றுநிகழ்தற்கேற்றநிமித்தம் விரித் துரைக்கப்பட்டது. 'அறைகூவுகின்றேன்' என்றது அறையோ வென்றத னுடம் பொடுபுணர்த்தலாற்பெறப்பட்ட தன்மையிடமும் கூவுதற்றொழிலும் விரித் துரைத்தவாறு. 'வருந்தவலிபெறக்கட்டினும்' என்றது நாய்வாலை நிமிர்த்துத திருத்தக்கருதிக் கீழும் மேலும் செவ்வியசட்டங்களைக் கெட்டியாகவைத்து இறுகக்கட்டினு மென்றபடி. திருந்துதல-கோடுதலின்றிச் செவ்விதாதல. என்றும் என்றது, "மன்னுப்பொருளு மன்னவியற்றே"* என்றதனால் உம்மையும் இடமும் ஒருங்குகூறியவாறு ஒகாரம் தொன்னிலைப்பொருள்குறித்துநின்றது. இயல்பானேகோடிய நாயவாலை யாப்பினாற்றிருததவியலாததுபோல, இயல்பானே நிறையழிமகளிரது காமசாரவொழுக்கததைக காப்பினாற்றிருததல் இயலாதெனக் கருத்துநோக்கிப் பொருளொடுபொருத்தி யுரைத்துக்கொள்க. ஒருவாற்றானுந் திருந்தாரென ஒருவரை யுரைக்கவேண்டுமிடத்து, நாய்வாலைநிமிர்க்க யாரா லேமுடியும் எனச் சாதாரணவழககாய்வழங்கும் பழமொழி இப்பாட்டிற் கொள்ளப்பட்டது. இதனை "ஆலைப் பலாவாகக லாமோ வருஞ்சுணங்கன், வாலைநிமிர்க்க வசமாமோ"† எனப் பிறரும் எடுத்தாளுவாராயினர். இப்பாட்டாற் கற்பில்லாத

மகளிரைக் காவல்செய்தடக்குதல் கூடாதென்பது கூறப்பட்டது. இதனானே அபலைகளானமகளிர்க்குப் பொதுமையினெய்திய காவல, கற்பழிமகளிர்க்கே விலக்கப்பட்டமையால், கற்புடைமகளிர்க் கது துணையாமென்பது மிகத்தபடா தாயிற்று. கற்புக்குக் காவல் வேலியாய்ப்பாதுகாக்குமென்பதை, "அரசவேலியல் லதியாவதும், புரைதீர்வேலியில்லெனமொழிந்து, மன்றத்திருத்திச்சென்றீரவ் வழி, யின்றவ்வேலிகாவாதோ" என்ற சிலப்பதிகாரத்தானு‡ மறிக.

31. எமரிது செய்க வெமக்கென்று வேந்தன்
றமரைத் தலைவைத்த காலைத்—தமரவற்கு
வேலின்வா யாயினும வீழார் மறுத்துரைப்பி
னாலென்னிற் பூலென்னு மாறு.

எ-து, நீ ரெமராகலா னெமக்கிக்காரியத்தைச் செய்துதரவேண்டு மென்று வேந்தன் றமரைத் தலைவைத் தக்காரியத்தினிடத்தேயேவிய

* தொல். சொல். கிளவியாக்கம் சூத்திரம் 34.
† இது தனிப்பாடற்றிரட்டில் ஔவைவாக்காகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.
‡ 23-வது கட்டுரைகாதை. 44-47 அடிகள்.

காலை, அவ்வேவப்பட்டதமர்க ளவ்வேந்தற்காக வேலின்வாயின்கணு யினு மிறவா தெமக்கியலாதென்று மறுத்துரைப்பி னொருவ னால மரத்தை யாலமரமென்றுசொல்லின் மற்றொருவன் பூலாமரமென் றதனோ டொக்கும். எ-று.

(குறிப்பு) எமரிதுசெய்க வெமக் கென்றது வேந்தன் தமரைநோக்கிக் கூறுங்கூற்ருகலான் அதற்கேற்ற நீர் என்னும் எழுவாய் வருவிததுரைக்கப்பட்டது. எமா என்றது, முதனிலைவகையால் ஒருமைககும் பன்மைக்கும் பொதுவாய்ப் பிரிப்பப்பிரியாக கிளைநுதற்பெய*ராதலால் என்னின்வேறல்லாதவர், எனககுஅங்கமாய்த் தாங்குபவர்,என் ஞணையைநாட்டுமவர்,என்னையேபற்றியிருப்பவர் என்னுங் கருத்துககளையுடையதாய் என் காரியத்தைத் தங்காரியமாகச் செய்யககடமைப்பட்டவரெனறபடி. இக்கருத்துப்பற்றியே 'இக காரியத்தைச் செய்துதரவேண்டும்' என்பதற்கு எதுவாகி, 'எமராகலா' எனப் பொருளுரைககப்பட்டது. இது, படைததலைவரை யொருகாரியத்திலேவுமரசன் கூறும் இன்மொழியிருக்குமபடி காட்டியவாறு. இதனை, "எனக்குயிரென்னப் பட்டானென்னலாற்பிறரையில்லான், முனைதிறமுருக்கிமுன்னேமொய்யமர் பலவும்வென்ருன், றனக்கியானசெயவசெய்தேன் ருன்செய்வசெய்க"† எனச சச்சந்தன்கூறியவாற்ருனு மறிக. எமக்கு எனறது நானும் நீருமாகிய நமக்கு என உளப்பாட்டுததன்மைப்பனமையாறகூறினமையா லரசன், தன்காரியம்போலவர்காரியமாகியகடமையையும தனககாகசசெய்துதரவேண்டுமென்றுவேண்டியவாருயிற்று. தமர்-இதுவு மேறகூறியவாறே யொருமைககும் பன்மைக்கும் பொதுவாகிய கிளைநுதற்பெயராதலால், வேந்தனுகியதனக குரிமைபூண்டொழுகுமவர் எனப் பொருளுரைத்துககொள்க. தலைவைததல் எனறது, இது செய்கவென்று அரசன் தானே நேர்நினறுகூறுங் குறிப்பால, சாவாதிகாரமுர்பெற்ற படைத்தலைவராய்வைத் தேவுதலாயிற்று. பின்னுக் தமரென்றது, தலைவைத்தேவப்பட்டாரும் அவர்கீழுள்ளாருமெனபது தோன்றத 'தமர்கள்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'அவ்வேந்தற்காக' என்றது என்னின்வேறில்லாதநீங்கள என்காரியததை நுங்காரியமாகச்செய்யக்கடவீரென்று முழுதுரிமையுமளிததவேந்தனுக்கு எனத் தலைவைக்கப்பட்டாா நெஞ்சில்நினைக்கும் நன்றியறிவுதோன்றும் படி கூறியவாறு. 'வேலின்வாயாயினுமிறவா' தென்றது தலைவைத்தேவிய வுடனே அக்காரியத்தைச் செய்துகொடுகக வேண்டும்; அதற்குப் பகைவர் தடை செய்வராயின் அப்பகைவரையுமவென்று காரியததைமுடிக்கவேண்டும்; பகைவ

ரதுபடைவலிமிகுதியாற் றம்படை அழிவுற்றதாயின், தலைவைக்கப்பட்டார்

* தொல். சொல். எச்சவியலில் 'தாநு' என்னும் 14-ஆம் சூத்திரம் சேனு வரையருலர பார்க்க.

† சிந்தாமணி காமகனிலம்பகம் செய்யுள் —176.

தாமே நேரிற்சென்று பகைவரைத் தாக்கிக் கொல்லுதல், அல்லது அவர் கைவேல் பாயச் சாதல்வேண்டும்; அதுவுஞ்செய்யாதே யென்றவாறு. அரசனுரைத்த வின்சொல்லுக்கு அவ ரத்தலைசெய்வதுஞ் சிறிதேயாமென்பார் வேலின்வா யாயினும்வீழார் என இழிவுசிறப்பும்மைகொடுத்துக்கூறினர். 'எமக்கியலா'தென் றது தலைவைக்கப்பட்டார் கூற்று. இதில் வேந்தனையகப்படுத்திய உளப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மையால் எமக்கென்றும், காரியமுடிவுபோகாதென்னுந்துணிவால் இயலாதென்றுங் கூறியவாறு. மறுத்துரைத்தல்-ஈண் டியலுங்காரிய மின்னதே யாமெனப் பிறிதொன்று துணிந்துரைத்தல். ஆலென்னிற்பூலென்னுமா றென் றது அங்ஙன மறுத்துரைத்தல் இத்தன்மைத்தெனக் கூறுதற்கேற்றதோ ரைதிக மடியாகப்பிறந்த பழமொழிகூறிமுடித்தபடி. அப்பழமொழியுரையுள், 'ஒருவன் ஆலமரத்தை ஆலமரமென்றுசொல்லின்' என்றது வினைகொள்வோனொருவன், தன் வினைசெய்வானைநோக்கிச் சேய்மைக்கண்ணிருந்ததோ ராலமரத்தைச்சுட்டி அதோ ஆலமரமிருக்கிறது பார் என்றுசொல்லின் என்றபடி. 'மற்றொருவன் பூலாமரமென்றதனோடொக்கும்' என்றது, அவ்வினைசெய்வோன் வினைகொள் வோனைநோக்கி, அண்மைக்கணின்றதொரு பூலாமரத்தைச்சுட்டி, இதோ பூலா மரமிருக்கிறது என்றதனோ டொக்கு மென்றவாறு. அப்பழமொழியின் ஐதிக மாவது.—பொருளீட்டவிரும்பிய முதியோனொருவன், ஒரூரைச்சென்று, இரவிற் றுயின்று, காலையிலெழுந்து, ஊர்ப்புறத்தேசென்று, பொருட்பயனெய்தும் விழைவுடன, ஆலம்வீழ்தாற் பலவிளக்ககருதித தன் வினைசெய்வானைநோக்கி,

ஆலம்வீழ்தறுதவாவென்னுங்கருத்தாற் செய்மைக்கண்ன்றதோ ராலமரத்தைச்சுட்டி, அதோ ஆலமரமிருக்கிறது என்றுசொல்ல,அதுகேட்டு இளையனுகிய வினைசெய்வான், போகப்பயனுறுதற்குரிய பூலாவளாராற் டல்விளக்கல் நலம் அவ்வளாகொண்டுவருவேன் எனனுங் கருததால வினைகொள்வோனைநோக்கி, அண்மைக்கண்ணிருந்த பூலாமரத்தைசசுட்டி இதோ பூலாமரமிருக்கிறது என்று சொன்னுக, அதுபற்றி அவன, ஆலென்றாற் பூலென்பான் எனவழங்கப்பட்டமையால் அவ்வாறு, வினைகொள்வோர்சொல்லியபடிசெய்யாது வினைசெய்வோர்மறுத்துரைக்குமுரைக்கெல்லாம ஆலென்னிறபூலென்னல் என ஒரு வாய்பாடாக வழங்கப்பட்டதென்பதாம். ஆல்விழுதாலும் பூல்வளாராலும் பல் விளக்குவோர் முறையே பொருளும் போகமும் எய்துவர் என்பதை, "வேலுக்குப் பல்லிறுகும் வேம்புக்குப் பற்றுலங்கும், பூலுக்குப் போகம் பொழியுங்காண்-ஆலுக்குத், தண்டா மரையாளுஞ் சாருவளே நாயுருவி, கண்டால் வசிகரமாங் காண்."* என்பதனுனறிக. இப்பாட்டால அரசனுலேவப்பட்ட படைத்தலைவர் முதலாயினர், ஏவியகாரியத்தின் நன்மைதீமையாராயாது, எதிர்மாற்றமுமுரையாது,தமக்கிறுதியுறுவதும்பாராது,அரசன்சொற்படி தவறுதுசெய்துதீரவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது.

---

* பதார்த்தகுணசிந்தாமணி 1394-ஆம்செய்யுள்.

32. தெருளா தொழுகுந் திறனிலா தாரைப்
பொருளா லறுததல் பொருளே—பொருள்கொடுப்பிற்
பாணிதது நிற்கிற்பார் யாவருளர் வேற்குத்திற்
காணியின் குத்தே வலிது.

எ-து, தன்னைத் தேறுதொழுகுந் திறனில்லாதபகைவரைப்

பொருளாலேகோறல் காரியமாவது, அப்பகைவரைக்கோறற்குசிலர்க்குப் பொருள்கொடுததால் அவரைக்கொலலாது நீட்டிததுநிற்பார் யாவருளர், வேற்குததிற்கு ஆணியின்குத்தேவலிதாகும் எ-று.

(குறிப்பு) தன்னைத தேரறுதொழுகுதலாவது.—தான் நிரபராதியாயிருக்க அதனை உள்ளவாறுணராது அபராதியெனப் பிறழவுணர்ந்து, எதிர்த்தொறக்குந் திறனின்மையால் வஞ்சனையாற் நீங்கிழைததுவருதல். அதாவது இல்வெரியூட்டல் நஞ்சிடல்முதலாகிய தீத்தொழில்களைப்புரிதலாம். பொருளாலறுத்தல் போநள் எனக காரணம காரியமாய் உபசரிக்கப்பட்டது. 'நீட்டித்துநிற்பார்யாவருளர்' என்றது எல்லோருமே விரைந்துசெய்வார் என்றபடி. 'வேற்குத்திற்கு ஆணியின்குத்தேவலிதாகு'மென்றது தாமே நேர்நின்று முனைந்துகோறலினும மறைந்து பிறிதோருபாயத்தாற்கோறல் தப்பாது என்றபடி. நேர்நின்று கோறலை யவரறிந்து பிறவுபாயததாற் றவிர்க்கலாமாகையாலும், மறைந்து பிறருபாயத்தாற்கோறலைத் தவிர்ககப் பிறிதோருபாயமில்லாமையாலும் பிறவுபாயத்தாற்கோறலே தப்பாதாயிற்ற இப்பாட்டிற்கொள்ளப்பட்டபழமொழி, "வேற்புண்விரைந்தாறும், ஆணிப்புண்ணாறாது" என்றும், "குத்துக்காயத்தைவிடக் கோர்வைககாயம்பெரிசு" என்றம் நாட்டுவழக்காக வழங்கப்படுகிறது. இதில், குத்துக்காயம் என்றது வேற்குத்துககாயமும், கோர்வைக்காயமென்றது கழுமரத்திற் கோககும் ஆணிக்காயமுமென்று கொள்க.

33\. வெஞ்சின மன்னவன் வேண்டாத வேசெயினு
நெஞ்சத்துட் கொள்ப சிறிதுஞ் செயல்வேண்டா
வென்செய் தகப்படாக் கண்ணு மெழுப்புபவோ
துஞ்சு புலியைத துயில்.

ப-து, வெய்யசினத்தையுடைய அரசன் தன்கீழ்வாழ்வாரைத்

தகாதனசெய்தானாயினும், அவன் மனத்திற் கறுவுகொள்ளத்தக்கன சிறிதும் அவன்கீழ்வாழ்வார்க்குச் செய்யலாகாது; எல்லாத்துன்பங்களை யுந் தமக்குச்செய் தகப்படாக்கண்ணும் எழுப்புவரோ உறங்குகின்ற புலியைத் துயில் எ-று.

(குறிப்பு) சினம் அரசர்க்கு முற்றக்கடியுங் குற்றமன்மையால அளவிறந்த சினமே கடியற்பாலதாதலால் வெஞ்சினமென்றார். வேண்டாதனசெய்தல் என்பதில் எதிர்மறைக்கு மறுதலைப்பொருளுண்மையால் அது வெறுப்பனசெய்தலாயிற்று; அதாவது கொடுங்கோல்புரிதலாம். 'அவன்மனத்திற் கறுவுகொள்ளத் தக்கன' என்றது அவனாணையைவெறுததலும், வேறோரரசனை நாட்டநினைத்தலு மாகிய மனத்தொழில்களாம்; ஏனை வாககுக் காயங்களாலாகிய வேண்டாதசெயலை அவன்றானே கடிதின் ஒறுததடககுவானென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. 'அவன்கீழ்வாழ்வார்கருச் செய்யலாகாது' என்றது அவன்கீழ்வாழ்வார் செய்ய லாகாதென்றவாறு. என்செய்தெனபது என்னும்செயது என்னும் முற்றும்மை தொக்க விஞைத்தொடராதலால 'எல்லாத்துன்பங்களையுந் தமக்குசசெய்' தெனப் பொருளுரைககப்பட்டது. அகப்படாக்கண்ணுமென்றது அது தமவயப்படாதிருக கவும் என்றபடி. உம்மை, உயர்வுசிறப்பாய், அகப்பட்டக்கண்ணும அதுசெயத லாகாதென்பதுகுறிததது. எழுப்புவரோ என்றது ஒருவரும எழுப்பாரென்பதாம. துஞ்சுபுலியைத துயிலெழுப்புமவன அதனாற் கொல்லப்படுவதுபோலவே வெஞ் சினமன்னவன நெஞ்சததுட் கறவுகொள்ளுஞ்செய்கைகளை சசெய்வாரும அவ னால் இறுதியடைவார் எனத திட்டாந்தத்தொடு பொருததியுரைததுககொள்க. இதன் பழமொழிப்பொருள், “ துஞ்சுபுலியிடறியசிதடனபோல, வுய்ந்தனன் பெயர்தலோவரிதே” எனப் புறநானூற்றுள்ளும்,* “வயப்புலியைவாலுருவிவிடு கின்றீரே”† எனப் பாரததது்ளளும வழங்கப்பட்டது. “உறங்குகிறபுலியை

யெழுப்ப அது அசதாளங்கேட்டதாம்" எனவும், துஷ்டனொருவனை யொருவன் கோபமூட்டினான் என்று சொல்லவேண்டுமிடத்தது "தூங்கும்புலியைச் சுளுவி யிட்டெழுப்பினான்" எனவும் நாட்டுவழக்காக வழங்கப்படுதலு முண்டு.

34. பரந்த திறலாரைப் பாசிமே லிட்டுக்
கரந்து மறைக்கலு மாமோ—நிரந்தெழுந்த
வேயிற் றிரண்டதோள் வேற்கண்ணாய் விண்ணியங்கும்
ஞாயிற்றைக் கைம்மறைப்பா ரில்.

எ-து, எங்கும் பரந்து வெளிப்பட்ட திறலினையுடையாரைப் பாசி போலேயிருக்குஞ் சிலசொற்களையுஞ் செய்கைகளையுமிட்டுக் கரந்து மறைக்கலாமோ, நிரந்தெழுந்த வேயிற்றிரண்டதோள் வேற்கண்ணாய்! விண்ணின்கட் செல்லாநின்ற ஞாயிற்றைத் தங் கையான்மறைப்பா ரில்லையாதலான் எ-று.

---

* 78-ஆம் செய்யுள், 7—8 அடிகள்.

† வில்லிபாரதம் சூதுபோர்ச்சருக்கம் செய்யுள்—265.

(குறிப்பு) திறல்-வெற்றி; இது, போரும் கல்வியும் கொடையும் முதலிய ஆண்மைக்குணம்பற்றிவருவதாம். அது பரத்தலாவது உலகெங்குமறியப்பிரசித்தி பெறுதல். பாசி-உவமையாகுபெயர். பாசிபோலிருக்குஞ்சொற்களுஞ் செய்கைகளுமாவன.—நீரிலுள்ளபாசி பிறர்க் கொருநீங்குமில்லதாய் நன்னீர்கொள்பவராலொதுக்கப்படுவதுபோல அவரது நன்னீர்மைகொள்வாரால் ஒதுக்கற்பாலன.

கரந்துமறைத்தல்-வஞ்சித்துமறைத்தல்; அதாவது அவர் நன்னீர்மையுடைய ரெனத் தானறிந்துவைத்தே பிறர் அதனை யறியாவண்ணம் அவரது மெல்லிய குற்றங்களால மறைத்துப்பேசுதல். 'கையான்மறைப்பாரில்லை' என்றது தாம் பாராது மறைத்துக்கொள்வதல்லது உலகத்தார்க்குத்தெரியாவண்ணம் கையான் மறைக்கவல்லாரில்லை என்றவாறு. மிககபுகழுடையானொருவனை யொருவன் புகழழியப்பேசுமிடத்து, அது பொறுதார் அவனைநோக்கிச சூரியனைக் கையால் மறைப்பவன் நீதானே என்னும் சாதாரணவழககே இப்பாட்டில் எடுத்துக் கொண்ட பழமொழிபோலும். இப்பாட்டால், குணமே யொருங்குடையாருங் குற்றமே யொருங்குடையாரு முலகத்தின்மையால், உலகப்பிரசித்திபெற்ற பெருந்தகையாளரிடத்துள்ள மெல்லிய சில குற்றங்களையே பொறுமைகுண முடையார்கூறுவாராயினும் அவை கொள்ளத்தக்கனவல்லவென்பதும்,அவற்றை யொதுக்கிக் குணங்களையேபாராட்டவேண்டுமென்பதும ஒருங்கு கூறப்பட்டன.

35. தமனென் றிருநாழி யீததவ னல்லா
னமனென்று காயினுந தான்காயான் மன்னே
யவனிவ னென்றுரைத தெள்ளிமற் றியாரே
நமனெய்யை நக்கு பவர்.

எ-து, தன்னையுறவென்று தனக் கிருநாழியாயினுமுதவினவன் தன்னைக்காயினுங் காயுமத்துணையல்லது, நம்சுற்றததானென்றிகழ்ந்து தனக்குதவியவன்றன்னை அவனிவனென் றிகழ்நதுரைததுத தான் காய லாகாது; தெய்வத்தையூட்டிய நெய்யைக் கூசாதேநக்குவார் யாவரு மில்லையாதலால் எ-று.

(குறிப்பு) தமனென் றிருநாழியீந்தவன்காயினும் (காயும்) அல்லால் நம னென்றெள்ளி அவனிவனென் றுரைத்துத் தான்காயான் எனக் கூட்டுக.'தன்னை

யுறவென்று தனக் கொருநாழியாயினுமுதவினவன்' என்றது ஏற்போன் தொடர் புடையான் என அபிமானித்து ஏதேனுஞ் சிறிதுதவினவன் என்றவாறு. இரு நாழி-நெற்களவேள்வியி லாதலர்க்கிடுவதொரு சிறிய அளவு. 'தன்னைக்காயினும் காயுமத்துணையல்லது' என்றது அவனும் காயான், ஒரோவழிக் காய்வானாயினும்

ஈயப்பெற்றானுக்குப் பழியும் பாவமு முண்டாகாதிருக்கவேண்டி, அக்காய்தலை யின் ஒழியுமாறு பொறுத்திருப்பதே நலமாயிருப்பவும் அது செய்யாதென்ற வாறு. ஈண்டுக் காயினென்றது "தொடிற்சுடின்"* என்புழிப்போலத் தன் வினைப்பெயரெஞ்சநின்றமையா லது காயுமென விரித்துரைக்கப்பட்டது. 'நம் சுற்றத்தானென் றிகழ்ந்' தென்றது ஈயப்பெற்றானெதிர்த்துக்காய நெஞ்சு துணிதற்குள்ளதோரேதுவை விரித்துரைத்தவாறு. இதனால், தொடர்பில்லாதார் காயின் எதிர்த்துக்காய்தலாகாதென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. 'தனக்குத வியவன்றன்னை' என்றது காய்தலாகாதென்பதனை வலியுறுத்தும்பொருட்டு ஈந் தோன் நன்றிபாராட்டற்குரியான என்பதை நினைப்பூட்டியவாறு. நமநெய்- மந்திரமுடிவில் நம (எனதில்லை) என்றுசொல்லித தேவரையூட்டுதற்கு வேள் விக்கண்வைதத நெய். உரையில் ஊட்டியநெய்யை யென்றது ஊட்டியவைத்த நெய்யை யென ஒருசொற் பெய்துரைககற்பாற்று. கூசுதற்கேது ஒழுக்கக்கேடும் காரியக்கேடும் உண்டாமென்னும் நினைவாதலால, கூசாதென்றது அந்நினை வின்றி என்றபடி. விரலிற் றீச்சுட்டால் உடனே நாவால்நக்கிப்போக்கல் கொல் லுலைமுதலியவற்றில் ஆதரர்வழக்கானமையால் அவ்வழக்குப்பற்றி, வேண்டிற் றுதவும் வேள்விக்குரிய நமநெய்காய்ச்சுஞ்சடங்கில் அந்நெய் விரலைச்சுடினும் ந(ம்)மநெய்தானேயென் றிகழ்ந்து நக்குதலைச்செய்யாதவாறுபோல, ஏற்போனை இடுவோன் ஏதேனும் ஒருசமயம் காயுமாயினும் அவனை எமனென்றிகழ்ந்து, அவ்வேற்போன் காய்தலாகாதெனப் பொருளொடுபொருததியுரைத்துக்கொள்க.

இதன்பழமொழி, நீக்கிடுநெய்யில் நாக்கிடலாமா என்பது. இது வைதிகவழக்காகிய ஒழுக்கநெறிபற்றிவந்த பழமொழி. இப்பாட்டாற் செய்ந்நன்றி மறக்கலாகாதென்பது கூறப்பட்டது.

36. மிக்குடைய ராகி மிகமதிக்கப் பட்டாரை
யொற்கப் படமுயறு மென்ற விழுக்காகும்
நற்கெளி தாகி விடினு நளிர்வரைமேற்
கற்கிள்ளிக் கையுய்ந்தா ரில்.

எ-து, முதன்மையாய மிக்கபொருளுடையராகிப் பிறரான்மதிக்கப்பட்டாரை வறியராம்படிமுயல்வேமென்றுநினைத்தல், தமக்கிழுக்காகும்; மிகவுஞ் சிறிதா யெளிதாயிற்றாயினும், பெரியவரைமேலுள்ளகல்லைக்கிள்ளிக் கைவருந்துதலைத்தப்பினாரில்லையாதலால் எ-று.

(குறிப்பு) பிறரான்மதிக்கப்படுதலாவது அறத்தாறீட்டித் தக்குழியீதல்பற்றிப் பிறரால் நன்குமதிக்கப்படுதல். 'வறியராம்படிமுயல்வேமென்றுநினைத்தல்' என்பதற்கு அவரது ஆக்கங்காணப்பொறாராய்நினைத்தல் என எழுவாய் வருவித்

* திருக்குறள் 116-ம் அதிகாரம் (பிரிவாற்றாமை) குறள்—9.

துரைத்துக்கொள்க. 'வறியராம்படி முயல்வேமென்று' என்றது அவரது ஆக்கத்தை யழிக்கமுயல்வேமென்று என்றவாறு. 'நினைத்தல் தமக் கிழுக்காகு'மென்றதனால், சொல்லலும் முயறலும் இழுக்காமென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. இழுக்கு-ஈண்டு முயற்சியும் பயன்படாது தாமும் நலிவெய்தல்பற்றிப் பிறரால் இகழப்படுதல். இங்ஙனம் இழுக்காகுமென்றதனை, ஸ்தாலீபுலாகநியாயம்பற்றிய

திருஷ்டாந்தமுகத்தால் நிரூபிக்கிறார், நற்கெளிதாகி என்று தொடங்கி. நற்கெளிதாகிவிடினும் என்பதை மததிமதீபமாகக்கொண்டு ஈரிடத்துங் கூட்டியுரைத்துக் கொள்க. 'மிகவுஞ்சிறிதாய்'என்றது அழிக்கக்கருதும்பொருள்போற் பெரிய மலையினின்றுமெடுத்துக்கொள்ளும் பொருளின்சிறுமைகூறியவாறு. 'எளிதாயிற்றாயினு'மென்றது அழிகரும்முயற்சிக்குப் பிற தடையொன்றுமின்றியிருந்தாலும் என்றபடி. கிளைதல்-விரலிடைவைத்து நமட்டல். இப்பாட்டால், மலைபோலும் மிக்கசெல்வமுடையாரதுபொருளைக் கெடுக்கமுயலும் பொறாமையுடையார்முயற்சி பயன்படாதுபோவதுமன்றி, அவர் தாமும துன்புறுவர் என்பதுபற்றிப் பொறாமையொழிகவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. இதன் பழமொழிப்பொருள் "கற்கிளைக் கையிழந் தற்று"என நாலடியுள்ளும்* எடுத்தாளப்பட்டது.

37. வைத்ததனை வைப்பென் றுணரற்க தாமதனைத்
துய்த்தது வழங்கி யிருபா லு மத்தகத்
தக்குழி நோக்கி யறஞ்செய்க வஃதன்றோ
வெய்ப்பினில் வைப்பென் பது.

எ-து, தாம் தேடிச் சேமித்துவைத்தபொருளைத் தமக்குதவும் வைப்பென்றுகருதற்க, தாம அப்பொருளை நுகாந்தொழுகி யிருமைக்கு மழகிதாகத தகுதியுள்ளவிடமபாாதது அறததைச்செய்க; அவ்வறஞ் செய்கையன்றோ தாம தளர்நதகாலததுத தமக்குதவும வைப்பென்று சொல்லப்படுவது எ-று.

(குறிப்பு) வைப்பு-கேடுற்றவிடத்து உதவுமாறு வைக்கும் சேமநிதி. 'தம

குதவும் வைப்பென்றுகருதற்க' என்றது வைத்தவர்க்குக் கேடுநேராதவழி அது அவர்க்கு உதவுதலின்மையாலும், மிக்ககேடுநேரும் ஒரோவழி அதுவும் அழியு மியல்புடையதாகையாலும் அது தம்மதென்று கருதத்தக்கதன்றென்றவாறு. பின்னர், 'தக்குழிநோக்கியறஞ்செய்க' என்பதனுள், கொடையும் அடங்கினமை யால், 'துய்த்துவழங்கி' என்பதிலுள்ள வழங்குதலை ஒழுகுதலாகக்கொண்டு 'நுகர்ந்தொழுகி' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. ஒழுகல் இடையீடின்றிநிகழ்த

* 34-ம் அதிகாரம் (பேதைமை) செய்—6.

லாதலால் 'நுகர்ந்தொழுகி' என்பதற்கு நுகராநின்றுகொண்டேயென்பது கருத்தாகக்கொள்க. 'இருமைக்கும்' என்றது இம்மை மறுமை யென்னும் இருவகை வாழ்வுக்கு மென்றவாறு. அத்தக வலித்தல்விகாரம். இருவகைவாழ்வுக்கும் அழகாவது இன்பமுடைமையும், அறனுடைமையும். 'அழகிதாக' என்றது அழகுடையதாக என்றவாறு. இம்மைவாழ்வுக்கு அழகுடைமை நுகர்ந்தொழுகுதலும், மறுமைவாழ்வுக்கு அழகுடைமை தக்குழிநோக்கி அறஞ்செய்தலால்வரும் புண்ணியமு மாம். இருவகைவாழ்வுக்கும் இவை இன்பமாகிய அழகையுண்டாக்கும் உரிமையுடையவாதல்பற்றி அவற்றிற்கு அழகுடையவாயின. தகுதியுள்ளவிடம் பார்த்து அறத்தைச்செய்தலாவது காலதேசபாத்திரங்களையறிந்து, அவர் தளர்வு தீரவேண்டியநன்மைகளைச் செய்யத்தக்க அறச்சாலைகளை நிறுவுதல். இங்ஙனம் அறச்சாலைகளைநிறுவுமவர் வறுமையுற்றஞான்று தாமும் அதனான் ஆதரிக்கத் தக்கோராய்ப் பாதுகாக்கப்பெறுதலால் இம்மைக்கண்ணும், உடல்நீங்கியவழிப் புண்ணியப்பேற்றால், தேவராய்ச்சென்று இன்புறுதலின் மறுமைக்கண்ணும் நன்மையடைதலால், அது "தாம் தளர்ந்தகாலத்துத் தமக்குதவும் வைப்பென்று சொல்லப்படுவ"தாயிற்று. எய்ப்பினில்வைப்பென்பது, ஆபத்திலுதவுதற்குவைக்

கும் நிதிபோல்வதொன்றை ஆபத்தனம் என்னும் வடமொழிச்சொலவுடையான் வழங்கும் பழமொழி. இது, "ஈசனை இலங்குஞ்சுடர்ச்சோதியையெந்தையை யெனக்கேய்ப்பினில்வைப்பினை" எனப் பெரியதிருமொழியுள்ளும்* வழங்கப்பட்டது. இப்பாட்டாற் பெருஞ்செல்வமுடையா ரறஞ்செய்யுமாறும், அதன் பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன.

38. உற்றா னுறாஅ னெனல்வேண்டா வொண்பொருளைக்
கற்றானை நோக்கியே கைவிடுக்க—கற்றான்
கிழவ னுரைகேட்குங் கேளா னெனினு
மிழவன் றெருதுண்ட துப்பு.

எ-து, தனக்குச் சுற்றத்தான் அல்லன் என்று ஆராயவேண்டுவதில்லை; தனது ஒள்ளியபொருளைக் கற்றறிந்தோனைநோக்கியே யவன் மாட்டேகைவிடுக்க; கற்றவன், தன்னையாக்கிய தலைவன்சொல்லைக்கேட்டுச் செய்யும்; செய்யானாயினும், எருதுண்ட துப்பு ஒருவற் கிழவன்று; ஆதலால் அவன் கொண்டபொருளும் கடைக்காற் றனக்கே யுதவும் எ-று.

(குறிப்பு) இப்பாட்டு, தலையாயவினையாளனைத் தலைவன் வைத்தாளுமாறு கூறுகின்றது. 'கற்றான்'என்றது 'கிழவனுரைகேட்கும்'என்னுங் குறிப்பால், கிழவனுரைகேட்டுச் செய்தற்குரிய தொழிற்றுறைக்கல்விகற்றோன் எனப் பொருள்படு

* 7-பத்து, 10-திருமொழி. 4-ம்பாசுரம்.

தலால், அதற்கேற்ப 'ஒண்பொருள்' என்றது புகழொடுபொருந்திய பொருள்வரு

வாய்க்குரிய தொழிற்றுறையையெனக் கொள்க. 'தனக்குச் சுற்றத்தான் அல்லன் என்று ஆராயவேண்டுவதில்லை'என்றது மிக்கபொருள்படைத்தானொருவன், அப் பொருளைப் பாதுகாத்து மேலும்வளர்த்தற்குரிய வினையாளனைத் தெரிந்தெடுக்கு மிடத்து, பொதுவாக இவன் நம்சுற்றத்தானாதலால் நம்பொருளைப் பாதுகாக்குந் தொழிற்றுறைவினைக்கு உரியன், இவன் நம் சுற்றத்தானல்ல னாதலால் அவ் வினைக்கு உரியனல்லன் என ஆராய்ந்து சுற்றத்தானாயிருப்பவனையே அவ்வினைக் குரியனாய்த் தெரிந்தெடுப்பது சாதாரணவழக்காயிருப்பினும், ஆராயப்படுவோன் அத்தொழிற்றுறைவினையிற்பயின்று தேர்ச்சிபெற்றானாயிருப்பானாயின் அச் சிறப்புப்பற்றி அங்ஙன மாராயவேண்டுவதில்லையென்றவாறு.'ஒள்ளியபொருளை' என்றது புகழொடுகூடிய பொருள்வருதற்குரிய தொழிற்றுறையை யென்றபடி. இதுவே தொழிற்றுறைககல்விகற்றானைநோக்கிக் கைவிடுதற்குரிய செயப்படு பொருளாயிற்று என்பதை, ஏனைக கைப்பொருளை, பின்னர் "மறந்தானுந் தாமு டைய தாம்போற்றி னல்லாற், சிறந்தார் தமரென்று தேற்றார்கை வையார்"*எனத் தமராயிருப்பினும் தெளியப்படாதாரிடம் கைவிடுதல்கூடாதென விலக்கப்பட்ட மையானும் அறிக. 'கற்றறிந்தோனைநோக்கி' என்றது, இவன் பொருள்செய்யும் தொழிற்றுறைநெறி கற்றறிந்தோனா? அல்லனா? என் றாராய்ந்து கற்றறிந்தா னெனத் தெளிந்து அவன் அது கற்றறிந்தமையேநிமித்தமாகக்கொண்டு என்ற வாறு. இதனால் வினைக்குரிமைநாடுமாறு கூறப்பட்டது. 'கைவிடுக'என்றது தன் வயமாய் வையாது அவனவயமேயாக்குக என்றவாறு. கைவிடாது தன்வயமாயும் வைத்திருக்குமாயின் அதன் ஆக்ககேடுகள் அவன்பொறுப்பாகாமையாலும், ஒரு வினைக் கிருமேப்பு உதவாதாகலானும், அது நன்குசெல்லாதென்பது கருத்தாகக் கொள்க. இதனால் வினைக்குரிமைநாடியபின்றை அவனை அதற்குரியனாக்க வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. கைவிடுதவழி அவ்வினைக்களத்தில் அவன் சொல்லே செல்லவேண்டுமாகையால், தலைவன், தனககதுகூடலாகுமவற்றைத் தானேசொல்லவும், அது செல்லவும் இடமில்லாதகுறையுளதெனக் கொள்ள லாகாதென்பார், 'கற்றான் கிழவனுரைகேட்கு' மென்றார். 'கற்றவன் தன்னை யாக்கியதலைவன்சொல்லைக் கேட்டுச்செய்யும்' என்றது: பொருள்செய்யும்நெறி

யறிந்த வினையாளன் தன்னை வினைக்குரியனாக்கிய தலைவனை, தனக்கு ஏதுகூலமாகச் சொல்லுமவற்றைக் கேட்டு அவனுக்கு ஆக்கமுண்டாகுமாறு தவறாது செய்வன் என்றபடி. 'கேளானெனினும்' என்றது தலைவன் உலோபகுணத்தாற் செலவு சுருக்கச் சொல்லுவது ஒரோவழி நூலொடும் நுணங்கியவுணர்வொடும் பொருந்தாதவிடத்து அதனைக் கேளாதே பிறிது அறச்செய்வானாயினும் என்றபடி. 'எருதுண்டதுப்பு ஒருவற் கிழவன்று' என்றது அவ்வினைக்களத்தினூட்டத்தி லவன் கேளாது செய்யும்

* இந்நூலின் 43-ம் செய்யுள்.

பொருள்விரயமானது, தலைவனது கருத்தைக்கடந்து உழவனூட்டும் எருத்தினுணவுபோல நட்டமாகாதென்பதாம். அதாவது அவ்வுணவுமிகுதியாலுண்டாம் பொருட்செலவினின்றும் எருதின் உடல்வளர்ச்சியாலுண்டாம் விலைமதிப்பேற்றமும, உழைப்புமிகுதியாலுண்டாம் விளைபயனேற்றமும் ஆகிய பொருள்வரவுமிகுவதுபோலக் கிழவனைக்கேளாது வினைக்களத்தையூட்டும்பொருட்செலவினின்றும் அவ்வினைக்களத்தின் உடல்வளர்ச்சியின் விலைமதிப்பேற்றமும் வருவாய்மிகுதியுமாகிய பொருள்வரவு மிக்கிருக்குமென்றவாறு. 'ஆதலால் அவன் கொண்ட பொருளும் கடைக்காற்றனக்கேயுதவும்' என்றது அத்தொழிற்றுறையூட்டத்தின் பொருட்டுக் கற்றோன்கொண்டபொருளும வருவாய்மிகுதியால் முடிவிற் பொருளுடையானுக் குதவுமெனக் கற்றோனைவைத்தாளுதலாலுண்டாகும் நன்மை கூறியவாறு. 'எருதுண்டவுப்பு' என்ற பாடத்தில், 'உப்பிட்டவரையுள்ளளவுநினை' என்பதிற்போல உப்பென்பதும ஈண்டு உணவை யுணர்த்தியதென வுணர்க. காளைதின்றது பாழாகாது எனவும, எருத்தூட்டம் உழுதாற்றிதும் எனவும் உழவர்குழுவழக்கால்வந்த பழமொழிப்பொருள இப்பாட்டிற் காட்டப்பட்டது.

காலேநின்றதென்றது காலேகருக் கிழவஞரைகோது வேண்டுமளவு உழவ ஞட்டும் பருத்திவிதைதொக்கு முதலியன.

39. நாடிக் கொளப்பட்டார நன்மை யிலராயிற்
காட்டிக் களைது மெனவேண்டா—வோட்டி
யிடம்பட்ட கண்ணு யிறக்குலம யாட்டை
யுடம்பட்டு வெளவுண்டா ரில.

எ-து, தமமாலே யாக்கிக்கொள்ளபபட்டார் தாமேவா பட்டகாரி யத்தின்கணின்று தமமையேவினாக்கு நன்மையாவதைச்செய்கிலரா யின் அசசெய்யாமையைப் பிறாக்கறிவித்துக காரியத்தின்கணிறுத தலைக் களைவேமென்று கருதாதே,குலைழகளையோட்டியிடமுண்டாகவே யகன்ற கண்ணினையுடையாய்! சாவக்கடவமையாடடை யுடம்பினை யட்டுக் குருதிகொண்டவரில்லை எ-று.

(குறிப்பு) இப்பாட்டு, இடையாயவினையாளரும் தலைவரும இவ்வாறு முகற்பாலரென்பது கூறுகின்றது. 'தம்மாலே யாக்கிக்கொள்ளப்பட்டார்' என்றது தலைவரால் தம்வினைக்குரியராக்கிக்கொள்ளப்பட்டார் என்றபடி. 'தா மேவப் பட்டகாரியத்தின்கணின்று' என்றது தலைவர் வினையாளராகிய தம்மை யேவிய காரியத்தில் தாம் தலைமையுடையராய்நின்று என்றவாறு. நன்மையாவதைச் செய்தலாவது: அக்காரியம் பொருள்வருவாயான(முன்னையநிலையின்)மிக்கிருக்கு மாறுசெய்தல். 'அச்செய்யாமையைப் பிறர்க்கறிவித்து' என்றது அங்ஙனம் பொருள்வருவாய்மிக்கிருக்கச்செய்யாமையே தவறெனத் தாம் கருதியது அத்

தொழிற்றுறையிலுள்ள பிறருமறிந்து அவரும் அத்தவறுசெய்யாதிருக்க அறிவுறுத்துதல், பொருளொன்றேநோக்கிய தலைவரதியல்பென்பது கூறியவாறு. காரியத்தின்கணிறுத்தலைக் களைதலாவது. வினைக்குரியராகாநாட்டியிருத்தலையொழித்தல். 'களைதும்' என்றது கருதுவார் நெஞ்சினையகப்படுத்தினைக்கும் உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மையாதலால், 'களைவேமென்றுகருதாதே' என முன்னிலையொருமையோடுகூட்டி முரணின்றிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. அது அவரை யறியாதுநாட்டிய தம் குற்றமுணராது அவரை அங்ஙனங் களைவேமென்றுகருதல் ஆண்மைதன்மையன்று என்பதுதோன்ற மகடூஉமுன்னிலையாகவே பயனிலைப்பொருள் கூறப்பட்டது. 'குழைகளை' என்றது ஒட்டுதற்குரிய செயப்படுபொருள் விரித்துரைத்தவாறு. 'குழைகளை ... ...கண்ணாய்' என்றது மகடூஉமுன்னிலை. 'இறக்குமையாட்டை, யுடம்பட்டுவௌவுண்டாரில்' என்றது எடுத்துக்கொண்டபொருளுக்கேற்றதொரு திட்டாந்தங் காட்டியவாறு. 'மையாடு'-இருபெயரொட்டு; வெள்ளாட்டுக்கடாய் எனபது பொருள். இங்குக் காட்டப்பட்ட திட்டாந்ததாற் சாவக்கிடக்கும் மையாடு அதனையுடையானுக்கு ஒருகேடும பயவாதிருக்கச்செய்தே அது கிடையாடுகளைச் சினைப்படுத்தி ஆட்டைப் பலுகச்செய்யாதிருப்பதே ஒருகுற்றமாகக்கருதி அதனைக் கொல்லலாகாதவாறுபோல, ஒருவினையாளனைநாட்டிய தொழிற்றுறையில் அவனால் நட்டமொன்றுமில்லாதிருக்கச்செய்தே மிக்கலாபம் இல்லையென்பது காரணமாகத் தலைவன் அவனை அவ்வினையினின்றுநீக்குதல் கூடாதென்பதும், அவ் ஆடு, உடையான் மருந்துவமுஞ்செய்யாது கொல்லவுங்கொல்லாது உபேக்ஷித்திருக்குமளவில், தானே இறந்துபடுமதுபோல, முன்னைய நிலையினின்று மிக்கலாபங் காட்டமாட்டாத தொழிற்றுறைவினையாளன், தலைவன் தன்னை உபேக்ஷித்திருப்பதுகண்டு தானும் விரைவில அவ்வினையாட்சியினின்றும் விலகிவிடுவனென்பதும் ஒருங்குபெறப்பட்டன. சாகக்கிடக்கும்வெள்ளாட்டை யேறிமிதித்துக் கொல்வானேன் என இடையர்குழுவழக்கால்வந்த பழமொழிப்பொருள் இப்பாட்டிற் காட்டப்பட்டது. முட்டுக்கடாயை வெட்டிப்பலியிடுவர் என்பது இதன் குறிப்

பாதலால், கட்டங்காட்டும் கடையாயவினையாளனை அவ்வினையாட்சியினின்றும் காட்டிக் களைவரென்பது குறிப்பாற்போந்த குறிப்பாயிற்று.

40. பயனோக்கா தாற்றவும் பாத்தறிவொன் றின்றி
யிசைநோக்கி யீகின்ற ரீகை—வயமாப்போ
லாலித்துப் பாயு மலைகடற் றண்சேர்ப்ப
கூலிக்குச் செய்துண்ணு மாறு.

எ-து, அருளினாற் பிறர்க் கொன்றைக்கொடுத்தாற் றமக்கு மறுமைக்கண் பயக்கும் பயனை ஆராயாதே, மிகவும் பகுத்தறியுமறிவொன் றின்றிப் புகழின்பொருட்டு ஈகின்றாரீகை, புலிபோல ஆலித்துப்பாயா நின்ற அலைகளையுடைய கடற்சேர்ப்பனே! கூலிக்குத் தொழில்செய் துண்ணுநெறியோடொக்கும் எ-று.

(குறிப்பு) இப்பாட்டு ஈகையின்றிறம் உணர்த்துகின்றது. அருளினாற் பிறர்க்கொன்றைக்கொடுத்தலாவது அருள்பிறத்தற்குரியராய் ஓதியுணர்ந்தொழுகும் வறுமையுடைய சற்பாத்திரங்களும், பிறதொழிலாற் பொருள்தேடுதற்குரிய ரல்லாத களைகணற்றவருமாகிய இரவலர்க்கு அவர் இடர்தீர விரும்புவதொன் றைக் கொடுத்தல். இதுவே இசையின்வேறாகிய மறுமைப்பயன்பயக்குமாதலாற் 'பயனோக்கா'தென்றதன் குறிப்பால் விரித்துரைக்கப்பட்டது. 'ஆற்றவும்' என் பது பாத்தறிவினது இன்மைக்குவிசேடணமானமையால் அம்மிகுதி அதன்

எதிர்மறையின்சிறுமையாற் குறிக்கவேண்டுமாகையால் 'மிகவும்பகுத்தறிவொன்
றின்றி' என்றதற்குப் பகுத்தறிவு சிறிதுமின்றி என்பதே கருத்தாகக்கொள்க.
இதனாற் பகுத்தறிவு சிறிதுவிரவினும் அறப்பயனளிக்குமென்பது குறிப்பாயிற்று.
பகுத்தறிவாவது இவர் எளியர், இவர் வலியர், இவர் ஒழுக்கமுடையோர், இவர்
ஒழுக்கமில்லோர், இவர் ஓதினார், இவர் ஓதாதார், இவர் களைகணில்லார், இவர்
களைகணுள்ளார் எனப் பகுத்து, ஓதியுணர்ந்தொழுகும் வறிஞர்களும், பிறவழியாற்
பொருளீட்டுந் தகுதியில்லாத களைகணற்றாரும் அறக்கொடைக்குரியரென
உணர்தல். இவ்வுணர்வின்றித் தம்மைப்புகழ்வாரையேநோக்கிக் கொடுக்கும்
கொடைக்கு அப்புகழொன்றே பயனாயொழிதலால அதனை 'இசைநோக்கியீகின்
றாரீகை' என்றார். இவ்வீகை உயர்ந்தோர்க்குரியதன்றென்பார் 'இசைநோக்கியீகின்
றாரீகை' என அவர்க்கே யுரியதாக்கிக்கூறினார். ஈண்டு ஈகையென்று ஒழிந்தாராயி
னும் உவமையான் அவ்வீகையின்பயனாகிய இன்பநுகர்ச்சியென்பதே கருத்தாகக்
கொள்க. ஆலித்து-ஆரவாரித்து. கடல்சேர்ப்புக்கும், தட்பம்சேர்ப்பனுக்கும் தனித்
தனி விசேடணமாதலால் இயைபான் ஒருதொடராகக் கூறுதல்பற்றிக் கடற்சேர்ப்
பனேயெனப் பொருள்கூறிவிடுத்தார். தட்பம்-தண்ணளி, 'கூலிக்குத்தொழில்
செய்துண்ணுநெறியோடொக்கு' மென்றது, அற்றைக்கூலிவேலைசெய்து அதன்
பயனை அவ்வப்பொழுதோடு உண்டுகழிக்கும் இன்பநுகர்ச்சியோடொக்குமென்ற
வாறு. பாத்தறிவின்றி இசைநோக்கியீகின்றாரீகையின் இன்பநுகர்ச்சி இங்ங
னம் தொழுதுண்சுவைநுகர்வோடொக்குமென்றமையால் இதனின்வேறாய்
மறுமைப்பயனோக்கிப் பாத்தறிந்தீயுமீகையின் இன்பநுகர்ச்சி உழுதுண்சுவை
யோடொக்குமென்பது குறிப்பாயிற்று. ஆகவே பொழுதெல்லாம் அற்றைக்
கூலிக்குழைத்து அண்மையிற்கிடைக்கும் சிறுகூழைநுகர்ந் தின்புறுதலைக்காட்டி
லும் நன்னிலங்களிலே பருவத்தில்விதைத்தவை பலவாய்ப் பின்விளையும்

பெருங்கூழைத்தொகுத்து அதனை நுகர்ந் தின்புறுதல் சிறந்ததாவதுபோலப் புகழ் நோக்கிக்கொடுப்பதால் இம்மையின் அண்மையினுகரும் இசை நுகர்ச்சியைக் காட்டிலும், சற்பாத்திரங்களிற் காலமறிந்துகொடுக்கும் புண்ணிய நுகர்ச்சி சேய்மைக்கண்ணதாயினும் பெரிதாதலால் அது சிறந்ததெனக் கருத்துநோக்கிப் பொருளொடுபொருத்தியுரைத்துகொள்க. இதனால் இசைநோக்கியீயுமீகையி னின்றும் அறநோக்கியீயும் ஈகை சிறந்ததென்பது பெறப்பட்டது. ஆயின், "அறவிலை வாணிக னாஅ யல்லன்"* என அறம்நோக்கியீயுமீகை பழிக்கப்பட்ட தன்றோவெனின், அன்று. அறப்பயனளிக்கு மதனையே பயனாகக்கொடுப்பிவான் என்பதுபற்றி ஈவோனைச் சிறப்பித்தவத்துணையல்லது பாத்திரமறிந்தீயுமதனைப் பழித்ததன்றெனவும், அறவிலைவாணிகனாகாதான் இசைவிலைவாணிகனுமாகா னாகையால் அவனது ஈகை இசைநோக்கிய ஈகையன்றெனவும உணாக. சான் றோர்க்குரிய கொடைமடமு மிசைநோக்கியதன்றாதலால் அதன்சிறப்பும இத னின் வேறுபடத் தனியேகூறுப. தொழுதூண்சுவையி னுழுதூணினிது என் னும் பழமொழிப்பொருள் இப்பாட்டிற் கூற்றாலுங் குறிப்பாலும் காட்டப்பட் டது. ஒருவரது குறைவுடையவாழ்க்கையைக் கூறுமிடத்து "என்ன அற்றைக் கூலிப்பிழைப்பு"என நாட்டுவழக்காய்வழங்கும் குறிப்புமொழியே இப்பாட்டிற்கு எடுத்துக்கொண்ட பழமொழி எனினும் அமையும்

41\. வெள்ளம் வருங்காலை யீரம்பட் டஃதேபோற்
கள்ள முடையாரைக் கண்டே யறியலா
மொள்ளமர்க் கண்ணா யொளிப்பினு முள்ளம
படர்ந்ததே கூறு முகம்.

எ-து, † ... ...

... ...

... ...
... ...

... ...

... ... எ-று.

---

* புறநானூறு, செய்-134.

† இப்பாட்டுரை கிடைத்திலது. கிடைத்தால் எழுதிக்கொள்ளும்படி இடம் விடப்பட்டது.

7

(குறிப்பு) கண்டு அறியல் என்பவற்றை உவமைக்கண்ணுங் கூட்டுக. 'வெள்ளம்வருங்காலை யீரம்பட்டது கண்டறியவேபோல்' என்றது நீர்வேட்கையுடையானொருவன், நீரறவறண்டதாய்த் தோண்டியவழி நீரூறக்கடவதாயிருப்பதொரு நீர்க்காலாகிய ஓடையைத் தோண்டுழி யீரம்பட்டதுகண்டு, அதன்கண் உண்ணீருண்டென்ற அநுகூலத்தையறிதல்போல என்றவாறு. 'கள்ளமுடையாரைக் கண்டேயறியலாம்' என்றது தம்முள்ளக்கிடக்கையை வெளியிற்காட்டாத மனக்கள்ளமுடையோரை அவரோடு உரையாடுங்காலத்துநிகழும் அவரது முகக்குறியாகிய கருவிகொண்டே அவரது மனத்திற்கிடக்கும் செற்றமாகிய பிரதிகூலத்தை அறியலாம் என்றவாறு. இஃதொருவகை ஒப்பலொப்பு. 'உளளமர்க்கண்ணாய்' என்றது மகடூஉ முன்னிலை. 'ஒளிப்பினுமுள்ளம்,படர்ந்ததேகூறு முகம்' என்றது தம் மனக்கிடக்கையைப் பிறரறியாவாறு அவ ரொளிக்குங்கருத்துடையராயினும் அவர் மனத்திடைமிக்கதனையே முகங்கூறுமாதலால் என்றவாறு. இது மனக்கள்ளமுடையாரைக்கண்டறிதற்கு ஒரு கருவிகூறியபடி.

பட்டா்தேபோல என்றதில ஆய்தம் விரித்தலவிகாரம். ஏகாரம்-இசைநிறை. இதனல் அககக்ள்ளமுடையாரைக் குறிகளானே அறிந்து விலக்கவேண்டுமென் பது கூறப்பட்டது அகத்திலுள்ளது முகத்திலேதோன்றும் என்னும் பழமொழிப்பொருள் இப்பாட்டிற் காட்டப்பட்டதுபோலும். இவ்வாறு, "முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவப்பினுங், காயினுந் தான்முந் துறும்", "அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங், கடுத்தது காட்டு முகம்"* எனவும், "அகம் பொதிந்த தீமை முகமுரைக்கு முன்னை, முகம்போல முன்னுரைப்ப தில்" "ஒருவன், முகனுரைக்கு முண்ணின்ற வேட்கை"† எனவும் பிறரும் கூறுவா.

42. விளிந்தாரே போலப் பிறராகி நிற்கு
முளிந்தாரைத் தஞ்ச மொழியலோ வேண்டா
வளிந்தார்க ணாயினு மாராயா னாகித்

தெளிந்தான் விளிந்து விடும்.

எ-து, எப்பொழுதும் வெகுண்டாரேபோலப் பிறராகிநிற்கும் ஈரமற்றாரைத் தேறவேண்டாவென் றெளிதாகமொழிந்து கற்பிக்க வேண்டுவதில்லை, தமக் கன்புடையார் ஈரமுடையார்மாட்டும் ஆராயானாகித் தெளிந்தான் கெடும் எ-று.

(குறிப்பு) 'ஈரமற்றாரை' யென்றது அன்பும் அளியுமில்லாத வன்கண்ணரை யென்றவாறு. 'தேறவேண்டா' என்றது மொழியலுறுதற் கெடுத்துக் கொண்ட ஈரமற்றாரையென்னுஞ் செயப்படுபொருளுக் கவாய்நிலையான்வந்த

* திருக்குறள் 71-ம் அதிகாரம் (குறிப்பறிதல்) குறள்—7. 6.
† நான்மணிக்கடிகை-செய்—46, 69.

பயனில்லைகொடுத்து முடித்துக்காட்டியவாறு. தஞ்சம்-எளிதென்னும் பொருளுணர்த்துவதோ ரிடைச்சொல்; இதனை, "தஞ்சக் கிளவி யெண்மைப் பொருட்டே"* என்பதனு லறிக. எளிதாகமொழிதலாவது விளிந்தாரேபோலப் பிறாகினிற்கு முளிந்தாரை யாரும் இயல்பானே ஈரமற்றாரென்பது தாமேயறிந்து தேறுராதலால், சொற்கள் அறிவுறுத்துமாற்ற லிலவாமாறு தேறவேண்டாவென மொழிதல். 'மொழியலோவேண்டா' வென்றது மேற்சொல்வதன் கைமுதிக நியாயசித்தமாமென்றவாறு. ஓகாரம் தெரிநிலைப்பொருள்குறித்துநின்றது. அளிதல் மென்மைக்குறிப்பானமையால் அக்குறிப்புடைய அன்பும் ஈரமும் அதன் பொருளாயின. ஈரம்-அளி. ஒருவன் அரசன்மாட்டு அன்பும் ஈரமுமுடையானேயாயினும் அவனை உபதைகளான் ஆராயாது தெளிந்து அரசன் தன்காரியத்தை மேற்கொள்ளவைப்பின், பின் பவன அன்பும அளியும, அறம் பொருளின்ப முயிரச்சமென்னு நிமித்தங்களாற் போக்கப்பட்டொழிக கீழறுத்துக்கெடுப்பானுகையால் அவனை உபதைகளானுந் தெளியவேண்டுமென்பார், 'அளிந்தார்கணுயினு மாராயானுகித், தெளிந்தான் விளிந்து விடு' மென்றார். அறவுபதைமுதலியவற்றுற் றெளியுமாற்றை, "அறமபொருளினப முயிரச்ச"† மென்னுங் குறளுரையானறிக. அளிநதாாகணுயினுமென்னும உம்மை உயாவுசிறப்புணர்த்தினமையான் 'முளிந்தாரைததஞ்சமொழியலோவேண்டா' என்றது கைமுதிகநியாயசிததமென்பது பெறப்பட்டது விளிந்துவிடுமெனறது தேற்றககுறிப்பு. ஆராயாதுசெய்வது சீராகாது என்பது இதன் பழமொழி. இப்பாட்டு, "ஆய்ந்தாய்ந்துகொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை, தான்சாக துயரந் தரும்"‡ என்னுங் குறட்கருததைத தழுவியது.

43. மறந்தானுந தாமுடைய தாமபோற்றி னல்லாற்
சிறநதா தமரென்று தேற்றார்கை வையார்
கறங்குநீர் காலலைக்குங் கானலஞ சேர்ப்ப

விறந்தது பேர்த்தறிவா ரில.

எ-து, தாமுடையபொருளைத் தாம பாதுகாத்தலல்லது நமக்குச் சிறந்தா ரிவரென்றுந்தேறித தேறப்படார்கையின்கண் மறந்தானும லைவக்கலாகாது; கறங்குநீர் காலலைக்குங் கானலஞ்சேர்ப்பனே! தம கையினின்றும போயபொருளை மீட்டறிவாரில்லை யாதலால எ-று.

* தொல், சொல். இடைச்சொல்லியல். சூத்திரம்—18.
† திருக்குறள் 51-ம் அதிகாரம் (தெரிந்துதெளிதல்) குறள்—1.
‡ திருக்குறள் 80-ம் அதிகாரம் (நட்டாராய்தல்) குறள் 2.

(குறிப்பு) 'தாமுடையபொருளை' என்றது தம்வயமாகவேயிருத்தற்குரிய கைப்பொருளை என்றபடி. 'நமக்குச்சிறந்தாரிவரென்றுதேறி' என்றது நமக்குச் சிறந்தவுறவினராதலால் இவர் நம் கைப்பொருளைப் பாதுகாத்துதவுவர் எனத் துணிந்து என்றவாறு. 'தேறப்படார்கையின்கண்' என்றது உபதைகளாற் றேறப்படாதார்வயமாக என்றவாறு. 'மறந்தானும்வைக்கலாகா'தென்றது வைக்கலாகாதென்பதை மறவாதொழுகவேண்டும் என்றபடி. 'கையினின்றும்போன பொருளை மீட்டறிவாரில்லை' என்றது எடுத்துக்கொண்டபொருளுக்கேற்ற தொரு பழமொழிப்பொருள்கூறியவாறு. அப்பொருளாவது ஒருவன்கையினின் றும் பிறனொருவன் கொண்டபொருளை அவன்கொடாது திரும்பக்கொள்ளு மாறு அறிவார் ஒருவருமில்லை என்பதாம். இது எது; ஆதலால் தேறார்கைவைக்க லாகாதென முடிக்க. இதனை பழமொழி போனதுபோனதுதான் என வழங்கும் உலகவழக்கெனவுணர்க. இது "வித்தபௌரஷஹஸ்தகதம் நஷ்டம் ।" என வட

மொழியுள்ளும் "பூண்டவிவகுனவிட்டுப் போனதுபோன நின்றே" எனத திருவாலவாயுடையாாதிருவிளையாடறபுராணததுள்ளும* வழங்கப்பட்டது.

44. லகயார வுண்டமையாற் காய்வார் பொருட்டாகப்
பொய்யாகத தம்மைப பொருளல்ல கூறுபவேன்
மையார வுண்டகண் மாணிழா யென்பரிவ
செய்யாத வெய்தா வெனில.

எ-து, தம்மைக்காய்வார் கைப்பொருளை யவர்கொடுக்க நிறையக் கொண்டு சிலருண்டமையால் அககாய்வார்க்காக உண்மையன்றிப் பொருளல்லாதகுற்றங்களைச சொலலுவராயின், மையாரவுண்டகண் மாணிழாய்! அதற்கு என்காரணத்தாற் பரிவதாம; செய்யாதகுற்றங் கள் தமக்குக குற்றமாகாவாயின் ஏ-று.

(குறிப்பு) கை-கைப்பொருள். பின்வருதல்நோக்கி அப்பொருட்குரியரா கிய காய்வார் என்னும் அடை கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. 'அவர்கொடுக்க' என் றது அவரறியாது தாமே கவர்ந்தெண்ணினும் அது சொல்லார் என்றவாறு. 'நிறையக்கொண்டு' என்றது சிறிதுகொண்டாரும் அது சொல்லார் என்றவாறு. 'சிலருண்டமையால ... கூறுபவேல்' என்றது பலரும் இங்ஙனம் கொண் டுண்டு . கூறுர் என்றவாறு. 'அக்காய்வார்க்காக' என்றது அங்ஙனங் கொடுத் துதவி யேவிய பகைவர்பொருட்டாக என்றவாறு. தம்பொருட்டில்லாமையால் அவர் குற்றங்கூறுஞ் சொற்களை உறுதியுறச்சொல்லாரென்பது குறிப்பு. 'பொரு ளல்ல' என்றது பொருளாகக்கொள்ளத்தகாதனவென்னும் பொருளுடையதாய்

* 48-வது வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டியதிருவிளையாடல், செய்—21.

இங்குக் குற்றங்களை யுணர்த்தினமையால், பொருளல்லாதகுற்றங்களை எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. தம்மைச்சொல்லுவாராயின் எனக் கூட்டுக. 'சொல்லு வாராயின்' என்றது ஒரோவழிச் சொல்லுதல் இயல்பென்றவாறு. 'என்கார ணத்தாற்பரிவதாம்' என்றது தாம் அக்குற்றத்தைச் செய்யாமையாலும், அவர் அது சொல்லுதற்குககாரணம் பிறிதுண்மையாலும், பரிதற்கு ஒருகாரணமும் இல்லாமையாற் பரியவேண்டா வென்றவாறு. 'செய்யாதகுற்றங்கள்' என்றது குற்றங்களைச்செய்யாமை என்றபடி. எய்தாவெனின் என்றதற்குக் குற்றங்க ளாக எய்தாவெனின் என்பது கருததாதலால் அக்கருத்துநோக்கித் 'தமக்குக் குற்றமாகாவாயின்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'எய்தாவெனின்' என்றது எய்துமெனிற் பரியவேண்டுமென்னுஞ் செயினென்வினையெச்சத் தெதிர்மறை யானமையால் எய்தாமையின் ஐயப்பாடின்றெனவும், எய்தாதென்பதே துணி வெனவும் கொள்க. செய்யாதகாரியம் செய்ததாகமுடியாதென்பதே இதன் பொருளென அறிக. இதனால தம்மிடத்துக குற்றம்வாராமற் பாதுகாக்கவேண்டு மென்பதும், அங்ஙனம் பாதுகாத்திருப்பாரைப் பிறகாரணமபற்றிப் பிறர்கூறும் பொய்க்குறறம் நிலைபெறாதாதலால் அதற்கு அவர் பரியவேண்டாவென்பதும் கூறப்பட்டன. "செய்யாதகாரியம் பொய்யாது" என்பது இதன் பழமொழி. இதில், பொய்யாதென்றது செயததாகமுடியாதென்றவாறு.

45. கோவ வுரைததாரைத தாம்பொறுக்க லாகாதார்
காவி னொருவரை வைதால வயவுரை
பூவிற் பொலிநதகன்ற கண்ணா யதுவன்றோ
தீயிலலை யூட்டுந் திறம.

எ-து, தம்மைத துன்புறும்படி வெகுண்டுவைதாரைத தாம் பொறுக்கமாட்டாதார் தமமுடையநாவினுற் றும் பிறரொருவரை வெகுண்டுவைதா லவ் வைத வயவுரை, பூவிற்பொலிந்தகன் றகண்ணுய்! தமமில்லேத தாமே தீக குணவாகவூடடியதிறத்தோடொக்கும் எ-று.

(குறிப்பு) இது, தம்குற்றங்கண்டு ஒறுக்கும் மேலாயார் தம்மைச் சீறின் அது பொறுத்திருப்பதல்லது அதற்கேதுவாய்நிற்பாரைச் சீறுதல்கூடாதென் கின்றது. 'கோவவுரைத்தாரை' என்றது தாம்செய்தகுற்றங்கண்டு பின்னும் அது செய்யாமைப்பொருட்டு ஒறுக்குமியல்புடையார் தம்மைத் துன்புறும்படி வெகுண்டுரைத்தவுரையை என்றவாறு. 'தாம் பொறுக்கலாகாதார்' என்றது அவர் கோவவுரைக்கத்தக்காரும், தாம் அது பொறுக்கத்தக்காருமாகிய தொடர் புடையராயிருந்தும் அது செய்யாதார் என்றவாறு. அத்தொடர்பாவது வினை கொள்வோனும்-வினைசெய்வோனும், ஆசிரியனும்-மாணக்கனும், தந்தையும்-

மைந்தனும், கணவனும்-மனையாளும், மாமியும்-மருகியும் முதலாயினேர் தமக் குள் அடக்கற்பாலரும் அடங்கற்பாலருமாதற்கேதுவாகிய தொடர்பு. 'பிறரொரு வரை' என்றது தாம்செய்தகுற்றத்தைக்கண்டு ஒறுப்பார்க் கறிவுறுத்தி அவர் கோவவுரைத்தற்கு ஏதுவாயிருந்த பிறரொருவரை என்றவாறு. 'தம்முடைய நாவினல் வைதால்' என்றது குற்றம் தம்மீதாகவும் கோவவுரைத்தார் தலைவ ராகவுமிருக்கப் பிறரைநோதற்கு நாவெழாதிருக்கவே அது தன்னை முயன் றெழுப்பி அவரை வெகுண்டுவைதால் என்றவாறு. 'தம்மில்லேத தாமே தீக்கு உணவாகவூட்டியதிறத்தோடொக்கும்' என்றது ஒருவர் தம்மிலலேப் பழுதுபா ராதகுற்றத்தாற் கூரைமுகடு பிரிந்தவாறே அதன்வழியிறங்கித் தம்மைத துன்

புறக்கும் பனிவாடைக்காற்றூது, அப்பனிவாடைவந்து தன்புறுததற்கு வாயிலாய் நின்று, பழுதுபாராத தங்குற்றததைக காட்டிககொடுதத பிரிகூரையைச்சிறி அதனை யெரியூட்டியதோடொக்கும என்றவாறு. எனவே பிரிகூரைவீட்டிற் பனியால்வருந்துமவர் தாம் அதனைப் பழுதுபாராதகுற்றந்தீர அக்கூரையை வேய்ந்து அவ்வருத்தம் தீர்வதுபோல், தலைவராற் கடியப்பட்டுவருந்துவாரும், தாம்செய்யவேண்டிய வினைகளைக் குறைவறச்செய்து தம் குற்றத்தைப்போக்கி வருத்தந்தீரவேண்டுமென்பது கருத்தாககொள்க. கூதலுக்காற்றுதகீதாரி குடிலைக்கொளுத்தியெரித்தானும் என்பது இதன பழமொழி; இது கிராமய வழக்கு. கூதல் - குளிர்வாடை. கீதாரி - ஆடுமேய்ப்பாருள் தலைவன். குடில - ஆட்டுக்கிடையிற் குட்டிகளை அடைத்துவைககும் ஓலைககூடு. ஒருகிடையில இரவிற் குட்டியடைத்தற்குதவாது பழுதுபட்டிருந்ததொரு கூட்டில் ஒருகீதாரி குளிர்வாடைக்கொதுங்கஅது குளிர்தடுக்குமாற்றலின்மைகண்டு, அதனைப் பழுது பார்த்துக்கொள்ளும் அறிவின்றித தீயிட்டெரித்தான் என்பது இதன் ஐதிகம். "மூட்டைக்கடிககாற்றுதான் வீட்டைத்தீயிட்டெரித்தானும்" எனவும் ஒரு பழமொழி வழங்குகின்றதுண்டு. இதற்கும் பொருந்துமாறு பொருளைப் பொருத்தி யுரைப்பினும் அமையும.

46\. முகம்புறத்துக கண்டாற் பொறுக்கலா தாரை
யகமபுகுது மென்றிரக்கு மாசை—இருங்கடத்துத
தக்க நெறியிடைப் பின்னுஞ் செலப்பெறா
ரொக்கலே வேண்டி யழல.

எ-து, தம்முகத்தைப் புறததுக்கண்டாலும பொறுக்கிலாதாரை எம்மனையின்கண்ணேபுகுதுமென்று அவரை யிரந்துரைக்குமாசை, பெரியசுரத்தின்கட் பின்செல்ல, எளிதாம்வழியின்கட் டம்பின்செல்லப் பெறாத புதல்வர், அவருடைய மருங்கிலேயேறிப் போகவேண்டி யழுத

(குறிப்பு) இது, தம்மேல் வெறுப்புடையாருடன்கூடி ஒரு குடிவாழ்க்கை செய்தல் இயலாதென்பது கூறுகின்றது. 'தம்முகத்தைப் புறத்துக்கண்டாலும் பொறுக்கிலாதாரை' என்றது தம்மிடத்து மிக்கவெறுப்புடையராய்த் தம்வீட்டை விட்டு விலகிப்போயிருக்குமவரை என்றபடி. 'எம் மனையின்கண்ணேபுகுதும் என்று' என்றது நம்வீட்டுக்குப்போவோமென்றுசொல்லி என்றவாறு. இதனால் இங்கு வெறுப்புடையோரென்றது அகம்புகுக்கமுயல்வாரொடு ஒருவீட்டிலுறை தற்குரிய கிட்டியசுற்றத்தார் என்பதும், அவர் தமவீட்டைவிட்டுவிலகி வேறிட மிருப்பார் என்பதும் பெறப்படும். 'அவரை யிரந்துரைக்குமாசை' என்றது வெறுப்புடையாரை வெறுக்கப்பட்டார் நாம் ஒன்றாயிருப்போமென்று பிரார்த் தித்துரைக்கும் ஆசைப்பாடு என்றவாறு. 'பெரியகாதநின்கட்பின்செல்ல' என் றது நெடிய காட்டுவழியில் உடனசெல்லவிரும்பி என்றவாறு. 'எளிதாம் வழி யின்கட் டம்பின்செல்லப்பெறாதபுதல்வர்' என்றது பின்றொடர்ந்துநடந்துசெல் லததகுதியுள்ள எளியவழியின்கண்ணும், தாமுடன்கொண்டுசெல்லற்குரியரல் லாத பிறருடையமக்கள் என்றவாறு. 'அவருடையமருங்கிலே ஏறிப்போகவேண்டி அழுதலோடொக்கும்' என்றது பெருஞ்சுரஞ்செல்லும் பிறர்மருங்கிலேயேறி யுடன்போகவேண்டியழும்பிள்ளையின்ஆசைப்பாடுபோலப் பயனற்றதாய்முடியும் என்றவாறு இதனால ஒருகுடிப்பிறந்தார் தமக்குள் வெறுப்புண்டாய்ப் பிரிவா ராயின், பின்பு அவர் ஒன்றாயுறைதல இயலாதாதலால் அவர்க்குரியதாயபாக முதலியபெற்றுப் பிரிந்திருப்பதே நலமாமென்பது குறிப்பாயிற்று. இதன் பழமொழி ஊருக்குடன்வாரவோண்ணாதெனப்பிள்ளை யொக்கலேயேறவழுகிற தாம் என வழங்கப்படும்.

47. ஆயிரவ ராணு மறிவில்லார் தொக்கக்கால்
மாயிரு ஞாலதது மாண்பொருவன் போல்கலார்
பாயிரு ணீக்கு மதியம்போற் பன்மீனுங்
காய்கலா வாகு நிலா.

எ-து, அறிவில்லாதார் ஆயிரவர்திரண்டாராயினும் மாயிருஞாலத்து அறிவான்மாட்சிமைப்பட்டவொருவன்போல விளங்கமாட்டார்; பரந்த இருளைநீக்கும் திங்களைப்போல நிலாவை யெரிக்கமாட்டா, பல மீனும் ஒருமுகமாய்த்திரண்டாலும்; அதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) இது, அறிவுடைமையின் சிறப்புக்கூறுகின்றது. 'அறிவில்லாதார்' என்றதில் இன்மைச்சொல் ஈஷதர்த்தவாசகமாதலால் சிறிதறிவுடையார் என்பதே பொருளாகக்கொள்க. 'ஆயிரவர்' என்றதில் ஆயிரம் என்பது அளவின்மையின் உபலக்ஷணமாதலால் எண்ணிறந்தவர் என்பது கருத்தாகக்கொள்க.

'திரண்டாராயினும்' என்றது பொருள்களுக்கு வியக்திபாஹுள்யத்தால், குணமிக்கத்தோன்றுவ தியல்பாயிருக்கவும் என்றபடி. அதாவது அவற்றினளவு முதலியகுணமிகுதல் இயல்பேயாகவும் அறிவிற்சிறியார் பலர்திரண்டுழி அறிவு திரண்டு பெரிதாகா தென்பதாம். உம்மை திரளாதவழியும் தனித்தனி ஒவ்வாமையாகிய எச்சப்பொருளுணர்த்திநின்றது. 'மாயிருஞாலத்து' என்றது ஒவ்வுதல் ஓரிடத்துமில்லையென்னுந் தெளிவுணர்த்தியவாறு மாண்பு-இங்குப் புகழ்பொருள் அறிவாதலால் அறிவாலாகிய மாண்பெனக்கொள்க. மாண்பொருவன்-

பண்புத்தொகை; மாண்புடையொருவன் என்றபடி. 'விளங்கமாட்டார்' என்றது விளங்குமாற்றலுடையராகார் என்றவாறு. அளவிற்சிறிய புன்மணி பலதொக்குழீஇ அவை அளவான் ஒருநன்மணிக்கொப்பாவ தியல்பாயிருக்கச் சிற்றறிவுடையார் பலர்தொக்கவழி அறிவான் அவர் பேரறிவுடையோனொருவனுக்கு ஒப்பாதல்கூடாததென் என்னும் ஆசங்கையைத் திட்டாந்தத்தாற் பரிஹரிக்கின்றா 'பாயிருணீக்கும்' என்று தொடங்கி. மதி-பூர்ணசந்திரன். இதனை "நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப், பின்னீர பேதையார் நட்பு"* என்னுங் குறளுரையான் அறிக. தொக்கக்கால என்னும் பொருளடையை உவமைக்கண்ணுங்கூட்டி 'ஒருமுகமாய்த்திரண்டாலும்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. அளவு ஆற்றல் முதலியவற்றாற் பலர் ஒருங்குகூடி ஒருவற்கு இணையாகலாமாயினும் அறிவால் அங்ஙனம் கூடாமையாற் பேரறிவுடையோனொருவனுக்குச் சிற்றறிவுடையோரெல்லோரும் ஒருங்கு அடங்குவரென்பது கருத்தாகக்கொள்க. இதன் பழமொழியும்பொருளும் "வரமேகோ குணீ புத்ரோ ந ச மூர்க்கசதாந்யபி। ஏகஶ்சந்த்ரஸ்தமோ ஹந்தி ந ச தாராகணோऽபிச॥" என வடமொழியுள்ளும், "கல்லார் பலர்கூடிக் காதலித்து வாழினுநல், வல்லா னொருவனையே மானுவரோ-அல்லாரும், எண்ணிலா வான்மீனிலகிடினும் வானகத்தோர், வெண்ணிலா வாமோ விளம்பு" என நீதிவெண்பாவுள்ளும்,† வழங்கப்பட்டுள்ளன.

48. நிரைதொடி தாங்கிய நீடோண்மாற் கேனு
முரையொழியா வாகு முயர்ந்தோர்கட் குற்ற
மரையாகன் றூட்டு மலைநாட மாயா
நரையான் புறத்திட்ட சூடு.

ஏ-து, நிரைத்த கடகத்தைத்தாங்கிய நீண்டதோளையுடைய

மால் குற்றத்தைச்செய்தானுயினும அம்மானுக்குக் குற்றஞ்செய்தா னென்னுமுரை யொருநாளும் ஒழியாவாகுமாதலால், நரையான்புறத் திட்டசூடுபோல் உயர்ந்தோர்மாட்டுள்ளகுற்றம் ஒருநாளும் மாயா; மலையாகன் றாட்டும் மலைநாடனே! எ-று.

---

* திருக்குறள் 79-ம் அதிகாரம் (நட்பு) குறள்—2.

† செய்—98.

(குறிப்பு) 'நிரைதொடிதாங்கிய' என்றது வெற்றிமிகுதி கூறியவாறு. 'நீள்தோள்' என்றது வலிமிகுதி கூறியவாறு. 'மால்' என்றது ஈண்டுப் பெருமைப்பொருளுடைமையானே சர்வாதிகனென்பது உணர்த்திநின்றது. குற்றம் மாயா என்னுங்குறிப்பால் 'மால் குற்றத்தைச் செய்தானுயினும்' என்னும் இசை எச்சம்விரிக்கப்பட்டது. 'மால் குற்றதலைச்செய்தானுயினும்' என்றது அவன் அது செய்யாமை உணர்த்தியவாறு. 'அம்மானுக்கு' என்றது புகழ்பொருளை வலியுறுத்தவேண்டிச் சுட்டுப்பொருளை வெளிப்படையாக்கிக்கூறியவாறு. 'உரை' எனறது ஈண்டுக குற்றமென்னும பொருட்குறிப்பாற் பழியுரையை யுணர்த்தினமையால், 'குற்றஞ்செய்தானென்னும் உரை' எனப் பொருள்விரித துரைக்கப்பட்டது 'ஒருநாளும்' என்றது ஒழியாமையின் நிலைபேறுகூறியவாறு. 'நரையானபுறத்திட்டசூடு' எனறது நரையெருதின உடற்புறத்திட்டசூட்டுத் தழும்பு எனறபடி. உயர்ந்தோர்-குடிப்பிறப்பு, கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கம் முதலிய வற்ரு லுயர்ந்தோா 'மரையா' எனறது இருபெயரொட்டாய் ஒருவகைமானுக குப் பெயராயிற்று. நரையேநத்ன்சூடு மறையாது எனபது இதன் பழமொழி. நரையெருது-வெண்மையுங் கருமையும் விரவியநிறமுடைய எருது. இது எருதுவகையில் உயர்ந்தது; மயிலையென்னும்பெயரால வழங்கப்படுவது. இப் பழமொழி, "பெருவரை நாட பெரியாகட் டீமை, கருநரைமேற் சூடேபோற்

றென்றும்"* என நாலடியுள்ளும் வழங்கப்பட்டது. குற்றமவாராமற் பாதுகாப்பதில உயர்ந்தோர் மிகவும் கருத்துடையராயிருக்கவேண்டுமென்பது குறிப்பு.

49. வீங்குதோட் செம்பியன் சீற்றம் விறல்விசும்பிற்
றூங்கு மெயிலுந் தொலைத்தலா—லாங்கு
முடியுந் திறத்தான் முயல்வார்க் குராஅம்
அடியிழுப்பி னில்லை யரண்.

எ-து, உயர்ந்ததோளையுடைய செம்பியன்சீற்றம், மிக்க விசும்பின்கண் இயங்கியொழுகும் அசுரருடையவூரினையும் தேவர்கட்காகவென்று தொலைவித்தலான், எப்பொழுதும் ஒருக நமத்தை முடியுந்திறத்தாலெண்ணி யரிதென்றுதுமுயல அமையும்; கூரியஅமனை அடியமைய இழுத்துத தொடுக்கப்பெறினது பட்டுருவமாட்டாத கவசமில்லை எ-று.

(குறிப்பு) 'உயர்ந்ததோளையுடைய' என்றது செம்பியனது பராக்கிரம மிகுதிதோன்றக் கூறியவாறு. செம்பியன்-சோழன். இது சிபிமரபிற்பிறந்தோன் என்னும் பொருளுடைய சைப்பிய: என்னும் வடமொழிச்சிதைவாய் வழங்குவதொருபெய ரென்பாரும் உளர். 'சீற்றம்' என்றது சீற்றங்கொண்ட

* நாலடியார் 19-ம் அதிகாரம் (பெருமை) செய்—6.

செயலென்றவாறு. அது இன்னதுசெய்தானென்றுதோன்றாத கோப்பியச் செயலென்பார் 'சீற்றம்' என்றதனையேகூறி யொழிந்தார். 'மிக்கவிசும்'பென்றது-பகைவர் தாம்மேல்நின்றுகொண்டு கீழ்நின்றெதிர்ப்பாரையெறிதற்குவிறன்

மிக்கவிசும்பென்றவாறு. இது எயிலின் இடவலிமிகுதி கூறியபடி. தூங்கல்-
இயற்கையான வீழ்ச்சிக்கும் எழுச்சிக்கும் வயமாகாதியலுதலாதலால் அவ்வினை
நிகழ்ச்சியை 'இயங்கியொழுகல்' என்றார். இதனால் அவ்வெயிலின் செயற்கை
வலிமிகுதி கூறியவாறு. 'அசுரருடையவூர்' என்றது தீயவருடையகுடியிருப்
புப்போன்ற ஊர்தியென்றபடி. இது இசையெச்சத்தால் அதன் துணைவலி
கூறியவாறு. 'எயிலும்' என்ற உம்மை தொலைக்கரிய என்னும் உயர்வுகுறித்
தமையா னுயர்வுசிறப்பாயிற்று. இது அவ் வெயிலின் றனவலிகூறியவாறு.
தொலைத்தல்-முற்றக்கெடுத்தல. இச்சரித்திரம், "ஒன்னா ருட்குந் துன்னருங்
கடுந்திறற், றூங்கெயி லெறிந்தநின் னூருங்கண்ணோர் நினைப்பின" எனப் புறநானூற்
றுள்ளும்,* "வீங்குநீர் வேலி யுலகாண்டு விண்ணவர்கோன, ஓங்கரணங் காத்த
வுரவோன்யா ரம்மானை, ஓங்கரணங் காத்த வுரவோ னுயர்விசும்பிற், றூங்கெயின்
மூன்றெறிந்த சோழன்கா ணம்மானை" எனச் சிலப்பதிகாரத்தும்,† "ஒன்னார், ஓங்
கெயிற் கதவ முருமுச்சுவல சொறியுந், தூங்கெயி லெறிந்த தொடி விளங்கு
தடக்கை"‡ எனச் சிறுபாணாற்றுப்படையினும், இன்னும் மணிமேகலை, கலிங்கத்
துப்பரணிமுதலிய நூல்களிலுங் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. 'ஆங்கு' என்பதற்கு அவ்
வாறாகவே எனப் பொருளுரைத்துக்கொள்க; அதாவது பராக்கிரமசக்தியுடைய
ராய்ப் பகைவரையழிக்கவிரும்பியவர் என்றபடி. இவ்வாறன்றித் தனிச்சொல்லை
யாங்கும் எனப் பாடமோதிக் காலத்தையிடமாகப்பற்றி, எப்பொழுதும் எனப்
பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'எப்பொழுதும்' என்றது முயற்சிசெய்தற்குரிய
காலங்களிலெல்லாம் என்றவாறு. 'ஒருகருமத்தை' என்றது அவாய்நிலையான்
வந்தது. முடியுந்திறத்தான் முயலலாவது இவ்வாறுசெய்யின் இது தப்பாது
முடியும் என ஆராய்ந்தவ்வாறுமுயறல். 'அரிதென்னாதுமுயல' என்றது அத்
தெளிவான், அது எளிதின் முடியுமென்றெண்ணிமுயல என்றவாறு. 'அமையும்'
என்றது அக்கருமங் குறையின்றிமுடியுமென்றவாறு. 'கூரம் படியிழுப்பினில்லை

யரண்' என்றது முடியுந்திறத்தான் முயலுமாற்றை ஒரு பழமொழிப்பொருள் காட்டிவிளக்கியவாறு. இழுத்துவிட்டாற் கழுத்துருவப்பாயும் என்பது இதன் பழமொழி. இது வீரவாதம்பேசிவிளையாடுஞ் சிறார்குழூஉவழக்காயுள்ளது. இதன் பொருள்:—இழுத்து-ஒருகூரிய அம்பினடியை விரற்சரட்டில்வைத்து ஆகர்ண மாக இழுத்து. விட்டால்-விசையூட்டிவிட்டால். கழுத்துருவப்பாயும்-எதிர் நிற்கும் பகைவரது கழுத்திலணிந்த கவசத்தையும் கழுத்தையும் பொத் தப்புறங்

* புறநானூறு செய்—39 அடி-5, 6.

† சிலப்பதிகாரம் 29-வது வாழ்த்துக்காதை, அம்மானைவரி, செய் 1.

‡ பத்துப்பாட்டு, சிறுபாணாற்றுப்படை அடி 79—81.

கழன்றோடுமாறு பாயும் என்பதாம். "மன்னவர்நெஞ்சினில்வேடர்விடுஞ்சரம் வாயாவோ"* என்பதும் இப்பழமொழிபற்றியகூற்றெனவுணர்க. இதனால், கோப்பியமான வுபாயங்களைக்கொண்டு ஒடுங்கியிருந்து காலம்வாய்த்தழித் தப் பாது முயல எக்கருமமும் தவறாதுமுடியும் என்பது கூறப்பட்டது.

50. கற்றதொன் றின்றி விடினுங் குடிப்பிறந்தார்
மற்றொன் றறிவாரின் மாண மிகநல்லர்
பொற்ப வுரைப்பான் புகவேண்டா கொற்சேரித
துன்னூசி விற்பவ ரில்.

எ-து, நற்குடிப்பிறந்தார் கற்றதொன்றில்லையாயினும், குடிப்பிற வாதுகற்றாரின் மாட்சிமைப்பட மிகநல்லர்; மாட்சிமைப்பட உரை சொல்லவேண்டுவதில்லை; கொற்சேரிக்கண்ணே துன்னூசியையிற்பார் ஒருவருமில்லை அதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) 'நற்குடிப்பிறந்தார்' என்றது கல்வி, அறிவு, ஒழுகங்களுள்ள ஒருகுடியிற்பிறந்தாரொருவர் என்றவாறு. 'கற்றதொன்றில்லையாயினும்' என்றது அந்நற்குடிக்குரியகுணங்களில மற்றவையெல்லாமிருக்கத் தாம கல்லாதிருக்கும் குறையொன்றுமே யுளதாயின் என்றவாறு. ஈண்டு நற்குடிக்குரிய கல்வியாவது வேதாகமபுராணாதிகளும் ஸ்மிருதிநூல்களும் ஓதியுணர்தலாம். 'குடிப்பிறவாதுகற்றாரின்*' என்றது கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கமில்லாத குடியிற்பிறந்து தாம் வேதாகமாதி யோதியுணர்ந்த கல்வியுடையராயிருப்பாரைக்காட்டிலும் என்றபடி. பயிற்சிமிகுதியாலுள்ளதாகிய வாசனையாற் குடிப்பிறப்புடையாரொழுகம் ஒருசிறிதும வழுவாதாகையாலும், குடிப்பிறப்பில்லாத கற்றோரொழுக்கம் பயிற்சியின்மையால் வழுவுறுமாகையாலும் அக்கல்வியறிவுடைமையாகிய நன்மையினும் அநுபவமுடைமையாகிய நன்மை மிகச்சிறந்ததென்றவாறு. 'உரைப்பான் புகவேண்டா' என்றது அந்நூல்களிற்கூறிய ஒழுக்கங்களை உரைக்கும்பொருட்டு நற்குடிப்பிறவாத கற்றான், குடிப்பிறப்புடையாரிடத்துத் தர்மோபதேசபரனாய்ப் புகவேண்டா என்றவாறு. 'கொற்சேரித் துன்னூசி விற்பவரில்' என்றது அஙஙனம்புகுதல் பயனின்முயற்சியென்பதை உணர்த்துவதற் கோர பழமொழிகூறியவாறு. கொற்சேரி-கொல்லர்தெரு. துன்னூசி-இழைநுழையூசி. 'ஒருவருமில்லை' என்றது ஒருவரும்புகார் என்பதை வலியுறுத்தியவாறு. கொல்லர்குலமக்களல்லாதார் தொழிற்சாலையிற்சென்று கொல்லுத்தொழில்கற்றாராயினும் அதுகல்லாத கொல்லர்குலமக்களுக்கு அவர் துன்னூசி செய்துகொடுக்க வேண்டாது தாமேசெய்துகொள்ளுமாறுபோலக் குடிப்

---

* கம்பராமாயணம், அயோத்தியாகாண்டம், குகப்படலம், செய்—16 முன்னவனென்று.

பிறப்பில்லாத கல்வியுடையோன் கூறவேண்டாது குடிப்பிறப்புடையோர் தாமே யுணர்ந்தொழுகுவர் என்பதாம். ஆகவே தர்மோபதேசம் செய்தற்குரியோர், குடிப்பிறப்பு, கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கம் இவையெல்லாமுடையராயிருக்க வேண்டுமென்பது குறிப்பாற்றோன்றிய குறிப்பாயிற்று. இப்பாட்டால், குடிப்பிறப்பின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. இக்கருத்து, கிஶ்ரோத்ரியவித்ர காஶ்ரோத்ரியாதிவிஶ்ரோத்ரிய வித்ரஶௌசஶ்ரோத்ரியவிஶ்ர

ஷ: । என வடமொழியுள்ளும வழங்கப்படும். இதன்பழமொழி, ஒருவன் ஒருவனை நோக்கித தன்றிறமைகூற, அதுகேட்ட மற்றொருவன், உன்வல்லமை இங்குச் செல்லாது, எனச் சொல்லவேண்டுமிடத்துக் கோல்லர்தெருவில் ஊசி விலையாகாது எனப் பிறிதுமொழிதலாக வழங்குவதாம இப்பழமொழி, "கொண்டுழிப்பண்டம்விலையொரீஇகொற்சேரி, நுண்டுளைத தன்னூசிவிற்பாரின"என ஐந்திணை யைமபதிலும,*'வைகொண்டவூசிகொற்சேரியின்விற்றெம்மிலவண்ண வண்ணப,பொயகொணடுநிறகலுற்றோருபுலையாததின்னிபோந்ததுவே'எனததிருச சிற்றம்பலக்கோவையினும்,† "இருப்புக் கம்மியற் சிழைநுழை யூசியொன் றியற்றி, விருப்பிற் கோடியால் விலைகொளும பதடியின் விட்டான்" என இராமாயணத துள்ளும்‡ வழங்கப்பட்டது.

51. இயற்பகை வெல்குறுவா னேமாபப முன்னே
யயற்பகை தூண்டி விடுதலோ—நயததாற்
கறுவழுங்கிக கைக்கெளிதாய்ச செய்க வதுவே
சிறுகுரங்கின் கையாற் றுழா.

எ - து, தனக்கு இயற்பகையாகியபகையை வெல்லுதலுறுவ னொருவன், முன்னே தனக்காகாத தன்பகைக்கு வேறேயொருபகை

வளர்த்துவிட்டு ஒருநெறியாற் கறுவினுலொழுகித தன்கைககௌிதாகத தன்பகையைநெருக்குக; அப்பெறறிசெய்தல, முதுகுரங்கு சிறுகுரங் கின்கையாலே வேவுறுகூழைத துழாவியசெயலையொக்கும எ-று.

(குறிப்பு) இயறபகையாகியபகை என்றது தான்முடிககககருதியகாரி யத்துக்கு ஸ்வபாவசித்தமாயுளள விரோதியாகியபகை என்றவாறு. வெலகுறு வான்-வெல்லத்தொடங்கும் ஒருவன். 'தன்பகைககு' என்றது தன்காரியத தக்கு விரோதியாயுள்ள பகைவர்க்கு என்றவாற. 'வேறேயொருபகை வளர்த்துவிட்டு' என்றது அப்பகைவாக்கு விரோதியாய்த் தமக்கு இனமா

* ஐந்திணையம்பது செய்யுள்—21.
† திருச்சிற்றம்பலக்கோவை செய்--386.
‡ இராமாயணம், இராவணன்வதைப்படலம். செய்யுள்—121.

யிருக்கும் பிறரை அவர்மேற்செல்லுமாறு தூண்டிவிட்டு அப்பகைவரது வலி யின் அளவறிந்துகொண்டு என்றவாறு. 'ஒருநெறியால்' என்றது பகைவலி மிக்கிருக்குமாயின் அது குறைவுற்றுக் கைககௌிதாம்வரை காலம்பார்த்து அடங்கியிருக்கவேண்டுமென்னும விதிவிசேடத்தைமேற்கொண்டு என்றவாறு. 'கறுவினுலொழுகி' என்றது உட்பகையாகவொழுகி என்றவாறு. 'தன்கைக் கௌிதாக' என்றது தனகைககு எளிதாகுமளவில என்றவாறு. 'தன்பகையை நெருக்குக' என்றது விரோதியையடாததுக் கருதியகாரியததைக் கைக்கொள்க என்றவாறு. 'அப்பெற்றிசெயதல்' எனறது அங்ஙனம்செய்தல் என்றவாறு. 'முதுகுரங்கு சிறுகுரங்கின்கையாலே வேவுறுகூழைததுழாவியசெயலையொக் கும்' என்றது எடுததுக்கொண்டபொருளுககேற்றதொரு திட்டாந்தமாகக்காட் டப்பட்ட பழமொழிப்பொருளை விரிததுரைததவாறு. இப்பழமொழி கூழ்கூடு

மென்று நினைந்ததரங்குதன்குட்டியின்கையாற்றுழாவிற்றும் எனவும், தரங்கு குட்டியைவிட்டாழப்பார்த்ததுபோலும் எனவும, வழங்கப்படுமே. இது இயல்பு பற்றிவந்தவழக்கு சிறுகுரங்கினகை ஏதுவானமையால் அதற்கேற்ற முதுகுரங்கு வேவுறகூழ் என்னும் வினைமுதலும செயப்படுபொருளும் விரித்துரைக்கப் பட்டன. • வேவுறுகூழ்-சுடுசோறு. 'துழாவியசெயலையொக்கும்' என்றது துழாவி வேவுறகூழின சூட்டின்கடுமை யறிந்து, அது குறைந்திருந்தால் உடனேகொள்வதும, மிக்கிருந்தால அது தணியுமவரை தாழ்த்திருந்துகொள்வது மாகிய செயலையொககும என்றவாறு இதனுள், கூழுணவு காரியசித்திக்கும, சூடு அககாரியசித்திக்கு விரோதியான இயற்பகைக்கும், முதுகுரங்கு காரியத் தின் முயல்வோனுககும, சிறுகுரங்கின்கை இயற்பகைமேற்செல்லவிடும் அயற் பகைக்கும உவமங்களாம். இதனுற் பகைவலியறியாதான் அதனை யறிந்துசெய்யு மாறு கூறப்பட்டது.

52. பாரதத் துளளுநம பணையந்தந் தாயமா
வீரம பதின்ம நம போரெதிரந் தைவரோ
டேதில ராகி யிகைடவிணடா ராதலாற்
காதலரோ டாடார் கவறு'.

எ-து, பாரதத்துள்ளுநம தமமுடையதாயமே பணயமாககொடுதது ஈரமபதின்மருநம சூதுபோரையெதிர்நது மற்றையைவரோடும் பகை வராகி வேறுபட்டுநீங்கினாகளாதலால, உற்றாரோடு கவறாடார் எ-று.

(குறிப்பு) இப்பாட்டிச் சூதாடல்கூடாதெனபது கூறுகின்றது. பாரதத் துள்ளுமெனறது வேததுல்யப்பிரமாணமாகக் கருதப்படும் இதிகாசமாகிய மஹா பாரதததுள்ளும என்றவாறு. உமமை உயர்வுசிறப்புணர்கின்றது. அது நூலும் பொருளுக்குப் பிரமாணவலி கூறியவாறு. தாம என்றது ஈரம்பதின்மராகிய

தார்த்தராட்டிரர் என்றவாறு. 'தாயமேபணையமாகக்கொடுத்து' என்றது உரியோர்க்கன்றி ஒருவாற்றானும் தாம் பிறர்க்குக்கொடுக்கத்தகாத தாயபாகத்தையும் பணயமாகவைத் தென்றவாறு. இதனால் ஸ்வயார்ஜிதங்களை வைத்தல் சொல்ல வேண்டாதாயிற்று. இது சூதின்மயக்கமிருக்கும்படிகூறியவாறு. 'ஈரைம்பதின் மரும்' என்றது ஓரைவராகிய பாண்டவரோடு அவரின் இருபதிற்றளவான்மிக்க இணவலியுடையவருமென்றவாறு. இதனால் வலிமிக்குடையோருங் கெடுவரென் பது குறிப்பாயிற்று. போர் என்றதற்கு, கவறு என்னுங்குறிப்பால் 'சூதுபோரை' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'மற்றையவரோடும் பகைவராகி' என்றது இருபதிற்றோரைவராய் ஒன்றுபட்டிருக்கக்கடவராகியதாம ஓரைவரோடுமே வொழிந்து குறைந்ததுமேயன்றி அவருக்குப் பகைவருமாகி என்றவாறு. இடைவிண்டாராதலால் என்பது ஞாபகவேதுவாதலால அதன் உரையாகிய 'வேறுபட்டுநீங்கினர்களாதலால்' என்பதற்கு, வேறுபட்டுநீங்கினர்களென்று அறியப் படுதலான்என்பது கருததாகக்கொள்க 'வேறுபட்டுநீங்கினர்'என்றது கிருஷ்ண தௌதயத்தாலும் உடன்பட்டு ஒன்றுகாது பொருது உயிர்நீங்கினர் என்றபடி. உற்றாரோடுகவறாடார் எனறாராயினும் விகாரததாற்றொக்க சிறப்புமமையை விரித்து, அறிவுடையோர் என்னும எழுவாயைவருவிதது, உற்றாரோடும கவறாடார் அறிவுடையோர் எனப் பொருளுரைததுக்கொளக. இதனால் கொதுமலரோடும் எதிலரோடும் கவறாடல் மிககதீங்குபயக்கும என்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. ஈரைம்பதின்மரும போரெதிர்ந் தைவரோடேதிலராகி யிடைவிண்டார் என்ற குறிப்பால், தமமின்மிக்க வலியுடையாரொடு கவறாடலும் மிக்க தீங்குபயக்குமென்பது தானேபெறப்பட்டது. காதலோடாடார்கவறு என்பது பாடமாயின், காதல் காதலாககாகுபெயராகக்கொள்க. காதலரோடுங் கவறுடலாகாது என்பது இதன்பழமொழி. இப்பழமொழிப்பொருளே இப்பாட்டில் எடுததுக்கொண்டபொருளாகவும், திட்டாந்தம இதிஹாஸப்பொருளாகவும் காட்

டப்பட்டுள்ளன.

53. அலல லொருவாக் கலடநதககான் மறறவர்கு

நலல கிளேக ளெனப்படுவார்—நலல

விணைமரபின் மறறதனை நீகக வதுவே

மணைமர மாய மருந்து.

எ-து, ஒருவர்க்குத துன்பமவநதககால் அவர்க்கு மிக்க கிளேக ளென்று சொல்லப்படுகின்றவர்கள், நலலசெய்லகமரபினுலே அத்துன் பதனைநீக்குக; அந்நீக்கியசெய்கை, மனையின்கண்நின்ற மருநதாய மரத்தோடொக்கும எ-று.

(குறிப்பு) அல்லல் என்பது ஊழ், பகை, நோய், வறுமைமுதலியவற்ற லுண்டாகும் துன்பம். மிக்ககிளேகளாவார்—உடன்பிறந்தார்முதலாயினர். 'நல்லசெய்கைமரபினுலே' என்றது அததுன்பந்தீருமாறு செய்துபோந்த அடிப் பட்டசெயல்களாலே என்றவாறு. 'மனையின்கண்நின்றமருந்தாயமரத்தோடொக் கும்' என்றது நோயுற்றுெருவனுக்கு அந்நோயை உடனேதீர்க்கவல்ல மருந் தாகி அவன் மனையின்கண்ணேயுள்ளதொரு பசியமரம்போலும் என்றவாறு. இதனுள், துன்பததுக்கு நோயும்,நல்லகிளேகளினுதவிக்கு மனைமரத்தினுதவியும உவமங்களாம. நல்ல விளைமரபின்மற்றதனை நீககவென்றது கிளேகளை நோக்கிய கூற்றுளமையால ஒருவர்க்கு ஆபததுவந்தகாலத்தில் அவருடைய நெருங்கிய கிளேகளாவார உடன்சென்றுதவவேண்டுமென்னும பொருளும், அங்ஙனம் உதவுவார் 'மனைமரமாயமருநது' என்றது அலலலுற்றுரைநோக்கிய கூற்றாக

லால் அங்ஙனம் உதவுமவரைக் கைவிடலாகாதென்னுங்குறிப்பும் பெறப்பட்டன. மலைமரமாயமருந்து எனறது பழமொழிக்கூற்று. இது 'புழைக்கடைப்பச்சிலை' என வழங்கத்தகுவதாம அது, இக்காலதது அல்லலுற்றா அவ் அல்லல் தீருமாறு தம் நலலகிளைகள் சொலலும் சொற்கேளாதவிடதது, அக்கிளையாயினரைப் பிறர் நீவிர் இவர்க்கு இதுனபந்துடைக்கவொண்ணுதோவென வினவியக்கால் அவர் குறிப்பாகப் 'புழைக்கடைப்பச்சிலைமருந்துக்குதவுமா' என விடையிறுப்பதுண்டு. இது, மாமலையிலுள்ள மருநதேபோலப் பிணிதீர்க்கவல்லார் அயலாராய பிறரிருக்கப் புழைககடைப்பசசிலையோடொதத உற்றாராகிய எம்மனோசெயல் பயன்படாதுபோலும் என்னும் குறிப்புடையதாகும். இதனால் மாமலையிலுள்ள மருந்தேபோற் சேய்மைக்கண்நின்று நல்லகிளையல்லார் அல்லற்கு உதவுதலினும் நல்லகிளையாயினர் புழைக்கடைப்பச்சிலைபோல் அண்மைக்கண்நின்றுதவுதல் சிறந்ததென்று கூறப்பட்டமையால், அல்லற்குதவாத நல்லகிளையை, "உடன்பிறந்தாசுற்றத்தாரென்றிருக்கவேண்டா*"வென விலக்கியதோடு விரோதமின்றென வுணர்க. இதன் பழமொழிப்பொருள் "மருந்தாகித்தப்பாமரத்தற்றால்" எனத் திருக்குறளுள்ளு[†] மெடுத்தாளப்பட்டது.

54. தெள்ளி யுணருந் திறனுடையார் தம்பகைக்
குள்வாழ் பகையைப் பெறுத லுறுதியே
கள்ளினாற் கள்ள றுததல் காண்டு மறிவன்றோ
முள்ளினான் முட்களையு மாறு.

எ-து, ஆராய்ந்துணருந்திறத்தையுடையார் தம்பகைவர்க்குள்ளே வாழும் உட்பகையைப்பெறுதல் தமக்குறுதியே; தாம் முன்புகுடித்த தொருகள்ளை மற்றொருகள்ளைப் பின்குடித்து அறுத்தல்காணுநின்றோம்

---

* மூதுரை, செய்—20.
† திருக்குறள், 22-ம் அதி. ஒப்புரவறிதல். 7.

அதுவன்றோ மற்றொருமுள்ளினாலே தன்காலிற்பாய்ந்தமுள்ளைக் களையுமாறு எ-று.

(குறிப்பு) தெள்ளுதல்-கோதுநீக்குதலொப்புமையால் ஆராய்தலாயிற்று. 'தம்பகைவர்க்குள்ளேவாழு முட்பகையை' என்றது தம் பகைவருக்குள் அவருக்குட்பகையாயிருப்பாரை யென்றவாறு. பெறுதல் என்றது அப்பகையை வெல்லுந்துணையுந் தற்கால நட்பாகப்பெற்று அவரைக்கொண்டுகளைதல் என்றவாறு. உறுதி-ப்ராப்யம். இது காரியவாகுபெயராய் உபாயத்தையுணர்த்திற்று. கள்ளினாற் கள்ளறுத்தல்காண்டும் என்றது திட்டாந்தம். 'முன்புகுடித்ததொரு கள்ளை, மற்றொருகள்ளைப் பின்குடித்து அறுத்தல் காணுங்கண்டோம்' என்றது ஒருவகைக் கள்ளுண்டுகளித்தானொருவன் அக்களிப்பின் மாறுபட்ட வீரியமுடையபிறிதொரு கள்ளையுண்ண முன்னிருந்த களிப்பொழிதல் அநுபவசித்தமென்றபடி. அதாவது: பிறிதோருபாயத்தாற் போக்கலாகாத கட்களிப்பை அக்களிப்பின் மாறுபட்ட கட்களிப்பாற்போக்குதல் கூடுமென்பதாம். இதனைத் "தான்செய் நோய்க்குத் தான்மருந்தாகிய, தேனிமிர் நறவின் றேறல் போல"* என்பதனாலு மறிக. அது என்றது அங்ஙனம் பகைகளைதலென்றவாறு. முள்ளினான்முட்களையுமாறு என்றது பழமொழி. இது, "கண்டகேநைவ கண்டகம்" என வடமொழியுள்ளும், "மோதிமுள்ளொடுமுட்பகைகண்டிடல்" எனச் சீவகசிந்தாமணியுள்ளும்† வழங்கப்பட்டது. இப்பாட்டால், பகைவரைவெல்லுந் தெளிவுந் திறனுமுடையார் அப்பகைவர்க்குட்பகையா யுள்ளாரை யுறவுகொண்டுவெல்லல் எளிதென்பது கூறப்பட்டது.

55. ஆற்றவுங் கற்றா ரறிவுடையா ரஃதுடையார்
நாற்றிசையுஞ் செல்லாத நாடில்லை யந்நாடு

வேற்றுநா டாகா தமவேயா மாயினா
லாற்றுணா வேண்டுவ தில்

எ - து, அறிவுடையாராவார் மிகவுங் கற்றார்; அக்கல்வியாலாய அறிவினையுடையார்க்கு நான்குதிசையின்கணுள்ளுஞ் சொற்செல்லாத நாடில்லை; சென்றநாடுகள் வேற்றுநாடாகா, தமருடையநாடுகளேயாம்; ஆயினால் அவ்வழிக்கு உணாக்கொண்டுபோகவேண்டியதில்லை அவர்கட்கு எ-று.

* இலக்கணவிளக்கம், அகத்திணையியல் 128-ம் சூத்திரவுரை யுதாரணம்.
† சீவகசிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம், செய்—8.

(குறிப்பு) இது கற்றவர்க்கு எல்லாக்காரியமும் சுலபசாத்தியமாகுமென்று கல்வியின் நன்மை கூறுகின்றது. 'ஆற்றவுங்கற்றாரறிவுடையார்' என்றது கல்வியானது அறிவுடையராற் கைக்கொள்ளத்தக்கது எனக் கல்வியின்சிறப்புத் தோன்றக் கற்றாரைக்கொண்டாடுங்கூற்றாயிருத்தலால் அதற்கு, "தவஞ்செய் வார்தங்கருமஞ்செய்வார்"* என்புழிப்போல, 'அறிவுடையாராவார் மிகவுங்கற்றார்' எனக் கிடக்கைமுறைமாற்றிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. இதற்குப் "பூ வெனப்படுவது பொறிவாழ்பூவே" என்புழிப்போலச் சிறந்த அறிவுடையோராவார் மிகவுங்கற்றார் என்பது கருத்தாகக்கொள்க. 'அஃ' தென்றது கற்றாரென்றதன் முதனிலைப்பொருளாகிய கல்வியைச்சுட்டினமையால் அஃதுடையார் என்றதற்குச் செய்யுள்விகாரத்தாற்றொக்க நான்கனுருபுவிரித்து உபசார வழக்காக்கி 'அக்கல்வியாலாயவறிவினையுடையார்க்கு' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'நாற்றிசையுஞ்செல்லாதநாடில்லை' என்றதற்கு, செல்லுதற்கேற்ற

அவாய்நிலையான்வந்த சொல் எனனு மெழுவாயகூட்டி, 'நான்குதிசையின்கண்ணும் சொற்செல்லாதநாடில்லை' யெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது 'சென்றநாடுகள்' என்றது, அங்ஙனம அவர் சொற்சென்றநாடுகள் என்றவாறு. நாட்டில் அவர்சொற்செல்லலாவது-நாட்டார் அவர்சொலவழிநிற்றல. 'வேற்றுநாடாகா' என்றது தமககு ஒருரிமையுமில்லாத பிறநாடாயிருப்பினும் தம சொற்செல்லுதலால் அவை வேற்றுநாடெனறு கருதப்படாவென்றவாறு. 'தமவேயா'மென்றது வேற்றுநாடாகாத பாரிசேடிகததாலும், தம் சொல்வழிநிற்றல்பற்றியும தமக்கேயுரியவாம் என்றவாறு. இசனுல நாட்டுக்கு உடையோரினும தமக்குரிமை மிக்கிருககுமென்பது குறிப்பாயிற்று. 'ஆயினல' என்றது ஆகவே என்பதன் திரிபாய் ஆதலால் என்னும பொருளுணர்த்திநின்றது. 'ஆற்றுணாவேண்டுவதில்' என்றது பழமொழிக்கூற்று. இது, ஏதேனு மொரு கருதியபொருளைச் சுட்டி அது எளிதிற்கிடைக்குமெனவுரைக்கவேண்டுமிடத்து, 'அதற்குக் கட்டிச் சோறுகட்டிப்போகவேண்டாம்'என்னும் அடிப்பட்டநாட்டுவழக்கின் ருெடர்மொழிப்பொருளையுடையது. 'வழிக்குணா' வென்றது, ஆற்றுணாவென்றதன் கண்ணழிப்பில் அலுக்காயததொடர்ந்தவொருசொல்லாய்க் கருதியபொருள்கிட்டும்படியொழுகும்பெருமுயற்சிக்குத் துணையாய்க்கைக்கொள்ளப்படும் சாதனத்தையுணர்த்துங் குறிப்புமொழியாயிற்று. இப்பழமொழி, "கூற்றங்கொண்டோடத் தமியே கொடுநெறிக்கட் செல்லும்போழ்தில், ஆற்றுணாக் கொள்ளீ ரழகலா லறிவொன்று மிலிரேபோலும்" எனச் சீவகசிந்தாமணியுள்ளும்,† பொதிசோறு என்னும் பரியாயப்பெயரான் அதன் உரையுள்ளும், தோட்கோப்பு என்னும் பரியாயப்பெயரால் "ஆட்பார்த் துழலு மருளில்கூற் றுண்மையாற்,

* திருக்குறள், 27-ம் அதிகாரம் (தவம்) குறள்-6.

† சீவகசிந்தாமணி 6-வது கேமசரியாரிலம்பகம் செய். 189.

றேட்கோப்புக் காலத்தாற் கொண்டுய்ம்மின்" என நாலடியுள்ளும்* வழங்கப் பட்டது. 'கொண்டுபோகவேண்டியதில்லை' யென்றது, கொண்டொழுக வேண்டியதில்லையென்றவாறு கற்றோர்க்குத் தாம்கருதியவெல்லாம் யாங்கும் சுலபசாத்தியமாய்முடியுமென்பது கருத்து. இதனை, "வித்வான்ஸர்வத்ரபூஜ்ய தே"எனவும்,"யாதானு நாடாமா லூராமா"†லெனவும்"கற்றோர்க்குச்,சென்றவிட மெல்லாஞ் சிறப்பு"‡எனவும் பிறருங் கூறுதலா னறிக.

56. எமக்குத் துணையாவார் வேண்டுமென் றெண்ணித்
தமக்குத் துணையாவார்த் தாந்தேர்தல் வேண்டா
பிறர்க்குப் பிறர்செய்வ தொண்டோமற் றில்லைத்
தமக்கு மருந்தவர் தாம்.

எ-து, எமக்கு ஓரிடர்வந்தாற் றுணையாவார் வேண்டுமென்றுகருதித் தமக்குத்துணையாவாரைத் தாம் தேடவேண்டா; பிறர்க்குப் பிறர்செய்வதொன்றுண்டோ? ஆதலான் மற்றுத் துணையாவாரைக் கண்டிலேம்; தமக்கு மருந்தாவார் தாமேயாதலான் எ-று.

(குறிப்பு) இது, தன்னயங்கருதியிருப்பார்கட்புக்கொள்ளற்கவென்கின்றது. 'தமக்குத்துணையாவாரை' என்றது தம்நட்பினர்க்குத்துணையாகாது ஸ்வயகார்ய நிரதராயிருப்பாரை யென்றவாறு. இவரைத் தன்காரியக்கட்டி எனவும், ஸ்வய காரியப்புலி எனவும் வழங்குவர் நாட்டார். 'தாம்தேடலவேண்டா'என்றது எமக் குத்துணைவேண்டுமென்பார் தாம்[முயன்றுதேடவேண்டா என்பதாம். அதாவது, அவர் ஸ்வயகார்யசித்தியின்பொருட்டுப் பிறரைத் தாமே தேடியடைந்து அவர்க்

குத் துணையாவார்போன்று வஞ்சித்தொழுகுவராதலா லவரைத் தேடியுங்கொள்ளல்வேண்டா வென்றவாறு. 'பிறர்க்குப்பிறர்செய்வதொன்றுண்டோ' வென்றது எமக்குத்துணையாவார்வேண்டுமென்பாரும், தமக்குத்துணையாவாருமாகிய விருவருங்கூடித் தம்மு ளொருவர்தன்மையையொருவராடாது தத்தம்தன்மையையே யாவொராதலால் அவ்விருவரும் ஒருவருக்கொருவர் தாமாகாது பிறராவர்; ஆகவே பிறர்க்குப் பிறர்செய்யுமுதவி யொன்றுமில்லை என்றவாறு. இது ஒருவருக்கொருவர் செய்கிறதென்ன? என் றடிப்படவழங்கிவரு முலகவழக்கினை, எடுத்துக் கொண்டபொருட்டுணிவிற் கேதுவாகக்காட்டியவாறு. இதனால் "இனைய ரிவரெமக் கின்னம்யா மென்று, புனையினும் புல்லென்னும் நட்பு"§ என்றபடி யொரு

* நாலடியார், 2-ம் அதிகாரம் (இளமைநிலையாமை) செய்-10.
† திருக்குறள், 40-ம் அதிகாரம் (கல்வி) குறள்-7.
‡ மூதுரை, செய் —26.
§ திருக்குறள், 79-ம் அதிகாரம் (நட்பு) குறள்-10.

வரையொருவர் தாமாகவேபாவிக்குமிருவரு மொருவருக்கொருவர்செய்யுமுதவியி லதிவியாத்தியின்றெனவுணர்க. 'ஆதலான் மற்றுத் துணையாவாரைக் கண்டிலே' மென்றது பிறர்க்குப்பிறர்செய்வதுண்டோவென்ற ஆராய்ச்சியிற் றோன்றிய துணிவுரைகூறியவாறு. 'தமக்குமருத்துவர்தாம்' என்றது பழமொழிக் கூற்று. இது தற்காப்பிற் பராக்காயிருப்பானொருவ னிடருற்றுழி அவனைநோக்கி யிடிப்பாருரைக்குமிடத்துத் தனக்குவயித்தியன் றானாகவேண்டும் என்னும் உலக வழக்காயுள்ளது. இதன்பொருள் ஒருவர்க்கு ஒருபிணிநோயுற்றுழி அப்பிணி நோயுற்றானாகிய தானே அந்நோய்தீர்க்குமருந்தின் கூற்றுள் முதலாய்நின்று தன் அறிவாற்றலொழுக்கங்களால அந்நோய்தீர்த்தற்குக காரணமாவதுபோல

இடமுற்றுனும் தன் அறிவாற்றலொழுக்கங்களால் அவ்விடர்தீர்க்கு முபாயங்களுள் முதலாய்நின்று தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதாம். நோயுற்றனே அந்நோய்தீர்க்கு மருந்தின்கூற்றுள் முதலாயுள்ளானென்பதை "உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென், றப்பானாற் கூற்றே மருந்து"* என்னுங் குறளுரையானு மறிக. இக்குறளில், நோயுற்றானையும் அது தீர்ப்பானையும் மருந்தென்றுகூறியபடியே 'தமக்குமருத்துவர்' என்றதற்குத் 'தமக்குமருந்தாவார்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது.

57. கைவிட்ட வொண்பொருள் கைவர வில்லென்பார்
மெய்பட்ட வாறே புணர்ந்தாரான்—மெய்யா
மடமபட்ட மானேக்கின் மாமயி லன்னாய்
கடம்பெற்றான் பெற்றான் குடம்.

எ-து, தனிசென்று ஒருவன் பிறர்க்குக் கைவிட்ட வொண்பொருள், பின்னைத் தன்கையின்கண் வருவதில்லையென்றுசொல்லுவார் மெய்ம்மைப்பட்டநெறியானே அறிந்தார்கள்; மெய்ம்மையாகவே, மடமையையுடைத்தாகிய மானேக்கினையுடைய மாமயில்போல்வாய்! பிறர்க்குத் தனிசிட்டான் அத்தனிசுபெற்றபடியாவது கூளுறுதற்குப் பாம்புக்குடத்தைப்பெறுதல் எ-று. "பாழ்ந்தனிசுவேண்டிப் பாம்புக்குடம் பெற்றான்" என்னும் பழமொழி இது.

(குறிப்பு) இது சான்று சாசனம் அடகுமுதலியபற்றொன்றுமின்றிப் பொன்முதலானபொருள்களைப் பிறர்க்குக் கடன்கொடுக்கலாகாதென்பது கூறுகின்றது. 'கைவிட்டவொண்பொருள்' என்றதற்கு, 'கடம்பெற்றான்' என்னுங் குறிப்பால், 'தனிசென் றொருவன் பிறர்க்குக்கைவிட்டவொண்பொருள்' எனப்

* திருக்குறள், 95-ம் அதிகாரம் (மருந்து) குறள்-10.

பொருளுரைக்கப்பட்டது. தனிசு-கடன். 'பிறர்க்கு' என்றது தன்னுடையை பில்லாத அயலாருக்கு என்றபடி. 'கைவிட்ட'வென்றது பின்னொடர்தற்காதர வான ஈடு சாசனமுதலியவொன்றுமின்றிக்கொடுத்த வென்றபடி. இதனால் வர்த்தகமுறைப்படிகொடுக்குந் தனிசு விலக்கப்பட்டது. 'ஒண்பொருள்' என்றது கொள்வோன் விழைவுற்றுவெஃகுமாறு அவன்நிலைமையின்மிக்க சிறந்தபொருள் என்றபடி. 'பின்னைத் தன்கையின்கண்' என்றது மறித்தும கொடுத்தான்வயமாக வென்றவாறு. 'வருவதில்லை யென்றுசொல்லுவார்' என்றது வராதென்பார் என்றபடி. 'மெய்ம்மைப்பட்டநெறி' உண்மைப்பாடுடையநெறி, அதாவது பிரமாணங்களாம்;அவற்றுனறிந்தாராவார்-பிரமாணிகர்களெனக்கொள்க.'மெய்ம் மையாகவே' எனறது உதாரணங்காட்டும் பழமொழிககதை, கட்டுக்கதையன்று உண்மையாகவேநடந்தகதை என்ப துணாதியவாறு. 'கடமபெற்றான்பெற் றான்குடம்' என்றது பழமொழிககூற்று இககூற்றில் இகழ்ச்சிக்குறிப்பாற் குடமபெற்றதே கடனபெறறதாயமுடிநததென்பாா கடமபெறுவானென்னுது கடம்பெற்றான்என இறநதகாலததாற்கூறினா எஙஙனமபெற்றான்என்பார்க்குக குடம்பெறறானெனப பெற்றபடிகூறுவார். கடமபெறறான் எனறமையால், அதற்கு 'தனிசுபெற்றபடியாவது கூனுறுதற்குப பாம்புக்குடத்தைப்பெறுதல்' எனப் பொருளுரைககப்பட்டது குடம என்றதற்குப் பாமபுக்குடம என அடை யும், கூனுறுதற்கு என நிமித்தமும இப்பாட்டிற்கெடுதேதுக்கொண்ட பழமொழி யின்கூற்றானுங குறிப்பாலுங் கூட்டியுரைககப்பட்டது. 'பாழ்ந்தனிசுவேண்டிப் பாம்புக்குடம்பெற்றான் எனனும பழமொழியிது'வெனறது ஓரைதிகமடியாகப் பிறந்ததாய், இப்பாட்டிற்கெடுதேதுககொண்ட பழமொழியி னுகாரமிருக்குமபடி காட்டியவாறு. பாழ்ந்தனிசென்றது-ஈடு சான்று சாசனமுதலியவொன்றுமின்றிக

கொடுத்ததனிசென்றபடி இதனாலும் சான்று அட்டு சாசன முதலியவுள்ள தனிசு விலக்கப்படுதல்காண்க. இதன் ஐதிகமாவது —சிறிதுபொருளுடைத்தா னொருவன், தன்னிடமிருக்கும்பொருளைத் திருடர்கவராதிருக்கவேண்டிப் பிற ரறியாதுவைத்துத் தன்னொடுபயின்றவொருவனுக்கு மந்தணத்திற் றனிசு கொடுக்க அத்தனிசுபெற்றான் அதனையிறுத்தற்குரியகாலத்திறுத்திலனாகத் தனி சிட்டோன் பன்னாட்டொடர்ந்து தனிசதைக்கேட்டும் சாக்குப்போக்குச்சொல்லிக் கடத்திக்கொண்டுவருவதுகண்டு இனி இவன் நேரேதாரானென்றுதுணிந்து நியாயசபையில் முறையிட, அதுகேட்ட நியாயசபையார் எதிரியையழைத் துரைத்து நின்னெதிருரையென்னென்ன; யான் தனிசுபெற்றிலேன் என்ன; அதுகேட்டவர் வாதியைநோக்கி நீ யிவற்குத் தனிசிட்டதற்குச்சான்றுண்டோ வென்ன; சான்றில்லையென்ன; சூளுரைகூறி யுன்வழக்கை மெய்ப்பிக்க நாளை வாவென்றுபோக்கி மறுநாள் அவன்வந்துழி அவ்வாதிகையிற் பாம்பின்குடங் கொடுப்பித்து அதனுட்கையிட்டுச்சூளுரைகூறென்ன, அவனதிற்கையிடற்கஞ்சி நேற்றிரவேதனிசுபெற்றுக்கொண்டேனென்றுகூறி வழக்கைநிறுத்திக்கொண்டு

பொருளையிழந்தான் என்பதாம்.* இவ்வாறு பண்டைக்காலத்துப் பாம்பின்குடத் துக்கையிட்டுச்சூளுரைசொல்லும்வழக்குண்டென்பதை "ஆரங்கெடப்பரனன்பர் கொள்ளாரென்றவர்களுக்கா, வாரங்கொடுகுடப்பாம்பிற்கையிட்டவனிமாற்ற லரை, வீரங்கெடுத்தசெங்கோற்கொல்லிகாவலன்வில்லவர்கோன், சேரன் குலசேகரன்முடிவேந்தர்சிகாமணியே" † என்பதனானறிக. (சான்றுவார் நீங் கெய்தினுமெய்துகவென்னுந் துணிவொடுநின்று கரிகூறவேண்டுமென்னும்நிய மம் முற்காலத்துப் பிறநாட்டினுமிருந்ததென்பது என்ஸைக்ளோபீடியா (பிரிட் டானிகா) பதினேழாவதுவால்யூம் (9-வது பதிப்பு) 698, 699-வது பக்கங்களிற் கூறப்பட்டிருத்தலாலும் அறியத்தக்கது.)

58. நிரந்து வழிவந்த நீசரு ளெல்லாம
பரந்தொருவர் நாடுங்காற் பண்புடையார் தோன்றார்
மரமபயில சோலை மலைநாட வென்றுங்
குரங்கினு ணன்முகதத வில.

எ-து, இடையறாது குடியாகப்பிறந்துவந்த கீழ்மக்களுளெல்லாம் பரந் தாராயுங்கால பண்புடையாரொருவர் தோன்றார்; மரம்பயில் சோலைமலைநாடனே! என்றும குரங்கினத்தில நன்முகத்தவாயுள்ள குரங்குகளில்லை, அதுபோல எ-று.

* இதன் பழமொழியினை திகம் பிறிதோராற்றானுங் கூறப்படுவதுண்டு. அதாவது —உழுதொழிலவாழ்க்கையுடையானோரிளைஞன், தன்வீட்டாரறியாது தன் றோட்டத்திலுள்ள காய்கறிகளைவிற்றீட்டிய சிறுதேட்டைப் பிறரறியாது ஒருவனிடம் கடன்கொடுத்துவைத்துப் பின்பொருகாலத்துத் தனித்துக்கேட்ட பொழுது, கடனபெற்றான் அதனை வஞ்சித்துக்கொள்ளக்கருதி காளையிரவிற் றருகின்றேன் வாவென்றுசொல்லிப்போக்கி, ஒருகுடத்தில் இரைவைத்துப் பாம்பைப்பிடித்து, அககுடத்தினவாயைக் கிழியால் மூடிக்கட்டி, வீட்டிற் கொணர்ந்துவைத்து, அன்றிரவிற் றனிசிட்டோன்வந்து கேட்க, இக்குடத்தில் இட்டுவைத்திருக்கிறேன் இதனை ஓசைப்படாது கொண்டுசென்று உன்றோட் டத்தில்வைத்து, எண்ணி எடுத்துக்கொள் என்றுசொல்லக்கேட்டு, அவன் குடத்தை யெடுத்தவளவிற் கனத்திருப்பதுகண்டு, பணக்கிழியென்று மகிழ்ந்து, அதனைக்கொண்டு தன்றோட்டஞ்சென்று வேலிமறைவில்வைத்துக் குடத்தின் வாய்க்கிழியை அவிழ்த்துக் குடத்துட்கையிட்டவாறே அதனுள்ளிருந்த பாம்பு சீறியெழுந்து கடிகக உடனேஇறந்தான் என்பதாம்.

† நாலாயிரதிவ்யப்பிரபந்தம் பெருமாள்திருமொழிதனியன்.

(குறிப்பு) இது குற்றமேசெய்யுங்கூட்டத்தாராகிய இழிகுலத்தவருள் ஒருவரேனும் நல்லொழுக்கமுடையராயிராராதலா லவரைநம்பலாகாதென்பது கூறின்றது. "இடையறுத்துக்குடியாகப்பிறந்துவந்தகீழ்மக்கள்" என்றது குலம் சாதி கோத்திரநியமமொன்றுமின்றி ஒருஞான்று முயர்குலத்தன்மையெய்தற் குரியராகா வழிவழியே இழிதொழில்புரிந்துவந்த கீழ்மக்கள் என்றவாறு. இவரையே கீழ்க் என்னும்பெயரால் ஆங்கிலம்வல்லார்வழங்குவர். இவ்விழிகுல மாந்தர் நியமமுடைய சாதிவிசேடங்களிலுள்ள குடிப்பிறப்பின்வேறாதலால், இப் பாட்டின்கருத்து, "பெருங்கடலுட், பல்விலைய முத்தம் பிறக்கு மறிவார்யார், நல் லாள் பிறக்குங் குடி"* என்பதனோடு மாறுபடாதெனவுணர்க. பரந்தொழுகெங் காற் பண்புடையாரொருவர்தோன்றார் எனக் கூட்டுக. 'பண்புடையார் ஒருவர் தோன்றார்' என்றது நல்லொழுக்கமுடையாரொருவரும் தோன்றாரென்றவாறு. ஒருவரும் என்ற உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. என்றுமென்றது, "மன்னுப் பொருளு மன்ன வியற்றே"† என்றதனா லும்மையுங் கனனு மொருங்கு கூறிய வாறு. 'குரங்கினுள் நன்முகத்தவில்' என்றது பழமொழிக்கூற்று. இது, தூங்கு மூஞ்சியில் நல்லமூஞ்சியுண்டோ. என்றும், தங்கிலியக்தூங்கி லெந்தக் தூங்காலேன்ன. என்றும் துஷ்டகிருத்தியஞ்செய்யுஞ் சிறுவரைச்சுட்டி வழங் கப்படுகிறது.

59. முட்டின் றொருவ ருடைய பொழுதின்க
ணட்டிற்றுத் தின்பவ ராயிரவ ராபவே
கட்டலர்தார் மார்ப கலியூழிக் காலத்துக்

கெட்டார்க்கு நட்டாரோ வில்.

எ-து, ஒருவர் குறைவின்றிச் செல்வமுடையபொழுதின்கண் அவரட்டிலின்கண் ணுள்ளதனைத் தின்பவர் ஆயிரவருள்ளாராவர்; கட்டலர்தார்மார்பனே! கலியூழியாகியகாலத்துக் கெட்டார்க்கு நட்டார் ஒருவருமில்லை; ஆதலான் எ-று.

(குறிப்பு) இது கெடுங்காலைக்கைவிடுவாரோடு கேண்மைகொள்ளலாகாதென்கின்றது. முட்டு-முட்டுப்பாடு; இது, தாமுண்ணுதற்கும் உற்றார்க்குதவுதற்கும்போதாத பொருட்குறையையுணர்த்துங் குறிப்புமொழியாயிற்று. அக்குறைவின்மையே செல்வத்துக்கு நிறைவுடைமையாதலால், 'செல்வமுடையபொழுதின்கண்' என்றது நிறைந்தசெல்வமுடையபொழுதின்கண் என்றவாறாயிற்று. 'அட்டிலின்கணுள்ளது' விரும்பியுண்ணுதற்கேற்ற விளங்குசுடாருத அறுசுவையுண்டியும் பண்ணியவகைகளுமுதலிய வுணவின்றொகுதி. 'தின்பவர்'

* நான்மணிக்கடிகை செய்—4.

† தொல். சொல். எச்சவியல். சூத்திரம்—34.

என்றது பின் பவர் நன்றிமறப்பவர் என்பதுநோக்கிய சொற்சொல்லாயிற்று. 'ஆயிரவருள்ளாராவர்' என்றது மிகப் பலராவர் என்றபடி. கலியூழியாகியகாலம் என்றது கலிப்புருஷன் என்னும் இழிவாழ்ந்ததெய்வம் முறைசெலுத்துங்காலமாகிய இக் கடையுகமென்றவாறு. காலவியல்புந் தீவினைக்கே துணையாமாதலால் நன்றியறிதலுடையராயிருப்பா ரரியரென்பது கருத்து. 'கெட்டார்க்குநட்டாரோவில்' என்றது பழமொழிக்கூற்று. கெட்டார்க்கென்றது குறைவின்றிச் செல்வ

முடையராயிருந்தகெட்டார்க்கு என்றபடி. 'கட்டாரோவில்' என்றதற்கு 'அட்டிற்றுத்தின்பவ ராயிரவராபவே' என்றகுறிப்பால 'ஒருவருமில்லை'யெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. ஒகாரம் தெரிநிலையானமையால் 'ஒருவருமில்லையாதலால்' என ஏதுவாக்கிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'ஆதலால்' என்றது கெடுங்காலைக்கைவிடுவோர்கட்புக் கொள்ளற்கவென்னுங் குறிப்புப்பொருள்கொள்ளக் கூறியவாறு. 'கெடுங்காலைக்கைவிடுவார்கேண்மை'என்னுங் குறளும்* 'காலடி போழ்தி'†லென்னும நாலடிசசெய்யுளு மிககருததுடையன. இதன்பழமொழி 'கேட்டவருக்குநட்டவருண்டோ' என்பதாம. இது மிகுதிபற்றியவழக்கான்வந்த பழமொழி. இப்பழமொழிப்பொருள், 'நல்கூர்ந்தார்க்கில்லைசுற்றம்' எனச் சீவகசிந்தாமணியுள்ளும்‡ வழங்கப்பட்டது.

60. ஆற்று மிளமைக்கட் கற்கலான் மூப்பின்கட்
போற்று மெனவும் புணருமோ—வாற்றச்
சுரம்போக்கி யுல்குகொண்டா ரில்லையே யில்லை
மரம்போக்கிக் கூலிகொண் டார்.

எ-து, கற்கலாமிளமைக்கட கற்கலாதான், மூப்புவந்தகாலத்துக் கல்வியைக்கற்றுப் போற்றுமென்று சொல்லப்படுவதும் ஒருவர்க்குக் கூடுமோ? மிகவுஞ்சுமந்து வழியைக்கடக்கப்போகவிட்டு ஒருவனைச் சுங்கங்கொண்டாரில்லை; ஓடததினின்றும்போகக் கரையேற்றிநின்று கூலிகொண்டாருமில்லை எ-று.

(குறிப்பு) இது கல்வியை அன்றறிவாமென்றிரா திளமைப்பிராயத்தே கற்கவேண்டுமென்கின்றது 'கற்கலாமிளமைக்கண்' என்றது பலவாற்றானுங்

கற்றற்குயோக்கியமுள்ள இளமைப்பருவத் தென்றவாறு. அவையாவன, மனம் மாசுபடாமையும், உணர்தல்வேட்கையும், மனக்கலேயின்மையும், விடயாந்தரங் களில் மனஞ்செல்லாமையும், இயல்பாகக் குரவர்களுக் கடங்கியொழுகு மியல்புடைமையும், ஆற்றல்குன்றாது வளர்வடைந்துவருதலும் முதலியன,

* திருக்குறள் 80-ஆம் அதிகாரம் (நட்பாராய்தல்) குறள்—9.
† நாலடியார் 12-ம் அதிகாரம் (மெய்ம்மை) செய்—8.
‡ சீவகசிந்தாமணி 12 இலக்கணையாரிலம்பகம் செய்யுள்—158.

'மூப்புவந்தகாலத்' தென்றது பலவாற்றானுங் கற்றற்குயோக்கியமாகாத வயது நிரம்பியபிறகென்றவாறு. இதனை 'மூப்பதாமாண்டளவில்'* என்றார்பிறரும். 'கல்வியைக்கற்று' என்றது போற்றுமென்றதற்கேற்பச் சுட்டாற்போந்த செயப்படுபொருளை விரித்துரைத்தவாறு. 'போற்றுமென்றுசொல்லப்படுவது மொருவர்க்குக்கூடுமோ' வென்றது போற்றுவானென்று ஒருவர் சொல்லு வதுஞ் செய்யார் எனப் போற்றாமையை வலியுறுத்தியவாறு. 'மிகவு' மென்றது சுமப்பார் வர்த்தகத்தின்பொருட்டன்றித் தமக்கு நுகரும்பொருட்டுச் சுங்கமின்றிக்கொண்டுசெல்லற்குரிய அளவின்மேற்பட வென்றவாறு. 'வழியைக்கடக்கப்போகவிட்டு' என்றது சுங்கம்வாங்கும்வழிவாயிலைக் கடந்துசென்று போகவிட்டு என்றவாறு. இப்பாட்டிற் பின்னடியிரண்டும் இருதொடரிணைந்த தொருபழமொழிக்கூற்று. இப்பழமொழியின் சொரூபம் வழக்குஞ் செய்யுளு நோக்கி வந்துழிக்காண்க. இதன்பொருள் உபலக்ஷணவகையால் ஒன்றனை யொருவன் பெறுதற்குரியகாலத்துப் பெறாதுவிடுத்தாற் பின் பதனைப் பெறுத லரிது என்பதாம். இப்பொதுப்பொருளால், இளமையிற்பெறுதற்குரிய கல்வி யைப் பெறாதுவிடுத்தான் பின் பதனைப் பெறுதலரிது என்னுஞ் சிறப்புப்பொருள் துணியப்பட்டது. இப்பாட்டால், கல்விகற்றற்கு இளமைப்பருவமே சிறந்த

தென்றமையாலும், முதுமைப்பருவத்திற் கற்கலாகாதென்றுவிலக்காமையாலும், கல்வி கரையிலவாதலால் இளமையிற்கற்றனவ்வளவிலொழியாது மேலுங்கற்றல் முதுமையி னியலுமாதலாலும்இது ‘என்னொருவனசாந்துணையுங்கல்லாதவாறு’† என்னுங் குறட்கருத்தொடு மாறுபடாதென்க. இதில் ‘மரம்போக்கிக்கூலிகொண்டார்’ என்னும் பழமொழியிலுள்ள ஓடத்தை உபலக்ஷணவகையாற் பண்டியாக வைத்து, “உழந்தாலும் புத்தச்சொன் றிட்டேர்த றேற்று, கிழந்தார் பலரா லிடும்பை நீர் யாற்று, ளழுந்துமாலப்பண்டி யச்சிறு முன்னே, கொளுஞ்சிலங் கூலியாக் கொண்டேர்மின்பாகீர்” எனச் சீவகசிந்தாமணியுள்ளும்‡ வழங்கப்பட்டது. 1

61. உணற்கினிய வின்னீர் பிறிதுழியில் லென்னுங்
கிணற்றகத்துத் தேரைபோ லாகார்—கணக்கினை
முற்றப் பகலு முனியா தினிதோதிக்
கற்றலிற் கேட்டலே நன்று.

எ-து, உண்ணுதற்கினிய இன்னீர் பிறிதோரிடத்தில்லையெனக் கருதிக் கிணற்றகத்தேவாழுந் தவளைபோல ஒழுகலாகாது; நூலொன்றினையே முடியும்படி நாடோறும்வெறுதே யினிதாகவோதிக் கற்றலிற் பலநூல்களையுங்கேட்டலே நன்று; ஆதலான் எ-று.

---

* நல்வழி, செய்-39.

† திருக்குறள் 40-ம் அதிகாரம் (கல்வி) குறள்—7.

‡ சீவகசிந்தாமணி, 13-வது முத்திஇலம்பகம், செய்-23.

(குறிப்பு) இது ஒருநூற்கல்வியினும் பலநூற்கேள்வி சிறந்ததென்பின்

றது. 'இந்நீர்' என்றது இங்குள்ளநீர்போலுநீர் என்றவாறு. இல்லெனல் தவினை யின்வினையாகாத குறிப்புச்சொல்லாதலால் 'இல்லையெனக்கருதி'வாழுமெனத் தாத்பரியப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. 'கிணற்றகத்தேவாழுந்தவளைபோலொழுக லாகா'தென்றது தான் றெரிந்தவொருநூலினையே பயின்று பிறிதொருநூலும் அத்துணை நன்றன்றென்று பயிலாதுவிட்டிருக்கலாகாதென்றவாறு. தனிச்சீர் உரையொடுபொருந்தக் 'கணக்கொன்றே' என்றிருக்கவேண்டும். 'முற்றப்பகலும் முனியாதினிதோதி' என்றது கற்றலின் சிறந்தமுறையிருந்தபடி கூறியவாறு. 'நூலொன்றினையே' என்றது கற்குங்காலத்துப் பலநூலுமொருங்கு பயிலாது கற்கத்தகு மொருநூலையே பாடங்கேட்பது நன்றென் றுணர்த்தியவாறு. 'முடியும் படி' என்றது இடையில்விட்டொழியாது விரைவில்முடியும்படி வேண்டுமளவு பயின்று என்றவாறு. 'நாடோறு' மென்றது உரியகாலங்களை வீணாக்காது என்றவாறு 'வெறுதே' என்றது விருப்புடையனாய்க்கொண்டென்றவாறு. 'இனிதோதி' என்றது மனஞ் சோர்வடையவிடாது அநாயாசமாகப் பாடம் வரப்பண்ணி யென்றவாறு. இவை கற்கும முறைகளாம். கணக்கொன்றே கற்றலின் எனக் கூட்டுக 'பலநூல்களையு'மென மறுதலையடையும் செயப்படு பொருளும் வருவித்துரைக்கப்பட்டன. 'கற்றலிற்கேட்டலேநன்று' என்றது கற்றல்நன்று அதனினும கேட்டல் மிகவும நல்லது என்றவாறு. ஏகாரம் தேற் றப்பொருள்குறித்துநின்றது. ஆதலால என்னும் எது ஒழுகலாகாதென்னும் துணிபொருள்கொண்டுமுடிந்தது. கிணற்றுத்தவளை நாட்டுவளமறியாது என்பது தென்பழமொழி. கணக்கொன்றே முற்றப்பகலு முனியாதினிதோதிக் கற்றொழுகுவாரைக் கூபகூர்ம எனப் பழிப்பதும, பலநூல்களையும் கேட் டொழுகுவாரை பஹுஶ்ருத: எனப் புகழ்வதும் வடமொழிவழக்கு. இப் பழமொழிப்பொருளே, "ஊற்றுநீர்க் கூவலு ளுறையு மீனனோர், வேற்றுநாட் டதனசுவை விடுத்தன் மேயினார்"* என சீவகசிந்தாமணியிலும் உபலக்ஷண வகையா லெடுத்துரைக்கப்பட்டது.

62. கழுமலத் தியாத்த களிறுங் கருவூர்
விழுமியோன் மேற்சென் றதனால்—விழுமிய

வேண்டினும் வேண்டா விடினு முறற்பால
தீண்டா விடுத லரிது.

எ-து, கழுமலமென்னு மூரின்கண்ணே பிணித்துநின்றகளிறும், கருவூரின்கண்ணேயிருந்த கரிகால்வளவன் கடிதிளையனாயினும் அவன் சிறப்புடையனாதலால் அவன்மேற்சென்று தன்மிசையெடுத்துக்கொண்டு அரசிற்குரிமைசெய்ததாதலால் விழுமியபொருளைக் காதலிப்பினும் காதலியாதுவிடினும் உறக்கடவன தீண்டாவாய்விடுதல் அரிது எ-று.

---

* சீவகசிந்தாமணி, 5-வது பதுமையாரிலம்பகம் செய்-11.

10

(குறிப்பு) இது முயற்சியின்றியும் நல்லூழ்வலியால் விழுப்பேறடைதலியலுமென்ப துணர்த்துகின்றது. கழுமலத்தென்றது கருவூரின்சேய்நிலத்துள்ளதென்னுங் குறிப்புணர்த்தியவாறு. யாத்த என்றது அவ்வூரைவிட்டுப் பிறிதிடம்புகலறியாது கட்டுண்டுபழகிய வென்றவாறு. களிறு என்றது தகுதியறியுந்திறனில்லாத விலங்கு என்றவாறு. கருவூர் என்றது தேசாந்தரமாகிய சேரநாட்டுள்ளதென்னுங் குறிப்புணர்த்தியவாறு. இவை நான்கும் வளவன் விழுப்பயனெய்தற் கியைபின்மையுணர்த்துகின்றன. 'கரிகாலவளவன் கடிதிளையனாயினு' மென்றது இசையெச்சம். இதுவும் அவனரசுரிமையெய்தற் கியைபின்மைகாட்டியபடி. 'அவன் சிறப்புடையனாதலால்' என்றது அவன் அரசுரிமையெய்தற்குச் சிறந்த நல்லூழுடையனாதலால் என்றவாறு. இஃது தொன்றுமே யவனரசுரிமையெய்தற் கேதுவாய்நின்றதென்பதாம். 'விழுமிய பொருளை' என்றது ஒருவன் சாலவே முயன்றெய்தற்கரிய பெரும்பேறுகளை என்றவாறு. 'காதலிப்பினுங் காதலியாதுவிடினு' மென்றது விரும்பிமுயலினும

முயலா தபேக்ஷிதந்ருபமினு மென்றவாறு 'உறககடவன' வென்றது கவலூழா லுறற்பாலனவாகிய கலாகள் என்றவாறு 'நீண்டாவிடுதலரிது' என்றது அவ் வூழுடையானைப் பற்றுதொழியாவென்றவாறு. இப்பாட்டிற் பின்னடி இரண் டும் பனுவல்வழக்காய்ப்பிறந்த பழமொழிக்கூற்று இது நாலடியுள்ளும்* வழங் கப்பட்டது.

63. எவ்வாது துணையாப் பொருண்முடிக்குந் தாளாண்மை
தெய்வ முடிப்புழி யென்செய்யு—மொய்கொண்டு
பூப்புக்கு வண்டார்க்கு மூரா குறும்பியங்குங்
கோப்புக் குழிசெய்வ தில்.

எ-து, துன்பமே தனக்குத்துணையாக ஒருவன் நினைத்தபொருளை முடிக்குந் தாளாண்மை, முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினைவந் திடையூறு செய்தால் அவ்வினையைவலிந்து என்செயவற்று, பூப்புக்கு வண்டார்க் கும் ஊரனே! எங்கும் தடையின்றிச் செல்லவல்ல அரசன் கைக் கொண்டநாட்டின்கட் குறும்பன் வலிந்துசெய்வதொன்றில்லையாத லான் எ-று.

(குறிப்பு) இது வலியானமிக்க இழவூழின்முன் எளியமுயற்சி யழி வெய்துமெண்பது கூறுகின்றது. 'துன்பமேதனக்குத்துணையாகவென்றது' பொருண்முடித்தற்கேற்ற காலமிடமுதலிய பிறதுணையொன்றுமின்றி என்ற வாறு. 'ஒருவனினைத்தபொருளை முடிக்குந்தாளாண்மை' யென்றது இடையூறில் வழிக் கருதியபொருளை முடித்தற்குப்போதியவளவினையுடைய மெய்ம்முயற்சி

* நாலடியார், 11-ம் அதிகாரம் (பழவினை) செய்-9.

யென்றவாறு. தாளாண்மை யென்செய்யு மென்னுங்குறிப்பால் 'தெய்வமென்றது' ஈண்டு முயற்சிக்குவிரோதியாயுள்ள இழவூழ்தெய்வமாயிற்று. அது முடித்தலாவது காரியககேடாகிய தன்காரியமேமுடியுமாறு முயற்சியைக் கெடுத்தல். 'அவ்வினையைவலித் தென்செயவற்று' என்றது அவ்வலியதீவினையை எளியமுயற்சியானது வலிந் தொன்றுசெய்து வெல்லமாட்டாதில்லையென்றவாறு. மொய்கொண்டு என்செயவற்று எனக் கூட்டுக. 'குறும்பியங்குங் கோப்புக்குழிச்செய்வதில' என்பது திட்டாந்தமாகக்காட்டிய பழமொழிகூற்று. இப்பழமொழியின்சொரூபம் வழக்குஞ்செய்யுளுநோக்கி வந்துழிக் காண்க. இது நைடதத்துள், "வைய மேழுடை மன்ன னிறுத்தலும, வெய்ய பாசறை விட்டகல் வேனிரின்"* எனப் பொருள்பற்றி யெடுத்தாளப்பட்டது. 'எங்குந் தடையின்றிச்செல்லவல்ல அரசன்' என்றது எந்நாட்டுந் தடையின்றித் தன்னாணை செல்லவல்ல சார்வபௌமனான அரசன் என்றவாறு 'கைக்கொண்டநாடு' - கையாட்சியிலுள்ளநாடு. குறும்பன் என்றது குறுநிலமன்னனொருவனென்றவாறு. இதனாற் குறும்பாபலாகூடி எதிர்த்தல் விலக்கப்பட்டமையால், "ஊழையுமுப்பக்கங்காணபர்"† என்னுங் குறளோடு மாறுபடாதாயிற்று. 'வலிந்துசெய்வதொன்றில்லை' என்றது அப்பேரரசனாணையினடங்கிச் செயலற்றிருப்பதன்றி அவ்வாணையொடு மாறுபடத் தன்னாணையை வலிந்துசெல்லச்செய்யுமுபாயமொன்றுமில்லையென்றவாறு. 'ஆதலால்' என்றிருப்பது அதுபோல என்றிருக்க வேண்டும். பேரரசனாணையை ஒரு குறுநிலமன்னனாணை வெல்லாதவாறுபோல இறைவனாணையாகிய வலியதீயூழை உயிராணையாகிய ஒரு எளியமுயற்சி வெல்லாதென்பதாம் ஆணை என்றது இங்குச் சங்கற்பத்தை எனக் கொள்க. இவ்விரண்டுபாட்டானும ஊழானன்றி, முயற்சி பயனளித்தலிற் பிறழ்ச்சியுடையதன்றென்பது கூறப்பட்டது.

64. கல்லா தவரிடைக் கட்டுரையின் மிக்கதோர்
பொல்லாத தில்லை யொருவற்கு—நல்லா

யிழுக்கத்தின் மிக்க இழிவில்லை யில்லை
யொழுக்கத்தின் மிக்க வுயர்வு.

இ-து, கல்லாதார்முன்பு சொல்லுங் கட்டுரையின்மிக்கதொரு பொல்லாமையில்லை ஒருவர்க்கு; நல்லாய்! இழுக்கத்தின்மிக்கதோர் இழிவுமில்லை; ஒழுக்கத்தின்மிக்கதோர் உயர்வுமில்லை, ஆதலான் எ-று.

* நைடதம், இந்திரப்படலம் செய்-2.

† திருக்குறள், 62-ம் அதிகாரம் (ஆள்வினையுடைமை) குறள்-10.

(குறிப்பு) இது கல்லாதவரிடை வைதுஷ்யப்பிரஸங்கம்செய்யலாகாதென உடன்பாட்டானு மெதிர்மறைமுகத்தானுங் கூறுகின்றது. கல்லாதவர்-கல்வியறிவில்லாதவர். கட்டுரை-வைதுஷ்யப்பிரஸங்கம். 'பொல்லாமையில்லை' என்றது வேண்டாமைபிறிதொன்றில்லையென்றவாறு. பின்னடியிரண்டும் ஒருபழமொழி. இது கட்டுரைவகையால் வந்தது. இது "ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி, னெய்துவ ரெய்தாப் பழி"* எனத் திருக்குறளினு மமைந்துள்ளது. இழுக்கம்-நெறியினீங்கியசெயல். ஒழுக்கம்-நெறிமுறையொழுகல். கல்லாதவரிடைக் கட்டுரை பயனில்கூற்றாய்ப் பயனிலசெய்யற்க வெனனும் நெறிவழிப் படாமையால் அது நெறியினீங்கியசெயலா யிழுக்கமாயிற்று. அது செய்யாமை பயனிலசெய்யாமையாகிய நெறிவழிப்பட்டமையா லொழுக்கமாயிற்று. 'ஆதலான்' என்றது கல்லாதவரிடைச்சொல்லுங்கட்டுரை யிழுக்கத்தின்பாற்படுதலாலும், அது செய்யாமை யொழுக்கத்தின்பாற்படுதலாலும் என்றவாறு. இது

ஒருவர்க்கு அதனின்மிக்கதொரு பொல்லாமையில்லை என்று அன்வயத்தாலும் வெதிரேகத்தாலும் துணிதற்கு ஏதுவாசகமாயிற்று 'இழுக்கத்தின்மிக்கதோ ரிழிவுமில்லை' என்றது கல்லாதவரிடைக்கட்டுரைசொல்லுதல் தீதென வுடன் பாட்டாற்கூறுதற் கேதுவாயிற்று. 'ஒழுக்கத்தின்மிக்கதோருயர்வுமில்லை'யென்றது கல்லாதவரிடைக்கட்டுரைசொல்லாமையே நல்லது என எதிர்மறைமுகத் தாற்கூறுதற்கு ஏதுவாயிற்று. 'கல்வியாஞயகழிநுட்பம்'† என்றபாட்டு நூல்கற்க வருமாணுக்கர் அந்நூற்பொருள்கொள்ளற்கேற்றகல்வியிலராயிற் சொல்லலாகா தெனக் கற்பிப்போனைநோக்கியகூற்றுகையாலும், இப்பாட்டுக் கல்லாதாரவையுள் வைதுஷ்யப்பிரஸங்கஞ்செய்யலாகாதெனக் கோட்டிகொள்வாரைநோக்கிக்கூறிய கூற்றுகையாலும் இவை தம்முட் கூறியதுகூறலன்றென வுணர்க. இதனுல், கற்றற்கு அதிகாரநியமம்வேண்டுவதுபோலக் **கேட்டற்கும்** அதிகாரநியமம் வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. "ஒளியார்முன்னொளியராதல்வெளியார்முன், வான்சுதைவண்ணங்கொளல்"‡ என்பதும் இக்கருத்துடையது.

65. வென்றடு கிற்பாரை வெப்பித் தவர்காய்வ
தொன்றேடு நின்று சிறியார் பலசெய்தல
குன்றேடு தேன்கலா வெற்ப வதுபெரிது
நன்றேடு வநததொன் றன்று.

எ-து, வென்று தம்மைக் கொல்லவல்லாரை மனத்தைக்கொதிப்பித் தவர்வெகுள்வதொருகாரியத்தொடுநின்று எளியராய்ப் பல குற்றங் களைச்செய்தல், குவடுகளும் தேன்பொதிகளும் தம்முள் விரவிநெருங்கிய வெற்பையுடையானே! மிகவும் அது தனக்கு நன்றேடுவந்ததன்று எ-று. குற்றென்பதும் வரும்.

---

* திருக்குறள், 14-வது அதிகாரம் (ஒழுக்கமுடைமை) குறள்-7.
† இந்நூலின் மூன்றுஞ்செய்யுள்.
‡ திருக்குறள் 72-ஆம் அதிகாரம் (அவையறிதல்) குறள்—4.

(குறிப்பு) இது வலிமிக்க அரசரை அவர் எளியராயினும் அவமதிக்கலாகாதென்பது கூறுகின்றது. 'வென்று தம்மைக் கொல்லவல்லாரை' யென்றது போர்நேர்ந்துழித் தம்மை வெல்லவுங் கொல்லவும்வல்ல வலிமிக்க அரசரை யென்றவாறு. 'மனத்தைக்கொதிப்பித்து' என்றது அவர்க்குச் சொல்லாலுஞ் செயலாலுஞ்செய்யத்தக்கவமரியாதைகளைச்செய்யாதுபேக்ஷிக்கும் அவமதிப்பால் அவர்மனம் புழுங்குமாறுசெய்து என்றவாறு. 'அவர் வெகுள்வதொரு காரியத்தொடுகின்று' என்றது அவர் வெகுள்வதாகிய பிரதிகூலமொன்றேயன்றிப் பிறிதொருபயனுமில்லையாக வென்றவாறு. 'எளியராய்' என்றது அவர் வெகுண்டால்வருந்தீங்கு தாங்கமாட்டாதாராய் என்றபடி. 'பலகுற்றங்களைச் செய்தல்' என்றது முன்செய்தது பராக்கிரமலன்றென்றெண்ணுமாறு குற்றங்களைத் தொடர்ந்துசெய்தல் எனறவாறு. 'நன்றுவெந்ததொன்றன்று' என்றது தீங்குடையவாகும் என்னும் பழமொழிப்பொருள்கொடுத்து முடித்துக் காட்டியவாறு. பெரியாரையவமதிக்குஞ் சிறியாரை விடுத்துரைக்குமிடத்து அச் சிறியார்செய்யுஞ்செயலைச்சுட்டி இது "நல்லதொடுபட்டதில்லை" என வழங்குமடிப்பட்டவழக்கே இப்பாட்டிற்கு எடுத்துக்கொண்டபழமொழி யெனவறிக. உரை முடிந்தபிறகு குற்றென்பதும்வரும் என்றெழுதப்பட்டிருப்பது ஆராயத்தக்கது; குன்றென்பதும்வரும என்பது பிரதிபேதம்.

66. முன்னின்னா ராயினு மூடு மிடர்வந்தாற்
பின்னின்னா ராகிப் பிரியா ரொருகுடியார்
பொன்னுச செயினும் புகாஅர் புனலூர
துன்னினா ரல்லர் பிறர்.

எ-து, முன்பு ஒருகாரணததால இன்னாராயினும் தம்மைமுழுக் கும இடர்வந்தாற் பின் இன்னாராகிப் பிரியாதேபொருந்துவர் ஒரு குடிபபிறநதார்; பொன்னாகப பிறரைசசெய்யினும பிறர் தமக்கோரிடர் வந்தால அவ்விடத்தின்வந்துபுகுதார்; புனலூரனே! ஒருகுடிப்பிறவா தார் துன்னினாரல்லராகலான் எ-று.

(குறிப்பு) இது சுற்றத்தார்துணை சிறந்ததென்பதுகூறுகின்றது. 'முன் பொருகாரணத்தால்' என்றது தம்மைமுழுககுமிடாவருதற்குமுன்பு தாயவழுக்கு முதலிய யாதேனுமொருகாரணத்தால் என்றவாறு. 'இன்னாராயினு' மென்றது ஒருவர்க்கொருவர் இனிமையற்ற பகைவராயிருப்பினு மென்றவாறு. உம்மை காரணமுள்ளவழியு மின்னாராகாரென்பது குறித்துநின்றது. 'தம்மைமுழுக்கு மிடர்வந்தால்' என்றது தம்முன் யாரேனும் ஒருவரையாயினும், இருவரையு மாயினும் அழுந்தச்செய்யுங்கேடு வருவதாயிருப்பின என்றவாறு. 'பின்னின்னு ராகி, என்றது உடனே ஒருவர்க்கொருவர் இனிமையுடைய நட்பினராய் என்ற

வாறு. 'பிரியாதேபொருந்துவர்' என்றது வேற்றுமையின்றி யொன்றுபடுவர் என்றவாறு. 'ஒருகுடிப்பிறந்தார்'-குடிப்பிறப்புடைய ஒருகுலத்திற் பிறந்தவர். மூன்றுமடி பழமொழிக்கூற்று. 'பொன்னாகப் பிறரைச்செ யினும்' என்றது தம மோடொருகுலத்திற்பிறவாதபிறரைப்பொன்மிக்குடையராகச்செய்துவைப்பினு மென்றவாறு. பிறர் என்றது அங்ஙனம செய்துவைககப்பெற்ற பிறராகிய அவர் என்றவாறு. தமககென்றது,அப்பிறரைப்பொன்மிககுடையராகச்செய்துவைத்த தமக்கே என்றவாறு. 'வந்துபுகுதார்' என்றது வந்து துணைசெய்யாது விலகி

நிற்பர் என்றவாறு. தனனினரல்லர் பிறர் என்றதனைப் பிறர் தன்னினரல்லர் எனகூட்டிப் பழமொழிப்பொருளைசசாதிதத் கேதுவாக்கி 'ஒருகுடிப் பிறவாதார தனனினரல்லராகலான்'எனப பொருளுரைககப்பட்டது. "பொன் னுச்செம்பாலும் பொருந்தார் பொருந்துவரோ" எனப திதன்பழமொழி. ஒருகுலததார்கட் பொழிககறபாற்றன்றென்பது கருதது.

67\. சுற்றததார் நட்டா ரெனசசென் றொருவரை
யறறததாற் றேரு ரறிவுடையார்—கொற்றபபுள்
ளூாநதுலகந தாவின வண்ணமே யாயினுஞ்
சீர்ந்தது செய்யாதா ரில.

எ-து, சுற்றததாரென்றும் நட்டாரெனறுங்கொண்டு ஒருவரை மறைததுசசெய்யுங்காரியததின்கண் அறிவுடையார தேறார; வெற்றி யையுடைய புள்ளையூாவதுஞசெய்து உலகதனைக் காலாற்கடபபதுஞ செய்த உயர்ந்தமுதலவனேயாயினும, தனக்குச சீாக்கபபெற்ற தொன்றை ஒழியவிடுவாரில்லை எ-று. தனபபேறு சிரிதாயிருநததாயிற பழியும் பாவமும்பாராதே யாவராயினும மனநதிரிநதுவெளவுவர் எ-று.

(குறிப்பு) இது, பிறபரியிற் பொருட்பேறறை அவா தமதாக்கிக்கோடற் குரிய சீரியகாரியத்தி லொருவரையும நமபலாகாதெனகின்றது. 'சுற்றத்தா ரென்றும நட்டாரெனறுமகொண்டு' என்றது இவா நம சுற்றததாராதலால் நமக கனுகூலம்செய்வரெனறேனும, இவர் நட்டாராதலால் நமக் கனுகூலம செய்வரென்றேனும மனததுடகொண்டெனறவாறு. 'ஒருவரை' என்றது தானல்லாத பிறரொருவரையும எனறவாறு. விகாரததாற்றெருக்கமுற்றுமமையை விரிததுரைத்துக்கொளக. அற்றம-பிறரறியாது மறைககததகுவது அற்றததால் என்றது வேற்றுமைமயக்கமாதலால 'ஒருவரை மறைததுசசெயயுங்காரியததின்

ளன்' எனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது மறைத்துச்செய்யுங்காரியமாவது—பிறிதொருதுணையும்வேண்டாது தனியேமுயல வெளிதின்எய்தும பொருட்பேற்றினைத் தன்னதாக்கிக்கொள்ளற்குரிய காரியம். 'அறிவுடையார் தேறார்'

என்றது அக்காரியவிஷயத்தில் அறிவுடையோர் தெரிந்தெடுக்கமாட்டார் என்றவாறு. 'வென்றியையுடைய புள்ளையூர்வதுஞ்செய்து' என்றது இந்திராதிதேவர்களெல்லாரையும்வென்று, அண்ணலாகிய தன்னினும் வரத்தா லுயர்வுபெற்ற கலுழனைத் தனக்கு ஊர்தியாகக்கொண்டதுமேயன்றி யென்றவாறு. 'உலகத்தைக் காலாற்கடப்பதுஞ்செய்த' வென்றது எல்லாமுடையனுன என்றபடி. இத்தொடர் இக்கருத்துடையதென்பதை "அடியளந்தான் தாஅய தெல்லாமொருங்கு"*என்பதனானுமறிக. 'உயர்ந்தமுதல்வனேயாயினு'மென்றது முதல்வராயுள்ளாருட் டலைவனேயாயினு மென்றவாறு. இதனை,'முதலாவார் மூவ ரம்மூவ ருள்ளும், முதலாவான் மூரிநீர் வண்ணன்'†என்பதனானுமறிக. 'தனக்குச்சீர்க்கப்பெற்றதொன்றை'யென்றது தன்னதாக வெளிதிற்கொள்ளத்தகுவதாய் வாய்க்கப்பெற்றதொன்றை யென்றவாறு 'ஒழியவிடுவாரில்லை' யென்றது ஒழியவிடுவாரொருவருமில்லையாகலாலயாரும் தமமதாகக் கைப்பற்றிக்கொள்வரென்றவாறு சீரந்தது-மெலித்தலவிகாரம அண்ணலேயாயினும்அசசுற்றத்தார் கட்டார்சீர்ந்தது செய்யாதாரில் எனப் பழமைவினைகேற்ற எழுவாய் விரித்துமுடித்துக் கொளக. 'தனப்பேறு சீரிகாயிருந்தாயிற் பழியும் பாவமும் பாராதே யாவராயினும'மனக்கிரிந்து வௌவுவா' எனறது 'சீர்ந்ததுசெய்யாதாரில' என்ற பழமொழிப்பொருளை விரித்துரைத்தவாறு. யாநும் 'வாய்த்ததை விடமாட்டார்' எனனுமஅடிப்பட்டவழக்கேஇப்பாட்டிற்கெடுத்துக்கொண்டபழமொழிபோலும.

68. எனைப்பலவே யாயினுஞ் சேய்ததாப் பெறலிற்
றினைத்துணையே யானு மணிக்கோட னன்றே

யினக்கலே தேன்கிழிக்கு மெறக்கல்சூழ் வெற்ப
பனைப்பதித் துண்ணர் பழம்.

எ-து, எதுனைப் பலவாயினும் காலநெடிதுசென்றாற் பெறுமத னிற் றினையளவேயாயினும் அணித்தாகவொருபொருளைப்பெற்றுத் தான்கோடல் மிகவும நன்று; இனக்கலைகள் தேன்பொதிகளைக் கிழிக்கும் பிறங்கியகற்கள்சூழ்ந்தவெற்பனே ! பனையைநட்டு அப்பனைபழுத்தாற் பழமுண்போமென்றிருப்பார் ஒருவருமில்லை எ-று.

(குறிப்பு) இது சூசிகடாஹந்யாயத்தாற் சேய்மைக்கட் பெரும்பயனுறு முயற்சியினும் அண்மைக்கட் சிறுபயனுறுமுயற்சி சிறந்ததென்பது கூறுகின் றது. 'எதுனைப்பலவாயினு' மென்றது பனையளவான் மிக்கபலவாயினும் என்றபடி. 'காலநெடிதுசென்றாற் பெறுமதனின்' என்றது நெடுங்காலமுயன்று சென்றாற் பெறலாம்பயனாகிய அம் மிகப்பலவாகியபொருளினும் என்றவாறு

---

* திருக்குறள், 61-ம் அதிகாரம் (மடியின்மை) குறள்-10.

† நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தம் இயற்பா முதற்திருவந்தாதி, பாசுரம்-15.

'தினையளவேயாயினு மணித்தாக வொருபொருளைப்பெற்றுத் தான்கோடல் மிகவும்நன்று' என்றது சிற்றஞ்சிறுகாலேமுயல உடனேகிடைக்கும்பொருள் அளவான் மிகச்சிறிதாயிருப்பினும் அதனையே கைக்கொள்ளுதல் மிக நன் றென்றவாறு. அணித்துக்கோடல் என்பது அணிக்கோடல் எனக் கடைக்குறை யாயிற்று. அணித்தாகக்கொள்ளுதல் என்பது பொருள். 'இனக்கலைக டேன் பொதிகளைக்கிழிக்கும்'என்றது தம்மினங்களுடன்கூடிய ஆண்குரங்குகள் தேனி ருல்களைப்பிய்த்து இனங்களையூட்டித் தாமுமுண்ணுகின்றனஎன்றவாறு. பிறங்கிய கற்கள்-விளக்கமுள்ள சிறுகுன்றுகள். பனைப்பதித்துண்ணர்பழமென்பது பழ

மொழிக்கேற்ற. 'பனையையிட்டு, அப்பனைபழுத்தாற் பழமுண்போமென்றிருப்பா ரொருவருமில்லை' என்றது பரிவுடையராய் அப்பரிசிரப் பனம்பழமுண்ணும் வேணவாவுடையாரெவரும், எளியமுயற்சியிற் கிடைப்பதொரு பனம்பழத்தைத் தேடியுண்டு பசிதீராது, அதன் கொட்டைதேடிக்கொணர்ந்தூன்றித் தண்ணீர் வார்த்து வளர்த்துவந்து அது பனைமரமாயப் பின் காய்த்துப் பழுக்கும் மிக்க பழங்களை நுகர்வேமென்றெதிர்பார்த்திரார் என்றபடி. "பசித்துண்ணவேண்டிப் பனைநடுவோருண்டோ" என்ப திதன்பழமொழி. இப்பொருள்பற்றி நாளைக் கிடைக்கும் பலாப்பழத்தைக்காட்டிலும் இன்றுகிடைக்குங் களாப்பழம் நல்லது என்வும ஒருபழமொழி வழங்குவதுண்டு.

69: தந்தம் பொருளுந் தமர்தம் வளமையு
முந்துற நாடிப் புறந்தர லோம்புக
வந்த ணருவி மலைநாட சேணுக்கி
நந்துநீர் கொண்டதே போன்று.

எ-து, தந்தமது பொருளினதளவினையும், தமர்கள்செல்வத்தினள வினையும் முந்துறவே ஆராய்ந்தறிந்து உய்தற்குத்தக்கவகை புறந்தருதற் பொருளைப் பொருள்செய்து பாதுகாக்க; அந்தணருவிமலைநாடனே! பின் தனக்கு நீர்பெறலாங் காலநெடுமையைப்பார்த்து நந்து நீரைத் தாங்கியதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) இது ஈட்டியபொருளை வீண்செலவுசெய்யாது சிக்கன முடையராய் வைத்து வாழவேண்டுமென்கின்றது. 'தந்தமதுபொருளினதள வினையும்'என்றது ஒவ்வொருவரும தம்மாலீட்டப்பட்டுள்ள பொருளினது அளவு இத்துணையென்பதையும் என்றவாறு 'தமர்கள்செல்வத்தினளவினையும்' என்றது தம்மாற் பாதுகாக்கத்தக்க இருமுதுகுரவரும மனைவியும மக்களும் ஏவலாளரும் மற்றுக தமமைப்பற்றிய சுற்றத்தாரும் உண்டுடுத்தணியவேண்டும்பொருள் களும் அவற்றிற் குபகரணங்களுமாகச் செலவுசெய்யவேண்டும்பொருளினளவையும் என்றபடி. முந்துறவாய்ந்தறிதலாவது செலவிட்டொழியவேண்டும் பிற்காலத்தின் முற்பட்டே அவ்விருவகையளவையும் சீர்தூக்கியறிதல்.

'உய்தற்குத்தக்கவகை புறந்தருதற்பொருளைப் பொருள்செய்துபாதுகாக்க'வென்றது,தம்பொருளினளவுசிறிதாயின் தாமுந் தமருமுயிர்வாழுமாறு பாதுகாப்பிற்கு வைத்திருக்கும் அப்பொருளைப் பிறிதொருசெலவும்செயயாது சிக்கெனவுடையராய்ப் பாதுகாத்துவாழவேண்டுமென்றவாறு. "சேணோக்கி கந்தநீர்கொண்டதே போன்று" என்பது பழமொழிககூற்று லுதாரணங்காட்டியவாறு. 'பின்றனக்கு நீர்பெறலாங் காலநெடுமையைப்பாாத்து நந்து நீரைததாங்கியதுபோல' என்றது நத்தை தன்கூட்டினுள்ளே பனிககாலததிலீட்டிவைத்தநீரைத் தான் வீண்விரயஞ்செய்யாது காற்றுலுஞ் சூட்டாலுஞ் சுவறவிடாது புதர்கிழற்பசுமரங்களிலொட்டிக் கூட்டின்வாயைமூடி மிககசிக்கெனவுடையதாய் மாரிக்காலத்தளவும் வைததருந்தி வாழுமாறுபோல என்றவாறு. இதனல், சுருங்கியபொருளுடையார் அப்பொருளைத தீயர்கவர்ந்துகொள்ளவிடாது தண்ணளியுடையோரான வலியோர்சார்புபற்றிச் சேமிததுவைததுக்கொண்டு சிககெனவுடையராய் நுகர்ந்து வாழவேண்டுமென்பது குறிப்பாயிற்று இதன்பழமொழிச்சொரூபம் வழக்குஞ் செய்யுளுநோக்கி வந்துழிக் கண்டுகொளக.

70\. சிறியவரெய்திய செல்வத்தின் மாண்பு
பெரியவா நல்குரவு நன்றே—தெரியின்
மதுமயங்கு பூங்கோதை மாணிழாய் மோரின்
முதுநெய்தீ தாதலோ வில.

எ-து, கீழ்மக்கள்பெற்றசெல்வததின் மாட்சிமைப்பட்ட பெரியோர்பெற்றவறுமை உலகததுப் பயன்படும்; ஆராய்வோமாயின், தேன்

மிடைந்த பூங்கோதையையுடைய மாணிழாய்! மோர்போலப் பழைய நெய் தீதாகமாட்டாது; நன்றேயாம அதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) இது வினைத்தூய்மையின் உயர்வுகூறுகிறது. 'கீழ்மக்கள் பெற்றசெலவததின்' என்றது பழிபாவங்களையஞ்சாது பொருளொன்றையே கருதிய கீழ்மக்கள் தீநெறியிலீட்டிய நிறைசெல்வத்தைக்காட்டிலும் என்றவாறு. 'மாட்சிமைப்பட்டபெரியோர்பெற்றவறுமை யுலகத்துப்பயன்படும்; ஆராய்வோமாயின்' என்றது அங்ஙனமீட்டாமையாற் பொருள்வரவின்றி நெறிநின்றபெரியோர்க்கு வறுமைவருமாயினும அது ஆராயுமிடதது உலகிற் கொழுக்கமடையைக்காட்டி அதனை வலியுறுத்திப் பயன்படுமென்றுதோன்றுதலால் அது மிக நன்றென்றவாறு. 'தேன்மிடைந்தபூங்கோதையையுடையமாணிழாய்' என்றது (மகவேடமுன்னிலை) வண்டுகள்மொய்க்கும் பூச்சூட்டணிந்தகூந்தலினையும் சிறந்த அணிகலங்களையுமுடையாய் என்றவாறு. உரையில் 'மோர்போல' என்றது மோரின் என்றிருக்கவேண்டும், மோரைக்காட்டிலும் என்றவாறு. 'பழையநெய்

தீதாகமாட்டா'தென்றது (புதிதாய்பபெருகியுள்ளமோரைககாட்டிலும்) பழைய தாய்ச்சுருங்கியுளளநெய் தீதாகாது நன்றாகுமென்றவாறு. அதனினும் புதிய நெய் மிகவுநன்றாகுமென்பது சொலலாமையேபெறப்பட்டமையால் அதனுபமேயமாகிய பெரியவரெயதியசெல்வம் மிகவு நன்றாகுமென்பதும் குறிப்பாயிற்று. இதன்பழமொழியின்சொரூபம் வழககுநோககி வந்துழிககாண்க. இப்பாட்டின் கருத்து, "பழிமலைந் தெய்திய வாககததிற் சான்றோர், கழிநல் குரவே தலை"* எனத் திருக்குறளிலுமுள்ளது. பாவமும பழியுமுணடாகச சிறியராயினரீட்டுஞ் செல்வத்திரட்சியினும அங்ஙனமீட்டாமையால நெறிநினறபெரியார் வறுமை

யுறினும அது சிறந்ததென்றமையாற பொருளை நன்னெறியினின்றேயீட்ட வேண்டுமென்பது குறிப்பாயிற்று

> 71. வன்பாட் டவர்பகை கொள்ளினு மேலாயார்
> புன்பாட் டவர்பகை கோடல் பயமின்றே
> கண்பாட்ட பூங்காவிக் கானலந் தண்சேர்ப்ப
> வெண்பாட்டம் வெள்ளந் தரும.

எ-து, வலியதகைமையையுடையாரொடு பகைகொள்ளினும மேலாயா எளியதகைமையையுடையாரோடு பகைகோடல ஒருபயனும படாது; கண்களின் றகைமையையுள்ள பூங்குவளைகளையுடைய கானலந் தண்சேர்ப்பனே' பருவமழையன்றியே வெண்பாட்டமும வெள்ளந்தருமாதலா னென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது ஒருவரோடும் பகைகொண்டு மேற்செல்லலாகாதென்கிறது. 'வலியதகைமையையுடையாரொடு பகைகொள்ளினும்' என்றது அறிவு ஆண்மை பெருமை என்னும் மூவகையாற்றலானுந் தம்மின்வலியராயினரோடு மாறுபட்டு மேற்செல்லினும் செல்லுக என்றவாறு. உம்மையால் அதுவும்கூடாதென்பது கருத்தாயிற்று. 'மேலாயார்' என்றது அவ்வாற்றலான்மிக்காராயினரென்றவாறு. 'எளியதகைமையையுடையாரோடுபகைகோடல் ஒரு பயனும்படாது' என்றது அவ்வாற்றலா விழிந்தாரோடு மாறுபட்டுமேற்செல்லல் கூடாதென்றபடி. வலியார்மேற்செல்லின் ஒரோவழி அவர் இவரது எளிமையையும் அறிவின்மையையுமுணர்ந்து பிழைப்பிற்குத் தகவொறுத்து அறிவுறுத்திவிட உய்தலுங்கூடுமாதலால் வன்பாட்டவர்பகைகொள்ளினுங்கொள்க என்றும் எளியோர்மேற்செல்லின் அவர் தா மொருவாற்றானும் இவர்க்குய்தல் அரிதென்றுணிந்து பலநீங்குகளும் ஒருங்குபுரிவராதலாலும் அவற்றிற்கெல்லாமஞ்சாது அவரைக்கொல்லினும் பழியும் பாவமுமெய்துதலானும் அது பயமின்றென்றுங்

* திருக்குறள் 66-ஆம் அதிகாரம். (வினைத்தூய்மை) குறள்—7.

கூறப்பட்டன. பயமின்றென்றது செய்யலாகாதென்றபடி. 'கண்களின்றகைமையாயுள்ள' என்றது மகளிர்கண்களின் றகைமைபோலுந் தகைமையையுடைய என்றவாறு. இது பூவிற்கு அடையாயிற்று. 'பூங்குவளை' பூக்களையுடைய குவளை. கானல்-கழிக்கரைசசோலை. "வெண்பாட்டம் வெள்ளந்தரும்" என்பது பழமொழிககூற்று. இதனுள் வெண்மை கருமையின்மறுதலையாய்ப் பாட்டத்தை விசேடித்தலால் வெண்பாட்டமென்றது கார்காலமல்லாத வேனிற்காலத்துப் பெய்யும் மழையை யுணர்த்திற்று. பாட்டம்-மழைபெயல். பாட்டமும் என்னும் உம்மை விகாரததாற்றொக்கது 'பருவமழையன்றியே வெண்பாட்டமும் வெள ளந்தருமாதலான்'என்றது கார்காலததுமழையேவெள்ளந்தருமென்றெண்ணற்க; வேனிற்காலததுமழையும வெளளந்தருமாதலால் அதனமேலும் செல்லலாகா தென்றவாறு. அதன்மேலும செல்லலாகாதென்பது பொருட்குறிப்பாற்பெறப் பட்டது. வெள்ளநதருதல்-நீரைப்பொழிதல். இது எடுத்துக்காட்டாதலால் 'ஆதலானென்றவாறு' என்றது ஆதலான் அதுபோலவென்றவாறு என்திருகக வேண்டும. பருவமழை ஒழியாதுநின்றுபொழிதலால வலிமிககுடையதும, வெண் பாட்டம சிறிதுபொழுதுபெயதொழிதலால வலியில்லதுமாகிய வேறுபாடுடைய வாயினும அவற்றைமதியாது எதிரததுச்செல்வார் அவற்றின அம்புமாரியாற் றுக் குறுதல ஒருதலையானெயதுவா. அவற்றுட் பருவமழையிற்செல்வார், இடி, ஆலி, சுழிகாற்று முதலியவற்றால வாதையிலலாமையும், வெண்பாட்டததிற்செலவார் இடிமுதலியவறறால் வாதையுறுதலும எய்துவராதலாற் பருவமழையிற் செல்லுத லினும வெண்பாட்டததிற்செல்லுதல தீதாவதுபோல, வலியாரும் எளியாரும் வலியால்வேறுபாடும், தம்மையெதிர்ப்பார்மேல் அம்புமாரிபெய்தலால் ஒப்புமையும் உடையராயினும, வலியராயினா எளியார்மேன் மிக்கசினங்கொள்ளாது அவர்

அடங்குமளவே போர்புரிவாராதலாலும்,எளியராயினர் தமக்கு உய்யுமாறில்லாமை யாற் றமமேலெதிர்த்துவரும் வலியாரை யில்லையெனச்செய்யக்கருதி மிக்கசீற்றங் கொண்டு தாங்கவொண்ணாதபலதீங்குகளைச்செய்து கொல்லத்துணிவாராதலாலும வலியார்மேற்செல்லுதலினும் எளியார்மேற்செல்லுதல் தீதாகுமெனத் திட்டாந் ததொடு பொருத்தியுரைத்துக்கொள்க. இப்பாட்டிற்சொல்லப்பட்டபகை ஆக் கிரமணம என்னும மேற்செலவும, "வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா, மெலியார்மேன் மேக பகை"* என்னுங் குறளிற் சொல்லப்பட்டபகை தற்காப் பின்பொருட்டு எதிர்த்தலுமாகிய வேறுபாடுடைமையால் இஃது அக்குறளொடு மாறுபடாதென உணர்க. இப்பாட்டிற்கு எடுத்துக்கொண்ட பழமொழியின்வடி வம் வழக்கும் செய்யுளும்நோக்கி வந்தழிக் கண்டுகொள்க. எளியாரைப் பகை யாக்கிக்கொள்ளலாகாதென்னும் நீதியை நரியேதிர்த்தாற் சிங்கம் என்னுந் தொடர்மொழியால் நாட்டார்வழங்குகின்றனர்.

* திருக்குறள் 87-ம் அதிகாரம் (பகைமாட்சி) குறள்—1.

72. கடலை யிலராகி நன்றுணரா ராய
முடலை முழுமக்கண் மொய்கொ ளவையு
ளுடலா வொருவற் குறுதி யுரைத்தல்
கடலுளான் மாவடித் தற்று.

எ-து, மனத்தின்கட் கவலையிலராய் நன்மையறியாராகிய மனம் வலிய முழுமக்கண்மொய்கொண்டவவையின்கணிருந்தவொருவற்கு அறிவிற்குடலாகிய வுறுதியாயினவற்றை யுரைத்தல் கடலுள்ளே மாங்

கனியைவடித்தாற்போலும் என்றவாறு

(குறிப்பு) இது நல்லோரலலாதார் கூட்டத்துள்ள ஒருவனுக்குச் சாஸ்த்ரார்த்தஸாரதமங்களான தத்வஹிதபுருஷார்த்தங்களை உபதேசிக்கலாகாதென்கிறது. 'மனத்தினகட்கவலையிலராய்' என்றது விசாரமற்றசிந்தையராய் என்றபடி விசாரமாவது பிறப் பிறப்புப் பிணி மூப்பு ஏழைமைகளின் றுன்பமுணர்ந்து அவற்றிற்கஞ்சி அவைதீரும்வாயில் நாடுதல 'நன்மையறியாராகிய' என்றது இவை தமக்கு நன்மையாயின; இவை தமக்குத் தீமையாயின எனப் பகுத்துணர்ந்து நன்மையாகிய ஒழுக்கங்களை விரும்பாதவராகிய என்றவாறு. 'மனமவலியமுழுமக்கள்' என்றது அன்பு, விருப்பம், அச்சம், பச்சாத்தாபம் முதலிய மனநெகிழ்ச்சியோடுகூடிய குணங்களொன்றுமின்றி, அம்மனம வலியடைந் திறுகுதற்குரிய வெறுப்பு, தறுகண், களிப்பு முதலிய தீக்குணங்களையுடைய அறிவிலாமக்கள் என்றபடி. முடலை-வலிமை. இங்கு முழுமை-திருத்தப்படாமையுணர்கின்றது; முழுமரமென்புழிப்போல, மொய்கொளவையுள் ஒருவற்குடலாவுறுதியுரைத்தல் எனக் கூட்டுக. உடலாவுறுதி-வினைத்தொகை. ஒருவற்கு என்பது இடைப்பிறவரல் 'மொய்கொண்டவவையின்கணிருந்தவொருவற்கு' என்றது கொச்சைமக்களாதலால் ஆட்டுமந்தைபோலத் திரண்டகுழுவிலுள்ள ஒருவனுக்கு என்றபடி. ஒருவனுக்குரைத்தலே கூடாதென்றமையால் எல்லோர்க்கு முரைத்தல் கூடாதென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. 'அறிவிற்குடலாகிய வுறுதியாயினவற்றையுரைத்தல்' என்றது ஞாதவ்யங்களான தத்வ*ஹித†புருஷார்த்தங்களை‡யுபதேசித்தல என்றவாறு உடல்-இங்கு இலக்கணையால அங்கவாசகமாயிற்று. அறிவிற்கு விடயங்கள் அங்கமாகையால அங்ஙனங்கூறினர். 'கடலுள்ளே மாங்கனியை வடித்தாற்போலும்' என்றது உவர்க்கடலுள் ஒருதுளி

---

* தத்துவம், "சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின், வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு" (திருக்குறள் 3-வது அதி. நீத்தார்பெருமை குறள்—7) என்னுங் குறளாற் சொல்லப்பட்டவை.

† ஹிதம், தீயனவொழித்து நல்லனசெய்தல்.

‡ புருஷார்த்தம அறம் பொரு ளின்பம் வீடெனபன.

நீரில் அது இன்சுவையெய்தற்பொருட்டு ஒரு தேமாங்கனியைப் பிழிந்தாற் போலும் என்றவாறு. தேமாங்கனிரசம் பிழியப்பெற்ற உவர்க்கடலின் நீர்த்துளி யானது, அதன்கணுள்ள பிறநீர்த்துளிகளின் கூட்டரவால் இன்சுவையெய்தா தொழிந்து இருந்தாதவாறுபோல மூடரவைமுழுமக்கண்மொய்கொளவையுள்ளா னொருவனுக்கு உறுதிப்பொருளை யுபதேசிப்பினும் அக்குழுவினுள்ளார்கூட்டர வால அவன் அதனை யுளத்துட்கொள்ளாதொழிதலால் அவன் ஒருநாளுந்திருந் தான் எனக் கருத்துநோக்கி யுவமையொடுபொருத்தி யுரைத்துக்கொள்க. "கட லுளானமாவடித்தற்று" என்பது பழமொழிக்கூற்று. இது ஒப்புமைவகையாற் வியர்த்தம் என்னும் பொருட்குறிப்புடையதாய்ப் "பன்றிக்கூழ்ப் பத்தரிற் றேமா வடித்தற்று"* என நாலடியுள்ளும், "ஆற்றிற்கரைத்தபுளியாக்கிடாமலென்னன் பையெல்லாம்" எனத் திருவேகம்பமாலையினும்† வழங்கப்பட்டது. சமுத்திரத்திற் பெருங்காயம் கரைத்தாற்போலும் என்பது சாமானியவழக்கு.

73. யானுமற் றிவ்விருந்த வெம்முனு மாயக்கால்
வீரஞ் செயக்கிடந்த தில்லென்று கூடிப்
படைமாறு கொள்ளப் பகை தூண்ட லஃதே
யிடைநாயிற் கென்பிடு மாறு.

எ-து, யானும இவ்விடத்திருந்த வென்முன்னோனுமாக வொரு வினைசெய்யத்தொடங்கியக்காற் பகைவரால வீரஞ்செயக்கிடந்த தொன்றுமில்லையென்றுசொல்லிப் பிறருந் தமமோடுகூடிப் படைத் தொழிலின்கண் மாறுகொளளும்வகை பகையைமிகச்சொலலுதலாகிய

வது ஆடுகாத்துக்கிடக்கும் இடையர்நாய்க்குக் கள்ளர் எலும்பிடுமாறு போலு மென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது வலிமிக்கபகைவரை அடுத்துக்கெடுக்குமாறும், வஞ்சத்தீஞ்சொற்சொல்வாரை நம்பலாகாதென்பது மொருங்குகூறுகிறது. 'யானும்' என்றது பிற பகைவர்செருக்கையடக்கவல்ல யானுமென்றபடி. இது கெடுப்பான் கூற்றாய் அவன் தன்னையுணர்த்தியவாறு. 'இவ்விடத்திருந்த' என்றது கெடுக்கப்படுவானை அவன்பகைவரும் பிறருமறியுமாறு கெடுப்பான்சுட்டிக்காட்டியவாறு. 'என்முன்னோனுமாக' என்றது கெடுக்கப்படுவான் கெடுப்பானுயதன்னைத் தமனென்று நம்பும்படி அன்புடைமையும் பணிவுடைமையுந்தோன்ற உறவுமுறை கூறியவாறு. 'ஒரு வினைசெய்யத்தொடங்கியக்கால் பகைவரால் வீரஞ்செயக்

* நாலடியார் 26-ம் அதிகாரம் (அறிவின்மை) செய்யுள்—7.

† பட்டினத்தார்பிரபந்தம், திருவேகம்பமாலை செய் — 22.

கிடந்ததொன்றுமில்லை' என்றது இதுகாறும் எம்முன் மாறுபாடுடையோமாயிருந்தோமாதலாற் பிற பகைவர் செருக்குற்றிருந்தார்; இப்பொழுது ஒன்றுபட்டோமாதலால் நாங்கள்கூடிச்செய்யப்போகும் ஒருகருமத்திற் பிறர் பகைவராய்வந்து அவர் வெற்றியடையக்கிடந்ததொருசெயலுமில்லை; எல்லாவெற்றியையும் யாமேயடைவோம் என்றவாறு. 'பிறரும்' என்றது பகைவரல்லாத நொதுமலாய்நின்றவரும் என்றவாறு. 'தமமொடுகூடி' என்றது பகைவராய்க் கெடுப்பாராகிநிற்குந் தமக்கு அநுகூலராய் என்றவாறு. படைத்தொழில்-போர். 'மாறுகொள்ளும்வகை' என்றது கெடுக்கப்படுவானைப் பிறரெல்லாம் வீரமானத்தால் விரோதிக்கும்படி என்றவாறு. பகையைமிகச்சொல்லுதலாவது பகைவர்பலராய்மிகுமாறு வீரம்பேசு

தல். "இடைநாயிற்கென்பிம்மாறு" என்பது பழமொழிக்கூற்று. அடுத்துக் கெடுக்குமியல்புடையான் கூறும் இன்மொழியை அறிவுடையோர் கேட்டுழி அதனைச்சுட்டி இடை நாய்க்கிட்ட வேலும்பிது எனவழங்கும் வழக்கே இப்பழமொழி எனக்கொள்க. 'கள்ள ரெலும்பிடுமாறுபோலும்' என்றது கள்ளர் என்பிட்டு வஞ்சிக்குமுபாயம்போலும் உபாயமென்றவாறு. அதாவது—ஆடுதிருடுங்கள்ளர், ஆட்டுக்கிடைகாத்திருக்கும் நாய் தம்மை ஐயுற்றுக் குரையாதிருக்குமவண்ணம் பசுந்தசைபற்றிய என்புத்துண்டத்தைச் சிறிது சேய்மைக்கண்வைத்திருந்து, மோப்பங்கொண்டு அந்நாய் தமமருகுவருவதுகண்டு, அவ்வென்புத்துண்டத்தை அதன்முன்பிட அதனை அந்நாய் உவந்துகௌவிக்கௌவிச் சுவைத்து மகிழ்ந்து கள்வரைத் தமராகக்கருதி ஆட்டுக்கிடைப்பாதுகாப்பிற் பராக்காயிருக்குமளவிற் கள்வர் தம்மினத்தாரையேவி ஆடுமுதலியவற்றைத் திருடிச்செலலச்செய்வது போலக் கெடுப்பாரும், கெடுக்கப்படுவோர்கேட்டுத் தம்மைத் தமரென்று நம்பியுவக்குங் களிப்பாற் பாதுகாப்பிற் பராக்காயிருக்குமாறு, "யானுமற் றிவ்விருந்த வெம்முனு மாயக்கால், வீரஞ் செயக்கிடந்ததில்லென்று" சொல்லல்போன்ற வஞ்சத் தீ[illegible]ற்களைச்சொல்லித் தம்மினத்தாரைத்தூண்டி அப்பகைவரது பாதுகாப்பற்ற நாடுமுதலியவற்றைக் கைப்பற்றச்செய்தலாம்.

74. கண்ணில கயவர் கருத்ததுணர்ந்து கைம்மிக
நண்ணி [illegible] நலனுடைய செய்பவே
லெண்ணி [illegible] பென்னா புலிமுகத்
துண்ணி பறித்து விடல்.

எ-து, கண்ணோட்டமில்லாத கீழ்மக்கள் கருத்தின்கணவிருமபிய துணர்ந்து செயன்மிக்கு அவரோடு நண்புகொண்டு நன்மையாயின செய்வாராயின், ஆராய்ந்துசெய்தால் நமக் கிடர்வருமென்னாதே புலி முகத்திலுண்ணியை அருளினாலேபறித்ததனோடொக்கும் என்றவாறு.

(குறிப்பு) இது கண்ணோட்டமில்லாதார்க்கு நன்மைசெய்யலாகாதென்கிறது. 'கண்ணோட்டமில்லாதகீழ்மக்கள்' என்றது (ஏது அடையானடுக்கப்பட்டமை யால்) கண்ணோட்டமின்மையொன்றுனே சௌர்ய வீர்ய தைர்ய பராக்கிரம முதலிய நற்குணங்களையும் அநுகூலர்பகல் தீக்குணங்களாக்கிகொள்ளுந் தீயார் எனற குறிப்புணர்த்தியவாறு. 'கருத்தின்கண்விரும்பியதுணர்ந்து' என் றது அவர்க்குசெயயும நன்மையின் சிறப்புததோன்றக் கூறியவாறு. கருத்தின் கண்விரும்பியதுணர்ந்து நன்மையாயினசெயவாராயின் என இயையும். கருத் தினகணவிருமபியதுணர்ந்துசெய்யுஞ் சிறநதநன்மைக்கே தீங்குபுரியும் இயல் புடையராயின் அவர் கருததுணராதுசெய்யும் நனமைக்கு மிகக தீங்குவிளைப்ப ரெனபது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. ஆகவே அவர்க்கு ஒருவிதத்திலும் நன்மை செய்யலாகாதென்பது குறிப்பு. 'செயன்மிகுடு' என்றது தீயாரோடிணங்க லாகாதெனனும் விதியைககடந்து என்றவாறு. இங்கு ஒழுககததையுணர்த்தும் கையும செயலும விதிவாக்கியததுக்கு ஆகுபெயராயின. 'அவரோடுநண்பு கொண்டு' என்றது தம்மொடுநண்பில்லாத அக்கயவரோடு தாமாய் ஒருதலை நண்புகொண்டென்றவாறு. 'செயவாராயின' என்றது செய்தல் அரிதென்னுங் குறிப்புணர்த்தியவாற. 'ஆராய்நது இதுசெய்தால் நமககு இடர்வருமென் றுதே' என்றது இதுசெயதால நமககு இடர்வருமென்று ஆராயாதே என்றபடி 'புலிமுகததிலுண்ணியை' என்றது புலி தன்னாற் போககிக்கொள்ளவொண் ணாதபடி அதன கண்ணிமைமைபபற்றி ரததபானமபண்ணும் உண்ணியை என்றவாறு. உண்டு முகம் ஆகுபெயராயிற்று. 'அருளினாலே' என்றது பிறிதொருபயனுங்கருதாது புலியின்றுயர்தீர்த்தலொன்றே கருதி யென்ற வாறு 'பறிததததோடொக்கும்' என்றது பறித்தசீதார் ஐதிகச் செயலோ டொக்கும் அசசெயலென்றவாறு அச்செயலெனற சுட்டு வருவித்துக் கூட்டியுரைததுக்கொளக 'எண்ணியிடர்வருமென்னார்' என்னும் உவமை

யடையைப் பொருளொடுங்கூட்டிவிரித்துரைத்துக்கொள்க. "புலிமுகத் துண்ணி பறித்துவிடல்" என்பது ஓரைதிகமடியாகவந்த பழமொழிக்கூற்று. இதனைநிகழுங் கூற்றாலேவிளங்கும். இது "வேங்கை வரிப்புலிநோய் தீர்த்த விடகாரி, யாங்கதனுக் காகார மானாற்போல்"* எனப் பிறிதோராற்றானும் வழங்கப்படும். சௌரிய வீரிய தைரிய பராக்கிரமமுதலிய குணவிசேடங்களாற்சிறந்த ஒரு புலியின்முகத்து அதனுதிரத்தை யுண்ணாதவாறு உண்ணியைப்பறித்தெடுத்து நன்மைபுரிந்தவனைக் கண்ணோட்டமின்றிக் குடரைப்பறித் துதிரத்தையுண்டு உயிரைப்போக்கிய அப்புலிபோலச் சௌரியாதிகுணங்களுடையராயினும் நிர்த்தாக்ஷிண்யமுள்ள கயவர்கள் தமக்கு நன்மைசெய்வார்க்கும் மிக்கதீங்குசெய்வார் எனக் கருத்துநோக்கிப் பொருளொடுபொருத்தி யுரைத்துக்கொள்க.

* மூதுரை, செய்யுள்—15.

75. பெரியார்க்குச் செய்யுஞ் சிறப்பினைப் பேணிச்
சிறியார்க்குச் செய்து விடுதல்—பொறிவண்டு
பூமே லிசைமுரலு மூர வதுவன்றோ
நாய்மேற் றவிசிடு மாறு.

எ-து, பெருமைக்குணமுடையோர்க்குச் செய்யக்கடவ சிறப்பினை விரும்பிச் சிறுமைக்குணமுடையார்க்குச் செய்துவிடுதல், பொறிவண்டு பூமேற்படிந் திசைமுரலாநின்றவூரனே! அதுவன்றோ! குதிரைமேலிடக் கடவ பண்ணினை நாய்முதுகிலிடுநெறி யென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது தகுதியில்லாதார்க்குச்செய்யுஞ் சிறப்பின்குற்றம் கூறு

கிறது. பெருமைக்குணங்களாவன :—கல்வி அறிவு ஒழுக்கம் குடிப்பிறப்பு வீரம் வினைத்திட்பம் சால்பு முதலியன. 'செய்யக்கடவசிறப்பினை' என்றது செய்யக்கடமைப்பட்டசிறப்புக்களை யென்றவாறு. அவை பொற்பூமுதலிய பரிசும் பட்டமும் புரவலர்தம்மோடிருக்கையு மெய்ப்படியு முதலாயின. 'விரும்பி' என்றது வெளியிடத்தகாதகாரணத்தால அவரைவிரும்பி என்றவாறு. சிறுமைக் குணமுடையார் - பெருமைக்குணங்களின் மாறுபட்டகுற்றங்களையுடையராய்க் காமநெறியொழுகுமவர். 'செய்துவிடுதல' என்றது செய்துவிட்டோமேயென்று பச்சாத்தாபமுண்டாகும்படி தவறாகச்செய்தல என்றவாறு. இதுவே பின்னும் அதுவென்று சுட்டப்பட்டமையால், தகாது என ஒருபயனிலைசொல்வருவித்து முடிக்கற்பாற்று. இங்ஙனம முடியாதிருப்பின் மேல் அதுவென்னுஞ்சுட்டு வேண்டாதகூறலாம். "நாய்மேற்றவிசிடுமாறு" என்பது பழமொழிக்கூற்று. தகாதார்க்குச்செய்யுஞ்சிறப்பை நாய்க்கிட்டதவிசு என வழங்கும் அடிப்பட்ட வழக்கே இதன்பழமொழியாகும். நாய்மேற்றவிசிடுமாறென்றமையால், 'குதிரை மேலிடக்கடவபண்ணினை' என மறுதலையுவமம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. பண் - ஏறுகுதிரைமேலிடுஞ் சேணமென்னுந்தவிசு. 'குதிரைமேலிடக்கடவ பண்ணினை நாய்முதுகிலிடுநெறி' என்றது தகாதகாரியம், பயனிலலாதசெயல், இகழப்படுஞ்செயல், அறிவில்லாதசெயல், முறையில்லாதசெயல் எனப் பலதிறத்தானும் பழித்தற்குரிய குறிப்புணர்த்தியவாறு. இப்பழமொழிக்கு மறுதலையுவமம் யானைமேலிட்டதவிசென்பதே சிறந்ததெனக்கொண்டு, "அடுகளிற்றெருத்தி னிட்ட, வண்ணப்பூந்தவிசுதன்னை ஞமலிமேலிட்டதொக்கும்" எனச் சீவகசிந்தாமணி*யுள் வழங்கப்பட்டது. இப்பழமொழியிலுள்ள ஏழனுருபைப் பொருட்டுப் பொருளுணர்த்தற்குரிய விடயசத்தமியாகவும், மறுதலையுவமம் நாயகராகவும் கொண்டு, நாயகருக்கிட்டதவிசை நாய்க்கிட்டுக்தூர்தவைத்தவாறும் எனப் பிறிதோருரையில் வரையப்பட்டுள்ளது இக்கருத்தைப்பற்றியே திருவாசகத்தில்

* சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், செய்யுள்—202.

இது ,இங்கு எடுத்துக்கொண்டபொருளை நாட்டுதற்குக்காட்டிய ஏது வசனமாய்நின்றது.'ஒருபொருளைக் கையாற்றொட்டாரை யொட்டாத பொருளில்லை'யென்றது அபகரித்துக்கொள்வாரை யடையாதபொரு ளொன்றுமில்லை யென்றபடி. இங்குக் கையாற்றொடுதல் அபகரித்தற் பொருளில்வழங்கும் கைவைத்தல்என்னுங் குறிப்புமொழியின் பரியாய மாயிற்று. 'அட்டாரைப்பொருந்திப் பயன்படாத கலமுமில்லை' யென் றது பிறிதுமொழிதலாய், வினையாளர்க்குதவாத வினைக்களமுமில்லை யென்னுங் குறிப்புணரநின்றது. இது எடுத்துக்கொண்டபொரு ணிதற்கேதுவாய்நின்றமையால் ஆதலான் என ஏதுவசனம் வருவித் துரைக்கப்பட்டது. ஆதலாற் பரிவில்லாதாரை வையாதொழிகவெனக் கூட்டிமுடித்துக்கொள்க.

119. ஒற்கந்தா முற்ற விடத்து முயர்ந்தவர்
நிற்பவே நின்ற நிலையின்மேல—வற்பத்தாற்
றன்மே னலியும் பசிபெரி தாயினும்
புன்மேயா தாகும் புலி.

எ-து. வறுமைதாமுற்றவிடத்துமுயர்ந்தவர்நின்றநிலையின்கண்வழுவாதே நிற்பர். மிகவுந்தன்மாட்டுநலியும் பசிபெரிதாயினும் புலிபுல்லினைமேயாதாகுமது போலவென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, தருமகர்த்தாாகநியமிக்கத்தக்காரிவரென்கிறது. 'வறுமைதாமுற்றவிடத்து முயர்ந்தவர் நின்றநிலையின்கண் வழுவாதே

நிற்பர்' என்றது குடிப்பிறப்பாலு மொழுக்கத்தாலு முயர்ந்தவர் தாமுணவின்றிவருந்தியகாலத்தும் அவர்,தமக்குரியபயன்கிடைத்தபோ ததனை நுகர்வதன்றித் தம்மொழுக்கங்கெடுமாறு தமக்குரியதல்லாத தொருபொருளையும் தாம் நுகரவிரும்பார் என்றவாறு. நிலை-ஒழுக்கம். இதனால் அவர் செல்வமுமுடையராயிற் றமக்குரியதல்லாததொரு பொருளையும் நுகராரென்பது சொல்லவேண்டாதாயிற்று. இது ஏது. ஆதலாலவரே தருமகர்த்தராகநியமிக்கத்தக்கார் என்பது குறிப்பு. இது பொருள். வற்பமென்னுங்குறிப்புமொழி உணவுகிடையாமைப்பொரு ளுணர நின்றது. பின்னடியிரண்டும் பழமொழிக்கூற்று. இதன்பழ மொழி “புலிபசித்தாற்புல்லைத்தின்னுமா” எனவழங்கப்படும். இதன் பொருள் குலபரம்பரையாய்வந்தநியமத்தாற்சிறந்த புலியேறு மிக்க

பசியால் வருந்தியவிடத்தும் அது தனக்குரியதல்லாத புல்லைத்தின்ன விரும்பாதவாறுபோல, குடிப்பிறப்பாயமைந்தநியமத்தாற் சிறந்தார் மிக்கவறுமையுற்றகாலத்தும் அவர்தமக்குரியதல்லாத பொருளை நுகர்ந் துயிர்வாழவிரும்பார் என்பதாம். இது இங்கு எடுத்துக்கொண்ட பொருளை நாட்டுதற்குக் காட்டிய ஏதுவைநாட்டும் பிரமாணவாக்கிய மாயிற்று. இங்ஙனமன்றி இப்பாட்டு உயர்ந்தவரதியல்புகூறியதெனக் கொண்டு செம்பொருளொன்றேயுணர்த்தித் திட்டாந்தமாய்நின்ற தெனினுமாம். இப்பழமொழி “இடுக்கண்டலைவந்தக்கண்ணுமரிமாக்,

கொடிப்புற்கறிக்குமோமற்று" என நாலடியுள்ளும்* "செங்கட்புலியே றறப்பசித்துநதின்னுவாம, டைபங்கட்புனத தலைபங்கூழ்"* என நீதிநெறி விளக்கத்துள்ளும. "புலி புற்றின்னுதெனத்"திருக்குறளுரையுள்ளும் எடுத்தாளப்பட்டது.

120. பன்னாளு நின்ற விடத்துங் கணிவேங்கை
நன்னாளே நாடி மலர்தலான்—மன்ன
ருவப்ப வழிபட் டொழுகினுஞ் செல்வந்
தொகற்பால போழ்தே தொகும்.

எ-து, பலநாளுந்தானுளதாய்நின்றவிடத்தும் கணிகளைப்போலநாளையறி விக்கும்வேங்கை தாமலரக்கடவநாளையறிந்துபூத்தலா லரசர்மனமகிழும்படி வழி பட்டொழுகினாராயினுமொருவர்க்குப்பொருள்கூடுங்காலத்தேவந்து கூடுமெல்லது கூடாதென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, ஒருவர்செல்வமடைதற்குக் காலமும ஒத்துவர வேண்டுமெனக் காலமறிதல்கூறுகிறது. 'பலநாளுந்தானுளதாய்நின்ற விடத்தும்' என்றது பூத்தற்குமுதற்காரணமாகியதானும், காலவிசேட மொழிந்தபிறகாரணங்களும் மற்றைக்காலங்களிலெல்லாமுள்ளனவா யிருப்பினும் (கணிவேங்கைமலர்வதன்று) என்றவாறு. இது ஒரு காரியத்தோற்றத்திற்கு அதற்குரியகாலவிசேடமும் காரணமாமென வெதிரேகதிட்டாந்தங்காட்டியபடி. கணிவேங்கை-கணியாகியவேங்கை. இது வேங்கையென்னும் பலபொருளொருசொல்லின்குறிப்பொழித்து வேங்கைமரமென வெளிப்படையாக்கவந்த இருபெயரொட்டு. 'கணி

களைப்போலகாலையறிவிக்கும்' என்றது சோதிடகணிதம்வல்லாரைப்

* நாலடியார் 15-ஆம் அதிகாரம் குடிப்பிறப்பு செய். 1. நீதிநெறிவிளக்கம் செய். 61. திருக்குறள் உஅ-ம் அதிகாரம் கூடாவொழுக்கம் செய். 3-ன்உரை.

போலப்பருவகாலவிசேஷத்தைத்தவறாதறிவிப்பதுஎனக்கணிஎன்னும் பெயரின்காரணவாற்றல்காட்டியதுணையாய்நின்றது. 'வேங்கை கதாமலரக்கடவநாளையறிந்துபூத்தலால்' என்றது வேங்கைமரம் தான் பூத்தற்கனுகூலமாகியபருவகாலவிசேடம்வாய்த்தவிடத்துத் தப்பாது தன்காரியமாகியபூத்தலையடையுமாதலால் என்றவாறு. இது, காரிய சித்திக்குக் காலவிசேடமும் காரணமாமென்பதை அந்நுவயதிருஷ்டாந்தத்தாற்காட்டியபடி. ஈண்டுஆனுருபுஞாபகவேதுப்பொருண்மையுணர நின்றது. 'அரசர்மனமகிழும்படிவழிபட்டொழுகினராயினும்' என்றது ஒருவர்பொருள்கூட்டுதற்குப் பிறகாரணங்களாகிய தாம்செய்தொழுகும அரசன்வழிபாடும், அவ்வழிபாடுகொள்ளுமரசனும், அவனுக்கதில் விருப்பமும், அவ்விருப்பானுவந்தளிததற்கு அவன்மாட்டுப்பொருளும் மற்றைக்காலங்களிலிருப்பினும் என்றபடி. 'ஒருவர்க்குப் பொருள் கூடுங்காலத்தேவந்துகூடுமல்லதுகூடா' தென்றது தாம்பொருளுடையராதற்குரியகாலவிசேடத்தாற்கிட்டுவதல்லது மற்றைக்காலத்திற் கிட்டாதென்றவாறு. பொருள்கூட்டுதற்கேற்ற காலவிசேடம்வாய்த்தவிடத்துத் தவறவிடலாகாதென்பதுகுறிப்பு. இங்குக் காலவிசேடமென்றது தம் காரியசித்திக்கனுகூலமாகியசந்தர்ப்பததை யொட்டி

யிருக்கும் காலமெனவுணர்க. இதன்பழமொழி செய்கிறவேலையைச் செய்துவந்தாற்கிடைக்கிறபோதுகிடைக்கும் எனச் செம்பொருளில்வழங்கும் அடிப்பட்டவழக்காயுள்ளது.

121. காடுறை வாழ்க்கைக் கடுவினை மாக்களை
நாடுறைய நல்கினு நன்கொழுகார்—நாடொறுங்
கையுள தாகி விடினுங் குறுமபூழ்க்குச்
செய்யுள தாகு மனம்.

எ-து, காடுறையும்வாழ்க்கையையுடைய கொலைத்தொழிலையுடையமக்களை நாட்டின்கணுறையவொருவர்நல்கினுங் கொலைத்தொழின்முதலானவற்றைத் தவிர்ந்துநன்றாகவொழுகமாட்டார். நாடோறுங்கையுளே மருவிவளரினுங் குறும்பூழ்க்குச் செய்யின்கண்ணேயுறையவேண்டுமெனமே யுள்ளதுபோல எ-று.

(குறிப்பு) இது, புல்லோரை நலமொழுக்கமுடையராகத்திருத்தலரிதென்கிறது. 'காடுறையும்வாழ்க்கையையுடையகொலைத்தொழிலையுடையமக்களை' என்றது நாடாகாதகாட்டிடத்தை யிருப்பிடமாகக் கொண்டு விலங்கினங்களைக்கொன்றுதின்றுயிர்வாழும் விலங்குபோலும்

ந. ச அ-ம் அதி.—அன்புடைமை.

எச. அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு.

இ - ள். அன்பு ஆர்வமுடைமை ஈனும் - ஒருவனுக்குத் தொடர்புடையார்மாட்டுச் செய்தவன்பு அத்தன்மையாற் பிறர்மாட்டும் விருப்பமுடைமையைத்தரும்,—அது நண்பு என்னும் நாடாச் சிறப்பு ஈனும் - அவ்விருப்பமுடைமைதான் இவற்குப் பகையும் நொதுமலுமில்லையாய் யாவரும் நண்பென்றுசொல்லப்படும் அளவிறந்த சிறப்பினைத்தரும். எ - று.

உடைமை உடையனாந்தன்மை. யாவருநண்பாதல் எல்லாப் பொருளுமெய்துதற்கேதுவாகலின், அதனை நாடாச்சிறப்பென்றார்.

எரு. அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்
தின்புற்றா ரெய்துஞ் சிறப்பு. ரு.

இ - ள். அன்பு உற்று அமர்ந்த வழக்கு என்ப - அன்புடையராய இல்லறத்தோடு பொருந்திய நெறியின் பயனென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்,—வையகத்து இன்பு உற்றார் எய்தும் சிறப்பு - இவ்வுலகத்து இல்வாழ்க்கைக்கணின்று இன்பநுகர்ந்து அதன்மேல் துறக்கத்துச்சென்றெய்தும் பேரின்பத்தினை. எ - று.

வழக்கு ஆகுபெயர். இல்வாழ்க்கைக்கணின்று மனைவியோடும் மக்களோடும் ஒக்கலோடுங்கூடியின்புற்றார் தாஞ்செய்த வேள்வித் தொழிலாற்றேவராய் ஆண்டுமின்புறுவராகலின், இன்புற்றாரெய்துஞ்சிறப்பென்றார். தவத்தாற்றுன்புற்றெய்துந் துறக்கவின்பத்தினை ஈண்டுமின்புற்றெய்துதல் அன்பானன்றி யில்லையென்பதாம்.

எசு. அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை. சு.

இ - ள். அன்பு சார்பு அறத்திற்கே என்ப அறியார் - அன்பு

துணையாவது அறத்திற்கேயென்று சொல்லுவர் சிலரறியார்;—மறத்திற்கும் அஃதே துணை - வினைமறத்திற்கும் அவ்வன்பே துணையாவது. எ — று.

ஒருவன்செய்த பகைமைபற்றி உள்ளத்து மறநிகழ்ந்தவழி அவனை நட்பாகக்கருதி அவன்மேலன்புசெய்ய அது நீங்குமாகலின், மறத்தை நீக்குதற்குந்துணையாமென்பார், மறத்திற்குமஃதே துணையெனறூர், "துன்பத்திற் கியாரே துணையாவார்." * என்பு

* திருக்குறள், ௧௨௯௯.

ழிப்போல. * இவையைந்துபாட்டானும் அன்பினது சிறப்புக்கூறப்பட்டது. (௬)

௭௭. என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம். ௭.

இ - ள். என்பு இலதனை வெயில்போலக் காயும் - என்பில்லாத வுடம்பை வெயில்காய்ந்தாற்போலக் காயும்—அன்பு இலதனை அறம் - அன்பில்லாதவுயிரை அறக்கடவுள். எ - று.

என்பிலதென்றதனான் உடம்பென்பதூஉம், அன்பிலதென்றதனான் உயிரென்பதூஉம் பெற்றாம். வெறுப்பின்றி எங்குமொருதன்மைத்தாகிய வெயிலின்முன் என்பில்லது தன்னியல்பாற் சென்று கெடுமாறுபோல, அத்தன்மைத்தாகிய வறத்தின்முன்

அன்பில்லது தன்னியல்பாற்கெடுமென்பதாம். அதனைக்காயுமென வெயிலரங்களின்மேலேற்றினர், அவற்றிற்கும் அவ்வியல்புண்மை யின். இவ்வாறு "அல்லவை செய்தாற் கறங்கூற்றம்" † னெப் பிறருங்கூறினர். (எ)

எஅ. அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றன் மரந்தளிர்த் தற்று. அ.

இ - ள். அகத்து அன்பு இல்லா உயிர் வாழ்க்கை-மனத்தின்க ணன்பில்லாத உயிர் இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்தல்—வன்பாற் கண் வற்றல் மரம் தளிர்த்தற்று - வன்பாலின்கண் வற்றலாகிய மரந் தளிர்த்தாற்போலும். எ - று.

கூடாதென்பதாம். வன்பால் வன்னிலம், வற்றலென்பது பால்விளங்காவஃறிணைபபடர்க்கைப்பெயர். (அ)

எகூ. புறத்துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்கை
அகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு. கூ.

* "ஆதி சத்தத்தால் பூவிறகுச் செனறுன், துன்பத்திற் கியாரே துணையாவார், மறத்திற்கு மஃதே துணை, பிணிக்குமருந்து எனப வற்றின்கட் பறித்தல் நீக்குதலென நடுவே பெய்து பொருளுரைத் துத் துமர்த்தமென்பதுங்கொள்க." என்ருர் பிரயோகவிவேகநூ லார். சாரகபடலத்து "உடனிகழ்கின்ற" என்னும் பதினுருஞ் செய்யுளுரையிற்காண்க.

† நான்மணிக்கடிகை,—கல்லா வொருவற்குத் தன்வாயிற் சொற் கூற்ற—மெல்லிய வாழைக்குத் தானீன்ற காய்கூற்ற—மல்லவை செய்தாற் கறங்கூற்றங் கூற்றமே—யில்லிருந்து தீங்கொழுகுவாள்.

இ—ள். யாக்கையகத்து உறுபபு அன்பு இலவர்க்கு—யாக்கை யகத்தின்கணின்று இல்லறத்திற்குறுப்பாகிய அன்புடையரல்லா தார்க்கு—புறத்து உறுப்பெல்லாம் எவன் செய்யும்—ஏனைப்புறத் தின்கணின்று உறுப்பாவனவெல்லாம் அவ்வறஞ்செய்தற்கண் என்னவுதவியைச் செய்யும்! எ—று.

புறத்துறுப்பாவன இடனும், பொருளும், ஏவல்செய்வாருமு தலாயின. துணையொடு கூடாதவழி அவற்றாற்பயனின்மையின், எவன்செய்யுமென்றார். உறுப்புப்போறலின், உறுப்பெனப்பட் டன. யாக்கையிற் கண்முதலிய உறுப்புக்களெல்லாம் என்ன பயனைச் செய்யும் மனத்தின்கணுறுப்பாகிய அன்பிலாதார்க்கென் றுரைப்பாருமுளர். அதற்கு இல்லறத்தோடு யாதுமியைபில்லா மையறிக. (௯)

அ0. அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்
கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு. க0.

இ—ள். அன்பின் வழியது உயிர்நிலை—அன்புமுதலாக அதன் வழிநின்ற உடம்பே உயிர்நின்றவுடம்பாவது;—அஃது இலார்க்கு உடம்பு என்பு தோல்போர்த்த—அவ்வன்பில்லாதார்க்கு உளவான உடம்புகள் என்பினைத் தோலாற்போர்த்தனவாம், உயிர்நின்றன வாகா. எ—று.

இல்லறம் பயவாமையின், அன்னவாயின. இவைநான்குபாட் டானும் அன்பில்வழிப்படுங் குற்றங்கூறப்பட்டது. (க0)

௯ம் அதி—விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது இருவகை விருந்தினரையும் * புறந்தருதல். தென்புலத்தார் முதலியவைம்புலத்துள் முன்னையவிரண்டும் கட்புலனாகாதாரை நினைந்து செய்வனவாகலானும், பின்னையவிரண்டும் பிறர்க்கீதலன்மையானும், இடைநின்ற விருந்தோம்பல் சிறப்புடைத்தாய் இல்லறங்கட்கு முதலாயிற்று. வேறாகாத அன்புடையிருவர்கூடியல்லது செய்யப்படாமையின், இஃது அன்புடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௮௧. இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. ௧.

---

* இருவகைவிருந்தினர். ௪௩-ம் குறளுரையிற்காண்க.

இ - ள். இல் இருந்து ஓம்பி வாழ்வது எல்லாம் - மனைவியோடும் வனத்திற்செல்லாது இல்லின்கணிருந்து பொருள்களைப் போற்றிவாழுஞ் செய்கையெல்லாம்—விருந்து ஓம்பி வேளாண்மை செய்தற்பொருட்டு - விருந்தினரைப்பேணி அவர்க்குபகாரஞ் செய்தற்பொருட்டு. எ - று.

எனவே, வேளாண்மைசெய்யாவழி இல்லின்கணிருத்தலும் பொருள்செய்தலும் காரணமாக வருந்துன்பச்செய்கைகட்கெல்லாம் பயனில்லையென்பதாம். (௧)

அ௨. விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று. ௨.

இ – ள். சாவா மருந்து எனினும் - உண்ணப்படும் பொருள் அமிர்தமேயெனினும்,—விருந்து புறத்ததாத் தான் உண்டல் - தன்னைநோக்கி வந்த விருந்து தன்னில்லின்புறத்ததாகத் தானே உண்டல்—வேண்டற்பாற்று அன்று - விரும்புதல் முறைமையுடைத்தன்று. எ – று.

சாவாமருந்து சாவாமைக்குக் காரணமாகிய மருந்து. விருந்தின்றியே ஒருகாற்றானுண்டலைச் சாவாமருந்தென்பார் உளராயினும் அதனையொழிகவென்றுரைப்பினுமமையும். இவையிரண்டு பாட்டானும் விருந்தோம்பலின் சிறப்புக்கூறப்பட்டது. (௨)

அ௩. வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுத லின்று. ௩.

இ – ள். வரு விருந்து வைகலும் ஓம்புவான் வாழ்க்கை - தன்னைநோக்கி வந்தவிருந்தை நாடோறும் புறந்தருவானதில்வாழ்க்கை—பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று - நல்குரவான் வருந்திக் கெடுதலில்லை. எ – று.

நாடோறும் விருந்தோம்புவானுக்கு அதனாற்பொருடொலையாது மேன்மேற்பெருகுமென்பதாம். (௩)

௮௪. அகனமர்ந்து செய்யா ளுறையு முகனமர்ந்து
நல்விருந் தோம்புவா னில். ௪

இ—ள். செய்யாள் அகன் அமர்ந்து உறையும் - திருமகள் மனமகிழ்ந்து வாழாநிற்கும்—முகன் அமர்ந்து நல்விருந்து ஓம்பு வான் இல் - முகமினியனாய் நல்விருந்தினரைப் பேணுவான இல்லின்கண். எ—று.

மனமகிழ்தற்குக் காரணம் நன்செல்வம் நல்வழிப்படுதல். நருதி ஞானவொழுக்கங்களாலுயர்தல். பொருள் மிகுத்தற்குக் காரணம் கூறியவாறு. (௪)

௮௫. வித்து மிடல்வேண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சின் மிசைவான் புலம். ௫.

இ—ள். விருந்து ஓம்பி மிச்சில் மிசைவான் புலம் - முன்னே விருந்தினரை மிசைவித்துப் பின் மிக்கதனைத் தான் மிசைவானது விளைபுலத்திற்கு—வித்தும இடல் வேண்டுமோ - வித்திடுதலும் வேண்டுமோ, வேண்டா. எ—று.

கொல்லென்பது அசைநிலை. தானே விளையுமென்பது குறிப்பெச்சம். இவைமூன்றுபாட்டானும் விருந்தோம்புவார் இம்மைக்கணெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (௫)

௮௬. செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பா

நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு. ௬.

இ - ள். செல்விருந்து ஓம்பி வருவிருந்து பார்த்து இருப் பான் - தன்கட்சென்றவிருந்தைப் பேணிப் பின் செல்லக்கடவ விருந்தைப் பார்த்துத் தான் அதனொடு உண்ணவிருப்பான்— வானத்தவர்க்கு நல்விருந்து - மறுபிறப்பிற்றேவருள் வானிலுள் ளார்க்கு நல்விருந்தாம். எ - று.

வருவிருந்தென்பது இடவழுவமைதி. நல்விருந்து பெருதாவி ருந்து. இதனுள் மறுமைக்கணெய்தும்பயன் கூறப்பட்டது. (௬)

௮௭. இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்
துணைத்துணை வேள்விப் பயன். ௭.

இ - ள். வேள்விப் பயன் இனைத்துணைத்து என்பது ஒன்று இல்லை - விருந்தோம்பலாகிய வேள்வியின்பயன் இன்னளவிற் றென்பதோரளவுடைத்தன்று;—விருந்தின் துணைத் துணை - அத ற்கு அவ்விருந்தின் தகுதியளவே அளவு. எ - று.

ஐம்பெருவேள்வியுள் * ஒன்றாகலின் வேள்வியென்றும், பொருளளவு "தன்னிதி நாடும் தக்கார்மைப் பட்டக்கால்—

* ஐம்பெருவேள்வியாவன பிரமயாகம், தேவயாகம், மாநுட யாகம், பிதிர்யாகம், பூதயாகமென்பவை. அவற்றுள், பிரமயாகம் வேதமோதல்; தேவயாகம் ஓமம்வளர்த்தல்; மாநுடயாகம் விருந் தோம்பல்; பிதிர்யாகம் நீர்க்கடனாற்றல்; பூதயாகம் பலியீதல்.

வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்" * ஆகலின், இனைத்துணைத்தென் பதொன்றில்லையென்றுங் கூறினார். இதனுள் இருமையும் பயத்தற் குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (எ)

அஅ. பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார். அ.

இ — ள். பரிந்து ஓம்பிப் பற்று அற்றேம் என்பர் - நிலையாப் பொருளை வருந்திக்காத்துப் பின் அதனையிழந்து இதுபொழுது யாம் பற்றுக்கோடிலமாயினே மென்றிரங்குவர்—விருந்து ஓம்பி வேள்வி தலைப்படாதார் - அப்பொருளான் விருந்தினரையோம்பி வேள்விப் பயனையெய்தும் பொறியிலாதார். எ — று.

"ஈட்டிய வொண்பொருளைக்—காத்தலு மாங்கே கடுந்துன் பம்" † ஆகலின், பரிந்தோம்பியென்றார். வேள்வி ஆகுபெயர்.(அ)

அகூ. உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா
மடமை மடவார்க ணுண்டு. கூ.

இ — ள். உடைமையுள் இன்மை விருந்தோம்பல் ஓம்பா மடமை - உடைமைக்காலத்தின்மையாவது விருந்தோம்பலையிகழும் பேதைமை:—மடவார்கண் உண்டு - அஃது அறிந்தார்மாட்டு உளதாகாது, பேதையார்மாட்டேயுளதாம். எ — று.

உடைமை பொருளுடையனாந்தன்மை. பொருளாற்கொள் ளும்பயனை யிழப்பித்து உடைமையை இன்மையாக்கலின், மடமை யை இன்மையாகவுபசரித்தார். பேதைமையான் விருந்தோம்பலை யிகழிற் பொருள் நின்றவழியும் அதனாற்பயனில்லையென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் விருந்தோம்பாவழிப் படுங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௯)

௯0. மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து. ௧0.

---

* நாலடியார், அறன்வலியுறுத்தல்,—உறக்குந் துணையதோ ராலம்வித் தீண்டி—இறப்ப நிழற்பயந் தாஅங் - கறப்பயனுந்—தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால்—வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்.

† நாலடியார், ஈயாமை,—ஈட்டலுந் துன்பமற் றீட்டிய வொண் பொருளைக்—காத்தலு மாங்கே கடுந்துன்பங்—காத்தல்—குறைபடிற் றுன்பங் கெடிற்றுன்பந் துன்பக்-குறைபதி மற்றைப் பொருள்.

இ—ள். அனிச்சம் மோப்பக் குழையும் - அனிச்சப்பூ மோந் துழியன்றிக்குழையாது;—விருந்து முகம் திரிந்து நோக்கக் குழை

யும் - விருந்தினர் முகம் வேறுபட்டு நோக்கக் குழைவர். எ — று.

அனிச்சம் ஆகுபெயர். சேய்மைக்கட்கண்டுழி இன்முகமும், அதுபற்றி நண்ணியவழி இன்சொல்லும், அதுபற்றி உடன்பட்ட வழி நன்றாற்றலுமென விருந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாத மூன்றனுள் முதலாய இன்முகம் இல்வழிச் சேய்மைக்கண்ணே வாடிநீங்குதலின், நீண்டியவழியல்லது வாடாத அனிச்சப்பூவி னும் விருந்தினர் மெல்லியரென்பதாம். இதனான் விருந்தோம்பு வார்க்கு முதற்கண் இன்முகம் வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது.()

௧0 ம் அதி.—இனியவைகூறல்.

அஃதாவது மனத்தின்கணுவகையை வெளிப்படுப்பனவாகிய இனியசொற்களைச் சொல்லுதல். இதுவும், விருந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாதாகலின், விருந்தோம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௯௧. இன்சொலா லீர மளைஇப் படிறிலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல். ௧.

இ — ள். இன்சொல்-இன்சொலாவன—ஈரம் அளைஇப் படிறு இலவாம் செம்பொருள் கண்டார் வாய்ச் சொல் - அன்போடு கல ந்து வஞ்சனையிலவாயிருக்கின்ற அறத்தினை உணர்ந்தார்வாயிற் சொற்கள். எ — று.

ஆல் அசைநிலை. அன்போடு கலத்தல் அன்புடைமையை வெளிப்படுத்தல். படிறின்மை வாய்மை. மெய்யுணர்ந்தார் நெஞ்சிற் செல்லாஞ் செம்மையுடைத்தாய்த் தோன்றலின், செம்பொருளெனப்பட்டது. இவையாஞ்சொல்லெனவினையும் | வாயென வேண்டாதுகூறினார், தீயசொற்பயிலாவென்ப தறிவித்தற்கு. இதனுள் இன்சொற்கிலக்கணம் கூறப்பட்டது. (௧)

௯௨. அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
தின்சொல னாகப் பெறின். ௨.

இ—ள். அகன் அமர்ந்து ஈதலின் நன்று - நெஞ்சுவந்து ஒருவற்கு வேண்டியதொருபொருளைக்கொடுத்தலினும் நன்று - முகன் அமர்ந்து இன்சொலனாகப் பெறின் - கண்டபொழுதே முகமினியனாய் அதனோடு இனியசொல்லையுமுடையனாகப் பெறின். எ—று.

இன்முகத்தோடுகூடிய இன்சொல் ஈதல்போலப் பொருள்வயத்ததன்றித் தன்வயத்ததாயினும், அறநெஞ்சுடையார்க்கல்லது பல்லாகவின்மையின், அதனினுமரிதென்னுங் கருத்தான், இன்சொலனாகப் பெறினென்றார். (௨)

௯௩. முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானா
மின்சொ லினதே யறம். ௩.

இ — ள். முகத்தான் அமர்ந்து இனிது நோக்கி - கண்டபொழுதே முகத்தான் விரும்பி இனிதாக நோக்கி—அகத்தான் ஆம் இன்சொலினதே அறம் - பின் நண்ணியவழி மனத்தொடுகூடிய இனியசொற்களைச் சொல்லுதலின்கண்ணதே அறம். எ - று.

நோக்கியென்னும் வினையெச்சம் இன்சொலென அடையடுத்துநின்ற முதனிலைத்தொழிற்பெயர்கொண்டது. ஈதலின்கண்ணதன்றென்றவாறு. இவையிரண்டுபாட்டானும் இன்முகத்தோடு கூடியவின்சொல் முன்னரே பிணித்துக்கோடலின் விருந்தோம்புதற்கட் சிறந்ததென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

௯௪. துன்புறூஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு
மின்புறூஉ மின்சொ லவர்க்கு. ௪

இ — ள். யார்மாட்டும் இன்பு உறூஉம் இன்சொலவர்க்கு - எல்லார்மாட்டும் இன்பத்தை மிகுவிக்கும் இன்சொல்லையுடையார்க்கு—துன்பு உறூஉம் துவ்வாமை இல்லாகும் - துன்பத்தை மிகுவிக்கும் நல்குரவு இல்லையாம். எ - று.

கண்முதலிய பொறிகள் சுவை முதலிய புலன்களை நுகராமையுடைமையின், துவ்வாமையென்றார். யார்மாட்டுமின்புறூஉமின்சொலவர்க்குப் பகையும் நொதுமலுமின்றி உள்ளது நண்பேயாம் ஆகவே, அவர் எல்லாச்செல்வமுமெய்துவரென்பது கருத்து. (௪)

௯௫. பணிவுடைய னின்சொல னாத லொருவற்
கணியல்ல மற்றுப் பிற. ௫

இ - ள். ஒருவற்கு அணி பணிவு உடையன் இன்சொலனுதல் - ஒருவனுக்கணியாவது தன்னாற்றுழப்படுவோர்கட்டாழ்ச்சியுடையனும் எல்லார்கண்ணும் இனியசொல்லையுமுடையனுதல்;— பிற அல்ல - இவையிரண்டுமன்றி மெய்க்கணியும் பிறவணிகள் அணியாகா. எ - று.

௰ ம் அதி.—இனியவைகூறல்.

இன்சொலனுதலினமாகலின், பணிவுடைமையும் உடன்கூறினார். மற்று அசைநிலை. வேற்றுமையுடைமையாற் பிறவெனவும், இவை போலப் பேரழகுசெய்யாமையின் அல்லவெனவும் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் இனியவை கூறுவார்க்கு இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது. (௫)

௯௬. அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை
நாடி யினிய சொலின். ௬.

இ - ள். நல்லவை நாடி இனிய சொலின் - பொருளாற் பிறர்க்கு நன்மை பயக்குஞ்சொற்களை மனத்தானாராய்ந்து இனியவாக ஒருவன்சொல்லுமாயின்,—அல்லவை தேய அறம் பெருகும் - அவனுக்குப் பாவங்கதேய அறம் வளரும். எ - று.

தேய்தல் தன்பகையாகிய அறம் வளர்தலிற் றனக்கு நிலையின்றிமெலிதல். "தவத்தினமுன் னில்லாதாம் பாவம்." * என்பதூஉம் இப்பொருட்டு. நல்லவை நாடிச் சொல்லுங்காலுங் கடியவாகச்சொல்லின், அறனுகாதென்பதாம். இதனான மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டது. (௬)

கூஎ. நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று
பண்பிற் றலைப்பிரியாச் சொல். எ.

இ - ள். நயன் ஈன்று நன்றி பயக்கும் - ஒருவனுக்கு இம்மைக்கு நீதியையுமுண்டாக்கி மறுமைக்கு அறத்தையும் பயக்கும்— பயன் ஈன்று பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல்-பொருளாற் பிறர்க்கு நன்மையைக் கொடுத்து இனிமைப்பண்பினீங்காத சொல். எ - று.
நீதி உலகத்தோடு பொருந்துதல். பண்பென்பது ஈண்டதிகாரத்தால் இனிமைமேனின்றது. தலைப்பிரிதல் ஒருசொன்னீர்மைத்து.

கூஅ சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமையு
மிம்மையு மின்பந் தரும். அ.

இ — ள். சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் - பொருளாற் பிறர்க்கு நோய்செய்யாத இனியசொல்—மறுமையும் இம்மையும் இன்பம் தரும் - ஒருவனுக்கு இருமையினும் இன்பத்தைப் பயக்கும். எ - று.

---

* நாலடியார், குறள்—விளக்குப் புகவிருள் மாய்ந்தாங் கொருவன்—தவத்தின்முன் நில்லாதாம் பாவம்- விளக்குநெய்—தேய்விடத்துச் சென்றிருள் பாய்ந்தாங்கு நல்வினை—தீர்விடத்து நிற்குமாம் தீது.

மறுமையின்பம் பெரிதாகலின், முற்கூறப்பட்டது. இம்மையின்பமாவது உலகம் தன்வயத்ததாகலான் நல்லனவெய்தி இன்புறுதல். இவையிரண்டானும் இருமைப்பயனும் ஒருங்கெய்துதல் வலியுறுத்தப்பட்டது. (அ)

௯௯. இன்சொ லினிதீன்றல் காண்பா னெவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது. ௯.

இ - ள். இன்சொல் இனிது ஈன்றல் காண்பான்-பிறர் கூறிய இன்சொற்றனக்கின்பம் பயத்தலை அனுபவித்தறிகின்றவன்—வன்சொல் வழங்குவது எவன்கொல் - அது நிற்கப் பிறர்மாட்டு வன்சொல்லைச் சொல்லுவது என்னபயன் கருதி! எ - று.

இனிதென்றது வினைக்குறிப்புப்பெயர். கடுஞ்சொற் பிறர்க்கு மின்னாதாகலின், அது கூறலாகாதென்பது கருத்து. (௯)

௧௦௦. இனிய வுளவாக வின்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று. ௧௦.

இ - ள். இனிய உளவாக இன்னாத கூறல் - அறம் பயக்கும் இனியசொற்களும் தனக்குளவாயிருக்க அவற்றைக் கூறாது பாவம் பயக்கும் இன்னாதசொற்களை ஒருவன் கூறுதல்—கனி இருப்பக் காய் கவர்ந்தற்று - இனிய கனிகளும் தன்கைக்கண்ணுளவாயிருக்க அவற்றை நுகராது இன்னாத காய்களை நுகர்ந்ததனோடொக்கும். எ - று.

கூறலென்பதனுட் சொற்களென்பது பெற்றாம். பொருளை விசேடித்து நின்ற பண்புகள் உவமைக்கண்ணுஞ்சென்றன. இனிய

கனிகளென்றது ஔவையுண்ட நெல்லிக்கனி * போல அமிழ்தாவனவற்றை. இன்னாதகாய்களென்றது காஞ்சிரங்காய்போல நஞ்சாவனவற்றை. வெஞ்சொற்சொல்லுதல் முடிவிற்றனக்கே யின்னாதென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் இன்னாதகூறலின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (௧0)

---

* சிறுபாணாற்றுப்படை, மால்வரைக்—கமழ்பூஞ் சாரற் கவினிய நெல்லி—யமிழ்துவிளை தீங்கனி யௌவைக் கீந்த—வுரவுச்சினங் கனலு மொளிதிகழ் நெடுவே—லரவக்கடற் றானை யதிகனும்

புறநானூறு, ௧௧, தொன்னிலைப்—பெருமலை விடரகத் தருமிசைக் கொண்ட—சிறியிலை நெல்லித் தீங்கனி குறியா—தாதனி னகத்தடக்கிச்—சாதல் நீங்க வெமக்கீத் தனையே.

௧௧ம் அதி.—செய்ந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது தனக்குப் பிறர் செய்த நன்மையை மறவாமை. இனியவை கூறி இல்லறம் வழுவாதார்க்கு உய்தியில் குற்றம் செய்ந்நன்றி கோறலேயாகலின், அதனைப் பாதுகாத்தல் கடிதற்பொருட்டு, இஃதினியவைகூறலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧0௧. செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
வானகமு மாற்ற லரிது. ௧.

இ – ள். செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு - தனக்கு முன்னொருதவிசெய்யாதிருக்க ஒருவன் பிறனுக்குச் செய்தவுதவிக்கு—வையகமும் வானகமும் ஆற்றல் அரிது - மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் கைம்மாறாகக் கொடுத்தாலும் ஒத்தலரிது. எ – று.

கைம்மாறுகளெல்லாம் காரணமுடையவாகலின், காரணமில்லாத உதவிக்கு ஆற்றாவாயின. செய்யாமைச் செய்தவுதவியென்று பாடமோதி, மறித்துதவமாட்டாமையுள்ளவிடத்துச் செய்தவுதவியென்றுரைப்பாருமுளர். (க)

௧0௨. காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது. உ.

இ – ள். காலத்தினால் செய்த நன்றி - ஒருவனுக்கு இறுதிவந்த வெல்லைக்கண் ஒருவன் செய்தவுபகாரம்—சிறிது எனினும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது - தன்னை நோக்கச் சிறிதாயிருந்ததாயினும் அக்காலத்தை நோக்க நிலவுலகத்தினும் மிகப்பெரிது. எ - று.

அக்காலநோக்குவதல்லது பொருணோக்கலாகாதென்பதாம். காலத்தினாலெனபது வேற்றுமை மயக்கம். (உ)

௧0௩. பயன்றூக்கார் செய்த வுதவி நயன்றூக்கி
னன்மை கடலிற் பெரிது. ங.

இ — ள். பயன் றூக்கார் செய்த உதவி நயன் றூக்கின் - இவர்க்கு இது செய்தால் இன்னது பயக்குமென்று ஆராய்தலிலராய்ச் செய்தவுதவியாகிய ஈரமுடைமையை ஆராயின்,—நன்மை கடலிற் பெரிது - அதனன்மை கடலினும் பெரிதாம். எ — று.

இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே காரணமின்றிச் செய்த நூடம், காலத்திற் செய்தநூடம், பயன்றூக்காராய்ச் செய்த நூடம் அளவிலவாதல் கூறப்பட்டது. (௩.)

கக ம் அதி.—செய்ந்நன்றியறிதல். ௬௫

க0௪. தினைத்துணை நன்றி செயினும்பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்றெரி வார். ௪.

இ — ள். தினைத்துணை நன்றி செயினும்-தமக்குத் தினையளவிற்றாய உபகாரத்தை ஒருவன் செய்தானாயினும்,—பனைத்துணையாக் கொள்வர் பயன் தெரிவார் - அதனை அவ்வளவிற்றாகக் கருதாது பனையளவிற்றாகக் கருதுவர் அக்கருத்தின்பயன்றெரிவார். எ — று.

தினை பனையென்பன சிறுமைபெருமைகட்குக் காட்டுவன சிலவளவை. அக்கருத்தின் பயனாவது அங்ஙனங் கருதுவார்க்கு வரும் பயன. (௪)

க0௫. உதவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து. ௫.

இ — ள். உதவி உதவிவரைத்து அன்று - கைம்மாறனவுதவி சாரணத்தானும் பொருளானுங் காலத்தானுமாகிய மூவகையானும் முன்செய்த உதவியளவிற்றன்று;—உதவி செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து - அதனைச் செடவித்துக்கொண்டவர்தம் அமைதியளவிற்று. எ — று.

சால்பு எவ்வளவுபெரிதாயிற்று உதவியும் அவ்வளவு பெரிதாமென்பார், சால்பின் வரைத்தென்றார் இவையிரண்டுபாட்டானும் மூன்று மல்லாத வுதவிமாத்திரமும் அறிவார்க்குச் செடதவுதவிப் பெரிதாமென்பது கூறபபட்டது. (ரு)

கoசு. மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துட் டுப்பாயார் நட்பு. சு.

இ — ள். துன்பத்துள் துப்பு ஆயசர் நட்புத் துறவற்க - தன் பக்காலத்துத் தனக்குப் பற்றுக்கோடாயினாரது நட்பை விடாதொழிக;—மாசு அற்றார் கேண்மை மறவற்க - அறிவொழுக்கங்களிற் குற்றமற்றாரது கேண்மையை மறவாதொழிக. எ — று.

கேண்மை கேளாந்தன்மை. இம்மைக்குறுதிகூறுவார் மறுமைக்குறுதியும் உடன்கூறினார். (சு)

கoஎ. எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்
விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு. எ.

இ — ள். தங்கண் விழுமம் துடைத்தவர் நட்பு - தங்கணெய்திய துன்பத்தை நீக்கினவருடைய நட்பினை—எழுமை எழுபிறப்

பும் உள்ளுவர் - எழுமையினையுடைய தம்மெழுவகைப்பிறப்பினும் நினைப்பர் நல்லோர். எ — று.

எழுமையென்றது வினைப்பயன்றொடரும் எழுபிறப்பினை; அது வினையாபதியுட்கண்டது. எழுவகைப்பிறப்பு மேலேயுரைத் தாம். விரைவுதோன்றத் துடைத்தவரென்றார். நினைத்தலாவது துன்பந்துடைத்தலான் அவர்மாட்டுளதாகிய அன்பு பிறப்புத்தோ றுந் தொடர்ந்து அன்புடையராதல். இவை இரண்டுபாட்டானும் நன்றி செய்தாரது நட்பு விடலாகாதென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

கo அ. நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று. அ.

இ — ள். நன்றி மறப்பது நன்று அன்று - ஒருவன் முன்செ யத நன்மையை மறப்பது ஒருவற்கு அறனன்று,—நன்றலலை அன்றே மறப்பது நன்று - அவன் செய்த தீமையைச் செய்தபொ ழுதே மறப்பது அறன். எ — று.

இரண்டும் ஒருவனாற்செயயப்பட்ட வழி மறப்பதும் மறவாத தும் வகுத்துக் கூறியவாறு. (அ)

கoகூ. கொன்றன்ன வின்னா செயினு மவர்செய்த
வொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும். கூ.

இ — ள். கொன்று அன்ன இன்னா செயினும் - தமக்கு முன் ஒரு நன்மைசெய்தவர் பின்கொன்றாலொத்த இன்னாதவறறைச் செய்தாராயினும்,—அவர் செய்த நன்று ஒன்று உள்ளக் கெடும் - உடலெல்லாம் அவர்செய்த நன்மையொன்றனையும் நினைக்க இல்லையாம். எ — று.

நினைத்துணை பனைதுணையாகக் கொள்ளப்படுதலின், அவ்வொன்றுமே அவர்லறறெல்லாங் கெடுக்குமென்பதாம். இதனான் நன்றல்லது அன்றே மறக்குந்திறங் கூறப்பட்டது. (௯)

௧௧௦. எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு. ௧௦.

இ — ள். எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வு உண்டாம் - பெரிய வறங்களைச் சிதைத்தார்க்கும் பாவத்தினீங்கும் வாயிலுண்டாம்;— செய் நன்றி கொன்ற மகற்கு உய்வு இல்லை - ஒருவன் செய்த நன்றியைச் சிதைத்த மகனுக்கு அஃதில்லை. எ — று.

பெரியவறங்களைச் சிதைத்தலாவது ஆன்முலையறுத்தலும், மகளிர்கருவினைச் சிதைத்தலும், பார்ப்பார்த்தபுதலும் முதலிய பாதகங்களைச் செய்தல். * இதனாற் செய்நன்றிகோறலின் கொடுமை கூறப்பட்டது. (௧௦)

---

௧௨ ம் அதி.—நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது பகை நொதுமல் நண்பென்னும் மூன்றுபகுதியினும் அறத்தின்வழுவாது ஒப்ப நிற்கு நிலைமை. இது, நன்றிசெய்தார் மாட்டு அந்நன்றியினை நினைத்தவழிச் சிதையுமன்றே அவ்விடத்துஞ் சிதையலாகாதென்றற்கு, செய்ந்நன்றியறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககக. தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாற்பட் டொழுகப் பெறின். க.

இ – ள். தகுதி என ஒன்றே நன்று - நடுவுநிலைமையென்று சொல்லப்படும் ஓரறமுமே நன்று,—பகுதியான் பாற்பட்டு ஒழுகப் பெறின் - பகை நொதுமல் நண்பென்னும் பகுதிதோறும் தன்முறைமையை விடாதொழுகப்பெறின். எ – று.

தகுதியுடையதனைத் தகுதியென்றார். "ஊரானோர் தேவகுலம்" என்பது போலப் பகுதியானென்புழி ஆனுருபு தோறுமென்பதன்பொருட்டாய் நின்றது. பெறினென்பது அவ்வொழுக்கத்தருமைதோன்ற நின்றது. இதனான் நடுவுநிலைமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

கக௨. செப்ப முடையவ னாக்கஞ் சிதைவின்றி
யெச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து. ௨.

இ – ள். செப்பம் உடையவன் ஆக்கம் - நடுவுநிலைமையையுடைய

உடையவனது செல்வம்—சிதைவு இன்றி எச்சத்திற்கு ஏமாப்பு உடைத்து - பிறர்செல்வம்போல் அழிவின்றி அவன் வழியிலுள்ளார்க்கும் வலியாதலையுடைத்து. எ — று.

* புறநானூறு, ௩௪ - ஆன்முலை யறுத்த வறனி லோர்க்கும்—மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கும்—குரவர்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்—வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முளவே—நிலம்புடை பெயர்வ தாயினுமொருவன்—செய்தி கொன்றோர்க் குய்தி யில்லென்—றறம்பாடின்றே யாயிழை கணவ. கழுவாய - பிராயச் சித்தம்.

௧௨-ம் அதி.—நடுவுநிலைமை.

விகாரத்தாற்றொக்க எச்சவும்மையான் இறக்குந் துணையும் அவன்றனக்கும் ஏமாப்புடைத்தென்பது பெற்றாம். அறத்தோடு வருதலின், அன்னதாயிற்று. தானிறந்தவழி எஞ்சிநிற்பதாகலின், எச்சமென்றார். (௨)

௧௧௩. நன்றே தரினு நடுவிகந்தா மாக்கத்தை
அன்றே யொழிய விடல். ௩.

இ — ள். நன்றே தரினும் - தீங்கின்றி நன்மையே பயந்ததாயினும்,—நடுவு இகந்து ஆம் ஆக்கத்தை அன்றே ஒழிய விடல் - நடுவுநிலையொழிதலான் உண்டாகின்ற ஆக்கத்தை அப்பொழுதே யொழியவிடுக. எ — று.

நன்மை பயவாமையின், நன்றே தரினு மென்றார். இகந்தலானென்பது இகந்தெனத் திரிந்துநின்றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் முறையே நடுவுநிலைமையான் வந்த செல்வம் நன்மை பயத்தலும், ஏனைச்செல்வம் தீமை பயத்தலுங் கூறப்பட்டன. (௩)

ககச. தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சத்தாற் காணப் படும். ச.

இ — ள். தக்கார் தகவிலர் என்பது-இவர் நடுவுநிலைமையுடையர் இவர் நடுவுநிலைமையிலரென்னும் விசேடம்—அவரவர் எச்சத்தால் காணப்படும்—அவரவருடைய நன்மக்களது உண்மையானும் இன்மையானும் அறியப்படும். எ — று.

தக்கார்க்கெச்சமுண்டாதலும் தகவிலார்க்கில்லையாதலும் ஒருதலையாகலின், இருதிறத்தாரையும் அறிதற்கு அவை குறியாயின. இதனால் தக்காரையுந் தகவிலாரையும் அறியுமாறு கூறப்பட்டது.

ககரு. கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. ரு.

இ — ள். கேடும் பெருக்கமும் இல் அல்ல - தீவினையாற்கேடும் நல்வினையாற்பெருக்கமும் யாவர்க்கும் முன்னே அமைந்து கிடந்தன;—நெஞ்சத்துக் கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி - அவ்வாறறிந்து அவை காரணமாக மனத்தின்கட்கோடாமையே அறிவானமைந்தார்க்கு அழகாவது. எ — று.

அவை காரணமாகக் கோடுதலாவது அவை இப்பொழுது வருவனவாகக் கருதிக் கேடுவாராமையைக்குறித்தும் பெருக்கம் வருத

க்குறித்தும் ஒருதலைக்கணிற்றல், அவற்றிற்குக் காரணம் பழவி ாயே, கோடுதலன்று என உண்மையுணர்ந்து நடுவுநிற்றல் சால் லை யழகுசெய்தலின், சான்றோர்க்கணியென்றார். (கு)

ககஅ. கெடுவல்யா னென்ப தறிகதன் னெஞ்ச
நடுவொரீஇ யல்ல செயின். அ.

இ—ள். தன் நெஞ்சம் நடுவு ஒரீஇ அல்ல செயின் - ஒருவன் ன்னெஞ்சம் நடுவுநிற்றலையொழிந்து நடுவல்லவற்றைச் செய்ய னைக்குமாயின்,—யான் கெடுவல் என்பது அறிக - அந்நினைவை ான் கெடக்கடவேனென்றுணரும் உற்பாதமாக அறிக. எ - று.

நினைத்தலும் செய்தலோடொக்குமாகலின், செயினென்றார்.()

ககஎ. கெடுவாக வையா துலக நடுவாக
நன்றிக்கட் டங்கியான் றாழ்வு. எ.

இ—ள். நடுவாக நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு - நடுவாக ன்று அறத்தின்கண்ணே தங்கினவனது வறுமையை—கெடுவாக ்வையாது உலகம் - வறுமையென்று கருதார் உயர்ந்தோர். எ — று.

கெடுவென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். செல்வமென்று கொள்ளுவரென்பது குறிப்பெச்சம். இவை மூன்றுபாட்டானும், முறையே கேடும்பெருக்கமுங் கோடுதலான் வாராவென்பதூஉம், கோடுதல் கேட்டிற்கேதுவாமென்பதூஉம், கோடாதவன்றாழ்வு கேடன்றென்பதூஉம், கூறப்பட்டன. (எ)

ககஅ. சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொ
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. அ. [ருபாற்

இ — ள். சமன் செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போல் - முன்னே தான் சமனாகநின்று பின் தன்கண் வைத்த பாரத்தை வரையறுக்குந் துலாம்போல — அமைந்து ஒருபால் கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி - இலக்கணங்களானமைந்து ஒருபக்கத்துக் கோடாமை சான்றோர்க்கு அழகாம். எ — று.

உவமையடையாகிய சமன்செய்தலும் சீர்தூக்கலும் பொருட்கண்ணும், பொருளடையாகிய அமைதலும் ஒருபாற்கோடாமையும் உவமைக்கண்ணும், கூட்டி, சான்றோர் சீர்தூக்கலாவது நடைவிடை * களாற் கேட்டவற்றை ஊழான் † உள்ளவாறுணர்தலாக

* நடை - ஆக்ஷேபம். விடை - சமாதானம் † ஊழ் - முறைமை.

வும், ஒருபாற்கோடாமையாவது அவ்வுள்ளவாற்றை மறையாது பகைச் சொருமல் நட்பென்னும் மூன்றுதிறத்தார்க்கும் ஒப்பக்கூறுதலாகவும், உரைக்க. இலக்கணங்களாலமைதல் இருவழியும் ஏற்பனகொள்க. (அ)

ககசு. சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா
வுட்கோட்ட மின்மை பெறின். கூ.

இ — ள். செப்பம் சொற்கோட்டம் இல்லது - நடுவுநிலைமையாவது சொல்லின்கட்கோடுதலில்லாததாம்,—உட்கோட்டம் இன்மை ஒருதலையாப் பெறின் - அஃதன்னதாவது மனத்தின்கட்கோட்டமின்மையைத் திண்ணிதாகப் பெறின். எ — று.

சொல் வழுமான் அறத்தைச் சொல்லுஞ்சொல். காரணம்பற்றி ஒருபாற்கோடாதமனத்தோடு கூடுமாயின், அறங்கிடந்தவாறு சொல்லுதல் நடுவுநிலைமையாமெனவே, அதனோடு கூடாதாயின் அவ்வாறு சொல்லுதல் நடுவுநிலைமையன்றென்பது பெறப்பட்டது. ()

கஉ0, வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுந் தமபோற் செயின். க0.

இ — ள். பிறவும் தமபோல் பேணிச் செயின் - பிறர்பொருளையுந் தம்பொருள்போலப் பேணிச் செய்யின்,—வாணிகம் செய்வார்

க்கு வாணிகம்-வாணிகஞ்செய்வார்க்கு நன்குபய வாணிகமாம். எ-று.

பிறவுந்தமபோற்செய்தலாவது கொள்வது மிகையுங் கொடுப்பது குறையுமாகாமல் ஒப்பநாடிச் செய்தல். இப்பாட்டு மூன்றனுள், முன்னையவிரண்டும் அவையத்தாரை நோக்கின, ஏனையது வாணிகரை நோக்கிற்று, அவ்விருதிறத்தார்க்கும் இவ்வறம் வேறுகச் சிறந்தமையின். (௰)

௧௩-ம் அதி.—அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது மெய், மொழி, மனங்கள் நெறியிற்செல்லாது அடங்குதலுடையனாதல். அஃது எல்லார்க்குந்தம்போற்றன்குற்றமுங்காணும் நடுவுநிலைமையுடையார்க்காதலின், இது நடுவுநிலைமை பின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௨௧. அடக்க மமரரு ளுய்க்கு மடங்காமை
யாரிரு ளுய்த்து விடும். ௧.

[illegible]

இ-ள். அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் - ஒருவனை அடக்கமாகியவறம் பின்தேவருலகத்துய்க்கும்;—அடங்காமை ஆர் இருள் உய்த்துவிடும் - அடங்காமையாகியபாவம் தங்குதற்கரிய இருளின்கட்செலுத்தும். எ-று.

இருளென்பது ஓர்நரகவிசேடம். "எல்லாம் - பொருளிற் பிறந்து விடும்" * என்றாற்போல உய்த்துவிடுமென்பது ஒருசொல்லாய் நின்றது. (க)

கஉஉ. காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க
மதனினூஉங் கில்லை யுயிர்க்கு. உ.

இ - ள். உயிர்க்கு அதனின் ஊங்கு ஆக்கம் இல்லை - உயிர்கட்கு அடக்கத்தின்மிக்க செல்வமில்லை;—அடக்கத்தைப் பொருளாக் காக்க - ஆகலான் அவ்வடக்கத்தை உறுதிப்பொருளாகக் கொண்டு அழியாமற்காக்க. எ - று.

உயிரென்பது சாதியொருமை. அஃது ஈண்டு மக்களுயிர்மேனின்றது, அறிந்தடங்கிப்பயன்கொள்வது அதுவேயாகலின். (உ)

கஉங. செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந்
தாற்றி னடங்கப் பெறின். ங.

இ - ள். அறிவு அறிந்து ஆற்றின் அடங்கப்பெறின் - அடங்குதலே நமக்கு அறிவாவதென்றறிந்து நெறியானே ஒருவன் அடங்கப்பெறின்,—செறிவு அறிந்து சீர்மை பயக்கும் - அவ்வடக்கம் நல்லோரானறியப்பட்டு அவனுக்கு விழுப்பத்தைக் கொடுக்கும். எ - று.

இல்வாழ்வானுக்கு அடங்குநெறியாவது மெய்ம்முதன் மூன்றும் தன்வயத்தவாதல். (ங)

௧௨௪. நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றோற்ற
மலையினு மாணப் பெரிது. ௪.

இ-ள். நிலையின் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம் - இல்வாழ்க்கையாகிய தன்னெறியின் வேறுபடாது நின்று அடங்கினவனது உயர்ச்சி—மலையினும் மாணப்பெரிது - மலையினுயர்ச்சியினும் மிகப்பெரிது. எ-று.

---

* [illegible]மணிக்கடிகை,—எ.—கல்லிற் பிறக்குங் கதிர்மணி க[illegible] [illegible]லிற் பிறக்கு முயர்மதி - மெல்ல—வருளிற் பிறக்[illegible] [illegible]ம்—பொருளிற் பிறந்து விடும்.

திரியாதடங்குதல் பொறிகளாற் புலன்களை நுகராநின்றே யடங்குதல். | மலை ஆகுபெயர். (௪)

௧௨௫. எல்லார்க்கு நன்றாம் பணித லவருள்ளுஞ்
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து. ௫.

இ-ள். பணிதல் எல்லார்க்கும் நன்றாம் - பெருமிதமின்றியடங்குதல் எல்லார்க்கும் ஒப்ப நன்றேயெனினும்;—அவருள்ளும் செல்வர்க்கே செல்வந்தகைத்து - அவ்வெல்லாருள்ளுஞ் செல்வமுடையார்க்கே வேறொருசெல்வமாஞ்சிறப்பினையுடைத்து. எ-று.

பெருமிதத்தினைச்செய்யுங் கல்வியுங் குடிப்பிறப்புமுடையார் அஃதின்றி அவை தம்மானேயடங்கியவழி அவ்வடக்கஞ் சிறந்து காட்டாதாகலின், செல்வர்க்கே செல்வந்தகைத்தென்றார், செல்வத்தகைத்தென்பது மெலிந்துநின்றது. பொதுவென்பாரையுமுட

ம்பட்டுச் சிறப்பாதல் கூறியவாறு. இவையைந்துபாட்டானும் பொதுவகையான் அடக்கத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௫)

௧௨௬. ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றி
னெழுமையு மேமாப் புடைத்து. ௬.

இ - ள். ஆமைபோல் ஒருமையுள் ஐந்து அடக்கல் ஆற்றின் — ஆமைபோல ஒருவன் ஒருபிறப்பின்கண் ஐம்பொறிகளையுமடக்க வல்லனாயின்,—எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து - அவ்வன்மை அவனுக்கு எழுபிறப்பின்கண்ணும் அரணாதலையுடைத்து. எ - று.

ஆமை ஐந்துறுப்பினையும் இடர்புகுதாமல் அடக்குமாறு போல இவனும் ஐம்பொறிகளையும் பாவம்புகுதாமலடக்கவேண்டுமென்பார், ஆமைபோலென்றார். | ஒருமைக்கட்செய்தவினையின் பயன் எழுமையுந்தொடருமென்பது இதனானறிக. இதனான் மெய்யடக்கங்கூறப்பட்டது. (௬)

௧௨௭. யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு. ௭.

இ - ள். யா காவாராயினும் நா காக்க - தம்மாற் காக்கப்படுவனவெல்லாவற்றையுங் காக்கமாட்டாராயினும் நாவொன்றனையுங் காக்க;—காவாக்கால் சொல்லிழுக்குப்பட்டுச்சோகாப்பர்-அதனைக் காவாராயிற் சொற்குற்றத்தின் கட்பட்டுத்தாமே துன்புறுவர். எ-று.

யாவென்பது அஃறிணைப்பன்மைவினாப்பெயர். அஃது ஈண்டு எஞ்சாமையுணர நின்றது. | முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

சொற்குற்றம் சொல்லின்கட்டோன்றுங்குற்றம். நல்லாப்பர் செம் மரப்பர் என்பனபோலச் சோகாப்பரென்பது ஒருசொல். (எ)

**கஉஅ. ஒன்றானுந் தீச்சொற்பொருட்பய னுண்டாயி
னன்றாகா தாகி விடும். அ.**

இ — ள். தீச்சொற்பொருட்பயன் ஒன்றானும் உண்டாயின் — தீயவாகிய சொற்களின் பொருள்களாற் பிறர்க்கு வருந்துன்ப மொன்றாயினும் ஒருவன்பக்க லுண்டாவதாயின்,—நன்று ஆகா தாகிவிடும் — அவனுக்குப பிறவறங்களானுண்டான நன்மை தீதா யவிடும். எ - று.

தீயசொல்லாவன தீங்குபயக்கும் பொய், குறளை, கடுஞ்சொ ல்லென்பன. ஒருவன் நல்லவாகச்சொல்லுஞ் சொறகளின்கண் ணே ஒன்றாயினு ந தீச்சொறபடும் பொருளினது பயன் பிறர்க்கு ண்டாவதாயினென்றுரைபபாருமுளர். (அ)

**கஉகூ. தீயினாற் சுட்டபு ணுள்ளாறு மாறாதே
நாவினாற் சுட்ட வடு. கூ.**

இ - ள். தீயினால் சுட்ட புண் உள் ஆறும் — ஒருவனையொரு வன் தீயினாறசுட்டபுண் \ மெயக்கட்கிடப்பினும் மனத்தின்கண் அப்பொழுதேயாறும்,—நாவினால் சுட்டவடு ஆறாது — அவ்வாற ன்றி வெவ்வுரையுடையநாவினாற சுட்டவடு அதன்கண்ணும் எஞ் ஞான்றுமாறாது. எ - று.

ஆறிப்போதலால் தீயினாற்சுட்டதனைப் புண்ணென்றும், ஆறு துகிடத்தலால் நாவினாற்சுட்டதனை வடுவென்றுங்கூறினார். தீயும் வெவ்வுரையுஞ் சுடுதற்றொழிலான் ஒக்குமாயினும், ஆறுமையாற் தீயினும் வெவ்வுரைகொடிதென்பது போதரலின், இது குறிப்பான்வந்த வேற்றுமையலங்காரம். இவைமூன்றுபாட்டானும் மொழியடக்கங்கூறப்பட்டது. (கூ)

கங0. கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி
யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து. க0.

இ - ள். கதம் காத்துக் கற்று அடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி— மனத்தின்கண் வெகுளிதோன்றாமற் காத்துக் கல்வியுடையனா யடங்குதலை வல்லவனது செவ்வியை—அறம் பார்க்கும் ஆற்றின் நுழைந்து - அறக்கடவுள் பாராநிற்கும் அவனையடையும் நெறியின்கட் சென்று. எ - று.

அடங்குதல் மனம் புறத்துப் பரவாது அறத்தின்கண்ணே நிற்றல்.| செவ்வி தன்குறைகூறுதற்கேற்ற மன மொழி முகங்கள் இனியனாங் காலம். இப்பெற்றியானை அறந் தானே சென்றடையுமென்பதாம். இதனான் மனவடக்கங் கூறப்பட்டது. (௪0)

கசம் அதி.—ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்குமோதப்பட்ட ஒழுக்கத்தினையுடையராதல். இது, மெய்ம்முதலிய அடங்கினார்க் கல்லது முடியாதாகலின், அடக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப் பட்டது.

கங்க. ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்க
முயிரினு மோம்பப் படும். க.

இ - ள். ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் - ஒழுக்கம் எல்லார்க் குஞ் சிறப்பினைத் தருதலான்,—ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப்படும் — அவ்வொழுக்கம் உயிரினும் பாதுகாக்கப்படும். எ - று.

உயர்ந்தார்க்கும் இழிந்தார்க்கும் ஒப்ப விழுப்பந்தருதலின், பொதுப்படக்கூறினார். ஈட்டு வருவிக்கப்பட்டது. அதனால் அங் ஙனம் விழுப்பந்தருவதாயது ஒழுக்கமென்பது பெற்றாம். உயிர் எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாயினும் ஒழுக்கம்போல விழுப்பந் தாராமையின், உயிரினுமோம்பப்படுமென்றார். (ச)

கஙஉ. பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித்
தேரினு மஃதே துணை. உ.

இ — ள். ஒழுக்கம் ஓம்பிப் பரிந்து காக்க - ஒழுக்கத்தினை ஒன் றாலும் அழிவுபடாமற்பேணி வருந்தியுங்காக்க;—தெரிந்து ஓம்பித் தேரினும் துணை அஃதே - அறங்கள் பலவற்றையுமாராய்ந்து இவ ற்றுள் இருமைக்குந்துணையாவது யாதென்று மனத்தையொருக் கித் தேர்ந்தாலும் துணையாய முடிவது அவ்வொழுக்கமேயாக லான். எ - று.

பரிந்துமென்னுமும்மை விசாரத்தாற்றொக்கது. இவையிரண்டொட்டானும் ஒழுக்கத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

கங௩. ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க
மிழிந்த பிறப்பாய் விடும். ௩.
கஎ ம் அதி.—ஒழுக்கமுடைமை. ௬௫

இ - ள். ஒழுக்கமுடைமை குடிமை - எல்லார்க்குந் தத்தம் வருணத்திற்கேற்ற ஒழுக்கமுடைமை குலனுடைமையாம்,—இழுக்கம் இழிந்த பிறப்பாய் விடும் - அவ்வொழுக்கத்திற்றவறுதல் அவ்வருணத்திற் றாழ்ந்த வருணமாய்விடும். எ - று.

பிறந்த வருணத்துள் இழிந்தகுலத்தாராயினும் ஒழுக்கமுடையராக உயர்குலத்தராவராகலின குடிமையாமென்றும், உயர்ந்தவருணத்துப் பிறந்தாராயினும் ஒழுக்கத்திற்றவறத் தாழ்ந்த வருணத்தராவராகலின் இழிநத பிறப்பாய விடுமென்றுங் கூறினார். உள்வழிப்படுங் குணத்தினும் இல்வழிப்படுங்குற்றம் பெரிதென்றவாறு. பயன் இடையீடின்றி யெய்துதலின், அவ்விரைவு பற்றி அவ்வேதுவாகிய வினைகளே பயனாகவோதப்பட்டன. (௩)

கங௪. மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும். ௪.

இ - ள். ஒத்து மறப்பினும் கொளலாகும் - கற்ற வேதத்தினை மறந்தானாயினும் அவ்வருணங்கெடாமையிற் பின்னும் அஃதோதிக் கொளலாம்;—பார்ப்பான் பிறப்பு ஒழுக்கம் குன்றக் கெடும் - அந்தணனது உயர்நதவருணம் தன்னொழுக்கங்குன்றக் கெடும். எ - று.

மறந்தவழி இழிகுலத்தனுமாகலின், மறக்கலாகாதென்னுங் கருத்தான், மறப்பினுமெனறா. சிறப்புடைவருணத்திற்கு மொழிந்தமையின, இஃது ஏனைய வருணங்கட்குங் கொள்ளப்படும். (௪)

கஙரு. அழுக்கா றுடையான்க ணாக்கம்போன் றில்லை யொழுக்க மிலான்க ணுயர்வு. ரு.

இ - ள். அழுக்காறு உடையான்கண் ஆக்கம் போன்று - அழுக்காறுடையான்மாட்டு ஆக்கமில்லாதாம்போல—ஒழுக்கம் இலான்கண் உயர்வு இல்லை - ஒழுக்கமில்லாதவன்மாட்டும் உயர்ச்சியில்லை. எ - று.

உவமையான் ஒழுக்கமில்லாதவன் சுற்றத்திற்கும் உயர்ச்சியில்லையென்பது பெற்றும்; என்னை? "கொடுப்பதழுக்கறுப்பான் சுற்ற" * மும் கல்கூர்தலின். உயர்வு உயர்குலமாதல். (ரு)

கஙசு. ஒழுக்கத்தி னொல்கா ருரவோ ரிழுக்கத்தி னேதம் படுபாக் கறிந்து. சு.

* திருக்குறள், கசுசு.

இல் கச-ம் அதி.—ஒழுக்கமுடைமை.

இ - ள். ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் - செய்தற்கருமை நோக்கி ஒழுக்கத்திற் சுருங்கார் மனவலியுடையார்,—இழுக்கத்

தின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து - அவ்விழுக்கத்தால் தமக்கிழிகுல மாகிய குற்றமுண்டாமாற்றை அறிந்து. எ - று.

ஒழுக்கத்திறசுருக்கம் அதனை யுடையார்மேலேற்றப்பட்டது. கொண்ட விரதம் விடாமைபற்றி, உரவோரென்றார். (௬)

கங௭. ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
னெய்துவ ரெய்தாப் பழி. ௭.

இ - ள். ஒழுக்கத்தின் மேன்மை எயதுவர் - எல்லாரும் ஒழுக்கத்தானே மேம்பாட்டையெயதுவா,—இழுக்கத்தின் எயதாப் பழி எயதுவர் - அதனினின்றிழுக்குதலானே தாம் எய்துதற்குரித்தல்லாத பழியையெயதுவா. எ - று.

பகைபற்றி அடாப்பழி கூறியவழி அதனையும் இழுக்கம்பற்றி உலகம் அடுக்குமென்று கொள்ளுமாகலின், எய்தாப்பழி யெயதுவரென்றார். இவையைந்துபாட்டானும் ஒழுக்கம் உள்வழிப்படுங் குணமும் இல்வழிப்படுங் குற்றமுங் கூறப்பட்டன. (௭)

கங௮ நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க
மென்று மிடும்பை தரும். ௮.

இ - ள். நல்லொழுக்கம் நன்றிக்கு வித்தாகும் - ஒருவனுக்கு நல்லவொழுக்கம் அறத்திற்குங் காரணமாய இருமையினும் இன்பம் பயக்கும்;—தீயொழுக்கம் என்றும் இடும்பை தரும் - தீயவொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாய இருமையினுந் துன்பம பயக்கும். எ - று.

நன்றிக்கு வித்தாகுமென்றதனால் தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாதலும், இடும்பைதருமென்றதனால் நல்லொழுக்கம் இன்பந்தருதலும் பெற்றாம், ஒன்றுநின்றே ஏனையதை முடிக்குமாகலின். இதனாற் பின்விளைவு கூறப்பட்டது. (அ)

கங்கூ. ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொலல். கூ.

இ - ள். வழுக்கியும் தீய வாயால் சொலல் - மறந்தும் தீய சொற்களைத் தம்வாயாற் சொல்லுந் தொழில்கள்—ஒழுக்கமுடையவர்க்கு ஒல்லா - ஒழுக்கமுடையவர்க்கு முடியா. எ - று.

கறு ம் அதி.—பிறனில்விழையாமை. ருஎ

தீயசொற்களாவன பிறர்க்குத் தீங்கு பயக்கும் பொய்முதலியனவும் வருணத்திற்கு உரியவல்லனவுமாம். அவற்றது பன்மையாற் சொல்லுதற்றொழில் பலவாயின. சொல் சாதியொருமை. சொல்லெனவே அமைந்திருக்க வாயாலென வேண்டாது கூறினார், நல்லசொற்கள் பயின்றதெனத் தாம் வேண்டியதன்சிறப்பு முடித்தற்கு. இதனை வடநூலார் தாற்பரியமென்ப. (கூ)

கசா௦. உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றுங்
கல்லா ரறிவிலா தார். க௦.

இ — ள். உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் கல்லார் - உலகத்தோடு பொருந்த வொழுகுதலைக் கல்லாதார்,—பல கற்றும் அறிவிலா தார் - பலநூல்களையுங் கற்றாராயினும், அறிவிலாதார். எ - று.

உலகத்தோடு பொருந்தவொழுகுதலாவது உயர்ந்தோர் பலரும் ஒழுகியவாற்றான் ஒழுகுதல். அறநூல்சொல்லியவற்றுள் இக்காலத்திற்கு ஏலாதனவொழிந்த சொல்லாதனவறறுள் ஏற்பன கொண்டு வருதலான அவையுமடங்க உலகத்தோடொட்டவென்றும், கல்விக்குப் பயன் அறிவும் அறிவிற்குப் பயன் ஒழுக்கமுமாகலின் அவ்வொழுகுதலைக் கல்லாதார் பலகற்றுமறிவிலாதாரென்றுங் கூறினார். ஒழுகுதலைக் கற்றலாவது அடிப்படுதல். இவையிரண்டுபாட்டாலும் சொல்லானுஞ் செயலானும் வருமொழுக்கங்களெல்லாம் ஒருவாற்றாற் றொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (௧௦)

---

௧௫ ம் அதி.—பிறனில்விழையாமை.

அஃதாவது காம மயக்கத்தாற் பிறனுடைய இல்லாளை விரும்பாமை. இஃது, ஒழுக்க முடையார் மாட்டே நிகழ்வதாகலின், ஒழுக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௪௧. பிறன்பொருளாட்பெட்டொழுகும்பேதைமைஞா
தறம்பொருள் கண்டார்க ணில். [லத்

இ - ள். பிறன் பொருளாட் பெட்டு ஒழுகும் பேதைமை - பிறனுக்குப் பொருளாந் தன்மையையுடையாளைக் காதலித்தொழுகுகின்ற அறியாமை—ஞாலத்து அறம் பொருள் கண்டார்கண் இல் - ஞாலத்தின்கண் அறநூலையும் பொருணூலையும் ஆராய்ந்தறிந்தார்மாட்டில்லை. எ - று.

௧ழ௪ம் அதி.—பிறனில்விழையாமை.

பிறன்பொருள் பிறனுடைமை. அறம் பொருளென்பன ஆகுபெயர். செவ்வெண்ணின்றொகை தொக்குநின்றது. இன்பமொன்றையே நோக்கும் இன்பநூலுடையார் இத்தீயொழுக்கத்தையும் பரகீயமென்று * கூறுவராகலின், அறம் பொருள் கண்டார்கணில்லென்றார்; எனவே, அப்பேதைமையுடையார்மாட்டு அறமும் பொருளும் இல்லையெனபது பெறப்பட்டது. (௧)

௧௪௨. அறன்கடை நின்றாரு ளெல்லாம் பிறன்கடை
நின்றாரிற் பேதையா ரில். ௨.

இ - ள். அறன்கடை நின்றாருள் எல்லாம் - காமங் காரணமாகப் பாவத்தின்கண் நின்றாரெல்லாருள்ளும்—பிறன்கடை நின்றாரின் பேதையார் இல் - பிறனில்லாளைக் காதலித்து அவன் வாயிற்கட்சென்று நின்றார்போலப் பேதையாரில்லை. எ - று.

அறத்தினீக்கப்பட்டமையின், அறன் கடையென்றார். அறன் கடை நின்றபெண்வழிச் செல்வாரும் வரைவின் மகளிரோடும் இழி குலமகளிரோடுங் கூடி இன்பநுகர்வாரும்போல அறமும் பொரு ளும் இழத்தலேயன்றிப், பிறன்கடை நின்றார் அச்சத்தால் தாங் கருதிய இன்பமும் இழக்கின்றாராகலின், பேதையாரில்லென்றார்; எனவே, இன்பமுமில்லையெனபது பெறப்பட்டது. (உ)

கசஙு. விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரிற் தீமை புரிந்தொழுகு வார். ௩.

இ - ள். மன்ற தெளிந்தார் இல் தீமை புரிந்து ஒழுகுவார் தம்மை ஐயுறாதாரில்லாள்கணணே பாவஞ்செய்தலை விரும்பியொ ழுகுவார்,—விளிந்தாரின் வேறு அல்லர் - உயிருடையரேனும், இறந்தாரேயாவர்.

அறம் பொருளின்பங்களாகிய பயன் உயிரெய்தாமையின், விளிந்தாரின் வேறல்லரென்றும், அவர் தீமை புரிந்தொழுகுவது இல்லுடையவரது தெளிவுபற்றியாகலின் தெளிந்தாரில்லென்றுங் கூறினார். (௩)

கசச. எனைத்துணைய ராயினு மென்னாந் தினைத்துணையுந் தேரான் பிறனில் புகல். ௪.

இ - ள். எனைத்துணையராயினும் என்னும் - எத்துணைபெரு மையுடையராயினும் ஒருவர்க்கு யாதாய முடியும்—தினைத்துணை

---

* பரயேம் — பிறற்குரியது.

பும் தேரான் பிறன் இல் புகல்-காமமயக்கத்தால் நினையளவுந் தம் பிழையையோராது பிறனுடைய இல்லின்கட்புகுதல்! எ - று.

இந்திரன்போல எல்லாப்பெருமையுமிழந்து சிறுமையெய்தல் நோக்கி, "என்றுமென்றார். "என்னீ ரறியாதீர் போல விவைகூறி— னின்னீர வல்ல நெடுந்தகாய்" * என்புழிப்போல உயர்த்தற்கட் பன்மை யொருமை மயங்கிற்று. தேரான்பிறனென்பதனைத் தம மை ஐயுறுத பிறனென் றுரைபபாருமுளர். (ச)

கசடு. எளிதென வில்லிறப்பா னெய்துமெஞ் ஞான்றும் விளியாது நிற்கும் பழி. ரு.

இ — ள். எளிது என இல் இறப்பான் - எய்துதலெளிதென்று கருதிப் பின்விளைவு கருதாது பிறனில்லின்கணிறப்பான்—விளி யாது எஞ்ஞான்றும் நிறகும் பழி யெயதும் - மாயதலின்றி எஞ் ஞான்றும் நிலைநிற்குங் குடிபபழியினையெயதும். எ — று.

இல்லின்கணிறத்தல் இல்லாள்கண் நெறிகடந்து சேறல். (ரு)

கசசு. பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண். சு.

இ — ள். இல் இறப்பான்கண் - பிறனில்லாள்கண் நெறிகடந்து செல்வானிடத்து—பகை பாவம் அச்சம் பழி என நான்கும் இகவாவாம் - பகையும் பாவமும் அச்சமுங் குடிப்பழியுமென்னும் இந்நான்கு குற்றமும் ஒருகாலும் நீங்காவாம். எ — று.

எனவே, இருமையுமிழத்தல் பெற்றாம். இவையாறுபாட்டானும் பிறனில்விழைவான்கட் குற்றங் கூறப்பட்டது. (சு)

கசஎ. அறனியலானில்வாழ்வானென்பான்பிறனியலாள்
பெண்மை நயவா தவன். எ

இ — ள். அறனியலான் இல்வாழ்வான் என்பான் - அறனாகிய இயல்போடுகூடி இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான்—பிறன் இயலாள் பெண்மை நயவாதவன் - பிறனுக்குரிமை பூண்டு அவனுடைய இயல்பின்கண்ணே நிற்பாளது பெண்டன்மையை விரும்பாதவன். எ — று.

‡ ஆறுருபு ஈண்டு உடனிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது. இல்லறஞ் செய்வானெனப்படுவான் அவனே யென்பதாம். (எ)

* கலித்தொகை, பாலைக்கலி, ௫-ம் பாட்டு.

௯0 கரு ம் அதி.—பிறனில்விழையாமை.

கசஅ. பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்
கறனொன்றோ வான்ற வொழுக்கு. அ.

இ - ள். பிறன் மனை நோக்காத பேர் ஆண்மை - பிறன் மனையாளை உட்கொள்ளாத பெரிய ஆண்டகைமை—சான்றோர்க்கு அறன் ஒன்றோ ஆன்ற ஒழுக்கு - சால்புடையார்க்கு அறனுமாம் நிரம்பியவொழுக்கமுமாம். எ - று.

புறப்பகைகளை அடக்கும் ஆண்மையுடையார்க்கும் உட்பகையாகிய காமம் அடக்குதற்கருமையின், அதனையடக்கிய ஆண்மையைப் பேராண்மையென்றார். ஒன்றோவென்பது எண்ணிடைச்சொல். செய்தற்கரிய அறனும் ஒழுக்கமும் இதனைச் செய்யாமையே பயக்குமென்பதாம். (அ)

கசகூ. நலக்குரியார் யாரெனி னாமநீர் வைப்பிற்
பிறற்குரியா டோடோயா தார். கூ.

இ - ள். நாம நீர் வைப்பின் - அச்சந் தருங் கடலாற் சூழப்பட்ட உலகத்து—நலக்கு உரியார் யார் எனின் - எல்லாநன்மைகளும் எய்துதற்குரியார் யாவரெனின்,—பிறற்கு உரியாள் தோள் தோயாதார் - பிறனொருவனுக்கு உரிமையாகியாளுடைய தோளைச் சேராதார். எ - று.

அகலம், ஆழம், பொருளுடைமை முதலியவற்றான் அளவிடப்படாமையின், நாம நீரென்றார். நலத்திற்கென்பது நலக்கெனக் குறைந்து நின்றது. உரிச்சொல் ஈறு திரிந்து நின்றது. * இருமையினும் நன்மையெய்துவரென்பதாம். (கூ)

கரு௦. அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரையாள்
பெண்மை நயவாமை நன்று. க௦.

இ-ள். அறன் வரையான் அல்ல செயினும் - ஒருவன் அறத்தைத் தனக்குரித்தாகச் செய்யாத பாவங்களைச் செய்யுமாயினும்,—பிறன்வரையாள் பெண்மை நயவாமை நன்று - அவனுக்குப் பிறனெல்லைக்கணிற்பாளது பெண்மையை விரும்பாமையுண்டாயின், அது நன்று. எ - று.

இக்குணமே மேற்பட்டுத் தோன்றுமென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் பிறனில் விழையாதான்கட் குணங் கூறப்பட்டது.

---

* நாம் என்றது நாம எனத் திரிந்து நின்றது.

கூம் அதி.—பொறையுடைமை.

அஃதாவது காரணம் பற்றியாதல் மடமையானாதல் ஒருவன் தமக்கு மிகை செய்தவழித் தாமும் அதனை அவன்கட்செயயாது பொறுத்தலையுடையராதல். நெறியினீங்கிய செய்தாரையும் பொறுக்கவேண்டுமென்றற்கு, இது பிறனில்விழையாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கடுக. அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை. க.

இ—ள். அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போல - தன்னையகழ்வாரை வீழாமற்றாங்கு நிலம்போல—தம்மை இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை - தம்மை அவமதிப்பாரைப் பொறுத்தல் தலையாயவறம். எ — று.

இகழ்தல் மிகையாயின செய்தலும், சொல்லுதலும். (க)

கருஉ. பொறுத்த லிறப்பினை யென்று மதனை
மறதத லதனினு நன்று. உ.

இ — ள். என்றும் இறப்பினைப் பொறுத்தல் - பொறை நன்றாகலால், தாமொறுத்தற்கு இயன்ற காலத்தும் பிறர் செய்த மிகையைப் பொறுக்க,—அதனை மறத்தல் அதனினும் நன்று - அதனை உட்கொள்ளாது அப்பொழுதே மறத்தல் பெறின், அப்பொறையினும் நன்று. எ — று.

மிகையென்றது மேற்சொல்லிய இரண்டனையும். பொறுக்குங்காலும் உட்கொள்ளப்படுதலின், மறத்தலை அதனினு நன்றென்றார். (உ)

கருங. இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை. ங.

இ — ள். இன்மையுள் இன்மை விருந்து ஒரால் - ஒருவனுக்கு வறுமையுள்வைத்து வறுமையாவது விருந்தினரையேற்றுக்கொள்ளாது நீக்குதல்;—வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப பொறை - அது போல வன்மையுள்வைத்து வன்மையாவது அறிவின்மையான் மிகைசெய்தாரைப் பொறுத்தல். எ — று.

இஃதெடுத்துக்காட்டுவமை. அறனல்லாத விருந்தொரால் பொருளுடைமையாகாதவாறுபோல, மடவார்ப்பொறையும் மென்மையாகாதே வன்மையாமென்பது கருத்து. (ங)

**கநச. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையு
போற்றி யொழுகப் படும். ச. [டைமை**

இ — ள். நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின் - ஒருவன் சால்புடைமை தன்கணின்று நீங்காமை வேண்டுவனாயின்,—பொறையுடைமை போற்றி ஒழுகப்படும் - அவனாற் பொறையுடைமை தனகண் அழியாமற காத்தொழுகப்படும். எ - று.

பொறையுடையாற்கல்லது சால்பில்லையென்பதாயிற்று. இவை நான்குபாட்டானும் பொறையுடைமையதுசிறப்புக் கூறப்பட்டது.

**கநரு. ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து. ரு.**

இ - ள். ஒறுத்தாரை ஒன்றாக வையார் - பிறன் தமக்குத் தீங்குசெயதவழிபபொறாது அவனையொறுத்தாரை அறிவுடையாா ஒருபொருளாக மனத்துககொள்ளார்,—பொறுத்தாரைப பொன்போல் பொதிந்து வைபபர் - அதனைப் பொறுத்தாரைப் பொனபோற பொதிந்து கொள்வா. எ - று.

ஒறுத்தவர் தாமும் அத்தீங்கு செயதவனோடொத்தலின், ஒன்றாகவையாரென்றார். பொதிநதுவைத்தல் சால்புடைமைபற்றி இடைவிடாது நினைத்தல். (ரு)

கநசா, ஒறுத்தார்க்கொருநாளையின்பய்பொறுத்தார்க்குப்

இ - ள். ஒறுத்தார்க்கு ஒருநாளை இன்பம் - தமக்குத் தீங்கு செய்தவனை யொறுத்தார்க்கு உண்டாவது அவ்வொருநாளையின்பமே;—பொறுத்தார்க்குப் பொன்றுந்துணையும் புகழ் - அதனைப் பொறுத்தார்க்கு உலகமழியுமளவும் புகழுண்டாம். எ - று.

ஒருநாளையின்பம் அந்நாளொன்றினும் கருதியது முடிந்தேமெனத் தருக்கியிருக்கும் பொய்யின்பம். ஆதாரமாகிய உலகம் பொன்றப் புகழும் பொன்றுமாகலின், ஏற்புடையுலகென்னுஞ் சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. (௯)

௧௫௭. திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு நோநொந்
தறனல்ல செய்யாமை நன்று. எ.

இ - ள். திறன் அல்ல தற் பிறர் செய்யினும் - செய்யத்தகாத கொடியவற்றைத் தன்கட்பிறர் செய்தாராயினும்,—நோ-நொந்து—

அறன் அல்ல செய்யாமை நன்று - அவர்க்கு அதனால் வருந்துன்பத்திற்கு நொந்து தான் அறனல்லாத செயல்களைச் செய்யாதிருத்தல் ஒருவனுக்கு நன்று. எ - று.

உம்மை சிறப்பும்மை. துன்பத்திற்கு நோதலாவது "உம்மை யெரிவாய நிரயத்து வீழ்வர்கொல்" * என்றுபரிதல். (எ)

௧௫௮. மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தந்

இ - ள். மிகுதியான் மிககவை செய்தாரை - மனச்செருக்காற் றங்கட்டீயவற்றைச் செயதாரை—தாம் தந்தகுதியான் வென்றுவிடல் - தாம் தம்முடைய பொறையான் வென்றுவிடுக. எ - று.

தாமும் அவர்கட்டீயவற்றைச்செயது தோலாது பொறையான் அவரின் மேம்பட்டு வெல்கவென்பதாம். இவைநானகுபாட்டானும் பிறர்செயதன பொறுத்தல் சொல்லபபட்டது. (அ)

கடுகூ. துறந்தாரிற் றூய்மை யுடைய ரிறந்தார்வா யின்னாச்சொ னோற்கிற் பவர். கூ.

இ — ள். துறந்தாரின் தூய்மை உடையர் - இல்வாழ்க்கைக்க ணின்றேயும் துறநதார்போலத் தூயமையுடையார்—இறநதார் வாய இனனாச்சொல் நோறகிற்பவர் - நெறியைக்கடாதாராவாயின் னாதசொல்லைப பொறுப்பவர். எ - று.

தூய்மை மனமாசின்மை. வாயென வேண்டாது கூறினார்,தீய சொற்கள் பயின்றதெனத் தாமவேண்டியதனிழிபுமுடித்தற்கு. (கூ)

கசுo. உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லு மின்னாச்சொ னோற்பாரிற் பின். கo.

இ - ள். உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் - விரதங்களான் ஊணைத்தவிர்ந்து உற்ற நோயைப் பொறுப்பார் எல்லாரினும் பெரியர்;—பிறர் சொல்லும் இன்னாச்சொல் நோற்பாரிற் பின் - அவர் பெரியராவது தம்மைப் பிறர் சொல்லும் இன்னாதசொல்லைப் பொறுப்பாரிற்பின். எ - று.

* நாலடியார், துறவு,—தம்மை யிகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்பதன்றிமற்—றெம்மை யிகழ்ந்த வினைப்பயத்தா - லும்மை—யெரிவாய் நிரயத்து வீழ்வர்கொ லென்று—பரிவதூஉஞ் சான்றோர் கடன்.

அரு களம் அதி.—அழுக்கறாமை.

† பிறர் அறிவிலாதார். நோலாமைக்கேதுவாகிய இருவகைப்பற்றொடு நின்றே நோற்றலின், இன்னாச்சொனோற்பாரிற் பின்னென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் பிறர் மிகைக்கச்சொல்லியன பொறுத்தல் கூறப்பட்டது. (௧௦)

களம் அதி.—அழுக்கறாமை.

இதனுள் அழுக்காறென்பது ஒருசொல். அதற்குப் பொருள் * மேலேயுரைத்தாம். அச்சொற் பின்னழுக்காற்றைச் செய்யாமையென்னும் பொருள்பட எதிர்மறையாகாரமும் மகரவைகாரவிகுதியும்பெற்று அழுக்கறாமையென நின்றது. இப்பொருளையும் பொறைக்கு மறுதலையாகலின், இதனை விலக்குதற்கு இது பொறையுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஙக. ஒழுக்காறுக் கொள்க வொருவன்றன் னெஞ்சத்
தழுக்கா றிலாத வியல்பு. க.

இ - ள். ஒருவன் தன்னெஞ்சத்து அழுக்காறு இலாத இயல்பு - ஒருவன் தன்னெஞ்சத்தின்கண் அழுக்காறென்னுங் குற்றமில்லாத இயல்பினை—ஒழுக்காறுக் கொள்க – தனக்கோதிய ஒழுக்கநெறியாகக் கொள்க. எ - று.

இயல்பு அறிவோடுகூடிய தன்மை. அத்தன்மையும் நன்மை பயத்தலின், ஒழுக்கநெறிபோல உயிரினுமோம்புகவென்பதாம். ()

கஙஉ. விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லையார் மாட்டு
மழுக்காற்றி னன்மை பெறின். உ.

இ – ள். யார்மாட்டும் அழுக்காற்றின் அன்மை பெறின் - யாவர்மாட்டும் அழுக்காறதினின்று நீங்குதலை ஒருவன் பெறுமாயின்,—விழுப்பேற்றின் அஃது ஒப்பது இல்லை - மற்றவன்பெறுஞ் சீரிய பேறுகளுள் அப்பேற்றினையொப்பதில்லை. எ - று.

அழுக்காறு பகைவர்மாட்டும் ஒழிதற்பாற்றென்பார், யார்மாட்டுமென்றார். அன்மை வேறுதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் அழுக்காறின்மையது குணங் கூறப்பட்டது. (உ)

கஙந. அறனாக்கம் வேண்டாதா னென்பான் பிறனாக்கம்
பேணா தழுக்கறுப் பான். ந.

* திருக்குறள், ௩௫.

௧௭ம் அதி.—அழுக்காறாமை. ௩௫

இ - ள். அறன் ஆக்கம் வேண்டாதான் என்பான் - மறுமைக்கும் இம்மைக்கும் அறமுஞ் செல்வமுமாகிய உறுப்புக்களைத் தனக்கு வேண்டாதானென்று சொல்லப்படுவான்—பிறன் ஆக்கம் பேணாது அழுக்கறுப்பான் - பிறன் செல்வங்கண்டவழி அதற்கு உவவாது அழுக்காற்றைச் செயவான். எ - று.

அழுக்கறுத்தலெனினும், அழுக்காறெனினுமொக்கும். அழுக்காறு செயயின் தனக்கே யேதமாமென்பதாம். (௩)

௧௬௪. அழுக்காற்றி னல்லவை செய்யா ரிழுக்காற்றி
னேதம் படுபாக் கறிந்து. ௪.

இ - ள். அழுக்காற்றின் அல்லவை செய்யார் - அழுக்காறு ஏதுவாக அறனல்லவறறைச் செயயார் அறிவுடையார்—இழுக்காறறின ஏதம் படுபாக்கு அறிநது - அத்தீநெறியால் தமக்கிருமையினுந துனபம் வருதலையறிநது. எ — று.

அறனல்லவைபாவன செல்வம் கல்வி முதலியனவுடையார் கட்டிங்கு நினைத்தலும், சொல்லுதலும், செயதலுமாம. (௪)

கசுரு. அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்னார்
வழுக்கியுங் கேடீன் பது. ரு.

இ — ள். ஒன்னார் வழுக்கியும் கேடு ஈன்பது - அழுக்காறு பகைவரையொழிந்துங் கேடு பயப்பதொன்றாகலின்,—அழுக்காறு உடையார்க்கு அது சாலும் - அவ்வழுக்காறுடையார்க்குப் பகைவர் வேண்டா, கேடுபயத்தற்கு அதுதானேயமையும. எ - று.

அதுவேயென்னும் பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது.()

கசுசு. கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதூஉ
முண்பதூஉ மின்றிக் கெடும். சு.

இ - ள். கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம் - ஒருவன் பிறர்க்குக் கொடுப்பதன்கண் அழுக்காற்றைச்செயவானது சுற்றம்— உடுப்பதும் உண்பதும் இன்றிக் கெடும் - உடுக்கபபடுவதும் உண்ணப்படுவதுமின்றிக் கெடும். எ - று.

கொடுப்பதன்கணழுக்கறுத்தலாவது கொடுக்கப்படும் பொருள்க்ளைப் பற்றிப் பொறாமைசெயதல். சுற்றங்கெடுமெனவே,அவன் சேடு சொல்லாமையே பெறப்பட்டது. பிறர்பேறு பொறாமை
சுரசு கள ம் அதி.—அழுக்காறாமை.

தன்பேற்றையேயன்றித் தன்சுற்றத்தின்பேற்றையும் இழப்பிக்கு மென்பதாம். (சு)

கசுஎ. அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ

டவ்வையைக் காட்டி விடும். எ.

இ - ள். அழுக்காறு உடையானை - பிறராக்கங்கண்டவழிப் பொறாமையுடையானை—செய்யவள் அவ்வித்துத் தவ்வையைக் காட்டிவிடும் - திருமகள் தானும் பொறாது தன்றவ்வைக்குக் காட்டி நீங்கும். எ - று.

தவ்வை மூத்தவள். தவ்வையைக்காட்டியென்பது "அறிவுடையந்தண னவளைக்காட் டென்றானே." * என்பதுபோல உருபு மயக்கம். மனத்தைக்கோடுவித்து அழுக்காறுடையனாயினானையென்றுரைப்பாருமுளர். (எ)

கசுஅ. அழுக்கா றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி யுய்த்து விடும். அ.

இ - ள். அழுக்காறு என ஒருபாவி - அழுக்காறென்றுசொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவி—திருச் செற்றுத் தீயுழி உய்த்துவிடும் - தன்னையுடையானை இம்மைக்கட்செல்வத்தைக்கெடுத்து, மறுமைக்கண் நரகத்திற் செலுத்திவிடும். எ - று.

பண்பிற்குப் பண்பில்லையேனும், தன்னையாக்கினானை இருமையுங்கெடுத்தற்கொடுமைபற்றி, அழுக்காறரினைப், பாவியென்றார். கொடியானைப் பாவியென்னும் வழக்குண்மையின். இவையாறுபாட்டானும் அழுக்காறுடைமையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (அ)

கசுகூ. அவ்விய நெஞ்சத்தா னாக்கமுஞ் செவ்வியான்
கேடு நினைக்கப் படும். கூ.

இ - ள். அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமும் -‡கோட்டத்தினைப்பொருந்திய மனத்தையுடையவனதாக்கமும்,—செவ்வியான் கேடும் நினைக்கப்படும் - எனைச் செம்மையுடையவனது கேடும் உளவாயின், அவை ஆராயப்படும். எ - று. *

‡கோட்டம் ஈண்டழுக்காறு. ‡உளவாயினென்பது எஞ்சிநின்றது. ஆக்கக்கேடுகள் கோட்டமுஞ் செம்மையும் ஏதுவாக வருதல் கூடாமையின், அறிவுடையரால் இதற்கேதுவாகிய பழவினை

* கலித்தொகை, மருதம்—௧.

யாதென்றாராயப்படுதலின், நினைக்கப்படுமென்றார்: "இம்மைச் செய்தன யானறி நல்வினை—யும்மைப் பயன்கொ லொருதனி யுழந்தித்—திருத்தகு மாமணிக் கொழுந்துடன் போந்தது" * என நினைக்கப்பட்டவாறறிக. (கூ)

களO. அழுக்கற் றகன்றாரு மில்லையஃ தில்லார்
பெருக்கத்திற் றீர்ந்தாரு மில். கO.

இ - ள். அழுக்கற்று ‡அகன்றாரும் இல்லை - அழுக்காற்றைச் செய்து பெரியராயினாருமில்லை;—அஃது இல்லார் பெருக்கத்தின் றீர்தாரும் இல் — அச்செயலிலாதார் பெருக்கத்தினீங்கினாருமில்லை. எ - று.

இவையிரண்டுபாட்டானும் கேடுமாக்கமும் வருதற்கேது ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (கO)

கஅ ம் அதி.—வெஃகாமை.

அஃதாவது பிறர்க்குரிய பொருளை வெளவக்கருதாமை. பிறருடைமை கண்டவழிப் பொறுமையேயன்றி அதனைத் தான் வெளவக்கருதுதலுங் குற்றமென்றற்கு இஃது அழுக்காறுமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கஎக. நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாங்கே தரும். க.

இ - ள். நடுவு இன்றி நன்பொருள் வெஃகின் - பிறர்க்குரியன கோடல் நமக்கு அறனன்றென்னும் நடுவுநிலைமையின்றி அவர் நன்பொருளை ஒருவன் வெஃகுமாயின்,—குடி பொன்றிக் குற்றமும் ஆங்கே தரும் - அவ்வெஃகுதல் அவன்குடியைக் கெடச் செய்து, பல குற்றங்களையும அப்பொழுதே அவனுக்குக் கொடுக்கும். எ - று.

குடியை வளரச்செய்து பலநன்மையும் பயக்குமியல்புபற்றி, வெஃகினென்பார், நன்பொருள் வெஃகினென்றார். பொன்றவென்பது பொன்றியெனத் திரிந்துநின்றது, † செடதென்பது சொல்லெச்சம். (க)

---

* சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை.

† குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரும், குடிமடிந்து குற்றம் பெருகும், இருணீங்கி யின்பம் பயக்கும் என்புழிப் பொன்றுவி த்து, மடிவித்து, நீங்குவித்து எனற்பாலன பிறவினைப் பொருளு

களஉ. படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவர். உ.

இ - ள். படு பயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செயயார் - பிறர் பொருளை வௌவிஞல் தமக்கு வரும் பயனை விரும்பி அது வௌவுதறகுப் பழியின்கண்ணே படுஞ்செயல்களைச் செயயார்— நடுவு அன்மை நாணுபவர் - நடுவுநிலைமையன்மையை அஞ்சு பவர். எ - று.

நடுவு ஒருவன்பொருட்குப் பிறன் உரியனல்லனென்னும்நடுவு.

களங. சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர். ங.

இ - ள். சிற்றின்பம் வெஃகி அறனல்ல செயயார் - பிறா பால் வௌவிய பொருளால் தாமெயதும் நிலையில்லாத வின்ப த்தை விரும்பி அவாமாட்டு அறனல்லாத செயலகளைச் செய யார்—மற்றின்பம் வேண்டுபவர் - அறத்தான் வரும் நிலையுடைய வின்பத்தைக காதலிபபவர். எ - று.

பாவத்தான் வருதலின் அப்பொழுதே யழியுமென்பார், சிற்றி ன்பமெனருர். மற்றையின்பமென்பது மறறின்பமென நின்றது.()

களச. இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற
புன்மையில் காட்சி யவர். ச.

இ - ள். இலம் என்று வெஃகுதல் செய்யார் - யாம் வறிய மென்று கருதி அது நீர்தறபொருட்டுப் பிறர்பொருளை விரும்புதல் செய்யார் - புலம் வென்ற புன்மையில் காட்சியவர் - ஐம்புலனக ளையும் வென்ற குற்றமில்லாத காட்சியினையுடையார். எ - று.

வெல்லுதல் பாவநெறிக்கட்செல்ல விடாமை. புலம்வென்ற புன்மையில் காட்சியவர்க்கு வறுமையின்மையின், வெஃகுதலு மில்லையாயிற்று. புனமையில்காட்சி பொருள்களைத் திரிபின்றி யுணர்தல். (சு)

களரு. அஃகி யகன்ற வறிவென்னும் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின். ரு.

ணர்த்தும் விவ்விருதி தொக்கு, பொன்றி, மடிந்து, நீங்கி என நின்றனவெனக் கொண்டார் தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத் திகாரர். இங்ஙனம் வருவனவற்றை வடநூலார் அந்தர்ப்பாவித ணிசசென்பர்.

இ - ள். அஃகி அகன்ற அறிவு என்னும் - நுண்ணிதாய் எல்லாநூல்களிலுஞ்சென்ற தம்மறிவு என்னபயத்ததாம்,—வெஃகி யார்மாட்டும் வெறிய செயின் - பொருளைவிரும்பி யாவர்மாட்டும் அறிவோடு படாத செயல்களை அறிவுடையார்செய்வராயின். எ-று.

யார்மாட்டும் வெறிய செய்தலாவது தக்கார்மாட்டும் தகா தார்மாட்டும் இழிநதனவும் கடியனவும் முதலியன செயதல்.

அறிவிற்குப் பயன் அவைசெயயாமையாகலின், அறிவென்று மென்றார். (ரு)

௧௭௬. அருள்வெஃகி யாற்றின்க ணின்றான் பொருள்
பொல்லாத சூழக் கெடும். ௬. [வெஃகிப்

இ - ள். அருள் வெஃகி ஆற்றின்கண் நின்றான் - அருளாகிய அறத்தைவிரும்பி அதற்குவழியாகிய இல்லறத்தின் கணின்றவன்— பொருள் வெஃகிப் பொல்லாத சூழக் கெடும் - பிறர்பொருளைய வாவி அதனை வருவிக்குங் குற்றநெறிகளை எண்ணக் கெடும். எ-று.

இல்லறநெறியால் அறிவு முதிர்ந்துழியல்லது துறக்கப்படாமையின், அதனைத் துறவறத்திற்கு ஆறென்றார். கெடுதல் இரண்டறமுஞ் சேரவிழத்தல். சூழ்ந்த துணையானே கெடுமெனவே, செய்தார்கெடுதல் சொல்லாமையே பெறபபட்டது. (௬)

௧௭௭. வேண்டற்க வெஃகியா மாக்கம் விளைவயின்
மாண்டற் கரிதாம் பயன். எ.

இ - ள். வெஃகி ஆம் ஆக்கம் வேண்டற்க - பிறர்பொருளை யவாவிக்கொண்டு அதனாலாகின்ற ஆக்கத்தை விரும்பாதொழிக;— விளைவயின் பயன் மாண்டற்கு அரிதாம் - பின்னனுபவிக்குங்கால் அவ்வாக்கத்தின் பயன் நன்றாதலில்லை ஆகலான். எ - று.

விளையென்பது முதனிலைத்தொழிறபெயர். இவையேழுபாட்டானும் வெஃகுதலின் குற்றம் கூறப்பட்டது. (எ)

கஎஅ. அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகா
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள். அ. [மை

இ - ள். செல்வத்திற்கு அஃகாமை யாதெனின் - சுருங்கன் மாலைத்தாகிய செல்வத்திற்குச் சுருங்காமைக்காரணம் யாதென்று ஒருவனுராயின்,—பிறன் வேண்டும் கைப்பொருள் வெஃகாமை - அது பிறன்வேண்டுங் கைப்பொருளைத் தான்வேண்டாமையாம். எ - று.

‡ அஃகாமை ஆகுபெயர். வெஃகாதான்செல்வம் அஃகாதென் பதாயிற்று. (அ)

கஎசு. அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையார்ச் சேருந்
திறனறிந் தாங்கே திரு. சு.

இ - ள். அறன் அறிந்து வெஃகா அறிவுடையார் - இஃதற னென்றறிந்து பிறர்பொருளை விரும்பாத அறிவுடையாரை—திருத் திறன் அறிந்து ஆங்கே சேரும் - திருமகள் தானடைதற்காங்கூற் றினையறிந்து அக்கூற்றானே சென்றடையும். எ - று.

அடைதற்காங்கூறு காலமும், இடனும், செவ்வியும் முதலா யின. இவையிரண்டுபாட்டானும் வெஃகாமையின குணங் கூறப பட்டது. (க)

கஅ0. இறலீனு மெண்ணாது வெஃகின் விறலீனும்

வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு. ௧0.

இ - ள். எண்ணாது வெஃகின் இறல் ஈனும் - பின் விளைவதறியாது ஒருவன் பிறன்பொருளை வெளவக்கருதின் அக்கருத்து அவனுக்கிறுதியைப் பயக்கும்,—வேண்டாமை என்னும் செருக்கு விறல் ஈனும் - அப்பொருளை வேண்டாமையென்னுஞ் செல்வம் வெற்றியைப் பயக்கும். எ - று.

பகையும் பாவமும் பெருக்கலின் இறலீனுமென்றும், அப்பொருளை வேண்டி உழல்வோர் யாவரையுங் கீழ்ப்படுத்தலின் விறலீனுமென்றுங் கூறினார். செருக்கு ஆகுபெயர். இதனால் அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன. (௧0)

௧௯ ம் அதி.—புறங்கூறாமை.

அஃதாவது காணாதவழிப் பிறரையிகழ்ந்துரையாமை. மொழிக்குற்றம் மனக்குற்றமடியாக வருதலான், இஃது அழுக்காறாமை வெஃகாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧அ௧. அறங்கூறா னல்ல செயினு மொருவன்
புறங்கூறா னென்ற லினிது. ௧.

இ - ள். ஒருவன் அறம் கூறான் அல்ல செயினும் - ஒருவன் அறனென்று சொல்லுவதுஞ் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யுமாயி

தும்,—புறங்கூறான் என்றல் இனிது - பிறனைப் புறங்கூறானெ ன்று உலகத்தாராற் சொல்லப்படுதல் நன்று. எ - று.

புறங்கூறாமை அக்குற்றங்களானிழிக்கப்படாது மேற்பட்டுத் தோன்றுமென்பதாம். இதனால் அவ்வறத்தினது நன்மை கூறப் பட்டது. (க)

கஅ௨. அறனழீஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே
புறனழீஇப் பொய்த்து நகை. ௨.

இ - ள். அறன் அழீஇ அல்லவை செய்தலின் தீது - அற னென்பதொன்றில்லையென அழித்துச்சொல்லி அதன்மேற்பாவங் களைச் செய்தலினும் தீமையுடைத்து—புறன் அழீஇப் பொய்த்து நகை - ஒருவனைக் காணாதவழி இகழ்ந்துரையால் அழித்துச்சொல் லிக் கண்டவழி அவனோடு பொய்த்துநகுதல். எ - று.

உம்மை விகாரத்தால் தொக்கது. அழித்தல் ஒளியைக் கோறல். (௨)

கஅ௩. புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாத
லறங்கூறு மாக்கந் தரும். ௩.

இ - ள். புறங்கூறிப் பொய்த்து உயிர் வாழ்தலின் - பிறனைக் காணாதவழி இகழ்ந்துரைத்துக் கண்டவழி அவற்கினியனாகப் பொய்த்து ஒருவனுயிர்வாழ்தலின்—சாதல் அறம் கூறும் ஆக்கம் தரும் - அது செய்யாது சாதல் அவனுக்கு அறநூல்கள் சொல்லும் ஆக்கத்தைக் கொடுக்கும். எ - று.

பின் புறங்கூறிப் பொய்த்தலொழிதலின், சாதல் ஆக்கந்தரு மென்றார். ஆக்கம் அஃதொழிந்தார் மறுமைக்கணெய்தும் பயன். அறம் ஆகுபெயர், தருமென்பது இடவழுவமைதி. * (௩.)

௧௮௪. கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்ல
முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல. ௪. [ற்க

இ — ள். கண் நின்று கண் அறச் சொல்லினும் - ஒருவனெதிரே நின்று கண்ணோட்டமறச் சொன்னானாயினும்,—முன் இன்று

* தொல்காப்பியத்துக் கிளவியாக்கத்தில், "அவற்றுள், தருசொல் வருசொல் லாயிரு கிளவியுந—தன்மை முன்னிலை யாயீ ரிடத்த" என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கு மாறாக ஈண்டுப படர்க்கையிடத்திற்கு வந்தமையின், இடவழுவமைதியாயிற்று.

பின் நோக்காச் சொல் சொல்லற்க - அவனெதிரின்றிப் பின்வருங் குற்றத்தை நோக்காத சொல்லைச் சொல்லாதொழிக. எ — று.

பின் ஆகுபெயர். சொல்வான்றொழில் சொன்மேலேற்றப்பட்டது. * இவை மூன்றுபாட்டானும் புறங்கூற்றினது கொடுமை கூறப்பட்டது. (௪)

௧௮௫. அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்
புன்மையாற் காணப் படும். ௫. [சொல்லும்

இ - ள். அறம் சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை — புறஞ் சொல்லுவானொருவன் அறனை நன்றென்று சொல்லினும், அது தன்மனத்தானாய்ச் சொல்லுகின்றானல்லனென்பது † — புறஞ்சொல்லும் புன்மையால் காணபபடும் - அவன் புறஞ்சொல்லுதற்குக் காரணமான மனப்புன்மையானே அறியப்படும். எ - று.

மனந்தீதாகலின், அச்சொற்கொள்ளப்படாதென்பதாம். (ரு)

**கஅசு. பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி யுள்ளுந்
திறன்றெரிந்து கூறப் படும். சு.**

இ - ள். பிறன் பழி கூறுவான் - பிறனொருவன் பழியை அவன்புறத்துக் கூறுமவன் — தன்பழியுள்ளும் திறன் தெரிந்து கூறப்படும் - தன்பழி பலவறறுள்ளும் உளையுந்திறமுடையவறறைத் தெரிந்து அவனாற்கூறப்படும். எ - று.

புறத்தென்பது‖ அதிகாரத்தாற்பெற்றும். இது வருகின்றவற்திற்குமொக்கும். திறன் ஆகுபெயர். தன்னைப் புறங்கூறியவாறு கேட்டான் அக்கூறியாற்கு அவ்வளவன்றி அவனிறநதுபட்டு உளையுந் திறத்தனவாகிய பழிகளை நாடி எதிரே கூறுமாகலின், திறன்றெரிந்து கூறப்படுமென்றார். (சு)

**கஅஎ. பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாட றேற்றா தவர். எ.**

* முன்னின்று பின்னோக்காச்சொல். இது ஒருபொருளின் வினை மற்றோர்பொருளின் வினையானது. பிரயோகவிவேகம், திங்குப்படலம், "மருளறு காரணம்" என்னும் கச-ம் பாட்டிற் காண்க.

† அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தான் என்பதனை நெஞ்சோடறஞ் சொல்வானெனவிகுதிபிரித்துக்கூட்டுவர் பிரயோகவிவேகநூலார்.

இ - ள். பகச் சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் - தம்மை விட்டு நீங்குமாற்றாற் புறங்கூறித் தங்கேளிரையும் பிரியப்பண்ணுவர்— நகச்சொல்லி நட்பாடல் தேற்றாதவர் - கூடி மகிழுமாறு இனிய சொற்களைச் சொல்லி அயலாரோடு நட்பாடலை அறியாதார். எ-று.

‡சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. கேளிரையும் பிரிப்பரென்றகருத்தான், அயலாரோடுமென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. அறிதல் தமக்குறுதியென்றறிதல், "கடியு-மிடந்தேற்றாள் சோர்ந்தனள் கை" * என்புழிப்போலத் தேற்றாமை தன்வினையாய்நின்றது. புறங்கூறுவார்க்கு யாவரும் பகையாவரென்பது கருத்து.(௭)

௧௮௮. துன்னியார் குற்றமுந் தூற்று மரபினா
ரென்னைகொ லேதிலார் மாட்டு. ௮.

இ - ள். துன்னியார் குற்றமும் தூற்றும் மரபினார்-தம்மொடு செறிந்தாரது குற்றத்தையும் அவர்புறத்துத் தூற்றுமியல்பினையுடையார்—ஏதிலார்மாட்டு என்னைகொல் - அயலார்மாட்டுச் செயவது யாதுகொல்லோ! எ - று.

ஆற்றுதல் பலருமறியப பரப்புதல். அதனிற்கொடியது பிறிதொன்று காணாமையின், என்னைகொலென்றார். செடவதென்பது சொல்லெச்சம். என்னர்கொலென்று பாடமோதி, எவ்வியல்பினராவரென்றுரைப்பாருமுளர். (அ)

கஅகூ. அறனோக்கி யாற்றுங்கொல் வையம் புறனோக்கிப்
புன்சொ லுரைப்பான் பொறை. கூ.

இ - ள். புறன் நோக்கிப் புன்சொல் உரைப்பான் பொறை - பிறர் நீங்கினவளவு பார்த்து அவர்பழித்துரையை உரைப்பானது உடறபாரத்தை—வையம் அறன் நோக்கி ஆற்றுங்கொல் - நிலம் இக்கொடியதுபொறுத்தலே எனக்கறமாவதெனக் கருதிப் பொறுக்கின்றதுபோலும். எ - று.

எல்லாவற்றையும்பொறுத்தல் இயல்பாயினும், இதுபொறுத்தற்கரிதென்னுங் கருத்தால், அறனோக்கியாறறுங்கொலென்றார். இவையைந்துபாட்டானும் புறங்கூறுவார்க்கெய்துங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (கூ)

ககூ0. ஏதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பிற்
றீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு. கூ0.

* கலித்தொகை, மருதம்—உ௪.

 உ0 ம் அதி.—பயனிலசொல்லாமை.

இ - ள். எதிலார் குற்றம்போல் தங்குற்றம் காண்கிற்பின் - ஏதிலாரைப் புறங்கூறுவார் அதற்கு அவர் குற்றங்காணுமாறுபோலப் புறங்கூறலாகிய தங்குற்றத்தையுங் காணவல்லராயின்,—மன்னும் உயிர்க்குத் தீது உண்டோ - அவர் நிலைபேறுடையவுயிர்க்கு வருவதொரு துன்பமுண்டோ? எ - று.

நடுவுநின்று ஒப்பக்காண்டலருமைநோக்கிக் காண்கிற்பினென்றும், கண்டவழியொழிதலிற் பாவமின்றும் ஆகவே வரும் பிறவிகளினுந் துன்பமில்லையென்பதுநோக்கி உயிர்க்குத் தீதுண்டோவென்றுங் கூறினார். இதனாற் புறங்கூற்றொழிதற்கு உபாயங்கூறப்பட்டது. (௧0)

௨0 ம் அதி.—பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம் பொருள் இன்பமாகிய பயன்களுள் ஒன்றும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லாமை. பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல்லென வாக்கின்கணிகழும் பாவநான்கனுள், பொய் துறந்தார்க்கல்லது ஒருதலையாகக் கடியலாகாமையின், அஃதொழித்து, இல்வாழ்வாராற் கடியப்படும் ஏனைமூன்றனுள், கடுஞ்சொல் இனியவைகூறலானும், குறளை புறங்கூறாமையானும், விலக்கி, நின்ற பயனில்சொல் இதனான் விலக்குகின்றாராகலின், இது புறங்கூறாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௯௧. பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவா
னெல்லாரு மெள்ளப் படும். ௧.

இ - ள். பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவான் - அறிவுடையார் பலருங் கேட்டு வெறுப்பப் பயனிலவாகிய சொறகளைச் சொல்லுவான்—எல்லாரும் எள்ளப்படும் - எல்லாராலுமிகழப்படும். எ - று.

அறிவுடையார் பலரும் வெறுப்பவே ஒழிந்தாராலும் இகழப் படுதலின், எல்லாரு மெள்ளப்படுமென்றார். மூன்றனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. (க)

க௯உ. பயனில பல்லார்முற் சொல்ல னயனில
நட்டார்கட் செய்தலிற் றீது. உ.

இ - ள். பயன் இல பல்லார்முன் சொல்லல்-பயனிலவாகிய சொற்களை அறிவுடையார் பலர்முன்பே ஒருவன் சொல்லுதல்—

நயன் இல நட்டார்கண் செய்தலின் தீது - விருப்பமிலவாகிய செயல்களைத் தன்னட்டார் மாட்டுச் செய்தலினும் தீது. எ - று.

விருப்பமில வெறுப்பன. இச்சொல் அச்செயலினும் மிகவிகழ்ப்பாடு பயக்குமென்பதாம். (உ)

க௯௩. நயனில னென்பது சொல்லும் பயனில
பாரித் துரைக்கு முரை. ௩.

இ - ள். பயன் இல பாரித்து உரைக்கும் உரை - பயனிலவாகிய பொருள்களை ஒருவன் விரித்துரைக்குமுரைதானே—நயன இலன் என்பது சொல்லும - இவன் நீதியிலனென்பதனை உரைக்கும். எ - று.

உரையால் இவன் நயனிலனென்பதறியலாமென்பார், அதனை உரைமேலேறறி உரைசொல்லுமென்றார். (ங)

கஅ௯௪. நயன்சாரா நன்மையி னீக்கும் பயன்சாராப்
பண்பில்சொற் பல்லா ரகத்து. ௪

இ - ள். பயன் சாராப் பண்பு இல் சொல் பல்லாரகத்து - பயனொடுபடாத பண்பில் சொற்களை ஒருவன் பலரிடைச்சொல்லுமாயின்,—நயன் சாரா நன்மையின் நீக்கும் - அவை அவர்மாட்டு நீதியோடுபடாவாய, அவனை நற்குணங்களினீக்கும். எ - று.

பண்பு இனிமையும் மெய்ம்மையும் முதலாய சொறகுணங்கள். சொல்லுமாயினென்பதும், அவர்மாட்டென்பதும், எச்சமாக வருவிக்கப்பட்டன. (௪)

கஅ௯௫. சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில
நீர்மை யுடையார் சொலின். ௫

இ - ள். பயன் இல நீர்மையுடையார் சொலின் - பயனிலவாகிய சொற்களை இனியநீர்மையுடையார் சொல்லுவராயின்,—சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் - அவரது விழுப்பமும் அதனால் வரும் நன்குமதிக்கற்பாடும் உடனே நீங்கும். எ - று.

நீர்மை நீரின் றன்மை. சொலினென்பது சொல்லாமையை விளக்கிற்று. (௫)

௧௯௬. பயனில்சொற் பாராட்டு வானை மகனெனல்
மக்கட் பதடி யெனல். ௬.

இ - ள். பயன் இல் சொல் பாராட்டுவானை மகன் எனல் - பயனில்லாத சொற்களைப் பலகாலுஞ் சொல்லுவானை மகனென்று சொல்லற்க,—மக்கட்பதடி எனல் - மக்களுட்பதரென்று சொல்லுக. எ - று.

அல்விகுதிவியங்கோள் முன் எதிர்மறையினும், பின் உடம்பாட்டினும் வந்தது. அறிவென்னும் உள்ளீடின்மையின், மக்கட்பதடியென்றார். இவையாறுபாட்டானும் பயனில்லாதசொற்களைச் சொல்லுதலின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (௬)

௧௯௭. நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர்
பயனில சொல்லாமை நன்று. ௭.

இ - ள். நயன் இல சான்றோர் சொல்லினும் சொல்லுக-நீதியோடு படாதசொற்களைச் சான்றோர் சொன்னாராயினும், அஃதமையும்:—பயன இல சொல்லாமை நனறு - அவர் பயனிலவற்றைச் சொல்லாமை பெறின், அது நன்று. எ - று.

சொல்லினுமெனவே, சொல்லாமை பெறப்பட்டது. நயனிலவற்றினும் பயனில தீயவென்பதாம். (௭)

ககூஅ. அரும்பய னாயு மறிவினர் சொல்லார்
பெரும்பய னில்லாத சொல். அ.

இ - ள். அரும்பயன் ஆயும் அறிவினர் - அறிதற்கரிய பயன்களை ஆராயவல்ல அறிவினையுடையார்—பெரும்பயன் இல்லாத சொல் சொல்லார் - மிக்கபயனுடையவல்லாத சொற்களைச் சொல்லார். எ - று.

அறிதற்கரிய பயன்களாவன வீடுபேறும், மேற்கதிச்செலவும் முதலாயின. பெரும்பயனில்லாதவெனவே, பயன் சிறிதுடையனவும் ஒழிக்கப்பட்டன. (அ)

கூகூ. பொருடீர்ந்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருடீர்ந்த
மாசறு காட்சி யவர்.

இ - ள். பொருள் தீர்ந்த பொச்சாந்தும் சொல்லார் - பயனீங்கிய சொற்களை மறந்துஞ்சொல்லார்—மருள் தீர்ந்த மாசு அறு காட்சியவர் - மயக்கத்தினீங்கிய தூயவறிவினையுடையார். எ - று.

தூயவறிவு மெய்யறிவு. மருடீர்ந்தவென்னும் பெயரெச்சம் காட்சியவரென்னுங் குறிப்புப்பெயர்கொண்டது. இவைமூன்றுபாட்டானும் பயனில்சொல்லாமையின் குணங்கூறப்பட்டது. (௯)

உ௦௦. சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல். ௧௦.

இ - ள். சொல்லின் பயனுடைய சொல்லுக - சொற்களிற் பயனுடைய சொற்களைச் சொல்லுக;—சொல்லின் பயனிலாச் சொல் சொல்லற்க - சொற்களிற் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லாதொழிக. எ - று.

சொல்லினென்பது இருவழியும் மிகையாயினும், சொற்பொருட்பின் வருநிலையென்னும் அணிநோக்கி வந்தது, "வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும்" * என்பதுபோல. இதனாற் சொல்லப்படுவனவும் படாதனவும் நியமிக்கப்பட்டன. (௧௦)

உ௧ ம் அதி.—தீவினையச்சம்.

அஃதாவது பாவங்களாயின செய்தற்கு அஞ்சுதல். இதனுன் மெயயின்கணிகழும் பாவங்களெல்லாந்தொகுத்து விலக்குகின்றாராகலின், இது பயனில சொல்லாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உ௦௧. தீவினையா ரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சுவர்
தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு. ௧.

இ — ள். தீவினை என்னும் செருக்கு - தீவினையென்று சொல்லப்படும் மயக்கத்தை—தீவினையார் அஞ்சார் - முன்செய்த தீவினையுடையார் அஞ்சார்,—விழுமியார் அஞ்சுவர் - அஃதிலராகிய சீரியார் அஞ்சுவர். எ - று.

தீவினையென்னுஞ் செருக்கெனக் காரியம் காரணமாக † உப சரிக்கப்பட்டது. மேற்றொட்டுச் செய்து கைவந்தமையான் அஞ் சாரென்றும், செய்தறியாமையான் அஞ்சுவரென்றுங் கூறினார்.(க)

* நாலடியார், அறன்வலியுறுத்தல்,—வைகலும் வைகல் வரக் கண்டு மஃதுணரார்—வைகலும் வைகலை வைகுமென் றின்புறு வர்—வைகலும் வைகற்றம் வாழ்நாண்மேல் வைகுதல்—வைகலை வைத்துணரா தார்.

† காரணங் காரியமாதற்கும் காரியங் காரணமாதற்கும் விதி பிரயோகவிவேகம் திங்குப்படலம் "மருளறுகாரணம்" என்னும் கசு-ம் பாட்டிற்காண்க.

எஅ உக ம் அதி.—தீவினையச்சம்.

உ0உ. தீயவை தீய பயத்தலாற் றீயவை
தீயினு மஞ்சப் படும். உ.

இ - ள். தீயவை தீய பயத்தலால் - தனக்கின்பம் பயத்தலைக் கருதிச் செய்யுந் தீவினைகள பின் அஃதொழித்துத் துன்பமே பய த்தலான்,—தீயவை தீயினும் அஞ்சப்படும் - அத்தன்மையவாகிய தீவினைகள் ஒருவனாற்றீயினுமஞ்சப்படும். எ - று.

பிறிதொருகாலத்தும் பிறிதொருதேயத்தும் பிறிதோருடம் பினுஞ் சென்று சுடுதல் தீக்கின்மையின, தீயினுமஞ்சப்படுவ தாயிற்று. (உ)

உ0௩. அறிவினு ளெல்லாந் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல். ௩.

இ - ள். அறிவினுள் எல்லாம் தலை என்ப - தமக்குறுதி நாடும் அறிவுகளெல்லாவற்றுள்ளும் தலையாய அறிவென்று சொல்லுவர் நல்லோர்—செறுவார்க்கும் தீயசெய்யா விடல் - தம்மைச் செறுவார் மாட்டும் தீவினைகளைச் செய்யாது விடுதலை. எ - று.

விடுதற்குக் காரணமாகிய அறிவை விடுதலென்றும், செயத்தக்குழியுஞ் செயயாதொழியவே தமக்குத் துன்பம் வாராதென உய்த்துணர்தலின் அதனை அறிவினு ளெல்லாந்தலையென்றுங் கூறினார். செயயாதென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. இவை மூன்று பாட்டானும தீவினைக்கஞ்சவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

உ0௪. மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி
னறஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு. ௪.

இ - ள். பிறன் கேடு மறந்தும் சூழற்க - ஒருவன் பிறனுக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை மறநதும் எண்ணுதொழிக;—சூழின சூழ்ந்தவன் கேடு அறம் சூழும் - எண்ணுவனாயின், தனக்குக கேடு பயக்கும் வினையை அறக்கடவுள் எண்ணும். எ - று.

கேடென்பன ஆகுபெயர். சூழ்கின்றபொழுதே தானுமுடன் சூழ்தலின், இவன் பிற்படினும் அறக்கடவுள் முற்படுமென்பது பெறப்பட்டது. அறக்கடவுளெண்ணுதலாவது அவன்கெடத் தான் நீங்க நினைத்தல். தீவினை எண்ணலுமாகாதென்பதாம். (௪)

உ0ரு. இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யி
னிலனாகு மற்றும் பெயர்த்து. ரு.

இ - ள். இலன் என்று தீயவை செய்யற்க - யான் வறியனென்று கருதி அது தீர்தற்பொருட்டுப் பிறர்க்குத் தீவினைகளை ஒருவன் செய்யாதொழிக;—செய்யின் பெயர்த்தும் இலன் ஆகும் - செய்வனாயின், பெயர்த்தும் வறியனாம். எ - று.

அத்தீவினையாற் பிறவிதோறும் இலனாமென்பதாம். ஆன்விகுதி முன் தனித்தன்மையினும், பின் படர்க்கையொருமையினும் வந்தது. தனித்தன்மை "உளனாவென் னுயிரையுண்டு" * என்பதனுமறிக. மற்று அசைநிலை. இலமென்றுபாடமோதுவாருமுளர். பொருளான் வறியனெனக் கருதித் தீயவை செய்யற்க செய்யின் அப்பொருளானேயன்றி நற்குண நற்செய்கைகளானும் வறியனாமென்றுரைப்பாருமுளர். (ரு)

உ0சு. தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை யடல்வேண்டா தான். சு.

இ - ள். நோய்ப்பால தன்னை அடல்வேண்டாதான் - துன்பஞ்செய்யுங் கூற்றவாகிய பாவங்கள் தன்னைப் பின்வந்து வருத்துதலை வேண்டாதவன்—தீப்பால தான் பிறர்கண் செய்யற்க - தீமைக்கூற்றவாகிய வினைகளைத் தான் பிறர்மாட்டுச் செய்யாதொழிக. எ - று.

செய்யின், அப்பாவங்களடேதல் திருதலையென்பதாம். (சு)

௨௦எ. எனைப்பகை யுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென் றடும். எ.

இ - ள். எனைப்பகை உற்றாரும் உய்வர் - எத்துணைப் பெரிய பகையுடையாரும் அதனையொருவாற்றானுய்ப்புவர்;—வினைப்பகை வீயாது பின் சென்று அடும் - அவ்வாறன்றித் தீவினையாகிய பகை நீங்காது புக்குழிப் புக்குக் கொல்லும். எ - று.

"வீயா—துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை." † என்புழியும் வீயாமை நீங்காமைக்கண் வந்தது. (எ)

௨௦அ. தீயவை செய்தார் கெடுத னிழறன்னை
வீயா தடியுறைந் தற்று. அ.

இ - ள். தீயவை செய்தார் கெடுதல் - பிறர்க்குத் தீவினைகளைச்செய்தார் தாங்கெடுதல் எத்தன்மைத்தெனின்,—நிழல் தன்னை

* கலித்தொகை, குறிஞ்சி—௨௨.

† புறநானூறு, ௩௬௩.

அ௦ உக்கம் அதி.—தீவினையச்சம்.

வீயாது அடி உறைந்தற்று-ஒருவனிழல் கெடிதாகப்போயும் அவன் றன்னை விடாது வந்து அடியின்கட்டங்கியதன்மைத்து. எ - று.

இவ்வுவமையைத் தன்காலம் வருந்துணையும் புலனாகாது உயிரைப்பற்றி நின்று அது வந்துழி உருப்பதாய தீவினையைச்செய்தார் பின் அதனாற் கெடுதற்கு உவமையாக்கி உரைப்பாருமுளர். அஃதுரையன்றென்பதற்கு அடியுறைந்தஙிழறன்னை வீய்ந்தற்றென்றது வீயாதடியுறைந்தற்றெனற பாடமே கரியாயிற்று. மேல் வீயாது பின்சென்றடுமென்றார், ஈண்டு அதனையுவமையான் விளக்கினார். (அ)

உ0க. தன்னைத்தான் காதல னாயி னெனைத்தொன்றுந் துன்னற்க தீவினைப் பால். கூ.

இ - ள். தன்னைத் தான் காதலன் ஆயின் - ஒருவன், தன்னைத்தான் காதல் செயதலுடையனாயின்,—தீவினைப்பால் எனைத்து ஒன்றும் துன்னற்க - தீவினையாகிய பகுதி எத்துணையுஞ் சிறிதொன்றாயினும் பிறர்மாட்டுச் செய்யாதொழிக. எ - று.

நல்வினை தீவினையென வினைப்பகுதி இரண்டாகலின், தீவினைப்பாலென்றார். பிறர் மாட்டுச்செய்த தீவினை தன்மாட்டுத் துன்பம் பயத்தல் விளக்கினாராகலின், தன்னைத்தான் காதலனாயினென்றார். இவையாறுபாட்டானும் பிறர்க்குத் தீவினைசெய்திற்றான் கெடுவரென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

உக0. அருங்கேட னென்ப தறிக மருங்கோடித் தீவினை செய்யா னெனின். க0.

இ - ள். மருங்கு ஓடித் தீவினை செயயான் எனின் - ஒருவன் செந்நெறிக்கட்செல்லாது கொடுநெறிக்கட்சென்று பிறர்மாட்டுத் தீவினைகளைச் செயயானாயின்,—அருங்கேடன் என்பது அறிக - அவனை அரிதாகிய கேட்டையுடைய னென்பதறிக. எ - று.

அருமை இன்மை. அருங்கேடனென்பதனை "சென்று சேர் கல்லாப் புள்ள புள்ளி லென்றாழ் வியன்குளம்" * என்பதுபோலக் கொள்க. † ஓடியென்னும் வினையெச்சம் செய்யானென்னும் எதிர்மறைவினையுட் செயதலோடு முடிந்தது. இதனால் தீவினைசெய்யாதவன் கேடிலனென்பது கூறப்பட்டது. (௧0)

* அகநானூறு, ௬௨.

† அருங்கேடன் என்பதனைக் கேடரியனென விகுதிபிரித்துக் கூட்டுவர் பிரயோகவிவேகநூலார்.

௨௨ ம் அதி.—ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது உலகநடையினையறிந்து செய்தல். உலக நடை வேதநடைபோல அறநூல்களுட் கூறப்படுவதன்றித் தாமேயறிந்து செய்யுந்தன்மைத்தாகலின், ஒப்புரவறிதலென்றார். மேல் மன மொழி மெய்களாற்றவிரத்தகுவன கூறினார், இனிச் செய்யத்தகுவனவற்றுள் எஞ்சிநின்றன கூறுகின்றாராகலின், இது தீவினையச்சத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௨௧௧. கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்
டென்னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு. ௧.

இ - ள். மாரிமாட்டு உலகு என் ஆற்றும் - தமக்கு நீருதவுகின்ற மேகங்களினிடத்து உயிர்கள் என்னகைம்மாறு செய்யாநின்றன?—கடப்பாடு கைம்மாறு வேண்டா - ஆகலான், அம்மேகங்கள் போல்வார் செயயும் ஒப்புரவுகளும் கைம்மாறுநோக்குவன வல்ல. எ - று.

என்றாற்றுமென்ற வினா யாதுமாற்றாவென்பது தோன்ற நிற்றலின், அது வருவித்துரைக்கப்படும். தவிருர்தன்மையவல்லவென்பது கடப்பாடென்னும் பெயரானே பெறப்பட்டது. செய்வாரது வேண்டாமையைச் செய்யப்படுவனமேலேற்றினார். (க)

உகஉ. தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. உ.

இ - ள். தக்கார்க்கு - தகுதியுடையார்க்காயின், — தாள் ஆற்றித் தந்த பொருளெல்லாம் - முயறலைச் செய்தீட்டிய பொருண்முழுதும் — வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு - ஒப்புரவு செய்தற் பயத்தவாம். எ - று.

பிறர்க்குதவாதார் போலத் தாமே உண்டற்பொருட்டும் வைத்திழத்தற் பொருட்டு மன்றென்பதாயிற்று. (உ)

உகங. புத்தே ளுலகத்து மீண்டும் பெறலரிதே
ஒப்புரவி னல்ல பிற. ங.

இ - ள். புத்தேளுலகத்தும் ஈண்டும் - தேவருலகத்தும் இவ்வுலகத்தும் — ஒப்புரவின் நல்ல பிற பெறல் அரிது - ஒப்புரவுபோல நல்லன பிறசெயல்களைப் பெறுதலரிது. எ - று.

ஈவாரும் ஏற்பாருமின்றி எல்லாரும்ஒருதன்மையராதலின், புத்தேளுலகத்தரிதாயிற்று; யாவர்க்குமொப்பது இதுபோற் பிறிதொன்றின்மையின், இவ்வுலகத்தரிதாயிற்று. பெறற்கரிதென்று யாட

மோதிப் பெறுதற்குக் காரணமரிதென் றுரைப்பாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஒப்புரவினது சிறப்புக் கூறபபட்டது. (௩)

௨௧௪. ஒத்த தறிவா னுயிர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும். ௪.

இ - ள். உயிர்வாழ்வான் ஒத்தது அறிவான் - உயிரோடு கூடி வாழ்வானாவான் உலக நடையினை யறிந்து செய்வான்;—மற்றையான் செத்தாருள் வைக்கப்படும் - அஃதறிந்து செயயாதவன, உயிருடையனேயாயினும், செத்தாருள் ஒருவனாகக் கருதப்படும். எ-று.

ஃ உயிரினறிவுஞ்செயலுங் காணுமையின், செத்தாருள்வைக்கப் படுமென்ருர். இதனல் உலகநடைவழு வேதநடைவழுப்போலத் தீர்திறனுடைத்தன்றென்பது கூறப்பட்டது. (௪)

௨௧௫. ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம்
பேரறி வாளன் திரு. ௫.

இ - ள். உலகு அவாம் பேரறிவாளன் திரு - உலகநடையை விரும்பிச் செய்யும் பெரியவறிவினையுடையவனது செல்வம்—ஊருணி நீர் நிறைந்தற்று - ஊரின்வாழ்வார் தண்ணீருண்ணுங் குளம் நீர்நிறைந்தாற்போலும். எ - று.

நிறைதலென்னும் இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின் மேலேற்றப்பட்டது. பாழ்போகாது நெடிதுநின்று எல்லார்க்கும் வேண்டுவன தப்பாதுதவுமென்பதாம். (௫)

உகசு. பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றுச் செல்வ
நயனுடை யான்கட் படின். சு.

இ - ள். செல்வம் நயனுடையான்கண் படின் - செல்வம் ஒப்புரவுசெய்வான் கண்ணே படுமாயின்,—பயன்மரம் உள்ளூர்ப்பழுத்தற்று-அது பயன்படுமரம் ஊர்நடுவே பழுத்தாற்போலும். எ - று.

உலகநீதி பலவற்றுள்ளும் ஒப்புரவு சிறந்தமையின், அதனையே நயனென்றார். எல்லார்க்கும் எளிதிற் பயன்கொடுக்குமென்பதாம்.

உகள. மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றுச் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கட் படின். எ.

இ - ள். செல்வம் பெருந்தகையான்கண் படின் - செல்வம் ஒப்புரவுசெய்யும் பெரியதகைமையையுடையான்கண்ணே படுமா

யின்,—மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்று - அஃது எல்லாவுறுப்பும் பிணிகட்கு மருந்தாய்த் தப்பாத மரத்தை யொக்கும். எ - று.

தப்புதலாவது கோடற்கரிய இடங்களினின்றுதல், மறைந்து நின்றுதல், காலத்தான் வேறுபட்டாதல், பயன்படாமை. [தன்குறைநோக்காது எல்லார் வருத்தமுந் தீர்க்குமென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் கடப்பாட்டாளனுடைய பொருள் பயன்படுமாறு கூறப்பட்டது. (எ)

உகஅ. இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொல்கார்
கடனறி காட்சி யவர். அ.

இ - ள். இடன் இல் பருவத்தும் ஒப்புரவிற்கு ஒல்கார் - செல்வஞ் சுருங்கிய காலத்தும் ஒப்புரவு செய்தற்குத் தளரார்— கடன் அறி காட்சியவர் - தாஞ்செய்யத் தகுவனவற்றையறிந்த இயற்கையறிவுடையார். எ - று.

பிறவெல்லாம் ஒழியினும், இஃதொழியாரென்பதாம். (அ)

உ.ககூ. நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல் செயுநீர
செய்யா தமைகலா வாறு. கூ.

இ - ள். நயன் உடையான் நல்கூர்ந்தான் ஆதல் - ஒப்புரவுசெய்தலையுடையான் நல்கூர்ந்தானாதலாவது—செயும் நீர செயயாது அமைகலா ஆறு - தவிராது செயநீர்மையையுடைய அவ்வொப்புரவுகளைச் செயயபெறாது வருந்துகின்ற வியல்பாம். எ - று.

† தானுகர்வன நுகரப்பெறாமையன்றென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் வறுமையானும் ஒப்புரவொழிதற்பாற்றன்றென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

உ௨௰. ஒப்புரவி னால்வருங் கேடெனி னஃதொருவன்
விற்றுக்கோட் டக்க துடைத்து. ௧௰.

இ - ள். ஒப்புரவினால் கேடு வரும் எனின் - ஒப்புரவுசெய்த லான் ஒருவனுக்குப் பொருட்கேடு வருமென்பாருளராயின்,— அஃது ஒருவன் விற்றுக் கோட்டக்கது உடைத்து - அக்கேடு தன்னை விற்றாயினுங் கொள்ளுந்தகுதியையுடைத்து. எ - று.

தன்னை விற்றுக்கொள்ளப்படுவதொருபொருளில்லையன்றே இஃதாயின் அதுவுஞ்செயயப்படுமென்றது, புகழ்பயத்தனோக்கி. இதனால் ஒப்புரவினாற் கெடுவது கேடன்றென்பது கூறப்பட்டது.

உ௩ம் அதி.—ஈகை.

அஃதாவது வறியராயேற்றார்க்கு மாற்றாதுகொடுத்தல், இது மறுமைநோக்கியதாகலின், இம்மைநோக்கிய ஒப்புரவறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உ௨௧. வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து. ௧.

இ - ள். வறியார்க்கு ஒன்று ஈவதே ஈகை - ஒருபொருளுமி ல்லாதார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றைக் கொடுப்பதே பிறர்க்குக்

கொடுத்தலாவது;—மற்றெல்லாம் குறியெதிர்ப்பை நீரது உடை த்து - அஃதொழிந்த எல்லாக்கொடையுங் குறியெதிர்ப்பைகொடு க்கு நீர்மையையுடைத்து. எ - று.

ஒழிந்த கொடைகளாவன வறியரல்லாதார்க்கு ஒருபயனோக் கிக் கொடுப்பன. குறியெதிர்ப்பையாவது அளவுகுறித்துவாங்கி அவ்வாங்கியவாறே எதிர்கொடுப்பது. நீரதென்புழி அதுவென் பது பகுதிப்பொருள்விகுதி. பின்னுந் தன்பால் வருதலின், குறி யெதிர்ப்பை கொடுக்கு நீரதுடைத்தென்றார். இதனான் ஈகையதி லக்கணங் கூறப்பட்டது. (௧)

௨௨௨. நல்லா றெனினுங் கொளறீது மேலுலக
மில்லெனினு மீதலே நன்று. ௨.

இ - ள். கொளல் நல்லாறு எனினும் தீது - ஏற்றல் வீட்டுல கிற்கு நல்லநெறியென்பார் உளராயினும் அது தீது;—மேலுலகம் இல் எனினும் ஈதலே நன்று - ஈந்தார்க்கு அவ்வுலகெய்துதலில்லை யென்பார் உளராயினும் ஈதலே நன்று. எ - று.

எனினுமென்பது இருவழியும் அங்ஙனங்கூறுவாரின்மை விளக்கிநின்றது. பிரிநிலையேகாரத்தால் பிறவறங்களின் ஈதல் சிற ந்ததென்பது பெற்றாம். நல்லதுகூறுவார் தீயதுமுடன்கூறினார்.()

௨௨௩. இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள. ௩.

இ - ள். இலன் என்னும் எவ்வம் உரையாமை - யான் வறியனென்று இரப்பான் சொல்லுமிளிவரலைத் தான் பிறர்கட்சொல்லாமையும்,—ஈதல் - அதனைத் தன்கட்சொன்னார்க்கு மாற்றாது ஈதலும்,—உள குலனுடையான்கண்ணே - இவையிரண்டுமுளவாவன குடிப்பிறந்தான்கண்ணே. எ - று.

மேற்சிறந்தென்றது ஒழிதற்கும் நன்றென்றது செய்தற்குமுரிய வளை உணர்த்தியவாறு. இனி இலனென்னுமெவ்வமுரையாமை யீதலென்பதற்கு அவ்விளிவரலை ஒருவன்றனக்குச் சொல்வதற்கு முன்னே அவன்குறிப்பறிந்து கொடுத்தலெனவும், அதனைப் பின்னும் பிறனொருவன்பாற்சென்று அவனுரையாவகையாற் கொடுத்தலெனவும், யான் இதுபொழுது பொருளுடையேனல்லேனெனக் கரப்பார்சொல்லும் இளிவரலைச்சொல்லாது கொடுத்தலெனவும், உரைப்பாருமுளர். அவர் ஈதலென்பதனை பொருட்பன்மை பற்றி வந்த பன்மையாகவுரைப்பர். (௩)

௨௨௪. இன்னா திரக்கப் படுத லிரந்தவ
ரின்முகங் காணு மளவு. ௪.

இ - ள். இரக்கப்படுதல் இன்னாது - இரத்தலேயன்றி இரக்கப்படுதலும் இனிதன்று,—இரநதவர் இன்முகம் காணும் அளவு - ஒருபொருளையிரநதவர் அதுபெறறதனால் இனிதாகிய அவர்முகங் காணுமளவும். எ - று.

எச்சவும்ஸமயும் மூற்றும்மையும் விகாரத்தாற்றெக்கன. இரக்கப்படுதல் இரப்பார்க்கு ஈவலென்றிருத்தல். அதனை இன்றுதெனறது "எல்லா—மிரபபார்க்கொன் றியாமை" * கூடுங்கொல்லோவென்னும் அச்சநோக்கி. எனவே, எல்லாப்பொருளும் ஈதல்வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. (௪)

உஉரு. ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை
மாற்றுவா ராற்றலிற் பின். ரு.

இ - ள். ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசி ஆற்றல் - தவத்தான் வலியார்க்கு வலியாவது தம்மையுற்ற பசியைப பொறுத்தல்:—அப்பசியை மாற்றுவார் ஆறறலிற்பின் - அவ்வலிதான் அங்ஙனம் பொறுத்தற்கரிய பசியை ஈகையானொழிபபாரது வலிக்குப்பின். எ - று.

தாமும் பசித்துப பிறரையும் அது தீர்க்கமாட்டாதாராற்றலின் தாமும் பசியாது பிறரையும அது தீர்ப்பாராற்றல் நன்றென்பதாம். (ரு)

உஉசா. அற்று ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி. சா.

* நாலடியார், குடிப்பிறப்பு,—கல்லாமை யச்சங் கயவர் தொழிலச்சஞ்—சொல்லாமை யுள்ளுமோர் சோர்வச்ச - மெல்லா—மிரப்பார்க்கொன் றியாமை யச்ச மரத்தாரிம்—மாணக் குடிப்பிறந்தார்.

இ - ள். அற்றார் அழி பசி தீர்த்தல்-வறியாரது மிக்க பசியை அறனேக்கித் தீர்க்க,—பொருள் பெற்றான் ஒருவன் வைப்புழி அஃது - பொருள்பெற்றானெருவன் அதனைத் தனக்குதவவைக்கு மிடம் அவ்வறமாகலான். எ - று.

எல்லாநன்மைகளும் அழிய வருதலின், அழி பசியென்றார். அறனேக்கியென்பது எஞ்சிநின்றது. அற்றாரழிபசி தீர்த்த பொருள் பின்றனக்கே வந்துதவுமென்பதாம். (சு)

உ உ எ. பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசியென்னுந்
தீப்பிணி தீண்ட லரிது. எ.

இ - ள். பாத்து ஊண் மரீஇயவனை - எஞ்ஞான்றும் பகுத்து ண்டல்பயின்றவனை—பசி என்னும் தீப்பிணி தீண்டல் அரிது - பசியென்றுசொல்லப்படுந் தீயநோய் தீண்டுதலில்லை. எ - று.

இவ்வுடம்பினின்று ஞானவொழுக்கங்களை அழித்து அதனால் வருமுடம்புகட்குந துன்பஞ்செய்தலின், தீப்பிணியெனப்பட்டது. தனக்கு மருந்துவன்றாகலின், பசிப்பிணி நணுகாதென்பதாம். இவையாறுபாட்டானும ஈதலின்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

உ உ அ. ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொ ருமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர். அ.

இ - ள். தாம் உடைமை வைத்து இழக்கும் வன்கணவர் - தாமுடைய பொருளை ஈயாது வைத்துப பின்னிழந்துபோம் அருளிலாதார் — ஈத்து உவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல் - வறியார்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்து அவருவத்தலான் அருளுடையாரெய்தும் இன்பத்தினைக் கண்டறியார்கொல்லோ! எ - று.

உவக்குமென்பது காரணத்தின்கண்வந்த பெயரெச்சம்; அஃது இன்பமென்னுங் காரியப்பெயர் கொண்டது. அறிந்தாராயின், தாமும் அவ்வின்பத்தை யெய்துவதல்லது வைத்திழவாரென்பது கருத்து. (அ)

உஉகூ. இரத்தலி னின்னாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிய ருணல். கூ.

இ - ள். நிரப்பிய தாமே தமியர் உணல் - பொருட்குறை நிரப்பவேண்டி வறியார்க்கீயாது தாமே தனித்துண்டல் — இரத்தலின் இன்னாது மன்ற - ஒருவர்க்குப் பிறர்பாற்சென்று இரத்தலினும் இன்னாது ஒருதலையாக. எ - று.

உச ம் அதி.—புகழ். அஎ

பொருட்குறைநிரப்பலாவது ஒரோவெண்களைக்குறித்து அத்துணையீட்டுதுமென ஈட்டத்தையே மேற்கொண்டு இவறிக் கூட்டுதல். தனித்தல் பிறரையொழித்தல். இரத்தற்குள்ளது அப்பொழுதை யிளிவரவே பின் நல்குரவில்லை, தமியருண்டற்கு அவையிரண்டுமுளவாமாகலின், இரத்தலினின்னாதென்றார். நிரப்பியவென்பதற்குத் தேடியவுணவுகளையென்றுரைப்பாருமுளர். (கூ)

உ௩௰. சாதலி னின்னாத தில்லை யினிததூஉ
மீத லியையாக் கடை. ௧௰.

இ - ள். சாதலின் இன்னாதது இல்லை - ஒருவர்க்குச் சாதல் போல இன்னாததொன்றில்லை;—அதூஉம ஈதல இயையாக்கடை இனிது - அத்தன்மைத்தாகிய சாதலும் வறியார்க்கொன்றீதன் முடியாதவழி இனிது. எ - று.

பிறர்க்குப் பயன்படாத உடறபொறை நீங்குதலான், இனி தென்றார். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஈயாமையின் குற்றங் கூற ப்பட்டது. (௧௰)

உ௪ ம் அதி.—புகழ்.

அஃதாவது இல்வாழ்க்கைமுதல் ஈகையீறுகச் சொல்லப்ப ட்ட இல்லறத்தினை வழுவாதார்க்கு இம்மைப்பயனாகி இவ்வுலகினை கணிகழாநது இறவாது நிறகுங்கீர்த்தி. இது, பெரும்பான்மையும் ஈதல்பற்றி வருதலின், அதன்பின் வைக்கபபட்டது.

உ௩௧. ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல
தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு. ௧.

இ - ள். ஈதல் - வறியார்க்கீக;—இசை படவாழ்தல் - அத னாற் புகழுண்டாகவாழுக;—அதுவலலது உயிர்க்கு ஊதியம் இல்லை - அபபுகழல்லது மக்களுயிர்க்குப பயன் பிறிதொன்றில்லை யாகலான். எ - று.

இசைபடவாழ்தற்குக் கல்வி ஆண்மை முதலிய பிறகாரணங்களும் உளவேனும்; "உணவின் பிண்ட முண்டி முதற்று" * ஆகலின், ஈதல் சிறந்ததென்பதற்கு ஞாபகமாக ஈதலென்றார். உயிர்க்கென்பது, பொதுப்படக்கூறினாரேனும் விலங்குயிர்கட்கேலாமையின், மக்களுயிர்மேனின்றது. (௧)

* புறநானூறு, ௧௮.

௨௪-ம் அதி.—புகழ்.

௨௩௨. உரைப்பாருரைப்பவையெல்லாமிரப்பார்க்கொன்
***றீவார்மே னிற்கும் புகழ். ௨.**

இ - ள். உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம் - உலகத்து ஒன்றுரைப்பாருரைப்பனவெல்லாம்—இரப்பார்க்கு ஒன்று ஈவார் மேல் நிற்கும் புகழ் - வறுமையானிரப்பார்க்கு அவர்வேண்டிய தொன்றை யீவார்கணிற்கும் புகழாம். எ - று.

புகழ்தான் உரையும் பாட்டுமென இருவகைப்படும். * அவற்றுள் உரைப்பாருரைப்பவையென எல்லார்க்குமுரிய வழக்கினையே யெடுத்தாராயினும், இனம்பற்றிப் புலவர்க்கேயுரிய செய்யுளுங் கொள்ளப்படும்; படவே, பாடுவார் பாடுவனவெல்லாம் புகழாமென்பதூஉம் பெற்றாம். ஈதற்காரணஞ் சிறந்தமை இதனுள்ளுங் காண்க. இதனைப் பிறர்மேலும் நிற்குமென்பார் தாமெல்லாஞ் சொல்லுக, புகழ் ஈவார்மேனிற்குமென்றுரைப்பாருமுளர். அது புகழது சிறப்புநோக்காமையறிக. (௨)

௨௩௩. ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற்
பொன்றாது நிற்பதொன் றில். ௩.

இ - ள். ஒன்றா உயர்ந்த புகழல்லால்-தனக்கு இணையின்றாக வோங்கிய புகழல்லது—உலகத்துப் பொன்றாது நிற்பது ஒன்று இல் - உலகத்து இறவாதுநிற்பது பிறிதொன்றில்லை. எ - று.

இணையின்றாகவோங்குதலாவது கொடுத்தற்கரிய உயிருறுப் புப்பொருள்களைக் கொடுத்தமைபற்றி வருதலால் தன்னோடொப்ப தின்றித் தானேயுயர்தல். அத்தன்மைத்தாகிய புகழே செய்யப்ப டுவதெனபதாம். இனி ஒன்றாவென்பதற்கு ஒருவார்த்தையாகச் சொல்லினெனவும், ஒருதலையாகப் பொன்றாது நிற்பதெனவும் உரைப்பாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் புகழது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

௨௩௪. நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப்
போற்றாது புத்தே ளுலகு. ௪.

இ - ள். நிலவரை நீள் புகழ் ஆற்றின - ஒருவன் நிலவெல்லை க்கண்ணே பொன்றாது நிற்கும் புகழைச் செய்யுமாயின்,—புத் தேள் உலகு புலவரைப் போற்றாது - புத்தேளுலகம் அவனையல் லது தன்னையெய்திநின்ற ஞானிகளைப்பேணாது. எ - று.

புகழுடம்பான் இவ்வுலகும் புத்தேளுடம்பான் அவ்வுலகும் ஒருங்கெய்தாமையின், புலவரைப்போற்றாதென்றார். அவன்

* புறநானூறு, உஎ.

இரண்டுலகும் ஒருங்கெய்துதல் "புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின்—வலவ னேவா வான வூர்தி—யெய்துப வென்பதஞ் செய்வினை முடித்து" * எனப் பிறராலுஞ் சொல்லப்பட்டது. (௪)

௨௩௫. நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது. (௫)

இ - ள். நத்தம் (ஆகும்) கேடும் - புகழுடம்பிற்கு ஆக்கமாகுங் கேடும்,—உளது ஆகும் சாக்காடும் - புகழுடம்புளதாகுஞ் சாக்காடும்,—வித்தகர்க்கல்லால் அரிது - சதுரப்பாடுடையார்க்கல்லதில்லை. எ - று.

நந்தென்னுந் தொழிற்பெயர் விகாரத்தான் நத்தென்றாய், பின் அம்மென்னும் பகுதிப்பொருள் விகுதிபெற்று, நத்தமென்றாயிற்று. போலென்பது ஈண்டுரையசை. ஆகுமென்பதனை முன்னுங்கூட்டி, அரிதென்பதனைத் தனித்தனி கூட்டியுரைக்க. ஆக்கமாகுங்கேடாவது புகழுடம்பு செல்வமெய்தப் பூதவுடம்பு நல்கூர்தல். உளதாகுஞ் சாக்காடாவது புகழுடம்பு நிற்கப் பூதவுடம்பு இறத்தல். நிலையாதனவற்றான் நிலையினவெய்துவார் வித்தகராகலின், வித்தகர்க்கல்லாலரிதென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் புகழுடையாரெய்தும் மேன்மை கூறப்பட்டது. (௫)

உ௩௬. தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார்
தோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று. ௬

இ - ள். தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக - மக்களாய்ப் பிறக்கின் புகழுக்கேதுவாகிய குணத்தோடு பிறக்க;—அஃது இலார் தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று - அக்குணமில்லாதார் மக்களாய்ப் பிறத்தலின் விலங்காய்ப் பிறத்தல் நன்று. எ - று.

புகழ் ஈண்டு ஆகுபெயர். அஃதிலாரென்றமையின் மக்களாயென்பதூஉம், மக்களாய்ப் பிறவாமையென்ற அருத்தாபத்தியான் விலங்காய்ப் பிறத்தலென்பதூஉம், பெற்றாம். இகழ்வாரின்மையின், நன்றென்றார். (௬)

உ௩௭. புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
இகழ்வாரை நோவ தெவன். ௭

இ - ள். புகழ் பட வாழாதார் - தமக்குப் புகழுண்டாக வாழமாட்டாதார்—தம் நோவார் - அதுபற்றிப் பிறரிகழ்ந்தவழி

* புறநானூறு, உ௭.

இவ்விகழ்ச்சி நம்மாட்டாமையான் வந்ததென்று தம்மை நோவாதே—தம்மை இகழ்வாரை நோவது எவன் - தம்மை யிகழ்வாரை நோவதென்கருதி! எ - று.

, புகழ்பட வாழலாயிருக்க அதுமாட்டாத குற்றம்பற்றிப் பிற ரிகழ்தல் ஒருதலையாகலின், இகழ்வாரையென்றார். (எ)

உ௩அ. வசையென்பவையத்தார்க்கெல்லாமிசையென்னு மெச்சம் பெறாஅ விடின். அ.

இ-ள். இசை என்னும் எச்சம் பெறாவிடின் - புகழென்னு மெச்சம் பெறலாயிருக்க அது பெறாதொழிவராயின்,—வையத்தார்க்கு எல்லாம் வசை என்ப - வையகத்தோர்க்கெல்லாம் அது தானே வசையென்று சொல்லுவர் நல்லோர். எ - று.

எச்சமென்றார், செய்தவரிறந்துபோகத் தான் இறவாது நிற்றலின். இகழப்படுதற்குப் பிறிதொருகுற்றம வேண்டாவென்பது கருத்து. (அ)

உ௩௯. வசையிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா யாக்கை பொறுத்த நிலம். ௯.

இ - ள். இசை இலா யாக்கை பொறுத்த நிலம்-புகழில்லாத வுடம்பைச் சுமந்தநிலம்—வசை இலா வண்பயன் குன்றும் - பழிப்பில்லாத வளப்பத்தையுடைய விளையுள் குன்றும். எ - று.

உயிருண்டாயினும் அதனாற்பயன் கொள்ளாமையின் யாக்கையெனவும், அது நிலத்திற்குப் பொறையாகலிற் பொறுத்தவெனவுங் கூறினார். விளையுள் குன்றுதற்கேது பாவயாக்கையைப் பொறுக்கின்ற வெறுப்பு. குன்றுமென இடத்துநிகழ் பொருளின் றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. இவை நான்குபாட்டானும் புகழில்லாதாரது தாழ்வு கூறப்பட்டது. (௯)

உ௪௰. வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வா ரிசையொழிய
வாழ்வாரே வாழா தவர். ௯.

இ - ள். வசை ஒழிய வாழ்வாரே வாழ்வார் - தம்மாட்டு வசையுண்டாகாமல் வாழ்வாரே உயிர்வாழ்வாராவார்;—இசை ஒழிய வாழ்வாரே வாழாதவர் - புகழுண்டாகாமல் வாழ்வாரே இறந்தாராவார். எ - று.

வசையொழிதலாவது இசையென்னுமெச்சம் பெறுதலாயின்மையின், இசையொழிதலாவது வசைபெறுதலாயிற்று. மேல்

இசையிலாயாக்கையென்றதனை விளக்கியவாறு. இதனால் இவ்விரண்டும் உடன்கூறப்பட்டன. மறுமைப்பயன் "வானுறையுந் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்" * என மேலே கூறப்பட்டது; படவே, இல்லறத்திற்கு இவ்வுலகிற் புகழும் தேவருலகிறபோகமும் பயனென்பது பெறறும்.

இனி மனுமுதலிய அறநூல்களாற் பொதுவாகக்கூறப்பட்ட இல்லறங்களெல்லாம் இவர் தொகுத்துக்கூறிய இவற்றுள்ளே அடங்கும்: அஃதறிந்தடக்கிக்கொள்க; யாமுரைபபிறபெருகும். (௧௦)

இல்லறவியல் முற்றிற்று.

துறவறவியல்.

இனி முறையானே துறவறங்கூறிய தொடங்கினார். துறவறமாவது மேற்கூறிய இல்லறத்தின் வழுவாதொழுகி அறிவுடையராய பிறப்பினையஞ்சி வீடுபேற்றின்பொருட்டுத் துறந்தார்க்கு உரித்தாய அறம். அதுதான் வினைமாசுதீர்ந்து அந்தக்கரணங்கள் தூயவாதற் பொருட்டு அவராற்காக்கப்படும் விரதங்களும், அவற்றான் அவை தூயவாயவழி உதிப்பதாய ஞானமுமென இருவகைப்படும்.

விரதம்.

அவற்றுள் விரதங்களாவன இன்னவறஞ்செய்வலெனவும் இன்னபாவமொழிவலெனவும் தம்மாற்றலுக்கேற்ப வரைந்துகொளவன. அவைதாம் வரம்பிலவாகலிற் பெருகுமென்றஞ்சி, அவை தம்முள்ளே பலவறத்தையும் அகப்படுத்துநிற்குஞ் சிறப்புடையன சிலவற்றை ஈண்டுக் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் அருளுடைமை கூறுகின்றார்.

௨௫ம் அதி.—அருளுடைமை.

அஃதாவது தொடர்புபற்றாது இயல்பாக எல்லாவுயிர்கண் மேலுஞ் செல்வதாகிய கருணை. இல்லறத்திற்கு அன்புடைமை போல இது துறவறத்திற்குச் சிறந்தமையின் முற்கூறப்பட்டது.

௨௪௧. அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் பொரு

* திருக்குறள், ௩௦.

௩௨. ௨௫ ம் அதி.—அருளுடைமை.

இ - ள். செல்வத்துள் செல்வம் அருட்செல்வம் - செல்வங் கள் பலவற்றுள்ளும் ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட செல்வமாவது அரு ளான் வருஞ்செல்வம்,—பொருட்செல்வம் பூரியார்கண்ணும் உள - அஃதொழிந்த பொருளான் வருஞ் செல்வங்கள் இழிந்தார்கண்ணு முளவாம் ஆகலான். எ - று.

அருளான் வருஞ்செல்வமாவது உயிர்களையோம்பி அவ்வறத் தான் மேம்படுதல். உயர்ந்தார்கண்ணேயல்லதில்லாத அருட்செல் வமே சிறப்புடைய செல்வம், ஏனை நீசர்கண்ணுமுளவாம் பொருட் செல்வங்கள் சிறப்பிலவென்பதாம். (க)

௨௪௨. நல்லாற்றா னாடி யருளாள்க பல்லாற்றாற்
றேரினு மஃதே துணை. ௨.

இ - ள். நல்லாற்றான் நாடி அருள் ஆள்க - அளவைகளானும் பொருந்துமாற்றானும் நன்றானநெறியிலே நின்று, நமக்குத் துணை யாம் அறம் யாதென்றாராய்ந்து, அருளுடையராக;—பல்லாற்றால் தேரினும் துணை அஃதே - ஒன்றையொன்றொவ்வாத சமயநெறிக ளெல்லாவற்றானும் ஆராய்ந்தாலும் துணையாவது அவ்வருளே,பிறி தில்லை. எ - று.

அளவைகளாவன பொறிகளாற் காணுங்காட்சியும், குறிகளானுய்த்துணரும் அனுமானமும், கருத்தாமொழியாகிய ஆகமமுமென மூன்று. ஒப்புப்பற்றியுணரும் உவமையும், இங்ஙனமன்றாயின் இது கூடாதென்றுணரும் அருத்தாபத்தியும், உண்மைக்கு மாறாய இன்மையுமென இவற்றைக் கூட்டி ஆறென்பாருமுளர். இவையும் ஒருவாற்றான் அவற்றுள்ளே அடங்குதலின், மூன்றென்றலே கருத்து. பொருந்துமாறாவது இது கூடும் இது கூடாதெனத் தன்கண்ணே தோன்றுவது: இதனை வடநூலார் யுத்தியென்ப. ஆற்றானென்பது வேற்றுமைமயக்கம். ஒன்றையொன்றொவ்வாமையாவது மதவேறுபாட்டான் அளவைகளும் பொருள்களும் தம்முண்மாறுகோடல்; அன்னவாயினும் அருளினையென்றற்கண் ஒக்குமென்பதாம். உயிரை விட்டு நீங்காது இருண்மையினுமுதலின், துணையென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அருளினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௨)

௨௪௩. அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார்க் கில்லை யிருள்சேர்ந்த
இன்னா வுலகம் புகல். ௩.

இ - ள். இருள் சேர்ந்த இன்னா உலகம் புகல் - இருள் செறிந்த துன்பவுலகத்துட்சென்றுபுகுதல்—அருள் சேர்ந்த நெஞ்சினார்க்கு இல்லை - அருள்செறிந்த நெஞ்சினையுடையார்க்கில்லை. எ - று.

இருள்செறிந்த துன்பவுலகமென்றது திணிந்தவிருளையுடைத்தாய்த் தன்கட்புக்கார்க்குத துன்பஞ்செய்வதோர் நரகத்தை; அது கீழுலகத்துள் ஓரிடமாகலின், உலகமெனப்பட்டது. (௩)

உ௪௪. மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வாற் கில்லென்ப
தன்னுயி ரஞ்சும் வினை. ௪.

இ - ள். மன் உயிர் ஓம்பி அருள் ஆள்வாற்கு - நிலைபேறுடைய உயிர்களைப்பேணி அவற்றின்கண் அருளுடையனுவானுக்கு—தன் உயிர் அஞ்சும் வினை இல் என்ப - தன்னுயிர் அஞ்சுதற்கேதுவாகிய தீவினைகள் உளவாகாவென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர். எ - று.

உயிர்களெல்லாம் நித்தமாதலின், மன்னுயிரென்றார். அஞ்சுதல் துன்பநோக்கியஞ்சுதல். அன்னவறத்தினோன் கொலைமுதலிய பாவங்கள் செய்யானெனவே, மறுமைக்கண் நரகம் புகாமைக்கேது கூறியவாறாயிற்று. (௪)

உ௪௫. அல்ல லருளாள்வார்க் கில்லை வளிவழங்கு
மல்லன்மா ஞாலங் கரி. ௫.

இ - ள். அருள் ஆள்வார்க்கு அல்லல் இல்லை - அருளுடையார்க்கு இம்மையினும் ஒருதுன்பமுண்டாகாது;—வளி வழங்கும் மல்லல் மா ஞாலம் கரி - அதற்குக் காற்றியங்குகின்ற வளப்பத்தையுடைய பெரியஞாலத்து வாழ்வார் சான்று. எ - று.

சான்றுவார் தாங்கண்டு தேறிய பொருளைக் காணுதார்க்குத் தேற்றுதற்குரியவர். அருளாள்வார்க்கு அல்லலுண்டாக ஒருகால த்தும் ஒரிடத்தும் ஒருவருங்கண்டறிவாரின்மையின், இன்மைமுக த்தான் ஞாலத்தார்யாவருஞ் சான்றென்பார், வளிவழங்குமல்லல் ன்மாஞாலங் கரியென்றார்: எனவே, இம்மைக்கண்ணென்பது பெற்றும். ஞாலம் ஆகுபெயர். இவைமூன்றுபாட்டானும் அத்துணி யுடையார்க்கு இருமையினுந் துன்பமில்லாமை கூறப்பட்டது.(ரு)

உசஉ. பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தா ரென்ப ரருணீங்கி யல்லவை செய்தொழுகு வார். சு.

இ - ள். அருள் நீங்கி அல்லவை செய்து ஒழுகுவார் - உயிர்க ண்மாட்டுச் செய்யப்படும் அருளைத் தவிர்ந்து தவிரப்படுங் கொடு

உசுஉ உடு ம் அதி.—அருளுடைமை.

மைகளைச் செய்தொழுகுவாரை—பொருள் நீங்கிப் பொச்சாந்தார் என்பர் - முன்னும் உறுதிப்பொருளைச் செய்யாது தாந்துன்புறுகி ன்றமையை மறந்தவரென்று சொல்லுவர் நல்லோர். எ - று.

உறுதிப்பொருள் அறம். துன்புறுதல் பிறவித்துன்ப மூன் றினையும் அனுபவித்தல். மறந்திலராயின், அவ்வாறொழுகாரென பது கருத்து. (சு)

உசஎ. அருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளில்லார்க் கிவ்வுலக மில்லா கியாங்கு. எ.

இ - ள். அருள் இல்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை - உயிர்கண் மேல் அருளில்லாதார்க்கு வீட்டுலகத்தின்பமில்லை,—பொருள இல் லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லாகியாங்கு - பொருளில்லாதார்க்கு இவ் வுலகததினபம் இல்லையாயினாற்போல. எ - று.

அவ்வுலகம் இவ்வுலகம் என்பன ஆகுபெயர். இவ்வுலகத்தின் பங்கட்குப் பொருள் காரணமானாறபோல, அவ்வுலகத்தின்பங்க ட்கு அருள் காரணமென்பதாயிறறு. (எ)

உ௪அ. பொருளற்றார் பூப்ப ரொருகா லருளற்றா
ரற்றார்மற் றாத லரிது. அ.

இ - ள். பொருள் அற்றார் ஒருகால் பூப்பர் - ஊழான் வறிய ராயினார் அது நீங்கிப் பின் ஒருகாலத்துச் செல்வத்தாற்பொலி வர்,—அருள் அற்றார் அற்றார் மறறு ஆதல் அரிது - அவவாறன்றி அருளிலாதார் பாவமறுமையின் அழிந்தாரே, பினனொருகாலத் துமஆதலில்லை. எ - று.

மறறு வினைமாற்றின்கண் வந்தது. மேற்பொருளின்மை யோடு ஒருவாறறுனெபபுமை கூறினாராகலின், அது மறுத்து, பிற வாற்றான் அதனினுங் கொடிதென்பது கூறியவாறு. (அ)

உ௪௯. தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றாற்றேரி
னருளாதான் செய்யு மறம். கூ.

இ - ள். அருளாதான் செய்யும் அறம் தேரின் - உயிர்கண்

மாட்டு அருள்செயயாதவன் செய்யுமறத்தையாராயின்,—தெருளா தான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்று - ஞானமில்லாதவன் ஒருகால் மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தாற்போலும். எ - று.

உசும் அதி.—புலான்மறுத்தல். கூ[illegible]

மெய்ப்பொருள் மெய்ந்நூலிற்சொல்லும்பொருள். நிலைபெற்ற ஞானமில்லாதவன் இடையே மெய்ப்பொருளையுணர்ந்தால் அதனைத் தன்ஞானமின்மையால் தானேயழித்துவிடும், அதுபோல அருளாதான் இடையே அறஞ்செய்தால் அதனைத் தன்னருளாமையால் தானேயழித்துவிடுமென்பதாயிற்று; ஆகவே, பிறவுநங்கட்கெல்லாம் அருளுடைமை மூலமென்பது பெற்றும். இவைநான்குபாட்டானும் அத்துணையில்லாதார்க்கு வருங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (க)

உ௫0. வலியார்முற் றன்னை நினைக்கதான் றன்னின்
மெலியார்மேற் செல்லு மிடத்து. க0.

இ - ள். வலியார் முன் தன்னை நினைக்க - தன்னின்வலியார் தன்னை நலிய வரும்பொழுது அவர் முன் தானஞ்சிநிற்கு நிலையினை நினைக்க—தான் தனனின் மெலியாமேல் செல்லுமிடத்து - அருளில்லாதவன் தன்னினெளியார்மேல் தான் நலியச்செல்லும் பொழுது. எ - று.

மெலியாரெனச் சிறப்புடைய உயர்திணைமேற் கூறினராயினும், ஏனையஃறிணையுங் கொள்ளப்படும். அதனை நினைக்கவே இவ்வுயிர்க்கும் அவ்வாறே அச்சமாமென்றறிந்து அதன்மேல் அருளுடையனாமென்பது கருத்து. இதனால் அருள் பிறத்தற்குபாயங் கூறப்பட்டது. (௰)

௨௬-ம் அதி.—புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது ஊனுண்டலையொழிதல். கொலைபாவத்தைப் பின்னுமுளதாக்கலின் அதற்குக் காரணமாதலையும் முன்னும் அதனான் வருதலின் அதன்காரியமாதலையும் ஒருங்குடைத்தாய ஊனுண்டல் அருளுடையார்க்கு இயைவதன்றாகலின், அதனை விலக்குதற்கு, இஃதருளுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௨௫௧. தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்பா
னெங்ஙன மாளு மருள். ௧

இ - ள். தன் ஊன் பெருக்கற்குத் தான் பிறிது ஊன் உண்பான் - தன்னுடம்பை வீக்குதற்பொருட்டுத் தான் பிறிதோருயிரினுடம்பைத் தின்பவன்—எங்ஙனம் ஆளும் அருள் - எவ்வகையான் நடத்தும் அருளினை! எ - று.

[illegible]

பயனிலாத ஊன் பெருக்கலைப் பயனெனக்கருதி இக்கொ

மை செய்வானே அறிவிலாத கொடியோனென்றவாறுமிற்று. எவ்வளவாளுமருளென்பது ஆளானென்பது பயப்பரின்ற இசைந்ச்சிக்குறிப்பு. (க)

உஙஉ. பொருளாட்சி போற்றாதார்க் கில்லை யருளாட்சி யாங்கில்லை யூன்றின் பவர்க்கு. உ.

இ - ள். பொருளாட்சி போற்றாதார்க்கு இல்லை - பொருளாற் பயன்கோடல் அதனைப் பாதுகாவாதார்க்கில்லை;—ஆங்கு அருளாட்சி ஊன் தின்பவர்க்கு இல்லை - அதுபோல அருளாற்பயன்கோடல் ஊன்றின்பவர்க்கில்லை. எ - று.

பொருட்பயனிழத்தற்குக் காரணம் காவாமை போல, அருட்பயனிழத்தற்கு ஊன்றினல் காரணமென்பதாயிறறு. ஊன்றின்றாராயினும் உயிர்கட்கு ஒரு தீங்கு நினையாதார்க்கு அருளாடற்கிழுக்கில்லையென்பாரை மறுத்து, அஃதுண்டென்பது இவையிரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (உ)

உஙங. படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ னன்றூக்கா தொன்ற னுடல்சுவை யுண்டார் மனம். ங. [ன்ற

இ - ள். படை கொண்டார் நெஞ்சம்போல் - கொலைக்கருவியைத் தங்கையிற்கொண்டவர் மனம் அதனாற் செயயுங் கொலையையே நோக்குவதல்லது அருளை நோக்காதவாறுபோல—ஒன்றன் உடல் சுவை உண்டார் மனம் நன்று ஊக்காது - பிறிதோருயிரினுடலைச் சுவைப்படவுண்டவர் மனம் அவ்வூனையே நோக்குவதல்லது அருளை நோக்காது. எ - று.

சுவைப்படவுண்டல் காயங்களான் இனிய சுவைத்தாக்கி யுண்டல். இதனால் ஊன்றின்றார் மனம் தீங்குநினைத்தல் உவமவளவையாற் சாதித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (௩)

௨௫௪. அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்வூன் றினல். ௪.

இ - ள். அருள் யாதெனின் கொல்லாமை - அருள் யாதெனின், கொல்லாமை;—அல்லது (யாதெனின்) கோறல் - அருளல்லது யாதெனிற் கோறல்;—அவ்வூன் தினல் பொருளல்லது - ஆகலான், அக்கோறலான் வந்த ஊனைத்தின்கை பாவம். எ - து.

௨௬ ம் அதி.—புலான்மறுத்தல்.

உபசாரவழக்காற் கொல்லாமை கோறலாகிய காரியங்களை அருள் அல்லதென்க் காரணங்களாக்கியும், ஊன்றின்கையாகிய காரணத்தைப் பாவமெனக் காரியமாக்கியுங்கூறினார். 'அருளல்லது கொடுமை. சிறப்புப்பற்றி அறமும் பொருளெனப்படுதலின், பாவம் பொருளல்லதெனப்பட்டது. கோறலென முன்னின்றமையின், அவ்வூனென்றார். இனி இதனை இவ்வாறன்றி அருளல்லதென்பதனை ஒன்றாக்கி,கொல்லாமை கோறலென்பதற்குக் கொல்லாமையென்னும் விரதத்தையழித்தலென்றுரைப்பாருமுளர். (௪)

உருரு. உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண
வண்ணாத்தல் செய்யா தளறு. ரு.

இ - ள். உயிர் நிலை ஊன் உண்ணாமை உள்ளது - ஒருசாருயிர் உடம்பின்கண்ணே நிற்றல் ஊனுண்ணாமையென்கின்ற அறத்தின்கண்ணது;—உண்ண அளறு அண்ணாத்தல் செய்யாது - ஆகலான் அந்நிலை குலைய ஒருவன் அதனையுண்ணுமாயின், அவனை விழுங்கிய நிரயம் பின் உமிழ்தற்கு அங்காவாது. எ - று.

உண்ணப்படும் விலங்குகள் அதனாற்றேய்ந்து சிலவாக ஏனைய பலவாய வருதலின், உண்ணாமையுள்ள துயிர்நிலையென்றார். | உண்ணினென்பது உண்ணவெனத் திரிந்துநின்றது. ஊனுண்டவன் அப்பாவத்தான் நெடுங்காலம் நிரயத்துளழுந்துமென்பதாம். கொலைப்பாவம் கொன்றார்மேனிற்றலின் பின்னூனுண்பார்க்குப் பாவமில்லையென்பாரை மறுத்து, அஃதுண்டென்பது இவ்விரண்டு பாட்டானுங் கூறபபட்டது. (ரு)

உருசு. தினற்பொருட்டாற் கொல்லாதுலகெனின்யாரும்
விலைப்பொருட்டா லூன்றருவா ரில். சு.

இ - ள். தினற்பொருட்டு உலகு கொல்லாது எனின் - பேதைமை காரணமாகவல்லது ஊன்றின்கை காரணமாக உலகங் கொல்லாதாயின்;—விலைப்பொருட்டு ஊன் தருவார் யாரும் இல் - பொருள் காரணமாக ஊன் விற்பார் யாவரும் இல்லை. எ - று.

உலகென்பது ஈண்டு உயிர்ப்பன்மைமேனின்றது. பின்னிகழுங்கொள்கை முன்னிகழுங்கொலைக்குக் காரணமாகாமையின் தின்பார்க்குக் காரணத்தான வரும்பாவமில்லையென்ற வாதியைநோக்கி, அருத்தாபத்தியளவையாற் காரணமாதல் சாதித்தலின், இதனுன் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (சு)

உசு ம் அதி.—புலான்மறுத்தல்.

உருஎ. உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ண துணர்வார்ப் பெறின். எ.

இ - ள். புலால் பிறிதொன்றன் புண் - புலாலாவது பிறிதோருடம்பின் புண்;—அது உணர்வார்ப பெறின் உண்ணாமை வேண்டும் — அது தூய்தன்மை யறிவாரைப்பெறின், அதனை உண்ணாதொழியல்வேண்டும். எ - று.

அஃதென்னல் வேண்டுமாய்தம் விகாரத்தாற்றொக்கது. அம்மெய்ம்மையுணராமையின், அதனையுண்கின்றாரென்பதாம். பொருளதுமாற்றானும் * புலாலுண்டல் இழிந்ததென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (எ)

உருஅ. செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணா
ருயிரிற் றலைப்பிரிந்த வூன். அ.

இ - ள். செயிரின் தலைப்பிரிந்த காட்சியார் - மயக்கமாகிய குற்றத்தினீங்கிய அறிவினையுடையார்—உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன் உண்ணார் - ஒருயிரினீங்கிவந்த ஊனையுண்ணார். எ - று.

† தலைப்பிரிவென்பது ஒருசொல். பிணமென ஊனின்மெய்ம்மை தாமேயுணர்தலின், உண்ணாரென்றார். (௮)

௨௫௯. அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னொன்ற
னுயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று. ௯.

இ - ள். அவி சொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் - தீயின்கண் நெய்முதலிய அவிகளைச் சொரிந்து ஆயிரம்வேள்வி வேட்டலினும்;—ஒன்றன் உயிர் செகுத்து உண்ணாமை நன்று - ஒருவிலங்கினுயிரைப்போக்கி அது நின்ற ஊனையுண்ணாமை நன்று. எ - று.

அவ்வேள்விகளான் வரும் பயனினும் இவ்விரதத்தான் வரும் பயனே பெரிதென்பதாம். (௯)

௨௬௦. கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
யெல்லா வுயிருந் தொழும். ௧௦.

இ - ள். கொல்லான் புலாலை மறுத்தானை-ஒருயிரையுங்கொல்லாதவனுமாய்ப் புலாலையுமுண்டாதவனை—எல்லாவுயிரும் கைகூப்பித் தொழும் - எல்லாவுயிருங் கைகுவித்துத் தொழும். எ - று.

* பொருந்துமாறு—யுத்தி.

இவ்விரண்டறமும் ஒருங்குடையார்க்கல்லது ஒன்றேயுடையார்க்கு அதனுற பயனில்லையாகலின், கொல்லாமையுமுடன்கூறினூர். இப்பேரருளுடையான் மறுமைக்கட் டேவரின் மிக்கனெனுமென அப்பயனது பெருமை கூறியவாறு. இவைமூன்றுபாட்டானும் ஊனுண்ணாமையதுயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (கய)

உ௭ம் அதி.—தவம்.

அஃதாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிற்றற்பொருட்டு விரதங்களான் உண்டிசுருக்கலும், கோடைக்கண் வெயிலிலே நிற்றலும், மாரியினும பனியினும் நீர்நிலே நிறறலும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு, அவறருற் றம்முயிர்க்கு வருந் துன்பங்களைப் பொறுத்து, பிறவுயிர்களையோம்புதல். புலான்மறுத்து உயிர்கண்மேல் அருண் முதிர்ந்துழிச் செயயப்படுவதாகலின், இது புலான் மறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உ௬௧. உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
யற்றே தவத்திற் குரு. க.

இ - ள். தவத்திற்கு உரு - தவத்தின் வடிவு—உற்ற நோய் நோன்றல் உயிர்க்கு உறுகண் செயயாமை அற்றே - உண்டிசுருக்கன்முதலியவற்ருல் தம்முயிர்க்கு வருந்துன்பங்களைப் பொறுத்தலும் தாம் பிறவுயிர்கட்குத் துன்பஞ்செயயாமையுமாகிய அவ்வளவிற்று. எ - று.

மற்றுள்ளனவெல்லாம் இவற்றுள்ளே அடங்குதலின், அத்தே னைத் தேற்றேகாரங்கொடுத்தார். தவத்திற்குருவற்றென்பது யானையதுகோடு கூரிதென்பதனை யானைக்குக் கோடு கூரிதென்று ற்போல ஆருவதன்பொருட்கண் நான்காவது வந்த மயக்கம். இத னால் தவத்ததிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (க)

உசுஉ. தவமுந் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை யஃதிலார் மேற்கொள் வது. உ.

இ - ள். தவமும் தவமுடையார்க்கு ஆகும் - பயனேயன்றித் தவந்தானும் உண்டாவது முற்றவமுடையார்க்கே,—அதனை அஃது இலார் மேற்கொள்வது அவம் - ஆகலான், அத்தவத்தை அம்முற் றவமில்லாதார் முயல்வது பயனின்முயற்சியாம். எ - று.

கஉ உள் அதி.—தவம்.

பரிசயத்தால் அறிவுமாற்றலுமுடையராய் முடிவுபோக்க லின் தவமுடையார்க் காகுமென்றும், அஃதில்லாதார்க்கு அவையி ன்மையின் முடிவுபோகாமையின் அவமாமென்றுங் கூறினார். (உ)

உசுங. துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டிமறந்தார்கொல் மற்றை யவர்க டவம். ங.

இ - ள். மற்றையவர்கள் - இல்லறத்தையே பற்றி நிற்பார்— துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டித் தவம் மறந்தார்கொல் - துறந் தார்க்கு உண்டியும் மருந்தும உறையுளுமுதலிய விரும்பித் தாங்

தவஞ்செய்தலை மறந்தார்போலும்' எ - று.

இப்புரவு அனுபவிக்கப்படுவன. * "வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்த" ற்பயத்ததாகலின் யாவராலுஞ்செய்யப்படுவதாய தவத் தைத் தாஞ்செய்யுந் தானத்தின்மேல் விருப்பமிகுதியான் மறந் தார்போலுமெனவே, தானத்திற்றவம் மிக்கதென்பது பெற்றாம்.()

உகசு. ஒன்னார்த் தெறலு முவந்தாரை யாக்கலு
மெண்ணிற் றவத்தான் வரும். சு.

இ - ள். ஒன்னார்த் தெறலும் - தம்மறத்திற்குப் பகையாய் அழிவுசெய்தாரைக் கெடுத்தலும்—உவந்தாரை ஆக்கலும் - அதனை யுவந்தாரை உயர்த்தலுமாகிய இவ்விரண்டையும்—எண்ணின் தவ த்தான் வரும் - தவஞ்செய்வார் நினைப்பராயின், அவர் தவவலி யான் அவை அவர்க்குளவாம். எ - று.

முற்றத்துறந்தார்க்கு ஒன்னாரும் உவந்தாரும் உண்மை கூடா மையின், தவத்திறகேற்றியுரைக்கப்பட்டது. எண்ணினென்றத னான், அவர்க்கு அவையெண்ணாமை இயல்பென்பது பெற்றாம். ஒன்னார்பெரியராயினும் உவந்தார் சிறியராயினும், கேடுமாக்கமும் நினைத்தளவானே வந்து நிற்குமெனத் தவஞ்செய்வார்மேலிட்டுத் தவத்தினதாற்றல் கூறியவாறு. (சு)

உகரு. வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ
மீண்டு முயலப் படும். ரு.

இ - ள். வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தலால் - முயன்றால் மறுமைக்கட்டாம் வேண்டிய பயன்கள் வேண்டியவாறே பெற லாம் ஆதலால்,—செய்தவம் ஈண்டு முயலப்படும் - செய்யப்ப டுவதாய தவம் இம்மைக்கண் அறிவுடையோரான் முயலப்ப டும். எ - று.

ஈண்டென்பதனுள் மறுமைக்கணென்பது பெற்றாம். மேற்கதி, வீடுபேறுகள் தவத்தானன்றி எய்தப்படாவென்பதாம். இவை நான்குபாட்டாலும் தவத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௫)

உசுசு. தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லா
ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு. சு.

இ - ள். தங்கருமம் செய்வார் தவம் செய்வார் - தங்கருமஞ் செய்வாராவார் துறந்து தவத்தைச்செய்வார்,—மற்று அல்லார் ஆசையுள் பட்டு அவம் செய்வார் - அவரையொழிந்த பொருளின்பங்களைச் செய்வார் அவற்றின்கணுள்ள ஆசையாகிய வலையுட்பட்டுத் தமக்குக் கேடு செய்வார். எ - று.

அநித்தமாய் மூவகைத் துன்பத்ததாய் உயிரின்வேறாய உடற்கு வருத்தம் வருமென்றொழியாது தவத்தினைச் செய்ய, பிறப்புப் பிணிமூப்பிறப்புச்சளான் அநாதியாகத் துன்பமெய்திவருகின்ற உயிர் ஞானம் பிறந்து வீடு பெறுமாகலின், தவஞ்செய்வாரைத் தங்கருமஞ்செய்வாரென்றும், கணத்துளழிவதாய சிற்றின்பத்தின் பொருட்டுப் பலபிறவியுந் துன்புறத்தக்க பாவஞ்செய்தலோடலின், அல்லாதாரை அவஞ்செய்வாரென்றும், கூறினார். மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. (சு)

உகூஎ. சுடச்சுடரும் பொன்போ லொளிவிடுந் துன்பஞ்
சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு. எ.

இ - ள். சுடச் சுடரும் பொன்போல் - தீயின்கணேயிடும் பொன்னுக்கு அது சுடச்சுடத் தன்னோடு கலந்த குற்றநீங்கி ஒளி மிகுமாறுபோல—நோற்கிற்பவர்க்குத் துன்பம் சுடச் சுட ஒளி விடும் - தவஞ்செயய வல்லார்க்கு அதனான் வருந்துன்பம் வருத்த வருத்தத் தம்மொடு கலந்த பாவநீங்கி ஞானமிகும். எ - று.

சுடச்சுடரும் பொன்போலென்றாராயினும், கருத்துநோக்கி இவ்வாறுரைக்கபபட்டது. ஒளிபோலப் பொருள்களை விளக்க லின், ஒளியென்றார். (எ)

உகூஅ. தன்னுயிர் தானறப் பெற்றானை யேனைய
மன்னுயி ரெல்லாந் தொழும். அ.

இ - ள். தன் உயிர் தான் அறப் பெற்றானை - தன்னுயிரைத் தான்றனக்குரித்தாகப் பெற்றவனை—ஏனைய மன்னுயிரெல்லாந் தொழும் - பெறுதனவாகிய மன்னுயிர்களெல்லாந்தொழும். எ-து.

தனக்குரித்தாதல் தவமாகிய தன்கருமஞ்செய்தல். அதனினுங்குப் பெறுதற்கரிய தின்மையின், பெற்றானையென்றார். அது பெறுதனவென்றது ஆசையுட்பட்டு அவஞ்செயயுமுயிர்களை. சாபமும

ருளுமாகிய இரண்டாற்றலுமுடைமையின், தொழுமென்றார். (அ)

உசுகூ. கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடு நோற்றலி
னாற்ற றலைப்பட் டவர்க்கு.

இ - ள். கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும் - கூற்றத்தைக் கடத்தலும் உண்டாவதாம்—நோற்றலின் ஆற்றல் தலைபபட்டவர்ககு - தவத்தான் வரும் ஆற்றலைத் தலைபபட்டார்க்கு. எ - று.

ாபபும்மை அது கூடாமை விளச்கிற்று; மன்னுயிரெல்லாந் தொழுதலேயன்றி இதுவுங்கைகூடுமென எச்சவும்மையாகவுரைப்பினுமமையும். ஆற்றல் சாபவருள்கள். இவைநான்குபாட்டானும் தவஞ்செயவாரது உயர்ச்சி கூறபபட்டது. (கூ)

உஎ0. இலர்பல ராகிய காரண நோற்பார்
சிலர்பலர் நோலா தவர். க0.

இ — ள். இலர் பலராகிய காரணம் - உலகத்துச் செல்வர்கள் சிலராக நல்கூர்வார் பலராதறகுக் காரணம் யாதெனின்,—நோற்பார் சிலர் நோலாதவர் பலர் - அது தவஞ்செய்வார் சிலராக அது செயயாதார் பலராதல். எ - று.

செல்வநல்குரவென்பன ஈண்டறிவினது உண்மையின்மைகளையுங் குறித்து நின்றன; என்னை? "நுண்ணுணர் வின்மை வறுமை யஃதுடைமை—பண்ணப் பணைத்த பெருஞ் செல்வம்" * என்றாராகலின். நோறபார் சிலரெனக் காரணங் கூறினமையான், காரியம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. தவஞ்செயயாதார்க்கு இம்மையின்பமுமில்லையென இதனல் அவரது தாழ்வு கூறப்பட்டது.

௨௮ ம் அதி.—கூடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது தாம் விட்ட காமவின்பத்தை உரனின்மையிற் பின்னும் விரும்புமாறுதோன்ற அவ்வாறே கொண்டு நின்று தவத்

* காலடியார், அறிவின்மை,—நுண்ணுணர் வின்மை வறுமை யஃதுடைமை—பண்ணப் பணைத்த பெருஞ்செல்வ - மெண்ணுங் கால்—பெண்ணவா யாணிழந்த பேடி யணியாளோ—தன்னவாத் தக்க கலம்.

தோடு பொருந்தாததாய தீயவொழுக்கம். அது விலக்குதற்கு இது தவத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௨௭௧. வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்
களைந்து மகத்தே நகும். ௧.

இ - ள். வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் — வஞ்சம் பொருந்திய மனத்தையுடையவனது மறைந்தவொழுக்கத்தை—பூதங்கள் ஐந்தும் அகத்தே நகும் - உடம்பாய அவனோடு கலந்து நிற்கின்ற பூதங்களைந்துங்கண்டு தம்முள்ளே நகும். எ - று.

காமம் தன்கண்ணே தோன்றி நலியாநிற்கவும் அதனதின்மை கூறிப் புறத்தாரை வஞ்சித்தலின் வஞ்சமனமென்றும், அந்நலிவு

பொறுக்கமாட்டாதொழுகுங் களவொழுக்கத்தைப் படிற்றொழுக்கமென்றும், உலகத்துக்களவுடையார் பிறரறியாமற் செயவனவற்றிற்கு ஐம்பெரும்பூதங்கள் சான்றாகலின், அவ்வொழுக்கத்தையும் அவன்மறைக்கின்றவாற்றையுமறிந்து அவனறியாமற் றம்முள்ளே நகுதலின், அகத்தேநகுமெனவுங்கூறினார். செயதகுற்றம் மறையாதாகலின், அவ்வொழுக்கம் ஆகாதென்பது கருத்து. (க)

உஎஉ. வானுயர் தோற்ற மெவன்செய்யுந் தன்னெஞ்சந் தானறி குற்றப் படின். உ.

இ - ள். வான் உயர் தோற்றம் எவன் செய்யும் - ஒருவனுக்கு வான்போலுயர்ந்த தவவேடம் என்ன பயனைச் செய்யும்,—தான் அறி குற்றம் தன் நெஞ்சம் படின் - தான் குற்றமென்றறிந்த அதன்கண்ணே தன்னெஞ்சு தாழுமாயின். எ - று.

வானுயர்தோற்றமென்பது "வான்றோய்குடி" * என்றாற்போல இலக்கணைவழக்கு. அறியாது செய்த குற்றமல்லது அறிந்துவைத்துச் செயத குற்றங் கழுவப்படாமையின்,நெஞ்சு குற்றத்ததாயே விடும்; விடவே, நின்ற வேடமாத்திரத்திற்குப் புறத்தாரை வெருட்டுதலேயல்லது வேறுபயனில்லையென்பதாம். (உ)

உஎங. வலியி னிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம் புலியின்றோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று. ங.

இ - ள். வலி இல் நிலைமையான் வல்லுருவம் - மனத்தைத் தன்வழிப்படுத்தும் வலியில்லாத இயல்பினையுடையான் வலியுடையார் வேடத்தைக்கொண்டு தான் அதன் வழிப்படுதல்—பெற்றம்

* நாலடியார், குடிப்பிறப்பு—உ.

புலியின்றோல் போர்த்து மேய்ந்தற்று - பசு காவலர் கடியாமற் புலியின்றோலை போர்த்துப பைங்கூழை மேயந்தாற்போலும்.

எ - று.

*|இல்பொருளுவமை. வலியினிலைமையானென்ற அளபு—யானும், மேயநதறறெனனுந் தொழிலுவமையானும், வல்லுருவத்தோடு மனவழிப்படுதலென்பது பெற்றும். காவலர் கடியாமை புலி புற்றின்றுதென்பதனானும், அச்சத்தாறுமாம்; ஆகவே, வல்லுருவங்கோடற்குப் பயன் அனனகாரணங்களான் உலகத்தார அயிராமையாயிற்று. இவ்வாறு தனக்குரிய இல்லாளையுந்துறந்து வலியுமின்றிப பிறர் அயிராத வல்லுருவமுங்கொணடு நினறவன மன வழிப் படுதலாவது தன மனமோடியவழியே ஓடி மறைநது பிறர்க்குரிய மகளிரைவிழைதலாம. அவவாறுதல், பெறறம் தனக்குரிய புல்லைவிடடுப் பிறாகருரிய பைங்கூழை மேயநதாறபோலுமென்ற உவமையான் அறிக. (௩)

உஎச. தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதன்மறைந்து வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று. ச.

இ - ள். தவம் மறைந்து அல்லவை செய்தல் - அவ்வலி—லைமையான் தவவேடத்தினகண்ணே மறைந்துநின்று தவமல்லவற்றைச் செயதல்—வேட்டுவன் புதல் மறைந்து புள் சிமிழ்த்தறறு - வேட்டுவன் புதலின்கண்ணே மறைந்துநின்று புட்களைப் பிணித்

தாற்போலும். எ — று.

தவம் ஆகுபெயர். தவமல்லவற்றைச் செய்தலாவது பிறர்க்குரிய மகளிரைத் தன்வயத்ததாக்குதல். இதுவும் இதுதொழிலுவமையானறிக. (௪)

உஎரு. பற்றற்றேமென்பார்படிற்றொழுக்கமெற்றெற்றென்
றேதம் பலவுந் தரும். ரு.

இ - ள். பற்று அற்றேம் என்பார் படிற்றொழுக்கம் - தம்மைப் பிறர் நன்கு மதித்தற்பொருட்டு யாம் பற்றற்றேமென்று சொல்வாரது மறைந்தவொழுக்கம்,—எற்று எற்று என்று ஏதம் பலவும் தரும் - அப்பொழுது இனிதுபோலத் தோன்றுமாயினும், பின் என்செய்தேம் என்செய்தேமென்று தாமேயிரங்கும்வகை, அவர்க்குப் பலதுன்பங்களையுங் கொடுக்கும். எ - று.

* இல்பொருளுவமை—அபூதவுவமை.

சொல்லளவல்லது பற்றறுமையின், பற்றற்றேமென்பாரென்றும், சிறிதாய்க் கணத்துள்ளே அழிவதாய இன்பத்தின்பொருட்டுப் பெரிதாய நெடுங்காலம் நிற்பதாய பாவத்தைச் செய்வார் அதன் விளைவின்கண் அந்தோ வினையேயென்றழுங்குவராகலின், எற்றெற்றென்றுங் கூறினார். இவையைந்துபாட்டானும் கூடாவொழுக்கத்தினிழுக்கம் கூறப்பட்டது. (ரு)

உஎசு. நெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணா ரில். சு.

இ - ள். நெஞ்சின் துறவார் - நெஞ்சாற் பற்றறுதலைத்து—துறந்தார்போல் வஞ்சித்து வாழவாரின் – பற்றற்றாபோன்று தானஞ்செயவாரை வஞ்சிதது வாழுமவர்போல—வன்கணார் இல்- வனகண்மைமையயுடையாா உலகத்தில்லை. எ - று.

தானஞ்செயவாரை வஞ்சித்தலாவது யாம் மறுமைக்கட்டே வராதறபொருட்டு இவ்வருநதவாக்கு இனனதீதுமென்று அறியா தீநதாரை அதுகொண்டு இழிபிறபபினராக்குதல். அவா இழிபிற பபினராதல் ‡ "அடங்கலாக் கீந்த தானப் பயத்தினு லலறு முந் நீர்த்—தடங்கட னடுவுட் டீவு பலவுள வவற்றுட் டோன்றி—யுட ம்பொடு முகங்க ளொவ்வா ரூழ்கனி மாநதி வாழ்வர்—மடங்கலஞ் சீறறத் துப்பின் மாணவேள் மன்ன ரேறே." * என்பதனுனறிக. தமக்கு அவனசெயதார்க்கு ஆசாதன விளைத்தலின, வன்கணாரில் லென்றார். (சு)

உஎஎ. புறங்குன் றி கண்டனைய ரேனு மகங்குன் றி
மூக்கிற் கரியா ருடைத்து. எ.

இ — ள். குன்றிப்புறம் கண்டு அனையரேனும் - குன்றியின்பு றம்போல வேடததாற் செம்மையுடைய ராயினும்,—குன்றி மூக் கின் அகம் கரியார் உடைத்து - அதன மூக்குப்போல மனமிருண் டிரு ப்ப ரை உடைத்து உலகம். எ - று.

குன்றி ஆருபெயர். செம்மை கருமையென்பன பொருளின் † கணிறத்தை விட்டுச் செப்பத்தினும் அறியாமையினுஞ் சென்றன வாயினும், பண்பாலொத்தலின், இவை பண்புவமை: "கூழின் மலிமனம் போன்றிரு ளாகின்ற கோகிலமே" ‡ என்பதுமது. (எ)

* சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், தானப்பயன், கஅ.
† பொருள்—உபமேயம்.
‡ திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௩உஉ—வாழும் படியொன்றுங் கண்டிலம் வாழியிம் மாம்பொழிற்றேன்—சூழு முகச்சுற்றும்

௨௮ம் அதி.—கூடாவொழுக்கம்.

௨எ௮. மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர். ௮.

இ - ள். மாசு மனத்தது ஆக - மாசு தம்மனத்தின்கண்ணதாக—மாண்டார் நீராடி – பிறர்க்குத் தவத்தான் மாட்சிமையுடையராய் நீரின்மூழ்கிக்காட்டி—மறைந்து ஒழுகும் மாந்தர் பலர் - தாம் அதன்கண்ணே மறைந்து செல்லும மாந்தர் உலகத்துப பலர். எ - று.

மாசு காம வெகுளி மயக்கங்கள். அவை போகதற்கன்றி மாண்டாரென்று பிறர் கருதுதற்கு நீராடுதலான, அத்தொழிலை அவர் மறைதற்கிடனாக்கினார். இனி மாண்டார் நீராடியெனபதற்கு மாட்சிமைபபட்டாரது நீர்மையை யுடையராயென உரைப்பாருமுளர். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவ்வொழுககமுடையாரது குற்றமும் அவரையறிநது நீக்கல்வேண்டுமென்பதும் கூறப்பட்டன. (௮)

உஎகூ. கணைகொடிது யாழ்கோடு செவ்விதாங் கன்ன
வினைபடு பாலாற் கொளல். கூ.

இ - ள். கணை கொடிது யாழ் கோடு செவ்விது - அம்பு வடிவாற்செவ்விதாயினும், செயலாற்கொடிது; யாழ் கோட்டால் வளைந்ததாயினும், செயலாற்செவ்விது;—ஆங்கு அன்ன வினைபடு பாலால் கொளல் - அவ்வகையே தவஞ்செய்வோரையுங் கொடியர் செவ்வியரென்பது, வடிவாற்கொள்ளாது, அவர் செயல்பட்ட கூற்றானே அறிந்துகொள்க. எ - று.

கணைக்குச்செயல் கொலை. யாழுக்குச்செயல் இசையாலின்பம் பயத்தல். அவ்வகையே செயல் பாவமாயிற்கொடியரெனவும், அறமாயிற் செவ்வியரெனவுங் கொள்கவென்பதாம். இதனான் அவரையறியுமாறு கூறப்பட்டது. (கூ)

உஅ0. மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்
பழித்த தொழித்து விடின். க0.

இ - ள். மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா - தவஞ்செய்வார்க்குத் தலைமயிரை மழித்தலுஞ் சடையாக்கலுமாகிய வேடமும்வேண்டா,—உலகம் பழித்தது ஒழித்துவிடின் - உயர்ந்தோர் தவத்திறகாகாதென்று குற்றங்கூறிய ஒழுக்கத்தைக் கடிந்துவிடின். எ - று.

பற்றின வாற்றெண்டை யங்கனிவா—யாழின் மொழிமங்கை, பங்கன்சிற் றம்பல மாதரியாக்—கூழின் மலிமனம் போன்றிரு ளாகின்ற தோகிலமே.

பறித்தலும் மழித்தலுளடங்கும். மழித்தலென்பதே தலைமயிரை உணர்த்தலின், அது கூறுராயினர். இதனாற் கூடாவொழுக்கமில்லாதார்க்கு வேடமும் வேண்டாவென அவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௨0)

௨௯ ம் அதி.—கள்ளாமை.

அஃதாவது பிறருடைமையாயிருப்பதியாதொரு பொருளையும் அவரை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதாமை. கருதுதலும் செய்தலோடொத்தலின், கள்ளாமையென்றார். இல்வாழ்வார்க்காயின் தமரோடு விளையாட்டுவகையால் அவரை வஞ்சித்துக் கோடற்கு இயைந்த பொருள்களை அங்ஙனங்கொள்ளினும் அமையும், துறந்தார்க்காயின் அதனைக் கருதியவழியும் பெரியதோரிழுக்காம் ஆகலின், இது துறவறமாயிறறு. புறத்துப்போகாது மடங்கி ஒருதலைப்பட்டு உயிரையே நோக்கறபாலதாய அவர்மனம் அஃதொழிந்து புறத்தே போந்து பஃறலைபபட்டு உடம்பின்பொருட்டுப் பொருளை நோக்குதலேயன்றி, அது தனையும் வஞ்சித்துக்கொள்ளக்கருதுதல் அவர்க்குப பெரியதோரிழுக்காதல் அறிக. இவ்வாறு வாய்மைமுதற் கொல்லாமையீறுய நானகதிகாரத்திறகுமொக்கும். பொருள்பற்றி நிகழுங் குறறத்தை விலக்குகின்றதாகலின், இது காமம்பற்றி நிகழ்வதாய கூடாவொழுக்கத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௨அ௧. எள்ளாமை வேண்டுவா னென்பா னெனைத்தொன்றுங்
கள்ளாமை காக்கதன் னெஞ்சு. ௧.

இ — ள். எள்ளாமை வேண்டுவான் என்பான் - வீட்டினையிக ழாது விரும்புவான் இவனென்று தவத்தோரான் நன்குமதிக்கப் படுவான்—எனைத்தொன்றும் கள்ளாமை தன் நெஞ்சு காக்க - யாதொருபொருளையும் பிறரை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதாவகை தன்னெஞ்சினைக் காக்க. எ - று.

எள்ளாதென்னும் எதிர்மறைவினையெச்சம் எள்ளாமையெ னத் திரிந்து நின்றது. வீட்டினையிகழ்தலாவது காட்சியே அளவை யாவதென்றும், நிலம், நீர், தீ, வளியெனப் பூதம் நான்கேயென் றும், அவற்றது புணர்ச்சி விசேடத்தாற்றோன்றிப் பிரிவான் மாய் வதாய உடம்பின்கண்ணே அறிவு மதுவின்கட்களிப்புப்போல வெளிப்பட்டழியுமென்றும், இறந்தவுயிர் பின் பிறவாதென்றும், இன்பமும் பொருளும் ஒருவனாற் செய்யப்படுவதென்றுஞ் சொல் லும் உலோகாயதமுதலிய மயக்கநூல்களைத் தெளிந்து, அவற்றிற் கேற்ப ஒழுகுதல். ஞானத்திற்கேதுவாய மெய்ந்நூற்பொருளையே

னும் ஆசிரியனை வழிபட்டன்றி அவனைவஞ்சித்துக் கொள்ளின், அதுவுங்களவாமாகலின், எனைத்தொன்றுமென்றார். நெஞ்சுகள் ளாமற் காக்கவெனவே, துறந்தார்க்கு விலக்கப்பட்ட கள்ளுதல் கள்ளக்கருதுதலென்பது பெற்றாம். (௧)

௨அ௨. உள்ளத்தா லுள்ள லுந் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தாற் கொள்வே மெனல். ௨.

இ - ள. உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே — குற்றங்களைத் தந் நெஞ்சாற் கருதுதலும் துறந்தார்க்குப் பாவம்;—பிறன் பொருளைக் கள்ளத்தால் கொள்வேம் எனல் - ஆதலால், பிறனொருவன்பொருளை அவன் அறியாவகையால் வஞ்சித்துக்கொள்வேமென்று கருதற்க. எ - று.

உள்ளத்தாலென வேண்டாது கூறினார், அவருள்ளம் ஏனையாருள்ளம் போலாது சிறப்புடைத்தென்பது முடித்தற்கு. உள்ளலுமென்பது இழிவுசிறப்பும்மை. அல்விகுதி வியங்கோளெதிர்மறைக்கண்வந்தது. இவையிரண்டுபாட்டானும் இந்நடைக்குக் களவாவது இதுவென்பதூஉம் அது கடியப்படுவதென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (உ)

உஅ௩. களவினா லாகிய வாக்க மளவிறந்
தாவது போலக் கெடும். ௩.

இ - ள். களவினால் ஆகிய ஆக்கம் - களவினாலுளதாகிய பொருள்—ஆவதுபோல அளவிறந்து கெடும் - வளர்வதுபோலத் தோன்றித் தன்னெல்லையைக் கடந்துகெடும். எ - று.

ஆக்கத்திற்கேதுவாகலின், ஆக்கமெனப்பட்டது. எல்லையைக் கடந்து கெடுதலாவது தான போங்காற் பாவத்தையும் பழியையும் நிறுத்திச் செயதவறத்தையும் உடன்கொண்டுபோதல். அளவிறந்தென்று பாடமோதி, அவர் பயன்கொள்ளுமளவறிந்து அவ்வளவிற்கு உதவாது கெடுமென்றுரைப்பாருமுளர். (௩)

உஅ௪. களவின்கட் கன்றிய காதல் விளைவின்கண்
வீயா விழுமந் தரும். ௪.

இ - ள். களவின்கண் கன்றிய காதல் - பிறர்பொருளை வஞ்சித்துக் கோடற்கண்ணே மிக்க வேட்கை—விளைவின்கண் வீயாவிழுமம் தரும் - அப்பொழுது இனிதுபோலத் தோன்றித் தான் பயன் கொடுக்கும்பொழுது தொலையாத இடும்பையைக் கொடுக்கும். ஏ - று.

கன்றுதலான் எஞ்ஞான்றும் அக்களவையே பயில்வித்து அதனாற் பாவமும் பழியும் பயந்தேவிடுதலின், வீயாவிழுமந் தருமென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அது கடியப்படுதற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (௪)

௨௮௫. அருள்கருதி யன்புடைய ராதல்பொருள்கருதிப்
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்க ணில். ௫.

இ - ள். அருள் கருதி அன்பு உடையராதல் - அருளினது உயர்ச்சியையறிந்து அதன்மேல் அன்புடையராயொழுகுதல்—பொருள் கருதிப் பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்கண் இல் - பிறர்பொருளை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதி அவரதுசோர்வு பார்ப்பார்மாட்டு உண்டாகாது. எ - று.

தமக்குரிய பொருளையும் அதனது குற்றம் நோக்கித் துறந்து போந்தவர் பின் பிறாகுரிய பொருளை நனகுமதித்து அதனை வஞ்சித்துக்கோடற்கு அவரது சோர்வுபார்க்கும் மருட்சியராகுல், அவர்மாட்டு, உயிர்கண்மேலருள்செயதல் நமக்குறுதியெனவறிந்து அவ்வருளின் வழுவாதொழுகுக தெருட்சி கூடாதென்பதாம். (ரு)

உஅசு. அளவின்க ணின்றொழுக லாற்றார் களவின்கட் கன்றிய காத லவர். சு.

இ - ள். அளவின்கண் நின்று ஒழுகல் ஆற்றார் - உயிர் முதலியவற்றையளத்தலாகிய நெறியின்கணின்று அதற்கேற்ப ஒழுக மாட்டார்—களவின்கண் கன்றியகாதலவர் - களவின்கண்ணே மிக்க வேட்கையையுடையார். எ - று.

உயிர்முதலியவற்றையளத்தலாவது காட்சிமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட அளவைகளான உயிர்ப்பொருளையும், அதற்கு அநாதியாய் வருகின்ற நல்வினை தீவினைக் குறறவிளைவுகளையும், அவற்றான் ஆது நாற்கதியுட் பிறந்திறந்து வருதலையும், அது செயயாமல் அவற்றைக் கெடுத்தற்குபாயமாகிய யோகஞானங்களையும், அவற்றான் அஃதெயதும் வீட்டினையும், அளாது உள்ளவாறறிதல். இதனை ஆருகதர் தருமத்தியானமென்ப. அதற்கேற்ப ஒழுகுதலாவது அவ்வளக்கப்பட்டனவற்றுள் தீயனவற்றினீங்கி நல்லனவற்றின்வழி நிற்றல். (சு)

உஅஎ. களவென்னுங் காரறி வாண்மை யளவென்னு மாற்றல் புரிந்தார்க ணில். எ.

இ - ள். களவு என்னும் கார் அறிவாண்மை - களவென்று சொல்லப்படுகின்ற இருண்டவறிவினையுடையராதல்—அளவு என்னும் ஆற்றல் புரிந்தார்கண் இல் - உயிர் முதலியவற்றை அளத்தலென்னும் பெருமையை விரும்பினார்கணில்லை. எ - று.

இருள மயக்கம். காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்துக் களவென்னுங் காரறிவாண்மையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக்கி அளவென்னுமாற்றலென்றுங் கூறினார். களவுந்துறவும் இருளுமொளியும்போலத் தம்முண் மாறாகலின், ஒருங்கு நில்லாவென்பது இவை மூன்றுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (எ)

உஅஅ. அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்குங்
களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு. அ.

இ - ள். அளவு அறிந்தார் நெஞ்சத்து அறம்போல நிற்கும் — அவ்வளத்தலையே பயின்றவர் நெஞ்சத்து அறம் நிலைபெற்றாற்போல நிலைபெறும்—களவு அறிந்தார் நெஞ்சில் கரவு-களவையே பயின்றவர் நெஞ்சத்து வஞ்சனை. எ - று.

உயிர்முதலியவற்றை அளந்தறிந்தார்க்குத் துறவறஞ்சலியாது நிற்குமென்பது அவ்வுவமையாற்பெறளும். களவோடு மாறின்றி நிற்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (அ)

உஅகூ. அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்றா தவர். கூ.

இ — ள். அளவு அல்ல செய்தாங்கே வீவர் - அவ்வளவல்லாத தீய நினைவுகளை நினைத்தபொழுதே கெடுவர்—களவு அல்ல மற்றைய தேற்றாதவர் — களவல்லாத பிறவற்றை அறியாதவர். எ — று.

தீயநினைவுகளாவன பொருளுடையாரை வஞ்சிக்குமாறும், அவ்வஞ்சனையால் அது கொள்ளுமாறும், கொண்டவதனால் தாம் புலன்களை நுகருமாறும் முதலாயின. நினைத்தலுஞ்செயதலாகலிற் செய்தென்றும், அஃது உள்ளவறங்களைப் போக்கிக் கரந்த சொற்செயல்களைப் புகுவிதது அபபொழுதே கெடுக்குமாகலின் ஆங்கே வீவரென்றுங் கூறினார். மற்றையவாவன துறநதார்க்கு உணவாக வோதப்பட்ட காய கனி கிழங்கு சருகு முதலாயினவும், இல்வாழ்வார் செய்யுந தானங்களுமாம். தேற்றாமை அவற்றையே நுகர்ந்து அவவளவானிறைநதிருத்தலை அறியாமை. இதனாற் கள்வார் கெடுமாறு கூறப்பட்டது. (கூ)

௩௦ ம் அதி.—வாய்மை. கககூ

உகூ0. கள்வார்க்குத் தள்ளு முயிர்நிலை கள்ளார்க்குத்
தள்ளாது புத்தே ளுலகு. க0.

இ — ள். கள்வார்க்கு உயிர்நிலை தள்ளும் - களவினைப் பயில்வார்க்குத் தம்மின் வேறல்லாத உடம்புந் தவறும்;—கள்ளார்க்குப் புத்தேளுலகு தள்ளாது — அது செய்யாதார்க்கு நெடுஞ்சேணதாகிய புத்தேளுலகுந் தவறாது. எ - று.

உயிர் நிற்றற்கிடனாகலின், உயிர்நிலையெனப்பட்டது. சிறப்பு ம்மைகளிரண்டும் விகாரத்தாற்றொக்கன. இம்மையினும் அரசனாலொறுக்கப்படுதலின் உயிர்நிலையுந் தள்ளுமென்றும்,மறுமையினுந் தேவராதல் கூடுதலிற் புத்தேளுலகுந் தள்ளாதென்றுங் கூறினர். "மறந்து—தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து" * என்புழியும் தள்ளுதல் இப்பொருட்டாதலறிக. இதற்குப் பிறவாறுரைப்பாருமுளர். இதனால் இருவர்பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (௩0)

௩0 - ம் அதி.—வாய்மை.

அஃதாவது மெய்யினது தன்மை. பெரும்பான்மையுங் காமமும் பொருளும்பற்றி நிகழ்வதாய பொய்யமையை விலக்கலின், இது கூடாவொழுக்கங் கள்ளாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உ௯௧. வாய்மையெனப்படுவதியாதெனின் யாதொன்றுந்
தீமை யிலாத சொலல். ௧.

இ — ள். வாய்மை எனப்படுவது யாது எனின் - மெய்ம்மையென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின்,— தீமை யாதொன்றும் இலாத சொலல் — அது பிறிதோருயிர்க்குத் தீங்கு சிறிதும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லுதல். எ — று.

தீமை யாதொன்றுமிலாதவென இயையும். எனப்படுவதென் பது "ஊரெனபபடுவ துறையூர்" என்றாற்போல நின்றது. இத ஞன் கீழ்ச்சது கூறலென்பது நீக்கபபட்டது. அதுதானும்,தீங்கு பயவாதாயின் மெய்ம்மையாம், பயப்பிற் பொய்ம்மையாமென் பது கருத்து. (௪)

உகூ௨. பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின்.

கூகூ.

இ — ள். புரை தீர்ந்த நன்மை பயக்கும் எனின் — பிறர்க்குக் குற்றந் தீர்ந்த நன்மையைப் பயக்குமாயின்,—பொய்ம்மையும் வாயமையிடத்த — பொயம்மைச்சொற்களும் மெய்ம்மைச்சொற்க ளின் பாலவாம். எ — று.

குற்றந்தீர்ந்தநன்மை அறம்; அதனைப் பயத்தலாவது கேடா தல் சாக்காடாதல் எய்தநின்றதோருயிர் அச்சொறகளின் பொய்ம் மையானே அதனினீங்கி இன்புறுதல். நிகழாதது கூறலும்,நன்மை பயவாதாயிற் பொயம்மையாம், பயப்பின மெயமமையாமென் பது கருத்து. இவையிரண்டுபாட்டானும் தீங்கு பயவாத நிகழ்ந்தது கூறலும் நன்மை பயக்கும் நிகழாதது கூறலும் மெயம்மையென வும், நன்மை பயவாத நிகழாதது கூறலும் தீங்கு பயக்கும் நிகழ் நதது கூறலும் பொயம்மையெனவும், அவறறிலக்கணங் கூறப் பட்டது. (௨)

உகூ௩. தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
றன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும். ௩.

இ — ள். தன் நெஞ்சு அறிவது பொயயற்க-ஒருவன் தன்னெஞ்சறிவதொன்றனைப பிறரறிந்திலரென்று பொயயாதொழிக;— பொயத்தபின் தன் நெஞ்சே தன்னைச் சுடும் — பொயத்தானாயின், அதனையறிந்த தன்னெஞ்சே அபபாவத்திற்குக் கரியாய நின்று, தன்னை அதன பயனாய துனபத்தையெயதுவிக்கும். எ — று.

நெஞ்சு கரியாதல், "கண்டவ ரில்லென வுலகத்து ளுணரா தார்,—தங்காது தகைவின்றித் தாஞ்செயயும் வினைகளுள்—நெஞ்சறிந்த கொடியவை மறைப்பவு மறைபாவா—நெஞ்சத்திற குறுகிய கரியில்லை யாகலின்" * என்பதனானுமறிக. பொய மறையாமையின், அது கூறலாகாதென்பது இதனாற கூறப்பட்டது. (௩)

உகூ௪. உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தா
ருள்ளத்து ளெல்லா முளன். ௪.

இ — ள். உள்ளத்தால் பொயயாது ஒழுகின் — ஒருவன் தன்னுள்ளத்திற் கேற்பப் பொயகூறா தொழுகுவனாயின்,—உலகத்தார் உளளத்துளெல்லாம் உளன் — அவன் உயர்ந்தோருள்ளத்தின்கணெல்லாம் உளனாம். எ — று.

உள்ளத்தாலென்பது வேற்றுமை மயக்கம். பொய் கூறாதொழுகுதலாவது மெய்கூறியொழுகுதல். அவனதறத்தினதருமைநோ

---

* கலித்தொகை, நெயதல்—அ.

க்கு உயர்ந்தோர் எப்பொழுதும் அவனையே நினைப்பரென்பதாம். இதனான் இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது. (௪)

௨௯௫. மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் றவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரிற் றலை. ௫.

இ - ள். மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் — ஒருவன் தன்மனத்தொடு பொருந்த வாய்மையைச் சொல்வானாயின், — தவத்தொடு தானம் செய்வாரின் தலை — அவன் தவமுந்தானமும் ஒருங்குசெய்வாரினுஞ் சிறப்புடையன். எ - று.

மனத்தோடு பொருந்துதல் மனத்திற்கேறுதல். புறமாகிய மெய்யாற் செய்யு மவற்றினும் அகமாகிய மனமொழிகளாற் செய்யுமது பயனுடைத்தென்பதாம். (௫)

௨௯௬. பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை யெய்யாமை
யெல்லா வறமுந் தரும். ௬.

இ - ள். பொய்யாமை அன்ன புகழ் இல்லை — ஒருவனுக்கு இம்மைக்குப் பொய்யாமையையொத்த புகழ்க்காரணமில்லை; — எய்யாமை எல்லா அறமும் தரும் - மறுமைக்கு மெய்ய வருந்தாமல் அவனுக்கு எல்லாவறங்களையுந் தானேகொடுக்கும். எ - று.

புகழ் ஈண்டு ஆகுபெயர். இல்லறத்திற்குப் பொருள்கூட்டல் முதலியவற்றானும் துறவறத்திற்கு உண்ணாமை முதலியவற்றானும வருந்தல்வேண்டுமனறே, அவ்வருத்தங்கள் புகுதாமல் அவ்விரு வகைப்பயனையுந தானே தருமெனபார், எயயாமை யெல்லாவற முந் தருமென்றார். (சு)

உகூஎ. பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று. எ.

இ - ள். பொய்யாமை பொயயாமை ஆற்றின் - ஒருவன் பொய்யாமையையே பொயயாமையையே செயயவல்லனாயின்,—பிற அறம் செயயாமை செயயாமை நன்று - அவன் பிறவறங்களைச் செய்யாமையே செயயாமையே நன்று. எ - று.

அடுக்கிரண்டனுள் முதலது இடைவிடாமை மேற்று, ஏனை யது துணிவின்மேற்று. பலவறங்களையும் மேற்கொண்டு செய்தற் கருமையால் சில தவறிற் குற்றப்படுதலின், அவையெல்லாவற்றின் பயனையுந் தானே தரவற்றாய இதனையே மேற்கொண்டு தவறாமற் செய்தல் நன்றென்பார், செய்யாமை செய்யாமை நன்றென்றார்.

ககசு ௩௦ ம் அதி.—வாய்மை.

இதனை இவ்வாறன்றிப் பொய்யாமையைப் பொய்யாமற்செய்யிற் பிறவறஞ்செயகை நன்றெனப் பொழிப்பாக்கிப் பொய்கூறிற் பிற வறஞ்செயகை நன்றாகாதென்பது அதனாற் போந்த பொருளாக்கி உரைப்பாருமுளர். பிறவறங்களெல்லாந் தரும் பயனைத் தானே தருமாறறனுடைத்தென மறுமைபபயனது மிகுதி இவைமூன்று

பாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (எ)

உகூஅ. புறந்தூய்மை நீரா னமையு மகந்தூய்மை
வாய்மையாற் காணப் படும். அ.

இ - ள். புறம் தூய்மை நீரான் அமையும் - ஒருவனுக்கு உடம்பு தூயதாந்தன்மை நீரானேயுண்டாம்;—அகம் தூய்மை வாய்மையான் காணப்படும் - அதுபோல மனந்தூயதாந்தன்மை வாய்மையானுண்டாம். எ - று.

காணப்படுவ துள்ளதாகலின், உண்டாமென்றுரைக்கப்பட்டது. உடம்பு தூயதாதல் வாலாமை நீங்குதல். மனந்தூயதாதல் மெய்யுணர்தல். புறந்தூய்மைக்கு நீரல்லது காரணமில்லாதாற்போல, அகந்தூய்மைக்கு வாய்மையல்லது காரணமில்லையென்றவாறாயிற்று. இதனானே துறந்தார்க்கு இரண்டு தூய்மையும் வேண்டுமென்பதூஉம் பெறலாம். (அ)

உகூகூ. எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு. கூ.

இ - ள். எல்லா விளக்கும் விளக்கு அல்ல - புறத்திருள் கடியும் உலகத்தார் விளக்குக்களெல்லாம் விளக்காகா:—சான்றோர்க்குப் பொய்யா விளக்கே விளக்கு - துறவானமைந்தார்க்கு விளக்காவது மனத்திருள் கடியும் பொய்யாமையாகிய விளக்கே விளக்காவது. எ - று.

உலகத்தார் விளக்காவன ஞாயிறு, திங்கள், தீயென்பன. இவற்றிற்குப் போகாதவிருள் போகலின், பொய்யாவிளக்கே விளக்கென்றார். அவ்விருளாவது அறியாமை. பொய்யாதவிளக்கென்பது குறைந்துநின்றது. பொய்கூறாமையாகிய விளக்கென்றவாறு. இனி இதற்குக் கல்வி முதலியவற்றான் வரும் விளக்கமெல்லாம் விளக்கமல்ல, அமைந்தார்க்கு விளக்கமாவது பொய்யாமையான் வரும் விளக்கமே விளக்கமென்றுரைப்பாருமுளர். (௯)

௩௦௦. யாமெய்யாக்கண்டவற்றுளில்லையெனைத்தொன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிற. ௧௦.

௩௧ ம் அதி.—வெகுளாமை.

இ - ள். யாம் மெய்யாக் கண்டவற்றுள் - யாம் மெய்ந்நூல்களாகக் கண்ட நூல்களுள்—எனைத்தொன்றும் வாய்மையின் நல்ல பிற இல்லை - யாதொரு தன்மையானும் வாய்மையின் மிக்கனவாகச் சொல்லப்பட்ட பிறவறங்களில்லை. எ - று.

மெய்யுணர்த்துவனவற்றை மெய்யென்றார். அவையாவன தங்கண் மயக்கமின்மையின் பொருள்களையுள்ளவாறுணரவல்லராய் காமவெகுளிகளின்மையின் அவற்றையுணர்ந்தவாறே உரைக்கவும் வல்லராய இறைவர், அருளான் உலகத்தார் உறுதியெய்துதற்பொருட்டுக் கூறியவாகமங்கள். அவையெல்லாவற்றினும் இஃதொப்பமுடிந்ததென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் இவ்வறத்தினது தலைமை கூறப்பட்டது. (௰)

---

௩௧ ம் அதி—வெகுளாமை.

அஃதாவது சினத்தைச் செய்தற்குக் காரணம் ஒருவன்மாட்டுளதாயவிடத்தும் அதனைச் செய்யாமை. இது பொய்ம்மைபற்றி நிகழ்வதாய வெகுளியை விலக்கலின், வாய்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௩௦௧. செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பா னல்லிடத்துக்
காக்கினென் காவாக்கா லென். க.

இ - ள். சினம் செல் இடத்துக் காப்பான் காப்பான் - தன் சினம் பலிக்குமிடத்து அதனையெழாமற்றடுப்பானே அருளாற்றடுப்பானாவான்;—அல் இடத்துக் காக்கின் என் காவாக்கால் என் — வனைப்பலியாதவிடத்து அதனைத் தடுத்தாலென் தடாதொழிந்தாலென்! எ - று.

செல்லிடம் அல்லிடமென்றது தவத்தாற் றன்னின்மெலியாரையும் வலியாரையும். வலியார்மேற் காவாவழியும் அதனான் அவர்க்கு வருவதோர் தீங்கின்மையிற் காத்தவழியும் அறனில்லையென்பார், காக்கினென் காவாக்காலென்னென்றார். இதனான் வெகுளாமைக்கிடங் கூறப்பட்டது. (க)

௩௦௨. செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்து
மில்லதனிற் றீய பிற. உ.

இ - ள். சினம் செல்லா இடத்துத் தீது - ஒருவன் வெகுளி தன்னின் வலியார்மேலெழின் தனக்கே தீதாம்;—செல் இடத்தும்

அதனின் தீய பிற இல் — மற்றையெளியார்மேலெழினும் அதனிற் றீயன பிற இல்லை. எ - று.

செல்லாவிடத்துச் சினம் பயப்பது இம்மைக்கண் அவரான் வருமேதமே, ஏனையது இம்மைக்கட்பழியும் மறுமைக்கட்பாவமும் பயத்தலின், அதனிற்றீயன பிறவில்லையென்றார். ஒரிடத்துமாகாதென்பதாம். (உ)

கூ0ங. மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டுந் தீய
பிறத்த லதனான் வரும். ங.

இ - ள். யார்மாட்டும் வெகுளியை மறத்தல் - யாவர்மாட்டும் வெகுளியையொழிக,—தீய பிறத்தல் அதனான் வரும்—ஒருவாக்குத் தீடனவெல்லாமுளவாதல் அதனான வரும ஆகலான். எ - று.

வலியார், ஒப்பார், எளியாரென்னும் மூவர் மாட்டும் ஆகாமையின் யார்மாட்டுமென்றும், மனத்தாற்றுறந்தாக்கு ஆகாதனவாகிய தீச்செறைதகளெல்லாவற்றையும பிறபித்தலின் தீயபிறத்தலதனான்வருமென்றுங் கூறினர். (ங)

கூ0ச. நகையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்திற்
பகையு முளவோ பிற. ச.

இ — ள். நகையும் உவகையும் கொல்லும் சினத்தின் - துறந்தார்க்கு அருளானுளவாய முகததினகணகையையும மனத்தினக ணுவகையையுங் கொன்று கொண்டெழுகின்ற சினமேயல்லது— பிறபகையும் உளவோ - அதனிற் பிறவாய பகைகளும் உளவோ இல்லை. எ - று.

துறவாற் புறப்பகையிலராயினும் உட்பகையாய் நின்று அருண்முதலிய நட்பினையும் பிரித்துப் பிறவித்துன்பமுமெயதுவித்தலான், அவர்க்குச் சினத்தினமிக்க பகையில்லையாயிற்று. இவை மூன்றுபாட்டானும் வெகுளியது தீங்கு கூறப்பட்டது. (ச)

௩௦௫. தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்காற்
றன்னையே கொல்லுஞ் சினம். ரு.

இ — ள். தன்னைத் தான் காக்கின் சினம் காக்க - தன்னைத் தான் துன்பமெய்தாமற்காக்க நினைத்தானாயின், தன்மனத்துச் சினம் வாராமற்காக்க;—காவாக்கால் சினம் தன்னையே கொல்லும் — காவானாயின், அச்சினந் தன்னையே கெடுக்குங் கடுந்துன்பங்களையெயதுவிக்கும். எ - று.

௩௧ம் அதி.—வெகுளாமை.* ககள

"வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தற்"* பயத்ததாய தவத்தைப் பிறர்மேற் சாபம்விடுதற்காக இழந்து அத்தவத்துன்பத்தோடு பழைய பிறவித்துன்பமும் ஒருங்கெய்துதலின், தன்னையே கொல்லுமென்றார். கொல்லச் சுரபபதாங் கீழ" † என்புழிபபோலக் கொலைசசொல் ஈண்டுத் துன்பமிகுதி யுணர்த்தி நின்றது. (ரு)

௩0௬. சினமென் னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்
மேமப் புணையைச் சுடும். ௬. [னு

இ — ள். சினம் என்னும் சேர்நதாரைக்கொல்லி — சினமென்னும் நெருப்பு—இனம் என்னும் ஏமபபுணையைச் சுடும் - தனக்கு இடமானவரையேயனறி அவர்க்கு இனமாகிய ஏமப்புணையையுஞ் சுடும். எ - று.

சேர்ந்தாரைக்கொல்லி யென்பது ஏதுப்பெயர்; தான் சேர்ந்தவிடத்தைக் கொல்லுந்தொழிலதென்றவாறு. சேர்ந்தாரையென உயாதிணைப்பன்மைமேல்வைத்து ஏனை நான்குபாலும் தங்கருத்தோடு கூடிய, பொருளாற்றலாறகொண்டார்; ஈண்டு உருவகஞ் செய்கின்றது துறநதார்சினத்தையேயாகலின். சினமென்னுநெருப்பென்ற விதப்பு, உலகத்துநெருபபுச் சுடுவது தான் சேர்ந்தவிடத்தையே இநநெருப்புச் சேராதவிடத்தையுஞ் சுடுமென்னும் வேற்றுமை தோன்ற நின்றது. ஈண்டினமென்றது முற்றத் துறநத தவ ஞானங்களாற் பெரியராயக் கேட்டார்க்கு உறுதிமொழிகளை இனியவாகச் சொல்லுவாரை. உருவகநோக்கிச் சுடுமென்னுந் தொழில் கொடுத்தாராயினும், அகற்றுமென்பது பொருளாகக்கொள்க. ஏமப்புணை ஏமத்தையுபதேசிக்கும் புணை. இனமென்னுமேமப்புணையென்ற ஏகதேசவுருவகத்தாற் பிறவிக்கடலுளழுந்தாமல் வீடென்னுங் கரையேற்றுகின்றவென வருவித்துரைக்க. எச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. தன்னையும் வீழத்து எடுபபாரையுமகற்றுமென்பதாம். (௬)

௩0௭. சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று. எ.

இ - ள். சினத்தைப் பொருள் என்று கொண்டவன் கேடு - சினத்தைத் தன்னாற்றலுணர்த்துவதோர் குணமென்று தன்கட்

* திருக்குறள்—உகூ௫.
† நாலடியார், ஈயாமை,—இரவலர் கன்றாக வீவாரா வாக—விரகிற சுரப்பதாம் வன்மை - விரகின்றி—வல்லவ ரூன்ற வடி பாபோல் வாய்வைத்துக்—கொல்லச் சுரப்பதாங் கீழ்.

கக அ   ௩உக ம் அதி.—வெகுளாமை.

கொண்டவன் அவ்வாற்றலிழத்தல்,—நிலத்து அறைந்தான் கைபிழையாதற்று - நிலத்தின்கண் அறைந்தவன்கை அந்நிலத்தையுறுதல் தபபாதவாறுபோலத் தப்பாது. எ - று.

| வைஷேசிகா பொருள், பண்பு, தொழில், சாதி, விசேடம், இயைபு என்பனவற்றை அறுவகைப்பொருளென்றாற்போல, ஈண்டுக் குணம் பொருளெனபபட்டது. பிழையாதவறறென்பது குறைந்து நின்றது. இவை மூனறுபாட்டானும வெகுணடாாகு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது. (எ)

௩௦அ. இணரெரி தோய்வன்ன வின்னா செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று. அ.

இ - ள். இணா எரி தோயவு அன்ன இன்னா செயினும் - பல சுடரையுடைத்தாய பேரெரிவந்து தோயந்தாலொத்த இன்னாதவற்றை ஒருவன் செயதானாயினும்,—வெகுளாமை புணரின் நன்று - அவனை வெகுளாமை ஒருவறகுக் கூடுமாயின்,அது நன்று. எ - று.

இன்னாமையின் மிகுதி தோன்ற இணரெரியென்றும், அதனை மேன்மேலுஞ் செய்தல் தோன்ற இன்னாவென்றும், அச்செயல் முனிவரையும் வெகுள்விக்குமென்பது தோன்றப் புணரினென்றுங் கூறினார். இதனான் வெகுளாமையது நன்மை கூறப்பட்டது.

௩௦௯. உள்ளிய வெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா
லுள்ளான் வெகுளி யெனின். ௯.

இ - ள். உள்ளத்தால் வெகுளி உள்ளான் எனின் — தவஞ் செய்யுமவன், தன் மனத்தால் வெகுளியை ஒருகாலும் நினையானாயின்,—உள்ளிய எல்லாம் உடன் எய்தும் - தான் கருதிய பேறெல்லாம் ஒருங்கே பெறும். எ - று.

உள்ளத்தாலென வேண்டாது கூறியவதனான், அருளுடைய உள்ளமென்பது முடிந்தது. அதனானுள்ளாமையாவது அவ்வருளாகிய பசையைவளர்த்து அதனை முற்றக்கடிதல். இம்மை மறுமை வீடென்பன வேறுவேறு திறத்தனவாயினும், அவையெல்லாம் இவ்வொன்றானேயெய்துமென்பார், உள்ளியவெல்லாமுடனெய்துமென்றார். இதனான் வெகுளாதார்க்குவரும் நன்மை கூறப்பட்டது.

௩௧௦. இறந்தா ரிறந்தா ரனையர் சினத்தைத்
துறந்தார் துறந்தார் துணை. ௧௦.

இ - ள். இறந்தார் இறந்தார் அனையர் - சினத்தின்கண்ணே மிக்கார், உயிருடையராயினும், செத்தாரோடொப்பர்;—சினத்தைத்

துறந்தார் துறந்தார் துணை — சினத்தைத் துறந்தார், சாதற்றன்மை யராயினும், அதனையொழிந்தாரளவினர். எ - று.

மிக்கசினத்தையுடையார்க்கு ஞானமெய்துதற்குரிய உயிர்நின்றதாயினும் கலக்கத்தான் அஃதெய்தாமை ஒருதலையாகலின், அவரை இறந்தாரனையரென்றும், சினத்தை விட்டார்க்குச் சாச்சாடெய்துதற்குரிய யாக்கைநின்றதாயினும், ஞானத்தான் வீடுபெறுதல் ஒருதலையாகலின், அவரை வீடுபெற்றாரோடொப்பரென்றுங் கூறினர். துறந்தார்துணை பன்மையொருமைமயக்கம். இதனான் அவ்விருவர்பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (௩௰)

௩௨ ம் அதி.—இன்னாசெய்யாமை.

அஃதாவது தனக்கு ஒருபயனோக்கியாதல், செற்றம்பற்றியாதல், சோர்வானாதல் ஒருயிர்க்கு இன்னாதவற்றைச் செய்யாமை. இன்னாசெய்தல் வெகுளியொழியவும் நிகழுமென்பது அறிவித்தற்கு, இது வெகுளாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௩௧௧. சிறப்பீனுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கின்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள். ௧.

இ — ள். சிறப்பு ஈனும் செல்வம் பெறினும் - யோகமாகிய சிறப்புத் தரும் அணிமா முதலிய செல்வங்களைப் பிறர்க்கின்னா செய்து பெறலாமாயினும்,—பிறர்க்கு இன்னா செய்யாமை மாசு அற்றார் கோள் — அதனைச் செய்யாமை ஆகமங்கள் கூறியவாற்றான் மனந்தூயாரது துணிவு. எ - று.

உம்மை பெருமையேற்று. சிறப்புடையதனைச் சிறப்பென்றும், அதன்பயிற்சியான வாயுவை வெனறெயதப்படுதலின் எட்டுச்சித்திகளையுஞ் சிறப்பீனுஞ்செல்வமென்றும், காமம் வெகுளி மயக்கமென்னுங் குற்றங்களரறமையான் மாசற்றாரென்றுங் கூறினார். இதனால் தமக்கொரு பயனோக்கிச் செயதல் விலக்கப்பட்டது. (க)

௩௧௨. கறுத்தின்னா செய்தவக் கண்ணு மறுத்தின்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள். உ.

இ — ள். கறுத்து இன்னா செயத அக்கண்ணும் - தம்மேற்செற்றங்கொண்டு ஒருவன் இன்னாதவறறைச் செயதவிடத்தும்—மறுத்து இன்னா செயயாமை மாசு அறறார் கோள் → மீண்டு தாம் அவனுக்கின்னாதவற்றைச் செயயாமையும் அவரது துணிவு. எ - று.

இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை விகாரந்தாற்றொக்கது. அவ்வின்னாதவற்றை உட்கொள்ளாது விடுதல் செயற்பாலதென்பதாம். (உ)

௩௧௩. செய்யாமற் செற்றார்க்கு மின்னாத செய்தபி
னுய்யா விழுமந் தரும். ௩.

இ — ள். செய்யாமல் செறழுர்க்கும் இன்னாத செயதபின் - தான் முன்போரின்னாமை செயயாதிருக்கத் தன்மேற்செறறங்கொ ண்டவர்க்கும் இன்னாதவற்றைத் துறந்தவன் செய்யுமாயின்,—உய யா விழுமம் தரும் — அச்செயல் அவனுக்குக் கடக்கமுடியாத இடு ம்பையைக் கொடுக்கும. எ — று.

அவ்விடும்பையாவது தவமிழந்து பழியும் பாவமுமெயதல்.()

கூகச. இன்னாசெய் தாரை யொறுத்த லவர்நாண
நன்னயஞ் செய்து விடல். ச.

இ - ள். இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் - தமக்கின்னாதவற் றைச் செய்தாரைத் துறநதோரொறுத்தலாவது—அவர் நாண நன் னயம் செயது விடல் — அவர்தாமே நாணுமாறு அவர்க்கு இனிய வுவகைகளைச் செயது அவ்விரண்டனையும் மறத்தல். எ - று.

மறவாவழிப் பின்னும் வந்து கிளைக்குமாகலின், மறக்கற்பா லவாயின. அவரை வெல்லுமுபாயங் கூறியவாறு. இவைமூன்று பாட்டானுஞ் செற்றம் பற்றிச் செயதல் விலக்கபபட்டது. (ச)

கூகடு. அறிவினா னாகுவ துண்டோ பிறிதினோய்
தந்நோய்போற் போற்றாக் கடை. ரு.

இ — ள். அறிவினான் ஆகுவது உண்டோ — துறந்தார்க்கு உயிர்முதலியவற்றை உள்ளவாறறிந்த அறிவினாலவதொரு பய னுண்டோ,—பிறிதின் நோய தந்நோயபோல் போற்றாக்கடை - பிறிதோருயிர்க்கு வரும் இன்னாதவற்றைத் தம்முயிர்க்கு வந்தன போலக் குறிக்கொண்டு காவாவிடத்து. எ - று.

குறிக்கொண்டு காத்தலாவது நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நிற்றல், உண்டல்முதலிய தநதொழில்களானும் பிறவாற்றானும் உயிர்களுறுவனவற்றை முன்னேயறிந்து உறாமற்காத்தல். இது பெரும்பான்மையும் அஃறிணைக்கண் நுண்ணியவுடம்புடையவற்றைப் பற்றிவருதலிற பொதுப்படப் பிறிதினையென்றும், மறப்பான் அது துன்புறினும் நமக்கின்னாசெய்தலாமென்றறிந்து காத்தல்

வேண்டுமாகலின் அது செயயாவழி அறிவாற்பயனில்லையென்றுங் கூறினார். இதனாற் சோர்வாற்செயதல் விலக்கப்பட்டது. (௫)

௩௧௬. இன்னா வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்னாமை
வேண்டும் பிறன்கட் செயல். ௬.

இ - ள். இன்னா எனத் தான் உணர்ந்தவை - இவை மக்கட் கின்னாதனவென அனுமானத்தாற்றானறிந்தவற்றை— பிறன்கண் செயல் துன்னாமை வேண்டும் — பிறன்மாட்டுச் செய்தலை மேவாமை துறந்தவனுக்கு வேண்டும். எ - று.

இன்பத்துன்பங்கள் உயிர்க்குணமாகலின், அவை காட்சியளவையான் அறியப்படாமையறிக. அறமும் பாவமுமுள்ளவாவது மனமுளளுயவழியாகலான், உணர்ந்தவையென்றார். (௬)

௩௧௭. எனைத்தானு மெஞ்ஞான்றும் யார்க்கு மனத்தானா
மாணா செய்யாமை தலை. ௭.

இ - ள். மனத்தான் ஆம் மாணு - மனத்தோடு உளவாகின்ற இன்னாத செயல்களை—எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும எனைத்தானும் செயயாமை தலை - எக்காலததும யாவாக்குஞ் சிறிதாயினுஞ் செய டாமை தலையாயவறம். எ — று.

ஈண்டு மனத்தானாகாதவழிப் பாவமில்லையென்பது பெற்றும் ஆறறலுண்டாயகாலத்தும் ஆகாமையின் எஞ்ஞான்றுமென்றும, எளியாாக்குமாகாமையின் யார்க்குமென்றும், செயல் சிறிதாயினும் பாவம் பெரிதாகலின் எனைத்தென்றுங் கூறினார். (எ)

௩௧அ. தன்னுயிர்க் கின்னாமை தானறிவா னென்கொலோ மன்னுயிர்க் கின்னா செயல். அ.

இ — ள். தன் உயிாக்கு இன்னாமை தான் அறிவான் - பிறா செயயுமின்னாதன தன்னுயிர்க்கு இனனாவாந்தன்மையை அனுபவித்தறிகின்றவன—மன் உயிாக்கு இன்னா செயல் என்கொல் - நிலைபேறுடைய பிறவுயிர்கட்குத் தானவற்றைச் செய்தல் என்னகாரணத்தான்! எ - று.

இவ்வாறே இவை பிறவுயிாக்குமின்னாவென்பது அனுமானத் தானறிந்துவைததுச் செயகின்ற இபபாவங்கழுவப்படாமையின், இன்னாதன யான வருந்தப் பின்னே வந்து வருத்துமென்பது ஆகமத்தானுமறிந்து ஒழியற்பாலனென்பது தோன்றத் தானென்றும், அத்தன்மையான் ஒழியாமைக்குக் காரணம் மயக்கமென்பது

தோன்ற என்கொலோவென்றுங் கூறினார். இவை மூன்றுபாட் டானும் பொதுவகையான் விலக்கப்பட்டது. (அ)

௩௧௯. பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா
பிற்பகற் றாமே வரும். ௯.

இ - ள். பிறர்க்கு இன்னா முற்பகல் செயயின் - துறந்தவர் பிறர்க்கின்னாதனவற்றை ஒருபகலது முற்கூற்றின்கட் செயவரா யின்,—தமக்கு இன்னா பிறபகல் தாமே வரும - தமக்கின்னாதன அதன்பிற்கூற்றின்கண் அவர்செயயாமற்றாமேவரும். எ - று.

முற்பகல் பிறபகலென்பன பின் முன்னாகத்தொக்க ஆறும வேற்றுமைத்தொகை. தவமழிதலின, அங்ஙனங் கடிதினும் எளிதி னும வரும்; அதனால் அவைசெயயற்கவென்பதாம். இனித் தானே வருமென்பது பாடமாயின், அச்செயறானே தமகின்னாதனவாய வருமென உபசாரவழக்காக்கி, ஆக்கம் வருவிததுரைகக. (௯)

௩௨௦. நோயெல்லா நோய்செய் தார் மேலவா நோய்செய்
நோயின்மை வேண்டு பவர். ௧0. [யார்

இ - ள். நோய எல்லாம் நோய செயதார் மேலவாம் — இன்னாதனவெல்லாம பிறிதோருயிர்க்கு இன்னாதன செயதாரமேல வாம்;—நோய இன்மை வேண்டுபவர் நோய செயயார் - அதனால் தம்முயிர்க்கு இன்னாதன வேண்டாதார் பிறிதோருயிர்க்கு இன்னா தனசெய்யார். எ — று.

உயிர்நிலைதது வினைவித்திட்டார்க்கு விளைவும் அதுவே * யாக லின், நோயெல்லா நோயசெயதார்மேலவாமென்றார். இது சொற

பொருட்பினவருநிலை. இவையிரண்டுபாட்டானும அது செய்தார்க்கு வருந்தீங்கு கூறப்பட்டது. (௧௦)

௩௩ ம் அதி.—கொல்லாமை.

அஃதாவது ஐயறிவுடையன முதல் ஓரறிவுடையனவீறாய வுயிர்களைச் † சோர்ந்துங்கொல்லுதலைச் செய்யாமை. இது, மேற

* சிந்தாமணி முத்தியிலம்பகம், ௧௩௪.

† புல்லும் மரமும் முதலியன பரிசத்தையறியும் ஓரறிவுயிர்கள். இப்பியுஞ் சங்கும் முதலியன அதனோடு இரதத்தையுமறியும் ஈரறிவுயிர்கள். கறையானும் எறும்பும் முதலியன அவ்விரண்டனோடு கந்தத்தையு மறியும மூவறிவுயிர்கள். தும்பியும் வண்டும் முதலியன

கூறிய அறங்களெல்லாவற்றினுஞ் சிறப்புடைத்தாய்க் கூறுதவறங்களையும் அகப்படுத்துநிற்றலின், இறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது. ()

௩௨௧. அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை யெல்லாந் தரும். ௧.

இ - ள். அறவினை யாது எனின் கொல்லாமை - அறங்களெல்லாமாகிய செய்கை யாதெனறு வினவின், அஃது ஒருயிரையுங் கொல்லாமையாம்,—கோறல் பிறவினை எல்லாம் தரும் - அவற்றைக் கொல்லுதல் பாவச்செய்கைகளெல்லாவற்றையுந் தானே தரும் ஆதலான. எ - று.

அறம் சாதியொருமை. விலக்கியதொழிதலும் அறஞ்செயலாமாகலின், கொல்லாமையை அறவினையென்றார். ஈண்டுப் பிறவினையென்றது அவற்றினவிளைவை. கொலைப்பாவம் விளைக்குந் துன்பம் ஏனைப்பாவங்களெல்லாங் கூடியும் விளைக்கமாட்டாவென்றவாறு. கொல்லாமைதானே பிறவறங்களெல்லாவற்றின் பயனையுந்தருமென்று மேற்கோள்கூறி, அதற்கேது எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறியவாறிது. (க)

கஉஉ. பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னூலோர்
தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை. உ.

இ - ள் பகுத்து உண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல் - உண்பதனைப் பசித்தவுயிர்கட்குப் பகுத்துக்கொடுத்துண்டு ஐவகையுயிர்களையும் ஓம்புதல்—நூலோர் தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை - அறநூலுடையார் தொகுத்தவறங்களெல்லாவற்றினுந் தலையாயவறம் எ - று.

பல்லுயிருமென்னும் முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஓம்புதல் சோர்ந்துங் கொலை வாராமற் குறிக்கொண்டு காத்தல். அதற்குப் பகுத்துண்டல் இன்றியமையாவுறுப்பாகலின், அச்சிறப்புத்தோன்ற, அதனை இறந்தகாலவினையெச்சத்தாற் கூறினார். எல்லா நூல்களினும் நல்லனவெடுத்து எல்லார்க்கும் பொதுப்படக் கூறுதல் இவர்க்கியல்பாகலின, ஈண்டும் பொதுப்பட நூலோரெ

ன்றும், அவரெல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தன் இது தலைப்பாடுவ மென்றுங் கூறினார். (உ)

அம்மூன்றனோடு உருவத்தையுமறியும் நாலறிவுயிர்கள். வானவரும் மக்களும் நரகரும் விலங்கும் புள்ளும் முதலியன அந்நான்கனோடு சத்தத்தையுமறியும் ஐயறிவுயிர்கள்.

௩௩ ம் அதி.—கொல்லாமை.

௩௨௩. ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று. ௩.

இ-ள். ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை - நூலோர் தொகுத்த அறங்களுள் தன்னோடிணையொப்பதின்றித் தானேயாக நல்லது கொல்லாமை;—பொய்யாமை அதன்பின்சார நன்று — அஃதொழிந்தால் பொய்யாமை அதன்பின்னே நிற்க நன்று. எ-று.

நூலோர் தொகுத்தவறங்களென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. அதிகாரம் கொல்லாமையாயினும் மேற பொய்யாமைபொய்யாமை யாற்றினெனவும் யாமெய்யாக் கண்டவற்றுளில்லையெனவுங் கூறினாராகலின், இரண்டறத்துள்ளும் யாது சிறந்ததென்று ஐயநிகழுமன்றே, அது நிகழாமைப்பொருட்டு, ஈண்டு அதன் பின்சாரப் பொய்யாமை நன்றென்றார், முற்கூறியதிற் பிற்கூறியது வலியுடைத்தாகலின். அதனைப் பின்சாரநன்றென்றது, நன்மை பயக்கும் வழிப் பொய்யும் மெய்யாயும், தீமை பயக்கும் வழி மெய்யும் பொய்யாயும் இதனைப் புறத்து அது) திரிந்துவருதலானெனவுணர்க. இவை மூன்றுபாட்டானும் இவ்வறத்தினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

௩௨௪. நல்லா றெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங்
கொல்லாமை சூழு நெறி. ௪.

இ-ள். நல்லாறு எனப்படுவது யாது எனின் - மேற்கதி வீடுபேறுகட்கு நல்லநெறியென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின்,—யாதொன்றும் கொல்லாமை சூழும் நெறி - அஃது யாதோருயிரையுங் கொல்லாமையாகிய அறத்தினைக்காக்கக் கருதும் நெறி. எ - று.

யாதொன்றுமென்றது, ஓரறிவுயிரையும் அகப்படுத்தற்கு. காத்தல் வழுவாமற்காத்தல். இதனால் இவ்வறத்தினையுடையதே நன்னெறியென்பது கூறப்பட்டது. (௪)

௩௨௫. நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் றலை. ௫.

இ-ள். நிலை அஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம் - பிறப்புநின்ற நிலையை அஞ்சிப் பிறவாமைப்பொருட்டு மனைவாழ்க்கையைத் துறந்தாரெல்லாருள்ளும்—கொலை அஞ்சிக் கொல்லாமை சூழுவான் தலை— கொலைப்பாவத்தை அஞ்சிக் கொல்லாமையாகிய அறத்தை மறவாதவன் உயர்ந்தவன். எ — று.

பிறப்பு நின்றநிலையாவது இயங்குவ நிற்பவென்னுமிருவகைப் பிறப்பினும் இன்பமென்பதொன்றின்றி உளளனவெல்லாம் துன்ப மேயாய நிலைமை. துறவு ஒன்றேயாயினும், சமயவேறுபாட்டாற் பல்வாமாகலின, நீத்தாருளெல்லாமென்றார். இதனுன் இவ்வறம் மறவாதவனுயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (ரு)

௩உ௬. கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாண்மேற்
செல்லா துயிருண் ணுங் கூற்று. ௬.

இ - ள். கொல்லாமை மேறகொண்டு ஒழுகுவான் வாழ்நாண் மேல் - கொல்லாமையை விரதமாக மேறகொண்டொழுகுவானது வாழ்நாளினமேல்—உயிா உண்ணும் கூறறுச் செல்லாது - உயிரு ணணும் கூறறுச செல்லாது எ - று.

மிகப்பெரியவறஞ்செய்தாரும் மிகப்பெரிய பாவஞ்செய்தா ரும் முறையானன்றி இம்மை தன்னுளளே அவறறின்பயன் அனுப விப்பரெனனும் அறநூறறுணிபுபறறி, இப்பேரறஞ்செயதான்ரு ஞங் கொல்லபபடான. படாஞகவே, அடியிறகட்டியவாழ்நாள் இடையூறினறி யெய்துமெனபாா, வாழநாணமேற கூற்றுச்செல்லா தென்றார் செல்லாதாகவே, கால நீட்டிகரும், நீட்டித்தால் ஞானம் பிறநது உயிா வீடு பெறுமென்பது கருதது. இதனுன் அவர்க்கு வரு நனமை கூறப்படடது. (௬)

௩உ௭. தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை. ௭.

இ - ள். தன் உயிர் நீப்பினும் - அது செய்யாவழித் தன்னுயிர் உடம்பினீங்கிப்போமாயினும்,—தான் பிறிது இன்னுயிர் நீக்கும் வினை செய்யற்க - தான் பிறிதோரினனுயிரை அதனுடம்பினீக்குந் தொழிலைச் செய்யற்க. எ - று.

தன்னை அது கொல்லினுந் தான் அதனைக் கொல்லற்கவென்றது, பாவம் கொலையுண்டவழித் தேய்தலும் கொன்றவழி வளர்தலும் நோக்கி. இனித் தன்னுயிர் நீப்பினுமென்பதற்குச் சாந்தியாகச் செய்யாதவழித் தன்னுயிர் போமாயினுமென்றுரைப்பாருமுளர்; பிறர் செய்தலுமாகாமையின், அஃதுரையன்மையறிக. (எ)

௩௨௮. **நன்றாகு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ்சான்றோர்க்குக்**
கொன்றாகு மாக்கங் கடை. அ.

௧௨௫ ௩௩ ம் அதி.—கொல்லாமை.

இ - ள். நன்று ஆகும் ஆக்கம் பெரிது எனினும் - தேவர் பொருட்டு வேள்விக்கட்கொன்றால் இன்பமிகுஞ்செல்வம் பெரிதாமென்று இல்வாழ்வார்க்குக் கூறப்பட்டதாயினும்,—சான்றோர்க்குக் கொன்று ஆகும் ஆக்கம் கடை - துறவானமைந்தார்க்கு ஒருயிரைக் கொல்லவருஞ் செல்வங்கடை. எ - று

இன்பமிகுஞ் செல்வமாவது சாமுந்தேவராய்த் துறக்கத்துச் சென்றெய்துஞ்செல்வம். அது சிறிதாகலானும், பின்னும் பிறத்தற்கேதுவாகலானும், வீடாகிய ஈறிலின்பமெய்துவார்க்குக் கடையெனப்பட்டது. துறக்கமெய்துவார்க்கு ஆமாயினும் வீடெய்துவார்க்கு ஆகாதென்றமையின், விதி விலக்குகள் தம்முண் மலையாமை விளக்கியவாறாயிற்று. இஃதில்லறமன்மைக்குக் காரணம் இவை

பிரண்டுபாட்டானுங் கொலையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (௮)

௩௨௯. கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர் புன்மை தெரிவா ரகத்து. ௯

இ - ள். கொலை வினையர் ஆகிய மாக்கள் - கொலைத்தொழிலை யுடையராகிய மாந்தர்,—புன்மை தெரிவார் அகத்துப் புலை வினையர் - அத்தொழிலின் கீழ்மையை அறியாத நெஞ்சத்தராயினும், அறிவார் நெஞ்சத்துப் புலைத்தொழிலினர். எ - று.

கொலைவினையரென்றதனான், வேள்விக்கட் கொலையன்மை யறிக. புலைவினையரென்றது தொழிலாற் புலையரென்றவாறு இம்மைக்கட் கீழ்மையெய்துவரென்பதாம். (௯)

௩௩0. உயிருடம்பி னீக்கியா ரென்ப செயிருடம்பிற் செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர். ௧0.

இ - ள். செயிர் உடம்பின் செல்லாத் தீவாழ்க்கையவர்-நோக்கலாகா நோயுடம்புடனே வறுமை கூர்ந்த இழிதொழில் வாழ்க்கையினையுடையாரை—உயிர் உடம்பின் நீக்கியார் என்ப - இவர் முற்பிறப்பின்கண் உயிர்களை அவை நின்றவுடம்பினின்று நீக்கினவரென்று சொல்லுவர் வினைவிளைவுகளையறிந்தோர். எ - று.

செல்லாவாழ்க்கை தீவாழ்க்கையெனக் கூட்டுக. செயிருடம்பினராதல் * "அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலழுகித்—துக்கத்

---

* நாலடியார், தீவினையச்சம்.—அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலழுகித்—துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே - அக்கா—லலவனைக் காதலித்துக் கான்முரித்துத் தின்ற—பழவினை வந்தடைந்தக் கால்.

தொழுநோ யெழுபவே" என்பதனானுமறிக. மறுமைக்கண் இவை யெய்துவரென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கொல்வார் எருவருவன ஈங்குக் கூறப்பட்டது. (௩௰)

அருளுடைமைமுதற் கொல்லாமையீறாகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றுள்ளே சொல்லப்படாத விரதங்களுமடங்கும், அஃதறிந்து அடக்கிக்கொள்க. எண்ணுரைப்பிற்பெருகும்.

ஞானம்.

இனி அவற்றின் பயனாகிய ஞானங்கூறிய தொடங்கினார். ஞானமாவது வீடுபயக்குமுணர்வு. அது நிலையாமைமுதல் அவாவறுத்தலிறுதியாக நானகதிகாரத்துள் கூறப்பட்டது.

௩௪ ம் அதி.—நிலையாமை.

அவற்றுள் நிலையாமையாவது தோற்றமுடையன யாவும் நிலையுதலில்லாத தன்மை. மயங்கியவழிப் பேய்த்தேரிற் புனல்போலத் தோன்றி மெய்யுணர்ந்தவழிக் கயிற்றில் அரவுபோலக் கெடுதலிற் பொய்யென்பாரும், நிலை வேறுபட்டுவருதலாற் கணந்தோறும் பிறந்திறக்குமென்பாரும், ஒருவாற்றான் வேறுபடுதலும் ஒருவாற்றான் வேறுபடாமையுமுடைமையின் நிலையுதலும் நிலையாமையும் ஒருங்

கேயுடைய வென்பாருமெனப் பொருட்பேற்றி கூறுவார் பலதிறத்தராவர்; எல்லார்க்கும் அவற்றது நிலையாமை உடம்பாடாகலின், ஈண்டு அதனையே கூறுகின்றார். இஃதுணர்ந்தவழியல்லது பொருள்களிற் பற்றுவிடாதாகலின், இது முன் வைக்கப்பட்டது.

௩௩௧. நில்லாத வற்றை நிலையின வென் றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை. ௧.

இ - ள். நில்லாதவற்றை நிலையின என்று உணரும் புல்லறிவாண்மை - நிலையுதலிலவாகிய பொருள்களை நிலையுதலுடையவென்று கருதுகின்ற புல்லியவறிவினையுடையராதல்—கடை - துறந்தார்க்கிழிபு. எ - று.

தோற்றமுடையவற்றைக் கேடிலவென்று கருதும் புல்லறிவால் அவற்றின்மேற் பற்றுச்செய்தல் பிறவித்துன்பத்திற்கேதுவாகலின், அது வீடெய்துவார்க்கிழுக்கென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. இனிப் புல்லறிவாளர் பெரும்பான்மையும் பற்றுச்செய்வது சிற்றின்பத்துக்கேதுவாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அதனையனுப்

விக்கும் யாக்கையின்கண்ணுமாகலின், வருகின்ற பாட்டுக்களான் அவற்றது நிலையாமையை விதந்து கூறுப. (௧)

௩௩௨. கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கு மதுவிளிந் தற்று. ௨.

இ - ள். பெருஞ்செல்வம் கூத்தாட்டு அவைக் குழாத்தற்று - ஒருவன்மாட்டுப பெரியசெல்வம் வருதல் கூத்தாடுதல் செய்கின்ற அரங்கின்கட் காண்போர்குழாம வநதாறபோலும்,—போக்கும அது விளிநதற்று - அதனது போகலும அக்கூத்தாட்டு முடிந்த வழி அக்குழாம் போயினாறபோலும். எ - று.

பெருஞ்செல்வமெனவே நறகசெல்வமுமடஙகிற்று. போக்குமென்ற எச்சவும்மையான, வருதலென்பது பெறறும். அக்குழாங் கூத்தாட்டுக் காரணமாக அரஙகினகட் பஃறிறத்தாறறுனே வநது, அககாரணம் போயவழித தானும் போமாறுபோல, செல்வமும் ஒருவனலவினை காரணமாக அவனமாட்டுப பஃறிறத்தாறறுனே வநது, அககாரணம் போயவழித் தானும போமென்ற தாயிறறு. (உ)

௩௩௩. அற்கா வியல்பிற்றுச் செல்வ மதுபெற்றா லற்குப வாஙகே செயல். ௩.

இ - ள். அற்கா இயல்பிறறுச் செல்வம் - நில்லாதவியல்பினை யுடைத்துச் செல்வம்;—அது பெறறால் அறகுப ஆஙகே செயல் - அதனைப பெறறால், அதனாற செயயப்படும அறங்களை அப்பெறற பொழுதே செயக. எ - று.

அல்காவென்பது திரிநதுநின்றது. ஊழுள்ளவழியல்லது தறந்தாராற பெறப்படாமையின் அது பெற்றாலென்றும், அஃதில்வழி நில்லாமையின் ஆஙகேயென்றுங்கூறினார். அதனாறசெயயப்படும் அறங்களாவன பயனோக்காது செயயப்படுங் கடவுட்பூசையும், தானமும் முதலாயின. அவை ஞானவேதுவாய வீடுபயத்தலின், அவற்றை அற்குபவென்றும் செய்கவென்றுங்கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும செல்வநிலையாமை கூறப்பட்டது. (௩)

௩௩௪. நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும்
வாள துணர்வார்ப் பெறின். ௪.

இ - ள். நாள் என ஒன்றுபோல் காட்டி ஈரும் வாளது உயிர் - நாளென்று அறுக்கப்படுவதொருகாலவரையறைபோலத்

தன்னைக்காட்டி ஈர்ந்து செல்கின்ற வாளினது வாயது உயிர்,— உணர்வாரப் பெறின் - அஃதுணர்வாரைப் பெறின். எ - று.

காலமென்னும் அருவப்பொருள் உலகியனடாத்தற்பொருட்டு ஆதித்தன் முதலிய அளவைகளாற் கூறுபட்டதாக வழங்கப் படுவதல்லது தானாகச் கூறுபடாமையின் நாளெனவொன்றுபோ லென்றும், அது தன்னை வாளென்றுணர மாட்டாதார் நமக்குப் பொழுதுபோகா நின்றதென்று இன்புறுமாறு நாளாய் மயக்கலிற் காட்டியெனவும், இடைவிடாதீர்தலான் வாளின் வாயதென்றும், அஃதீர்கின்றமையை உணர்வார் அரியராகலின் உணர்வார்ப்பெறி னென்றுங் கூறினார். உயிரெனுஞ் சாதியொருமைப்பெயர் ஈண்டு உடம்பினமேனின்றது, ஈரப்படுவது அதுவேயாகலின். வாளென்பது ஆகுபெயர். இனி இதனை நாளென்பதொரு பொருள்போலத் தோன்றி உயிரை யீர்வதொரு வாளாமென்றுரைப்பாருமுளர்: எனவென்பது பெயரன்றி இடைச்சொல்லாகலானும், ஒன்றுபோற்காட்டி யென்பதற்கு ஓர்பொருட்சிறப் பின்மையானும், அதுவென்பது குற்றியலுகரமன்மையானும், அஃதுரையன்மையறிக. (௪)

**௩௩௫. நாச்செற்று விக்குள்மேல் வாராமு னல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும். ரு.**

இ — ள். நாச் செற்று விக்குள் மேல் வாராமுன் - உரையாடாவண்ணம் நாவையடக்கி விக்குளெழுவதற்குமுன்னே—நல்வினை மேற்சென்று செய்யப்படும் - வீட்டிற்கேதுவாகிய அறம் விரைந்து செய்யப்படும். எ — று.

மேனோக்கிவருதல் ஒருதலையாகலானும், வந்துழிச் செய்த மையமைறிச் சொல்லுமாகாமையானும் வாராமுனென்றும், அது தான் இன்னபொழுது வருமென்பதின்மையின் மேற்சென்றென் றும் கூறினார். மேற்சேறல் மண்டுதல். நல்வினைசெய்யுமாற்றின் மேல்வைத்து நிலையாமை கூறியவாறு. (ரு)

**௩௩௬. நெருந லுளனொருவ னின்றில்லை யென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு. சு.**

இ - ள். ஒருவன் நெருநல் உளன் இன்று இல்லை என்னும் பெருமை உடைத்து — ஒருவன் நெருநலுளனாயினான் அவனே இன்றில்லையாயினனென்று சொல்லும் நிலையாமை மிகுதியுடைத்து—இவ்வுலகு - இவ்வுலகம். எ — று.

௩௩௦ ௩௪ ம் அதி.—நிலையாமை.

ஈண்டு உண்மை பிறத்தலையும், இன்மை இறத்தலையுமுணர்த் தி நின்றன. அவைபெண்பாற்குமுளவாயினும், சிறப்புப்பற்றி ஆண்

பாலையே கூறினர். இந்நிலையாமையே உலகின் மிக்கதென்பதாம்.

௩௩௭. ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல. ௭.

இ — ள். ஒருபொழுதும் வாழ்வது அறியார் - ஒருபொழுதளவும் தம்முடம்புமுயிரும் இயைந்திருத்தலைத் தெளியமாட்டார்,— கோடியும் அல்ல பல கருதுப—மாட்டாதவைத்தும், கோடியளவுமன்றி அதனினும் பலவாய நினைவுகளை நினையாநிற்பர் அறிவிலாதார். எ - று.

இழிவுசிறப்பும்மையாற் பொழுதென்பது ஈண்டுக் கணத்தின் மேனின்றது. காரணமாகிய வினையினளவே வாழ்தற்கும் அளவாதலின், அஃதறியப்படாதாயிற்று. பலவாய நினைவுகளாவன பொறிகளானுகரப்படும் இன்பங்கள் தமக்குரியவாமாறும், அதற்குப் பொருள் துணைக்காரணமாமாறும், அது தம்முயற்சிகளான் வருமாறும், அவற்றைத் தாம்முயலுமாறும், அவற்றிற்குவரு மிடையூறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், நீக்கி அப்பொருள் கடைக்கூட்டுமாறும், அதனைப் பிறர்கொள்ளாமற் காக்குமாறும், அதனான் நட்டாரையாக்குமாறும், நள்ளாரையழிக்குமாறும், தாம் அவ்வின்பங்கள் நுகருமாறும் முதலாயின. அறிவிலாரதியல்பினமேல் வைத்து நிலையாமைகூறியவாறு. இனிக் கருதுப வென்பதனை அஃறிணைப்பன்மைப்பெயராக்கி உரைப்பாருமுளர். (எ)

௩௩௮. குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந் தற்றே
யுடம்போ டுயிரிடை நட்பு. அ.

(இ - ள். குடம்பை தனித்து ஒழியப் புள் பறந்தற்று - முன் றனியாத முட்டை தனித்துக் கிடப்ப அதனுளிருந்த புள்ளுப் பருவம் வந்துழிப் பறந்துபோன தன்மைத்து—உடம்போடு உயிரிடை நட்பு - உடம்பிற்கும் உயிர்க்குமுளதாய நட்பு எ - று.

தனித்தொழியவென்றதனான், முன்றனியாமை பெற்றாம்: அஃதாவது கருவுந்தானும் ஒன்றாய்ப்பிறந்து வேறுந்துணையும் அதற்காதாரமாய் நிற்றல், அதனால் அஃது உடம்பிற்குவமையாயிற்று; அதனுள் வேற்றுமையின்றிநின்றே பின் புகாமற்போகலின், புள் உயிர்க்குவமையாயிற்று. முட்டையுட்பிறப்பன பிறவுமுளவேனும், புள்ளையே கூறினார், பறந்துபோதற்றொழிலான் உயிரோ

டொப்புமையெய்துவது அதுவேயாகலின். நட்பென்பது ஈண்டுக் குறிப்புமொழியாய் நட்பின்றிப்போதலுணர்த்திநின்றது. * சேதனமாய அருவாய நித்தமாய உயிரும், அசேதனமாய் உருவாய அநித்தமாய உடம்பும் தம்முண்மாறாகலின், வினைவயத்தாற்கூடிய தல்லது நட்பிலவென்பதறிக. இனிக் குடம்பையென்பதற்குக் கூடென்றுரைப்பாருமுளர் அது புள்ளுடன்றோன்றாமையானும், அதன்கண் அதுமீண்டு புகுதலுடைமையானும், 'உடம்பிற்கு உவமையாகாமை'யறிக. (அ)

௩௩௯. உறங்குவது போலுஞ் சாக்கா டுறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு. ௯

இ - ள். சாக்காடு உறங்குவது போலும் - ஒருவனுக்குச் சாக்காடு வருதல் உறக்கம் வருதலோடொக்கும்,—பிறப்பு உறங்கி விழிப்பதுபோலும் - அதன்பின் பிறப்பு வருதல் உறங்கி விழித்தல் வருதலோடொக்கும். எ - று.

உறங்குதலும் விழித்தலும் உயிர்கட்கு இயல்பாய்க் கடிதின் மாறிமாறி வருவனபோலச் சாக்காடும் பிறப்பும் இயல்பாய்க் கடிதின் மாறிமாறி வருமென்பது கருத்து. நிலையாமையே நிலைபெறவாறறிவித்தற்குப் பிறப்பும் உடன் கூறப்பட்டது. (௯)

௩௪0. புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட்
டுச்சி லிருந்த வுயிர்க்கு. ௧0.

இ - ள். உடம்பினுள் துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு - வாதமுதலியவற்றின் இல்லாயவுடம்புகளுள் ஒதுக்கிருந்தே போந்த உயிர்க்கு—புக்கில் அமைந்தின்றுகொல் - என்றுமிருப்பதோரில் இதுகாறும் அமைந்ததில்லைபோலும்! எ - று.

அந்நோய்கள் இருக்கவமைந்த ஒன்று இருந்தும், வெகுண்டவழி ஒன்றுபோயும், ஒருடம்பினும் நிலைபெறாது வருதலால், துச்சிலிருந்தவென்றார். பின் புறப்படாது புக்கேவிடுமில் அமைந்ததாயின், பிறரிற்களுள் ஒதுக்கிராதென்பதாம், ஆகவே உயிரோடு கூடிநிற்பதோருடம்புமில்லையென்பது பெறப்பட்டது. இவையே மூபாட்டானும், முறையே யாக்கைகட்கு வரைந்த நாள் கழிகின்றவாறும், கழிந்தால் உள்ளநாநிலைமையும், அவை ஒரோவழிப் பிறந்தவளவிலே இறத்தலும், ஒருகணமாயினும் நிற்குமென்பது தெளி

* இவ்வாறு பெயரடிபாகத் தோன்றிய குறிப்பை வடநூலார் அபிதாமூலத்தொனியென்றும், விருத்தலக்கணையென்றுங்கூறுவர்.

யப்படாமையும், உயிர்நீங்கியவழிக் கிடக்குமாறும், அவற்றிற்கு இறப்பும் பிறப்பும் மாறிமாறி வருமாறும், அவைதாம் உயிர்க்குரிய வன்மையுமென்று, இவ்வாற்றால் யாக்கை நிலையாமை கூறியவாறு கண்டுகொள்க. (௰)

௩௰ம் அதி.—துறவு.

அஃதாவது புறமாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அகமாகிய யாக்கையின்கண்ணும் உளதாய பற்றினை, அவற்றது நிலையாமை நோக்கி, விடுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௩௪௧. யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோத
லதனி னதனி னிலன். ௧.

இ - ள். யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் - ஒருவன் யாதொருபொருளின யாதொருபொருளின் நீங்கினன—அதனின் அதனின் நோதல் இலன் - அவன அபபொருளால் அபபொருளால் துன்பமெயதுதலிலன. எ - று.

அடுக்குக்கள பனமை குறித்துநின்றன. நீங்குதல் துறத்தல். ஈண்டுத் துன்பமென்றது இமமைக்கண அவற்றைத் தேடுதலானும், காத்தலானும், இழத்தலானும் வருவனவும, மறுமைககட பாவந்தான் வருவனவுமாய இருவகைத்துனபஙகளையுமாம். எல்லாப பொருளையும ஒருங்கே விடுதல தலை, அஃதன்றி ஒரோவொன்றாக விடினும் அவற்றான் வருந்துனபமிலனாமென்பது கருத்து. (௧)

ாசஉ. வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபி
னீண்டியற் பால பல. உ.

இ - ள். துறந்தபின் ஈண்டு இயறபால பல - எல்லாப்பொரு ள்களேயுந் துறத்தலால் ஒருவர்கரு இம்மைக்கண்ணே உளவாம் முறைமையையுடைய இன்பங்கள் பல;—வேண்டின உண்டாகத் துறக்க - அவ்வின்பங்களை வேண்டின, அவற்றைக் காலம் பெறத் துறக்க. எ - று.

அவ்வின்பங்களாவன அப்பொருள்கள் காரணமாக மன மொழிமெய்கள் அலேயாது நிற்றலானும், அவை நன்னெறிக்கட சேறலானும், வருவன. இளமைக்கட்டுறந்தான் அவற்றை நெடுங் காலமெய்துமாகலின், உண்டாகததுறககவென்றார். இன்பங்களெ ன்பதும் காலமென்பதும் வருவிச்கபபட்டன. இம்மைக்கடடுன்ப ங்கள் இல்லாதலேயன்றி இன்பங்களுளவாதலுமுண்டென்பதாம்.

ரு ம் அதி.—துறவு. கருரு

ாசரு. அடல்வேண்டு மைந்தன் புலத்தைவிடல்வேண்டு
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு. ரு. [ம்

இ — ள். ஐந்தன் புலத்தை அடல்வேண்டும் - வீடெய்துவார் க்குச் செவி முதலிய ஐம்பொறிகட்குரியவாய ஓசை முதலிய ஐம் புலன்களேயுங் கெடுத்தல்வேண்டும்;—வேண்டிய எல்லாம் ஒரு ங்கு விடல்வேண்டும் - கெடுக்குங்கால் அவற்றை நுகர்தற்பொரு ட்டுத் தாம் படைத்த பொருண் முழுதையும் ஒருங்கே விடுதல் வேண்டும். எ - று.

புலமென்றது அவற்றை நுகர்தலே. அது மனத்தைத் துன்பத் தானும் பாவத்தானுமன்றி வாராத பொருள்கண்மேலல்லது வீட்டு நெறியாகிய யோகஞானங்களிற் செலுத்தாமையின், அதனையடல் வேண்டுமென்றும், அஃது அப்பொருள்கண்மேற் செல்லின் அந் நுகர்ச்சி விறகுபெற்ற தழல்போல் முறுகுவதல்லது அடப்படா மையின், வேண்டியவெல்லா மொருங்குவிடல்வேண்டுமென்றுங் கூறினர். (௩)

௩௪௪. இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து. ௪.

இ - ள். ஒன்று இன்மை நோன்பிற்கு இயல்பாகும் - பற்றப் படுவதொருபொருளுமில்லாமை தவஞ்செயவார்க்கு இயல்பாம்;— உடைமை பெயர்த்து மற்றும் மயலாகும் - அஃதன்றி, ஒன்றாயி னுமுடைமை அத்தவத்தைப்போக்குதலான, மீண்டும் மயங்குதற் கேதுவாம். எ - று.

இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நோன்பென்ப தூஉம் மயலென்பதூஉம ஆகுபெயர். பெயர்த்தலானென்பது திரி ந்துநின்றது. நோன்பைப் பெயர்த்தலானென வேற்றுமைப்படுத் துக்கூட்டுக. எல்லாப பொருளகளையும் விட்டு ஒருபொருளைவிடா தவழியும், அது சார்பாக விட்டனவெல்லாம் மீண்டுவந்து தவத்திற் கிடையீடாய மனக்கலக்கஞ்செயயுமென்பது கருத்து. இவை நான குபாட்டானும் எனதெனலும் புறபபற்று விடுதல் கூறப்பட்டது.

௩௪௫. மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க லுற்றார்க் குடம்பு மிகை. ௫.

இ - ள. பிறப்பு அறுக்கல் உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை - பிறப் பறுத்தலை மேற்கொண்டார்க்கு அதற்குக் கருவியாகிய உடம்பும்

மிகையாம்;—மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன் - ஆனபின் அதற்கு மே லே இயைபில்லனவுஞ்சில தொடர்ப்பாடுளவாதல் என்னும்! எ-று.

உடம்பென்ற பொதுமையான், உருவுடம்பும் அருவுடம்புங் கொள்ளப்படும். * அவற்றுள, அருவுடம்பாவது பத்துவகையிந்தி ரியவுணர்வோடும் ஐவகை வாயுக்களோடும் காமவினைவினைவுக ளோடுங் கூடிய மனம்; இது நுண்ணுடம்பெனவும்படும். இதனை கட் பற்று நிலையாமையுணர்ந்ததுணையான் விடாமையின், விடுதற் குபாயம் முன்னாக் கூறுப. இவ்வுடம்புகளால் துன்பம இடை யறுதவருதலையுணர்ந்து இவற்றனைய கட்டினை இறைப்பொழு தும் பொறுது வீட்டின்கணணே விரைதலின், உடம்பு மிகையெ ன்றார். இன்பத்துன்பங்களான் உயிரோடு ஒறறுமையெயடுதலின், இவ்வுடம்புகளும் யானெனப்படும். இதனன் அகப்பற்று விடுதல் கூறபபட்டது. (௫)

௩௪௬. யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்
குயர்ந்த வுலகம் புகும். ௬.

இ - ள். யான் எனது என்னும் செருக்கு அறுப்பான் - தானல் லாதவுடம்பை யானென்றும் தனேடியைபில்லாத பொருளை எனதெனறுங் கருதி அவறறினகட் பற்றுச்செயதறகேதுவாகிய மயககத்தைக் கெடுபபான்—வானோர்க்கு உயாநத உலகம புகும் -

வானோர்க்கும் எய்தற்கரிய வீட்டுலகத்தையெய்தும். எ - று.

மயக்கம் அறியாமை. அதனைக் கெடுத்தலாவது தேசிகர்பாற் பெற்ற உறுதிமொழிகளானும் யோகப்பயிற்சியானும் அவை யானெனதென்மை தெளிந்து, அவற்றின்கட் பற்றை விடுதல். சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இதனான் இவ்விருவகைப்பற்றினையும் விட்டார்க்கே வீடுளதென்பது கூறப்பட்டது. (சு)

௩௪௭. பற்றி விடாஅ விடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு. எ.

இ - ள். பற்றினைப் பற்றி விடாதவர்க்கு - இருவகைப்பற்றினையும் இறுகப்பற்றி விடாதாரை—இடும்பைகள் பற்றி விடா - பிறவித்துன்பங்கள் இறுகப்பற்றி விடா. எ - று.

இறுகப்பற்றுதல் காதல்கூர்தல். விடாதவர்க்கென்பது வேற்றுமை மயக்கம். இதனால் இவை விடாதார்க்கு வீடில்லையென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

---

* உருவுடம்பு தூலசரீரம். அருவுடம்பு சூக்குமசரீரம்.

௩௫ ம் அதி.—துறவு. ௧௩௫

௩௪அ. தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர். * அ.

இ — ள். தீரத் துறந்தார் தலைப்பட்டார் - முற்றத்துறந்தார்

வீட்டினைத் தலைப்பட்டார்,—மற்றையவர் மயங்கி வலைப்பட்டார் - அங்ஙனந் துறவாதார் மயங்கிப் பிறப்பாகிய வலையுட்பட்டார். எ-று

முற்றத்துறத்தலாவது பொருள்களையும் இருவகையுடம்பினையும் உவர்த்துப்பற்றற விடுதல். அங்ஙனந் துறவாமையாவது அவற்றுள் யாதானுமொன்றின்கட் சிறிதாயினும் பற்றுச்செய்தல். துணிவுபற்றித் தலைப்பட்டாரென்றும், பொய்ந்நெறிசண்டே பிறப்புவலையுள்கப்படுதலின் மயங்கியென்றுங் கூறினார். (அ)

கூசகூ. பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று நிலையாமை காணப் படும். கூ.

இ-ள். பற்று அற்றகண்ணே பிறப்பு அறுக்கும் - ஒருவன் இருவகைப்பற்றுமற்றபொழுதே, அப்பற்றறுதி அவன் பிறப்பை யறுக்கும்,—மற்று நிலையாமை காணப்படும்-அவை யற்றபொழுது அவற்றாற் பிறந்திறந்து வருகின்ற நிலையாமை காணப்படும். எ-று.

காரணமற்றபொழுதே காரியமும் அற்றதாமுறைமையறி, பற்றற்றகண்ணே யென்றார்; "அற்றது பற்றெனி-லுற்றது வீடு" † எனபதூஉம் அதுபற்றி வந்தது. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன. (கூ)

---

* இவ்வருமைத் திருக்குறளைச் சந்தானகுரவரு ளொருவராகிய கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியா நெஞ்சுவிடுதூதில் "தேருங்கா—லுளளை யொழிய வுறவில்லை யென்னுமது—தன்னை யறிவைத் தனியறிவை ➔ முன்னந—தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார்

மயங்கி—வல்லபடடாா மறறையவ ரௌறு - நிலைத்தமிழின்—றெயவப் புலமைத திருவள்ளுவ ருரைதத—மெயவைதத சொல்லை விரும்பாம - லைவாக்கு—மாவதுவே செயதங் கவர்வழிலையத் தப பாமற—பாவமெனும் பௌவப பரப்பழுநதிப் - பூவையர்தங்—கண்வலையிற பட்டுக் கலவிக கலைபயினறங்—குண்மை நிலையுணா ச்சி யோராமற - திண்மையிஞ—ஞவிற் கொடுமை பலபிதறறி நாடோறுஞ்—சாவிற பிறப்பிற் றலைப்படடிங் - காவிநிலை—நிற் கும்வகை பாராய நிலையான நெஞ்சமே—பொற்பினுடன் யானே புகலக்கேள்'' எனவெடுத்தருளிசசெயதாா. இஃநெஞ்சுவிடுதூது சைவசித்தாந்தம் பதினுனகினுளொன்று.

† திருவாய்மொழி, உ—ம் திருப்பதிகம், ரு—அற்றது பறறெனி—லுற்றது வீடுயிர்—செறறது மனனுறி—லற்றிறை பற்றே.

காடு ௩௰ம் அதி.—மெய்யுணர்தல்.

௩௫0. பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு. ௧0.

இ - ள். பற்று அற்றான் பற்றினைப் பற்றுக - எல்லாப் பொருளையும் பற்றிநின்றே பற்றற்ற இறைவன் ஓதிய வீட்டுநெறியை இதுவே நன்னெறியென்று மனத்துக்கொள்க;—அப்பறறைப் பற்றுக பற்று விடறகு - கொண்டு, அதன்கணுபாயத்தை அம்மனத்தாற் செயக, விடாது வநத பற்று விடுதற்கு. எ — று.

கடவுள் வாழ்த்திற்கேற்ப ஈண்டுமெ பொதுவகையாற் பற்றற்ருனென்ருர். பற்றற்ருன்பற்றென்புழி ஆருவது செயயுட்கிழமைக் கண்வநதது. ஆண்டுப்பற்றென்றது பறறபபடுவதனை. அதனக ணுபாயமென்றது தியானசமாதிகளை. விடாதுவாத பற்றென்பது அநாதியாய்வரும் உடம்பிற்பற்றினை. அபபறறு விடுதற்கு உபாயம் இதனுற் கூறப்பட்டது. (௧௦)

௩௬-ம் அதி—மெய்யுணர்தல்.

அஃதாவது பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் விபரீதவையங்களானன்றி உண்மையாலுணர்தல். இதனை வடநூலார் தத்துவஞானமென்ப. இதுவும் பறறற்ருன் பற்றினைப் பற்றியவழி உளதாவதாகலின், அக்காரணவொற்றுமைபறறித் துறவின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௩௫௧. பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளானா மாணுப் பிறப்பு. ௧.

இ - ள். பொருள் அல்லவறறைப் பொருள் என்று உணரும் மருளான் ஆம் - மெயப்பொருளல்லவற்றை மெயப்பொருளென் றுணரும் விபரீதவுணர்வானே உளதாம்—மாணுப் பிறப்பு - இன்பமில்லாத பிறப்பு. எ - று.

அவ்விபரீதவுணர்வாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயனும், கடவுளுமில்லையெனவும், மற்றுமித்தன்மையவுஞ்சொல்லும் மயக்க நூல் வழக்குக்களை மெய்யானூல் வழக்கெனத் துணிதல். குற்றியை மகனென்றும் இப்பியை வெள்ளியென்றும் இவ்வாறே ஒன்றனைப் பிறிதொன்றாகத் துணிதலும் அது. மருள், மயக்கம்,விபரீதவுணர்வு, அவிச்சை என்பன ஒருபொருட்கிளவி. நரகர், விலங்கு, மக்கள், தேவரென்னும் நால்வகைபபிறப்பினுமுள்ளது துன்பமேயாகலின்,

மாணாப்பிறப்பென்றார். இதனாற் பிறப்புத் துன்பமென்பதூஉம், அதற்கு முதற்காரணம் அவிச்சையென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. ()

௩௫௨. இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு. ௨.

இ - ள். மருள் நீங்கி மாசு அறு காட்சியவர்க்கு - அவிச்சையினீங்கி மெயயுணர்வினையுடையராயினார்க்கு—இருள் நீங்கி இன்பம் பயக்கும் — அம்மெயயுணர்வு பிறப்பினை நீககி வீட்டினைக் கொடுக்கும். எ - று.

இருள் நரகம்; அஃது ஆகுபெயராய்க் காரணத்தின்மேனின்றது. நீங்கியெனத்தொடைநோக்கி மெலிந்து நின்றது; நீங்கவென்பதன்றிரிபெனினுமமையும். மருணீங்கியென்னும் வினையெச்சம் காட்சியவரென்னுங் குறிப்புவினைப்பெயர் கொண்டது. மாசறுகாட்சியென்றது கேவலவுணர்வினை. இதனால் வீடாவது

நிரதிசயவின்பமென்பதூஉம், அதற்கு நிமித்தகாரணம் கேவலப் பொருளென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (உ)

௩௱௫௩. ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின் வான நணிய துடைத்து. ௩.

இ - ள். ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு - ஐயத்தினின்று நீங்கி மெய்யுணர்ந்தார்க்கு—வையத்தின் வானம் நணியது உடைத்து - எய்திநின்ற நிலவுலகத்தினும் எய்தக்கடவதாய வீட்டுலகம் நணித்தாதலுடைத்து. எ - று.

ஐயமாவது பலதலையாயவுணர்வு. அஃதாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப் பயனும், கடவுளும் உளவோ இலவோவென ஒன்றிற் றுணிவு பிறவாது நிற்றல்; பேயத்தேரோ புனலோ கயிறோ அரவோவெனத் துணியாது நிற்பதும் அது. ஒருவாற்றாற் பிறர்மதங்களைந்து தம்மதநிறுத்தல் எல்லாச்சமயநூல்கட்கும் இயல்பாகலின், அவை கூறுகின்ற பொருள்களுள் யாது மெய்யென நிகழுமையத்தினை யோகமுதிர்ச்சியுடையார் தம்மனுபவத்தானீக்கி மெய்யுணர்வாராகலின், அவரை ஐயத்தினீங்கித் தெளிந்தாரென்றும், அவர்க்கு அவ்வனுபவவுணர்வு அடிப்பட்டு வரவரப் பண்டையுலகியலுணர்வு தேர்ந்துவருமாகலின் அதனைப் பயன்மேலிட்டு வையத்தின் வானம் நணியதுடைத்தென்றுங் கூறினார்; கூறவே, ஐயவுணர்வும் பிறப்பிற்குக் காரணமாதல் கூறப்பட்டது. (௩)

கா௩அ ௩௬ம் அதி.—மெய்யுணர்தல்.

௩௱௫௪. ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு. ௪.

இ - ள். ஐயுணர்வு எய்தியக்கண்ணும் பயம் இன்றே-செல்லப் படுகின்ற புலன்கள் வேறுபாட்டான ஐந்தாகியவுணர்வு அவற்றை விட்டுத் தம்வயத்தாய வழியும், அதனாற் பயனில்லையேயாம்—மெய் யுணர்வு இல்லாதவர்க்கு - மெய்யினையுணர்தலில்லாதார்க்கு. எ-று.

ஐந்தாகியவுணர்வு மனம். அஃதெய்துதலாவது மடங்கி ஒரு தலைப்பட்டுத் தாரணைக்கணிற்றல். அங்ஙனநின்றவழியும் வீடு பயவாமையின், பயமின்றென்றார். சிறப்பும்மை எய்துதற்கருமை விளக்கிநின்றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் மெய்யுணர்வுடையாரக்கே வீடுளதென மெய்யுணர்வின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௪)

௩௱௫௫. எப்பொருளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. ௫.

இ - ள். எப்பொருள் எத்தன்மைத்து ஆயினும் - யாதொரு பொருள் யாதோரியல்பிற்றாய்த் தோன்றினும்,—அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு - அத்தோன்றியவாற்றைக் கண் டொழியாது அப்பொருளின்கணின்று மெய்யாகிய பொருளைக் காண்பதே மெய்யுணர்வாவது. எ - று.

பொருடோறும் உலகத்தார் கற்பித்துக்கொண்டு வழங்குகின்ற கற்பனைகளைக் கழித்து, நின்றவுண்மையைக் காண்பதென்ற வாறாயிற்று. அஃதாவது கோசசேரமான் யானைக்கட்சேஎய் மாந்

தரஞ்சேரலிரும்பொறை என்றவழி அரசனென்பதோர்சாதியும், சேரமானென்பதொருகுடியும், வேழநோக்கினையுடையானென்பதோர் வடிவும், சேயென்பதோரியற்பெயரும், மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையென்பதோர் சிறப்புப்பெயரும், ஒருபொருளின்கட் கற்பனையாகலின், அவ்வாறுணராது நிலமுதல் உயிரீறாகிய தத்துவங்களின்றொகுதியெனவுணர்ந்து, அவற்றை நிலமுதலாகத் தத்தங் காரணங்களுளொடுக்கிக் கொண்டுசென்றாற் காரணகாரியங்களிரண்டுமின்றி முடிவாய நிற்பதனையுணர்தலாம். எப்பொருளென்ற பொதுமையான் இயங்குதிணையும் நிலைத்திணையுமாகிய பொருள்களெல்லாம் இவ்வாறே யுணரப்படும். இதனான் மெய்யுணர்வினதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௫)

௩௫௬. கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி.

௩௬ ம் அதி.—மெய்யுணர்தல் ௩௧௬

இ - ள். ஈண்டுக் கற்று மெய்ப்பொருள் கண்டார் - இம்மக்கட்பிறப்பின்கண்ணே உபதேசமொழிகளை அனுபவமுடைய தேசிகர்பாற் கேட்டு அதனான் மெய்ப்பொருளையுணர்ந்தவர்—மற்று ஈண்டு வாரா நெறி தலைப்படுவர் - மீண்டு இப்பிறப்பின்கண் வாராத நெறியையெய்துவர். எ - று.

கற்றென்றதனால் பலர்பக்கலினும் பலகாலும் பயிறலும், ஈண்டென்றதனால் வீடுபேறற்குரிய மக்கட்பிறப்பினது பெறுதற்கருமையும் பெறரும். ஈண்டு வாராநெறி வீட்டுநெறி. வீட்டிற்கு நிமித்தகாரணமாய முதற்பொருளை உணர்தற்கு உபாயம் மூன்று, அவை கேள்வி, விமரிசம, பாவனையென்பன. அவற்றுட்கேள்வி * இதனாற் கூறப்பட்டது. (௬)

கூ௫எ. ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி னொருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு. எ.

இ - ள். உள்ளம ஒருதலைடா ஓர்நது உள்ளது உணரின் - அங்ஙனங்கேட்ட உபதேசமொழிபபொருளை ஒருவனுளளம் அளவைகளானும பொருநதுமாறறானுந் தெளியவாராயாநது, அதனுன் முதறபொருளை யுணருமாயின,—போததுப் பிறப்பு உள்ளவேண்டா - அவனுக்கு மாறிப பிறப்புளதாக நினைக்கவேண்டா. எ-று.

ஒருதலையாவோர்த்தென இயையும். அளவைகளும் பொருந்துமாறும் மேலே † யுரைத்தாம். இதனால் விமரிசங் கூறபபட்டது.()

கூ௫அ. பிறப்பென்னும் பேதைமைநீங்கச்சிறப்பென்னுஞ்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு. அ.

இ - ள். பிறபபு என்னும் பேதைமை நீங்க-பிறப்பிற்கு முதற் காரணமாய அவிச்சை கெட—சிறப்பு எனனும் செம்பொருளகாண்பது அறிவு - வீட்டிற்கு நிமித்தகாரணமாய செவ்வியபொருளைக் காண்பதே ஒருவர்க்கு மெயயுணர்வாவது. எ - று.

பிறப்பென்னும் பேதைமையெனவும், சிறப்பென்னுஞ் செம்பொருளெனவும், காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஐவகைக் குற்றங்களுள் அவிச்சை ஏனைய நான்கிற்குங் காரணமாதலுடைமையின், அச்சிறப்புபபற்றி அதனையே பிறப்பிற்குக் காரண

* கேள்வியெனினும், சிரவணமெனினுமொக்கும். விமரிசமெனினும், சிந்தித்தலெனினும், மனனமெனினு மொக்கும். பாவனையெனினும், தெளிதலெனினும், நிதித்தியாசனமெனினு மொக்கும்.

† உசஉ-ம் குறளுரையிறகாண்க.

மாச்சிக்கூறினார். எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாகலால், வீடு சிறப்பெனப்பட்டது. தோற்றக்கேடுகளின்மையின் நித்தமாய், நோன்மையாற் றன்னையொன்றுங் கலத்தலின்மையிற் றூய்தாய்த், தானெல்லாவற்றையுங் கலந்து நிற்கின்ற முதற்பொருள் விகாரமின்றி யெஞ்ஞான்றும் ஒருதன்மைத்தாதல்பற்றி, அதனைச் செம்பொருளென்றார். மேல் மெய்ப்பொருளெனவும் உள்ளதெனவுங் கூறியதூஉம் இதுபற்றியெனவுணர்க. அதனைக் காண்கையாவது உயிர் தன்னவிச்சைகெட்டு அதனோடு ஒற்றுமையுற இடைவிடாது பாவித்தல். இதனைச் சமாதியெனவுஞ் சுகநிலத்தியானமெனவுங் கூறுப. உயிர் உடம்பினீங்குங்காலத்து அதனால் யாதொன்று பாவிக்கப்பட்டது அஃது அதுவாய்த் தோன்றுமெனபது எல்லாவாகமங்கட்குந் துணிபாகலின, வீடெய்துவார்க்கு அக்காலத்துப் பிறப்பிற்கேதுவாய பாவனை கெடுதற்பொருட்டுக் கேவலப்பொருளையே பாவித்தல் வேண்டுதலான், அதனை முன்னே பயிறலாய இதனின்மிக்க வுபாயமில்லையென்பதறிக. இதனாற பாவனை கூறப்பட்டது. (அ)

௩௫௯. சார்புணர்ந்து சார்புகெட வொழுகின் மற்றழித்து
சார்தரா சார்தரு நோய். * ௯. [ச்

இ - ள். சார்பு உணர்ந்து சார்பு கெட ஒழுகின் — ஒருவன் எல்லாப்பொருட்குஞ் சார்பாய அச்செம்பொருளைப்புணர்ந்து இருவகைப்பற்றுமற ஒழுகவல்லனாயின்,—சாதரும நோய அழித்து மற்றுச் சார்தரா - அவனை முன சாரக்கடவனவாய நின்ற துன்பங்கள் அவ்வுணர்வொழுக்கங்களை யழித்துப் பின்சாரமாட்டா.

எ — று.

---

* இவ்வருமைத்திருக்குறளைத் திருக்கடவூர் உய்யவந்த தேவநாயனார் திருக்களிற்றுப்படியாரிலே "சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகினென்றமையாற்—சார்புணர்வு தானே தியானமுமாஞ் - சார்பு—கெடவொழுகி னல்ல சமாதியுமாங் கேதப்—படவருவ தில்லைவினைப் பற்று." எனவெடுத்தருளிச்செய்தார். இவ்வுய்யவந்த தேவநாயனார் பெரும்பற்றப்புலியூரில் எழுந்தருளியிருந்தபொழுது தம்மையடைந்த ஓரதிபக்குவர்பொருட்டு இந்நூலைச்செய்து, இதன்பெருமையை உலகத்துள்ளார் உணர்ந்துய்யுமாறு திருவுளங்கொண்டு, திருவம்பலத்திற் சென்று வணங்கி, திருச்சளிற்றுப்படியிலே இந்நூலை வைக்குமளவில் அத்திருக்களிற்றுக்கை நிமிர்ந்து இதனைவாங்கிப் பரமகருணாநிதியாகிய நடராசரது திருவடியிலே கொடுத்தமையால், அத்திருப்படைவீட்டிலுள்ள எழுநூறு திருமடத்து முதலிகளும் தில்லைவாழந்தணர் மூவாயிரவரும் மாகேசுரர் நாற்பத்தெண்ணாயிரவரும் திருக்கோயிற்றிருத்தொண்டு செய்யும் திருப்பேர் ஏழாயிரத்துத்தொளாயிரவரும் பிறரும் சந்நிதியிலே

ஆகுபெயராற் சாருமிடத்தையும் சார்வனவற்றையுஞ் சார்பென்றார். ஈண்டு ஒழுக்கமென்றது யோகநெறி யொழுகுதலை. அஃது இயமம், நியமம், இருப்பு, உயிர்நிலை, மனவொடுக்கம், தாரணை, தியானம், சமாதியென எண்வகைப்படும். அவற்றின்விரிப்பெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிறபெருகும்; யோகநூல்களுட்காண்க. மற்றுச் சார்தராவெனவியையும். சாரக்கடவனவாய நின்றுழன்பங்களாவன பிறப்பு அநாதியாய வருதலின் உயிரான் அளவின்றியீட்டப்பட்ட வினைகளின் பயன்களுள் இறந்த உடம்புகளான் அனுபவித்தனவும் பிறந்தவுடம்பான் முகந்து நின்றனவுமொழியப் பின்னுமனுபவிக்கக் கடவனவாயகிடந்தன. அவை விளக்கின்முன்னிருள்போல் ஞானயோகங்களின் முன்னர்க் கெடுதலான், அழித்

துச்சார்தராவென்ருர். இதனை ஒருநதர் உவர்ப்பென்ப. பிறப்பிற்குக்காரணமாகலான், நல்வினைபபயனும் நோயெனப்பட்டது. மேனமூன்றுபாயத்தானும் பரம்பொருளை யுணரப பிறப்பறுமென்ருர். அஃதறும்வழிக் கிடந்த துன்பங்களெல்லாம் என்செயயுமெனனுங்கடாவையாசங்கித்து அவை ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையவுயிரைச் சாரமாட்டாமையானும் வேறுசார்பின்மையானுங் கெட்டுவிடுமென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (கூ)

நூ௬௦. காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற ஞமங் கெடக்கெடு நோய். ௧௦.

இ - ள். காமம் வெகுளி மயக்கம் இவை மூன்றன் நாமம் கெட - ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையார்க்கு விழைவு, வெறுபபு, அவிச்சையென்னு மிக்குற்றங்கண்மூனறனுடைய பெயருங் கூடக்கெடுதலான்,—நோய கெடும் - அவற்றின் காரியமாய வினைப்பயன்கள் உளவாகா. எ — று.

அநாதியாய அவிச்சையும், அதுபற்றி யானெனமதிக்கும் அகங்காரமும, அதுபற்றி எனக்கிதுவேண்டுமென்னும் அவாவும், அதுபற்றி அப்பொருட்கட்செல்லுமாசையும, அதுபற்றி அதன்மறுதலைக்கட்செல்லுங்கோபமுமென வடநூலார் குற்றமைந்தென்ருர். இவ் அவற்றுள் அகங்காரம் அவிச்சைக்கண்ணும் அவாவுதல் ஆசைக்கணணுமடங்குதலான், மூன்றென்ருர். இடையருத ஞானயோகங்களின் முன்னர் இக்குற்றங்கண் மூன்றுங் காட்டுத்தீமுன்

கூடிநின்று வியப்புற்று, இந்நூற்குத் திருக்களிற்றுப்படியாரெனத் திருநாமஞ்சாத்தினர்களென்றறிக. இது சைவசித்தாந்த சாஸ்திரம் பதினன்கினுளொன்று.

ணர்ப்பஞ்சுத்துப்போதுமாகலின், அம்மிகுதி தோன்ற இவை மூன்றனுமங்கெடவென்றார். இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. கெடவென்பது எச்சத்திரிவு. நோயென்பது சாதியொருமை. காரணமாய அக்குற்றங்களைக் கெடுத்தார் காரியமாகிய இருவினைகளைச் செயயாமையின், அவர்க்கு வரக்கடவ துன்பங்களுமில்லையென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. முன்கிடந்த துன்பங்களும் மேல் வரக்கடவ துன்பங்களுமில்லாதல் மெயயுணர்வின் பயனாகலின, இவை யிரண்டுபாட்டும் இவ்வதிகாரத்தவாயின. இவ்வாற்றானே மெயயுணர்ந்தார்க்கு நிறபன எடுத்தவுடம்பும அதுகொண்ட வினைப்பயன்களுமே யெனபது பெறறும். (௪௦)

௩௭ம் அதி.—அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது முன்னும பின்னும் வினைத்தொடர்பறுத்தார்க்கு கடுவுநின்ற உடமபும் அதுகொண்ட வினைபபயனகளும நினறமையின், வேதனைபறறி ஒரோவழித் துறக்கபபட்ட புலனகண் மேற் பழைய பயிறசிவயபத்தான் நினைவு செல்லுமனறே, அந்நினைவும் அவிச்சையெனப பிறவிக்கு வித்தாமாகலின், அதனை இடைவிடாத மெயப்பொருளுணர்வானறுத்தல. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும.

௩௬௧. அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றுந்
தவாஅப பிறப்பீனும் விதது. ௧.

இ — ள். எல்லாவுயிர்கட்கும் எஞ்ஞான்றும் தவாப் பிறப்பு ஈனும வித்து - எல்லாவுயிகட்கும் எக்காலத்தும் கெடாது வருகி ன்ற பிறபபினை விளைவிக்கும் வித்து—அவா எனப - அவாவென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ — று.

உடம்பு நீங்கிப்போங்காலத்து அடுத்த வினையும், அது காட் டுங்கதிநிமித்தங்களும், அக்கதிச்சணவாவும உயிரின்கண் முறையே வந்துதிப்ப, அறிவை மோகம் மறைப்ப, அவ்வுயிரை அவ்வவா அக் கதிக்கட் கொண்டுசெல்லுமாகலான, அதனைப பிறப்பீனும் வித்தெ ன்றும், கதிவயத்தானுளதாய அவ்வுயிர்வேறுபாட்டினும் அவை தன்மை திரியும் உற்சர்ப்பிணி அவசர்ப்பிணி * யெனனுங் காலவே றுபாட்டினும் அது வித்தாதல் வேறுபடாமையின் எல்லாவுயிர்க்கு

* உற்சர்ப்பிணியாவது உலகம் வாழ்நாள் போகமுதலியவற் றுன் வளர்பிறைபோலப் பெருகுங்காலம். அவசர்ப்பிணியாவது அஃது அவறறுற் றேயபிறைபோலச சுருங்குங்காலம்.

௩௭ ம் அதி.— அவாவறுத்தல். ௩௬௩.

மெஞ்ஞான்றுமென்றும், இஃது எல்லாச்சமயங்கட்கு மொத்த லான் என்பவென்றுங் கூறினர். இதனுற் பிறப்பிற்கு அவா வித் தாதல் கூறப்பட்டது. (௧)

௩௬௨. வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும். * ௨.

இ - ள். வேண்டுங்கால் பிறவாமை வேண்டும் - பிறப்புத் துன்பமாதலறிந்தவன் ஒன்றை வேண்டிற பிறவாமையை வேண்டும்;—அது வேண்டாமை வேண்ட வரும் - அப்பிறவாமை தான் ஒருபொருளையும் அவாவாமையைவேண்ட அவனுக்குத் தானேயுண்டாம். எ - று.

அநாதியாகத் தான் பிறப்புப் பிணி மூப்பிறப்புக்களாற்றுன்பமுற்று வருகின்றமையையுணர்ந்தவனுக்கு ஆசை இன்பத்தின்கண்ணேயாகலிற் பிறவாமையைவேண்டுமென்றும், ஈண்டைச் சிற்றின்பங்கருதி ஒருபொருளையவாவின் அது பிறப்பினும் வித்தாயப் பின்னும் முடிவில்லாத துன்பமே விளைத்தலின் அது வேண்டாமை வேணடவருமெனறுங் கூறினர். பிறவாமையின் சிறப்புக் கூறிப் பின அது வரும்வழி கூறத்தொடஙகுகின்றமையின், மற்று வினைமாற்றின்கண வநதது. (உ)

௩௬௩. வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டில்லை
யாண்டு மஃதொப்ப தில். ௩.

இ - ள். வேண்டாமை அன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டு இல்லை—ஒருபொருளையும அவாவாமையையொக்கும் விழுமிய செல்வம காணப்படுகினற இவ்வுலகினகணில்லை;—ஆண்டும் அஃது ஒபபது இல் - இனி அவ்வளவேயனறு, கேட்கப்படுகின்ற துறக்கத்தின்கண்ணும் அதனை யொப்பதில்லை. எ - று.

மக்கள்செல்வமும் தேவர்செல்வமும் மேன்மேனோக்கக் கீழாதலுடைமையின், தனக்கு மேலில்லாத வேண்டாமையை விழுச்செல்வமெனறும், அதற்கு இரண்டுலகினுமொபபில்லையென்றுங் கூறினர். ஆகமவளவைபோலாது காட்சியளவை எல்லாரானுந்

* இவ்வருமைத்திருக்குறள திருக்களிற்றுப்படியாரிலே "வேண் டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை யென்றமையால்—வேண்டுமஃதே டஃதொன்றும் - வேண்டினது—வேண்டாமை வேண்டவரு மெ ன்றமையால் வேண்டிடுக—வேண்டாமை வேண்டுமவன் பால்." எனவெடுத்தருளிச்செயபபட்டது.

கசஅ   ௩௭ ம் அதி.—அவாவறுத்தல்.

தெளியப்படுதலின், மக்கள்செல்வம் வகுத்து முற்கூறப்பட்டது. பிறவாமைக்கு வழியாமெனவும், விழுச்செல்வமாமெனவும்,வேண் டாமையின் சிறப்பு இவ்விரண்டு பாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (௩)

௩௬௪. தூஉய்மை யென்ப தவாவின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்ட வரும்.   ௪.

இ - ள். தூய்மை என்பது அவாவின்மை - ஒருவர்க்கு வீடெ ன்று சொல்லப்படுவது அவாவில்லாமை;—அது வாயமை வேண்ட வரும் — அவ்வவாவில்லாமை தான் மெயம்மையைவேண்டத் தானே யுண்டாம. எ - று.

வீடாவது உயிர் அவிச்சைமுதலிய மாசு நீங்குதலாகலின், அதனைத் தூயமையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித் துத் தூய்மையென்பதவாவின்மை யென்றும், மெய்ம்மையுடைய பரத்தை ஆகுபெயரான் மெயம்மையென்றுங் கூறினர். மற்று மேலையதுபோல வினைமாற்றின்கண் வந்தது. வேண்டுதல் இடை விடாது பாவித்தல். அவாவறுத்தல் வீட்டிற்குப் பரம்பரையான ன்றி நேரே யேதுவென்பதூஉம் அது வரும் வழியும் இதனாற்

கூறப்பட்டன. (௪)

௩௬௫. அற்றவ ரென்பா ரவாவற்றார் மற்றையா
ரற்றாக வற்ற திலர். ௫.

இ - ள். அற்றவர் என்பார் அவா அற்றார் - பிறவியற்றவரென்று சொல்லப்படுவார் அதற்கு நேரே யேதுவாகிய அவாவற்றவர்கள்;—மற்றையார் அற்றாக அற்றதிலர்—பிறவேதுக்களற்று அஃதொன்றுமற்றவர்கள், அவற்றாற் சிலதுன்பங்களற்றதல்லது, அவர் போற் பிறவியற்றிலர். எ - று.

இதனால் அவாவறுத்தாரது சிறப்பு விதிமுகத்தானும் எதிர்மறைமுகத்தானுங் கூறப்பட்டது. (௫)

௩௬௬. அஞ்சுவ தோரு மறனே யொருவனை
வஞ்சிப்ப தோரு மவா. ௬.

இ - ள். ஒருவனை வஞ்சிப்பது அவா - மெய்யுணர்தலீறாகிய காரணங்களெல்லாமெய்தி அவற்றான் வீடெய்தற்பாலனாகிய ஒருவனை மறவிவழியாற் புகுந்து பின்னும் பிறப்பின்கண்ணே வீழ்த்துக் கெடுக்க வல்லது அவா.—அஞ்சுவதே அறன் - ஆகலான், அவ்வவாவை அஞ்சிக்காப்பதே துறவறமாவது. எ - று.

ஒருமென்பன அசைநிலை. அநாதியாய்ப் போந்த அவா, ஓரோவழி வாய்மைவேண்டலையொழிந்த பராக்காற் காவானாயின், அஃதிடமாக அவனறியாமற் புகுந்து, பழையவியற்கையாய் நின்று பிறப்பினையுண்டாக்குதலான்; அதனை வஞ்சிப்பதென்றார். காத்தலாவது வாய்மை வேண்டலை இடைவிடாது பயின்று அது செய்யாமற் பரிகரித்தல். இதனால் அவாவின் குற்றமும் அதனைக் காப்பதே அறமென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (௬)

௩௬௭. அவாவினை யாற்ற வறுப்பிற் றவாவினை
தான்வேண்டு மாற்றான் வரும். ௭.

இ - ள். அவாவினை ஆற்ற அறுப்பின் - ஒருவன் அவாவினை யஞ்சித் துவரக்கெடுக்கவல்லனாயின்,—தவா வினை தான் வேண்டும் ஆற்றான் வரும் - அவனுக்குக் கெடாமைக்கேதுவாகிய வினை தான் விரும்புநெறியானேயுண்டாம். எ - று.

கெடாமை பிறவித்துன்பங்களானழியாமை. அதற்கேதுவாகிய வினையென்றது மேற்சொல்லிய துறவறங்களை. வினை சாதியொருமை. தான் விரும்புநெறி மெய்வருந்தாநெறி. அவாவினை முற்றவறுத்தானுக்கு வேறறஞ்செய்யவேண்டா, செய்தனவெல்லாம் அறமாமென்பது கருத்து. இதனால் அவாவறுத்தற் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௭)

௩௬௮. அவாவில்லார்க் கில்லாகுந் துன்பமஃ துண்டேற்
றவாஅது மேன்மேல் வரும். ௮.

இ - ள். அவா இல்லார்க்குத் துன்பம் இல்லாகும் - அவாவில்லாதார்க்கு வரக்கடவதொருதுன்பமுமில்லை;—அஃது உண்டேல்

தவாது மேன்மேல் வரும் - ஒருவற்குப் பிறகாரணங்களெல்லாமின்றி அஃதொன்றுமுண்டாயின், அதனானே எல்லாத்துன்பங்களும் முடிவின்றி இடைவிடாமல் வரும். எ - று.

உடம்பு முகந்துநின்ற துன்பம் முன்பே செய்துகொண்டதாகலின், ஈண்டுத் துன்பமென்றது இதுபொழுது அவாவாற் செய்துகொள்வனவற்றை. தவாதுமேன்மேல் வருமென்றதனான், மூவகைத் துன்பங்களுமென்பது பெற்றாம். இதனால் அவாவே துன்பத்திற்குக் காரணமென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

௩௬௯. இன்ப மிடையறா தீண்டு மவாவென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின். ௯.

௧௫

௧௨௯ ௩௭ம் அதி.—அவாவறுத்தல்.

இ - ள். அவா என்னும் துன்பத்துட்டுன்பம் கெடின் - அவாவென்று சொல்லப்படுகின்ற மிக்க துன்பம் ஒருவற்குக் கெடுமாயின்,—ஈண்டும் இன்பம் இடையறாது - அவன் வீடு பெற்றவழியேயன்றி உடம்போடு நின்றவழியும் இன்பமிடையறாது. எ - று.

துன்பத்துட்டுன்பம் ஏனைத்துன்பங்களெல்லாம் இன்பமாக வருந்துன்பம். விளைவின்கண்ணேயன்றித் தோற்றத்தின்கண்ணும் துன்பமாகலின், இவ்வாறு கூறப்பட்டது. காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்து அவாவென்னுந் துன்பத்துட்டுன்பமென்றும், அதுகெட்டார்க்கு மனந்தடுமாறாது நிரம்பி நிறைதலான் ஈண்டுமின்பமிடையறாதென்றுங் கூறினார். இனி ஈண்டுமென்பதற்குப் பெருகுமெனவுரைப்பாருமுளர். இதனால் அவாவறுத்தார் வீட்டின்பம்

உடம்பொடு நின்றே எய்துவரென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

**௩௭௦. ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே
பேரா வியற்கை தரும். ௧௦.**

இ - ள். ஆரா இயற்கை அவா நீப்பின்—ஒருகாலும் நிரம்பாத வியல்பினையுடைய அவாவினை ஒருவன் நீக்குமாயின்,—அந்நிலையே பேரா இயற்கை தரும் - அந்நீப்பு அவனுக்கு அப்பொழுதே எஞ்ஞான்றும் ஒருநிலைமையனாமியல்பைக் கொடுக்கும். எ - று.

நிரம்பாமையாவது தாமேயன்றித் தம்பயனும் நிலையாமையின் வேண்டாதனவாய பொருள்களை வேண்டி மேன்மேல் வளர்தல். அவ்வளர்ச்சிக்கு அளவின்மையின், நீத்தலே தக்கதென்பது கருத்து. கனியபுக் கவறசிகளும் பிறப்புப்பிணிமூப்பிறப்புக்களும் முதலாயினவின்றி உயிர் நிரதிசயவின்பத்ததாய நிற்றலின், வீட்டினைப் பேராவியற்கையென்றும், அஃது அவா நீத்தவழிப் பெறுதல் ஒருதலையாகலின் அந்நிலையே தருமென்றுங் கூறினர். "நன்றாய ஞானங் கடந்துபோய் நல்லிந் திரிய மெல்லாமீர்த்—தொன்றாயக் கிடந்த வரும்பெரும்பா மூலப்பி லதனை யுணர்ந்துணர்ந்து—சென்றாங் கின்பத் துன்பங்கள் செற்றுக்களைந்து பசையறு—லன்றே யப்போதேவீடு மதுவே வீடுவீடாமே." * என்பதும் இக்கருத்தே பற்றி வந்தது. இந்நிலைமையுடையவனை வடநூலார் சீவன்முத்தனென்ப. இதனால் வீடாவது இதுவென்பதூஉம் அஃது அவாவறுத்தார்க்கு அப்பொழுதேயுளதாமென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (௧௦)

துறவறவியல் முற்றிற்று.

இவ்வாற்றான் இம்மை மறுமை வீடென்னுமூன்றனையும் பயத்தற்சிறப்புடைத்தாய அறங்கூறினார்; இனிப் பொருளுமின்பமுங் கூறுவார், அவற்றின் முதற்காரணமாகிய ஊழின்வலி கூறுகின்றார்.

௩௮-ம் அதி.—ஊழ்.

அஃதாவது இருவினைப்பயன் செய்தவனையே சென்றடைதற்கேதுவாகிய நியதி. ஊழ், பால், முறை, உண்மை, தெய்வம், நியதி, விதியென்பன ஒருபொருட்கிளவி. இது பொருளின்பங்களிரண்டற்கும் பொதுவாய ஊற்றனுள் வைக்கற்பாலதாயினும் மேற்கூறிய அறத்தோடியைபுடைமையானும், அதனிறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

௩௭௧. ஆகூழாற் றோன்று மசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழாற் றோன்று மடி. ௧.

இ-ள். கைப்பொருள் ஆகு ஊழால் அசைவின்மை தோன்றும் - ஒருவற்குக் கைப்பொருளாதற்குக் காரணமாகிய ஊழான் முயற்சியுண்டாம்,—போகு ஊழால் மடி தோன்றும் - அஃதழிதற்குக் காரணமாகிய ஊழான் மடியுண்டாம். எ-று.

ஆகூழ் போகூழென்னும் வினைத்தொகைகள் எதிர்காலந்தான் விரிக்கப்பட்டுக் காரணப்பொருளவாய் நின்றன. அசைவு மடி. பொருளினாக்கவழிவுகட்குத் துணைக்காரணமாய முயற்சி, மடிகளையுந் தானே தோன்றுவிக்குமென்பது கருத்து. (௧)

௩௭௨. பேதைப் படுக்கு மிழவூ ழறிவகற்று
மாகலூ ழுற்றக் கடை. ௨.

இ – ள். இழவு ஊழ (உற்றக்கடை) அறிவு பேதைப்படுக்கும் - ஒருவனுக்கு எல்லாவறிவுமுளவாயினும கைப்பொருளிழத்தற்கேதுவாகிய ஊழ்வந்துற்றவிடத்து அஃது அதனைப் பேதையாக்கும்;—ஆகல் ஊழ உற்றக்கடை அகற்றும் - இனி அவனறிவு சுருங்கியிருப்பினும் கைப்பொருளாதற்கேதுவாகிய ஊழ்வந்துற்றவிடத்து அஃததனை விரிக்கும். எ - று.

கைப்பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இழவூழ், ஆகலூழென்பனவிரண்டும் வேற்றுமைத்தொகை. உற்றக்கடையென்பது முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. இயற்கையாயுடையவறிவையும் வேறுபடுக்குமென்பதாம். (௨)

௩௭௩. நுண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றுந்தன்
னுண்மை யறிவே மிகும். ௩.

இ - ள். நுண்ணிய நூல் பல கற்பினும் - பேதைப்படுக்கு மூழுடையானொருவன் நுண்ணியபொருள்களையுணர்த்தும் நூல்பலவற்றையுங் கற்றானாயினும்,—மற்றும் தன் உண்மையறிவே மிகும் - அவனுக்குப் பின்னுந் தன்னூழானாகிய பேதைமையுணர்வே மேற்படும் எ - று.

பொருளினுண்மை நூலின்மேலேற்றப்பட்டது. மேற்படு தல் கல்வியறிவைப் பின்னிரங்குதற்சாகசிச் செயலுக்குத தான்மு றபடுதல். "காதன் மிக்குழிக் கறறவுங் கைசொடா—வாதல் கண் ணகத் தஞ்சனம் போலுமால்" * என்பதுமது. செயற்கையானுய வறிவையுங் கீழ்ப்படுத்துமென்பதாம். (௩.)

௩எச. இருவே றுலகத் தியற்கை திருவேறு தெள்ளிய ராதலும் வேறு. ௪.

இ—ள். உலகத்து இயறகை இருவேறு—உலகத்து ஊழி ஞானுயவியற்கை இரண்டுகூறு;—திருவேறு தெள்ளியராதலும் வேறு - ஆதலாற் செல்வமுடையராதலும் வேறு அறிவுடையராத லும் வேறு. எ - று.

செல்வத்தினைபபடைத்தலுங் காத்தலும் பயன்கோடலும் அறிவுடையாாக்கல்லதியலாவனறே, அவ்வாறனறி அறிவுடையார் வறியராகவும் ஏனையார் செல்வராகவுங் காண்டலான், அறிவுடை யராதற்காகுமூழ் செல்வமுடையராதறகாகாது, செல்வமுடைய ராதற்காகுமூழ அறிவுடையராதறகாகாதென்றதாயிற்று. ஆகவே செல்வஞ்செயயுங்கால அறிவாகிய துணைக்காரணமும் வேண்டா வென்பது பெற்றும். (௪)

௩எரு. நல்லவை யெல்லாஅந் தீயவாந் தீயவு நல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு. ௫.

இ - ள். செல்வம் செயற்கு - செல்வத்தையாக்குதற்கு—நல் லவை எல்லாம் தீயவாம்—நல்லவையெல்லாந்தீயவாய அழிக்கும்,— தீயவும் நல்லவாம் - அதுவேயன்றித் தீயவைதாமும் நல்லவாய ஆக்கும், ஊழ்வயத்தான். எ — று.

நல்லவை தீயவை யென்பன காலமும், இடனும், கருவியும், தொழிலும்முதலாயவற்றை ஊழானென்பது அதிகாரத்தாற்பெற்

* சீவகசிந்தாமணி, கனகமாலையாரிலம்பகம், எகூ.

றும். * அழிக்குமூழுற்றவழிக் காலமுதலிய நல்லவாயினும் அழியும், ஆக்குமூழுற்றவழி அவை தீயவாயினும் ஆகுமென்பதாயிற்று. ஆகவே காலமுதலிய துணைக்காரணங்களையும் வேறுபடுக்குமென்பது பெற்றும். (ரு)

ங௭கூ. பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம. கூ.

இ - ள். பால் அல்ல பரியினும் ஆகாவாம் - தமக்கூழல்லாத பொருள்கள் வருந்திக்காப்பினும், தம்மிடத்து நில்லாவாம்:— தம உய்த்துச் சொரியினும் போகா - ஊழாற்றமவாயபொருள்கள் புறந்தே கொண்டுபோயச் சொரிந்தாலும், தம்மை விட்டுப் போகா. எ - று.

பொருள்களினிலையும் போக்கும் ஊழினானவதல்லது காப்பிகழச்சிகளானாகாவென்பதாம். இவையாறுபாட்டானும் பொருட்குக்காரணமாய ஊழினவலி கூறப்பட்டது. (கூ)

ங௭௭. வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி
தொகுத்தார்க்கு துய்த்த லரிது. எ.

இ - ள. கோடி தொகுத்தாகும் - ஐம்பொறிகளான் நுக ரப்படும் பொருள்கள் கோடியை முயன்று தொகுத்தாகும்— வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால் துய்த்தல் அரிது - தெய்வம் வகு த்த வகையானல்லது நுகர்தலுண்டாகாது. எ - று.

ஒருயிர் செய்தவினையின் பயன் பிறிதோருயிரின்கட் செல் லாமல் அவ்வுயிர்க்கே வகுத்தலின், வகுத்தானெனஞர். † "இசை த்தலுமுரிய வேறிடத் தான." எனட்தனுன் உயர்திணையாயிற்று. படையாதார்க்கேயன்றிப படைத்தார்க்குமென்றமையால், உம்மை எச்சவும்மை. வெறுமுயற்சி ‡ களாற் பொருள்களைப் படைத்தலல் லது நுகர்தலாகாது அதற்கு ஊழ்வேண்டுமென்பதாயிற்று. (எ)

௩எஅ. துறப்பார்மற் றுப்புர வில்லா ருறற்பால
ஊட்டா கழியு மெனின். அ.

---

* இவ்வாறு அதிகாரத்தால் வருவித்து முடிப்பதனை வடநூ லார் அநுஷங்கமெனபர்.

† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், ௫௬.
‡ வெறுமுயற்சி - நல்வினை தீவினை யிரண்டினும் படாமுயற்சி. இலக்கணக்கொத்து, வினையியல் பதினேழாஞ் சூத்திரவுரையிற் காண்க.

இ - ள். துப்புரவு இல்லார் துறப்பார் - வறுமையானுகர்ச்சி யில்லாதார் துறக்குங் கருத்துடையராவர்; உறற்பால ஊட்டா கழியுமெனின் - ஊழ்கள் உறற்பாலவாய துன்பங்களை உறுவியா தொழியுமாயின். எ - று.

துறப்பாரென்பது ஈற்றெதிர்கால முற்றுச்சொல். தம்மால் விடப்படுவன தாமே விடப்பெற்றும் வைத்தும் கருத்துவேறுபாட்டாற்றுன்ப முறுகின்றது ஊழின் வலியானென்பது எஞ்சிநின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கண் வந்தது. (அ)

௩௱எ௯. நன்றாங்கா னல்லவாக் காண்பவ ரன்றாங்கா
லல்லற் படுவ தெவன். ௯.

இ - ள். நன்று ஆங்கால் நல்லவாக் காண்பவர் - நல்வினை விளையுங்கால் அதன் விளைவாய இன்பங்களைத் துய்க்குந்திறன் நாடாது இவை நல்லவென்று இயைந்தனுபவிப்பார் - அன்று ஆங்கால் அல்லற்படுவது எவன் - ஏனைத் தீவினை விளையுங்கால் அதன் விளைவாய துன்பங்களையும் அவ்வாறனுபவியாது துய்க்குந்திறன் நாடி அல்லலுழப்பது என்கருதி? எ - று.

தாமே முன்செய்துகொண்டமையானும், ஊட்டாது கழியாமையானும், இரண்டுமியைந்தனுபவிக்கற்பால; அவற்றுள் ஒன்றற்கு இயைந்தனுபவித்து ஏனையதற்கு அது செய்யாது வருந்துதல் அறிவன்றென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் இன்பத்துன்பங்கட்குக் காரணமாய ஊழின் வலி கூறப்பட்டது. (௯)

௩௱அ0. ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும். ௧0.

இ-ள். மற்றொன்று சூழினும் தான் முந்துறும் - தன்னை விலக்குதற் பொருட்டுத் தனக்கு மறுதலையாவதோருபாயத்தைச் சூழினும், தான் அவ்வுபாயமேயானும் பிறிதொன்றானும் வழியாக வந்து அச்சூழ்ச்சியின் முற்பட்டு நிற்கும்;—ஊழிற் பெருவலி யாவுள - அதனால் ஊழ்போல மிக்கவலியுடையன யாவையுள. எ-று.

பெருவலி ஆகுபெயர். சூழ்தல் பலருடனும் பழுதறவெண்ணுதல். செய்தற்கேயன்றிச் சூழ்தற்கும் அவதி கொடாதென்றமையின், உம்மை எச்சவும்மை. எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமையின், ஊழே வலியதென்பதாம். இதனான் அவ்விருவகையூழின் வலியும் பொதுவாகக் கூறப்பட்டது. (௧௦)

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

பொருட்பால்.

அரசியல்.

இனி இல்லறத்தின் வழிப்படுவனவாய பொருளின்பங்களுள் இருமையும் பயப்பதாய பொருள் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டார். அது தனதுணைக்காரணமாய அரசனீதி கூறவே யடங்கும் அரச

னீதியாவது காவலைநடாத்துமுறைமை. அதனை அரசியல், அங்கவியல், ஒழிபியலென மூவகைப்படுத்து, மலர்தலையுலகிற்குயிரெனச்சிறந்த அரசனதியல்பு இருபத்தைந்ததிகாரத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் இறைமாட்சி கூறுகின்றார்.

௩௯ம் அதி.—இறைமாட்சி.

அஃதாவது அவன்றன் நற்குண நற்செய்கைகள். உலகபாலருருவாய நின்று உலகங்காத்தலின், இறையென்றார், "திருவுடை மன்னரைக் காணிற் றிருமாலைக் கண்டேனே யென்னும்" * என்று பெரியாரும் பணித்தார்.

௩௮௧. படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறு
முடையா னரசரு ளேறு. க.

இ - ள். படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் ஆறும் உடையான் - படையுங் குடியுங் கூழும் அமைச்சும் நட்பும் அரணுமென்று சொல்லப்பட்ட ஆறங்கங்களையு முடையவன்—அரசருள் ஏறு - அரசருள் ஏறுபோல்வான். எ - று.

ஈண்டுக் குடியென்றது அதனையுடைய நாட்டினை. கூழென்றது அதற்கேதுவாய பொருளை. அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள், படை, நட்பென்பதே முறையாயினும், ஈண்டுச் செய்யுளோக்கிப்

* திருவாய்மொழி, ௩௪ம் திருப்பதிகம், ௮.—திருவுடை மன்னரைக் காணிற் றிருமாலைக் கண்டேனே யென்னு—முருவுடை வண்ணங்கள் காணிலுலகளந் தானென்று துள்ளுங்—கருவுடைத் தேவிற்க ளெல்லாங் கடல்வண்ணன் கோயிலே யென்னும்—வெருவிலும் வீழ்விலுமோவாள் கண்ணன் கழல்கள் விரும்புமே.

பிறழ வைத்தார். ஆறுமுடையானென்றதனால், அவற்றுள் ஒன்றில் வழியும் அரசனீதி செல்லாதென்பது பெற்றாம்; வடநூலார் இவற்றிற்கு அங்கமெனப் பெயர்கொடுத்ததூஉம் அது நோக்கி. ஏறென்பது உபசாரவழக்கு. இதனால் அரசற்கங்கமாவன இவை யென்பதூஉம் இவை முற்றுமுடைமையே அவன் வெற்றிக்கேது வென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (௧)

௩௮௨. அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கு
மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு. ௨.

இ - ள், வேந்தற்கு இயல்பு - அரசனுக்கியல்பாவது—அஞ்சாமை ஈகை அறிவு ஊக்கம் இந்நான்கும் எஞ்சாமை - திண்மையும் கொடையும் அறிவும் ஊக்கமுமென்னும் இந்நான்கு குணமும் இடைவிடாது நிற்றல். எ - று.

ஊக்கம் வினைசெய்தற்கண் மனவெழுச்சி. இவற்றுள் அறிவு ஆறங்கத்திற்குமுரியது, ஈகை படைக்குரியது, ஏனைய வினைக்குரிய. உயிர்க்குணங்களுள் ஒன்று தோன்ற ஏனையவடங்கிவரும், அவற்றுள் இவையடங்கின், அரசற்குக் கெடுவன பலவாமாகலின், இவை எப்பொழுதுந்தோன்றி நிற்றல் இயல்பாகவேண்டுமென்பார், எஞ்சாமை வேந்தற்கியல்பென்றார். (௨)

௩௮௩. தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்று
நீங்கா நிலனாள் பவற்கு. ௩.

இ - ள். நிலன் ஆள்பவற்கு - நிலத்தினையாளுந் திருவுடையாற்கு—தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்மூனறும நீங்கா - அக்காரியங்களில் விரைவுடைமையும் அவையறிதற்கேற்ற கல்வியுடைமையும் ஆண்மையுடைமையுமாகிய இம்மூனறு குணமும் ஒருகாலும் நீங்கா. எ - று.

கல்வியது கூறுபாடு முன்னர்க் கூறப்படும். ஆண்மையாவது ஒன்றனையும் பாராது கடிதிறசெயவதாகலின், அஃது ஈண்டு உபசாரவழக்காற றுணிவெனபபட்டது. உமமை இறந்ததழீஇய வெச்சவும்மை. இவறறுட் கல்வி அறங்கத்திற்கு முரித்து, ஏனைய வினைக்குரிய. நீங்காவென்பதற்கு மேலெஞ்சாமைக் குரைத்தாங் குரைக்க. (ங)

ஙஅச. அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா மான முடைய தரசு. ச.

ங்கூ ம் அதி.—இறைமாட்சி. கடுங

இ - ள். அறன் இழுக்காது-தனக்கோதிய அறத்தின் வழுவா தொழுகி—அல்லவை நீக்கி - அறனல்லவை தன்னாட்டின் கண்ணும் நிகழாமற் கடிந்து—மறன் இழுக்கா மானம் உடையது அரசு-வீரத்தின் வழுவாத தாழ்வின்மையினை யுடையான் அரசன். எ — று.

அவவறமாவது ஓதல், வேட்டல், ஈதலென்னும் பொதுத் தொழிலினும், படைக்கலம் பயிறல், பல்லுயிரோம்பல், பகைத் திறநதெறுதலென்னுஞ் சிறப்புததொழிலினும், வழுவாது நிற்றல். * "மாண்ட—வறநெறி முதறறே யரசின் கொறறம்" எனபதனுல் இவ்வறம் பொருட்குக் காரணமாதலறிக. அல்லவை கொலை, களவு முதலாயின. குறறமாய மானத்தினீக்குதறகு, மறனிழுக்காமான மென்றார்; அஃதாவது "வீறின்மையின் விலங்காமெனை மத

வேழமு மெறியா—னேரூண்டவர் நிகராயினும் பிறர்மிச்செலென்றெறியான்—மாறன்மையின் மறம்வாடுமென் றிளையாரையு மெறியா—னூறன்மையின் முதியாரையு மெறியானயி லுழவன்."†
எனவும் "அழியுநர் புறக்கொடை யயில்வே லோச்சான்" எனவுஞ் சொல்லப்படுவது. அரசு அரசனது தன்மை; அஃது உபசாரவழக்கால் அவன்றன்மேனின்றது. (௪)

௩அ௫. இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த வகுத்தலும் வல்ல தரசு. ௫.

இ - ள். இயற்றலும் — தனக்குப் பொருள்கள் வரும் வழிகளை மேன்மேலுள வாககலும்—ஈட்டலும்—அங்ஙனம் வாதவற்றை ஒருவழித்தொகுத்தலும—காத்தலும் - தொகுத்தவற்றைப் பிறர்கொளாமற் காத்தலும்—காதத வகுத்தலும் - காத்தவற்றை அறம் பொருளின்பங்களின் பொருட்டு விடுத்தலும்—வல்லது அரசு - வல்லவனே அரசன். எ - று.

ஈட்டல், காத்தல், வகுத்தலென்றவற்றிறகேற்ப இயற்றலென்பதற்குச் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பொருள்களாவன மணி, பொன், நெல் முதலாயின. அவை வரும் வழிகளாவன பகைவரையழித்தலும், திறைகோடலும், தன்னாடு தலையளித்தலும் முதலாயின. பிறரென்றது பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், வினை செய்வார் முதலாயினார். கடவுளர், அந்தணர், வறியோரென்றிவர்க்கும் புகழ்றகுங்கொடுத்தலை அறப்பொருட்டாகவும், யானை, குதிரை, படை, நாடு, அரணென்றிவற்றிற்கும் பகையொடு கூடலிற்

* புறநானூறு, ருரு.
† சீவகசிந்தாமணி, மண்மகளிலம்பகம், கடுக.

பிரிக்கப்படுவார்க்குந் தன்னிற் பிரிதலிற் கூட்டப்படுவார்க்குங் கொடுத்தலை பொருட்பொருட்டாகவும், மண்டபம், வாவி, செய்குன்று, இளமரக்கா முதலிய செய்தற்கும் ஐம்புலன்களானுகர்வனவற்றிற்குங் கொடுத்தலை இன்பப்பொருட்டாகவுங்கொள்க. இயற்றன் முதலிய தவறாமற்செய்தல் அரிதாகலின், வல்லதென்றார். இவை நான்குபாட்டானும் மாட்சியே கூறப்பட்டது. (ரு)

ந௱அசு. காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேல்
மீக்கூறு மன்ன னிலம். சு.

இ - ள். காட்சிக்கு எளியன் -'முறைவேண்டினார்க்குங் குறைவேண்டினார்க்குங் காண்டற்கெளியனாய்—கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல் - யாவர்மாட்டுங் கடுஞ்சொல்லனல்லனுமாயின,—மன்னன நிலம் மீக்கூறும் - அம்மன்னனது நிலத்தை எல்லாநிலங்களினும் உயர்த்துக்கூறும் உலகம். எ - று.

முறைவேண்டினார் வலியரானலிவெய்தினார். குறைவேண்டினார் வறுமையுற்றிரந்தார். காண்டற்கெளிமையாவது பேரத்தாணிக்கண் அந்தணர் சான்றோருள்ளிட்டாரோடு செவ்வியுடையனாயிருத்தல். கடுஞ்சொல் கேளவியினும் வினையினுங் கடியவாய சொல். நிலத்தை மீக்கூறுமெனவே, மன்னனை மீக்கூறுதல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று. மீக்கூறுதல் இவன் காக்கின்ற நாடு பசி பிணி

பகைமுதலியவின்றி யாவர்க்கும் பேரின்பந்தருதலிற் றேவருலகினும் நன்றென்றல். உலகமெனனுமெழுவாய் வருவிக்கப்பட்டது.

௩அஎ. இன்சொலா லீத்தளிக்க வல்லாற்குத் தன்சொலாற்
றான்கண் டனைத்திவ் வுலகு. எ. [ற்

இ - ள். இன்சொலால் ஈத்து அளிக்க வல்லாற்கு - இனிய சொல்லுடனே ஈதலைச்செய்து அளிக்கவல்ல அரசனுக்கு—இவ்வுலகு தன்சொலால் தான் கண்டனைத்து - இவ்வுலகம் தன்புகழோடு மேவித் தான் கருதியவளவிற்றாம். எ - று.

இன்சொல் கேள்வியினும் வினையினும் இனியவாய சொல். ஈதல் வேண்டுவார்க்குவேண்டுவன கொடுத்தல். அளித்தல் தன்பரிவாரத்தானும் பகைவரானும் நலிவுபடாமற் காத்தல். இவை அரியவாகலின் வல்லாற்கென்றும், அவன் மண்முழுதுமாளுமாகலின் இவ்வுலகென்றுங் கூறினர். கருதியவளவிற்றாதல் கருதியபொருளெல்லாஞ்சுரத்தல். (எ)

௬௯ம் அதி.—இறைமாட்சி. கற்றி

௩அஅ. முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்
கிறையென்று வைக்கப் படும். அ.

இ - ள். முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் - தான்முறை செய்து பிறர் நலியாமற் காத்தலையுஞ் செய்யுமரசன்,—மக்கட்கு இறை என்று வைக்கப்படும் - பிறப்பான் மகனேயாயினும், செயலான் மக்கட்குக் கடவுளென்று வேறு வைக்கப்படும். எ — று.

முறை அறநூலும் நீதிநூலுஞ் சொல்லும் நெறி. பிறரென்றது மேற்சொல்லியாரை. வேறுவைத்தல் மக்களிற்பிரித்து உயர்த்துவைத்தல். (அ)

௩அகூ. செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு. கூ.

இ — ள். சொல் செவி கைப்பப் பொறுக்கும் பண்பு உடை வேந்தன் - இடிக்குந்துணையாயினார் சொற்களைத் தன்செவி பொறு தாகவும் விளைவுநோக்கிப பொறுக்கும் பண்புடைய அரசனது— கவிகைக்கீழத் தஙகும் உலகு — குடை நிழற்கண்ணே தங்கும் உலகம். எ — று.

செவிகைப்பவென்றதற் கேற்ப இடிக்குந் துணையென்பது வருவிக்கப்பட்டது. நாவினபுலத்தைச் செவிமேலேற்றிக் கைபபவென்றார். பண்புடைமை விசேடவுணர்வினுதல். அறநீதிகளிற றவறாமையின், மண்முழுதுந தானேயாளுமென்பதாம். (கூ)

௩கூ0. கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னான்கு
முடையானாம் வேந்தர்க் கொளி. ௧0.

இ — ள். கொடை - வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்த லும்—அளி-யாவர்க்கு தலையளி செய்தலும்—செங்கோல்-முறை செய்தலும்—குடி ஓம்பல் - தளர்ந்த குடிகளைப் பேணலுமாகிய— நான்கும் உடையான் - இந்நான்குசெயலையுமுடையவன்—வேந்தர்க்கு ஒளியாம் - வேந்தர்க்கெல்லாம் விளக்காம். எ - று.

தலையளி முகமலர்ந்தினியகூறல். செவ்வியகோல்போறலின், செங்கோலெனப்பட்டது. குடியோம்பலெனவெடுத்துக் கூறினமையால், தளர்ச்சி பெற்றும்; அஃதாவது ஆறிலொன்றாய பொருடன்னையும் வறுமை நீங்கியவழிக் கொள்ளல்வேண்டின் அவ்வாறு கோடலும், இழத்தல்வேண்டின் இழத்தலுமாம். சாதிமுழுதும்

விளக்கலின், விளக்கென்றார். ஒளி ஆகுபெயர். இவையைந்து பாட்டானும் மாட்சியும் பயனும் உடன் கூறப்பட்டன. (௧௦)

———

௪௦ - ம் அதி.—கல்வி.

அஃதாவது அவ்வரசன் தான் கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றல். அவையாவன; அறநூலும் நீதிநூலும், யானை, குதிரை, தேர், படைக்கலமென்றிவற்றினூல்களும் முதலாயின. அரசன் அறிவுடையனாயக்கால் தன்னுயிர்க்கேயன்றி மன்னுயிர்க்கும் பயன்படுதனோக்கி, இஃதரசியலுள் வைக்கப்பட்டதாயினும், யாவர்க்கும் உறுதி பயத்தறசிறப்புடைமையிற் பொதுப்படக் கூறுகின்றார். மேல் 'தூங்காமை கல்வி' எனத் தோற்றுவாயசெய்த மாட்சியை

விரித்துக் கூறுகின்றமையின், இஃதிறைமாட்சியின்பின் வைக்கப் பட்டது.

௩௯௧. கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி
னிற்க வதற்குத் தக. ௧.

இ - ள். கற்பவை கசடு அறக் கற்க - ஒருவன் கற்கப்படு நூல்களைப் பழுதறக் கற்க,—கற்றபின் அதற்குத் தக நிற்க - அங்ஙனங் கற்றால் அக்கல்விக்குத்தக அவைசொல்லுகின்ற நெறிக்கண்ணே நிற்க. எ - று.

கற்பவையென்றதனான், அறம்பொருளின்பம் வீடென்னு முறுதிப்பொருளுணர்த்துவனவன்றிப் பிறபொருளுணர்த்துவன சின்னாட்பல்பிணிச் சிற்றறிவினர்க்கு ஆகாவென்பது பெற்றாம். கசடறக் கற்றலாவது விபரீதவையங்களை நீக்கி மெய்ப்பொருளை நல்லோர் பலருடனும் பலகாலும் பயிறல். நிற்றலாவது இல்வாழ்வுழிக் "கருமமு முட்படாப் போகமுந் துவ்வாத்—தருமமுந் தக்கார்க்கே செய" * தலினும், துறந்துழித் தவத்தான் மெய்யுணர்ந்து அவாவறுத்தலினும், வழுவாமை. சிறப்புடை மக்கட்காயிற் கற்றல்வேண்டுமென்பதூஉம், அவனாற் கற்கப்படு நூல்களும், அவற்றைக் கற்குமாறும், கற்றதனாற் பயனும் இதனாற் கூறப்பட்டன. ()

௩௯௨. எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு. ௨. [டுங்

* நாலடியார். அறிவுடைமை.

இ - ள். எண் என்ப ஏனை எழுத்து என்ப இவ்விரண்டும் - அறியாதார் எண்ணென்று சொல்லுவனவும் மற்றையெழுத்தென்று சொல்லுவனவுமாகிய கலைகளிரண்டினையும்—வாழும் உயிர்க்குக் கண் என்ப - அறிந்தார் சிறப்புடையுயிர்கட்குக் கண்ணென்று சொல்லுவர். எ - று.

எண்ணென்பது கணிதம்: அது கருவியுஞ் செய்கையுமென இருவகைப்படும்; அவை ஏரம்பமுதலிய நூல்களுட்காண்க. எழுத்தெனவே, அதனோடொற்றுமையுடைய சொல்லுமடங்கிற்று. இவ்விருதிறமும், அறமுதற்பொருள்களைக் காண்டற்குக் கருவியாகலின், கண்ணெனப்பட்டன. அவை கருவியாதல் "ஆதிமுதலொழிய வல்லா தனவெண்ணி—னீதி வழுவா நிலைமையவான் - மாதே—யறமார் பொருளின்பம வீடென் றிவற்றின்—றிறமாமோ வெண்ணிறந்தாற் செப்பு." "எழுத்தறியத் தீரு மிழிதகைமை தீர்ந்தான்—மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பா னாகு - மொழித்திறத்தின்—முட்டறுத்த நல்லோன் முதனூற் பொருளுணர்ந்து—கட்டறுத்து வீடுபெறும்." இவற்றானறிக. என்பவென்பவற்றுள், முன்னையவிரண்டும் அஃறிணைப்பன்மைப்பெயர்; பின்னது உயர்திணைப்பன்மை வினை. அறியாதார் அறிந்தாரென்பன வருவிக்கப்பட்டன. சிறப்புடையுயிரென்றது மக்களுயிருள்ளும் உணர்வுமிகுதியுடையதனை. இதனாற் கற்கப்படுநூல்கட்குக் கருவியாவனவும் அவற்றதினறியாமையுங் கூறப்பட்டன. (௨)

௩௱௯௩. கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர். ௩.

இ — ள். கண் உடையர் என்பவர் கற்றோர் - கண்ணுடைய ரென்று உயர்த்துச் சொல்லப்படுவார் கற்றவரே;—கல்லாதவர் முகத்து இரண்டு புண் உடையர் - மற்றைக் கல்லாதவர் முகத்தின் கண் இரண்டு புண்ணுடையர், கண்ணிலர். எ - று.

தேயமிடையிட்டவற்றையுங் காலமிடையிட்டவற்றையுங் காணும் ஞானக்கண்ணுடைமையிற் கற்றாரைக் கண்ணுடையரென்றும், அஃதின்றி நோய முதலியவற்றாற் றுன்பஞ்செய்யும் ஊனக்கண்ணேயுடைமையிற் கல்லாதவரைப புண்ணுடையரென்றுங் கூறினார். மேற்கண்ணன்மையுணரநின்ற ஊனக்கண்ணின் மெய்ம்மை கூறியவாற்றான், பொருணூல்களையுங் கருவிநூல்களையுங் கற்றாரதுயர்வும் கல்லாதாரதிழிவும் இதனாற்றொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (௩)

௩௯௪. உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரித
லனைத்தே புலவர் தொழில். ௪.

இ — ள். உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல் அனைத்தே - யாவரையும் அவருவக்குமாறு தலைப்பெய்து இனி இவரை யாமென்றனங் கூடுதுமென நினையுமாறு நீங்குதலாகிய அத்தன்மைத்து—புலவர் தொழில் - கற்றறிந்தாரது தொழில். எ — று.

தாம் நல்வழியொழுகல் பிறர்க்குறுதிகூறலென்பன இரண்டு தொழிலென ஒன்றாயடங்குதலின், அத்தன்மைத்தென்றார். அத்தன்மை அப்பயனைத்தருந்தன்மை. நல்லொழுக்கங் காண்டலானும், தமக்கு மதுரமுமுறுதியுமாய கூற்றுக்கள் நிகழ்வெதிர்வுகளின இன்பம் பயத்தலானும, கற்றார்மாட்டு எல்லாருமனபுடையராவரென்பதாம். இதனாற் கற்றாரதுயர்வு வகுத்துக்கூறப்பட்டது.

௩௯௫. உடையார்மு னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர்.

இ – ள். உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார் - 'பிறனை நிலைமுனியாது கற்றல் நன்று' * தலாள், செல்வர்முன் நல்கூர்ந்தார் நிற்குமாறுபோலத் தாமும் ஆசிரியர்முன் ஏக்கறாநின்றுங் கற்றார் தலையாயினார்; கல்லாதவா கடையரே - அந்நிலைக்கு நாணிக் கல்லாதவர் எஞ்ஞான்றுமிழிந்தாரேயாவர். எ - று.

உடையார் இல்லாரென்பன உலகவழக்கு. ஏக்கறுதல் ஆசையாற்றாழ்தல். கடையரென்றதனான் அதனமறுதலைபபெயர் வருவிக்கபபட்டது. பொயயாயமானநோக்கி மெயயாய கல்வியிழநதார் பினனொருஞான்றும் அறிவுடையராகாமையின், கடையரேயென்றா. இதனாற கற்றாரதுயர்வுங் கல்லாதாரதிழிவுங் கூறப்பட்டன.

௩௯௬. தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு. ௬.

இ — ள். மணறகேணி தொட்டனைத்து ஊறும் - மணலின் கட்கேணி தோண்டியவளவிற்றாகவூறும்;—மாந்தர்க்கு அறிவு கற்றனைத்து ஊறும் - அதுபோல மக்கட்கறிவு கற்றவளவிற்றாக ஊறும். எ — று.

ஈண்டுக் கேணியென்றது அதன்கணீரை. அளவிற்றாகவென்றது அதனளவுஞ் செல்லவென்றவாறு. சிறிது கறறதுணையான்

---

* புறநானூறு, ௧௮௩.

அமையாது மேன்மேற் கற்றல்வேண்டுமென்பதாம். இஃது ஊழ் மாறுகொள்ளாவழியாகலின், மேலுண்மையறிவே மிகு * மென்றதனோடு மலையாமையறிக. (௬)

௩௯௭. யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு. ௭.

இ — ள். யாதானும் நாடாம் ஊராம் - கற்றவனுக்குத் தன்னுடைய நாடும் ஊருமேயன்றி யாதானுமொருநாடும் நாடாம், யாதானுமோரூரும் ஊராம்,—ஒருவன் சாந்துணையும் கல்லாதவாறு என் - இங்ஙனமாயின ஒருவன் தானிறக்குமளவுங் கல்லாது கழிகின்றது என்கருதி! எ — று.

உயிரோடு சேறலிற் சாந்துணையுமென்றார். பிறர்நாடுகளும் ஊர்களுந் தமபோல உற்றுப் பொருட்கொடையும் பூசையும் உவந்து செய்தற்கேதுவாகலிற் கல்விபோலச் சிறந்தது பிறிதில்லை, அதனையே எப்பொழுதுஞ் செய்கவென்பதாம். (௭)

௩௯அ. ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற்
கெழுமையு மேமாப் புடைத்து. அ.

இ — ள். ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு—தான் ஒருமைக்கண் கற்ற கல்வி - தானொருபிறப்பின்கட்கற்ற கல்வி—எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து - எழுபிறப்பினுஞ்சென்று உதவுதலையுடைத்து. எ — று.

வினைகள்போல உயிரின்கட்கிடந்து அது புக்குழிப் புகுமாகலின, எழுமையுமேமாப்புடைத்தென்றார். எழுமை மேலே கூறப்பட்டது. † உதவுதல் நன்னெறிக்கணுய்த்தல். (அ)

௩௯௯. தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார். ௯.

இ — ள். தாம் இன்புறுவது உலகு இன்புறக் கண்டு - தாமின்புறுதற்கு ஏதுவாகிய கல்விக்கு உலகமின்புறுதலால் அச்சிறப்பு நோக்கி—கற்றறிந்தார் காமுறுவர் - கற்றறிந்தார் பின்னும் அதனையே விரும்புவர். எ — று.

* தாமின்புறுதலாவது நிகழ்வின்கட் சொற்பொருள்களின் சுவைநுகர்வானும், புகழ் பொருள் பூசை பெறுதலானும், எதிர்வின்கண் அறம் வீடு பயத்தலானும், அதனான் இடையறாதவின்ப

* திருக்குறள், ௩ளக. † ௬உ-ம், குறளுரையிற்காண்க.

மெய்துதல். உலகின்புறுதலாவது இம்மிக்காரோடு தலைப்பெய்து அறியாதனவெல்லாம் அறியப்பெற்றேமென்றும், யாண்டுபலவாக நரையிலமாயினேமென்றுமுவத்தல். செல்வமாயின், ஈட்டல் காத்தல் இழத்தலென்றிவற்றாற்றுன்புறுதலும் பலரையும் பகையாக்கலுமுடைத்தென அறிந்து அதனைக் காமுறாமையிற் கற்றறிந்தாரென்றும், கரும்புயிறற்குக் கூலிபோலத் தாமின்புறுதற்கு உலகின்புறுதல் பிறவாற்றானின்மையின் அதனையே காமுறுவரென்றுங் கூறினார். (௯)

௪௦௦. கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை. ௧௦.

இ — ள். ஒருவற்குக் கேடு இல் விழுச்செல்வம் கல்வி - ஒருவனுக்கு அழிவில்லாத சீரியசெல்வமாவது கல்வி;—மற்றையவை மாடு அல்ல - அஃதொழிந்தமணியும் பொன்னுமுதலாயின செல்வமல்ல. எ — று.

✈ அழிவின்மையாவது தாயத்தார், கள்வர், வலியர், அரசரென்றிவராற் கொள்ளப்படாமையும், வழிபட்டார்க்குக் கொடுத்துழிக் குறையாமையுமாம். சீர்மை தக்கார்கண்ணே நிறைதல். மணி பொன் முதலியவற்றிற்கு இவ்விரண்டுமின்மையின், அவற்றை மாடல்லவென்றார். இவையைந்துபாட்டானுங் கல்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௧௦)

௪௧-ம் அதி.—கல்லாமை.

அஃதாவது கற்றலைச்செய்யாமை; என்றது அதனினுயவி ழிபினை. கல்விச்சிறப்பு மேல் விதிமுகத்தாற் கூறியதுணையான முற்றுபபெறுமைநோக்கி, எதிர்மறைமுகத்தானுங் கூறுகின்றதாக லின, இது கல்வியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௪0௧. அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல். ௧.

இ—ள். அரங்கு இன்றி வட்டு ஆடியற்று - அரங்கினையிழை யாது வட்டாடியதனைப்போலும்—நிரம்பிய நூல் இன்றிக் கோட்டி கொளல் - நிரம்புதற்கேதுவாகிய நூல்களைக்கல்லாது ஒருவன் அவையின்கணொன்றனைச் சொல்லுதல். எ - று.

௪௧ ம் அதி.—கல்லாமை. ௲௯௧

அரங்கு வகுத்ததானம். வட்டாடல் உண்டையுருட்டல. இவை "கட்டளை யன்ன வட்டரங் கிழைத்துக்—கல்லாச் சிறுஅர் நெல்லிவட் டாடும்" * என்பதனானறிக. நிரம்புதல் அறியவேண்டு வனவெல்லாமறிதல். கோட்டியென்பது ஈண்டாகுபெயர்,"புல்லா வெழுத்திற பொருளில் வறுங்கோட்டி" † என்புழிப்போல. சொல் லும் பொருளும் நெறிப்படாவென்பதாம். (௧)

௪0௨. கல்லாதான் சொற்கா முறுதன் முலையிரண்டு
மில்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று. ௨.

இ — ள். கல்லாதான் சொற் காமுறுதல் - கல்வியில்லாதா ெனாருவன அவையின்கணொன்றுசொல்லுதலை அவாவுதல்—முலை யிரண்டும் இல்லாதாள பெண காமுறறறறு - இயல்பாகவே முலை யிரண்டுமில்லாதாளொருத்தி பெண்மையை அவாவினாற்போ லும. எ — று.

‡ இனைத்தெனவறிந்த சினைபாகலின், தொகையொடு முற்று மமை கொடுத்தார். சிறிதுமிலலாதாளென்பதாம. அவாவியவழிக் கடைபோகாது, போகினும நகைவிளைகருமென்பதாயிற்று. (உ)

௪0௩. கல்லா தவரு நனிநல்லர் கற்றார்முற்
சொல்லா திருக்கப் பெறின். ௩.

இ — ள். கல்லாதவரும் நனி நல்லர் - கல்லாதாரும் மிகநல்ல ராவர்,—கற்றாமுன் சொல்லாது இருக்கப்பெறின் - தாமே தம மையறிநது கறறாரவையினகண ஒன்றனையுஞ் சொல்லாதிருத்தல் கூடுமாயின். எ - று.

உம்மை இழிவுசிறப்பும்மை. தம்மைத்தாமறியாமையின் அது கூடாதென்பார் பெறினென்றும், கூடின் ஆண்டுத் தம்மை வெளிப்

* நறறிணை, ௩, ஈன்பருக துயவும் வான்பொரு நெடுஞ்சினைப்— பொரியரை வேம்பின் புள்ளி நீழற்—கட்டளை யன்ன வட்டரங் கிழைத்துக்—கல்லாச சிறுஅர் நெல்லிவட் டாடும்—வில்லேருழ வர் வெம்முனைச் சீறூர்ச்—சுரனமுதல் வந்த வுரன்மாய மாலை— யுள்ளினெ னல்லனோ யானே யுள்ளிய—வினைமுடித் தன்ன வினி யோண்—மனைமாண் சுடரொடு படர்பொழு தெனவே.

† நாலடியார், மேன்மக்கள்,—புல்லா வெழுததிற் பொருளில் வறுங்கோட்டி—கல்லா வொருவனுரைப்பவுங் கண்ணோடி—நல் லார் வருந்தியுங் கேட்பரே மற்றவன்—பல்லாரு ணாணல் பரிந்து.

௪௬௨. ௪௧ ம் அதி.—கல்லாமை.

படித்தாமையாலும், பின் கல்வியை விரும்புவராகலாலும் நனி நல்லரென்றுங்கூறினர். இவைமூன்றுபாட்டானுங் கல்லாதார் அவைக்கட்சொல்லுதற்குரியரன்மை கூறப்பட்டது. (௩)

௪௦௪. கல்லாதா னொட்பங் கழியநன் றாயினுங்
கொள்ளா ரறிவுடை யார். ௪.

இ - ள். கல்லாதான் ஒட்பம் கழிய நன்றாயினும் - கல்லாதவனதொண்மை ஒரோவழி மிக நன்றாயிருப்பினும்,—அறிவுடையார் கொள்ளார் - அறிவுடையார் அதனையொண்மையாகக் கொள்ளார். எ - று.

ஒண்மை அறிவுடைமை. அது நன்றாகாது, ஆயிற்றாயினும் நீர்மேலெழுத்துபபோல்வதோர் விழுக்காடாகலின், நிலைபெறற நூலறிவுடையார் அதனை மதியாரெனபதாம். (௪)

௪௦௫. கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும். ௫.

இ - ள். கல்லா ஒருவன் தகைமை - நூல்களைக் கல்லாதவொருவன யானறிவுடையேனெனத் தன்னை மதிக்கு மதிப்பு—தலைப்பெயது சொல்லாடச் சோரவுபடும் - அவற்றைக் கறறவன் கண்டு உரையாடக் கெடும். எ - று.

கற்றவனென்பது வருவிக்சபபட்டது. யாதானுமோர்வார்த்

தைசொல்லுந்துணையுமே நிற்பது, சொல்லியவழி வழுப்படுதலின், அழிந்துவிடுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கல்லாதார தியற்கையறிவின்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௫)

௪0௬. உளரென்னு மாத்திரைய ரல்லாற் பயவாக்
 களரனையர் கல்லா தவர். ௬.

இ-ள். கல்லாதவர் - கல்லாதவர்—உளர் என்னும் மாத்திரையர் அல்லால் - காணப்படுதலான இலரல்லர் உளரென்று சிலர் சொல்லுமளவினராதலன்றி—பயவாக் களர் அனையர் - தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாமையால் விளையாத களாநிலத்தோடொப்பர். எ-று.

களர் தானும் பேணற்பாடழிந்து உயிர்கட்கும் உணவு முதலிய உதவாததுபோலத் தாமும் நன்குமதிக்கற்பாடழிந்து பிறர்க்கும் அறிவு முதலிய உதவாரென்பதாம். இதனாற் கல்லாதாரது பயன்படாமைகூறப்பட்டது. (௬)

௪௧ம் அதி.—கல்லாமை. ௯௯௩.

௪0௭. நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினல
 மண்மாண் புனைபாவை யற்று. எ.

இ - ள். நுண் மாண் நுழை புலம் இல்லான் எழில் நலம் - நுண்ணிதாய் மாட்சிமைப்பட்டுப் பலநூல்களினுஞ்சென்ற அறிவு இல்லாதவனுடைய எழுச்சியும் அழகும்—மண் மாண் புனை பாவை அற்று - சுதையான் மாட்சிமைப்படப் புனைந்தபாவையுடைய எழுச்சியும் அழகும்போலும். எ - று.

அறிவிற்கு மாட்சிமையாவது பொருள்களைக் கடிதிற்கொண்டலும் மறவாமையும் முதலாயின. பாவை ஆகுபெயர். "உருவின்மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலுமரிது" * ஆகலான் எழினலங்களும் ஓர்பயனேயெனினும், நூலறிவில்வழிச் சிறப்பிலவென்பதாம். இதனான் அவர் வடிவழகாற் பயனின்மை கூறப்பட்டது. (௭)

௪௦௮. நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு. ௮.

இ - ள். நல்லார்கண் பட்ட வறுமையின் இன்னாது - கற்றார் மாட்டுநின்ற வறுமையினுமின்னாது—கல்லார்கண் பட்ட திரு - கல்லாதார்மாட்டுநின்ற செல்வம். எ - று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தத்தநிலையினன்றி மாறிநிற்றலால் தாமிடுக்கட்படுதலும் உலகிற்குத் துன்பஞ்செய்தலும் இரண்டற்குமொக்குமாயினும், திருக் கல்லாரைக்கெடுக்க, வறுமை நல்லாரைக் கெடாது நிற்றலான, வறுமையினுந் திருவின்னாதென்றார். இதனால் அவர் திருவின்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௮)

௪௦௯. மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்றா ரனைத்திலர் பாடு. ௯.

இ - ள். கல்லாதார் மேற்பிறந்தார் ஆயினும் - கல்லாதார் உயர்ந்தசாதிக்கட்பிறந்தாராயினும்—கீழ்ப்பிறந்தும் கற்றார் அனைத்துப்பாடு இலர் - தாழ்ந்தசாதிக்கட் பிறந்துவைத்துங் கற்றாரது பெருமையளவிற்றாய பெருமையிலர். எ – று.

---

* சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், பெறுதற்கருமை, கo— கருவி மாமழை கனைபெயல் பொழிந்தென வழிநா—ளருவி போற் றொடர்ந் தருதன வரும்பிணி யழலுட்—கருவிற் காயத்திய கட்டளைப் படிமையிற் பிழையா—வுருவின் மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலு மரிதே.

கசுஅ

சஉ ம் அதி.—கேள்வி.

உடலோடொழியுஞ் சாதியுயர்ச்சியினும் உயிரோடு செல்லுங் கல்வியுயர்ச்சி சிறப்புடைத்தென்பதாம். இதனால் அவர்சாதியுயர்ச்சியாற் பயனின்மை கூறப்பட்டது. (க)

சகo. விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர். கo.

இ - ள். விலங்கொடு மக்கள் அனையர் - விலங்கோடு நோக்க மக்கள் எத்துணைநன்மையுடையர் அத்துணைத்தீமையுடையர்— இலங்கு நூல் கற்றாரோடு ஏனையவர் - விளங்கியநூலைக் கற்றாரோடு நோக்கக் கல்லாதவர். எ - று.

இலங்கு நூலென்பது சாதிப்பெயர். விளங்குதல் மேம்படு தல். விலங்கின மக்கடமேற்றமாய உணர்வுமிகுதி காணப்படுவது சற்றூர்கண்ணேயாகலின், கல்லாதாரும் அவரும் ஒத்தபிறப்பினர ல்லரென்பதாம. மயக்கநிரனிறை. இதனால் அவர் மககட்பிறப பாற பயனெய்தாமை கூறபபட்டது. (௧0)

௪௨ம் அதி—கேள்வி.

அஃதாவது கேட்கப்படு நூறபொருள்களைக் கத்றறிநதார் கூறக்கேட்டல். கறறவழி அதனினுய்வறிவை வலியுறுததலானும், கல்லாதவழியும் அதனையுண்டாக்குதலானும, இது கல்வி கல்லா மைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

**௪௧௧. செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்செல்
செல்வத்து ளெல்லாந் தலை. ௧. [வஞ்**

இ - ள். செல்வத்துட்செல்வம் செவிச்செல்வம் — ஒருவற குச் சிறப்புடைய செல்வமாவது செவியானவருஞ்செல்வம்,—அச் செல்வம செல்வத்துள் எல்லாம் தலை - அச்செல்வம் பிறசெல்வங் களெல்லாவற்றினுந் தலையாகலான். எ - று.

செவியான்வருஞ்செல்வம் கேள்வியான் எல்லாப்பொருளையு மறிதல். பிறசெல்வங்கள பொருளான் வருவன. அவை நிலையா வாகலானும், துன்பவிளைவின வாகலானும், இது தலையாயிற்று. அவற்றையொழித்து இதனையே செயகவென்பது குறிப்பெச்சம்.

௪௧௨. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது

வயிற்றுக்கு மீயப் படும். உ.

இ - ள். செவிக்கு உணவு இல்லாத போழ்து — செவிக்குண வாகிய கேள்வியில்லாதபொழுது—வயிற்றுக்கும் சிறிது ஈயப்ப டும் — வயிற்றுக்குஞ் சிறிதுணவு இடப்படும். எ - று.

சுவைமிகுதியும் பிற்பயத்தலுமுடைய கேள்வியுள்ள பொழுது வெறுக்கப்படுதலான் இல்லாதபோழ்தெனவும், பெரிதாயவழித் தேடறுன்பமேயன்றி நோயுங்காமமும் பெருகுதலாற் சிறிதென் றும், அதுதானும் பின்னிருந்து கேட்டற்பொருட்டாகலான் ஈயப் படுமென்றுங் கூறினார். ஈதல் வயிற்றதிழிவுதோன்ற நின்றது. இவையிரண்டு பாட்டானும் கேள்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

சுகங. செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
னான்றாரோ டொப்பர் நிலத்து. ங.

இ - ள். செவியுணவிற் கேள்வி உடையார்—செவியுணவாகிய கேள்வியினையுடையார்,—நிலத்து அவியுணவின் ஆன்றாரோடு ஒப்பர் - நிலத்தின் கண்ணராயினும், அவியுணவினையுடைய தேவ ரோடொப்பர். எ - று.

செவியுணவு செவியானுண்ணுமுணவு. அல்வழிக்கண்வாத இன்சாரியையது னகரம் வலித்து நின்றது அவியாகியவுணவு தேவ ர்க்கு வேள்வித்தீயிற்கொடுப்பன. அறிவானிறைந்தமையான் ஆன் றாரென்றும், துன்பமறியாமையாற் றேவரோடொப்பரென்றுங் கூறினார். இதனால் அதனையுடையாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ங)

சுகச. கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற்
கொற்கத்தி னூற்றாந் துணை. ச.

இ - ள். கற்றிலன் ஆயினும் கேட்க - உறுதி நூல்களைத்தான் கற்றிலனாயினும், அவற்றின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தார்சொல்லைக் கேட்க,—அஃது ஒருவற்கு ஒற்கத்தின் ஊற்றாம் துணை - அக்கேள்வி ஒருவனுக்குத் தளர்ச்சிவந்துழிப் பற்றுக்கோடாம் துணையாகலான். எ - று.

உம்மை கற்கவேண்டுமென்பது பட நின்றது. தளர்ச்சி வறுமையானாதல் அறிவின்மையானாதல் இடுக்கட்பட்டுழி மனந்தளர்தல். அதனைக் கேள்வியினாய அறிவு நீக்குமாகலின், ஊற்றாந்துணையென்றார். ஊன்றென்னுமாகுபெயரின்னகரம் திரிந்து நின்றது.

சசஉ. இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல். ௫.

கஅ **சஉ ம் அதி.—கேள்வி.**

இ - ள். இழுக்கல் உடை உழி ஊற்றுக்கோல் அற்று — வழுக்குதலையுடைய சேற்றுநிலத்து இயங்குவார்க்கு ஊன்றுகோல்போலுதவும்—ஒழுக்கம் உடையார் வாய்ச்சொல் - காவற்சாகாடுகைப் பார்க்கு ஒழுக்கமுடையார் வாயிற்சொற்கள். எ - று.

அவாயநிலையான் வந்த உவமையடையாற் பொருளடை வருவிக்கப்பட்டது. ஊற்றாகிய கோல்போலுதவுதல் தளர்ந்துழி அதனை நீக்குதல். கல்வியுடையரேனும் ஒழுக்கமில்லாதார் அறிவிலராகலின், அவர்வாய்ச்சொற் கேட்கப்படாதெனபது தோன்ற ஒழுக்கமுடையார்வாய்ச்சொல்லென்றார். வாயென்பது தீச்சொல்லின்மையாகிய சிறப்புணர நின்றது. அவற்றைக் கேட்கவென்பது குறிப்பெச்சம். (௫)

சகசு. எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும். சு.

இ - ள். எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க - ஒருவன சிறிதாயினும் உறுதிப்பொருள்களைக் கேட்க,—அனைத்தானும் ஆனற பெருமை தரும் - அக்கேள்வி அத்துணையாயினும் நிறைநத பெருமையைத் தரும் ஆகலான். எ - று.

எனைத்து அனைத்து என்பன கேட்கும்பொருண்மேலுங் காலத்தின்மேலும் நின்றன. அக்கேள்வி மழைத்துளிபோல வந்தீண்டி எல்லாவறிவுகளையுமுளவாககலின், சிறிதெனறிகழற்க வென்பதாம். (சு)

சகஎ. பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லா ரிழைத்
தீண்டிய கேள்வி யவர். எ. [துணர்ந்

இ - ள். பிழைத்து உணர்ந்தும பேதைமை சொல்லார் - பிறழவுணர்நதவழியும், தமக்குப் பேதைமை பயக்குஞ் சொற்களைச் சொல்லார்—இழைத்து உணர்நது ஈண்டிய கேளவியவர்—பொருள்களைத் தாமும் நுண்ணிதாகவாராயந்தறிநது அதன்மேலும் ஈண்டிய கேள்வியினையுடையார். எ - று.

பிழைப்பவெனபது திரிந்துநின்றது. பேதைமை ஆகுபெயர். ஈண்டுதல் பலவாற்றான் வந்து நிறைதல். பொருள்களின மெய்ம்மையைத் தாமுமறிநது அறிந்தாரோடொப்பிப்பதுஞ் செய்தார் தாமதகுணத்தான் மயங்கினராயினும், அவ்வாறல்லது சொல்லாரென்பதாம். இவை நான்குபாட்டானுங் கேட்டார்க்கு வருநன்மைகூறபபட்டது. (எ)

௪௧அ. கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற்
றோட்கப் படாத செவி. அ.

இ - ள். கேட்பினும் கேளாத் தகையவே - தம்புலமாய ஓசை மாத்திரத்தைக் கேட்குமாயினுஞ் செவிடாந் தன்மையவேயாம்— கேள்வியால் தோட்கப்படாத செவி - கேள்வியாற்றுளைக்கப்படாத செவிகள். எ - று.

ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. ஓசைமாத்திரத்தான் உறுதியெய்தாமையிற கேளாத்தகையவென்றும், மனத்தின்கண் நூற்பொருள் நுழைதற்கு வழியாக்கலிற் கேள்வியைக் கருவியாக்கியுங் கூறினார். பழையதுளை துளையன்றென்பதாம். (அ)

௪௧௯. நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயின ராத லரிது. ௯.

இ - ள். நுணங்கிய கேள்வியர் அல்லார் - நுண்ணிதாகிய கேள்வியுடையரல்லாதார்—வணங்கிய வாயினர் ஆதல் அரிது — பணிந்த மொழியினையுடையராதல் கூடாது. எ - று.

கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது நுண்மை கேள்விமேலேற்றப்பட்டது. வாய ஆகுபெயர். பணிந்தமொழி பணிவைப் புலப்படுத்திய மொழி. கேளாதார் உணர்வின்மையாற் றம்மைவியந்து கூறுவரெனபதாம. அல்லாரென்பதூஉம் பாடம். (௯)

௪௨0. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்க
ளவியினும் வாழினு மென். ௧0.

இ - ள். செவியிற் சுவை உணரா வாய உணர்வின் மாக்கள்— செவியானுகரப்படுஞ் சுவைகளையுணராத வாயுணர்வினையுடைய மாந்தர்—அவியினும் வாழினும் என் - சாவினும் வாழினும் உலகிற்கு வருவதென்னை! எ - று.

செவியானுகரப்படுஞ்சுவைகளாவன சொற்சுவையும், பொருட்சுவையும்: அவற்றுட் சொற்சுவை குணம், அலங்காரமென இருவகைத்து. பொருட்சுவை காமம், நகை, கருணை, வீரம், உருத்திரம், அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, சாந்தமென ஒன்பது வகைத்து. அவையெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும். வாயுணர்வென்பது இடைப்பதங்கெடாக்குநின்ற மூன்றாம்வேற்றுமைத்தொகை: அது வாயானுகரப்படுஞ் சுவைகளையுணரும் உணர்வெனவிரியும். அவை

கைப்பு, காழ்ப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, தித்திப்பென ஆறும். செத்தாலிழப்பதும் வாழ்ந்தாற் பெறுவதுமின்மையின், இரண்டு மொக்குமென்பதாம். வாயுணவினென்று பாடமோது வாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டானுங் கேளாதவழிப்படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது. (௧0)

௪௩-ம் அதி.— அறிவுடைமை.

அஃதாவது கல்வி கேள்விகளினுய அறிவோடு உண்மை யறிவுடையனுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

சஉக. அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு
முள்ளழிக்க லாகா வரண். க.

இ - ள். அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி - அரசர்க்கு அறிவென்பது இறுதிவாராமற காக்குங் கருவியாம்,—செறுவார்க்கு அழிக்கலாகா உள்ளரணும் - அதுவேயுமன்றிப பகைவர்க்கு அழிக்கலாகாத உள்ளரணுமாம். எ - று.

காத்தல் முன்னறிநது பரிகரித்தல். உள்ளரண் உள்ளாய வரண்; உள்புக்கழிக்கலாகா அரணென்றுமாம். இதனுல் அறிவினது சிறபபுக் கூறப்பட்டது. (க)

சஉஉ. சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு. உ.

இ - ள். சென்ற இடத்தால் செல விடா - மனத்தை அது சென்ற புலத்தின்கட் செல்ல விடாது—தீது ஒரீஇ நன்றின்பால் உய்பபது அறிவு - அப்புலத்தின் நன்மை தீமைகளையாராயந்து தீயதனினீக்கி நல்லதன்கட் செலுத்துவது அறிவு. எ - று.

வினைக்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றமெனப் புலம் ஐந்தாயினும், ஒருகாலத்து ஒன்றின்கணல்லது செல்லாமையின், இடத்தாலென்றார். விடா தென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. குதிரையை நிலமறிந்து செலுத்தும் வாதுவன்போல வேறாக்கி மனத்தைப் புலமறிந்து செலுத்துவது அறிவென்றார், அஃது உயிர்க்குணமாகலின். (உ)

சஉங. எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. ௩.

இ - ள். எப்பொருள் யார் யார்வாய்க் கேட்பினும் - யாதொருபொருளை யாவர் யாவர் சொல்லக்கேட்பினும்,—அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு - அப்பொருளின் மெய்யாய பயனைக்காணவல்லது அறிவு. எ - று.

குணங்கள் மூன்றும் மாறி மாறி வருதல் யாவர்க்குமுண்மையின், உயர்ந்த பொருள் இழிந்தார் வாயினும், இழிந்த பொருள் உயர்ந்தார் வாயினும், உறுதிப்பொருள் பகைவர் வாயினும், கெடுபொருள் நட்டார்வாயினும் ஒரோவழிக் கேட்கப்படுதலான், எப்பொருள் யார் யார்வாய்க் கேட்பினுமென்றார். அடுக்குப்பன்மை பற்றி வந்தது. வாயென்பது அவர் அப்பொருளின்கட் பயிலாமை யுணர்த்தி நின்றது. மெய்யாதல் நிலைபெறுதல். சொல்வாரதியல்பு நோக்காது அப்பொருளின் பயனோக்கிக் கொள்ளுதல் ஒழிதல் செய்வதறிவென்பதாம். (௩)

சஉச. எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்

இ - ள். தான் எண்பொருளவாகச் செலச் சொல்லி - தான சொல்லுஞ் சொற்களை அரியபொருளவாயினும கேட்பார்க்கு எளியபொருளவாமாறு மனங்கொளச சொல்லி—பிறர்வாய நுண் பொருள காண்பது அறிவு - பிறர்வாயக் கேட்குஞ் சொற்களின் நுண்ணியபொருள் காணவரிதாயினும் அதனைக் காணவல்லது அறிவு. எ - று.

உடையவன்றெழில் அறிவின்மேலேற்றப்பட்டது. சொல லுவன வழுவின்றி இனிது விளங்கச் சொல்லுகவென்பார் சொன மேல்வைத்தும், கேட்பன வழுவினும் இனிது விளங்காவாயினும பயனைக் கொண்டொழிகவென்பாா பொருண்மேல் வைத்துங் கூறினர். (ச)

சஉரு. உலகந் தழீஇய தொட்ப மலர்தலுங்
கூம்பலு மில்ல தறிவு. ரு.

இ - ள். உலகம தழீஇயது ஒட்பம் - உலகத்தை நட்பாக்கு வது ஒருவனுக்கு ஒட்பமாம,—மலர்தலும் கூமபலும இல்லது அறிவு - அந்நட்பின்கண் முன்மலர்தலும் பின் கூம்புதலுமின்றி ஒருநிலையனாவது அறிவாம். எ — று.

தழீஇயது இல்லதென்பன அவ்வத்தொழின்மேனின்றன. உலகமென்பது ஈண்டுயர்ந்தோரை. அவரோடு கயப்பூப்போலவே றுபடாது கோட்டுப்பூப்போல ஒருநிலையே நட்பாயினன் எல்லா

சரு

வின்பமுமெய்துமாகலின், அதனை அறிவென்றார். * காரியங்கள் காரணங்களாக உபசரிக்கப்பட்டன. இதனைச்செல்வத்தின் மலர்தலும் நல்குரவிற் கூம்பலுமில்லதென்று உரைப்பாருமுளர். (௬)

௪௨௬. எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு. ௬.

இ - ள். உலகம் எவ்வது உறைவது - உலகம் யாதொருவாற்றானொழுகுவதாயிறறு,—உலகத்தோடு அவ்வது உறைவது அறிவு - அவ்வுலகத்தோடு மேவித் தானும் அவ்வாற்றானொழுகுவது அரசனுககறிவு. எ - று.

உலகத்தையெல்லாம் யானியமித்தலான் என்னை நியமிப்பாரில்லையெனக் கருதித் தானினைத்தவாறே ஒழுகிற பாவமும் பழியுமாமாகலான், அவ்வாறொழுகுதல் அறிவன்றென விலக்கியவாறாயிற்று. இவ்விரண்டுபாட்டானும் அதனிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

௪௨௭. அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃதறி கல்லா தவர். ௭.

இ - ள். அறிவுடையார் ஆவது அறிவார் - அறிவுடையராவார் வரக்கடவதனை முன்னறியவல்லார்,—அறிவிலார் அஃது அறிகல்லாதவர் - அறிவிலராவார் அதனை முன்னறியமாட்டாதார். எ-று

முன்னறிதல் முன்னேயெண்ணியறிதல். அஃதறிகல்லாமையாவது வந்தாலறிதல். இனி ஆவதறிவாரென்பதற்குத் தமக்குநன்மையறிவாரெனவுரைப்பாருமுளர். (௭)

௪௨௮. அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில். ௮.

இ - ள். அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை - அஞ்சப்படுவ தனை அஞ்சாமை பேதைமையாம்;—அஞ்சுவது அஞ்சல் அறிவார் தொழில் - அவ்வஞ்சப்படுவதனை அஞ்சுதல் அறிவார் தொழிலாம். எ - று.

பாவமும் பழியுங் கேடும் முதலாக அஞ்சப்படுவன பலவாயினும், சாதிபற்றி அஞ்சுவதென்றார். அஞ்சாமை எண்ணாதுசெய்து

* நாலடியார், நட்பாராய்தல்,—கோட்டுப்பூப் போல மலர்ந்து பிற்கூம்பாது—வேட்டதே வேட்டதா நட்பாட்சி - தோட்ட—கயப்பூப்போன் முன்மலர்ந்து பிற்கூம்பு வாரை—நயப்பாரு நட்பாருமில்.

நிற்றல். அஞ்சுதல் எண்ணித் தவிர்தல். அது காரியமன்றென்று இகழப்படாதெனபார் அறிவார்தொழிலென்றார். அஞ்சாமை இறைமாட்சியாகச் சொல்லப்பட்டமையின், ஈண்டஞ்சவேண்டுமிடங் கூறியவாறு. இவையிரண்டுபாட்டானும் அதனையுடையாரிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௮)

௪௨௯. எதிரதாக் காக்கு மறிவினார்க் கில்லை
யதிர வருவதோர் நோய். ௯.

இ - ள். எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க்கு - வரக்கடவதாகிய வதனை முன்னறிநது காக்கவல்ல அறிவினையுடையார்க்கு—அதிர வருவது ஓர் நோய இல்லை - அவா நடுங்க வருவதொரு துன்பமு மில்லை. எ - று.

நோயென வருகின்றமையின், வாளா எதிரதாவென்றார். இத னாற் காக்கலாங்காலம் உணர்த்தபபட்டது. காத்தல் அதன் காரணத்தை விலக்குதல். அவர்க்குத் துன்பமின்மை இதனாற் கூறப பட்டது. (கூ)

சு௩௰. அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
ரென் னுடைய ரேனு மிலர். ௧௰.

இ - ள். அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் - அறிவுடையார பிறிதொனறு மிலராயினும் எல்லாமுடையராவர்,—அறிவிலார் என் உடையரேனும் இலர் - அறிவிலாதார் எல்லாமுடையராயி னும் ஒன்றுமிலராவர். எ - று.

செல்வங்களெல்லாம் அறிவாற்படைக்கவுங் காக்கவும்படுத லின் அஃதுடையாரை எலலாமுடையரென்றும், அவையெல்லாம் முனனேயமைந்து கிடப்பினும் அழியாமற் காத்தற்குந் தெயவததா னழிந்துழிப் படைத்தறகுங் கருவியுடையரன்மையின் அஃதில்லா தாரை என்னுடையரேனுமிலரென்றுங் கூறினார். என்னுமென்புழி உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. இதனான் அவரதுடைமையும ஏனையாரதின்மையுங் கூறப்பட்டன. (௧௰)

சுசும் அதி—குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை, மதமெனப்பட்ட குற்றங்களாறனையும் அரசன் தனகணி கழாமற் கடிதல். இவற்றை வடநூலார் டகைவர்க்கமென்ப. இவை

களஉ சசம் அதி.—குற்றங்கடிதல்.

குற்றமென்றறிதலும் கடிதலும் அறிவுடையார்க்கல்லது கூடாமை யின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

சஙக. செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார்
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து. க.

இ - ள். செருக்கும் சினமும் சிறுமையும் இல்லார் பெருக்கம் - மதமும் வெகுளியுங் காமமுமாகிய குறறங்களில்லாத வரசரது செல்வம் — பெருமித நீர்த்து-மேம்பாட்டு நீர்மையினையுடைத்து. எ - று.

மதம் செல்வக்களிப்பு. சிறியோர்செயலாகலின், அளவிறந்த காமஞ் சிறுமையெனபபட்டது. இவை நீதியல்லன செயவித்த லான, இவற்றைக் கடிநதார்செல்வம் நல்வழிபபாடும நிலைபேறு முடைமையின், மதிப்புடைத் தென்பதாம். மிகுதிபறறி இவை முறைகூறப்பட்டன. (க)

சஙஉ. இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணு
வுவகையு மேத மிறைக்கு. உ.

இ - ள். இவறலும் - வேண்டும்வழிப் பொருள்கொடாமை

யும்—மாண்பு இறந்த மானமும் - நன்மையினீங்கிய மானமும்—மாணு உவகையும் - அளவிறந்தவுவகையும்—இறைக்கு ஏதம - அரசனுககுக குறறம. எ - று.

மாட்சியான மானததினீக்குதற்கு மாண்பிறந்த மானமென்ருர்: அஃதாவது 'அநதணர் சானரேர் அருந்தவத்தோர் தம்முன்ஞேர் தந்தை தாயென்றிவ' * ரை வணங்காமையும், முடிக்கபபடாதாயினும் கருதியது முடித்தே விடுதலும் முதலாயின. அளவிறந்தவுவகையாவது கழிகண்ணேட்டம். பிறருஞ் சினனேகாமங் கழிகணணேட்ட மென்றிவற்றை யறந்தருதிகிரிக்கு வழியடையாகுந் தீதென்ருர். இவையிரண்டுபாட்டானுங் குற்றங்களாவன இவையெனபது கூறப்பட்டது. (உ)

சஙந. தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும்பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிநாணு வார். ந.

இ - ள். பழி நாணுவார் - பழியை யஞ்சுவார்,—தினைத்துணையாம் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக் கொள்வர் - தங்கட்டினையளவாங் குறறம் வநததாயினும் அதனை அவ்வளவாகவன்றிப பனையினளவாகக் கொளவர். எ - று.

* வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், நந.

குற்றம் சாதிப்பெயர். தமக்கேலாமையிற் சிறிதென்றுபொருர் பெரிதாகக்கொண்டு வருநதிப் பின் அது வாராமற காபபரெனபதாம. (ந)

௪௩௪. குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
யற்றந் தரூஉம் பகை. ௪.

இ-ள். அற்றந் தரூஉம் பகை குற்றமே - தனக்கிறுதி பயக்கும் பகை குற்றமே,—குற்றமே பொருளாகக் காக்க - ஆகலான், அக்குற்றம் தன்கண்வாராமையே பயனாகக் கொண்டு காக்கவேண்டும். எ-று.

இவைபற்றியல்லது பகைவர் அற்றந்தாராமையின் இவையே பகையாவனவென்னும் வடநூலார் மதம் பற்றிக் குற்றமேயற்றந் தரூஉம் பகையென்றும், இவற்றின்மையே குணங்களுண்மையாகக்கொண்டனரா பொருளாகவென்றுங் கூறினார். குற்றமே காக்கவென்பது "அரும்பண்பினாற் றீமைகாக்க" என்பதுபோல நின்றது. (௪)

௪௩௫. வருமுன்னர்க்காவாதான்வாழ்க்கையெரிமுன்னர்
வைத்தூறு போலக் கெடும். ௫.

இ-ள். வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை - குற்றம் வரக்கடவதாகின்ற முற்காலத்திலே அதனைக் காவாத அரசன் வாழ்க்கை—எரிமுன்னர் வைத்தூறுபோலக் கெடும் - அது வந்தால் எரிமுகத்து நின்ற வைக்குவைபோல அழிந்துவிடும். எ-று.

குற்றமென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. முன்னரென்றதனீற்றது பகுதிப்பொருள் விகுதி. வருமென்னும் பெயரெச்சம் முன்னரென்னுங் காலப்பெயர் கொண்டது; அதனாற் காக்கலாங் காலம் பெறப்பட்டது. குற்றஞ் சிறிதாயினும் அதனாற் பெரிய செல்வம் அழிந்தேவிடுமென்பது உவமையாற் பெற்றாம். (௫)

சஙகூ. தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி
னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு. கூ.

இ - ள். தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர் குறறம் காண்கிற்பின் - முன்னர்த் தன் குற்றத்தைக் கண்டு கடிந்து பின்னர்ப் பிறர்குற றங் காணவல்லனாயின்,—இறைக்கு ஆகும் குற்றம என் - அரசனு க்கு ஆகக்கடவ குற்றம் யாது. எ - று.

களச சச ம் அதி.—குற்றங்கடிதல்.

அரசனுக்குத் தன்குற்றங் கடியாவழியே பிறர்குற்றங் கடிதல் குறறமாம் அதுகடிந்தவழி முறைசெயதலாமென்பார், என்குறற மாகுமென்றார்: எனவே, தன்குற்றங்கடிநதவனே முறைசெயதற குரியவனெனபதாயிற்று. இவை நான்குபாட்டானும் அவற்றது கடிதறபாடு பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவகை யாற கூறுப. (கூ)

சஙஎ. செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வ
முயற்பால தன்றிக் கெடும். எ.

இ - ள். செயற்பால செயயாது இவறியான் செல்வம் - பொருளாற றனக்குச் செயதுகொள்ளப்படுமவறறைச் செயது கொளளாது அதன்கட் பறறுள்ளஞ் செயதானது செல்வம்—உய றபாலதன்றிக் கெடும் - பின் உளதாம்பான்மைத்தன்றி வறிதே கெடும. எ - று.

செயற்பாலவாவன அறம் பொருளின்பங்கள். பொருளாற

பொருள்செய்தலாவது பெருக்குதல்; அது "பொன்னி னாகும பொருபடையப்படை—தன்னி னாகுந் தரணி தரணியிற்—பின்னை யாகும பெரும்பொரு ளப்பொரு—டுன்னுங் காலைத் துன்னாதன விலலையே." * என்பதனானறிக. அறஞ்செய்யாமையானும் பொருள் பெருக்காமையானும் உயறபால தனறியென்றும், இன்பப்பயன கொள்ளாமையிற கெடுமென்றுங் கூறினார். உயறபாலதின்றி யென்று பாடமோதுவாருமுளர். (எ)

சஙஅ. பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ளு
மெண்ணப் படுவதொன் றன்று. அ.

இ - ள். பற்றுள்ளம் என்னும் இவறன்மை - பொருளை விடத்தகுமிடத்து விடாது பற்றுதலைச் செய்யுமுள்ளமாகிய உலோபத்தினது தன்மை—எற்றுள்ளும எண்ணப்படுவது ஒன்று அன்று - குறறத்தன்மைக ளெல்லாவற்றுளளும் வைத்தெண்ணப்படுவதொனறன்று, மிக்கது. எ - று.

இவறலது தன்மையாவது குணங்களெல்லாம் ஒருங்குளவாயினும் அவற்றைக் கீழ்ப்படுத்துத் தான மேறபட வல்லவியல்பு. ஒழிந்தன அதுமாட்டாமையின், எற்றுள்ளு மெண்ணப்படுவதொன்றன்றென்றார். எவற்றுள்ளுமென்பது இடைக்குறைந்துநினறது. இவையிரண்டுபாட்டானும் உலோபத்தின்றீமை கூறப்பட்டது. (அ)

---

* சீவகசிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம். ௩௫.

௪௫ம் அதி.—பெரியாரைத்துணைக்கோடல். கஎடு

சஙகூ. வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை. கூ.

இ - ள். எஞ்ஞான்றும் தன்னை வியவற்க - தான் இறப்பவுயர்ந்த ஞான்றும் மதத்தாற் றனனை நனகுமதியாதொழிக;—நனறி பயவா வினை நயவற்க - தனக்கு நன்மை பயவா வினைகளை மானததால் விரும்பாதொழிக. எ - று.

தன்னை வியந்துழி இடமுங் காலமும் வலியும் அறியப்படாமையானும், அறனும பொருளும இகழப்படுதலானும், எஞ்ஞான்றும் வியவறகவென்றும், கருதியது முடித்தே விடுவலென்று அறமபொருளினபங்கள பயவா வினைகளை நயபபின அவறறூற் பாவமும் பழியுஞ் சேடும் வருமாகலின், அவறறைநயவாறகவெனறுங கூறினுர். இதனுன மதமானங்களினநீகைம கூறபபட்டது. (கூ)

சஙாo. காதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பி
னேதில வேதிலார் நூல். கo.

இ - ள். காதல காதல் அறியாமை உயக்கிறபின - தான காதலித்த பொருள்களை அவா அக்காதலறியாமல் அனுபவிககவல்லனுயின,—ஏதிலார் நூல் ஏதில - பகைவர் தனனைவஞ்சித்தறகெனறுமெண்ணம் பழுதாம். எ - று.

அறிந்தவழி அவை வாயிலாகப் புகுந்து வஞ்சிப்பராகலின், அறியாமலுய்த்தால் வாயிலின்மையின் வஞ்சிக்கப்படாரென்பதாம். காமம், வெகுளி, உவகையென்பன முற்றக்கடியுங் குற்றமன்மையின், இதனுள் பெரும்பான்மைத்தாகிய காமநுகருமாறு கூறி, ஏனைச்சிறுபான்மையவற்றிற்குப் பொதுவகை விலக்கினையே கொண்டொழிந்தார். (௧௦)

---

௪௫ ம் அதி.—பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

அஃதாவது மூவிருகுற்றமும் முறைமையிற் கடிந்தவிற காவற்சாகாடுகைத்தற்குரியனாய அரசன் தீநெறிவிலக்கி நன்னெறிச்செலுத்தும் பேரறிவுடையாரைத் தனக்குத் துணையாகக் கோடல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும். பேரறிவுடையராவார் அரசர்க்கும் அங்கங்கட்கும் மானுடத்தெய்வக் குற்றங்கள்வாராமற் காத்தற்குரிய அமைச்சர், புரோகிதர்.

௧௭௬ ௪௫ ம் அதி.—பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

௪௪௧. அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல். ௧.

இ - ள். அறன் அறிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்மை — அறத்தது நுண்மையையறிந்து தன்னின் மூத்த அறிவுடையாரது கேண்மையை — தேர்ந்து திறன் அறிந்து கொளல் - அரசன் அதனருமையை யோர்ந்து, கொள்ளுந் திறமறிந்துகொள்க. எ - று.

அறநுண்மை நூலானேயன்றி உய்த்துணர்வாலும் அறியவே

ண்டுதலின, அறனறிந்தென்ருர். மூதத்ல அறிவானும், சீலத்தா னும், காலத்தானும் முதிர்தல. அறிவுடையார் நீதியையும் உலகிய லேயுமறிதலேயுடையார். திறனறிதலாவது நன்குமதித்தல், உயர்ச செயதல், அவர்வரைநிற்றலென்பன முதலாக அவர் பிணிபபுண ணுந் திறனறிநது செயதல். (அ)

௪௪௨. உற்றநோய் நீக்கி யுறுஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல். உ.

இ - ள். உற்ற நோய் நீக்கி — தெயவத்தானுக மக்களானுகத தனக்கு வந்த துனபங்களே நீக்குமாறறிநது நீக்கி—உறுமை முற காக்கும் பெற்றியார்-பின அபபெறறியன வாராவண்ணம் முன்ன றிந்து காக்கவல்ல தன்மையினேயுடையாரை—பேணிக்கொளல் - அரசன அவர் உவபபன செயது துணேயாகக்கொள்க. எ - று.

தெயவத்தான் வருந் துன்பங்களாவன மழையினதின்மை மிகுதிகளானும், காற்றுத் தீப பிணியென்றிவற்றுனும், வருவன. அவை கடவுளரையுந் தக்கோரையும் நோக்கிச்செயயுஞ் சாநதிக ளானீக்கப்படும். மக்களான்வருந துன்பங்களாவன பகைவர், கள வர், சுற்றத்தார், வினேசெயவாரென்றிவர்களான் வருவன. அவை சாம பேத தான தண்டங்களாகிய நால்வகையுபாயத்துள் ஏற்ற தனுனீக்கபபடும். முற்காத்தலாவது தெயவத்தான் வருவனவ றறை உற்பாதங்களானறிந்து, அச்சாந்திகளாற்காத்தலும்; மக்க ளான்வருவனவற்றை அவர்குணம், இங்கிதம், ஆகாரம், செயலெ ன்பனவறறுனறிந்து அவ்வுபாயங்களுளொன்ருற் காத்தலுமாம ஆகவே, புரோகிதரையும அமைச்சரையுங் கூறியவாருயிறறு இங்கிதம் குறிப்பானிகழும் உறுப்பின்றொழில். ஆகாரம் குறிபபி ன்றி நிகழும் வேறுபாடு. உவப்பன நன்குமதித்தன் முதலியன. இவையிரண்டுபாட்டானும் பெரியாரதிலக்கணமும், அவரைத

துணையாகக் கோடல்வேண்டுமென்பதூஉம், கொள்ளுமாறுங் கூறப்பட்டன. (உ)

௪ஃ ம் அதி.—பெரியாரைத்துணைக்கோடல். ௩௭௭

௪௪௩. அரியவற் றுளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல். ௩.

இ — ள். பெரியாரைப் பேணித் தமராக்கொளல் - அப்பெரியவர்களை அவர் உவப்பனவறிந்து செய்து தமக்குச் சிறந்தாராகக் கொள்ளுதல்—அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிது - அரசர்க்கு அரிய பேறுகளெல்லாவற்றுள்ளும் அரிது. எ - று.

உலகத்தரியனவெல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசர்க்கு இப்பேறு சிறந்ததென்றது, இதனால் அவையெல்லாம் உளவாதனோக்கி. (௩)

௪௪௪. தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுகுதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை. ௪.

இ - ள். தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுகுதல் - அறிவு முதலியவற்றால் தம்மின் மிக்கார் தமக்குச் சிறந்தாராகத் தாம் அவர்வழி நின்றொழுகுதல்—வன்மையுள் எல்லாம் தலை - அரசர்க்கு எல்லா வலியுடைமையினுந்தலை. எ - று.

பொருள், படை, அரண்களாகிய வலியினும் இத்துணைவலி சிறந்ததென்றது, இவர் அவற்றானீக்கப்படாத தெய்வத்தான்வருவதியனவும் நீக்குதற்கு உரியராகலின். (௪)

௪௪௫. சூழ்வார்கண் ணாக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல். ௫.

இ - ள். சூழ்வார் கண்ணாக ஒழுகலால் - தன்பாரம் அமைச்சரைக் கண்ணாகக்கொண்டு நடத்தலான்,—மன்னவன் சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல் - அரசன் அத்தன்மையராய அமைச்சரை யாராய்நது தனகருத் துணையாகக் கொள்க. எ - று.

இரண்டாவது விகாரத்தாற்றொக்கது. தானே சூழவல்லனாயினும் அளவிறந்த தொழில்களான ஆகுலமெயதுமரசன்பார, அதுவே தொழிலாய அமைச்சரானல்லது இனிது நடவாமைபற்றி, அவரைக் கண்ணாகக் கூறினர். ஆராயதல் அமைச்சியலுட் சொல்லப்படும் இலக்கணததின ரென்பதனை யாராயதல். இவை மூன்று பாட்டானும் பெரியாரைத் துணைக்கோடலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௫)

௪௪௬. தக்கா ரினத்தனாய்த் தானொழுக வல்லானைச்
செற்றார் செயக்கிடந்த தில். ௬.

இ - ள். தக்கார் இனத்தனாய்த் தான் ஒழுக வல்லானை - தக்காராகிய வினததையுடையனாய்த் தானுமறிநதொழுகவல்லவரசனை—செற்றாா செயக் கிடந்தது இல் - பகைவர் செய்யக் கிடநத தொரு துன்பமுமில்லை. எ - று.

தக்கார் அறிவொழுக்கங்களாற்றகுதியுடையார். ஒழுகுதல் அறநீதிகளின் நெறி வழுவாமனடத்தல். வஞ்சித்தல், கூடினரைப பிரித்தல, வேறுபகை விளைத்தலென்றிவற்றானும், வலியானும், பகைவா செயயுந துன்பங்கள் பலதிறத்த வாயினும், தானுமறிநது அறிவார்சொல்லுங் கொண்டொழுகுவானகண அவறறுளொன்றும் வாராதென்பார், செற்றா செயக்கிடந்ததில்லென்றார். (சு)

சசஎ. இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர். எ.

இ - ள். இடிக்கும் துணையாரை ஆள்வாரை - தீயன கண்டால் நெருங்கிச சொல்லுந துணையாநதன்மையையுடையாரை இவர் நமக்குச் சிறநதாரென்றாளுமரசரை—கெடுக்கும் தகைமையவர் யார் - கெடுக்கும் பெருமையுடைய பகைவர் உலகத்தியாவர்? எ - று.

தீயன பாவங்களும் நீதியல்லனவும். துணையாநதனமையாவது தமக்கு அவையின்மையும் அரசன்கணன்புடைமையுமாம. அத்தன்மையுடையார் நெறியினீங்கவிடாமையின், அவரையாளுமரசர் ஒருவரானுங் கெடுக்கப்படாரென்பதாம். நெருங்கிச் சொல்லுமளவினேரையென் றுரைப்பாருமுளர். இவை யிரண்டு பாட்டானும அதன்பயன கூறப்பட்டது. (எ)

சசஅ. இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும். அ.

இ - ள். இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன் - கழறுதற் குரியாரைத் தனக்குத் துணையாகக்கொள்ளாமையிற் காவலற்ற அரசன்—கெடுப்பார் இலானும் கெடும் - பகையாய்க் கெடுப்பார் இல்லையாயினும் தானே கெடும். எ - று.

இல்லாத ஏமராவென்பன பெயரெச்சவடுக்கு. கெடுப்பார் உளராவரென்பது தோன்ற, இலானுமென்றார். தானே கெடுதலாவது பாகனில்லாத யானைபோல நெறியல்லாநெறிச் சென்று கெடுதல். (அ)

௪௬ ம் அதி.—சிற்றினஞ்சேராமை. ௧௭௯

௪௪௯. முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க் கில்லை நிலை. ௯.

இ - ள். முதல் இலார்க்கு ஊதியம் இல்லை - முதற்பொருளில்லாத வணிகர்க்கு அதனால் வருமூதியமில்லையாம்,—மதலையாம் சார்பு இலார்க்கு நிலை இல்லை-அதுபோலத் தம்மைத் தாங்குவதாந் துணையில்லாத அரசர்க்கு அதனான் வரும் நிலையில்லை. எ - று.

முதலைப்பெற்றே இலாபம் பெறவேண்டுமாறுபோலத் தாங்குவாரைப் பெற்றே நிலைபெறவேண்டுமென்பதாம். நிலை அரசபாரத்தோடு சலியாது நிற்றல். (௯)

௪௫௦. பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல். ௧௦.

இ - ள். பல்லார் பகை கொளலின் பத்து அடுத்த தீமைத்து- தானறனியனுய வைத்துப் பலரோடும் பகைகொளளுதலிற பதி றறு மடஙகு தீமையுடைத்து—நல்லாா தொடாா கைவிடல் - அர சன பெரியாரோடு நட்பினைக் கொளளாதொழிதல். எ - று.

பலர் பகையாயக்கால் "மோதி முள்ளொடு முட்பகை கண்டி டல் - பேதுசெயது பிளநதிடல்" * என்பவை யல்லது ஒருவகு வினையாககுதல் தீது, செயதாலும் ஒருவாறருளுயதல கூடும. நல்லார் தொடாகைவிட்டால் ஒருவாறருளுமுயதல் கூடாமை யின, இது செயதல அதனினுந தீதெனபதாம. இவை மூனறுடாட டாளும அது செயயாதவழிபபடுங் குறறங் கூறபபடடது. (௪0)

௪௬ம் அதி.—சிற்றினஞ்சேராமை.

அஃதாவது சிறியவினத்தைப பொருநதாமை. சிறியவின மாவது நல்லதனலனும் தீயதனறிமையுமில்லென்போரும விட ரும் தூர்த்தரும கூட்டுருமுள்ளிடட குழு. அறிவைத் திரித்து இரு மையுங் கெடுககுமியல்பிறறுய அதனைப பொருந்திற பெரியாரைத் துணைக்கோடல் பயனினறெனப துணாத்தறகு இஃததன்பின வைச்கப்பட்டது.

---

* சீவகசிநதாமணி, விமலையாரிலமபகம, ௯௨.—நீதியாலறுத் தந நிதி யீட்டுத—லாதி யாய வருமபகை நாடடுதன்—மோதிமுள்ளொடு முட்பகை கண்டிடல்—பேது செயது பிளநதிடல் பெட்டதே.

சருக. சிற்றின மஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும். க.

இ - ள். பெருமை சிற்றினம் அஞ்சும் - பெரியோரியல்பு சிறியவினத்தையஞ்சா நிறகும்;—சிறுமை தான சுறறமாச் சூழநது விடும் - ஏனைச்சிறியோரியல்பு அது சேர்நதபொழுதே அதனைத தனக்குச் சுறறமாகவெண்ணித் துணியும். எ - று.

தத்தமறிவு திரியுமாறும் அதனாறறமக்குவருநதுன்பமும் நோக்கலின் அறிவுடையாரஞ்சுவரென்றும், அறிவொறறுமையாற பிறிது நோக்காமையின் அறிவிலாதார் தமக்குச் சுறறமாகத் துணிவரென றுங கூறினர். பொருளினறெழில்கள பண்பின்மேனின்றன இதனாற சிறியவினம் பெரியோரக்காகாதென்பது கூறப்பட்டது. (க)

சருஉ. நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க்
கினத்தியல்ப தாகு மறிவு. உ.

இ - ள். நிலத்து இயல்பான் நீா திரிந்து அற்றாகும் - தானசேர்நத நிலத்தினதியல்பானே நீர் தன்றன்மை திரிநது அநநிலத்தின்றனமைத்தாம்,—மாநதாகது இனத்தியல்பு அறிவு (திரிநது) அதாகும் — அதுபோல மாநதாக்குத தானசோநத இனத்தினதியல்பானே அறிவுந தனறனமை திரிநது அவவினததினறனமைததாம். எ - று.

எடுததுக்காட்டுவமை. விசும்பின்கட்டன்றன்மைத்தாய நீா நிலத்தோடு சோநதவழி, நிறம், சுவை முதலிய பண்புகள திரிநதாறபோலத் தனிநிலைக்கடடனறன்மைததாயவறிவு பிறவினததோடு சேர்நதவழிக காடசி முதலிய தொழிலகள திரியுமெனை இதனால அதனது காரணங் கூறபபட்டது. (உ)

௪௫௩. மனத்தானா மாந்தர்க் குணர்ச்சி யினத்தானா
மின்னா னெனப்படுஞ் சொல். ௩.

இ - ள். மாந்தர்க்கு உணர்ச்சி மனத்தான் ஆம் - மாந்தர்க்குப் பொதுவுணர்வு தம் மனங்காரணமாகவுண்டாம்;—இன்னான் எனப்படும் சொல் இனத்தான் ஆம் - இவன் இத்தன்மையனென்று உலகத்தாராற்சொல்லப்படும் சொல் இனங்காரணமாகவுண்டாம். எ - று.

இயற்கையாய புல்லுணர்வுமாத்திரத்திற்கு இனம் வேண்டாமையின் அதனை மனத்தானுமென்றும், செயற்கையாய விசேடவுணர்வுடைற்றி நல்லனென்றுந் தீயனென்றும் நிகழுஞ்சொற்கு

இனம் வேண்டுதலின் அதனை இனத்தானுமென்றுங்கூறினார். உவமையளவை கொள்ளாது அத்திரிபும் மனத்தானுமெனபாரை நோக்கி இதனான் அது மறுத்துக் கூறப்பட்டது. (௩)

௪௫௪. மனத்து ளதுபோலக் காட்டி யொருவற்
கினத்துள தாகு மறிவு. ௪.

இ - ள். அறிவு - அவ்விசேடவுணர்வு—ஒருவற்கு மனத்து உளதுபோலக் காட்டி - ஒருவற்கு மனத்தின்கண்ணேயுளதாவது போலத் தன்னைப் புலப்படுத்தி—இனத்து உளதாகும் - அவன் சேர்ந்த இனத்தின் கண்ணேயுளதாம். எ - று.

மெய்ம்மை நோக்காமுன் மனத்துள துபோன்று காட்டியும் பின்னோக்கியவழிப் பயின்றவினைத்துளதாயுமிருத்தலின், காட்டி யென இறந்தகாலத்தாற் கூறினர். விசேடவுணர்வுதானும் மனத் தினகண்ணே அன்றேயுளதாவதென்பாரை நோக்கி, ஆண்டுப் புலப்படுந்துணையேயுள்ளது அதற்குமூலம் இனமென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (ச)

சஙரு. மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை யிரண்டு
மினந்தூய்மை தூவா வரும். ரு.

இ - ள். மனம் தூய்மை செய்வினை தூய்மை இரண்டும் - அவ்விசேடவுணர்வு புலப்படுதற்கிடனாய மனந்தூயனாதற்றன்மை யும் செய்யும்வினை தூயனாதற்றன்மையுமாகிய விரண்டும்—இனம் தூய்மை தூவா வரும் - ஒருவற்கு இனந்தூயனாதற்றன்மை பற்றுக் கோடாக உளவாம். எ - று.

மனந்தூயனாதலாவது விசேடவுணர்வு புலப்படுமாறு இயற் கையாய அறியாமையினீங்குதல். செயவினை தூயனாதலாவது மொ ழிமெய்களாற்செய்யும் நல்வினையுடையனாதல். தூவென்பது அப் பொருட்டாதல் "தூவற்றத் துறந்தாரை" * என்பதனானுமறிக. ஒருவன் இனந்தூயனாகவே அதனோடு பயிற்சிவயத்தான் மனந் தூயனாய் அதன்கண் விசேடவுணர்வுபுலப்பட்டு அதனாற்சொல் லுஞ் செயலுந்தூயனாமென, இதனால் இனத்துள்ளவாமாறு கூறப் பட்டது. (ரு)

சஙசு. மனந்தூயார்க் கெச்சநன் றாகு மினந்தூயார்க்
கில்லைநன் றாகா வினை. சு.

* கலித்தொகை, நெய்தற்கலி, க.

கஅ௨ சகூம் அதி.—சிற்றினஞ்சேராமை.

இ - ள். மனம் தூயார்க்கு எச்சம் நன்றாகும் - மனந்தூயராயினார்க்கு மக்கட்பேறு நன்றாகும்,—இனம் தூயார்க்கு நன்றாகா வினை இல்லை - இனந்தூயராயினார்க்கு நன்றாகாத வினை யாதுமில்லை. எ - று.

காரியங் காரணத்தின் வேறுபடாமையின் எச்சநன்றாகுமென்றும், நல்லினத்தோடெண்ணிச் செய்யப்படுதலின் எல்லாவினையு நல்லவாமென்றுங் கூறினார். (சு)

சருஎ. மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநல
மெல்லாப் புகழூந் தரும். எ.

இ - ள். மன்னுயிர்க்கு மனநலம் ஆக்கம் (தரும்) - நிலைபெற்ற உயிர்கட்கு மனத்தது நன்மை செல்வத்தைக் கொடுக்கும்,—இனநலம் எல்லாப்புகழும் தரும் - இனத்தது நன்மை அதனோடு எல்லாப்புகழையுங்கொடுக்கும். எ - று.

மன்னுயிரென்றது ஈண்டு உயர்திணைமேனின்றது. தருமென்பது இடவழுவமைதிசொல் முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. மனநன்றாருனே அறமாகலின் அதனை ஆக்கந்தருமென்றும், புகழ் கொடுத்தற்குரிய நல்லோராமே இனமாகலின் இனநலமெல்லாப்புகழுந்தருமென்றுங் கூறினார். மேல் மனநன்மை இனநன்மைபற்றிவருமென்பதனை உட்கொண்டு அஃதியல்பாகவேயுடையார்க்கு அவ்வினநன்மை வேண்டாவென்பாரை நோக்கி, அதுவேயன்றி அதனன்மையும் பல

வாற்றையுந் தருமென வாக்கும் அதுவேண்டுமென்பது இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (எ)

சருஅ மனநலம் நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க்
கினநலம் ஏமாப் புடைத்து. அ.

இ - ள். மனநலம் நன்கு உடையராயினும் - மனநன்மையை முன்னை நல்வினையால் தாமே உடையராயினும், — சான்றோர்க்கு இனநலம் ஏமாப்பு உடைத்து - அமைந்தார்க்கு இனநன்மை அதற்கு வலியாதலையுடைத்து. எ - று.

நன்காலென்னும் மூன்றனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. ஆற்றல்வினையுள்வழியும் மனநலத்தை வளர்த்துவருதலின், ஆற்றலே ஏமாப்புடைத்தாயிற்று. (அ)

சருகூ. மனநலத்தி னாகு மறுமைமற் றஃது
மினநலத்தி னேமாப் புடைத்து. கூ.

சஎம் அதி.—தெரிந்துசெயல்வகை. கஅரு

இ - ள். மனநலத்தின் மறுமை ஆகும் - ஒருவர்க்கு மனநன்மையானே மறுமையின்பமுண்டாம்; — மற்றஃதும் இனநலத்தின் ஏமாப்பு உடைத்து - அதற்கு அச்சிறப்புந்தானும் இனநன்மையான் வலிபெறுதலையுடைத்து. எ - று.

மனநலத்தினாகு மறுமையென்றது மறுமை பயப்பது மனநன்மைதானே பிறிதொன்றன்றென்னும் மதத்தையுடம்பட்டுக் கூறியவாறு. மற்று வினைமாற்று. உம்மை இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை. ஒரோவழித் தாமதகுணத்தான் மனநலந்திரியினும் நல்லினம் ஒப்பநிறுத்தி மறுமைபயப்பிக்குமென நிலைபெறச்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் சிற்றினஞ்சேராமை

பது சிறப்பு நல்லினஞ்சேர்தலாகிய எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறியவாறறிக. (௬)

௪௬0. நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தி
னல்லற் படுப்பதூஉ மில். ௧0.

இ - ள். நல்லினத்தின் ஊங்கு துணையும் இல்லை - ஒருவற்கு நல்லினத்தின் மிக்க துணையுமில்லை,—தீயினத்தின் (ஊங்கு) அல்லற்படுப்பதூஉம் இல் - தீயினத்தின் மிக்க பகையுமில்லை. எ - று.

ஐந்தனுருபுகள் உறழ்பொருளின்கண் வந்தன. ஊங்கென்பது பின்னுங்கூட்டி உம்மை மாறியுரைக்கப்பட்டது. நல்லினம் அறியாமையினீக்கித் துயருறாமற் காத்தலின் அதனைத் துணையென்றும், தீயினம் அறிவினீக்கித் துயருறுவித்தலின் அதனைப் பகையென்றுங் கூறினார். அல்லற்படுப்பதென்பது ஏதுப்பெயர். இதனால் விதியெதிர்மறைகள் உடன்கூறப்பட்டன. ( )

௪௭ம் அதி.—தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது அரசன் தான்செய்யும் வினைகளை யாராய்ந்து செய்யுந்திறம். அச்செயல் பெரியாரைத்துணைக்கோடல் பயனுடைத்தாய்வழி அவரோடிருந்து செய்யப்படுவதாகலின், இது சிற்றினஞ் சேராமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௪௬௧. அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கு
மூதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல். ௧.

இ - ள். அழிவதூஉம் - வினைசெய்யுங்கால் அப்பொழுது அதனானழிவதனையும்—ஆவதூஉம் - அழிந்தாற்பின்னாவதனையும்—ஆகி

வழி பயக்கும் ஊதியமும் - ஆய்ந்தின்று பிற்பொழுது தருமூதியத் தையும்—சூழ்ந்து செயல் - சீர்தூக்கி உறுவதாயிற் செயக. எ - று.

உறுவதாவது நிகழ்வின்கண் அழிவதனில் ஆவது மிக்கு எதிர் விலும் அது வளர்ந்து வருதல். அழிவதின்மையின், எதிர்வின் கண் வருமாக்கத்தை ஊதிய மென்றார்: எனவே, அவ்வூதியம் பெறின் நிகழ்வின்கண் அழிவதும் ஆவதுந் தம்முளொத்தாலும் ஒழிதற்பாற்றன்றென்பது பெற்றாம். இரண்டுகாலத்தும் பயனு டைமை தெரிந்து செய்கவென்பதாம். (க)

சகூஉ. தெரிந்த வினத்தொடுதேர்ந்தெண்ணிச்செய்வார்க்
கரும்பொருள் யாதொன்று மில். உ.

இ - ள். தெரிந்த இனத்தொடு தேர்ந்து எண்ணிச் செய்வார்க்கு - தாம் தெரிந்துகொண்ட இனத்துடனே செயயத்தகும் வினை யை ஆராய்ந்து பின் தாமேயுமெண்ணிச் செய்து முடிக்கவல்ல அர சர்க்கு—அரும்பொருள் யாதொன்றும் இல் - எய்துதறகரிய பொ ருள் யாதொன்றுமில்லை. எ - று.

ஆராயபபடுவனவெல்லாம் ஆராய்ந்துபோந்த இனமென்று மாம். செயவார்க்கென்றதனால், வினையென்னுஞ் செயப்படுபொ

ருள் வருவிக்கப்பட்டது. வினையாவது மேற்சேறன்முதல் வேற லீருய தொழில். பொருள்கட்கேதுவாய அதனிற்றவருமையின், அரியபொருள்களெல்லாம் எளிதினெய துவரென்பதாம். இவையி ரண்டுபாட்டானுஞ் செயத்தகும் வினையும் அது செயயுமாறும் கூறப்பட்டன. (உ)

சகூ௩. ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை
யூக்கா ரறிவுடை யார். ௩.

இ - ள். ஆச்கம் கருதி முதல் இழக்கும் செய்வினை - மேலெ ய்தக்கடவவூதியத்தினை நோக்கி முன்னெய்திநின்ற முதறன்னையும் இழத்தற்கேதுவாய செயவினையை—அறிவுடையார் ஊக்கார்-அறி வுடையார் மேற்கொள்ளார். எ - று.

கருதியென்னும் வினையெச்சம் இழக்குமென்னும் பெயரெ ச்சவினைகொண்டது. எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஆக் கமேயன்றி முதலையுமிழக்கும் வினைகளாவன வலியுங் காலமும் இடனுமறியாது பிறர்மண் கொள்வான்சென்று தம்மண்ணுமிழத் தல்போல்வன. முன்செயதுபோந்த வினையாயினுமென்பார், செய வினையென்றார். (௩)

சஎ ம் அதி.—தெரிந்துசெயல்வகை. ககுறி

சகூச. தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்னு
மேதப்பா டஞ்சு பவர். ச.

இ - ள். தெளிவு இலதனைத் தொடங்கார் - இனத்தோடுந் தனித்தும் ஆராயந்து துணிதலில்லாத வினையைத் தொடங்கார்— இளிவு என்னும ஏதப்பாடு அஞ்சபவா - தமக்கு இளிவரவென்

னுங் குற்றமுண்டாதலை அஞ்சுவார். எ - று.

தொடங்கின் இடையின் மடங்கலாகாமையின், தொடங்கா ரென்றார். இளிவரவு அவ்வினையாற் பின்னழிவெய்தியவழி அதன் மேலும் அறிவும மானமுமிலரென்று உலகத்தாரிகழுமிகழ்ச்சி. அஃதுண்டாதல் ஒருதலையாகலின், தெளிவுள்வழித் தொடஙகுக வென்பதாம். (௪)

சசரு. வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு. ரு.

இ - ள். வகை அறச் சூழாது எழுதல் - சென்றால் நிகழுந்தி றங்களையெல்லாம் முற்றவெண்ணாது சிலவெண்ணிய துணையானே அரசன் பகைவர்மேற்செல்லுதல்—பகைவரைப பாத்திப்படுப்பது ஓராறு - அவரை வளருநிலத்திலே நிலைபெறச் செயவதொரு நெறி யாம். எ - று.

அத்திறங்களாவன வலி, காலம், இடனென்றிவற்றால் தனக் கும பகைவர்க்குமுளவாம் நிலைமைகளும், வினை தொடங்குமாறும், அதற்கு வருமிடையூறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், வெல்லுமா றும், அதனாற் பெறும் பயனும் முதலாயின. அவற்றுட் சிலவெஞ் சினும் பகைவர்க்கு இடனாமாகலான், முற்றுப்பெறவெண்ணவே ண்டுமென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஒழியத்தகும் வினை யும் ஒழியாவழிப்படுமிழுக்குங் கூறப்பட்டன. (ரு)

சசசு. செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும். சு.

இ - ள். செய்தக்க அல்ல செயக் கெடும் - அரசன் தன்வினை களுட் செய்யத்தக்கனவல்லவற்றைச் செயதலாற்கெடும்,—செயத க்க செயயாமையானும் கெடும் - இனி அதனானேயன்றிச் செயயத் தக்கனவற்றைச் செயயாமை தன்னானுங்கெடும். எ - று.

செய்யத்தக்கனவல்லவாவன பெரிய முயற்சியினவும், செய் தாற்பயனில்லனவும், அது சிறிதாயினவும், ஐயமாயினவும், பின் றுயர்விளைப்பனவுமெனவிவை. செயயத்தக்கனவாவன அவற்றின்

றுதலையாயின. இச்செயதல் செயயாமைகளான் அறிவு ஆண்மை ...ருமையென்னும மூவகையாற்றலுட் பொருள் படையென இரு ...கைசுதாய பெருமை சுருங்கிப பகைவர்க்கு எளியனுமாகலான, இரண்டுங் கேட்டிற்கேதுவாயின. இதனாற் செயவன செயது ஒழி வனவொழிகவென இருவகையனவும் உடன் கூறப்பட்டன. (௬)

௪௬௭. எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபி
னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு. ௭.

இ — ள். கருமம் எண்ணித்துணிக - செயயத்தக்க கருமமுட முடிக்குமுபாயததையெண்ணித் தொடஙகுக,—துணிநதபின் எண ணுவம என்பது இழுக்கு - தொடங்கிவைத்துப் பினனெண்ணுக டவேமெனறொழிதல் குறறமாதலான. எ - று.

துணிவுபற்றி நிகழ்தலின், துணிவெனப்பட்டது. சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. உபாயமென்பது உவாயநிலையான வந்தது. அது கொடுத்தல், இன்சொற்சொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஒறுத்தலென நால்வகைப்படும். இவற்றை வடநூலார் தான சாம பேத தண்டமென்ப. அவற்றுள் முன்னையவிரண்டும் ஐவகைய, ஏனைய மூவகைய, அவ்வகைகளெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும்.* இவ்வுபாயமெல்லாமெண்ணாது தொடங்கின் அவ்வினை மாற்றாரால் விலக்கப்பட்டு முடியாமையானும், இடையிழிதலாகாமையானும், அரசனுயருறுதலின், அவ்வெண்ணாமையை இழுக்கென்றார். செய்வனவற்றையும் உபாயமறிந்தே தொடங்குகவென்பதாம். (எ)

௪௬அ ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும். அ.

இ - ள். ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம்-முடியுமுபாயத்தாற் கருமத்தை முயலாதமுயற்சி—பலர் நின்று போற்றினும் பொத்துப்படும் - துணைவராய பலர் நின்று புரைபடாமற் காப்பினும் புரைபடும். எ - று.

முடியுமுபாயத்தான் முயறலாவது கொடுத்தலைப் பொருணசையாளன்கண்ணும்; இன்சொல்லைச் செப்பமுடையான், மடியா

* அரும்பொருள் கொடுத்தல், தரும்பொருள்பெறாது விடுதல், கொடுக்கும்பொருள் கொடுத்தல், பிறன்பொருள்கொண்டு கொடுத்தல், இறையொழிதல் எனக் கொடுத்தல் ஐந்து; வணங்கல், புகழ்தல், எதிர்கோடல், நட்புக்கூறல், உறவுகூறல் என இன்சொற்சொல்லல் ஐந்து; வஞ்சித்தல், கூடினரைப்பிரித்தல், வேறுபகைவிளைத்தல் என வேறுபடுத்தல் மூன்று; துன்பஞ்செய்தல், பொருட்கோடல், கோறல் என ஒறுத்தல் மூன்று.

ளன், முன்னே பிறரோடு பொருது நொந்தவனென இவர்கண்ணும; வேறுபடுத்தலைத் துணைப்படையாளன், தன் பகுதியோடு பொருந்தாதானென இவர்கண்ணும், ஒறுத்தலை இவற்றின் வாரா தவழி இவர்கண்ணுந தேறப்படாத கீழமக்கள்கண்ணுஞ் செய்து, வெல்லுமாற்றான்முயறல். புரைபடுதல் கருதிய நன்மையன்றிக சருதாத தீமைபயத்தல். உபாயத்தது சிறப்புக் கூறியவாறு. (அ)

சகூகூ. நன்றாற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்
பண்பறிந் தாற்றாக் கடை. கூ.

இ - ள். நன்று அற்றலுள்ளும் தவறு உண்டு - வேறுவேந்தர்மாட்டு நன்றானவுபாயஞசெய்தற்கண்ணுங் குற்றமுண்டாம்,— அவரவர் பண்பு அறிந்து ஆற்றாக்கடை - அவரவாகுணங்களையாராயந்தறிநது அவறறிறகியையச செய்யாவிடின. எ - று.

நனறானவுபாயமாவது கொடுத்தலும் இன்சொற்சொல்லுதலுமாம். அவை யாவர்கண்ணும் இனியவாதற்சிறப்புடைமையின, உம்மை சிறப்பும்மை. அவற்றை அவரவா பண்பறிநதாற்றாமையாவது அவறறிற்கு உரியரல்லாதாரகண்ணே செய்தல். தவறு அவ்வினை முடியாமை. (க)

சஎ0. எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு. க0.

இ - ள். தம்மொடு கொள்ளாத உலகு கொள்ளாது - அரசா வினைமுடித்தற்பொருட்டுத் தநநிலைமையோடு பொருநதாத உபா யஙகளைச் செய்வராயின உலகந தம்மையிகழாநிற்கும்;—எள்ளாத எண்ணிச் செயல்வேண்டும் - ஆகலான் அஃது இகழாவுபாயங்களை நாடிச் செயக. எ — று.

தம்மென்பது ஆகுபெயர். தந்நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்தலாவது தாம் வலியராய்வைத்து மெலியார்க் குரிய கொடுத்தன்முதலிய மூனறனைச்செய்தலும், மெலியராய் வைத்து வலியார்க்குரிய ஒறுத்தலைச்செயதலுமாம். இவையிரண டும் அறிவிலார் செய்வனவாகலின், உலகங்கொள்ளாதென்றா. அஃதெள்ளாதன செய்தலாவது அவற்றைத் தத்தம் வன்மை மென் மைகட்கேற்பச் செயதல். மேல் இடவகையானுரிமை கூறிய உபா யங்கட்கு வினைமுதல்வகையான உரிமை கூறியவாறு. இவை நான் குபாட்டானுஞ் செயவனவற்றிற்கு உபாயமும் அதன துரிமையுங் கூறப்பட்டன. (௫௦)

௬அம் அதி.—வலியறிதல்.

அஃதாவது அவ்வுபாயங்களுள் ஒறுத்தல் குறித்தவரசன் நால்வகை வலியையும் அளந்தறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இத னானே விளங்கும்.

சஎக. வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்
துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல். க.

இ – ள். வினை வலியும் - தான்செய்யக்கருதிய வினைவலியையும்—தன்வலியும் - அதனைச் செய்து முடிக்குந் தன்வலியையும்—மாற்றான் வலியும் - அதனை விலக்கலுறும் மாற்றான்வலியையும்—துணை வலியும் - இருவர்க்குந் துணையாவார் வலியையும்—தூக்கிச் செயல் - சீர்தூக்கித் தன்வலிமிகுமாயின் அவ்வினையைச் செய்க. எ - று.

இந்நால்வகைவலியுள் வினைவலி அரண்முற்றலும் கோடலும் முதலிய தொழிலானும், ஏனைய மூவகைபாற்றலானுங் கூறுபடுத்துத் தூக்கப்படும். தன்வலி மிகவின்கட் செயகவென்ற விதியால், தோற்றல் ஒருதலையாய குறைவின்கண்ணும் வேறல் ஐயமாய ஒப்பின்கண்ணும் ஒழிகவென்பது பெற்றாம். (க)

சஎஉ. ஒல்வ தறிவ தறிந்ததன் கட்டங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாத தில். உ.

இ - ள். ஒல்வது அறிவது அறிந்து - தமக்கியலும் வினையையும் அதற்கறிய வேண்டுவதாய வலியையும அறிந்து—அதன்கண் தங்கிச் செல்வார்க்கு - எப்பொழுதும் மனமொழிமெயகளை அதன் கண்வைத்துப் பகைமேற்செல்லும் அரசர்க்கு—செல்லாதது இல் - முடியாதபொருளில்லை. எ - று.

ஒல்வதெனவே வினைவலி முதலாய மூன்றுமடங்குதலின், ஈண்டறிவதென்றது துணைவலியேயாயிற்று. எல்லாப்பொருளுமெய்துவரென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் வலியின்பகுதியும் அஃதறிந்து மேற்செல்வாரெய்தும் பயனும் கூறப்பட்டன. (உ)

சஎரு. உடைத்தம் வலியறியா ரூக்கத்தி னூக்கி
யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர். ரு.

இ - ள். உடைத் தம் வலி அறியார் - கருத்தாவாதலையுடைய தம்வலியினளவறியாதே—ஊக்கத்தின் ஊக்கி - மனவெழுச்சியாற் றம்மின்வலியாரோடு வினைசெய்தலைத் தொடங்கி—இடைக்கண் முரிந்தார் பலர் - அவர் அடர்த்தலான் அது செய்து முடிக்கப்பெறாது இடையே கெட்டவரசர் உலகத்துப் பலர். எ - று.

சஅ ம் அதி.—வலியறிதல். கஅரு

உடையவென்பது ஆவாய்நின்றமையின், செயப்படுபொருள் வருவிக்கபபட்டது. மூவகையாற்றலுள்ளுஞ் சிறப்புடைய அறிவுடையார் சிலராதலின் முரிந்தார் பலரென்றார். அதனால் தம்வலியறிந்தே தொடங்குகவென்பது எஞ்சிநின்றது. (ரு)

சஎச. அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் றன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும். சு.

இ - ள். ஆங்கு அமைந்து ஒழுகான் - அயல்வேந்தரோடு பொருந்தியொழுகுவதுஞ் செயயாது—அளவு அறியான் - தன் வலியளவறிவதுஞ்செயயாது—தன்னை வியந்தான் - தன்னை வியந்து அவரோடு பகைத்தவரசன்—விரைந்து கெடும்-விரையக்கெடும். எ - று.

காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்து, வியந்தானென்றார். விரையவென்பது திரிந்து நின்றது. நட்பாயொழுகுதல், வலியறிந்து பகைத்தலென்னுமிரண்டனுள் ஒன்றன்றே அயல்வேந்தரோடு செயற்பாலது, இவையன்றித் தான மெலியனாய்வைத்து அவரோடு பகைகொண்டானுக்கு ஒருபொழுதும் நிலையின்மையின், விரைந்து கெடுமென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானுந் தன்வலியறியாவழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது. (ச)

சஎரு. பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின். ரு.

இ - ள். பீலி பெய் சாகாடும் அச்சு இறும் - பீலியேற்றிய சகடமும் அச்சுமுறியும்,—அப்பண்டம் சால மிகுத்துப் பெயின்-அப்பீலியை அது பொறுக்குமளவன்றி மிகுத்தேற்றின். எ - று.

உம்மை சாகாட்டது வலிச்சிறப்பேயன்றிப் பீலியது நொய்மைச்சிறப்புந்தோன்ற நின்றது. இறுமென்னுஞ்சினைவினை முதன்மேனின்றது. எளியரென்று பலரோடு பகைகொள்வான் தான் வலியனேயாயினும் அவர் தொக்கவழி வலியழியுமென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதலென்னுமலங்காரம்: இதனை நுவலாநுவற்சியென்பாரும் ஒட்டென்பாருமுளர். ஒருவன் தொகுவார்பலரோடு பகைகொள்ளற்கவென்றமையின், இதனான் மாற்றான் வலியும் அவன்றுணைவலியும் அறியாவழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது. (ரு)

சஎசு. நுனிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கி
னுயிர்க்கிறுதி யாகி விடும்.

இ - ள். கொம்பர் நுனி ஏறினார் அஃது இறந்து ஊக்கின்-ஒரு மரக்கோட்டினது நுனிக்கண்ணேயேறிநின்றார் தம்மூக்கத்தால் அவ்வளவினைக் கடந்து மேலுமேறலூக்குவராயின,—உயிர்க்கு இறுதியாகி விடும் - அவ்வூக்கம் அவருயிர்க்கு இறுதியாய முடியும். எ - று.

நுனிக்கொம்பரென்பது கடைக்கணென்பதுபோலப் பின்முன்னாகத்தொக்க ஆறும் வேற்றுமைத்தொகை. பன்மை அறிவின்மைபற்றி இழித்தற்கண்வந்தது. இறுதிக்கேதுவாவதனை இறுதியென்றார். பகைமேற்செல்வான்றொடங்கித் தன்னாற் செல்லலாமளவுஞ் சென்று நின்றான் பின் அவ்வளவினில்லாது மனவெழுச்சியான்மேலுஞ் செல்லுமாயின், அவ்வெழுச்சி வினைமுடிவிற்கேதுவாகாது அவனுயிர்முடிவிற்கேதுவாமெனனும் பொருடோன்றநின்றமையின், இதுவும் மேலையலங்காரம். அளவறிந்துநிற்றல்வேண்டுமென்றமையின், இதனால் வினைவலியறியாவழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது. (சு)

**௪௭௭. ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள்
போற்றி வழங்கு நெறி. எ.**

இ - ள். ஆற்றின் அளவு அறிந்து ஈக - ஈயுநெறியாலே தமக்குள்ள பொருளினெல்லையையறிந்து அதற்கேற்பவீக;—அது பொருள் போற்றி வழங்கும் நெறி - அங்ஙனமீதல் பொருளைப் பேணிக்கொண்டொழுகும் நெறியாம். எ — று.

ஈயுநெறி மேல் இறைமாட்சியுள் வகுத்தலும் வல்லதரசு என்புழி உரைத்தாம். * எல்லைக்கேற்பவீதலாவது ஒன்றனையெல்லையா நான்குகூறாக்கி, அவற்றுள் இரண்டனைத் தன்செலவாக்கி, ஒன்றனை மேல் இடர்வந்தவழி அது நீக்குதற்பொருட்டு வைப்பாக்கி, ஒன்றனையீதல்: பிறரும் "வருவாயுட்கால்வழங்கி வாழதல்" † என்றார். பேணிக்கொண்டொழுகுதல் ஒருவரோடு நட்பிலாத அதனைத் தம்மோடு நட்புண்டாக்கிக்கொண்டொழுகுதல்.முதலிறசெலவு சுருங்கிற பொருள் ஒருகாலும் நீங்காதென்பதாம. (எ)

சஎஅ. ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகா றகலாக் கடை. அ.

* ஙஅரு-ம் குறளுரையிற்காண்க.

† திரிகடுகம், உக.—வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல் செருவாய்ப்பச்—செயதவை நாடாச் சிறப்புடைமை - யெயதப்—பலநாடி நல்லவை கறறலிம்மூன் று—நலமாட்சி நல்லவர் கோள.

இ - ள். ஆகு ஆறு அளவு இட்டிதாயினும் கேடு இல்லை - அரசர்க்குப பொருள்வருகின்ற நெறியளவு சிறிதாயிற்றாயினும் அதனாறகேடிலலையாம்,—போகு ஆறு அகலாக்கடை-போகினற நெறியளவு அதனிற்பெருகாதாயின. எ - று.

இட்டிதெனவும் அகலாதெனவும் வந்தபண்பின்றொழில்கள் பொருண்மேனின்றன. பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வருவித்து, அளவென்பது பின்னுங்கூட்டி உரைக்கப்பட்டன. முதலுஞ் செலவுந் தம்முளொப்பினுங் கேடில்லையென்பதாம். (அ)

சஎகூ. அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல
இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும். கூ.

இ - ள். அளவு அறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை - தனக்குள்ள பொருளினெல்லையையறிந்து அதற்கேற்ப வாழமாட்டாதான வாழ்க்கைகள்—உளபோல இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும் - உள்ளன போலத் தோன்றி மெய்ம்மையான இல்லையாயப் பின்பு அத்தோற்றமுமின்றிக் கெட்டுவிடும். எ — று.

அவ்வெல்லைக்கேற்ப வாழ்தலாவது அதனிற் சுருங்கக் கூடாதாயின் ஒக்கவாயினும் ஈதலுந் துய்த்தும வாழ்தல். தொடக்கத்திற் கேடு வெளிப்படாமையின், உளபோலத்தோன்றியென்றார். முதலிற்செலவு மிக்கால் வருமேதங் கூறியவாறு. (கூ)

சஅ0. உளவரை தூக்காத வொப்புர வாண்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும். க0.

இ — ள். உள வரை தூக்காத ஒப்புரவு ஆண்மை - தனக்குளளவளவு தூக்காமைக்கேதுவாய ஒப்புரவாண்மையால்—வளவரை வல்லைக் கெடும் - ஒருவன் செலவத்தினெல்லை விரையக்கெடும். எ — று.

ஒப்புரவேயாயினும் மிகலாகா தென்றமையான், இதுவுமது. இவைநான்குபாட்டானும் மூவகையாற்றலுட் பெருமையின் பகுதியாய பொருளவலியறிதல் சிறப்புநோக்கி வகுத்துககூறப்பட்டது.

சகூ - ம் அதி.—காலமறிதல்.

அஃதாவது வலியான் மிகுதியுடையனுயப பகைமேற்சேற லுற்ற அரசன் அச்செலவிற்கேற்ற காலத்தினையறிதல். அதிகார முறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

௪௩௨ ௪௯ ம் அதி.—காலமறிதல்.

௪௮௧. பகல்வெல்லுங்கூகையைக்காக்கையிகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது. க.

இ - ள். கூகையைக் காக்கை பகல் வெல்லும் - தன்னின் வலிதாய கூகையைக் காக்கை பகற்பொழுதின்கண் வெல்லா நிற்கும்,—இகல்வெல்லும் வேந்தர்க்குப் பொழுது வேண்டும் - ஆதலால் பகைவரதிகலை வெல்லக் கருதுமரசர்க்கு அதற்கேற்ற காலம் இன்றியமையாது. எ — று.

எடுத்துக்காட்டுவமை காலமல்லாவழி வலியாற் பயனில்லை யென்பது விளக்கி நின்றது. இனிக் காலமாவது வெம்மையுங் குளிர்ச்சியுந் தம்முளொத்து நோய செய்யாது தண்ணீரும் உணவும் முதலியவுடைத்தாயத் தானை வருந்தாது செல்லுமியல்பினதாம். இதனுற் காலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

௪௮௨. பருவத்தோ டொட்ட வொழுக றிருவினைத்
தீராமை யார்க்குங் கயிறு. உ.

இ - ள். பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் - அரசன் காலத்தோடு பொருந்த வினைசெயதொழுகுதல்—திருவினைத் தீராமை ஆர்க்கும கயிறு - ஒருவர்கண்ணும் நில்லாது நீங்குஞ் செல்வத்தைத் தனகணீங்காமற் பிணிக்குங்கயிறும். எ - று.

காலத்தோடு பொருந்துதல் காலந்தப்பாமற் செய்தல். தீரா மையென்றதனால், தீர்தன்மாலையதென்பது பெறாும். வினை வாய்ந்தது வருதலான், அதனினாகுஞ் செல்வம் என்ஞான்றும் நீங்காதென்பதாம். (உ)

சஅங. அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற்
காலமறிந்து செயின். ங.

இ - ள். அருவினை என்ப உளவோ - அரசரால் செயதற்கரிய வினைகளென்று சொல்லப்படுவன உளவோ,—கருவியான் காலம் அறிந்து செயின் - அவற்றை முடித்தற்காங்கருவிகளுடனே செய தற்காங்காலம அறிந்து செயவராயின். எ — று.

கருவிகளாவன மூவகையாற்றலும் நால்வகையுபாயங்களுமாம் அவை உளவாயவழியுங் காலம் வேண்டுமென்பதறிவித்தற்கு, கருவியானென்றார். எல்லாவினையும் எளிதின்முடியுமென்பதாம.

சஅச. ஞாலங் கருதினுங் கைகூடுங் காலங்
கருதி யிடத்தாற் செயின். ச.

சகூம் அதி.—காலமறிதல். கசுங.

இ - ள். ஞாலம் கருதினுங் கைகூடும்—ஒருவன் ஞாலமுழுதுந்தானே யாளக் கருதினனாயினும் அஃது அவன்கையகத்ததாம்,—காலம் கருதி இடத்தான் செயின் - அதற்குச் செயயும் வினையைக் காலமறிந்து இடத்தோடு பொருந்தச் செயவனாயின். எ - று.

இடத்தானென்பதற்கு மேற்கருவியானென்பதற்கு உரைத்தாங்குரைக்க. கைகூடாதனவும் கைகூடுமென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானுங் காலமறிதற்பயன் கூறப்பட்டது. (ச)

சஅரு. காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது
ஞாலங் கருது பவர். ரு.

இ - ள். கலங்காது ஞாலம் கருதுபவர் — தப்பாது ஞாலமெல்லாங் கொள்ளக்கருதுமரசர்—காலம் கருதி இருப்பர் - தம் வலிமிகுமாயினும் அது கருதாது அதற்கேற்ற காலத்தையே கருதி அதுவருந்துணையும் பகைமேற் செல்லார். எ - று.

தப்பாமை கருதியவழியே கொள்ளுதல். வலிமிகுதி காலங் கருதி யென்றதனுற் பெறரும். அது கருதாது செல்லின் இருவகைப் பெருமையுந் தேயந்து வருத்தமுமுறுவராகலின், இருப்ப ரென்ருர். இருத்தலாவது நட்பாக்கல், பகையாக்கல், மேற்சேறல், இருத்தல், பிரித்தல், கூட்டலென்னும் அறுவகைக்குணங்களுள் மேற்செலவிறகு மாறுயது. இதனுற் காலம் வாராவழிச் செய்வது கூறபபட்டது. (ரு)

சஅசு. ஊக்க முடையா னொடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து. சு.

இ — ள். ஊக்கம் உடையான் ஒடுக்கம் - வலிமிகுதியுடையவரசன் பகைமேற் செல்லாது காலம் பார்த்திருக்கின்ற இருப்பு— பொரு தகர் தாக்கற்குப் பேரும் தகைத்து — பொருகின்ற தகா தன் பகை கெடப் பாய்தறபொருட்டுப் பின்னே கால்வாங்குந தன்மைத்து. எ - று.

உவமைக்கட்டாக்கற்கென்றதனல், பொருளினும் வெள்றி யெய்தற்பொருட்டென்பது கொள்க. இதனுல அவவிருப்பின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

சஅஎ. பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்
துள்வேர்ப்ப ரொள்ளி யவர். எ.

இ - ள். ஒள்ளியவர் — அறிவுடையவரசர்—ஆங்கே பொள ளெனப புறம்வேரார் — பகைவர் மிகைசெயத பொழுதே அவரறி
கள

யபபுறத்து வெகுளார்,—காலம் பார்த்து உள் வேர்ப்பர் - தாம் அவரை வெல்லுதற்கேற்ற காலத்தினையறிநது அது வருநதுணை யும உள்ளே வெகுள்வர். எ - று.

பொள்ளெனவென்பது குறிப்புமொழி. வேரார் வேர்பபரென க் காரணத்தைக் காரியமாகவுபசரித்தார். அறிய வெகுண்டுழித தமமைக காபபராகலிற் புறம்வேராரென்றும், வெகுளியொழிநது ழிப பின்னும் மிகை செயயாமலடக்குதல் கூடாமையின உள வேர்பபரென்றுங் கூறினர். (எ)

சஅஅ. செறுநரைக் காணிற் சுமக்க விறுவரை
காணிற் கிழக்காந் தலை. அ.

இ - ள். செறுநரைக் காணின் சுமக்க - தாம் வெல்லக் கருதிய வரசா பகைவருக்கு இறுதிக்காலம் வருநதுணையும் அவரைக் கண டாறபணிக;—இறுவரைகாணின் தலை கிழக்காம் - பணியவே அக காலம வநதிறும்வழி அவர் தகைவின்றி யிறுவர். எ - று.

பகைமையொழியும் வகைமிகவுந் தாழ்கவென்பார் சுமக்க வென்றும், அங்ஙனந் தாழவே அவர் தம்மைக் காத்தலிகழ்வாராக லிற் றப்பாமற்கெடுவரென்பார் அவர்தலை கீழாமென்றுங் கூறி னார். தலைமேற்கொண்டதொருபொருளைத் தள்ளுங்கால் அது தன் றலைகீழாக விழுமாகலின், அவ்வியல்பு பெறப்பட்டது. இவையிர ண்டுபாட்டானும் இருக்கும்வழிப் பகைமை தோன்றாமலிருக்க வென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

சஅகூ. எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல். கூ.

இ - ள். எய்தற்கு அரியது இயைந்தக்கால் — பகையை வெல்லக் கருதுமரசர் தம்மாலெய்துதற்கரிய காலம் வந்துகூடியக் கால்,— அந்நிலையே செய்தற்கு அரிய செயல் — அது கழிவதற்கு முன்பே அது கூடாவழித் தம்மாற் செய்தற்கரிய வினைகளைச் செய்க. எ - று.

ஆற்றன்முதலியவற்றாற் செய்துகொள்ளப்படாமையின் எய் தற்கரியதென்றும், அது தானேவந்தியைதல் அரிதாகலின் இயைந் தக்காலென்றும், இயைந்தவழிப் பின்னில்லாதோடுதலின் அந்நிலை யேயென்றும், அது பெறாவழிச் செய்யப்படாமையிற் செய்தற்க ரியவென்றுங் கூறினார். இதனாற் காலம் வந்துழி விரைந்து செய்க வென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

சகூ0. கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்

இ - ள். கூம்பும் பருவத்துக் கொக்கு ஒக்க - வினைமேற் செல்லாதிருக்குங் காலத்துக் கொக்கிருக்குமாறுபோல இருக்க,— மாறுச் சீர்த்த இடத்து அதன் குத்து ஒக்க - மற்றைச் செல்லுங் காலம் வாய்த்தவழி அது செய்து முடிக்குமாறுபோலத் தப்பாமற் செய்துமுடிக்க. எ - று.

மீன்கோடற்கிருக்கும்வழி அது வந்தெய்துந்துணையும் முன்னறிந்து தப்பாமற் பொருட்டு உயிரில்லதுபோன்றிருக்குமாகலானும், எய்தியவழிப் பின்றப்புவதற்குமுன்பே விரைந்து குத்துமாகலானும், இருப்பிற்குஞ் செயலிற்குங் கொக்கே உவமையாயிற்று. கொக்கொக்கவென்றாராயினும் அது கூம்புமாறுபோலக் கூம்புக வென்றும், குத்தொக்க வென்றாராயினும் அது குத்துமாறுபோலக் குத்துகவென்று முரைக்கப்படும், இது தொழிலுவமமாகலின். உவமைமுகத்தால் இருப்பிற்குஞ் செயலிற்கும் இலக்கணங் கூறிய வாறாயிற்று. (கo)

ருoம் அதி.—இடனறிதல்.

அஃதாவது வலியுங் காலமுமறிந்து பகைமேற் செல்வான் தான் வெல்லுதற்கேற்ற நிலத்தினையறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சகூக. தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்று
மிடங்கண்ட பின்னல் லது. க.

இ — ள். முற்றும இடம் கண்டபின்னல்லது—பகைவரை முற றுதறகாவதோரிடம் பெறறபின்னல்லது—எவ்வினையும் தொடங் கற்க - அவர்மாட்டு யாதொருவினையையுந தொடங்காதொழிக,— எள்ளற்க - அவரைச் சிறியரெனறிகழாதொழிக. எ — று.

முற்றுதல் வளைத்தல். அதற்காமிடமாவது வாயில்களானும் நுழைகளானும் அவர் புகலொடு போக்கொழியும்வகை அரணி னைச் சூழ்ந்து ஒன்றற்கொன்று துணையாயத் தம்முணலிவிலாத பலபளையிருப்பிறகும் மதிலும் அகழுமுதலிய வரண்செயயபப ட்ட அரசிருப்பிற்கு மேற்ற நிலக்கிடக்கையும் நீருமுடையது. அது பெற்றால் இரண்டுஞ்செயகவெனபதாம். (அ)

கசுக **௫0 ம் அதி.—இடனறிதல்.**

௪கூ௨. முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்குமரண்சேர்ந்தா மாக்கம் பலவுந் தரும். ௨.

இ - ள். முரண் சேர்ந்த மொய்ம்பினவர்க்கும் - மாறுபாட் டோடு கூடிய வலியினையுடையார்க்கும்—அரண் சேர்ந்து ஆம் ஆக்கம் பலவும் தரும் - அரணைச்சேர்ந்தாகின்றவாக்கம் பலபயன் களையுங்கொடுக்கும். எ — று.

மாறுபாடாவது ஞாலம் பொதுவெனப் பொருவரசா மலை தின்கணிகழ்வதாகலானும், வலியுடைமை கூறியவதனானும், இது பகைமேற்சென்றவரசர் மேற்றுயிற்று. உம்மை சிறப்பும்மை. அர ண்சேராதாமாக்கமுமுண்மையின், ஈண்டாக்கம் விசேடிக்கப்பட்

டது. ஆக்கமென்றது அதற்கேதுவாய முற்றினை. அது கொடுக்கும் பயன்களாவன பகைவராற்றமக்கு நலிவின்மையும், தாம் நிலைபெற்று நின்று அவரை நலிதலும் முதலாயின. (உ)

சகங. ஆற்றாரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து
போற்றார்கட் போற்றிச் செயின். ங.

இ - ள். ஆற்றாரும் ஆற்றி அடுப - வலியரல்லாதாரும் வலியராய் வெல்வர்,—இடன் அறிந்து போற்றிப் போற்றார்கண் செயின் - அதற்கேற்றவிடத்தினையறிந்து தம்மைக் காத்துப் பகைவர்மாட்டு வினை செயவராயின். எ - று.

வினையென்பதூஉம் தம்மையென்பதூஉம் அவாய்நிலையான் வந்தன. காத்தல் பகைவரான் நலிவு வாராமல் அரணானும் படையானும் காத்தல். இவ்வாற்றான் வினைசெய்வராயின் மேற்சொல்லிய வலியின்றியும் வெல்வரென்பதாம். (ங)

சகச. எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின். ச.

இ - ள். இடன் அறிந்து துன்னியார் — தாம் வினைசெய்தற்கேற்றவிடத்தினை யறிந்து சென்ற வரசர்—துன்னிச் செயின் - அரணைப் பொருந்திநின்று அதனைச் செய்வராயின்,—எண்ணியார் எண்ணம் இழப்பர் - அவரை வெல்வதாக வெண்ணியிருந்த பகைவர் அவ்வெண்ணத்தினை யிழப்பர். எ - று.

அரணென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. எண்ணமென்றது எண்ணப்பட்ட தம்வெற்றியை. அதனை யிழப்பரென்றார், அவர் வினை செய்யாமற் றம்மைக்காத்தலையின். இதனால் அவர் பகைவர்

தோற்டரென்பதாயிற்று. இவை நான்குபாட்டானும் பகைவரரணின்புறத்திருப்பார் அதற்காமிடமறிதல் கூறப்பட்டது. (௪)

௪௯௫. நெடும்புன லுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலி
னீங்கி னதனைப் பிற. ௫.

இ — ள். முதலை நெடும்புனலுள் (பிற) வெல்லும் - முதலை ஆழமுடைய நீரின்கணுயிற் பிறவற்றையெல்லாந் தான் வெல்லாநிற்கும்,—புனலின் நீங்கின் அதனைப் பிற அடும் - அப்புனலினீங்குமாயின் அதனைப் பிறவெல்லாம் வெல்லாநிற்கும். எ - று.

எனவே, எல்லாருந் தந்நிலத்து வலியரென்பது கூறப்பட்டது. பிறவென்பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. நிலைப்படா நீரின்கட் பிறவெல்லாம் நிற்றலாற்றாமையின் அவையெல்லாம் முதலைக்கெளியவாம் அவையியங்குதற்குரிய நிலத்தின்கண் அஃதியங்கலாற்றாமையின் அஃதவற்றிற்கெல்லா மெளிதாமென்றது, மேற்செல்லும் அரசர் பகைவர் நிற்றலாற்றுவிடனறிந்து செல்வராயின் அவர் தமக்கெளியராவரன்றித் தாநிற்கலாற்றுவிடத்துச் செல்வராயின் அவர்க்கெளியராவரென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதலென்னுமலங்காரம். அவரை அவர் நிற்றலாற்றுவிடத்துச் சென்று வெல்கவென்பதாம். (௫)

சகூசு. கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடு
நாவாயு மோடா நிலத்து. சு.

இ - ள். கால் வல் நெடுந்தேர் கடல் ஓடா - நிலத்தின்கணோ டுங் கால் வலியநெடிய தேர்கள் கடலின்கணோடமாட்டா,—கடல் ஓடும் நாவாயும் நிலத்து ஓடா - இனி அக்கடலின்கணோடும் நாவா ய்களாமும் நிலத்தின்கணோடமாட்டா. எ - று.

கடலோடாவென்ற மறுதலையடையான் நிலத்தோடு மென் பது வருவிக்கப்பட்டது. கால்வனெடுந்தேரென்பது ஓடுதற்கே ற்றகாலும் பெருமையுமுடையவாயினுமென்பது பட நின்றது. மேற்சென்றார் பகைவரிடங்களை யறிந்து அவற்றிற்கேற்ற கருவிக ளான் வினைசெய்கவென்பது தோன்றநின்றமையின், இதுவும் மேலையலங்காரமாயிற்று. (சு)

சகூஎ. அஞ்சாமை யல்லாற்றுணைவேண்டாவெஞ்சாமை
யெண்ணி யிடத்தாற் செயின். எ.

ககூஅ ஙo ம் அதி.—இடனறிதல்.

இ — ள். எஞ்சாமை எண்ணி இடத்தான செயின் - பகையி டத்து வினைசெயயுந் திறங்களையெல்லாம் ஒழியாதெண்ணி அவ ற்றை அரசர் இடத்தோடு பொருந்தச் செய்வராயின;—அஞ்சா மை அல்லால் துணை வேண்டா - அச்செயற்குத தந்திண்மையல் லது பிறிதொருதுணை வேண்டுவதில்லை. எ — று.

திண்ணியராய நின்று செய்து முடித்தலே வேண்டுவதல்லது துணைவேண்டாவென்றார், அவ்வினை தவறுதற்கேதுவின்மையின இவை மூன்றுபாட்டானும் வினை செய்தற்காமிடனறிதல் கூறப் பட்டது. (எ)

சஅஅ. சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா னூக்க மழிந்து விடும். அ.

இ - ள். உறுபடையான் - பெரும்படையுடையவரசன்—சிறு படையான செல் இடம் சேரின் - ஏனைச்சிறுபடையுடையானை யழித்தல் கருதி அவன் புகலைச் சென்று சாருமாயின,—ஊக்கம் அழிந்துவிடும் - அவனூற் றன்பெருமை யழியும். எ - று.

செல்லிடம் அவனுக்குச் செல்லுமிடம். அழிந்துவிடுமென்பது எழுந்திருக்கு மென்றாற்போல ஒருசொல். ஊக்கத்தினழிவு உடையான்மேலேற்றப்பட்டது. தன்படைபெருமை நோக்கி இடனோக்காது செல்வனாயின், அஃது அப்படைக் கொருங்கு சென்று வினைசெயலாகாமையானுகப் பயிற்சியின்மையானுக அப் பெருமையாற் பயனின்றித் தானழிந்துவிடுமென்பதாம். (அ)

சகூகூ. சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரெனினு மாந்த ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது. கூ.

இ - ள். சிறை நலனும் சீரும் இலர் எனினும் - அரணழித்தற் கருமையும் பெருமையாகிய வாற்றலுமுடையரல்லராயினும்,—மாந்தர் உறை நிலத்தோடு ஒட்டல் அரிது - வினைக்குரிய மாந்தரை அவருறைகின்ற நிலத்தின்கட்சென்று தாக்குதலரிது. எ - று.

நிலத்தோடென்பது வேற்றுமை மயக்கம். ஆண்மையுடையாரைச் சிறுமை நோக்கி இருப்பின்கட் சென்று தாக்கின் அவர் அது விட்டுப்போதற் றுணிவினரன்றிச் சாதற்றுணிவினராவர்; ஆகவே, அவர்க்குப் பெரும்படையுடையுமென்பதாம். (௯)

௫௦௦. காலாழ் களரி னரியடுங் கண்ணஞ்சா
வேலாண் முகத்த களிறு. ௧௦.

௫௪ ம் அதி.—தெரிந்துதெளிதல். ௧௯௯

இ - ள். கண் அஞ்சா வேலாள் முகத்த களிறு - பாகர்க்கடங்காவுமாய் வேலாட்களைக் கோதத கோட்டவுமாய களிறுகளை—சால் ஆழ் களரின நரி அடும் - அவை காலாழுமியல்பிறறுய சேறறு நிலத்துப்பட்டுழி நரி கொல்லும். எ - று.

முகம் ஆகுபெயர். ஆண்மையும பெருமையுமுடையாரும் தமக நேலாநிலத்துச் செல்லின் அவறறுற் பயனின்றி மிகவுமெளியராஸ அழிவரென்பது தோன்ற நின்றமையின், இதுவும் அவ்வலங்காரம. வேலாழமுகத்தவென்று பாடமோதுவாருமுளர் வேறபடை குளித்த முகத்தவாயின் அதுவும் நரியடுதற்கேதுவாய் முடிதலின, அது பாடமன்மையறிக. இவை மூன்றுபாட்டானும் பகைவரைச் சாரதலாகாவிடனும் சார்ந்தழிப படுமிழுககுங் கூறப்பட்டன. (௧௦)

௫௪ ம் அதி.—தெரிந்துதெளிதல்.

அஃதாவது அமைச்சர் முதலாயினரைப பிறப்புக் குணம்

அறிவென்பனவற்றையுஞ் செயலையுங் காட்சி கருத்து ஆகமமென்னும அளவைகளானாராயநது தெளிதல். வலிமுதன் மூன்று மறிநது பகைமேறசெல்வானுக்குத் தானே வினையுறறுச் செயதறபொருட்டும் அறைபோகாமறபொருட்டும் இது வேண்டுதலின், அவற்றின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௫௦௧. அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கின்
றிறந்தெரிந்து தேறப் படும். க.

இ - ள். அறம் பொருள் இன்பம் உயிரச்சம் - அரசனாற்றெளியப்படுவானொருவன், அறமும் பொருளும இன்பமும் உயிர்பபொருட்டான்வருமச்சமுமென்னும்—நான்கின் திறம் தெரிந்து தேறப்படும் - உபதை * நான்கின்றிறத்தான் மனவியல்பாராயநதால் பின்பு தெளியபபடும். எ - று.

அவற்றுள், அறவுபதையாவது புரோகிதரையும் அறவோரையும் விட்டு, அவரால் இவ்வரசன் அறவோனன்மையின் இவனைப போக்கி அறனுமுரிமையு முடையாளொருவனை வைத்தறசெண்ணினம் இதுதான் யாவர்க்கு மியைந்தது நினகருத்தெனையெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். பொருளுபதையாவது சேனைத்தலைவனையும் அவனோடியைந்தாரையும் விடடு, அவரான் இவ்வரசன் இவறன்மாலையனாகலின் இவனைப் போக்கிக் கொடையுமுரிமையு

* உபதை—சோதனை.

முடையானொருவனை வைத்தற்கெண்ணினம் இதுதான் யாவர்க்கு மியைந்தது நின்கருத்தென்னையெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இன்பவுபதையாவது தொன்றுதொட்டு * உரிமையோடு பயின்றுளோர் தவமுதுமகளைவிட்டு, அவளால் உரிமையுள் இன்னாள் நின்னைக்கண்டு வருத்தமுற்றுக் கூடுவிக்கவேண்டுமென்று என்னை விடுத்தாள் அவளைக் கூடுவையாயின் நினக்குப் பேரின்பமேயன்றிப் பெரும்பொருளும் கைகூடுமெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். அச்சவுபதையாவது ஒரு நிமித்தத்தின் மேலிட்டு ஓரமைச்சனால் ஏனையோரை அவனில்லின்கணழைப்பித்து, இவர் அறைபோவானெண்ணற்குக் குழீஇயினாரென்று தான் காவல்செய்து, ஒருவனால் இவ்வரசன் நம்மைக் கொல்வான் சூழ்கின்றமையின் அதனை நாமுற்படச்செய்து நமக்கினியவரசனொருவனை வைத்தல் ஈண்டை யாவர்க்கு மியைந்தது நின்கருத்தென்னையெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இந்நான்கினுந் திரிபிலனாயவழி எதிர்காலத்துந் திரிபிலனெனக் கருத்தளவையாற் றெளியப்படுமென்பதாம். இவ்வடநூற்பொருண்மையையுட்கொண்டு இவரோதியதறியாது பிறரெல்லாம் இதனை உயிரச்சமெனப் பாடந்திரித்துத் தத்தமக்குத் தோன்றியவாறே யுரைத்தார். (க)

௫0௨. குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு
நாணுடையான் கட்டே தெளிவு. ௨.

இ - ள். குடிப் பிறந்து - உயர்ந்த குடியிற் பிறந்து—குற்றத்தின் நீங்கி - குற்றங்களினின்று நீங்கி—வடுப் பரியும் நாண் உடையான் கட்டே தெளிவு-நமக்கு வடு வருங்கொலென்றஞ்சாநிற்கும் நாணுடையவன் கண்ணதே அரசனது தெளிவு. எ - று.

குற்றங்களாவன மேலரசனுக்குச் சொல்லியவகையாறும், † மடி, மறப்பு, பிழைப்பென் றிவைமுதலாயவுமாம். நாண் இழிதொழில்களின் மனஞ்செல்லாமை. இவை பெரும்பான்மையும் தக்கோர்வாய்க் கேட்டலாகிய ஆகமவளவையாற்றெரிவன. இந்நான்குமுடையவனையே தெளிகவென்பதாம். (௨)

ருoந. அரியகற் றாசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா லின்மை யரிதே வெளிறு. ந.

இ – ள். அரிய கற்று ஆசு அற்றார் கண்ணும் - கற்றற்கரிய நூல்களைக் கற்று மேற்சொல்லிய குற்றங்களற்றார்மாட்டும்—தெரியுங்கால் வெளிறு இன்மை அரிது – நுண்ணிதாகவாராயுமிடத்து வெண்மையில்லாமை அரிது. எ – று.

* உரிமை - அரசன்மனைவியர்.

† சநக-சந௨-ம் குறள்களிற்காண்க.

வெண்மை அறியாமை; இஃது இவர்மாட்டுளதாவது மனத்தது நிலையாமையான் ஒரோவழியாகலின், தெரியுங்காலென்றார். காட்சியளவையாற்றெரிந்தால் அதுவுமில்லாதாரே தெளியப்படுவரென்பது குறிப்பெச்சம். இவ்வளவைகளான் இக்குணமுங் குற்றமுந்தெரிந்து குணமுடையாரைத் தெளிகவென்பது இவை மூன்றுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (ந)

ரு0சு. குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண் மிகைநாடி மிக்க கொளல். சு.

இ - ள். குணம் நாடி - குணங்குற்றங்களுள் ஒன்றேயுடையார் உலகத்தின்மையின் ஒருவன் குணங்களையாராய்ந்து,—குற்றமும் நாடி - வினைக்குற்றங்களையுமாராய்ந்து,—அவற்றுள் மிகை நாடி - பின் அவ்விருபகுதியுள்ளும் மிக்கவற்றையாராய்ந்து,—மிக்க கொளல் - அவனை அம்மிக்கவற்றானேயறிக. எ - று.

மிகையுடையவற்றை மிகையென்றார். அவையாவன தலைமையானுகப் பன்மையானுக உயர்ந்தன. அவனானறிதலாவது குணமிககதாயின் வினைக்குரியனென்றும், குற்றமிக்கதாயின் அல்லனென்றுமறிதல். குணமேயுடையார் உலகத்தரியராகலின், இவ்வகையாவரையுந் தெளிகவென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (சு)

ரு0ரு. பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங் கருமமே கட்டளைக் கல். ரு.

இ - ள். பெருமைக்கும் ஏனைச்சிறுமைக்கும் கட்டளைக்கல் - பிறப்புக் குணம் அறிவென்பனவற்றான் மக்களெய்தும் பெருமைக்கும் மற்றைச்சிறுமைக்கும் உரைகல்லாவது—தத்தம் கருமமே - தாந்தாஞ்செய்யுங்கருமமே, பிறிதில்லை. எ - று.

இஃதேகதேசவுருவகம். மக்களது பெருமையுஞ் சிறுமையுந் தப்பாமலறியலுறுவார்க்குப் பிறகருவிகளுமுளவாயினும், முடிந்த கருவி செயலென்பது தேற்றேகாரத்தாற்பெற்றும். இதனாற் குணங் குற்றங்கள் நாடற்குக் கருவி கூறப்பட்டது. (ரு)

 ருகம் அதி.—தெரிந்துதெளிதல்.

ரு0சு. அற்றாரைத் தேறுத லோம்புக மற்றவர்
பற்றிலர் நாணார் பழி. சு.

இ — ள். அற்றாரைத் தேறுதல் ஓம்புக - சுற்றமில்லாதாரைத் தெளிதலையொழிக;—அவர் மறறுப பறறு இலா - அவர் உலகத்தோடு தொடர்பிலர்,—பழி நாணா—ஆகலாற் பழிக்கஞ்சார். எ - று.

பற்றிலரென்பதனல் சுறறமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. உலகத்தார் பழிப்பனவொழிதறகும புகழவன செயதறகுமேதுவாகிய உலகநடையியல்பு சுறறமில்லாதார்கது இன்மையின, அவர் தெளியபபடாரெனபதாம். (சு)

ரு0எ. காதன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல்
பேதைமை யெல்லாந் தரும். எ.

இ - ள். காதன்மை கந்தா அறிவு அறியார்த் தேறுதல் - அன்புடைமை பற்றுக்கோடாகத் தமக்கறியவேண்டுவன அறியாதாரைத் தெளிதல்—பேதைமை எல்லாம் தரும் - அரசனுக்கு எல்லாவறியாமையையுங் கொடுக்கும். எ - று.

தன்னேடு அவரிடைநின்றவன்புபற்றி அரசன் அறிவிலார் மேல் வினையைவைப்பின், அஃது அவரறிவின்மையாற கெடும, கெட்டால் அவர்க்குளதேயன்றி வினைக்குரியாரை அறியாமை, மேல்வினைவறியாமை முதலாக அவனுக்கு அறியாமை பலவுமுளவாமென்பதாம். (எ)

௫௦அ. தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடும்பை தரும். அ.

இ - ள். பிறனைத் தேரான் தெளிந்தான் - தன்னோடியைபு ... ல்லாதானைப் பிறப்புமுதலியவற்றானும் செயலானும் ஆராயாது தெளிந்த அரசனுக்கு—வழிமுறை தீரா இடும்பை தரும - அத்தெளிவு தன்வழிமுறையினும் நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ — று.

இயைபு தன் குடியொடு கோடாமரபு. இதனானே அதுவும் வேண்டுமென்பது பெற்றாம். தெளிதல் அவன்கண்ணே வினையை வைத்தல். அவ்வினை கெடுதலால் தன்குலத்துப் பிறந்தாரும் பகைவர்கைப்பட்டுக் கீழாய விடுவரென்பதாம். நான்கனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. (அ)

௫௦௯. தேறற்க யாரையுந் தேராது தேர்ந்தபிற்
றேறுக தேறும் பொருள். கூ.

௫௨ ம் அதி.—தெரிந்துவினையாடல். ௨௦௩

இ - ள். யாரையும் தேராது தேறற்க-யாவரையும் ஆராயாது தெளியாதொழிக;—தேர்ந்தபின் தேறும் பொருள் தேறுக - ஆராய்ந்தபின் தெளியும்பொருட்களை ஐயுறாதொழிக. எ - று.

தேறற்கவென்ற பொதுமையான் ஒருவினைக்கண்ணுந் தெளியலாகாதென்பது பெற்றாம். ஈண்டுத் தேறுகவென்றது தாற்பரியத்தால் ஐயுறவினது விலக்கினமேனின்றது. தேறும்பொருளென்றது அவரவராற்றற்கேற்ற வினைகளை. பொருள் ஆகுபெயர். (கூ)

**ருகo. தேரான் றெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையுறவுந்
தீரா விடும்பை தரும். கo.**

இ – ள். தேரான் தெளிவும் - அரசன் ஒருவனையாராயாது தெளிதலும்—தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும் - ஆராயாது தெளிந்தவனமாட்டு ஐயப்படுதலும் இவ்விரண்டும்—தீரா இடும்பை தரும்- அவனுக்கு நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ – று.

வினை வைத்தபின் ஒருதவறு காணாதவைத்து ஐயுறுமாயின், அதனை அவனறிந்து இனி இது நில்லாதெனனுங்கருத்தான அவ்வினையை நெகிழ்த்துவிடும், அதுவேயன்றிப் பகைவரால் எளிதிற் பிரிக்கவும்படும், ஆகலாற் றெளிந்தான்கண் ஐயுறவுமாகாதாயிற்று. தெளிவிற்கெல்லை கூறியவாறு. இவையைந்துபாட்டானும், தெளியப்படாதார் இவரென்பதூஉம், அவரைத் தெளிந்தாற்படுமிழுக்கும், தெளிவிற்கெல்லையும் கூறப்பட்டன. (கo)

ருஉ ம் அதி.—தெரிந்துவினையாடல்.

அஃதாவது அத்தெளியப்பட்டாரை அவர் செய்யவல்ல வினைகளையறிந்து அவற்றின்கண்ணேயாளுந்திறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

**ருகக. நன்மையுந் தீமையு நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையா னாளப் படும். க.**

இ - ள். நன்மையும் தீமையும் நாடி - அரசன் முதற்கண் ஒரு வினையைத் தன்கண்வைத்தால், அதன்கணுவனவும் ஆகாதனவுமாய செயல்களையாராயந்தறிந்து—நலம் புரிநத தன்மையான் - அவற றுள ஆவனவறறையே விரும்பிய வியல்பினையுடையான—ஆளப படும - பின் அவனுற சிறநதவினைகளிலேயாளப்படும். எ - று.

உ0௪ ருஉ ம் அதி.—தெரிந்துவினையாடல்.

தன்னையுரிமையறிதற்பொருட்டு அகம்புறங்கட்கு நடுவாய தோர்வினையை அரசன்றன்கண்வைத்தவழி அதன்கணுஞ்செயல்க ளையே செயதவன் பின்னும் அவ்வியல்பினனுதல்பற்றி அகமாய வினைக்கண்ணேயாளப்படுவனெனபதாயிற்று. புரிநதவென்ற இற நதகாலத்தான், முன்னுரிமையறிதற்பொருட்டு வைத்த வினையா தல் பெற்றும். (௯)

ருகஉ. வாரி பெருக்கி வளம்படுத் துற்றவை யாராய்வான் செய்க வினை. ௨.

இ - ள். வாரி பெருக்கி-பொருள் வருவாயில்களை விரியச்செ யது—வளம் படுத்து - அப்பொருளாற் செல்வங்களை வளர்த்து— உறறவை ஆராயவான் - அவ்வாயில்கட்கும் பொருட்குஞ் செல்வ ங்கட்குமுற்ற இடையூறுகளை நாடோறுமாராயநது நீக்கவல்ல வன்—வினை செயக - அரசனுக்கு வினைசெயக. எ - று.

வாயில்களாவன மேல் இறைமாட்சியுள் இயற்றலும் * என் புழி யுரைத்தனவும், உழவு, பசுக்காவல், வாணிகமென்னும் வார்த்தையு † மாம். செல்வங்களாவன ஆண்டுப் பொருளுமின்பமுமாக உரைக்கப்பட்டன. இடையூறுகளாவன அரசன் வினைசெய்வார், சுற்றத்தார், பகைவர், கள்வரென்றிவரான் வரு நலிவுகள். (உ)

௫கஈ. அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யிந்நான்கு
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு. ஈ.

இ — ள். அன்பு - அரசன மாட்டன்பும்—அறிவு - அவனுக்காவனவறியுமறிவும்—தேற்றம் - அவை செய்தற்கட்கலங்காமையும்—அவாவின்மை - அவற்றாற் பொருள் கையுறறவழி அதன்மேலவாவின்மையுமாகிய—இந்நான்கும் நன்கு உடையான்கட்டே தெளிவு - இந்நான்கு குணங்களையும் நிலைபெறவுடையான் மேலதே வினையைவிட்டிருக்குந் தெளிவு. எ — று.

இந்நான்கு நன்குடைமை இவன் செய்கின்ற வினைக்கண் யாதுமாராயவேண்டுவதில்லையென்று அரசன் றெளிதற்கேதுவாகலின, அவனை அதன் பிறப்பிடனாக்கிக்கூறினார். இவைமூன்று பாட்டானும் ஆடற்குரியானதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (ஈ)

௫கச. |எனைவகையாற் றேறியக் கண்ணும் வினைவகையா
வேறாகு மாந்தர் பலர். ச. [ன்

* திருக்குறள் - ஈ௮௫. † வார்த்தை - விர்த்தி, தொழில்.

இ — ள். எனைவகையான் தேறியக்கண்ணும் - எல்லாவகை யானுமாராய்ந்து தெளிந்து வினை வைத்தபினனும்—வினைவகை யான் வேறாகும் மாநதர் பலர் - அவ்வினையினியல்பானே வேறு படுமாந்தர் உலகத்துப பலர். எ — று.

கட்டியங்காரன் * போல அரசவின்பத்தினை வெஃகி விகாரப்படுவதல்லது அதனைக் குற்றமென்றொழிநது தம்மியல்பினிற் பார் அரியராகலின், வேறாகுமாந்தர் பலரென்றார். வினை வைபப தற்குமுன் எல்லாக்குணங்களுமுடையராய வைத்தபின் விகாரபபடுவாரை இடையாயதொருவினையை வைத்தறிந்து ஒழிக்கவென்ப தாம். இதனான் ஒருவகையாலொழிக்கப்படுவார் இவரென்பது கூறபபட்டது. (௪)

௫௧௫. அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான்
சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று. ௫.

இ — ள். அறிநது ஆற்றிச் செயகிற்பாற்கு அல்லால் - செயயுமுபாயங்களையறிநது செய்லானும இடையூறுகளானும் வருநதுன பஙகளைபபொறுத்து முடிவுசெயயவல்லானையல்லது—வினைதான சிறநதான் எனறு ஏவற்பாறறன்று - வினைதான் இவன நமமாட்டு அனபுடையனென்று பிறனொருவனையேவு மியல்புடைத்த னறு. எ — று.

செயகிறபாறகென்பது வேற்றுமைமயக்கம். அறிவாறறல்க ளானல்லது அன்பான் முடியாதென இதனால் வினையினியல்பு கூறபபடடது. (௫)

௫௧௬. செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ
டெய்த வுணர்ந்து செயல். ௬.

இ - ள். செயவானை நாடி - முதற்கண்ணே செயவானதிலக்கணத்தையாராயநது,—வினை நாடி - பின செயயப்படும் வினையினதியல்பை யாராயநது,—காலத்தோடு எயத உணர்ந்து செயல் - பின் அவனையும் அதனையுங் காலததோடு படுத்துப பொருநதவழி நது அவனை அதனகணுடலைச்செயக. எ - று.

செயவானதிலக்கணமும வினையினதியல்பும் மேலே கூறபபடடன. காலத்தோடெயதவுணாதலாவது இக்காலத்து இவ்விலககணமுடையான் செயயின் இவ்வியல்பிற்றயவினை முடியுமென்று கூடடியுணர்தல். (சு)

* கட்டியங்காரன் சீவகசிநதாமணியிற் கூறபபடும் சச்சந்தனெனனும் அரசனுடைய மநதிரி.

கஅ

உ0ரு ஙிஉ ம் அதி.—தெரிந்துவினையாடல்.

ரிகஎ. இதனை யிதனு லிவன்முடிக்கு மென்றுய்ந்
தததனை யவன்கண் விடல். எ.

இ — ள். இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்று ஆய்நது - இவ்வினையை இக்கருவியால் இவன் முடிக்கவல்லனெனக் கூறபடுததாராய்ந்து,—அதனை அவன்கண் விடல் - மூன்றுந் தம்முளியைநதவழி அவ்வினையை அவன்கண்ணே விடுக. எ — று.

கருவி துணைவரும், பொருளும் முதலாயின. வினைமுதலும் கருவியும் வினையுந் தம்முளியைதலாவது ஒரொன்றோடு ஏனைய விரண்டற்கும் பொருத்தமுண்டாதல். விடுதல் அதற்கு அவனையுரியனாக்குதல். (எ)

௫௧௮. வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை
யதற்குரிய னாகச் செயல். ௮.

இ — ள். வினைக்கு உரிமை நாடிய பின்றை - ஒருவனை அரசன் தன்வினைசெய்தற்குரியனாகவாராய்ந்து துணிந்தால்,—அவனை அதறகு உரியனாகச் செயல் - பின்னவனை அதற்குரியனுமாறு உயரசசெயச. எ — று.

உயரசசெயதலாவது அதனைத் தானே செயதுமுடிக்குமாறற லுடையனாக்குதல. அது செயயாககாலுங் கெடுமெனபது கருத்து.

௫௧௯. வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே றாக
நினைப்பானை நீங்குந் திரு. ௯.

இ — ள. வினைக்கண் வினை உடையான் கேண்மை - எப்பொழுதூந தன்வினையின்கண்ணே முயறலையுடையான் அவ்வுரிமையாற றனககுக் கேளாயொழுகுகினற தன்மையை—வேறாக நினைபபானைத் திரு நீங்கும் - அது பொருதார்சொற்கேட்டு அரசன் மாறுபடக் கருதுமாயின், திருமகள் அவனைவிட்டு நீங்கும். எ — று.

கேளாபொழுகுகின்ற தன்மையாவது தான் பிறனுய நில்லாது கேளிர்செயயுமுரிமையெல்லாஞ் செயதொழுகுதல். அவனே அவம திபபாகக் கொண்டு செறக்கருதுமாயிற் பின்னொருவருமுட்பட்டு முயலவாரில்லையாம், ஆகவே, தன்செல்வங்கெடுமென்பது கரு தது இந்நான்குபாட்டானும் ஆட்குரியானையாளுந்திறங் கூற ப்பட்டது. (கூ)

௫௨௦. நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு. ௧௦.

௫௩ ம் அதி.—சுற்றந்தழால். ௨௦௭

இ - ள். வினை செய்வான் கோடாமை உலகு கோடாது - வினைசெயவான் கோடாதொழிய உலகு கோடாது,—மன்னன் நாடோறும் நாடுக - ஆதலால் அரசன் அவன்செயலை நாடோறு மாராயக. எ — று.

அஃதொன்றனையுமாராயவே அதன்வழித்தாய உலகமெல்லா மாராயந்தானும், அதனால் அவனுரிமை அழியாமறறன்னுளளே யாராயந்து போதுகவென்பதாம். இதனுன் ஆண்டவழிச்செயவது கூறபபட்டது. (௧௦)

---

௫௩ ம் அதி.—சுற்றந்தழால்.

அஃதாவது அரசன் தன்கிளைஞரைத் தன்னினீங்காமல் அணைத்தல். வினைசெயவாரைக் கூறி ஏனைச்சுறறங்கூறுகின்றாராக லின், இது தெரிந்துவினையாடலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ருஉக. பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள. க.

இ - ள். பற்று அற்ற கண்ணும் பழைமை பாராட்டுதல் - ஒருவன் செல்வந்தொலைந்து வறியனாயவழியும் விடாது தம்மோடு அவனிடைப் பழைமையை எடுத்துக்கொண்டாடுமியல்புகள்—சுற்றத்தார் கண்ணே உள - சுற்றத்தார்மாட்டே உளவாவன. எ - று.

சிறப்பும்மை வறியனாயவழிப் பாராட்டப்படாமை விளக்கி நின்றது. பழைமை பற்றாக்காலத்துத் தமக்குச் செய்த உபகாரம். பிறரெல்லாம் அவன் பற்றற்றபொழுதே தாமும் அவனோடு பற்றறுவராகலின், ஏகாரந் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. இதனால் சுற்றத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

ருஉஉ. விருப்பறாச் சுற்ற மியையி னருப்பறா
வாக்கம் பலவுந் தரும். உ.

இ — ள். விருப்பு அறாச் சுற்றம் இயையின் - அன்பறாத சுற்றம் ஒருவற்கெய்துமாயின்,—அருப்பு அறா ஆக்கம் பலவும் தரும் - அஃது அவற்குக் கிளைத்தலறாத செல்வங்கள் பலவற்றையுங் கொடுக்கும். எ — று.

உட்பகையினீக்குதற்கு விருப்பறாச்சுற்றமென்றும், தானே வளர்க்குமொருதலையாய செல்வத்தினீக்குதற்கு அருப்பறாவாக்கமென்றும், விசேடித்தார். தொடைநோக்கி விகாரமாயிற்று. இவை

யினென்பது அதனருமை விளக்கி நின்றது. ஆக்கமென்பது ஆகு பெயா. பலவுமென்றது அங்கங்களாறனையுநோக்கி. பலாகூடி வள ாத்தலின், அவை மேன்மேற கிளைக்குமென்பது கருத்து. (உ)

ருஉ௩. அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக் கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று. ௩.

இ - ள். அளவளாவு இல்லாதான் வாழ்க்கை - அச்சுறறத் தோடு நெஞ்சுகலத்தலில்லாதவன் வாழ்க்கை—குள வளாக் கோடு இன்றி நீர் நிறைந்தற்று - குளப்பரபபுக் கரையின்றி நீர்நிறைந தாறபோலும. எ - று.

சுற்றத்தோடென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. நெஞ்சுகலப புத் தன்னளவும் அதனளவுமுசாவுதலான் வருவதாகலின். அள வளாவெனபது ஆகுபெயர். வாழக்கையென்றதூஉம் அதறகேது வாய செல்வங்களை. நிறைதலென்னும் இடத்துநிசழபொருளின ெருழில் இடத்தின்மேனின்றது. சுறறமில்லாதான் செல்வங்கள் தாங்குவாரினமையிற புறத்துப் போமெனபதாம். (௩)

ருஉ௪. சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான் பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன். ௪.

இ - ள். செல்வம் பெற்றத்தான் பெற்ற பயன் - செல்வம் பெற்றவதனுல் ஒருவன் பெறற பயனுவது—சுற்றத்தான் தான சுறறபபட ஒழுகல் - தன்சுறறத்தால் தான் சூழபபடும்வகை அத னைத் தழீஇ யொழுகுதல். எ - று.

பெற்றவெஃபதனுள் அகரமும் அதனுனென்பதனுள் அன் சாரியையும் தொடைநோக்கி விகாரத்தாறறெுக்சன. இவ்வொழுக குப் பகையினறி அரசாடற்கேதுவாசலின், இதனைச் செல்வத்திற குப் பயனென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் சுற்றந்தழால் செல வத்திறகேதுவும் அரணும பயனுமாமென்பது கூறபபட்டது. (ச)

ருஉரு. கொடுத்தலு மின்சொ லு மாற்றி னடுக்கிய
சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும். ரு.

இ - ள். கொடுத்தலும் இன்சொலும் ஆற்றின் - ஒருவன் சுற றத்திறகு வேண்டுவனகொடுத்தலையும் இன்சொற்சொல்லுதலையும் வல்லனுயின்,—அடுக்கிய சுற்றத்தான் சுற்றப்படும் - தம்மிற்றெுடர்ந்த பலவகைச் சுற்றத்தானே சூழப்படும். எ - று.

இரண்டும் அளவறிநதாறறுதலரிதென்பதுதோன்ற, ஆற்றி னென்றார். தம்மிற்றெுடர்தலாவது சுற்றத்தது சுறறமும் அதனது சுறறமுமாய அவற்றாற் பிணிபபுண்டுவருதல். இவ்வுபாயங்களை வடநூலார் தானமுஞ் சாமமுமென்ப. (ரு)

ருஉசு. பெருங்கொடையான் பேணன் வெகுளியவனின்
மருங்குடையார் மாநிலத் தில். சு.

இ - ள். பெருங்கொடையான் வெகுளி பேணன் - ஒருவன

மிக்க கொடையையுடையனுமாய வெகுளியை விரும்பானுமாயின்,—அவனின் மருங்கு உடையார் மாநிலத்து இல் - அவன்போலக் கிளையுடையார் இவ்வுலகத்தில்லை. எ - று.

மிக்ககொடை ஒன்றானும் வறுமையெய்தாமற் கொடுத்தல் விரும்பாமை இஃதரசற்குவேண்டுவதொன்றெனறு அளவிறநது செய்யாமை. (சு)

ருஉஎ. காக்கை கரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமு மன்னநீ ரார்க்கே யுள. எ.

இ - ள். காக்கை கரவா கரைநது உண்ணும் - காக்கைகள் தமக்கிரையாயின கண்டவழி மறையாது இனத்தையழைத்து அதனோடுங்கூடவுண்ணுநிறகும;—ஆக்கமும் அன்ன நீரார்க்கே உள - சுறறத்தானெய்தும் ஆக்கங்களும் அப்பெற்றித்தாய இயல்பினையுடையார்க்கே உளவாவன. எ - று.

அவ்வாக்கங்களாவன பகையின்மையும், பெருஞ்செல்வமுடைமையும் முதலாயின. எச்சவும்மையான் அறமுமின்பமுமேயன்றிப் பொருளுமெய்துமென்பது பெறுதும். அப்பெற்றித்தாயவியல்பென்றது தாம் நுகர்வனவெல்லாம அவரும் நுகருமாறு வைத்தல்.

ருஉஅ. பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கி னதுநோக்கி வாழ்வார் பலர். அ.

இ — ள். பொது நோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின் - எல்லாரையும் ஒருதன்மையராக நோக்காது அரசன் தத்தநதகுதிக்கேற்ப நோக்குமாயின,—அது நோக்கி வாழ்வார் பலர் - அச்சிறப்புநோக்கி அவனைவிடாது வாழுஞ்சுற்றத்தார் பலர். எ - று.

உயர்ந்தார் நீங்குதனேக்கிப் பொதுநோக்கை விலக்கி, எல்லாரும் விடாதொழுகுதனேக்கி வரிசைநோக்கை விதித்தார். இநநான்குபாட்டானுஞ் சுற்றந்தழுவுமுபாயங் கூறப்பட்டது. (அ)

ருசம் அதி.—பொச்சாவாமை.

ருஉகூ. தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்ற மமராமைக்
காரண மின்றி வரும். கூ.

இ - ள். தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்றம் - முன்றமராய்வைத்துத் தன்னேடு அமராது யாதானுமொருகாரணத்தாற் றன்னைப பிரிநதுபோயவர் பின்னும் வந்து சுற்றமாதல்—அமராமைக் காரணம் இன்றி வரும் - அவ்வமராமைக்காரணம் தன்மாட்டில்லையாகத தானேயுளதாம. எ — று.

அமராமைக்காரணமின்றியென்றதனுன், முன் அஃதுண்டாய்த் துறத்தல் பெறரும்: அஃதாவது அரசனருனெறிகெடவொழுகல் வெறுப்பனசெயதலென்றிவை முதலியவறருன் வருவது. ஆக்கம் வருவிக்கப்பட்டது. இயற்கையாகவே அன்புடையராய சுற்றத்தார்க்குச் செயற்கையான் வநத நீக்கம் அதனையொழிய ஒழியும, ஒழிந்தால் அவர்க்கன்புசெயதுகொள்ளவேண்டா, பழையவியல்பாய நிற்குமென்பார், வருமெனருர். (கூ)

ருநo. உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்த
ணிழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல். கo.

இ — ள். உழைப் பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை - காரணமின்றித் தன்னிடத்து நின்றும் பிரிந்துபோய்ப் பின் காரணத்தான் வந்த சுற்றத்தானை—வேந்தன் இழைத்து இருந்து எண்ணிக் கொள்ல - அரசன் அக்காரணத்தைச் செய்துவைத்து ஆராய்ந்து தழீஇக்கொள்க. எ — று.

வாளா உழைப்பிரிந்தென்றமையின், பிரிதற்குக் காரணமின்மை பெற்றாம். வருதற்காரணத்தைச் செய்யாதவழிப் பின்னும் பிரிந்துபோய்ப் பகையோடு கூடுமாகலின் இழைத்திருந்தென்றும், அன்பின்றிப் போய்ப் பின்னுங்காரணத்தான் வந்தமையின் எண்ணிக்கொள்ளலென்றுங்கூறினார். பிரிந்துபோய சுற்றத்தாருள் தீமை செய்யப்போய அத்தனையொழிய வருவானும் அது செய்யாமற்போய்ப் பின்னன்மை செய்ய வருவானும் தழுவப்படுமாகலின், தழுவுமாறு முறையே இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (௧௦)

௫௪ ம் அதி.—பொச்சாவாமை.

அஃதாவது உருவும் திருவும் ஆற்றலும் முதலாயவற்றான் மகிழ்ந்து தற்காத்தலினும் பகையழித்தன்முதலிய காரியங்களினும் சோர்தலைச்செய்யாமை. மேற்சொல்லிய சுற்றத்தாராற் பயனுள்

ளது இச்சோர்வில்வழியாகலின், இது சுற்றந்தழாலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௫௩௧. இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த
வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு. ௧.

இ — ள். சிறந்த உவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு - மிக்கவுவகை க்களிப்பான் வரும் மறவி—இறந்த வெகுளியிற் றீது - அரசனு க்கு அளவிறந்த வெகுளியினுந்தீது. எ — று.

மிக்கவுவகை பெருஞ்செல்வம், பேரின்பம், பெருமிதமென்றி வற்றான் வருவது. அளவு பகைவரையடர்த்தற்கும் கொடியோரை யொறுத்தற்கும் வேண்டுவது. இறநதவெகுளி ஓரோவழிப் பகைவ ரையுஞ்சொல்லும், இஃதன்னதன்றித் தன்னையே கோறலின், அத னினுந தீதாயிற்று. (க)

௫௩௨. பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு. ௨.

இ — ள். புகழைப் பொச்சாப்புக் கொல்லும் - ஒருவன் புக ழினை அவன் மறவிகெடுக்கும்,—அறிவினை நிச்சநிரப்புக் கொன றாங்கு - அறிவினை நிச்சநிரபபுக்கெடுக்குமாறுபோல. எ — று.

நிச்சநிரப்பு நாடோறும் இரவான் வருந்தித் தன்வயிறு நிறை த்தல். அஃது அறிவுடையான்கணுண்டாயின் அவற்கு இளிவரவா னும் பாவத்தானும் எள்ளற்பாட்டினை விளைத்து அவனன்குமதிப் பினையழிக்கும்; அதுபோல மறவியும் புகழுடையான்கணுண்டா யின் அவற்குத் தற்காவாமையானும் காரியக்கேட்டானும் எள்ளற பாட்டினை விளைத்து அவனன்குமதிப்பினை அழிக்குமென்பதா யிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாப்பினது குற்றங் கூற ப்பட்டது. (௨)

௫௩௩. பொச்சாப்பார்க் கில்லை புகழ்மை யதுவுலகத்

இ - ள். பொச்சாப்பார்க்குப் புகழ்மை இல்லை - பொச்சாந் தொழுகுவார்க்குப் புகழுடைமையில்லை;—அது உலகத்து எப்பால் நூலோர்க்கும் துணிவு - அவ்வின்மை இந்நீதிநூலுடையார்க்கே யன்றி உலகத்து எவ்வகைப்பட்ட நூலுடையார்க்கும் ஒப்ப முடிந்தது. எ - று.

உ௩உ **ருசம் அதி.—பொச்சாவாமை.**

அரசர்க்கேயன்றி அறமுதலிய நான்கினும் முயல்வார் யாவர்க்கும அவை கைகூடாமையிற புகழில்லையெனபது தோனற, எப்பானூலோாக்குந துணிவென்றார். (௩)

ருசச. அச்ச முடையார்க் கரணில்லை யாங்கில்லை
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு. ச.

இ - ள். அரண் அச்சம் உடையார்க்கு இல்லை-காடு மலை முதலிய அரணகளுள்ளே நிறபினும், மனததின்கணச்சமுடையாாக்கு அவற்றாறபயனில்லை;—அங்கு நன்கு பொச்சாபபு உடையார்க்கு இல்லை - அதுபோலச் செல்வமெல்லாமுடையாராயினும், மனத்தின் கண் மறவியையுடையாாககு அவற்றாற்பயனில்லை. எ - று.

நனமைக்கேதுவாகலின், நன்கென்றார். அச்சமுடையார் நினற அரணழியுமாறுபோல மறவியுடையாருடைய செலவஙக ளும அழியுமென்பதாயிறறு. (ச)

ருசரு. முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் றன்பிழை
பின்னூ றிரங்கி விடும். ரு.

இ - ள். முன்னுறக் காவாது இழுக்கியான்-தன்னுற்காக்கப்படுந்துன்பங்களை அவை வருதற்குமுன்னே அறிந்து காவாது மறந்திருந்தான—பின் ஊறு தன்பிழை இரங்கிவிடும்-பின்வந்துற்றகாலத்துக்காக்கலாகாமையின் அப்பிழைப்பினை நினைந்திரங்கிவிடும். எ-று.

காக்கப்படுந் துன்பங்களாவன சோர்வுபார்த்துப் பகைவர் செய்வன. ஊற்றின்கணென்புழி உருபுஞ்சாரியையும் உடன்றொக்கன. உற்றகாலத்துக் காக்கலாகாமையின், இரங்கிவிடுமென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் பொச்சாப்புடையார்க்கு வருமேதங் கூறப்பட்டது. (௫)

௫௩௬. இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழுக்காமை
வாயி னதுவொப்ப தில். ௬.

இ - ள். இழுக்காமை யார்மாட்டும் என்றும் வழுக்காமை வாயின - அரசர்க்கு மறவாமைக்குணம் யாவர்மாட்டும் எக்காலத்தும் ஒழிவின்றி வாய்க்குமாயின்,—அது ஒப்பது இல - அதனை யொக்கும் நன்மை பிறிதில்லை. எ - று.

வினைசெய்வார் சுற்றத்தாரென்னுந் தம் பாலார்கண்ணும் ஒப்பவேண்டுதலின் யார்மாட்டுமென்றும், தாம் பெருகியஞான்றும் சுருங்கியஞான்றும் ஒப்பவேண்டுதலின் என்றுமென்றும், எல்

லாக்காரியங்களினும் ஒப்பவேண்டுதலின் வழுக்காமையென்றும் கூறினார். வாயினென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயரடியாகவந்த

ருகூஎ. அரியவென் றாகாத வில்லைபொச் சாவாக்
கருவியாற் போற்றிச் செயின். எ.

இ - ள். அரிய என்று ஆகாத இல்லை - இவை செய்தற்கரியன வென்று சொல்லபபட்டு ஒருவற்கு முடியாத காரியங்களில்லை,—பொசசாவாக் கருவியால் போற்றிச் செயின் - மறவாத மனத் தானே எண்ணிச செயபபெறின். எ - று.

பொச்சாவாத என்பதனிறுதிநிலை விகாரத்தாற்றொக்கது. அநதக்கரணமாகலிற் கருவியென்ருர். * இடைவிடாத நினைவும் தபபாத சூழச்சியுமுடையார்க்கு எல்லாம எளிதின் முடியுமென் பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாவாமையது சிறபபுக் கூறபபட்டது. (எ)

ருகூஅ. புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்யா
திகழ்ந்தார்க் கெழுமையு மில். அ.

இ - ள். புகழநதவை போறறிச் செயல்வேண்டும் - நீதிநூலு டையார் இவை அரசர்க்குரியனவென்று உயர்த்துக்கூறிய செயல்க ளைக் கடைப்பிடித்துச் செய்க,—செயயாது இகழநதார்க்கு எழு மையும் இல் - அங்ஙனஞ்செய்யாது மறந்தவர்க்கு எழுமையினும் நனமையில்லையாகலான். எ - று.

அச்செயல்களாவன † மூவகையாற்றலும், நால்வகையுபாய மும், ஐவகைத்தொழிலும், அறுவகைக்குணமும் முதலாய செயல

* பொச்சாவாக்கருவி என்பதற்குப பொச்சாவாமையாகிய கருவியெனப் பொருள்கோடலே சிறப்பு. அது தொல்காப்பியத்து வினையியலுள் "நிலனும்பொருளும்" என்னும் முப்பத்தேழாஞ்சூத்திரத்துரையிலே சேனாவரையர் "நின்முகங்காணுமருந்தினேன என்புழிக் காட்சியை மருந்தென்றாராகலிற காணுமருந்தென்பது வினைபபெயர் கொண்டதாம். பொச்சாவாக்கருவியாற போற்றிச் செயின் என்புழிப் பொச்சாவாக்கருவி என்பதும் அது" எனக் கூறுமாற்றானுணர்க. இலக்கணவிளக்க நூலார்க்கும் இலக்கணவிளக்கச்சூறாவளியார்க்கும் இதுவே கருத்தென்க.

† மூவகையாற்றல் அறிவு, ஆண்மை, பெருமை என்பன; நால்வகை உபாயம் கொடுத்தல், இன்சொற்சொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஒறுத்தல் என்பன; ஐவகைத்தொழில் மேற்சேறல், அரண்முற்றல், கோடல், பொருதல், வேறல் என்பன; அறுவகைக்குணம் நட்பாக்கல், பகையாக்கல், மேற்சேறல், இருத்தல், பிரித்தல், கூட்டலென்

கள்.சாதிதருமமாகிய இவற்றின் வழீஇயோர்க்கும் உள்ளது நிரயத் துன்பமேயாகலின், எழுமையுமில்லென்றார். எழுமை ஆகுபெயர். இதனாற் பொச்சாவாது செய்யவேண்டுவன கூறப்பட்டன. (அ)

௫௩௯. இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளுக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து. ௯.

இ — ள். தம் மகிழ்ச்சியின் தாம் மைந்து உறும் போழ்து - அரசர் தம்மகிழ்ச்சிக்கட்டாம் வலியுறும்பொழுது,—இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை உள்ளுக - முற்காலத்து அதனானாய சோர்வாற் கெட்டவர்களை நினைக்க. எ — று.

காரணங்களோடு அவர்க்குளதாய உரிமையை மகிழ்ச்சிமேலேற்றித் தம்மகிழ்ச்சியினென்றும், இகழ்ச்சியுங் கேடும் உடனேயொன்றுமாகலின் மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும்போழ்தென்றுங் கூறினார். கெட்டாரை உள்ளவே, நாமும் அவ்வாறே கெடுதுமென்று அதன்கண் மைந்துறாரென்பது கருத்து. எண்ணுகவென்று பாடமோதுவாருமுளர். (கூ)

ருசுO. உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன் மற்றுந்தா னுள்ளிய துள்ளப் பெறின். கO.

இ — ள். தான் உள்ளியது எய்தல் எளிது மன் - அரசனுக்குத் தானெய்த நினைத்த பொருளை அந்நினைத்த பெற்றியே எய்துதல் எளிதாம்,—மற்றும் உள்ளியது உள்ளப் பெறின் - பின்னும் அதனையே நினைக்கக்கூடுமாயின். எ - று.

அது கூடாதென்பது ஒழிந்து நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண்வந்தது. அதனையே நினைத்தலாவது மறவியின்றி அதன்கண்ணே முயறல். இவை யிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாவாமைக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது. (கO)

ருரு ம் அதி.—செங்கோன்மை.

அஃதாவது அரசனாற் செய்யப்படும் முறையினது தன்மை. அம்முறை ஒருபாற்கோடாது செவ்வியகோல்போறலிற் செங்கோலெனப்பட்டது. வடநூலாரும் தண்டமென்றார். அது சோர்வில்லாத அரசனாற் செயற்பாலதாகலின், இது பொச்சாவாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

பன. இவற்றுள் மூவகையாற்றலை சகூகூ ம் குறளுரையினும், நால்வகை உபாயத்தை சகூள ம் குறளுரையினும், ஐவகைதொழிலை சகூஉ, சஎக ம் குறளுரையினும், அறுவகைக்குணத்தை சஅடு ம் குறளுரையினும் காண்க.

ருரு ம் அதி.—செங்கோன்மை. உகரு

ருசக. ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை. க.

இ - ள். ஓர்ந்து - தன்கீழ் வாழ்வார் குற்றஞ்செய்தால் அக்குற்றத்தை நாடி—யார்மாட்டும் கண்ணோடாது-யாவர்மாட்டுங் கண்ணோடாது—இறை புரிந்து - நடுவுநிலைமையைப் பொருந்தி—தேர்ந்து-அக்குற்றத்திற்குச் சொல்லிய தண்டத்தை நூலோரோடு மாராய்ந்து—செய்வஃதே முறை - அவ்வளவிற்றாகச் செயவதேமுறையாம். எ - று.

நடுவுநிற்றல் இறைக்கியல்பாகலின் அதனையிறையென்றும், உயிரினுஞ் சிறந்தார்கண்ணுமென்பார் யார்மாட்டுமென்றுங் கூறினார். இறைமை இறையெனவும், செய்வது செய்வஃதெனவும் நின்றன. இதனாற் செங்கோன்மையதிலக்கணங் கூறபபட்டது. ()

௪௪உ. வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன்
கோனோக்கி வாழுங் குடி. உ.

இ - ள். உலகு எல்லாம் வான் நோக்கி வாழும் - உலகத்துயி ரெல்லாம் மழையுளதாயின் உளவாகாநிற்குமேயெனினும்,—குடி மன்னவன் கோல் நோக்கி வாழும் - குடிகள் அரசன்செங்கோலு ளதாயின் உளவாகாநிற்கும். எ - று.

நோக்கிவாழ்தல் இன்றியமையாமை. வானினுயவுணவை வானென்றும், கோலினுயவேமத்தைக் கோலென்றுங் கூறினார். அவ்வேமமில்வழி உணவுளதாயினுங் குடிகட்கு அதனாற்பயனில்லை யெனபதாம். (உ)

௪௪௩. அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல். ௩.

இ - ள். அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் ஆதியாய் நின்றது- அநதணர்க்குரித்தாய வேதத்திற்கும் அதனாற் சொல்லப்பட்ட அற ததிற்குங் காரணமாய நிலைபெற்றது—மன்னவன் கோல் - அரச னாற் செலுத்தபபடுகின்ற செங்கோல். எ - று.

அரசர் வணிகரென்னுமேனையோர்க்கு முரித்தாயினும், தலை மைபற்றி அந்தணர்நூலென்றார். "மாதவர் நோன்பு மடவார கறபும்—காவலன் காவ லன்றித் தங்கா" * ஆகலின், ஈண்டறமெ ன்றது ஆவையொழிநதவற்றை. வேதமும் அறனும அநாதியாயி னுஞ் செங்கோலில்வழி நடவாவாகலின், அதனை அவற்றிற்காதி

* மணிமேகலை, இருபத்திரண்டாவது சிறைசெயதகாதை.

யென்றும், அபபெற்றியே தனக்காதியாவது பிறிதில்லையென்பார் நினறதென்றுங்கூறினர். இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் செங்கோ லது சிறபபுக் கூறபபடடது. (ங)

ருசச. குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்ன னடிதழீஇ நிற்கு முலகு. ச.

இ - ள். குடிதழீஇக் கோல் ஓச்சும் மாநிலமன்னன் அடி - நன்குடிகளையுமணைத்துச் செங்கோலையுஞ் செலுத்தும் பெருநில வேநதனடியை—தழீஇ நிறகும் உலகு - பொருந்தி விடார் உலக த்தார். எ - று.

அணைத்தல் இன்சொறசொல்லுதலும், தளர்ந்துழி வேண்டு வன கொடுத்தலும் முதலாயின. இவ்விரண்டனையும் வழுவாமற செயவான் நிலமுழுதுமாளுமாகலின் அவனை மாநிலமனனனென னும, அவன்மாட்டியாவரும் நீங்காவன்பினராவராகலின் அடித ழீஇ நிற்குமுலகென றும், கூறினா. (ச)

ருசரு. இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவ னாட்ட பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு. ரு.

இ - ள். பெயலும் விளையுளும் தொக்கு — பருவமழையுங குன்றுதவிளைவும் ஒருங்கு கூடி—இயல்புளிக் கோல் ஓச்சும் மன் னவன் நாட்ட - நூல்கள் சொல்லியவியல்பாற செங்கோலைச

செலுத்துமரசனது நாட்டின்கண்ணவாம். எ - று.

உளியென்பது மூன்றாவதன்பொருள்படுவதோரிடைச்சொல். வானும் நிலனுஞ் சேரத் தொழிற்பட்டு வளஞ்சுரக்குமென்பதாம்.

௫௪௬. வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉங் கோடா தெனின். ௬.

இ - ள். மன்னவன் வென்றி தருவது வேல் அன்று கோல் - மன்னவனுக்குப் போரின்கண் வெற்றியைக் கொடுப்பது அவனெறியும் வேலன்று கோல்,—அதூஉம் கோடாது எனின் - அஃதும் அப்பெற்றித்தாவது தான் கோடாதாயின். எ - று.

கோல் செவ்விதாயவழியே வேல் வாய்ப்பதென்பார் வேலன்றென்றார். "மாண்ட - வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்" * என்றார் பிறரும். கோடாதெனின் என்பது பாடமாயின், கருவியின்றொழில் வினைமுதன்மேனின்றதாக வுரைக்க. (௬)

* புறநானூறு, ௫௫.

௫௪௭. இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
முறைகாக்கும் முட்டாச் செயின். ௭.

இ - ள். வையகம் எல்லாம் இறை காக்கும் - வையகத்தையெல்லாம் அரசன் காக்கும்;—அவனை முறை காக்கும் - அவன்றன்னை அவனது செங்கோலே காக்கும்;—முட்டாச் செயின் - அதனை முட்டவந்துழியும் முட்டாமற்செலுத்துவனாயின். எ - று.

முட்டாமற் செலுத்தியவாறு மகனை முறைசெய்தான் * கண்ணும் தன்கை குறைத்தான் † கன்றும் காண்க. முட்டாதெனப தன் இறுதிநிலை விகாரத்தாற்றொக்கது. இவை நான்குபாட்டானும் அதனைச் செலுத்தினானெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (எ)

ருசஅ. எண்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன்
தண்பதத்தாற் றானே கெடும். அ.

இ - ள். எண்பதத்தான் ஓரா முறைசெய்யா மன்னவன் — முறைவேண்டினார்க்கு எளிய செவ்வியையுடையனாய் அவர் சொல்லியவற்றை நூலோர் பலரோடுமாராய்ந்து நின்றவுண்மைக்கொப்ப முறை செய்யாதவரசன்—தண்பதத்தான் தானே கெடும் — தாழ்ந்த பதத்திலே நின்று தானே கெடும். எ — று.

எண்பதத்தானென்னும் முற்றுவினையெச்சமும், ஓராவென்னும் வினையெச்சமும், செய்யாவென்னும் பெயரெச்சவெதிர்மறையும் செய்தல்வினைகொண்டன. தாழ்ந்தபதம் பாவமும், பழியுமெய்தி நிற்கும்நிலை. ‡ "அல்லவைசெய்தார்க் கறங்கூற்றம்" ஆகலின், பகைவரின்றியுங்கெடுமென்றார். இதனான் முறைசெலுத்தாதானது கேடு கூறப்பட்டது. (அ)

ருசகூ. குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் றொழில். கூ.

இ - ள். குடி புறங்காத்து ஓம்பிக் குற்றம் கடிதல் - குடிகளைப் பிறர் நலியாமற் காத்துத் தானும் நலியாது பேணி, அவா

* மனுநீதிகண்டசோழன. சிலப்பதிகாரம. வழக்குரைகாதை, ருரு-ருரு.

† பாண்டியன். சிலப்பதிகாரம். கட்டுரைகாதை, சஉ-ருரு.

‡ நான்மணிக்கடிகை. மேலே எடுத்துக்காட்டினும் ஆங்குக் காண்க.

கக

உகஅ ருசு ம் அதி.—கொடுங்கோன்மை.

வடு அன்று தொழில் - வேந்தனுக்குப் பழியன்று, தொழிலாக லான். எ — று.

துன்பஞ்செயதல், பொருட்கோடல், கோறலென ஒறுப்புமூ ன று, அவற்றுள் ஈண்டைக்கெயதுவன மூன்றையவென்பது குற றங்கடிதலென்பதனுற் பெற்ரும். தன்கீழ் வாழ்வாரை யொறுத் தல அறனன்மையின வடுவாமென்பதனை யாசங்கித்து,அஃதாகாது, அரசனுக்கு அவரை அக்குற்றத்தினீக்கித் தூயராக்குதலுஞ் சாதி தருமமெனருர். (கூ)

ருரு௦. கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங் களைகட் டதனொடு நேர். க௦. [கூழ்

இ — ள். வேந்து கொடியாரைக் கொலையின் ஒறுத்தல் - அர சன் கொடியவர்களைக் கொலையாலொறுத்துத் தக்கோரைக் காத் தல—பைங்கூழ் களை கட்டதனொடுநேர் - உழவன் களையைக் களை ந்து பைங்கூழைக் காத்ததனேடொக்கும். எ - று.

கொடியவரென்றது தீக்கொளுவுவார், நஞ்சிடுவார், கருவியிற்கொல்வார், கள்வர், ஆறலைப்பார், சூறைகொள்வார், பிறனில் விழைவாரென்றிவர் முதலாயினாரை. இவரை வடநூலார் ஆததாயிகளென்ப. இப்பெற்றியாரைக் கண்ணோடிக் கொல்லாவழிப் புறங்களைக்கு அஞ்சாநின்ற பைங்கூழ்போன்று நலிவுபலவெய்தி உலகு இடர்ப்படுதலின், கோறலும் அரசற்குச் சாதிதருமமென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் செங்கோல் செலுத்தும் வெண்குடை வேந்தற்குத் தீயார்மாட்டு மூவகையொறுப்பும் ஒழியற்பாலவல்லவென்பது கூறப்பட்டது. (௧௦)

௫௬ ம் அதி.—கொடுங்கோன்மை.

அஃதாவது அம்முறையினது கோடுதற்றன்மை. ஈண்டும் உவமையின் பெயர் பொருண்மேலாயிற்று. செங்கோன்மைக்கு மாறாகலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

௫௫௧. கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே யலைமேற்
டல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து. ௧. [கொண்

இ - ள். கொலைமேற்கொண்டாரிற் கொடிது - பகைமைபற்றிக் கொலைத்தொழிலைத் தமமேற்கொண்டொழுகுவாரினுங்கொடியன—அலை மேற்கொண்டு அல்லவை செய்து ஒழுகும் வேந்து -

பொருள் வெஃகிக் குடிகளையலைத்தற்றொழிலைத் தன்மேற்கொண்டு முறையல்லவற்றைச் செய்தொழுகும் வேந்தன். எ - று.

அவர் செயவது ஒருபொழுதைத் துன்பம், இவன் செயவது எபபொழுதுஈ துன்பமாமென்பதுபற்றி, அவரினுங கொடியனெ ன்றூர். |பான்மயக்குறழ்சசி. |வேந்தென்பது உயர்திணைப்பொருட் கணவந்த அஃறிணைச்சொல். அகூ கொலையினுங் கொடிதெனப தாயிற்று. (க)

ருரு௨. வேலொடு நின்றா னிடுவென் றதுபோலுங் கோலொடு நின்றா னிரவு. ௨.

இ - ள். வேலொடு நின்றான் - ஆறலைக்குமிடத்துத் தனியே வேல்கொண்டு நின்ற கள்வன்—இடு என்றது போலும் - ஆறுசெலவாளை நினைகைப்பொருடாவென று வேண்டுதலோ டொக்கும—கோலொடு நினறான் இரவு - ஒறுத்தறறெழிலோடு நின்றவரசன குடிகளைப் பொருள் வேண்டுதல். எ - று.

வேலொடு நின்றானென்றதனற பிறரொடு நில்லாமையும், இரவென்றதனுல் இறைப்பொருளனமையும், பெற்றும். தாராக கால் ஒறுப்பலென்னுங் குறிபபினதாகவின், இரவாற்கோடலும் கொடுங்கோன்மையாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானுங் கொடுங கோன்மையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (௨)

ருருங. நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ னுடொறு நாடு கெடும். ங.

இ - ள். நாடொறும் நாடி முறைசெயயா மன்னவன - தனனுட்டு நிகழுந் தீமைகளை நாடோறுமாராயநது அதறகோசக முறைமையைச் செய்யாதவரசன்—நாடொறும் நாடு கெடும -நாடோறும் நாடிழக்கும். எ - று.

அரசனுக்கு நாடு உறுப்பாகலின், அதன்வினை அவன்மேனி ன்றது. இழத்தல பயனெயதாமை. மன்னவனும் நாடொறுங் கெடுமென்றுரைபபாருமுளர். (௩)

ருருச. கூழுங் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச்
சூழாது செய்யு மரசு. ச.

இ - ள். சூழாது கோல் கோடிச் செய்யும் அரசு - மேல் விளைவதெண்ணது முறை தப்பச்செயயுமரசன—கூழும் குடியும்

ஒருங்கு இழக்கும் - அச்செயலான் முன்னீட்டிய பொருளையும் பின்னீட்டுதறகேதுவாகிய குடிகளையுஞ் சேரவிழக்கும். எ - று.

கோடவென்பது திரிந்து நின்றது. முன்னீட்டியபொருள் இழத்தற்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப. (ச)

ருரு௫. அல்லற்பட் டாற்ரு தழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை. ௫.

இ - ள். அல்லற்பட்டு ஆற்ருது அழுத கண்ணீர் அன்றே - அரசன் முறைசெயயாமையாற் குடிகள் துன்பமுற்று அதனைப பொறுக்கமாட்டாது அழுத கண்ணீரன்றே—செல்வத்தைத் தேயக்கும் படை - அவன் செல்வத்தைக் குறைக்குங் கருவி. எ - று.

அழுதகண்ணீர் அழுதலான் வந்த கண்ணீர். செல்வமாகிய மரத்தையென்றமையின், இஃதேகதேசவுருவகம். அல்லற்படுத லிய பாவத்தது தொழில் அதற்கேதுவாகிய கண்ணீர்மேனின்றது. அக்கண்ணீரிற் கொடிது பிறிதின்மையின், செல்வங் கடிதிற்றேயு மென்பது கருத்து. (ரு)

ருடுசு. மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃதின்
மன்னுவா மன்னர்க் கொளி. சு. [றேன்

இ - ள். மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை - அரசர்க்குப் புகழ்கடாம் நிலைபெறுதல் செங்கோன்மையானும்;—அஃது இன்றேல் மன்னர்க்கு ஒளி மன்னுவாம் - அச்செங்கோன்மையில் லையாயின, அவர்க்கு அப்புகழ்கடாம் உளவாகா. எ - று.

விகாரத்தாற்றொக்க மூன்றுவது விரித்து ஆக்கம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. மன்னுதற்கேது புகழாதல் * "இந்நிலத்து மன னுதல் வேண்டி னிசைநடுக" என்பதனானுமறிக. மன்னுமை ஒருகாலு நிலையாமை. பழிக்கப்பட்டால் ஒளி மன்னுவாம், ஆகவே, தாமுமன்னுரென்பதாயிற்று. வென்றி கொடை முதலிய வேதுக்களாற் புகழ் பகுதிப்படுதலின், பன்மையாற் கூறினர். அவையெல்லாம் செங்கோன்மையில்வழி இலவாமென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானுங் கொடுங்கோலனுயினன் எய்தும் குற்றங் கூறபபட்டது. (சு)

ருடுஎ. துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்த
னளியின்மை வாழு முயிர்க்கு. எ.

---

* நான்மணிக்கடிகை.

இ - ள். துளியின்மை ஞாலத்திற்கு எற்று - மழையில்லாமை வையத்து வாழுமுயிர்கட்கு எவ்வகைத் துன்பம் பயக்கும்,—அற்றே வேந்தன் அளியின்மை வாழும் உயிர்க்கு - அவ்வகைத்துன்பம் பயக்கும் அரசன்றண்ணளியில்லாமை அவனாட்டுவாழுங்குடிகட்கு. எ - று.

சிறப்புப்பற்றித் துளியென்பது மழைமேனின்றது; உயிரென்பது குடிகண்மேனின்றது. மேல் வானோக்கிவாழு மென்றதனை எதிர்மறை முகத்தாற் கூறியவாறு. (எ)

௫௫௮. இன்மையி னின்னா துடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின். ௮.

இ - ள். முறை செயயா மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின் - முறைசெயயாத அரசனது கொடுங்கோலின்கீழ் வாழின்,—இன்மையின் உடைமை இன்னாது - யாவர்க்கும் பொருளினதின்மையினும் உடைமை இன்னாது. எ - று.

தனக்குரிய பொருளோடு அமையாது மேலும் வெஃகுவோனது நாட்டுக் கைநோவ யாப்புண்டல் முதலிய வருவது பொருளுடையார்க்கே யாகலின், அவ்வுடைமை இன்மையினுமின்னாதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவனாட்டு வாழ்வார்க்கு வருங் குற்றங் கூறப்பட்டது. (அ)

௫௫௯. முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி
யொல்லாது வானம் பெயல். ௯.

இ - ள். மன்னவன் முறை கோடிச் செய்யின் - மன்னவன் தான் செய்யும் பொருளை முறை தப்பச் செய்யுமாயின்,—உறை கோடி வானம் பெயல் ஒல்லாது - அவனாட்டுப் பருவமழை இன்றுமவகை மேகம் பொழிதலைச்செய்யாது. எ - று.

இரண்டிடத்தும் கோடவென்பன திரிந்துநின்றன. உறை கோடுதலாவது பெய்யுங்காலத்துப் பெய்யாமை. அதற்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப. (௯)

**௫௬௦. ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்
காவலன் காவா னெனின். ௧௦.**

இ - ள். காவலன் காவான் எனின் – காத்தற்குரியவரசன் உயிர்களைக் காவானாயின்—ஆ பயன் குன்றும் - அறனில்லாத அவனாட்டுப் பசுக்களும் பால்குன்றும்,—அறுதொழிலோர் நூல் மறப்பர் - அந்தணரும் நூல்களை மறந்து விடுவர். எ - று.

உ௨௧ ௫௭ ம் அதி.—வெருவந்தசெய்யாமை.

ஆபயன் ஆவாற்கொள்ளும் பயன். அறுதொழிலாவன ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றலெனவிவை. பசுக்கள் பால்குன்றியவழி அவியின்மையாலும், அது கொடுத்தற்குரியார் மந்திரங்கற்பமெனபன ஓதாமையாலும், வேள்வி நடவாதாம, ஆகவே, வானம் பெயலொல்லாதென்பதாயிற்று. இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவனாட்டின்கணிகழுங்குற்றங் கூறப்பட்டது.

---

௫௭ ம் அதி.—வெருவந்தசெய்யாமை.

அஃதாவது குடிகளஞ்சுவதும் பகுதி * யஞ்சுவதும் தானஞ்சுவதுமாய தொழில்களைச் செய்யாமை. அவை செய்தல் கொடுங்கோன்மைப்பாற்படுதலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

ருகூக. தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா
லொத்தாங் கொறுப்பது வேந்து. க.

இ - ள். தக்காங்கு நாடி - ஒருவன் சனனின்மெலியார்மேற் சென்றவழி அதனை நடுவாக நின்றாராய்ந்து—தலைச்செல்லாவண்ணத்தால் ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து - பின்னும் அது செய்யாமறபொருட்டு அவனை அக்குற்றத்திற்கொப்ப ஒறுப்பானே அரசனுவான். எ - று.

தக்காங்கு ஒத்தாங்கென்பன ஒருசொல். தகுதியென்பது நடுவு நிலைமையாதல் † "தகுதி யெனவொன்று நன்றே" என்பதனுனுமறிக. இதனானே தக்காங்கு நாடாமையும்,மிறிதோர்காரணம் பற்றி மிகவொறுத்தலும்,குடிகளஞ்சும் வினையாதல் பெறரும்.(க)

ருகூஉ. கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக நெடிதாக்க
நீங்காமை வேண்டு பவர். உ.

இ - ள். கடிது ஓச்சி - அவ்வொத்தாங்கொறுத்தல் தொடங்குங்கால் அளவிறப்பச் செயவார்போற்றொடங்கி,—மெல்ல எறிக - செயயுங்கால அளவிறவாமற்செய்க—ஆக்கம் நெடிது நீங்காமை வேண்டுபவர் - ஆக்கந் தங்கணெடுங்கால நிற்றலை வேண்டுவார எ - று.

கடிதோச்சல் குற்றஞ்செய்வார் அதனை யஞ்சுதற் பொருட்டும, மெல்லவெறிதல் யாவரும் வெருவாமைபபொருட்டுமாம். தொடங்கினவளவிற்குறைதல் பற்றி மென்மை கூறப்பட்டது. ஓசசுதல் எறிதலென்பனவிரண்டும் உவமைபற்றி வந்தன. இவை

---

* பகுதி - மநதிரிமுதலியவர்கள். † குறள், ககக.

யிரண்டு பாட்டானும் குடிகள் வெருவந்த செயயாமைய தியல்பு கூறப்பட்டது. (௨)

௫௬௩. வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயி
னொருவந்த மொல்லைக் கெடும். ௩.

இ - ள். வெருவந்த செயது ஒழுகும் வெங்கோலன் ஆயின் — குடிகள வெருவிய செயல்களைச் செயது நடக்கும் வெங்கோலனு மாயின்,—ஒருவந்தம் ஒல்லைக் கெடும் - அரசன் ஒருதலையாகக் கடிதிற கெடும். எ - று.

வெங்கோலனென்பது ஈண்டு வாளா பெயராய நின்றது. ஒருவநதம், ஒருதலை, ஏகாந்தமென்பன ஒருபொருட்கிளவி. அச் செயல்களுங் கேடுகளும் முன்னர்க் கூறபபடும். (௩)

௫௬௪. இறைகடிய னென்றுரைக்குமின்னாச்சொல்வேந்த
னுறைகடுகி யொல்லைக் கெடும். ௪.

இ - ள். இறை கடியன் என்று உரைக்கும் இன்னாச்சொல் வேந்தன் - குடிகளான் நம்மிறைவன் கடியனென்று சொலலப் படும் இன்னாதசொல்லையுடைய வேந்தன்—உறை கடுகி ஒல்லைக் கெடும் — ஆயுளுங்குறைந்து செல்வமுங்கடிதினிழக்கும். எ - று.

நெஞ்சு நொந்து சொல்லுதலான், இன்னாமை பயப்பதாய சொல்லை இன்னாச்சொல்லென்றார். உறையென்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர். அஃது ஈண்டாகுபெயராய உறைதலைச்செய்யும் நாண்மேனின்றது. அது குறைதலாவது அச்சொல்லில்லாதார்க்கு உள்ளதிற் சுருங்குதல். (௪)

௫௬௫. அருஞ்செவ்வி யின்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்
பேஎய்கண் டன்ன துடைத்து. ௫.

இ - ள். அருஞ்செவ்வி இன்னாமுகத்தான் பெருஞ்செல்வம் - தன்னைக் காணவேண்டுவார்க்குக் காலமரியனாய்க் கண்டால் இன்னாத முகத்தினையுடையானது பெரியசெல்வம்—பேய கண்டன்னது உடைத்து - பேயாற் காணப்பட்டாற்போல்வதொரு குற்ற முடைத்து. எ - று.

எனவே, இவை யிரண்டும் வெருவந்த செய்தலாயின. இவை செய்வானைச் சார்வாரின்மையின், அவனது செல்வந் தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படா தென்பதுபற்றிப் பேய்கண்டன்னதுடைத் தென்றார். காணுதல் தன்வயமாக்குதல். (௫)

௨௨.௪ ௫எ ம் அதி.—வெருவந்தசெய்யாமை.

௫௬௬. கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி னெடுஞ்செல்வ
நீடின்றி யாங்கே கெடும். ௬.

இ — ள். கடுஞ்சொல்லன் கண் இலன் ஆயின் - அரசன் கடிய சொல்லையுமுடையனாய்க் கண்ணோட்டமுமிலனுமாயின்,—நெடுஞ் செல்வம் நீடு இன்றி ஆங்கே கெடும் - அவனது பெரியசெல்வம நீடுதலின்றி அப்பொழுதே கெடும். எ - று.

"வேட்டங் கடுஞ்சொன் மிகுதண்டஞ் சூதுபொரு—ளீட்டங் சட காமமோ டேழு." எனப்பட்ட விதனங்களுட் கடுஞ்சொல்லை யும மிகுதண்டத்தையும் இவர் இவ்வெருவந்தசெயதலுளடக்கினா. சண் ஆகுபெயர். இவை செயதபொழுதே கெடுஞ் சிறுமைத்தனாு யினு மெனபார், நெடுஞ்செல்வமென்றார். நீடுதல் நீட்டித்தல். (சு)

ருசுஎ. கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த னடுமுரண் டேய்க்கு மரம். எ.

இ - ள். கடுமொழியும் கை இகந்த தண்டமும் - கடிய சொல லுங் குற்றத்தின் மிக்க தண்டமும்—வேந்தன் அடு முரண் தேயக கும அரம் - அரசனது பகை வெல்லுதற்கேற்ற மாறுபாடாகிய இரும்பினைத் தேயக்கும் அரமாம். எ - று.

கடுமொழியாற்றுனையுங் கையிகந்ததண்டத்தாற்றேசமுங் கெ டடு முரண் சுருங்கி வருதலின் அவற்றை அரமாக்கி, திண்ணிதாயி னு தேயுமென்றதற்கு அடுமுரணை இரும்பாக்கினார். ஏகதேசவுரு வகம். அரமென்பதனைத் தனித்தனி கூட்டுக. * இவையைந்துபா ட்டானும், செவ்வியின்மை, இன்னாமுகமுடைமை, கண்ணோட்டமி ன்மை, கடுஞ்சொற்சொல்லல், கையிகந்ததண்டமென்றிவைகள் குடிகளஞ்சும் வினையென்பதூஉம், இவை செய்தான் ஆயுளும் அடு முரணுஞ் செல்வமுமிழக்குமென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (எ)

ருசுஅ. இனத்தாற்றி யெண்ணாதவேந்தன் சினத்தாற்றிச் சீறிற் சிறுகுந் திரு. அ.

இ - ள். இனத்து ஆற்றி எண்ணாத வேந்தன் - காரியத்தைப்

பற்றி வந்த வெண்ணத்தை அமைச்சர்மேல்வைத்து அவரோடு தானுமெண்ணிச் செயயாதவரசன்—சினத்து ஆற்றிச் சீறின் - அப் பிழைப்பாற் றன்காரியந் தப்பியவழித் தன்னைச் சினமாகிய குற்ற

* இவ்வாறு ஒருமைப்பெயரை வாக்கியபேதமாகத் தனித்தனி கூட்டி முடிப்பதனைத் தேர்வடமிழுப்பார்போலப் பிரத்தியேகபந தாந்துவய மென்பர் வடநூலார்.

த்தின்கண்ணே செலுத்தி அவரை வெகுளுமாயின்,—திருச் சிறு கும் - அவன்செல்வம் நாடோறுஞ் சுருங்கும். எ - று.

அரசர்பாரம் பொறுததுயத்தலொப்புமையான் அமைச்சரை இனமென்றும், தான் பின் பிழைப்பாதலறிந்து அமையாது அதனை அவாமேலேறறி வெகுளின் அவர் வெரீஇ நீங்குவர், நீங்கவே, அப் பிழைபபுத் திருமாறும் அப்பாரமினிதுயக்குமாறும் இலலுமென பது நோக்கித் திருச்சிறுகுமென்றுங் கூறினர். இதனுற பகுதியஞ கருமவினையும் அது செயதானெயதுங் குறறமுங் கூறப்பட்டன. ()

௫௬௯ செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும். ௯.

இ - ள். சிறை செய்யா வேந்தன் - செரு வருதற்குமுன்னே தனக்குப் புகலாவதோரரண் செயதுகொள்ளாதவரசன்—செரு வந்த போழ்தில் வெருவந்து வெய்து கெடும் - அது வந்தகாலத்து ஏமமின்மையான் வெருவிக் கடிதிற்கெடும். எ - று.

பகையை வெருவிச் சேர்ந்தார் நீங்குதலிற்றமியனாய்த் தானும் வெருவி அப்பகைவயத்தனுமென்பதாம். இதனால் தானஞ்சும வினையும் அது செய்தானெய்தும் பயனுங் கூறப்பட்டன. (௯)

௫௭௦. கல்லார்ப் பிணிக்குங் கடுங்கோ லதுவல்ல
தில்லை நிலக்குப் பொறை. ௬௦.

இ - ள். கடுங்கோல் கல்லார்ப் பிணிக்கும் - கடுங்கோலனாய வரசன் நீதிநூன்முதலிய கல்லாதாரைத் தனக்குப் பகுதியாகக் கூட்டாநிற்கும்;—அதுவல்லது நிலக்குப் பொறை இல்லை - அவ்வ கூட்டமல்லது நிலத்திற்கு மிகையாய பாரம் பிறிதில்லை. எ - று.

கடுங்கோலென்பது ஈண்டு மிக்கதண்டத்தின்மேற்றன்றி அதனைச் செய்வான்மேற்றாயிற்று. அவன் அது செய்தற்கிசைவாரையல்லது கூட்டாமையிற் கல்லார்ப்பிணிக்குமென்றும், ஏனையவற்றையெல்லாம் பொறுக்கின்றதியல்பாகலின் நிலத்திற்குப் பொறை அதுவல்லதில்லையென்றுங் கூறினார். நிலக்கென்பது செய்யுள்விகாரம். இதனால் வெருவந்த செய்தலின் குற்றங் கூறப்பட்டது. ()

௫௮ம் அதி.—கண்ணோட்டம்.

அஃதாவது தன்னொடு பயின்றாரைக் கண்டால் அவர் கூறியன மறுக்கமாட்டாமை. இஃது அவர்மேற் கண்சென்றவழி நிகழ்வதாகலின், அப்பெயர்த்தாயிற்று. மேல் வெருவந்தசெய்யாமை

யுட் கூறியவதனையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துக்கூறுகின்றமையின், இஃததனபின் வைக்கப்பட்டது.

௫௭௧. கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை
யுண்மையா னுண்டிவ் வுலகு. ௧.

இ - ள். கண்ணோட்டம் என்னும் கழி பெருங்காரிகை உண்மையான் - கண்ணோட்டமென்று சொல்லப்படுகின்ற சிறப்புடைய வழகு அரசர்மாட்டு உண்டாகலான்,—இவ்வுலகு உண்டு - இவ்வுலகமுண்டாகாநின்றது. எ - று.

கழிபெருங்காரிகையென்புழி ஒருபொருட்பன்மொழி இவ்வுயிரழகது சிறப்புணர நின்றது. இவ்வழகு அதற்குறுப்பாகலின், உண்மையானென நிலைபேறுங்கூறினார். இன்மை வெருவந்தசெய்தலாகலின் அவர்நாட்டு வாழ்வார் புலியையடைந்த புல்வாயினம் போன்று ஏமஞ்சாராமைபற்றி, இவ்வுலகுண்டென்றார். (௧)

௫௭௨. கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலா
ருண்மை நிலக்குப் பொறை. ௨.

இ - ள். உலகியல் கண்ணோட்டத்து உள்ளது - உலகநடை கண்ணோட்டத்தின்கண்ணே நிகழ்வது—அஃது இலார் உண்மை நிலக்குப் பொறை - ஆகலான், அக்கண்ணோட்டமில்லாதார் உளராதல் இந்நிலத்திற்குப் பாரமாதற்கே, பிறிதொன்றற்கன்று. எ - று.

உலகநடையாவது ஒப்புரவுசெய்தல், புறந்தருதல், பிழைத்தன பொறுத்தலென்றிவைமுதலாயின. அவைநிகழாமையால் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாரென்பதுபற்றி, நிலக்குப்பொறையென்றார். ஆதற்கென்பது சொல்லெச்சம். இவையிரண்டுபாட்டானும் கண்ணோட்டத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௨)

௫௭௩. பண்ணென்னும் பாடற் கியைபின்றேற் கண்ணெ
கண்ணோட்ட மில்லாத கண். ௩. [ன்னுங்

இ — ள். பண் என்னும் பாடற்கு இயைபு இன்றேல் - பண் என்னபயத்ததாம் பாடற்றொழிலோடு பொருத்தமின்றாயின்!— கண் என்னும் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண் - அதுபோலக் கண் என்னபயத்ததாங் கண்ணோட்டமில்லாதவிடத்து! எ - று.

பண் கண்ணென்பன [சாதிப்பெயர். பண்களாவன பாலை யாழ்முதலிய நூற்றுமூன்று. பாடற்றொழில்களாவன யாழின்கண்

வார்தல் முதலியவெட்டும், * பண்ணல் முதலியவெட்டும், † மிடற்றின்கண் எடுத்தல, படுத்தல், நலிதல், கமபிதம், குடிலமென்னுமைநதும், பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்புவண்ணமுதலிய வண்ணங்களெழுபத் தாறுமாம். இவற்றோடியையாதவழிப பண்ணுறபயனில்லாதவாறு போலக் கண்ணோட்டத்தியையாதவழிக் கணணுறபயனில்லையென்பதாம். கண் சென்றவழி நிகழ்தல்பற்றி அதனை யிடமாக்கினார். இறுதிக்கட்கண்ணென்பதனைக் ‡ "கண்ணகன ஞாலம்" என்புழிபோலக் கொள்க. (௩)

௫௭௪. உளபோன் முகத்தெவன் செய்யு மளவினாற்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண். ௪.

இ - ள். முகத்து உளபோல் எவன் செய்யும் - கண்டார்கரு முகத்தின்கண் உளபோறறேன்றலல்லது வேறென்ன பயனைச் செயயும்—அளவினுன் கண்ணேட்டம் இல்லாத கண் - அளவிற வாத கண்ணேடுதலையுடையவல்லாத கணகள். எ - று.

தோன்றலல்லதென்னுஞ்சொறகள் அவாயநிலையான் வந்தன. *சழிகண்ணேட்டத்தினீக்குதறகு, அளவினுனெனறுர். ஒருபயனை யுஞ் செயயாவென்பது குறிபபெச்சம். (௪)

௫எ௫. கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணேட்ட மஃதின்றேற்
புண்ணென் றுணரப் படும். ௫.

இ - ள். கண்ணிற்கு அணி கலம் கண்ணேட்டம் - ஒருவன கணணிறகு அணியுங்கலமாவது கண்ணேட்டம்,—அஃது இன றேல் புண் என்று உணரப்படும் - அக்கலமில்லையாயின் அஃதறிவு டையாராற புண்ணென்றறியப்படும. எ - று.

வேறணிகலமின்மையிற் கண்ணிறகணிசலமென்றும், கண்ணு யத்தோன்றினும் நோயகளானும் புலன்பறறலானுந துயாவிளைத்த லுக்கிப் புண்ணென்றுணரப்படுமென்றுங் கூறினுர். இவை மூன றுபாட்டானும் ஓடாது நின்ற கண்ணின்குறறங் கூறப்பட்டது. ()

௫எ௬. மண்ணேேடு டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணே
டியைந்துகண் ணேடா தவர். ௬.

இ - ள். கண்ணேடு இயைநது கண்ணேடாதவர் - ஓடுதறகு ரிய கண்ணேடுபொருநதிவைத்து அஃதோடாதவர்—மணணேடு

---

* வாதல் முதலிய இசைக்கரணங்களெட்டாவன வாதல், வடி த்தல், உந்தல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், எள்ளல, பட டடை எனவிவை. † பண்ணல முதலிய கலைத்தொழில்களெட்டா வன பண்ணல், பரிவட்டனை, ஆராயதல், தைவரல், செலவு, விளை யாட்டு, கையூழ, குறும்போக்கு எனவிவை. ‡ திரிகடுகம். க.

இயைந்த மரத்து அனையர் - இயங்காநின்றாராயினும் மண்ணோடு பொருந்திநிற்கின்ற மரத்தினையொப்பர். எ - று.

ஓடாதவரென்புழிச் [சினைவினை முதன்மேனின்றது. மரமுங் கண்ணோடியைந்து கண்ணோடாமையின், இது] தொழிலுவமம். இதனைச் சுதைமண்ணோடு கூடிய மரப்பாவையென்றுரைப்பாரு முளர். அஃதுரையன்மை காணப்படுங்கண்ணேயன்றி அதனுண மறைந்து நிற்கின்ற ஒருசாருள்ளீட்டாற் கூறினமையானும், "மரக கண்ணோ மண்ணுள்வார் கண்ணென்—றிரக்கண்டாய" * என்பத னானுமறிக. (சு)

ருஎஎ. கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடை
கண்ணோட்ட மின்மையு மில். எ. [யார்

இ - ள். கண்ணோட்டம் இல்லவர் கண் இலர் - கண்ணோட்ட மில்லாதவர் கண்ணுடையருமல்லர்;—கண் உடையார் கண்ணோட டம் இன்மையும் இல் - கண்ணுடையவர் கண்ணோட்டமிலராதலு மில்லை. எ - று.

கண்ணுடையராயிற் காட்சிக்கண்ணே அஃதோடுமென்பது பறறிக் கண்ணோட்டமில்லவர் கண்ணிலரெனக் கூறிப் பின அத னையெதிர்மறைமுகத்தான் விளக்கினர். உம்மை] இறநததுதழீஇய வெச்சவும்மை. இவையிரண்டுபாட்டானுங் கண்ணோடாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (எ)

௫௭௮. கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்
குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு. ௮.

இ - ள். கருமம் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு-முறை செய்தலாகிய தமதொழிலழியாமற் கண்ணோட வல்ல வேந்தர்க்கு-- உரிமை உடைத்து இவ்வுலகு - உரித்தாந்தன்மையுடைத்து இவ்வுலகம். எ - று.

தம்மொடு பயின்றார் பிறரையிடுக்கண்செய்துழி அவரைக் கண்ணோடியொறாதார்க்கு முறை சிதைதல் மேல் † "ஓர்ந்துகண்ணோடாது" என்ற முறையிலக்கணத்தானும் பெற்றாம். முறை சிதையவரும்வழிக் கண்ணோடாமையும் வாராவழிக் கண்ணோடலும் ஒருவற்கியல்பாதலருமையிற் கண்ணோடவல்லார்க்கென்றும,

* முத்தொள்ளாயிரம். வரக்கண்டு நாணுதே வல்லியா னெஞ்சே—மரக்கண்ணோ மண்ணாள்வார் கண்ணென் - றிரக்கண்டாய—வாளுழுவை வெல்கொடியான் வண்புனனீர் நாடற்கென்—றோளுழுவந் தோன்றத் தொழுது. † குறள், ௫௪௧.

அவ்வியல்புடையார்க்கு உலகமுழுதும் நெடுங்காலஞ்சேறலின் உரிமையுடைத்தென்றுங் கூறினார். இதனாற் கண்ணோடுமாறு கூறப்பட்டது. (௮)

௫௭௯. ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணுங்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை. ௯.

இ - ள். ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார்கண்ணும் - தம்மையொறு க்குமியல்புடையாரிடத்தும்—கண்ணோடிப பொறுத்தாறறும் பண பே தலை - கண்ணோட்டமுடையராயக் குற்றத்தைப் பொறுக்கு மியல்பே அரசர்க்குத் தலையாயவியல்பாவது. எ - று.

பண்பினரென்றதனால் அவர்பயிற்சி பெற்றாம். ஒறுத்தாற றும், பொறுத்தாற்றுமென்பன ஈண்டொருசொனனீர. (கூ)

ருஅ0. பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டு பவர். க0.

இ - ள். நஞ்சு பெயக் கண்டும் உண்டு அமைவர் - பயின்றார் தமக்கு நஞ்சிடககண்டுவைத்தும் | கண் மறுக்கமாட்டாமையின் அதனையுண்டு பினனுமவரோடு மேவுவர்—நயத்தக்க நாகரிகம வேண்டுபவர் - யாவரானும் விரும்பத்தக்க கண்ணோட்டத்தினை வேண்டுமவர். எ - று.

நாகரிகமென்பது கண்ணோட்டமாதல் "முந்தை யிருந்து நட டோர் கொடுப்பி—னஞ்சு முணபர் நனிநா கரிகர்."* என்பதனானு மறிக. அரசர் அவரையொறுது கண்ணோடறபாலது தம்மாடுக்கு றறஞ்செயதுழியென்பது இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

ருகூ ம் அதி.—ஒற்றாடல்.

அஃதாவது பகை, நொதுமல், நட்பென்னும் மூன்றுதிறத தாராமாட்டும் நிகழ்ந்தனவறிதற்கு ஒறறரையாளுதல். மேறசொல்லிய விலக்கணத்தனுய அரசனுக்குத் தன்னுடு செலுத்துங்காலும் பிறர்நாடு கொள்ளுங்காலும் வேண்டுவன கூறுகின்றாராகலின், அவவிருமைக்கும் இன்றியமையாதாய இது முனவைக்கப்பட்டது.

ருஅக. ஒற்று முரைசான்ற நூலு மிவையிரண்டுந்
தெற்றென்க மன்னவன் கண். க.

---

* நற்றிணை, நகூ.

இ - ள். ஒற்றும் உரை சான்ற நூலும் இவை இரண்டும் - ஒறறும புகழமைந்த நீதிநூலுமாகிய இவையிரண்டனையும்—மனனவன் கண் தெற்றென்க - அரசன் தன்னிரண்டுகண்ணுமாகத் தெளிக. எ - று.

ஒறறுத் தன்கண் செல்லமாட்டாத பரப்பெலாஞ்சென்று கண்டு ஆண்டு நிகழந்தனவெல்லாமுணர்த்தலானும், நூல் அந்நிகழாதவற்றிற்குத் தன்னுணர்வு செல்லமாட்டாத வினைகளையெல்லாஞ் சொல்லியுணர்த்தலானும், இவ்விரண்டனையுமே தனக்கூனக்கண்ணும் ஞானக்கண்ணுமாகத் துணிந்துகொண்டொழுகுக வென்பதாம். ஒற்றனை ஒற்றெனறார், வேந்தனை வேநதெனறாற போல. தெற்றென்கவென்பது தெற்றெனென்பது முதனிலையாக வந்தவியங்கோள். அது தெறறெனவெனவுஞ் செயவெனெச்சத் தானறிக. இதனால் ஒற்றினது சிறப்புக் கூறபபட்டது. (௧)

ருஅ௨. எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் ரெழில். ௨.

இ - ள். எல்லார்க்கும் நிகழ்பவை எல்லாம் எஞ்ஞான்றும் வல் அறிதல் — எல்லார்கண்ணும் நிகழ்வனவெல்லாவற்றையும நாடோறும் ஒற்ருன் விரைந்தறிதல்—வேந்தன் தொழில - அரச னுக்குரிய தொழில். எ - று.

எல்லார்க்குமென்றது மூன்றுதிறத்தாரையும். நான்காவது எழாவதன்பொருட்கண் வந்தது. நிகழ்வனவெல்லாமென்றது நல் லவுநீயவுமாய சொற்களையுஞ் செயல்களையும். அவை நிகழ்ந்த பொழுதே அவற்றிற்குத்தக்க அளிபாகத் தெறலாகச் செயயவே ணடுதலின் வல்லறிதலென்றும், அவ்விருதொழிறகும் அறிதல் காரணமாசலின் அதனையேயுபசாரவழக்காற் றொழிலென்றுங் கூறி ஞா. ஒற்ருனென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இதனுல் ஒற்றி ஞய பயன் கூறப்பட்டது. (௨)

ருஅ௩. ஒற்றிஞ னொற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில். ௩.

இ - ள். ஒற்றினுன் ஒற்றிப் பொருள் தெரியா மன்னவன்-ஒற் றினுனே எல்லார்கண்ணும் நிகழ்ந்தவற்றை ஒற்றுவித்து அவறறு னெயதும் பயனையாராயாதவரசன்—கொற்றம் கொளக் கிடந்தது இல - வென்றியடையக்கிடந்தது வேருருநெறியில்லை. எ - று.

அந்நிகழ்ந்தனவும் பயனும் அறியாது பகைக்கெளியனுதல் பிறிதிற்றீராமையின், கொற்றங்கொளக்கிடந்ததில்லென்ருா. இத

ற்குக் கொளக்கிடந்ததொருவென்றியில்லையென்றுரைப்பினுமமை யும். இதனால் அத்தொழில் செய்யாதவழி வருங்குற்றங் கூறப் பட்டது. (௩)

௫௮௪. வினைசெய்வார் தஞ்சுற்றம் வேண்டாதாரென்றாங்
கனைவரையு மாராய்வ தொற்று. ௪.

இ - ள். தம் வினை செய்வார் சுற்றம் வேண்டாதார் என்ற அனைவரையும் ஆராய்வது - தங்காரியஞ் செய்வார், சுற்றத்தார், பகைவரென்று சொல்லப்பட்ட அனைவரையும் சொற்செயல்களா லாராய்வானே—ஒற்று - ஒற்றனாவான். எ — று.

தம்மென்றது அரசனையுளப்படுத்தி. அவனுக்குக் காரியஞ் செய்வார் செய்வனவும், சுற்றத்தார் தன்னிடத்தும் நாட்டிடத் துஞ் செய்வனவும், பகைவர் தன்னற்றமாராய்தலும் மேற்றேறப் படுதலும் முன்னிட்டுத் தன்னிடத்துச் செய்வனவுமறிந்து, அவற் றிற்கேற்றன செய்யவேண்டுதலின், இம்மூவகையாரையும் எஞ்சாம லாராயவேண்டுமென்பார், அனைவரையுமாராய்வ தொற்றென்றார்.

௫௮௫. கடாஅ வுருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு
முகாஅமை வல்லதே யொற்று. ௫.

இ - ள். கடா உருவொடு - ஒற்றப்பட்டார் கண்டால் ஐயுறாத வடிவோடு பொருந்தி—கண் அஞ்சாது - அவர் ஐயுற்றறியலுற்ற

செயிர்த்து நோக்கிய அவர்கண்ணிற்கஞ்சாது நின்று—யாணடும உகாமை வல்லதே ஒற்று - நான்குபாயமுஞ் செயதாலும மனததுக்கொண்டவறறை உமிழாமை வல்லவனே ஒற்றனுவான். எ - று.

கடாவென்பது கடுக்கும் பெயரெச்சத்தெதிர்மறை. ஐயுறாத வடிவாவன பார்ப்பார், வணிகர் முதலாயினர் வடிவு. (௫)

௫அசு. துறந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய்ந்
தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று. சு.

இ - ள். துறந்தார் படிவத்தர் ஆகி இறந்து ஆராய்ந்து - முறறத்துறந்தாராயும் விரதவொழுக்கினராயும் உள்புகுதற்கரியவிடங்களெல்லாம் உள்புக்கு ஆராயவேண்டுவன வாராய்ந்தறிந்து—என் செயினும் சோர்வு இலது ஒற்று — ஆண்டையார் ஐயுற்றுப பிடித்து எல்லாத்துன்பமுஞ்செயது கேட்டாலும் தன்னை வெளிப படுத்தாதவனே ஒற்றனுவான். எ - று.

விரதவொழுக்கம் தீர்த்தயாத்திரை முதலாயின. செயினுமென்பது அறவோரென்று செயவாரின்மை விளக்கி நின்றது. மேல் உஈஉ ௫சு ம் அதி.—ஒற்றாடல்.

நால்வகையுபாயத்தினுஞ் சோர்வின்மைசொல்லிவைத்து ஈண்டுந் தண்டத்தைப் பிரித்துக் கூறியது அதனது பொறுத்தற்கருமைச் சிறபபு நோக்கி. இதனைப் படிவமென்றதனை வேடமாக்கித் துறந்தார் வேடத்தாராகியென்றுரைப்பாருமுளர். (சு)

௫அஎ. மறைந்தவை கேட்கவற் றாகி யறிந்தவை
யையப்பா டில்லதே யொற்று. எ.

இ - ள். மறைந்தவை கேட்க வற்று ஆகி - ஒற்றப்பட்டார் மறையச்செய்த செயல்களை அவர்க்குள்ளாயினாராற் கேட்க வல்லனாய—அறிந்தவை ஐயப்பாடு இல்லதே ஒற்று - கேட்டறிந்த செயல்களிற் பின்னையப்படாது துணியவல்லவனே ஒற்றனாவான். எ - று.

மறைந்தவை சொல்லுவாரையறிந்து, அவரயிராமற்சென்றொட்டித் தாமே சொல்லும்வகை அதற்கேற்ற சொல்லாகச் செயலாக முன்னே விளைத்து, அத்தொடர்பாற்கேட்குங்காலும் உறுதார் போனறுநின்று கேட்கவேண்டுதலிற் கேட்கவற்றாகியென்றும், கேட்டறிந்தவற்றைத் தானேயையுற்றுவந்து சொல்லின் அரசனால் அவற்றிற்கேற்ற வினை செய்யலாகாமையின ஐயப்பாடில்லதே யெனறுங்கூறினார். இவைநான்குபாட்டானும் ஒற்றின திலக்கணங் கூறப்பட்டது. (எ)

ருஅஅ. ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையு மற்றுமோ
ரொற்றினா லொற்றிக் கொளல். அ.

இ - ள். ஒற்று ஒற்றித் தந்தபொருளையும் - ஓரொற்றன் ஒற்றிவந்தறிவித்தகாரியந்தன்னையும்—மற்றும் ஓரொற்றினால் ஒற்றிக்கொளல் - பிறனோரொற்றனாலும் ஒற்றுவித்து ஒப்புமை கண்டு கொள்க. எ — று.

ஒற்றப்பட்டாரோடொத்துநின்று மாறுபடக்கூறலுங் கூடுமாகலின், ஒருவன்மாற்றந் தேறப்படாதென்பதாம். (அ)

ருஅக. ஒற்றொற் றுணராமை யாள்க வுடன்மூவர்
சொற்றொக்க தேறப் படும். கூ.

இ - ள். ஒற்று ஒற்று உணராமை ஆள்க — ஒற்றரையாளுமிடத்து ஒருவனையொருவனறியாமலாள்க;—உடன் மூவர் சொல் தொக்க தேறப்படும் — அங்ஙனமாண்டவொற்றர்மூவரை ஒருபொருண்மேல் வேறுவேறுவிட்டால் அம்மூவர் சொல்லும் பயனொலொத்தனவாயின், அது மெய்யென்று தெளியப்படும். எ - று.

ஆயினென்பது வருவிக்கப்பட்டது. ஒருவனையொருவனறியிற் றம்முளியைந்து ஒப்பக்கூறுவராகலின் உணராமையாள்கவெனறும், மூவர்க்கு நெஞ்சொற்றுமைபபடுதலும் பட்டால் நீடுநிறறலுங்கூடாமையிற றேறப்படுமெனறுங்கூறினர். இதனானே அஃதொததிலவாயிற் பின்னுமாராயகவென்பதூஉம் பெற்றாம். (௯)

௫௯௰. சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செய்யற்க செய்யிற்
புறப்படுத்தா னாகு மறை. ௧௦.

இ - ள். ஒற்றின்கண் சிறப்பு அறியச் செய்யற்க - மறைநதவையறிநது கூறிய ஒற்றினகட்செயயுஞ்சிறப்பினை அரசன் பிறரறிய செயயாதொழிக;—செயயின மறை புறப்படுத்தான ஆகும - செயதானுயிற றன்னகத்தடக்கபபடும் மறையைத்தானே புறத்திட்டானும். எ - று.

மறையாவது அவனெற்றனுயதூஉம், அவன் கூறியதூஉமாம. சிறபபுபபெற்றவிவன் யாவனென்றும் இது பெறுதற்குக காரணம் யாதெனறும வினவுவாரும் இறுப்பாரும் அயலாராகலின, புறபபடுத்தாஞகுமென்முர். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஒறறரையாளுமாறும், அவரானிகழ்ந்தனவறியுமாறும், அறிநதாற சிறபபுச செய்யுமாறுங் கூறப்பட்டன. (௫0)

சு0 ம் அதி.—ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது மனம் மெலிதலின்றி வினைசெயதற்கட் கிளர்ச்சியுடைத்தாதல். ஒற்றரான் நிகழநதனவறிந்து அவறறிறகேறற வினைசெயவானுக்கு இஃதின்றியமையாமையின், ஒறருடலின்பின வைக்கபபட்டது.

௫௯௧. உடைய ரெனப்படுவ தூக்கமஃ தில்லா
ருடைய துடையரோ மற்று. க.

இ - ள். உடையர் எனப்படுவது ஊக்கம் - ஒருவரை உடையரென்று சொல்லச்சிறந்தது ஊக்கம்;—அஃது இல்லார் மறறு உடையது உடையரோ - அவ்வூக்கமில்லாதார் வேறுடையதுதானும் உடையராவரோ, ஆகார். எ - று.

வேறுடையதென்றது முன்னெய்திநின்ற பொருளை. உம்மை விகாரத்தாற்ருெக்கது. காக்குமாறறலிலராகலின், அதுவுமிழபபரென்பதாம். (க)

௫௯௨. உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும். ௨.

இ - ள். உள்ளம் உடைமை உடைமை - ஊக்கமுடைமையே ஒருவனுக்கு நிலைநின்ற உடைமையாவது;—பொருள் உடைமை நில்லாது நீங்கிவிடும் - மற்றைப்பொருளுடைமை நிலைநில்லாது நீங்கிப்போம். எ - று.

உள்ளம் ஆகுபெயர். ஊக்கம் உள்ளத்துப் பண்பாகலின், அஃதற்கு நிலைநிற்றலும், பொருள் உடம்பினும் வேறாய அழிதன்மாலைத்தாகலின் அதற்கு நிலைநில்லாமையுங்கூறினார். கூறவே, அஃது உடைமையன்றென்பது பெறப்பட்டது. (௨)

௫௯௩. ஆக்க மிழந்தேமென் றல்லாவா ரூக்க
மொருவந்தங் கைத்துடை யார். ௩.

இ - ள். ஆக்கம் இழந்தேம் என்று அல்லாவார் - இழந்தாராயினும் யாம் கைப்பொருளையிழந்தேமென்றலமரார்—ஒருவந்தம் ஊக்கம் கைத்து உடையார் - நிலைபெற்றவூக்கத்தைக் கைப்பொருளாக வுடையார். எ - று.

ஆக்கம் ஆகுபெயர். ஒருவந்தமாயவூக்கமென்க. கைத்துக் கையகத்தாயபொருள்: "கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ் செய்ம்மின்" * என்றார் பிறரும். அல்லாவாமைக்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப. (௩)

௫௯௪. ஆக்க மதர்வினாய்ச் செல்லு மசைவிலா

இ - ள். அசைவு இலா ஊக்கம் உடையானுழை - அசைவில்லாத ஊக்கத்தையுடையான்மாட்டு.—ஆக்கம் அதர் வினயச் செல்லும - பொருள் தானே வழிவினவிக்கொண்டு செல்லும். எ - று.

அசைவின்மை இடுக்கண் முதலியவற்றாற்றளராமை. வழிவினவிச் சென்று சார்வார்போலத் தானே சென்று சாருமென்பார், அதர்வினயச்செல்லுமென்றார். எயதிநின்ற பொருளினும் அதற

---

* நாலடியார், இளமை நிலையாமை,—மற்றறிவா நல்வினை யாமிளைய மென்னாது—கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செயம்மின்—முற்றியிருந்த கனியொழியத் தீவளியா—னற்கா யுதிர்தலுமுண்டு.

குக் காரணமாயவூக்கஞ் சிறந்ததென்பது இவை நான்குபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (ச)

௫சூ௫. வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்ட மாந்தர்தம்
முள்ளத் தனைய துயர்வு. ௫.

இ — ள். வெள்ளத்து அனைய மலர் நீட்டம் - நின்ற நீரினளவினவாம் நீர்ப்பூக்களின்றாளினது நீளங்கள்;—மாந்தர்தம் உள்ளத்து அனையது உயர்வு - அதுபோல் மக்கடம்மூக்கத்தளவினதாம அவருயர்ச்சி. எ - று.

மலர் ஆகுபெயர். நீர் மிக்கதுணையும் மலர்த்தாள் நீளுமென் பது பட, வெள்ளத்தனையவென்றார். இவ்வுவமையாற்றலான் ஊக் கமிக்கதுணையும் மக்களுயர்வரென்பது பெறப்பட்டது. உயர்தல் பொருள் படைகளான் மிகுதல். (ரு)

ருகசு. உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மற்றது
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து. சு.

இ - ள். உள்ளுவது எல்லாம் உயர்வு உள்ளல் - அரசராயி ஞர் கருதுவதெல்லாம தம்முயர்ச்சியையே கருதுக;—அது தள்ளி னும் தள்ளாமை நீர்த்து - அவ்வுயர்ச்சி பால்வகையாற் கூடிற்றில்லை யாயினும், அக்கருத்துத் தள்ளாமை நீர்மையுடைத்து. எ - று.

உம்மை தள்ளாமை பெரும்பான்மையாதல் விளக்கிற்று. தள்ளியவழியுந் தாளாண்மையிற்றவறின்றி நல்லோராற்பழிக்கப் படாமையின், தள்ளாவியற்கைத்தென்பதாம். மேல் உள்ளத்தனை யதுயர்வு என்றதனையே வற்புறுத்தியவாறு. (சு)

ருகஎ. சிதைவிடத் தொல்கா ருரவோர் புதையம்பிற்
பட்டுப்பா டூன்றுங் களிறு. எ.

இ - ள். களிறு புதை அம்பின் பட்டுப் பாடு ஊன்றும்-களிறு புதையாகிய அம்பாற் புண்பட்டவிடத்துத் தளராது தன்பெரு மையை நிலைநிறுத்தும்;—உரவோர் சிதைவிடத்து ஒல்கார் - அது போல ஊக்கமுடையார் தாங்கருதிய உயர்ச்சிக்குச் சிதைவு வந்த விடத்துத் தளராது தம்பெருமையை நிலைநிறுத்துவர். எ - று.

பூதை அம்புக்கட்டு. பன்மை கூறியவாறு. பட்டாலென்பது பட்டெனத் திரிந்துநின்றது. ஒல்காமை களிற்றுடனும், பாடேன்று தல் உரவோருடனும், சென்றியைந்தன. தள்ளினுந்தவறு தள்ளி

யது முடிப்பரென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஊக்கமுடையாரதுயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (எ)

௫௯௮. உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு. அ.

இ - ள். உள்ளம் இலாதவர்-ஊக்கமில்லாதவரசர்—உலகத்து வளளியம் என்னும் செருக்கு எயதார் - இவ்வுலகத்தாருள் யாம வண்மையுடையேமென்று தம்மைத தாமதித்தலைப் பெறார். எ-று.

ஊக்கமில்லையாகவே, முயற்சி, பொருள், கொடை, செருக்கு இவை முறையே இலவாமாகலின், செருக்கெயதாரென்றார். கொடைவென்றியினுயவின்பம் தமக்கல்லது பிறர்க்குப புலனாகாமையின, தன்மையாற் கூறப்பட்டது. (அ)

௫௯௯. பரியது கூர்ங்கோட்ட தாயினும் யானை
வெரூஉம் புலிதாக் குறின். கூ.

இ - ள். பரியது கூர்ங்கோட்டது ஆயினும் - எல்லாவிலங்கினுந தான் பேருடம்பினது அதுவேயுமனறிக் கூரியகோட்டையுமுடையதாயினும்,—யானை புலி தாக்குறின் வெரூஉம - யானை தனனைப் புலியெதிர்ப்படின் அதறகஞ்சும். எ - று.

பேருடம்பான் வலிமிகுதி கூறப்பட்டது. புலியின்மிக்க மெய வலியுங் கருவிச்சிறப்புமுடைத்தாயினும் யானை ஊக்கமின்மை யான அஃதுடைய அதற்கஞ்சுமென்ற இது, பகைவரின மிகக மெயவலியுங் கருவிச்சிறப்புமுடையராயினும் அரசர் ஊக்கமிலரா யின அஃதுடையவரசர்க்கஞ்சுவரென்பது தோன்றநின்றமை யின், பிறிதுமொழிதல். (௯)

௬00. உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கையஃ தில்லார்
மரமக்க ளாதலே வேறு. ௧0.

இ-ள். ஒருவற்கு உரம் உள்ள வெறுக்கை - ஒருவற்குத் திண்ணிய வறிவாவது ஊக்கமிகுதி;—அஃது இல்லார் மரம் - அவ் வூக்கமிகுதியில்லாதார் மக்களாகார், மரங்களாவார்;—மக்களா தலே வேறு - சாதிமரங்களோடு இம்மரங்களிடை வேற்றுமை வடிவு மக்கள்வடிவே, பிறிதில்லை. எ-று.

உரமென்பது அறிவாதல் * "உரனென்னுந் தோட்டியான்" என்பதனானுமறிக. மரமென்பது சாதியொருமை. மக்கட்குள்ள

* குறள், உச.

நல்லறிவுங் காரியமுயற்சியுமின்மைபற்றி மரமென்றும், மரத்திற குள்ள பயன்பாடின்மைபற்றி மக்களாதலே வேறென்றுங்கூறி னார். பயன் பழமுதலியவும், தேவர்கோட்டம், இல்லம், தேர், நாவாயகட்கு உறுப்பாதலும் முதலிய. இவைமூன்றுபாட்டானும ஊக்கமில்லாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (௧0)

சுக - ம் அதி.—மடியின்மை.

அஃதாவது கருதியன செய்யுங்காற் சோம்புதலில்லாமை. ஊக்கமுடையார்க்கு ஒரோவழிக் குணவயத்தான் மடி வருதலானே ஈண்டு, இஃதூக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சுOக. குடியென்னுங் குன்றா விளக்க மடியென்னு
மாசூர மாய்ந்து கெடும். க. ,

இ - ள். குடி என்னும் குன்றா விளக்கம் - தான் பிறந்த குடியாகிய நந்தாவிளக்கு—மடி என்னும் மாசு ஊர மாய்ந்து கெடும்- ஒருவன் மடியாகிய இருளடர நந்திப்போம். எ - று.

உலகநடையுள்ள துணையும் இடையறாது தன்னுட்பிறந்தாரை விளக்குதலிற் குடியைக்குன்றாவிளக்கமென்றும், தாமதகுணத்தான் வருதலின் மடியைமாசென்றும், அஃது ஏனையிருளபோலாது அவ்விளக்கத்தைத் தானடர்ந்து மாய்க்கும் வலியுடைமையின் மாசூரமாய்ந்துகெடுமென்றுங் கூறினார். கெடுதல் பெயர்வழக்குமில்லையாதல். (க)

சுO௨. மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர். ௨.

இ - ள். குடியைக் குடியாக வேண்டுபவர் - தாம் பிறந்த குடியை மேன்மேலுயரும் நற்குடியாக வேண்டுவார்—மடியை மடியா ஒழுகல் - மடியை மடியாகவே கருதி முயற்சியோடொழுகுக. எ - று.

முயற்சியோடென்பது அவாயநிலையான் வந்தது. நெருப்பிற் கொடியது பிறிதின்மைபற்றி நெருப்பை நெருப்பாகவே கருதுக வென்றாற்போல மடியிற்றீயது பிறிதின்மைபற்றிப் பின்னும் அப் பெயர்தன்னானே கூறினார். அங்ஙனங்கருதியதனைக் கடிந்து முய ன்றொழுகவே தாமுயர்வர், உயரவே, குடியுயருமென்பார், குடி யைக் குடியாகவேண்டுபவரென்றா அங்ஙனமொழுகாக்கால் குடி

யழியுமென்பது கருத்து. இனி மடியாவென்பதனை வினையெச்ச மாக்கிக் கெடுத்தொழுகுகவென்று உரைப்பாருமுளர். (௨)

௬0௩. மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த
குடிமடியுந் தன்னினு முந்து. ௩.

இ - ள். மடி மடிக்கொண்டு ஒழுகும் பேதை பிறந்த குடி - விடத்தகுவதாய மடியைத் தன்னுள்ளே கொண்டொழுகும் அறி வில்லாதான் பிறந்த குடி—தன்னினும் முந்து மடியும் - அவன்ற ன்னினும் முந்துறவழியும். எ - று.

அழிவு தருவதனை அகத்தே கொண்டொழுகுதலிற் பேதை யென்றும், அவனாற் புறந்தரப்படுவதாகலிற் குடி தன்னினுமுந் துற வழியுமென்றுங் கூறினார். ஆக்கத்திற பிற்படினும் அழிவின் முற்படுமென்பதாம். (௩)

௬0௪. குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர்க்கு. ௪.

இ — ள். மடி மடிந்து மாண்ட உஞற்று இலவர்க்கு - மடியினை கண்ணே வீழ்தலாற் திருநதிய முயற்சியிலராயினுர்க்கு—குடி மடிந்து குறறம் பெருகும் - குடியும் மடிாது குற்றமும் பல்கும். எ - று.

மடிங்தெனத் திரிந்துநின்ற வினையெச்சம் இலவரென்னுங் குறிப்பு வினைபபெயர் கொண்டது. குற்றங்கள் முன்னர்க் கூறுப. இவை நான்குபாட்டானும் மடியின்றீமை கூறப்பட்டது. (ச)

கூ0டு. நெடுநீர் மறவி மடிதுயி னன்குங்
கெடுநீரார் காமக் கலன். டு.

இ — ள். மடி நெடுநீர் மறவி துயில் நான்கும் - மடியும் விரைந்து செயவதனை நீட்டித்துச் செயயுமியல்பும் மறப்பும் துயிலுமாகிய இந்நான்கும்—கெடும் நீரார் காமக் கலன் - இறக்குமியல்பினையுடையார் விரும்பியேறும் மரக்கலம். எ - று.

முன்னிற்கற்பாலதாய மடி செய்யுளேக்கி இடைநின்றது. நெடுமையாகிய காலப்பண்பு அதன்கணிகழ்வதாய செயன்மேனின்றது. காலநீட்டத்தையுடைய செயல் முதன்மூன்றும் தாமதகுணத்திற்றேன்றி உடனிகழ்வனவாகலின், மடியோடு ஒருங்கெண்ணபபட்டன. இறக்குமியல்பு நாளுலத்தல். இவை துன்புறுநீரார்க்கு இன்புறுத்துவபோன்று காட்டி அவர் விரும்பிக் கொண்டவ

ழித் துன்பத்திடை வீழ்த்தலின், நாளுலந்தார்க்கு ஆக்கம் பயப்பதுபோன்றுகாட்டி அவர் விரும்பியேறியவழிக் கடலிடை வீழ்க்குங் கலத்தினை யொக்குமென்னும் உவமைக்குறிப்புக் காமக்கலனென்னுஞ் சொல்லாற் பெறப்பட்டது. இதற்கு விரும்பிப் பூணுமாபரணமென்றுரைப்பாருமுளர். (டு)

கூ0சா. படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடை
மாண்பய னெய்த லரிது. சா. [யார்

இ - ள். படி உடையார் பற்று அமைந்தக்கண்ணும் - நிலமுழுதுமாண்டாரது செல்வந் தானே வந்தெய்தியவிடத்தும்—மடி உடையார் மாண் பயன் எய்தல் அரிது - மடியுடையார் அதனான் மாண்ட பயனையெய்துதலில்லை. எ - று.

உம்மை எய்தாமை விளக்கிநின்றது. மாண்பயன் பேரின்பம. அச்செல்வம் அழியாமற்காக்கும் முயற்சியின்மையின் அழியும், அழியவே, தநதுன்பநீங்காதென்பதாம். இதற்கு நிலமுழுதுமுடைய வேந்தர் துணையாதல் கூடியவிடத்துமென் றுரைப்பாருமுளர். (சா)

கூ0எ. இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற் கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர். எ.

இ — ள். மடி புரிந்து மாண்ட உஞற்று இலவர் — மடியை விரும்புதலான் மாண்டமுயற்சியில்லாதார—இடி புரிந்து எள்ளும் சொறகேட்பர் - தந்நட்டார் முன் கழறுதலை மிகச்செய்து அதனாற பயன் காணாமையிற் பின் இகழ்ந்து சொல்லுஞ் சொல்லைக் கேட்பர். எ — று.

இடியென்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயரான், நட்டாரென்பது பெற்றாம். அவரிகழச்சி சொல்லவே, பிறரிகழ்ச்சி சொல்லாமையே முடிநதது. அவற்றிற்கெல்லாம் மாறு சொல்லுமாற்றலின்மையின், கேட்பரென்றார். (எ)

கூ0அ. மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னொன்னார்க்
கடிமை புகுத்தி விடும். அ.

இ - ள். மடிமை குடிமைக்கண் தங்கின் - மடியினது தன்மை குடிமையுடையான்கண்ணே தங்குமாயின்,—தன் ஒன்னார்க்கு அடிமை புகுத்திவிடும் - அஃதவனைத் தன்பகைவர்க்கு அடியனாந தன்மையையடைவித்துவிடும். எ - று.

உசுO கூஉ ம் அதி.—ஆள்வினையுடைமை.

மடியினதுதன்மை காரியக்கேடு. குடிமை குடிசெயதற்றன்மை. அஃது அதனையுடையவரசன்மேறுதல், தனவொன்னாரக்கென்றதனான் அறிக. அடியனாந்தன்மை தாழ்ந்துநின்றேவல்கேட்டல். இவைநான்குபாட்டானும் மடிமைக்குற்றங்கள் கூறப்பட்டன. (அ)

கூOகூ. குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும். கூ.

இ - ள். ஒருவன் மடி ஆண்மை மாற்ற - ஒருவன் தன்மடியாளுந தன்மையை யொழிக்கவே,—குடி ஆண்மையுள் வாத குற்றம கெடும் - அவன்குடியுள்ளும் ஆண்மையுள்ளும் வாத குற்றங்கள் கெடும். எ - று.

மடியாளுந்தன்மை மடியுடைமைக்கேதுவாய தாமதகுணம். குடியாண்மை யென்பது உம்மைத்தொகை. அவற்றின்கண் வந்த குற்றமென்றது மடியானன்றி முன்னே பிறகாரணங்களான் நிகழ்ந்தவற்றை. அவையும் மடியாண்மையை மாற்றி முயறசியுடையனாக நீங்குமெனபதாம். (கூ)

சுகo. மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
றாஅய தெல்லா மொருங்கு. கo.

இ - ள். அடி அளந்தான் தாயது எல்லாம் - தனனடியளவானே எலலாவுலகையுமளநத இறைவன் கடநத பரப்புமுழுதையும—மடி இலா மன்னவன் ஒருங்கு எயதும் - மடியிலாதவரசன் முறையானனறி ஒருங்கேயெயதும். எ - று.

அடியளந்தானென்றது வாளா பெயராய் நின்றது. தாவியதெனபது இடைகுறைந்து நின்றது. எப்பொழுதும் வினையின் கண்ணே முயறலின், இடையீடின்றி யெயதுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் மடியிலாதான் எயதும்பயன் கூறபபட்டது.

சுஉ ம் அதி.—ஆள்வினையுடைமை.

அஃதாவது இடைவிடாத மெய்ம்முயறசியுடையனுதல. அஃது ஆளும் வினையெனக் காரியத்தாற் கூறப்பட்டது. மடிகெடுததாலும வினை முயற்சியானன்றியாளப்படாமையின், இது மடியின்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சுகக. அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும். க.

இ - ள். அருமை உடைத்து என்று அசாவாமை வேண்டும் - தஞ்சிறுமை நோக்கி நாமிவ்வினைமுடித்தலருமையுடைத்தென்று கருதித் தளராதொழிக;—பெருமை முயற்சி தரும் - அது முடித தற்கேற்ற பெருமையைத் தமக்கு முயற்சியுண்டாக்கும். எ - று.

சிறுமைநோக்கி யென்பது பெருமை தருமென்றதனானும், வினைமுடித்தலென்பது அதிகாரத்தானும், வருவிக்கப்பட்டன. விடாதுமுயலத் தாம் பெரியராவர், ஆகவே, அரியனவும் எளிதின முடியுமென்பதாம். (க)

சுகஉ. வினைக்கண் வினைகெட லோம்பல் வினைக்குறை
தீர்ந்தாரிற் றீர்ந்தன் றுலகு. உ.

இ - ள். வினைக்குறை தீர்ந்தாரின் உலகு தீர்ந்தன்று - வினையாகிய குறையைச் செயயாது விட்டாரை உலகம் விட்டது,— வினைக்கண் வினைகெடல் ஓம்பல் - அதனாற் செய்யப்படும் வினைக கட்டவிர்ந்திருத்தலையொழிக. எ - று.

குறை இன்றியமையாப்பொருள். அது * "பயக்குறை யில்லை தாம் வாழுநாளே" என்பதனானுமறிக. இதற்கு வினைசெயயவேண்டுங் குறையை நீங்கினாரினீங்கிறறென்றுரைபபாருமுளர். (உ)

சுகஙு. தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே
வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு. ஙு.

இ - ள். தாளாண்மை என்னும தகைமைக்கண் தங்கிற்று - முயற்சியென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்த குணத்தின்கண்ணே நிலைபெற்றது—வேளாண்மை என்னும் செருக்கு - எல்லார்க்கு முபகாரஞ்செயதலென்னும மேம்பாடு. எ - று.

பொருள் கைகூடுதலான் உபகரித்தற்குரியார் முயற்சியுடையாரென்பார் அவ்வகருணங்கண்மேல் வைத்தும், அது பிறர்மாட்டில்லையென்பார் தங்கிற்றேயென்றுங்கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் முயற்சியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

௬௧௪. தாளாண்மை யில்லாதான் வேளாண்மை பேடிகை
வாளாண்மை போலக் கெடும். ௪.

* புறநானூறு. ௬௪-ம் குறளில் மேலெடுத்துக் காட்டினுமாங் குக்காண்க.

இ - ள். தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை - முயற்சியில்லாதவன் உபகாரியாந்தன்மை—பேடி கை வாள் ஆண்மை போலக் கெடும் - படைகண்டாலஞ்சும் பேடி அதனிடைத் தன கையில் வாளை ஆளுந்தன்மைபோல இல்லையாம். எ - று.

ஆளென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். பேடி வாளைப் பணிகோடற்கருத்துடையளாயினும் அது தன்னச்சத்தான் முடியாதவாறுபோல முயற்சியில்லாதான் பலர்க்குமுபகரித்தற்கருத்துடையனாயினும் அது தன் வறுமையான் முடியாதென்பதாம். வாளாண்மையென்பதற்கு வாளாற்செய்யுமாண்மையென்றுரைப்பாருமுளர். இதனான் அஃதில்லாதானது குற்றங் கூறப்பட்டது. (௪)

௬௧௫. இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் றன்கேளிர்
துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண். ௫.

இ - ள். இன்பம் விழையான் வினை விழைவான் - தனக்கின்பத்தை விரும்பானாகி வினைமுடித்தலையே விரும்புவான்—தனகேளிர் துன்பம் துடைத்து ஊன்றும் தூண் - தனகேளிராகிய பாரத்தினைத் துன்பத்தினை நீக்கி அதனைத் தாங்குந்தூணாம். எ - று.

இஃதேகதேசவுருவகம். ஊன்றுமென்றது அப்பொருட்டாதல் "மதலையாய மற்றதன் வீழூன்றி யாங்கு" * என்பதனானுமறிக. சுற்றத்தார் நட்டாரது வறுமையுந்தீர்த்து அவர்க்கேமஞ்செய்யுமாற்றலையுடையனுமெனவே, தன்னைக்கூறவேண்டாவாயிற்று. காரியத்தை விழையாது காரணத்தை விழைவான் எல்லாப்பயனுமெய்துமென்றதனால், காரணத்தை விழையாது காரியத்தை விழைவான் யாதுமெய்தானென்பது பெற்றாம். இதனால் அஃதுடையானது நன்மை கூறப்பட்டது. (௫)

௬௧௬. முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றின்மை
யின்மை புகுத்தி விடும். ௬.

இ - ள். முயற்சி திருவினை ஆக்கும் - அரசர்மாட்டுளதாய முயற்சி அவரது செல்வத்தினை வளர்க்கும்;—முயற்று இன்மை இன்மை புகுத்தி விடும் - அஃதில்லாமை வறுமையை யடைவித்து விடும். எ - று.

---

* நாலடியார், தாளாண்மை,—சிதலை தினப்பட்ட வால மரத்தை—மதலையாய மற்றதன் வீழூன்றி யாங்குக்—குதலைமை தந்தைகட் டோன்றிற்றான் பெற்ற—புதல்வன் மறைப்பக் கெடும்.

செல்வம் • அறுவகையங்கங்கள். வறுமை அவற்றான் வறி யராதல். அதனை யடைவிக்கவே, பகைவரானழிவரென்பது கருத்து. (கு)

**கூகஎ. மடியுளாண் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்
றாளுளா டாமரையி னாள். எ.**

இ — ள். மா முகடி மடி உளாள் • கரியசேட்டை ஒருவனை மடியின்கண்ணே யுறையும்,—தாமரையினுள் மடி இலான தாள உளாள் எனப - திருமகள் மடியிலாதானது முயறசிககண்ணே யுறையுமெனறு சொல்லுவர் அறிநதோர். எ — று.

பாவத்தின் கருமை அதன்பயனாய முகடிமேலேறறபபட டது. மடியும முயறசியுமுடையார்மாடடு நிலையை அகவை தமமேல வைத்துக் கூறினா. இவையிரண்டுபாடடானும அவவிருமைகரு மேது கூறபபடடது. (எ)

**கூகஅ. பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் றறிவறிந்
தாள்வினை யின்மை பழி. அ.**

இ — ள். பொறி இன்மை யார்க்கும் பழியனறு - பயனைத் தருவதாய விதியில்லாமை ஒருவறகும் பழியாகாது;—அறிவு அறி நதது ஆளவினை இனமை பழி - அறிடவேண்டுமவறறை யறிநது வினை செயயாமையே பழியாவது. எ — று.

அறியவேண்டுவன வலி முதலாயின. தெய்வமில்லையாவழி ஆள்வினையுடைமையாற பயனில்லையென்பாரை நோக்கி, உலகம பழவினைபற்றிப பழியாது ஈண்டைக் குற்றமுடைமைபற்றியே பழிப்பதென்றார். அதனால விடாதுமுயலகவெனபது குறிப பெச்சம். (அ)

௬௧௯. தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும். ௯.

இ — ள். தெய்வத்தான் ஆகாது எனினும - முயன்ற வினை பால்வகையாற் கருதியபயனைத் தாராதாயினும்,—முயற்சி தன மெய வருத்தக் கூலி தரும் - முயற்சி தனக்கிடமாய உடம்பு வருந் திய வருத்தத்தின் கூலியளவு தரும், பாழாகாது. எ — று.

தெய்வத்தானுயவழித் தன்னளவின் மிக்க பயனைத் தருமெ னபது உம்மையாற் பெற்றும். இருவழியும பாழாகலின்மையின தெய்வநோக்கியிராது முயலகவெனபது கருத்து. (௯)

௬௩-ம் அதி.—இடுக்கணழியாமை.

௬௨௦. ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித்
தாழா துஞற்று பவர். ௰.

இ - ள். ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் - பயனை விலக்குவ தாய ஊழினையும் புறங்காண்பா—உலைவு இன்றித் தாழாது உஞ் றறுபவர் - அவ்விலக்கிற கிளையாது வினையைத் தாழ்வற முயல் வார். எ — று.

தாழ்வறுதல் சூழ்ச்சியினும், வலிமுதலியவறிதலினும், செய லினுங் குறறமறுதல். ஊழ் ஒருகாலாக இருகாலாகவல்லது விலக் கலாகாமையிற பலகான் முயல்வார் பயனெய்துவரென்பார், உப்ப க்கங்காண்பரென்றார். தெயவத்தானிடுக்கண்வரினும் முயற்சி விடற் பாலதன்றென்பது இவை மூனறுபாட்டானுங் கூறபபட்டது. ()

சுஙு ம் அதி.—இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது வினையின்கண் முயல்வான், தெய்வத்தானுக, பொருளின்மையானுக, மெய்வருத்தத்தானுகத் தனக்கிடுக்கண் வந் தழி, அதற்கு மனங்கலங்காமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனு னேவிளங்கும்.

சுஉக. இடுக்கண் வருங்கா னகுக
அடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில். க.

இ - ள். இடுக்கண் வருங்கால் நகுக - ஒருவன் வினையாற் றனக்கிடுக்கண் வருமிடத்து அதற்கழியாது உண்மகிழ்க;--அதனை அடுத்து ஊர்வது அஃது ஒப்பது இல் - அவ்விடுக்கணை மேன்மே லடரவல்லது அம்மகிழ்ச்சிபோல்வது பிறிதில்லையாகலான். எ-று.

வினை இனிது முடிந்துழி நிகழற்பாலதாய மகிழ்ச்சியை அதற் கிடையே இடுக்கண் வருவழிச் செயயவே, அவன் அழிவின்றி மனவெழுசசியான் அதனைத்தள்ளி அச்குறை முடிக்குமாற்றலு டையனுமாகலின், அதனையடுத்தூர்வதஃதொப்பதிலலென்றார். ()

௬௨௨. வெள்ளத் தனைய விடும்பை யறிவுடையா
னுள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும். ௨.

இ - ள். வெள்ளத்து அனைய இடும்பை - வெள்ளம்போலக் கரையிலவாய இடும்பைகளெல்லாம்,—அறிவுடையான் உள்ளத்தின் உள்ளக் கெடும் - அறிவுடையவன் தன்னுள்ளத்தான் ஒன்றனை நினைக்க, அத்துணையானே கெடும். எ - று.

௬௩ ம் அதி.—இடுக்கணழியாமை. [illegible]௪௨௫

இடும்பையாவது உள்ளத்து ஓர்கோட்பாடேயன்றிப் [illegible]றி இல்லையென்பதூஉம் அது மாறுபடக்கொள்ள நீங்குமென்பதூஉம் அறிதல்வேண்டுதலின், அறிவுடையானென்றும், அவ்வுபாயத்தெண்மை தோன்ற உள்ளத்தினுள்ளவென்றுங் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் ஊழினான் இடுக்கணால் அழியாமைக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது. (௨)

௬௨௩. இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக்
கிடும்பை படாஅ தவர். ௩.

இ - ள். இடும்பைக்கு இடும்பை படாதவர் — வினைசெய்யுங்கால் அதற்கிடையே வந்த துன்பத்திற்கு வருந்தாதவர்—இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பர் — அத்துன்பந்தனக்குத் தாந்துன்பம் விளைப்பர். எ - று.

வருந்துதல் இளைத்து விடநினைத்தல். மனத்திட்பமுடைய ராய விடாது முயலவே வினை முறறுப்பெற்றுப் பயன்படும், படவே, எல்லாவிடும்பையுமிலவாமாகலின், இடும்பைக்கிடும்பை படுபயரென்றார். வருகின்றபாட்டிரண்டினும் இதற்கிவ்வாறே கொள்க. சொறபொருட்பின்வருநிலை. (ங)

சுஉச. மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்ன னுற்ற
விடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து. ச.

இ - ள். மடுத்த வாய் எல்லாம் பகடு அன்னான் - விலங்கிய விடங்களெல்லாவற்றினுஞ் சகடமீர்க்கும் பகடுபோல வினையையெடுத்துக்கொண்டு உய்க்கவல்லானை—உற்ற இடுக்கண் இடர்ப்பாடு உடைத்து - வநதுற்ற இடுக்கண் தானே இடர்ப்படுதலையுடைத்து. எ - று.

மடுத்தவாயெல்லாமென்பது பொதுப்பட நின்றமையின், சகடத்திறகு அளற்றுநிலமுதலியவாகவும், வினைக்கு இடையூறுகளாகவுங் கொள்க. பகடு மருங்கொற்றியும் மூக்கூன்றியும் தாடவழ்ந்தும் * அரிதினுய்க்குமாறுபோலத் தன்மெய்வருத்த நோக்காது முயன்றுயப்பானென்பார், பகடன்னானென்றார். (ச)

சுஉரு. அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
விடுக்க ணிடுக்கட் படும். ரு.

இ - ள். அடுக்கி வரினும் - இடைவிடாது மேன்மேல் வந்தனவாயினும்,—அழிவிலான் உற்ற இடுக்கண் இடுக்கட்படும் - தன

* சிந்தாமணி முத்தியிலம்பகம், கஅசு.

ஞாளக்கோட்பாடு விடாதான் உற்றவிடுக்கண்டாம் இடுக்கணி மேல படடுப்போம். எ - று.

ஒனறே பலகால வருதலும் வேறுபட்டன விராய்வருதலும டங்க, அடுக்கிவரினுமெனறா. அழிவென்னுங்காரணபபெயர் காரி யத்தினமேநின்றது. இவை மூனறுபாட்டானும் தெய்வததானுய தறசழியாமை கூறபபட்டது. (ரு)

சுஉசு. அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்
றோம்புத றேற்றா தவர். சு.

இ - ள். அற்றேம என்று அல்லற்படுபவோ - வறுமைக்கால தது யாம வறிய மாயினேமென்று மனததாற றுயருழபபரோ— பெறறேம எனறு ஓமபுதல தேறறாதவா - செலவக்காலத்து இது பெறறேமென்று இவறுதலையறியாதாா. எ - று.

பெறறவழி இவருமை நோக்கி அறறவழியும் அபபகுதி விடா தாகலின, அலலற்பாடில்லையாயிறறு. இதனாற பொருளினமையா னுயதறகு அழியாமையும் அதற்குபாயமுங் கூறபபட்டன. (சு)

சுஉஎ. இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக்
கையாறாக் கொள்ளாதா மேல். எ.

இ - ள். உடமபு இடுமபைக்கு இலக்கம் என்று - நாற்கதியி னுமுளளவுடமபுகள இடுமபையென்னும் வாளுக்கிலககெனறு தெ ளிநது,—கலக்கததைக் கையாறாக் கொளளாதாம் மேல் - தமமேல வநத இடும்பையை இடும்பையாகக் கொளளார் அறிவுடையாா. எ - று.

ஏகதேசவுருவகம். உடம்பு சாதிப்பெயர். கலக்கமென்னுங் காரியப்பெயர் காரணத்தின்மேனின்றது. கையாறென்பது ஒரு சொல. இதற்கு ஒழுக்கநெறியென்றுரைப்பாருமுளர். இயல்பாகக் கொள்வரென்பது குறிப்பெச்சம். (எ)

கூஉஅ. இன்பம் விழையா னிடும்பை யியல்பென்பான்
றுன்ப முறுத லிலன் அ.

இ — ள். இன்பம் விழையான் இடும்பை இயல்பு என்பான - தன்னுடம்பிற்கு இனபமாயவற்றை விரும்பாதே வினையாலிடுமபை யெய்துதல் இயல்பென்று தெளிந்திருப்பான்—துன்பம் உறுதல் இலன - தனமுயற்சியாற் றுன்பமுறான். எ - று.

இன்பத்தை விழைமினும், இடும்பையை யியல்பென்னாது நோக்ககருதினும், துனபம் விளைதலின, இவ்விரண்டுஞ் செயயாதானைத் துனபமுறுதலிலனென்றார். (அ)

கூஉகூ. இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் றுன்பத்துட்
டுன்ப முறுத லிலன். கூ.

இ - ள். இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான் - வினையாற் றனக்கின்பம் வநதுழி அதனை யனுபவியாநின்றே மனத்தான விருமபாதான—துன்பத்துள் துன்பம உறுதல் இலன் - துன்பம வநதுழியும அதனை யனுபவியாநின்றே மனத்தான வருநதான. எ - று.

துன்பம் முயறசியான் வருமிடக்கண். இரண்டையும் ஒருத னமையாகக கோடலின, பயனகளுமிலவாயின. (கு)

சுருஙுo. இன்னாமை யின்ப மெனக்கோளி னாகுந்தன் னொன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு. கo.

இ - ள். இன்னாமை இன்பம் எனக் கொளின் - ஒருவன விணை செயயுமிடத்து முயற்சியான் வருநதுன்பநதன்னையே தனக கினபமாகக் கறபித்துககொள்வனாயின்,—தன ஒன்னார் விழையும சிறபபு ஆகும் - அதனாற் றனபகைவர் நன்குமதிததற்கேதுவாய உயா சசியுணடாம். எ - று.

துன்பநதானும் உயிர்க்கியல்பன்றிக் கணிகமாய் மனத்திடை நிகழவதோா கோடபாடாகலின, அதனை மாறுபடக்கொளளவே, அதறகழிவினறி மனமகிழ்சசியுடையனாய அதனாற றொடங்கிய விணை முடித்தேவிடுமாற்றலுடையனாமென்பது கருத்து. இவை நானகுபாட்டானும் மெயவருத்தத்தானாயதறகு அழியாமையும அதறகுபாயமுங் கூறப்பட்டன. (கo)

அரசியல் முற்றிற்று.

அங்கவியல்.

இனி முறையானே அரசியனடாத்துதற்கண் ஒனறற்கொன்று துணையாய அங்கங்களாறனதியலபு முபபததிரணடதிகாரத் தாற கூறுவானெடுத்துக்கொண்டு, அவையாறனுள்ளும் "காவற சாகாடுகைத்தற்" * கண் அவ்வரசற்கிணையாய அமைச்சனதியல்பு

* புறநானூறு, கஅசு.

பத்ததிகாரத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் அமைச்சுக் கூறுகின்றார்.

கூசு ம் அதி.—அமைச்சு.

அஃதாவது அமைச்சனது தன்மை: என்றது அவன்றன் குணங்களையுஞ் செயல்களையும்.

கூகூக. கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவினையு மாண்ட தமைச்சு. க.

இ - ள். கருவியும் - வினைசெய்யுங்கால் அதற்கு வேண்டுங் கருவிகளும்—காலமும் - அதற்கேற்றகாலமும்—செய்கையும் - அது செய்யுமாறும்—செய்யும் அருவினையும் - அவ்வாற்றாற்செய்யப்படும் அவ்வரிய வினைதானும்—மாண்டது அமைச்சு - வாய்ப்ப வெண்ண வல்லவனே அமைச்சனாவான். எ - று.

கருவிகள் தானையும் பொருளும். காலம் அது தொடங்குங் காலம். செய்கையெனவே, அது தொடங்குமுபாயமும் இடையூறு நீக்கி முடிவுபோக்குமாறும் அடங்கின. சிறிய முயற்சியாற்பெரிய பயன்றருவதெனபார், அருவினையென்றார். இவையைந்தினையும் வடநூலார் மந்திரத்திற்கங்கமென்ப. (க)

௬௩௨. வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறித லாள்வினையோ
டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு. ௨.

இ - ள். வன்கண் - வினைசெய்தற்கண் அசைவின்மையும்—குடி காத்தல் - குடிகளைக் காத்தலும்—கற்று அறிதல் - நீதிநூல்களைக் கற்றுச் செயவன தவிர்வனவறிதலும்—ஆள்வினை - முயற்சியும்—ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு - மேற்சொல்லிய அவ்வங்கங்களைந்துடனே திருந்தவுடையானே அமைச்சனுவான். எ - று.

எண்ணொடு நீண்டது. அவ்வைந்தெனச் சுட்டு வருவிக்க. இந் நான்கனையும் மேற்கூறியவற்றோடு தொகுத்துக் கூறியது, அவையுமிவற்றோடு கூடியே மாட்சிமைப்படவேண்டுதலானும், அவற்றிற்கு ஐந்தென்னுந்தொகை பெறுதற்கும். இனி இதனை ஈண்டெண்ணியவற்றிற்கே தொகையாக்கிக் குடிகாத்தலென்பதனைக் குடிப்பிறப்பும் அதனையொழுக்கத்தாற் காத்தலுமெனப் பகுப்பாரும், கற்றறிதலென்பதனைக் கற்றலும் அறிதலுமெனப் பகுபபாருமுளர். அவர் உடனென்பதனை முற்றும்மைபபொருட்டாக்கியும், குடியென்பதனை ஆகுபெயராக்கியும் இடர்ப்படுப. (௨)

௬௩௩. பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு. ௩.

இ - ள். பிரித்தலும் - வினை வந்துழிப் பகைவர்க்குத் துணையாயினாரை அவரிற் பிரிக்கவேண்டிற் பிரித்தலும்—பேணிக்கொளலும் - தம்பாலாரை அவர்பிரியாமற் கொடை இன்சொற்களாற

பேணிக்கொள்ளுதலும்—பிரிந்தார்ப் பொருத்தலும்-முன்னே தம்மினுந் தம்பாலாரினும் பிரிந்தாரை மீண்டுப் பொருத்தவேண்டிற் பொருத்தலும்—வல்லது அமைச்சு - வல்லவனே அமைச்சனாவான். எ - று.

இவற்றுள் அப்பொழுதை நிலைக்கேற்றசெயலறிதலும் அதனை அவரறியாமல் ஏற்றவுபாயத்தாற் கடைப்பிடித்தலும் அரியவாதனோக்கி, வல்லதென்றார். வடநூலார் இவற்றுட் பொருத்தலைச் சந்தியென்றும், பிரித்தலை விக்கிரகமென்றுங் கூறுப. (௩)

௬௩௪. தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச்
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு. ௪.

இ - ள். தெரிதலும்-ஒருகாரியச்செய்கை பலவாற்றாற்றோன்றின் அவற்றுள் ஆவதாராய்ந்தறிதலும்—தேர்ந்து செயலும் - அது செய்யுங்கால் வாய்க்குந்திறனாடிச் செய்தலும்—ஒருதலையாச்சொல்லலும் - சிலரைப் பிரித்தல் பொருத்தல்செயற்கண் அவர்க்கு இதுவே செயற்பாலதென்று துணிவுபிறக்கும்வகை சொல்லுதலும்—வல்லது அமைச்சு - வல்லவனே அமைச்சனாவான். எ - று.

தெரிதல் செயன்மேலதாயிற்று, வருகின்றது அதுவாகலின்.

௬௩௫. அறனறிந்தான்றமைந்தசொல்லானெஞ்ஞான்றுந்
திறனறிந்தான் றேர்ச்சித் துணை. ௫.

இ - ள். அறன் அறிந்து ஆன்று அமைந்த சொல்லான் - அரசனாற் செயயப்படும் அறங்களையறிநது தனக்கேற்ற கல்வியானிறைநதமைநத சொல்லையுடையனாய—எஞ்ஞான்றும் திறன் அறிந்தான் - எக்காலத்தும் வினை செய்யுந்திறங்களையறிந்தான்—தேர்சசித் துணை - அவர்க்குச சூழ்ச்சித்துணையாம். எ - று.

தன்னரசன் சுருங்கியகாலத்தும் பெருகியகாலத்தும் இடைநிகராயகாலத்துமென்பார், எஞ்ஞான்றுமென்றார். சொல்லானெனபதனை ஒடுவுருபின்பொருட்டாய ஆனுருபாக்கியுரைப்பாருமுளர். இவையைந்துபாட்டானும் அமைச்சரது குணத்தன்மை கூறப்பட்டது. (ரு)

உ௯0 சுஉ ம் அதி.— அமைச்சு.

சுஙசு. மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம்
யாவுள முன்னிற் பவை. சு.

இ - ள். மதிநுட்பம் நூலோடு உடையார்க்கு - இயற்கையாகிய நுண்ணறிவைச் செயறகையாகிய நூலறிவோடு உடையராய அமைச்சர்கது—அதிநுட்பம் முன நிறபவை யா உள - மிக்கநுட்பததையுடைய சூழ்சசிகளாய முனனிறபன யாவையுள! எ - று.

மதிநுட்பமென்பது பின்மொழிநிலையல். அது தெயவந்தரவேண்டுதலின் முற கூறப்பட்டது. நூலென்பதூஉம அதிநுட்பமெனபதூஉம், ஆகுபெயர். அதியென்பது வடசொல்லுள மிகுதிபபொருளதோரிடைச்சொல்; அது திரிநது நுட்பமென்பதனோடு தொககது. முன்னிறறல் மாறறார் சூழச்சியாயின தஞ்சூழச்சியால் அழி

யாது நிற்றல். இனி அதினுட்பமெனறு பாடமோதி, அதனினுட்பம் யாவென்றுரைப்பாருமுளர்; அவர் சூழ்ச்சிக்கினமாய முனசுட்டபபடுவதொன்றில்லாமையும், சுட்டுபெயர் ஐந்தாமுருபேறற வழி அவ்வாறு நில்லாமையுமறிநதிலர். பகைவர் சூழ்வனவறறைத் தாமறிந்து அழித்து அவரறிநதழியாதன தாஞ்சூழ்வரென்பது கருத்து. இதனால் அவரது சிறப்புக் கூறபபட்டது. (சு)

சுஙஎ. செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத் தியற்கை யறிந்து செயல். எ.

இ — ள். செயற்கை அறிந்தக்கடைத்தும் - நூனெறியான் வினைசெய்யுந்திறங்களையறிநத விடத்தும்,—உலகத்து இயற்கை அறிநது செயல் - அப்பொழுது நடக்கின்ற உலகவியற்கையையறிநது அதனோடு பொருந்தச் செய்க. எ - று.

கடைத்துமென்புழித் து பகுதிப்பொருள் விகுதி. நூனெறியேயாயினும உலகநெறியோடு பொருநதாதன செய்யறக. செய்யின அது பழிக்குமென இயறகையறிவாற பயன் கூறியவாறு (எ)

சுஙஅ. அறிகொன் றறியா னெனினு முறுதி யுழையிருந்தான் கூறல் கடன். அ.

இ - ள். அறி கொன்று அறியான் எனினும் - அறிநதுசொல்லியாரது அறிவையுமழித்து அரசன தானுமறியானேயாயினும,— உறுதி கூறல் உழையிருநதான் கடன - அக்குற்றம் நோக்கியொழியாது அவனுக்கு உறுதியாயின கூறுதல் அமைச்சனுக்கு முறைமை. எ - று.

அறியென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். கோறல் தான்கொ ாளாமைமேலும் இகழ்ந்துகூறுதல். உழையிருந்தானெனப்பெயர் கொடுத்தார், அமாத்தியரென்னும் வடமொழிப்பெயர்க்கும் பொரு ண்மை அதுவாகலின். * உறுதி கூறுக்கால் அவனதிறுதியைய்தற்கு றத்தை உலகந் தன்மேலேற்றுமென்பார், கூறல்கடனென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர்செயல் கூறப்பட்டது. (அ)

சுகூ. பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோ ரெழுபது கோடி யுறும். கூ.

இ - ள். பக்கத்துள் பழுது எண்ணும் மந்திரியின் - பக்கத்தி ருந்து பிழைபபவெண்ணும் அமைச்சனொருவனில்—ஒரெழுபது கோடி தெவ் உறும் - அரசனுக்கு எதிர் நிற்பார் ஓரெழுபதுகோடி பகைவருறுவர். எ - று.

எழுபதுகோடியென்றது மிகப்பலவாயவெண்ணிற்கொன்று காட்டியவாறு. வெளிப்படநிற்றலான் அவர் காக்கப்படுவர், இவன உடபகையாய நிற்றலாற் காக்கப்படானென்பதுபற்றி, இவ்வாறு கூறினா. எழுபதுகோடிமடங்கு நல்லரெனறுரைப்பாரும், எழு பதுகூறு தலையென்று பாடமோதுவாருமுளர். (கூ)

சுசுo. முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர் திறப்பா டிலாஅ தவர். கo.

இ - ள். முறைப்படச் சூழ்ந்தும் முடிவிலவே செயவர் - செய யபபடும் வினைகளை முன அடைவுபடவெண்ணிவைத்தும், செயயு ஙகால் அவை முடிவிலவாகவே செயயாநிறபர்—திறப்பாடு இலாத வா - முடித்தறகேறற கூறுபாடில்லாதார். எ -று.

அக்கூறுபாடாவன வநத வநத விடையூறுகட்கு ஏறறவேறற பரிகாரமறிநது செயதலும், தாநதிண்ணியராதலுமாம். பிழையாம லெண்ண வல்லராயவைத்தும செயதுமுடிக்கமாட்டாருமுளரென பதாம. இவையிரண்டுபாட்டானும் அமைசசருள விடப்படுவா ரது குறறங் கூறபபட்டது. (௬0)

௬௫ ம் அதி.—சொல்வன்மை.

அஃதாவது தான் கருதிய வினை முடியுமாற்றால் அமைச் சிய னடத்தறகேதுவாய சொற்களைச் சொலல வல்லனாதல். மேல "ஒருதலையாச் சொல்லலும் வல்ல" † தெனறதனையே சிறப்புப்ப

* அமாத்தியரெனபதனுள அமா என்பதறகுபபொருள் அண்மை.

† திருக்குறள், ௬௩௪.

ற்றி- விரித்துரைக்கின்றமையின், இஃது அமைச்சின்பின் வைக் கப்பட்டது.

௬௪௧. நாநல மென்னு நலனுடைமை யந்நலம்
யாநலத் துள்ள தூஉ மன்று. ௧.

இ - ள். நாநலம் என்னும் நலன் உடைமை - அமைச்சர்க்கு இன்றியமையாக் குணமாவது சான்றோரான் நாநலமென்று சிறப பித்துச் சொல்லப்படும் நலத்தினையுடையராதல்,—அந்நலம் யாநலத்து உள்ளதூஉம் அன்று - அந்நலம் பிறர்க்கும் பிறநலமெல்லாவற்றுள்ளும் அடங்குவதன்றி மிக்கதாகலான். எ - று.

நாவானுளதாய நலமென விரியும். இந்நலம உலகத்தைத் தம வயததாக்கும் அமைச்சர்க்கு வேறாகவேண்டுமென்னும் நீதிநூல் வழக்குபபறறி நாநலமென்னுநலனென்றும், பிறர்க்கும் இதுபோற சிறநதது பிறிதின்மையான் அநநலம் யாநலத்துள்ளதூஉமன்றெனறுங கூறினர். பிரித்தல் பொருததல் முதலிய தொழிலில்லாதார்க்கும் இஃதின்றியமையாதாயபின் அத்தொழிலார்க்குக் கூறவேணடுமோவென்பது கருத்து. (க)

சுசஉ. ஆக்கமுங் கேடு மதனால் வருதலாற் காததோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு. உ.

இ - ள். ஆக்கமுங் கேடும் அதனால் வருதலால் - தம்மரசறகும அங்கங்கட்கும் ஆக்கவழிவுகள் தஞ்சொல்லான் வருமாகலான்,—சொல்லினகண் சோாவு காத்து ஓம்பல் - அப்பெற்றித்தாய சொல்லின்கட் சோர்தலை அமைசசர் தங்கணிகழாமற போற்றிககாக்க. எ - று.

ஆக்கத்திற்கேதுவாய நற்சொல்லையும் கேட்டிற்கேதுவாய தீச்சொல்லையும சொல்லாதலொப்புமைபறறி அதனாலெனறார். செயயுளாகலின, சுட்டுப்பெயர் முன்வந்தது. பிறர் சோர்வுபோலாது உயிர்கட்கெல்லாம் ஒருங்குவருதலால், காத்தோமபலென்றார். இவையிரண்டுபாட்டாலும் இஃது இவர்க்கின்றியமையாதென்பது கூறபபட்டது. (உ)

கூசரு. கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல். ரு.

இ - ள். கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகை அவாய் - நட்பாயே ற்றுகொண்டாரைப்பின் வேறுபடாமற் பிணிக்கும் குணங்களை

அவாவி—கேளாரும் வேட்ப மொழிவது - மற்றைப் பகையாய ஏற்றுக்கொள்ளாதாரும் பின் அப்பகைமையொழிந்து நட்பினை விரும்பும்வண்ணஞ் சொல்லப்படுவதே—சொல்லாம் - அமைச்சர்க்குச் சொல்லாவது. எ - று.

அக்குணங்களாவன வழுவின்மை, சுருங்குதல், விளங்குதல், இனிதாதல், விழுபயன்றருதலென்றிவை முதலாயின. அவற்றை யவாவுதலாவது சொல்லுவான் குறித்தனவேயன்றி வேறு நுண்ணுணர்வுடையோர் கொள்பவற்றின்மேலும் நோக்குடைத்தாதல். அவாயென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் மொழிவதென்னுஞ்செயப்பாட்டுவினை கொண்டது. இனிக் கேட்டார் கேளாரென்பதற்கு நூலை கேட்டார் கேளாதாரெனவும், வினவியார் வினவாதாரெனவுமுரைப்பாருமுளர். தகையவாயென்பதற்கு எல்லாருந் தகுதியையுடையவாயென்றுரைத்தார்; அவர் அப்பன்மை மொழிவதெனுமொருமையோடு இயையாமை நோக்கிற்றிலர். இதனாற் சொல்லினிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (ரு)

கூசச. திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை யறனும்
பொருளு மதனினூஉங் கில். ச.

இ - ள். சொல்லைத் திறன் அறிந்து சொல்லுக - அடபெறறித தாய சொலலை அமைசசா தம்முடையவுங் கேட்பாருடையவுமாய திறங்களையறிந்து சொல்லுக,—அதனின் ஊங்கு அறனும் பொருளும இல் - அங்ஙனஞ் சொல்லுதறகு மேற்பட்ட அறனும் பொருளுமில்லையாகலான். எ - று.

அததிறங்களாவன குடிப்பிறபபு, கல்வி, ஒழுக்கம், செல்வம, உருவம், பருவமென்பனவறறான் வருந்தகுதிவேறுபாடுகள். அவற றையறிந்து சொல்லுதலாவது அவற்றாற் றமக்கும் அவர்க்குமுள வாய ஏறறத்தாழ்வுகளை யறிந்து அவ்வம்மரபாற சொல்லுதல. அஃது உலகத்தோடொட்டவொழுகலையும் இனிமையையும் பயத தலின் அறனாயிற்று, தங்காரியமுடித்தலிற பொருளாயிறறு. அற னும்பொருளுமெனக் காரணத்தைக காரியமாக்கிக கூறினா. (௪)

௬௪௫. சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொலச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து. ௫.

இ - ள். சொல்லைப் பிறிது ஓர்சொல் வெல்லும் சொல் இன மை அறிநது - தாஞ்சொல்லக்கருதிய சொல்லைப பிறிதோர்சொ லாய வெல்லவல்லதொருசொல் இல்லாமையறிநது,—அச்சொல லைச் சொல்லுக - பின அச்சொல்லைச் சொல்லுக. எ - று.

௨௨

௨௫௪ ௬௫ ம் அதி.—சொல்வன்மை.

பிறிதோர்சொல் மாற்றாத மறுதலைச்சொல். வெல்லுதல்

குணஙகளானமிகுதல். அதுவே வெல்லச்சொல்லுகவென்பதாம. இன்ப பிறிதோரசொல் வெல்லுஞ்சொல்லெனச் செவ்வெண்ணு சு, ஒத்தசொல்லும் மிக்கசொல்லுமுளவாகாமற சொலலுகவென நுரைபபாருமுளா. இது சொற்பொருட்பின்வாரநிலை. (ரு)

சுசுசு. வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொற் பயன்கோ
மாட்சியின் மாசற்றார் கோள். சு. [டன்

இ - ள். வேட்பத் தாம் சொல்லிப் பிறர் சொற்பயன் கோடல - பிறாக்குத் தாஞ்சொல்லுங்கால் அவர் பின்னுங்கேட்டலை விருமபுமாறு சொல்லி, அவா தமக்குச்சொல்லுஙகால் அச்சொல்லின பயனைக் கொணடொழிதல்—மாடசியின மாசு அற்றார்கோள - அமைசசியலுட் குறறமறறாரது துணிபு. எ - று.

பிறசொறகளுட் குறறமுளவாயினும அவை நோக்கியிகழா ரெனபதாம. வல்லாரையிகழதல் வல்லுநர்க்குத் தகுதியனமையின, இதுவுமுடன கூறினார். இவை மூனறுபாடடானும அதனைச சொல லுமாறு கூறப்பட்டது. (சு)

சுசுஎ. சொலல்வல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை
யிகல்வெல்லல யார்க்கு மரிது. எ.

இ - ள். சொலல் வல்லன - தானெண்ணியகாரியங்களைப பிற ர்ககேறபச் சொலலுதல்வல்லனும்—சோர்வு இலன - அவை மிகப பலவாயவழி ஒன்றினுஞ் சோர்விலனும்—அஞசான - அவைககஞ் சாணுயினன் யாவன—அவனை இகல் வெல்லல் யார்க்கும் அரிது - அவனை மாறுபாட்டினகண் வெல்லுதல் யாவாக்குமரிது. எ - று.

ஏறபச்சொல்லுதல அவர்க்கு அவை காரியமல்லவாயினும ஆமெனந துணியுமவகை சொல்லுதல். சோர்வு சொல்லவேண்டுவ தனை மறபபாஞெழிதல். இம்மூனறுகுணமுமுடையானை மாரரு ராயபப பிரிததல் பொருத்தல்செயது வெலவாரிலலையெனபதாம். ()

கூசஅ. விரைந்து தொழில்கேட்கு ஞால நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின். அ.

இ - ள். தொழில் நிரந்து இனிது சொல்லுதல் வல்லார்ப பெறின - சொல்லபபடுங்காரியங்களை நிரல்படக் கோத்து இனிதாகச சொலலுதலவலலாரைப பெறின,—ஞாலம விரைநது கேட்குமட - உலகம அவறறை விரைநதேறறுக்கொளளும். எ - று.

கூகூ ம் அதி.—வினைத்தூய்மை. உ0ூ

தொழில்சாதி யொருமை. நிரல்படக் கோத்தல் முன்சொலவனவும் பின்சொல்வனவுமறிந்து அமமுறையே வைத்தல். இனிதாதல் கேட்பார்க்கின்பம் பயத்தல். சொல்லுதல்வல்லான நாழுழிரவருளொருவன் என்ற வடமொழிபறறிப பெறினென்றூா. ஏனைடுங கேட்டல் ஏற்றுக்கோடல். இவையிரண்டுபாட்டானும அவவாற்ஞற சொல்லுதல்வல்லாரது சிறப்புக கூறபபட்டது. (அ)

கூசகூ. பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்ல றேற்ரு தவர். கூ.

இ - ள். மாசு அற்ற சில சொல்லல் தேற்றாதவர் - குற்றமற்றனவாயச் சிலவாய வார்த்தைகளை அவ்வாறாற்ற சொல்லுதலையறியாதார்—பல சொல்லக் காமுறுவர் - பலவாய வார்த்தைகளைத் தொடுத்துச் சொல்ல விரும்புவர். எ - று.

குற்றம் மேற்சொல்லிய குணங்கட்கு மறுதலையாயின. இடைவிடாது பலசொல்லுதலையுஞ் சொல்வன்மையென்று விரும்புவாருளர், அவர் இவ்வாறு சொல்லமாட்டாதாரே, வல்லார் அதுசெய்யாரென யாப்புறுப்பார், மன்றவென்றார். (௯).

௬௫௰. இணரூழ்த்து நாறா மலரனையர் கற்ற
துணர விரித்துரையா தார். ௰.

இ — ள். கற்றது உணர விரித்து உரையாதார் - கற்றுவைத்த நூலைப் பிறரறியும்வண்ணம் விரித்துரைக்கமாட்டாதவர்—இணரூழ்த்தும நாறா மலர் அனையர் - கொத்தின்கண்ணே மலர்ந்துவைத்தும நாறாத பூவையொப்பர். எ — று.

செவ்விபெற மலர்ந்துவைத்தும் நாற்றமில்லாத பூச் சூடப்படாதவாறுபோல நூலைக் கற்றுவைத்துஞ் சொல்லமாட்டாதார் நன்குமதிக்கப்படாரென்றமையின், இது தொழிலுவமையாயிற்று. இவை இரண்டுபாட்டானும் அது மாட்டாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (௰)

௬௬ ம் அதி.—வினைத்தூய்மை.

அஃதாவது செயப்படும் வினைகள் பொருளேயன்றி அறமும் புகழும் பயந்து நல்லவாதல். சொல்லேயன்றிச் செயலும் நன்றாகவேண்டுமென்கின்றமையின், இது சொல்வன்மையினபின் வைக்கப்பட்டது.

உ௬௬ ௬௬ ம் அதி.—வினைத்தூய்மை.

௬௱௫௧. துணைநல மாக்கந் தரூஉம் வினைநலம்
வேண்டிய வெல்லாந் தரும். ௧.

இ - ள். துணை நலம் ஆக்கம் தரூஉம் - ஒருவனுக்குத் துணையது நன்மை செல்வமொன்றனையுங்கொடுக்கும்;—வினை நலம் வேண்டிய எல்லாம் தரும் - அவ்வளவன்றி வினையது நன்மை அவன் வேண்டியன யாவற்றையுங்கொடுக்கும். எ - று.

வேண்டியவெல்லாமென்றது இம்மைக்கண் அறம் பொருளின்பமுதலாயவற்றையும் மறுமைக்கட்டான்விரும்பிய பதங்களையும் இதனாற் காணப்படுந் துணைநன்மையினுங் கருதப்படும் வினைநன்மை சிறந்ததென வினைத்தூய்மையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௧)

௬௱௫௨. என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழொடு
நன்றி பயவா வினை. ௨.

இ - ள். புகழொடு நன்றி பயவா வினை - தம்மரசனுக்கு இம்மைக்கட் புகழும் மறுமைக்கண் அறமும பயவாத வினைகளை— என்றும் ஒருவுதல் வேண்டும் - அமைசசர்க்கு எக்காலத்துமொழிதல்வேண்டும். எ — று.

பெருகல், சுருங்கல், இடைநிற்றலென்னும் நிலைவேறுபாடு காலத்தான் வருதலின, என்றுமென்றார். வேண்டுமெனபது ஈண்டு இன்றியமையாதென்னும் பொருட்டு. (௨)

௬௫௩. ஓஒதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினை
யாஅது மென்னு மவர். ௩.

இ - ள். ஆதும் என்னுமவர் - மேலாகக்கடவேமென்று கருதுவார்—ஒளிமாழ்கும் வினை செய ஓதல்வேண்டும் - தம்மொளி கெடுதற்குக் காரணமாய வினையைச் செயதலைத் தவிர்க. எ - று.

ஓதல்வேண்டுமென்பது ஒருசொன்னீர்மைத்து. ஓவுதலென்பது குறைநதுநின்றது. ஒளி தாமுளகாலத்து எல்லாராலும் நன்குமதிக்கப்படுதல். செயயெனனும் முதனிலைத்தொழிறபெயர் மாறறப்பட்டது. அன்றிச் செயவினையென வினைத்தொகையாக்கியவழிப் பொருளின்மையறிக. i ஒளி கெடவருவது ஆக்கமன்றெனபதாம். (௩)

௬௫௪. இடுக்கட் படினு மிளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவர். ௪.

இ - ள்.• இடுக்கட்படினும் இளிவந்த செயயார் - தாமிடுக்க ணிலேபடவரினும், அது தீர்தற்பொருட்டு முன் செயதார்க்கு இளி வந்த வினைகளைச்செயயார்—நடுக்கு அற்ற காட்சியவா - தளக்கழற்ற தெளிவினையுடையார். எ - று.

சிறிதுபோழ்திற் கழிவதாய இடுக்கணுக்கு எஞ்ஞான்றுங்க ழியாதவிழிவு எயதற்பாலதன்றெனபதூஉம் அஃதெயதினும் வருவது வருமென்பதூஉம் தெளிவராகலால், செயயாரென்றார். ()

௬௱௫. எற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று. ௫.

இ - ள். எற்று என்று இரங்குவ செயயற்க - யான் செயதது எதன்மைத்தென்று பின் றானேயிரங்கும் வினைகளை ஒருகாலுஞ் செயயாதொழிக,—செயவானேல் மற்று அன்ன செயயாமை நன்று — அன்றி ஒருகான்மயங்கி அவற்றைசசெயயுந்தன்மையனு யினுனாயின், பின்னிருந்து அவ்விரஙகல்களைச் செய்யாதொழிதல் நன்று. எ - று.

இரங்குவவென முன்வந்தமையிற் பின் அன்னவெனச் சுட்டி யொழிந்தார். அவ்வினைகளது பன்மையான், இரக்கமும் பலவா யின. அசசெயற்குப பின்னிருந்திரங்குவனாயின், அது தீரும் வாயி லறிந்திலனெனவும், திட்பமிலனெனவும், பயனில்லன செயகின றானெனவும, தனபழியைத் தானே தூற்றுகின்றானெனவும, எல லாருமிகழ்தலிற பினனிரங்காமை நன்றெனறார். இதுவும், வினைத் தூயார் செயலாகலின், உடனகூறப்பட்டது. 'பிறரொடாதறகுச் செயவானாயின் அவைபோல்வனவுஞ்செயயாமை நனறெனப் பிற ரெல்லாம் இயைபறவுரைத்தார். (௫)

**௬௫௬. ஈன்றாள் பசிகாண்பா னாயினுஞ் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை. ௬.**

இ - ள். ஈன்றாள் பசி காண்பான் ஆயினும் - தன்னைப் பயந்தாளது பசியை வறுமையாற்கண்டிரங்குந் தன்மையனாயினானெனினும்,—சான்றோர் பழிக்கும் வினை செய்யற்க - அது சுட்டி அறிவுடையார் பழிக்கும் வினைகளை ஒருவன் செய்யாதொழிக. எ - று.

இறந்த மூப்பினராய இருமுதுகுரவருங் கற்புடைமனைவியுங் குழவியும் பசியான் வருந்துமெல்லைக்கண் தீயனபலவுஞ்செய்தாயினும் புறந்தருகவென்னும் அறநூற்பொதுவிதி பொருணூல்வழி

யொழுகுதலும் அரசர் தொழிற்குரியராதலும் நன்குமதிக்கற்பாடுமுடைய அமைச்சர்க்கெய்தாமைபற்றி, இவ்வாறு கூறினார். இவை யைந்துபாட்டானும் பாவமும் பழியும் பயக்கும் வினை செய்யற்க வென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

**௬௫௭. பழிமலைந் தெய்திய வாக்கத்திற் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை. ௭.**

இ - ள். பழிமலைந்து எய்திய ஆக்கத்தின் — சாலாதார் தீயவினைகளைச் செய்து அதனாற் பழியைத் தம்மேற்கொண்டு பெற்ற செல்வத்தின்—சான்றோர் கழி நல்குரவே தலை — அது மேற்கொள்ளாத சான்றோரனுபவிக்கும் மிக்க நல்குரவே உயர்ந்தது. எ-று.

நிலையாத செல்வத்தின்பொருட்டு நிலையின பழியை மேற
கோடல சாலபோதியையாமையின, சானறோா கழிநல்குரவே தலை
யெனறாா. (எ)

சுரு௮. கடிந்த கடிந்தொராா் செய்தார்க் கவைதா
முடிந்தாலும் பீழை தரும். ௮.

இ — ள். கடிநத கடிநது ஓராா செயதார்க்கு - நூலோர் கடிந
தவினைகளைத தாமுங்கடிநதொழியாது பொருளுைச்கிச்செயத
அமைசசாககு—அவைதாம் முடிநதாலும பீழை தரும - அவை
தூயவனமையின் முடியா, ஒருவாறறுன முடியினும பின் றுனபத
தையே கொடுக்கும. எ - று.

முடிதல் கருதியபொருடருதல்· பீழைதருதலாகிய பொருளி
ன்றெழில அதறகுக காரணமாய வினைகண்மேலேறறபபட்டது.()

சுருகூ. அழக்கொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும்
பிற்பயக்கு நற்பா லவை. கூ.

இ - ள். அழக் கொண்ட எல்லாம் அழப் போம் - ஒருவன
தீயவினைகளைச செயது பிறரிரஙகக் கொண்ட பொருளெல்லாம்
இமமையிலே அவன்றனிரங்கப்போகாநிற்கும்,—நற்பாலவை இழ
பபினும பிறபயக்கும் - மறறைத் தூயவினையான் வநத பொருள
கள் முனனிழநதாலுயினும் அவனுககுப பினனர் வந்து பயன
கொடுக்கும். எ - று.

பின்னெனவே, மறுமையுமடங்கிற்று. பொருள்களான் அவ
ற்றிற்குக் காரணமாய வினைகளதியல்பு கூறியவாறு. (கூ)

௬௬௦. சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட்
கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று. ௧௦.

இ-ள். சலத்தால் பொருள் செய்து ஏமார்த்தல் - அமைச்சன் தீயவினைகளாற் பொருள்படைத்து அதனால் அரசனுக்கேமஞ் செய்தல்—பசுமட்கலத்துள் நீர் பெய்து இரீஇயற்று - பசியமட்கலத்துள்ளே நீரைப்பெய்து அதற்கேமஞ்செய்ததனோடொக்கும். எ - று.

முன் ஆக்கம் பயப்பனபோற்றோன்றிப் பின்னழிவே பயத்தலால், அவை சலமெனப்பட்டன. ஏமமார்த்தலென்பது ஏமார்த்தலென்றாயிற்று. ஏமத்தையடையப்பண்ணுதலென்றவாறு. இருத்துதல் நெடுங்காலமிருப்பச்செய்தல். அரசனும்பொருளும் சேரப் போமென்பதாம். பிறரெல்லாம் ஏமாத்தலென்று பாடமோதி, அதற்கு மகிழ்தலென்றும், இரீஇயற்றென்பதற்கு வைத்தாற்போலுமென்றுமுரைத்தார்; அவர் அவை தன்வினையும் பிறிதினவினையுமாய் உவமையிலக்கணத்தோடு மாறுகோடல் நோக்கிற்றிலர். இவைநான்குபாட்டானும் அதற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (௧௦)

௬௭ ம் அதி.—வினைத்திட்பம்.

அஃதாவது அத்தூய வினை முடிப்பானுக்கு வேண்டுவதாய மனத்திண்மை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சுசுக. வினைத்திட்ப மென்ப தொருவன் மனத்திட்ப
மற்றைய வெல்லாம் பிற. க.

இ - ள். வினைத்திட்பம் என்பது ஒருவன் மனத்திட்பம் - வினைசெய்தறகட்டிண்மையென்று சொல்லபபடுவது அதனை முடித்தறகுரியானொருவன் மனத்ினது திண்மை;—மறறைய எல லாம் பிற - அஃதொழிந்தனவெல்லாம அதற்குத் திண்மையென்று சொல்லப்படா. எ - று.

ஒழிநதனவாவன படை, அரண், நட்பு முதலியவறறின் றிண மைகள். அவையும் அதற்கு வேண்டுவனவாய இனமாகலின மற றையவென்றும, வேண்டினும அஃதில்வழிப பயனிலவாகலிற் பிற வென்றுங கூறினார். இதனால் வினைத்திட்பமாவது இன்னதென பது கூறபபட்டது. (க)

சுசுஉ. ஊறொரா லுற்றபி னொல்காமை யிவ்விரண்டி
னாறென்ப ராய்ந்தவர் கோள். உ.

உசுo சுள ம் அதி.—வினைத்திட்பம்.

இ - ள். ஆய்ந்தவர் கோள் = முன் நீதியாராய்ந்த அமைச்சரது துணிபு—ஊறு ஒரால் உற்றபின் ஒல்காமை இவ்விரண்டின் ஆறு என்பர் - பழுதுபடும் வினைகளைச் செய்யாமையும் செயயும வினை தெயவத்தாற்பழுதுபட்டவழி அதற்குத் தளராமையுமாகிய இவ்விரண்டன் வழியெனபர் நூலோர். எ - று.

தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் அமைச்சுப்பூண்ட வியாழ வெள்ளி களது துணிபு தொகுத்துப் பின் நீதிநூலுடையார் கூறியவாறு

கூறுகின்றமையின், ஈண்டு வினைதனூய்மையும் உடன்கூறினர். உறுதலுடையதனை முன் ஊறென்றமையின் உற்றபினென்றும, இவவிரண்டினகண்ணே பட்டதென்பார் இரண்டிஞறெனறுங் கூறினர். ஊறெராரென்று பாடமோதுவாருமுளர், அஃது ஒல் காமையென்னுமெண்ணேடும் இரண்டென்னுந தொகையோடும் இயையாமை அவரறிநதிலர். (உ)

**கூகூ௩. கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை யிடைக்
னெற்று விழுமந் தரும். ௩. [கொட்கி**

இ - ள். கடைக் கொட்கச் செய்தக்கது ஆண்மை - செயப படும வினையை முடிவின்கட் புலப்படும்வகை முன்னெல்லாம மறைததுச செயவதே திட்பமாவது;—இடைக் கொட்கின் எறறு விழுமம் தரும - அங்ஙனமன்றி இடையே புலபபடுமாயின் அப புலப்பாடு செயவானுககு நீங்காத இடும்பையைக கொடுக்கும. எ - று.

மறைத்துச் செய்வதாவது அங்கமைந்துமெண்ணிய்வாறு பிற ரறியாமலும்; தானறிநதனூஉம், தன்னிங்கிதம், வடிவு, செயல, சொற்களான் அவருயத்துணராமலும் அடக்கிச் செயதல். அத்தி ட்பம், ஆண்டன்மையான வருதலின், ஆண்மையெனப்பட்டது. எறறுவிழுமமாவன பகைவர் முன்னறிந்து அவ்வினையை விலக்கு தல், செயவானை விலக்குதல் செயவராகலின், அவற்றூன வரு வன. விழுமம் சாதிப்பெயா. இவையிரண்டுபாட்டானும் அதனது பகுதி கூறபபட்டது. (௩)

**கூகூ௪. சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாஞ்
சொல்லிய வண்ணஞ் செயல். ௪.**

இ - ள். சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய - யாம் இவ்வினையை இவ்வாற்ருற செயதுமென நிரல்படச் சொல்லுதல் யாவர்க்குமெளிய;—சொல்லியவண்ணம செயல் அரியவாம் - அதனை அவ்வாற்ருனே செயதல் யாவர்க்கு மரியவாம். எ - று.

சொல்லுதல், செயலென்பன சாதிப்பெயர். அரியவற்றையெண்ணிச்சொல்லுதல் திட்பமில்லாதார்க்குமியறலின், எளியவெனருர் இதனுல் அதனதருமை கூறபபட்டது. (௪)

௬௬௫. வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்பம் வேந்தன்க
ணூறெய்தி யுள்ளப் படும். ௫.

இ - ள். வீறு எய்தி மாண்டார் வினைத்திட்பம் - எண்ணுந் தாற் சிறப்பெயதிப் பிறவிலக்கணங்களானும் மாட்சிமைபபட்ட அமைச்சரது வினைத்திட்பம்,—வேந்தன்கண் ஊறு எயதி உள்ளப படும் - வேநதனகண்ணே உறுதலையெயதலான், எல்லாராலும நனகுமதிக்கபபடும். எ - று.

வேந்தன்கணூறெயதல் எடுத்தவினை அதனுன் முற்றுப்பெற்றுச் செல்வமும் புகழும் அவன்கண்ணவாதல். எயதலானென்பது திரிநது நின்றது. உள்ளல் மதிப்பான் மறவாமை. இதனுல் அதனசிறபபுக் கூறபபட்டது. (௫)

௬௬௬. எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப வெண்ணியார்

இ - ள். எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப - தாமெய்த எண்ணிய பொருள்களெல்லாவற்றையும் அவ்வெண்ணியவாறே எய்துவர்;—எண்ணியார் திண்ணியராகப்பெறின் - எண்ணியவர் அவ றறிறகு வாயிலாகிய வினைக்கட் டிண்மையுடையராகப்பெறின். எ — று.

எளிதினெய்துபவென்பார், எண்ணியாங்கெய்துப வென்றார். அவர் அவ்வாறல்லதெண்ணுமையிற் றிண்ணியராகவே வினைமுடியும், அது முடிய அவையாவையுங் கைகூடுமென்பது கருத்து. இதனால் அஃதுடையாரெய்துதும் பயன் கூறப்பட்டது. (௬)

௬௬எ. உருவுகண் டெள்ளாமைவேண்டுமுருள்பெருந்தேர்க் கச்சாணி யன்னா ருடைத்து. எ.

இ - ள். உருள் பெருந்தேர்க்கு அச்சு ஆணி அன்னார் உடைத்து - உருளாநின்ற பெரிய தேர்க்கு அச்சின்கணாணிபோல வினைக்கட்டிண்ணியாரையுடைத்து உலகம்;—உருவு கண்டு எள்ளாமை வேண்டும் - அதனால் அவரை வடிவின சிறுமைநோக்கி இகழ்தலையொழிக. எ - று.

௨௬௨ ௬எம் அதி.—வினைத்திட்பம்.

சிறுமை, எள்ளாமைவேண்டுமென்பதனானும். உவமையா னும் பெறாரும். அச்சு உருள்கோத்த மரம். ஆணி உருள் கழலாது அதன்கடைக்கட் செருகுமது. அது வடிவாற் சிறிதாயிருந்தே பெரிய பாரத்தைக் கொண்டியக்குந்திட்பமுடைத்து, அதுபோல, வடிவாற்சிறியராயிருந்தே பெரிய வினைகளைக் கொண்டியக்குந் திட்பமுடைய அமைச்சருமுளர், அவரை அத்திட்பநோக்கி அறிந்துகொள்க வென்பதாம். இதனால் அவரையறியுமாறு கூறப்பட்டது. (எ)

௬௬௮. கலங்காது கண்ட வினைக்கட் டுளங்காது
தூக்கங் கடிந்து செயல். ௮.

இ - ள். கலங்காது கண்ட வினைக்கண்-மனந்தெளிந்து செய்வதாகத் துணிந்த வினையின்கண்—துளங்காது தூக்கம் கடிந்து செயல் - பின்னசைதலின்றி நீட்டித்தலையொழிந்து செய்க. எ-று.

கலங்கியவழி ஒழிவதும் செய்வதுபோற் றோன்றுமாகலின், தெளிந்து பலகாலாராய்ந்து தாஞ்செய்வதாக ஓர்த்த வினையைக் கலங்காது கண்டவினையென்றார். துளங்காமை திட்பமுடைமை.()

௬௬௯. துன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி
யின்பம் பயக்கும் வினை. ௯.

இ — ள். துன்பம் உற வரினும் - முதற்கண் மெய்ம்முயற்சியாற் றமக்குத் துன்பம் மிக வருமாயினும்,—இன்பம் பயக்கும் வினை துணிவு ஆற்றிச் செய்க - அது நோக்கித் தளராது முடிவின்கண் இன்பம் பயக்கும் வினையைத் திட்பமுடையராய்ச் செய்க. எ — று.

துணிவு கலங்காமை. அஃதுடையார்க்கல்லது கணிகமாய

முயறசித்துன்ப நோக்காது நிலையுதலுடைய பரிணுமவின்பத்தை நோக்கிச் செயதல கூடாமையின், துணிவாற்றிச்செயகவென்ரா. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர் வினைசெயயுமாறு கூறப்பட்டது.

கூஎ0. எனைத்திட்ப மெய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்பம்
வேண்டாரை வேண்டா துலகு. க0.

இ - ள். வினைத்திட்பம் வேண்டாரை - வினைத்திட்பத்தை இது நமக்குச் சிறநததென்று கொளளாத அமைச்சரை,—எனைத் திட்பம் எயதியக்கண்ணும் - ஒழிநத திட்பங்களெல்லாமுடையரா யவிடத்தும்,—வேண்டாது உலகு - நன்குமதியார் உயர்நதோா. எ - று.

கூஅ ம் அதி.—வினைசெயல்வகை. உகூகூ

மனத்தின்கட் டிட்பமில்லாதார்க்குப் படை, அரண், நட்பு முதலியவறறின் திட்பங்களெல்லாம் உளவாயினும், வினை முடியா தாம், ஆகவே, அவையெல்லாங் கெடுமென்பதுபற்றி உலகு வே ண்டாதென்ரா. இதனுல் வினைத்திட்பமில்லாதாரதிழிபு கூறப பட்டது. (க0)

கூஅ ம் அதி.—வினைசெயல்வகை.

அஃதாவது அத்திட்பமுடையவமைச்சன் அவ்வினையைச செயயுநதிறம். அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளங்கும.

கூஎக. சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு
தாழ்ச்சியுட் டங்குத றீது. க.

இ - ள். சூழ்ச்சி முடிவு துணிவு எய்தல் - விசாரத்திற்கெல்லையாவது விசாரிக்கின்றான் இனி இது தப்பாதென்னுந் துணிவினைப் பெறுதல்,—அத்துணிவு தாழச்சியுள் தங்குதல் தீது - அங்ஙனந் துணிவுபெற்ற வினை பின் நீட்டிப்பின்கட்டங்குமாயின், அது குற்றமுடைத்து. எ - று.

சூழ்ச்சிமுடிவு துணிவெய்தலெனவே, துணிவெய்துமளவுஞ் சூழவேண்டுமென்பது பெற்றாம். பின்னாத் துணிவு ஆகுபெயா. நீட்டிப்பு செய்யுங்காலத்துச் செய்யாமை. அஃதுளவழிக் காலக சழிவாகலானும், பகைவர் அறிந்தழித்தலானும் முடியாமையின், அதனை தீதென்றா. (க)

சுஎ௨. தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை. ௨.

இ - ள். தூங்கிச் செயற்பால தூங்குக - நீட்டித்துச் செய்யும் பகுதிப்பாய வினைகளுள் நீட்டிக்க,—தூங்காது செய்யும் வினை தூங்கற்க - நீட்டியாது செய்யும் வினைகளுள் நீட்டியாதொழிக. எ - று.

இருவழியும் இறுதிக்கட்டொக்க ஏழாவது விரிக்கப்பட்டது. இருவகை வினைகளும் வலியானுங்காலத்தானும் அறியப்படும். மாறிச்செயயின், அவை வாயாவென்பது கருதது. மேற்றூங்காமையெனறார், ஈண்டதனைப் பகுத்துக்கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் பொதுவகையால் வினைசெயயுந்திறங் கூறப்பட்டது. (௨)

சுஎ௩. ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்
செல்லும் வாய் நோக்கிச் செயல். ௩. [காற்

௨கூ௪ கூஅ ம் அதி.—வினைசெயல்வகை.

இ - ள். ஒல்லும் வாய் எல்லாம் வினைநன்று - வினைசெய்யுங்கால் இயலுமிடத்தெல்லாம் போராற்செய்தல் நன்று;—ஒல்லாக்கால் செல்லும் வாய நோக்கிச் செயல் - அஃதியலாவிடத்து ஏனை மூன்றுபாயத்துள்ளும் அது முடிவதோருபாயநோக்கிச் செய்க. எ — று.

இயலுமிடம் பகையிற்றன் வலியனுய காலம். அக்காலத்துத் தண்டமே நன்றென்றார், அஞ்சுவது அதற்கேயாதலின். இயலாவிடம் ஒத்தகாலமும் மெலியகாலமும். அவ்விரண்டு காலத்துஞ் சாம பேத தானங்களுள் அது முடியுமுபாயத்தாற் செய்கவென்றார், அவை ஒன்றற்கொன்று வேறுபாடுடையவேனும் உடம்படுத்தற்பயத்தாற் றம்முளொக்குமாதலின். இதனுன் வலியான், ஒப்பான், மெலியானென நிலை மூவகைத்தெனபதூஉம், அவற்றுள் வலியது சிறப்பும், கூறப்பட்டன. (௩)

௬எ௪. வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்ச நினையுங்காற்
தீயெச்சம் போலத் தெறும். ௪.

இ - ள். வினை பகை என்ற இரண்டின் எச்சம் - செய்யத் தொடங்கிய வினையும் களையத் தொடங்கிய பகையுமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டனதொழிவும்—நினையுங்கால் தீயெச்சம்போலத்தெறும் - ஆராயுங்கால் தீயினதொழிவுபோலப் பின் வளர்ந்து கெடுக்கும். எ - று.

இனி இக்குறை என்செய்வதென்று இகழ்ந்தொழியற்க, முடியச்செய்கவெனபதாம். பின் வளர்தலொப்புமைபற்றிய பகையெச்சமும் உடன் கூறினார். இதனுன் வலியான் செய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது. (௪)

சுஎரு. பொருள்கருவி காலம் வினையிடனொ டைந்து
மிருடீர வெண்ணிச் செயல். ரு.

இ - ள். பொருள் கருவி காலம் வினை இடனொடு ஐநதும் - வினைசெயயுமிடத்துப பொருளுங் கருவியுங் காலமும் வினையும இடனுமாகிய இவ்வைந்தனையும்—இருள் தீர எணணிச் செயல - மயக்கமறவெண்ணிச் செயக. எ - று.

எண்ணொடு பிறவழியுங் கூட்டபபட்டது.\ பொருள் ஆழியும் பொருளும ஆகும் பொருளும்.\ கருவி தன்றுனையும மாற்றார்தானை யும. காலம் தனக்காங்காலமும் அவர்க்காங்காலமும். வினை தான

வல்லவினையும் அவர் வல்லவினையும். இடம் தான் வெல்லுமிட மும் அவர் வெல்லுமிடமும். இவற்றைத் தான் வென்றியெய்துந் திறத்திற பிழையாமலெண்ணிச் செயகவென்பதாம். (ரு)

சுஎசு. முடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல். சு.

இ - ள். முடிவும் - வினைசெய்யுங்கால் அது முடிதற்குளதாம் முயற்சியும்—இடையூறும் - அதற்கு வருமிடையூறும்—முற்றியா ங்கு எயதும் படுபயனும் - அது நீங்கி முடிநதாற் றனெயதும பெரும்பயனும—பார்த்துச் செயல் - சீர்தூக்கிச் செயக. எ - று

முடிவு ஆகுபெயர். முயறசியிடையூறுகளதளவிற் பயனத ளவு பெரிதாயிற செயகவென்பதாம். (சு)

சுஎஎ. செய்வினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை
யுள்ளறிவா னுளளங் கொளல். எ.

இ - ள். செயவினை செய்வான் செயன்முறை - அவ்வாற்கூற செயயபபடும் வினையைத் தொடங்கினுன் செயயுமுறைமையா வது—அவ்வினை உள் அறிவான் உள்ளம் கொளல் - அதனதுளப பாட்டினையறிவான் கருத்தினைத் தானறிதல். எ - று.

அவ்வாறென்றது பொருண் முதலியவெண்ணலையும் முடிவு முதலிய துாக்கலையும். உளளறிவான் முனசெயது போநதவன. அவன் கருத்து அவன செயது போந்த உபாயம். அதனையறியவே, தானும் அதனுறசெயது பயனெயதுமென்பதாம. இவை மூன்று பாடடானும் ஒபபான் செயயுந்திறங் கூறப்பட்டது. (எ)

சுஎஅ. வினையான் வினையாக்கிக் கோட னனைகவுள்
யானையால் யானையாத் தற்று. அ.

இ — ள். வினையான் வினை ஆக்கிக்கோடல் - செய்கின்றவி னையாலே அன்னது பிறிதுமோர்வினையை முடித்துக்கொள்க;— நனைகவுள் யானையால் யானை யாத்தற்று - அது மதத்தானனைநத கபோலத்தினையுடைய யானையாலே அன்னது பிறிதுமோர் யானை யைபபிணித்ததனே டொக்கும். எ - று.

பிணித்தற்கருமை தோன்ற நனைகவுளென்பது பின்னுங்

கூட்டப்பட்டது. தொடங்கிய வினையானே பிறிதுமோர்வினையை
உ௩

முடித்தற்குபாயமாமாறு எண்ணிச்செய்க, செய்யவே,' அம்முறை யான எல்லாவினையும் எளிதின் முடியுமென்பதாம். (அ)

௬௭௯. நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே
'வொட்டாரை யொட்டிக் கொளல். ',௯.

இ - ள். நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே - வினை செய்வானுற் றன்னட்டார்க்கு இனியவற்றைச் செய்தலினும் விரைந்து செய்யப்படும்—ஒட்டாரை ஒட்டிக் கொளல் - தன்பகைவரோடு ஒட்டாரைத் தனக்கு நட்பாக்கிக் கோடல். எ - று.

அவ்வினை வாய்த்தற்பயத்தவாய இவ்விரண்டும் பகைவர்க் குத்தனமெலிவு புலனுவதன்முன்னே செய்கவெனபார், விரைாத தெனமுா. விரைந்து செய்யப்படுவதெனறவாறு. வினைசெயுந் திறமாகலிற பகைவரோடொட்டாராயிறறு. தன்னொட்டாா பிற ரு- கூடாமல மாறறி வைததலெனினுமமையும். (௯)

௬௮0. உறைசிறியா ருண்ணடுங்க லஞ்சிக் குறைபெறிற்
கொளவர் பெரியார்ப பணிந்து. ௧0.

இ-ள். உறை சிறியார் - ஆளுமிடஞ்சிறியராய அமைச்சர்,— உள் நடுங்கல் அஞ்சி - தம்மின் வலியார் எதிர்ந்தவழித் தம்பகுதி நடுங்கலையஞ்சி,—குறை பெறின் பெரியாரைப் பணிந்து கொள்வர் - அந்நிலைக்கு வேண்டுவதாய சந்து கூடுமாயின், அவரைத் தாழ்ந்து அதனையேற்றுக்கொள்வர். எ-று.

இடம் நாடும் அரணும். அவற்றது சிறுமை ஆள்வார் மேலேற்றப்பட்டது. மெலியாரோடு சந்திக்கு வலியார் இயைதலரிதாகலின், பெறினென்றார். அடியிலே மெலியராயினார் தம்பகுதியஞ்சி நீங்கின் முதலொடுங் கெடுவராகலின், அது வாராமற் சிறிது கொடுத்தனுஞ் சந்தினைப் பெற்றுக்கொள்கவென்பதாம். பணிதல் மானமுடையார்க்குக் கருத்தன்மையின், கொள்வரென உலகியலாற் கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் மெலியான் செயயுந்திறங் கூறப்பட்டது. (௧௦)

௬௯-ம் அதி.—தூது.

அஃதாவது சந்தி விக்கிரகங்கட்கு வேற்று வேந்தரிடைச் செல்வாரது தன்மை. அவ்விரண்டனையும் மேல் வினைசெயல்வகையென்றமையின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது. தான் வகுத்துக்

கூறுவான் கூறியது கூறுவானெனத் தூது இருவகைப்படும். அவருள் முன்னோன் அமைச்சரோடொப்பாருகலானும், பின்னோன் அவனிற் காற்கூறு குணங் குறைந்தோருகலானும், இஃத் தமைச்சியலாயிற்று.

௬அக. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு. ௧.

இ - ள். அன்பு உடைமை - தன் சுற்றத்தாரமாட்டு அன்பு டையனாதலும்—ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் - அமைச்சுப் புணாநகடிய ந்த குடியின்கட்பிறத்தலும்—வேந்து அவாம் பண்பு உடைமை - அரசாசாதி விரும்பும் பண்புடையனாதலும்—தூது உரைப்பான் பண்பு - தூதுவார்த்தை சொல்லுவானுககிலக்கணம். எ - று.

முன்னையவிரண்டாலும், முறையே சுறறத்தாரக்குத் தீங்கு வாராமற் றன்பேணியொழுகலும், தன்முன்னோா தூதியல் கேட் டறிதலும் பெற்றாம். வேநதவாம்பண்புடைமை முன்னா மன்ன ரைச் சோநதொழுகறகட் பெறப்படும். அதனால வேற்றரசரும் அவன் வயத்தராதல பெறுதும். (௧)

௬அஉ. அன்பறி வாராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்
பார்க்
கின்றி யமையாத மூன்று. ௨.

இ - ள். அன்பு - தம்மரசனபாட்டன்புடைமையும்—அறிவு- அவனுக்கு ஆவனவறியுமறிவுடைமையும—ஆராய்ந்த சொல்வன் மை - அவற்றை வேற்றரசரிடைச் சொல்லுங்கால ஆராய்ந்து செ ல்லுதல் வன்மையுமென—தூது உரைப்பார்க்கு இன்றியமையாத மூன்று - தூதுரைக்கவுரியார்க்கு இன்றியமையாத குணங்கள் மூன்று. எ - று.

ஆராயதல் அவற்றிற்குடம்படுஞ்சொற்களைத் தெரிதல். இனறி யமையாத மூன்றெனவே, அமைச்சர்க்குச சொல்லிய பிறகுணங்களும் வேண்டுமெனபது பெறரும். இவையிரண்டுபாட்டாலும் இருவகையார்க்கும் பொதுவிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (உ)

சுஅங. நூலாரு ணூல்வல்ல னாகுதல் வேலாருள்
வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு. ங.

இ - ள். வேலாருள் வென்றி வினை உரைப்பான பண்பு - வேலையுடைய வேற்றரசரிடைச் சென்று தன்னரசனுக்கு வெனறி

தரும் வினையைச் சொல்லுவானுக்கு இலக்கணமாவது—நூலாருள் நூல் வல்லன் ஆகுதல் - நீதிநூலையுணர்ந்த அமைச்சரிடைத் தான் அநநூலை வல்லனாதல். எ - று.

கோறன்மாலையரென்பது தோன்ற வேலாரென்றும், தூது வினையிரணடுமடங்க வென்றிவினையென்றுங் கூறினார். வல்லனாதல் உணர்வுமாத்திரமுடையராய அவர்முன் வகுககுமாற்றலுடையனாதல். (ங)

சுஅச. அறிவுரு வாராய்ந்த கல்வியிம் மூன்றன்
செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு. ச.

இ - ள். அறிவு - இயற்கையாகிய வறிவும்—உரு - கண்டார் விரும்புந் தோற்றப் பொலிவும்—ஆராய்ந்த கல்வி - பலரோடும் பலகாலுமாராயப்பட்ட கல்வியுமென—இம்மூன்றன் செறிவு உடையான் - நன்குமதித்தற்கேதுவாய இம்மூன்றனது கூட்டத்தையுடையான்—வினைக்குச் செல்க - வேற்றுவேந்தரிடைத் தூது வினைக்குச் செல்க. எ - று.

இம்மூன்றும் ஒருவன்பாற் கூடுதலரிதாகலின், செறிவுடையானென்றார். இவற்றான் நன்குமதிப்புடையனாகவே, வினை இனிது முடியுமென்பது கருத்து. (௪)

௬அ௫. தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி நன்றி பயப்பதாந் தூது. ௫.

இ - ள். தொகச் சொல்லி - வேற்றரசர்க்குப் பலகாரியங்களை சொல்லும் வழிக் காரணவகையாற் றொகுத்துச்சொல்லியும்—தூவாத நீக்கி நகச் சொல்லி - இன்னாதகாரியங்களைச் சொல்லும் வழி வெய்யசொற்களை நீக்கி இனிய சொற்களான் மனமகிழச்சொல்லியும்—நன்றி பயப்பது தூதாம் - தன்னரசனுக்கு நன்மையைப் பயப்பவனே தூதனாவான். எ - று.

பலகாரியங்கட்குடம்படாதார் பரம்பரையான் அவற்றிற்குக் காரணமாயதொன்றைச் சொல்ல அதனால் அவை வினையுமாறுய்த்துணரவருமையானுஞ் சுருக்கத்தானு முடம்படுவர், இன்னாதவற்றிற் குடம்படாதார் தம்மன மகிழச்சொல்ல அவ்வின்னாவை காணாது உடம்படுவராதலின், அவவிருவாற்றானும் தன்காரியந் தவறாமல் முடிக்கவல்லானென்பதாம். எண்ணும்மைகள் விகாரத்தாற்றொக்கன. (௫)

௬௮௬. கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்
றக்க தறிவதாந் தூது. ௬. [தாற்

இ - ள். கற்று - நீதிநூல்களைக் கற்று—செலச் சொல்லி - தான் சென்றகருமத்தைப் பகைவேந்தர் மனங்கொளச் சொல்லி— கண் அஞ்சான்—அவர்செயிர்த்துநோக்கின் அந்நோக்கிற்கஞ்சாது— காலத்தால் தக்கது அறிவது தூதாம் - காலத்தோடு பொருந்த அது முடிக்கத்தக்கவுபாயமறிவானே தூதனுவான். எ - று.

அவ்வுபாய மறிதற்பொருட்டு நீதிநூற்கல்வியும், அதனான் றிப் பிறிதொன்றான் முடியுங்காலம் வரின் அவ்வாறு முடிக்கவே ண்டுதலிற காலத்தாற்றக்கதறிதலும், இலக்கணமாயின. (௬)

௬௮௭. கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந்
தெண்ணி யுரைப்பான் றலை. ௭.

இ - ள். கடன் அறிந்து - வேற்றரசரிடத்துத் தான் செய்யு முறைமையறிந்து—காலம கருதி - அவர்செவ்வி பார்த்து—இடன் அறிந்து - சென்ற கருமஞ் சொல்லுதற்கேற்ற இடமறிந்து— எண்ணி — சொல்லுமாற்றை முன்னே விசாரித்து—உரைப்பான தலை - அவ்வாறு சொல்லுவான் தூதரின் மிக்கான். எ - று.

செய்யுமுறைமையாவது அவர்நிலையும் தன்னரசனிலையும் தன்னிலையும் தூக்கி அவரறிறசேறபக் காணுமுறைமையும் சொல்லுமுறைமையும் முதலாயின. செவ்வி தனசொலலை யேற்றுக்கொளளும் மனநிகழ்ச்சி. அது காலையத்ததாகலிற் காலமென்ரார். இடம தனக்குத் துணையாவாருடனாயவிடம். எண்ணுதல் தான் அது சொல்லுமாறும் அதற்கு அவாசொல்லு முத்தரமும் அதற்குப் பின்றான சொல்லுவனவுமாக இவ்வாற்றான் மேன்மேற ரானே கறபித்தல். வடநூலார் இவ்விருவகையாருடன் ஓலைகொடுத்து நிற்பாரையுங் கூட்டித் தூதரைத் தலை, இடை, கடையென்று வகுத்துக்கூறிறுராகலின, அவர்மதமுநதோனறத் தலையென்ரார். தூதென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இவையைந்துபாட்டானும் தான் வகுத்துக் கூறுவானதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (எ)

கூஅஅ. தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு. அ.

இ - ள். வழி உரைப்பான் பண்பு - தன்னரசன் வார்த்தையை அவன்சொல்லியவாறே வேற்றரசர்க்குச் சென்று சொல்லுவானதிலக்கணமாவது—தூயமை-பொருள் காமங்களாற்றூயனாத

ன்மை—துணைமை - தனக்கு அவரமைச்சர் துணையாநதன்மையும்—துணிவுடைமை - துணிதலுடைமையும்—இமமூன்றின வாயமை - இமமூனறோடு கூடிய மெயம்மையுமெனவிவை. எ - று.

பொருள் காமங்கள்பற்றி வேறுபடக் கூறுமைப்பொருட்டுத் தூயமையும, தன்னரசனுக்கு உயாச்சிகூறியவழி எம்மனோாக்கஃதி யலபெனக்கூறி அவர் வெகுளி நீக்குதறபொருட்டுத் துணைமையும,

லுது சொல்லின் இவரேதஞ்செயவரெனஒருழிபாமறபொருட்டுத நுணிவுடைமையும, யாவரானுநதேறபபடுதறபொருட்டு மெயம் மையும, வேண்டபபட்டன. இன் ஒழிவினபொருட்கண் வந்தது. ()

கூஅகூ. விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்றம் வாய்சோரா வன்க ணவன். கூ.

இ - ள். விடு மாறறம வோதர்க்கு உரைபபான் - தனனர சன சொல்லிவிட்ட வாாததையை வேறறரசாககுச்/சென்று சொ லலவுரியான்—வடு மாறறம வாயசோரா வனகணவன - தனககு வருமேததிற்கஞ்சி அவனுர்குத் தாழவான வாாதையை வாய சோாநதுஞ் சொலலாத திண்மையை யுடையன. எ - று.

தாழவு சாதிதருமமன்மையின், வடுவென்றார். வாயசோரா வெனை காரியங் காரணததுளடககப்பட்டது. (கூ)

கூகூ0. இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற் குறுதி பயப்பதாந் தூது. க0.

இ - ள. இறுதி பயப்பினும் எஞ்சாது—அவ்வார்த்தை தன்னுயிர் க்கிறுதி தருமாயினும் அதற்கஞ்சி யொழியாது—இறைவாககு உறு திபயபபது தூதாம் - தனனரசன் சொல்லியவாறே ஆவனுக்கு மிகு தியை வேற்றரசரிடைச் சொல்லுவானே தூதனுவான். எ — று.

இறுதிபயப்பினுமென்றதனுல், ஏனைய பயத்தல் சொல்லவே ண்டாவாயிறறு. இவை மூன்றுபாட்டானுங் கூறியது கூறுவான திலககணங் கூறப்பட்டது. (க0)

எ0 - ம் அதி.—மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

அஃதாவது அமைச்சர் அரசரைப் பொருந்தியொழுகுமாறு. இது, வேந்தவாம் பண்புடைமை * யென மேலே வேண்டப்பட்டமையின், அதின்பின் வைக்கப்பட்டது.

* குறள், சுஅக.

**சுசுக. அகலா தணுகாது தீக்காய்வார் போல்க
இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார். க.**

இ - ள். இகல் வேந்தர்ச் சேர்ந்து ஒழுகுவார் - மாறுபடுதலையுடைய அரசரைச் சேர்ந்தொழுகும் அமைச்சர்—அகலாது அணுகாது தீக்காய்வார் போல்க - அவரை மிகநீங்குவதும் மிகச்செறிவதுஞ் செய்யாது தீக்காய்வார்போல இடைநிலத்திலே நிற்க. எ-று.

கடிதின் வெகுளுந் தன்மையரென்பது தோன்ற, இகல்வேந்தரென்றார். மிகவகலிற் பயன் கொடாது மிகவணுகின் அவமதிப்பாரிந் தெறும் வேந்தர்க்கு, மிகவகலிற் குளிர் நீக்காது மிகவணுகிற் சுடுவதாய தீயோடுளதாய தொழிலுவமம் பெறப்பட்டது. (க)

**சுசுஉ. மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான்
மன்னிய வாக்கந் தரும். உ.**

இ - ள். மன்னர் விழைப விழையாமை - தம்மாற் சேரப்பட்ட மன்னர் விரும்புவனவற்றைத் தாம் விரும்பாதொழிதல்—

மன்னரான மன்னிய ஆக்கம் தரும — அமைசசாக்கு அவராலே நிலைபெறற செல்வத்தைக் கொடுக்கும. எ - று.

ஈண்டு விழைபவென்றது அவர்க்குச் சிறபபாகவுரியவறறை. அவை நுகரபபடுவன, ஒபபனை, மேன்மையென்றிவை முதலாயின. இவறறை ஒப்பிறகஞ்சித் தாம் விழையாதொழியவே, அவ்வசச நோக்கியுவநத அவர்தாமே எல்லாச்செல்வமும் நல்குவரென்பது கருத்து. எனவே, அவறறை விரும்பிற கேடுதருமெனபதாம். (உ)

சுகூங. போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
றேற்றுதல் யார்க்கு மரிது. ங.

இ - ள். போற்றின் அரியவை போற்றல் — அமைச்சர் தமமைக் காக்கக் கருதின் அரியபிழைகள் தங்கண்வாராமற காக்க,— கடுத்தபின தேறறுதல் யார்க்கும் அரிது - அவற்றை வரதனவாககேட்டு அவ்வரசர் ஐயுற்றால் அவரைப பின்றெளிவித்தல யாவாக்கு மரிதாகலான். எ - று.

அரியபிழைகளாவன அவராற்பொறுத்தறகரிய அறைபோதல், உரிமையொடுமருவல், அருமபொருள் வெளவலெனறிவை முதலாயின. அவற்றைக் காத்தலாவது ஒருவன் சொல்லியககால், தகுமோ வென்றையுறுது தகாதென்றே அவர் துணியவொழுகல். ஒருவாற்றுறறெளிவித்தாலும் கடன்கொண்டான்றேன்றப் பொ

ருடோன்றுமாறுபோலக் கண்டுழியெல்லாம் அவை நினைக்கப்படு தலின யார்க்கு மரிதென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் அது பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. (ந)

சுகூச. செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு மவித்தொழுக லான்ற பெரியா ரகத்து. ச.

இ - ள். ஆன்ற பெரியாரகத்து - அமைந்தவரசரருகிருந் தால்,—செவிச்சொல்லும் சோ்ந்த நகையும் அவித்து ஒழுகல் - அவாகாண ஒருவன்செவிக்கட்சொல்லுதலையும் ஒருவன் முகநோக்கி நகுதலையுந தவிர்நதொழுகுக. எ - று.

சேர்தல் பிறனொடு சேர்தல். செயதொழுகின், தங்குற்றங் கணடு செயதனவாகவ கொள்வரென்பது கருத்து. (ச)

சுகூரு. எப்பொருளு மோரார்தொடரார்மற்றப்பொருளை விட்டக்காற் கேட்க மறை. ரு.

இ - ள். மறை - அரசனுக்குப் பிறரோடு மறை நிகழ்வுழி— எப்பொருளும் ஓரார் - யாதொருபொருளையுஞ செவிகொடுத்துக் கேளாது,—தொடரார் - அவனை முடுகி வினவுவதுஞ் செயயாது,— அபபொருளை விட்டக்கால் கேடக - அம்மறைபபொருளை அவன ருனே அடக்காது சொல்லியக்காற கேட்க. எ - று.

ஓர்தற்கேற்கும்பொருளாயினுமென்பார், எபபொருளுமென் ரூர். மறறு வினைமாற்றின்கண் வநதது. (ரு)

௬௯௬. குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில
வேண்டுப வேட்பச் சொலல். ௬.

இ - ள். குறிப்பு அறிந்து - அரசனுக்குக் காரியஞ்சொல்லுங் கால் அப்பொழுதுநிகழ்கின்ற அவன்குறிப்பினையறிந்து—காலங் கருதி - சொல்லுதற்கேற்ற காலத்தையும் நோக்கி,—வெறுப்பு இல வேண்டுப வேட்பச் சொலல் - வெறுப்பிலவுமாய வேண்டுவனவு மாய காரியங்களை அவன்மனம் விரும்பும்வகை சொல்லுக. எ-று.

குறிப்புக் காரியத்தின்கணன்றிக் காமவெகுளியுள்ளிட்டவற் றினிகழ்வுழியும் அதற்கேலாக்காலத்துஞ் சொல்லுதல் பயனின்றாத லிற் குறிப்பறிந்து காலங்கருதியென்றும், அவனுடம்படாதன முடி வுபோகாமையின் வெறுப்பிலவென்றும், பயனில்லவும் பயன்சுரு ங்கியவுஞ் செய்தல்வேண்டாமையின் வேண்டுபவென்றும், அவ

௭௦ம் அதி.—மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல். ௨௭௩.

ற்றை இனியவாய்ச் சுருங்கி விளங்கிய பொருளவாய சொற்க ளாற் சொல்லுகவென்பார் வேட்பச்சொலலென்றுங் கூறினார். ()

௬௯௭. வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றுங்
கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல். ௭.

இ - ள். வேட்பன சொல்லி - பயன் பெரியனவுமாய அரசன் விரும்புவனவுமாய காரியங்களை அவன் கேட்டிலனாயினுஞ் சொல்லி,—எஞ்ஞான்றும் வினை இல கேட்பினும் சொல்லாவிடல் - எஞ்ஞான்றும் பயனில்லாயவற்றைத் தானேகேட்டாலுஞ் சொல்லாதுவிடுக. எ — று.

வினையிலவெனவுங் கேட்பினுமெனவும் வந்த சொற்களான், அவற்றின் மறுதலைச்சொற்கள் வருவிக்கப்பட்டன. வினையான் வருதலின் வினையென்றும், வறுமைக்காலமுமடங்க எஞ்ஞான்று மென்றுங் கூறினார். சொல்லுவனவுஞ் சொல்லாதனவும் வகுத்துக் கூறியவாறு. இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் சிறப்புவகையாற் கூறப்பட்டது. (௭)

௬௯௮. இளைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற
வொளியோ டொழுகப் படும். ௮.

இ - ள். இளையர் இன முறையர் என்று இகழார் - இவர் எம்மினிளையரென்றும் எமக்கின்ன முறையினையுடையரென்றும் அரசரையவமதியாது,—நின்ற ஒளியோடு ஒழுகப்படும் - அவர்மாட்டு நின்றவொளியோடு பொருந்த ஒழுகுதல் செயப்படும். எ - று.

ஒளி—உறங்காநிற்பவுந் தாமுலகங்காக்கின்ற அவர் கடவுட்டன்மை. * அதனோடு பொருந்தவொழுகலாவது அவர் கடவுளருந் தாம் மக்களுமாயொழுகுதல். அவ்வொளியாற் போக்கப்பட்ட விளமையும் முறையும்பற்றி இகழ்வராயின், தாமும் போக்கப்படுவரென்பது கருத்து. (௮)

௬௯௯. கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத
துளக்கற்ற காட்சி யவர். ௯. [செய்யார்

இ - ள். கொளப்பட்டேம் என்று எண்ணிக் கொள்ளாத செயயார் - அரசனால் யாம் நன்குமதிக்சப் பட்டேமென்று கருதி

* சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், உகக.—உறங்கு மாயினு மன்னவன் றன்னொளி—கறங்கு தெண்டிரை வையகங் காக்குமா—லிறங்கு கண்ணிமை யார்விழித் தேயிருந்—தறங்கள் வெளவ வத ன்புறங் காக்கலார்.

உளச எகம் அதி.—குறிப்பறிதல்.

அவன விரும்பாதவறறைச் செய்யார்—துளக்கு அற்ற காட்சிய வர் - நிலைபெறற வறிவினையுடையார். எ - று.

கொள்ளாதன செய்தழிவெயதுவார் கொளப்பாட்டிறகுப் பின்றம்மை வேறொருவராகக கருதுவராகலின், முன்னே ராகவே கருதியஞ்சி யொழுகுவாரைத் துளககறறகாட்சியவரென்றார். (கூ)

எOO. பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங்
கெழுதகைமை கேடு தரும். கO.

இ - ள். பழையம் எனக் கருதிப் பண்பு அல்ல செயயும் கெழுதகைமை - அரசனுககு யாம பழையமெனக் கருதித் தமககி யல்பல்லாதவறறைச் செயயுமுரிமை—கேடு தரும - அமைசசரக் குக் கேட்டினைப் பயக்கும். எ - று.

அவன் பொருது செறும்பொழுதின் அப்பழமைநோக்கிக் கண்ணோடாது உயிரை வௌவுதலான், அவன்வேண்டாதன செய்யற்க வென்பது கூறப்பட்டது. இவை மூன்று பாட்டானும் பொறுப்பரென்று அரசர் வெறுப்பன செய்யற்கவெ ன்பது கூறப்பட்டது. (௯0)

எகம் அதி.—குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது அரசர் கருதியவதனை அவர் கூறாமலறிதல். இது, மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகற்கு இன்றியமையாததாகலின், அதனபின் வைக்கப்பட்டது.

**எ0௧. கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவா னெஞ்ஞான்று
மாறாநீர் வையக் கணி. ௧.**

இ - ள். குறிப்புக் கூறாமை நோக்கி அறிவான் - அரசனாற் குறித்த கருமத்தை அவன் கூறவேண்டாவகை அவன்முகமானுங் கண்ணானுநோக்கி அறியுமமைச்சன்—எஞ்ஞான்றும் மாறா நீர் வைக்கு அணி - எஞ்ஞான்றும் வற்றாத நீராற்சூழப்பட்ட வைய த்துளளார்க்கு ஓராபரணமாம். எ - று.

ஒட்பமுடையனுய எல்லார்க்குமழகுசெய்தலான், வையக் கணியென்றார். குறிப்பும் வையமும் ஆகுபெயர். வையத்திற்கெ ன்பது விகாரப்பட்டு நின்றது. (௧)

**எ0௨ ஐயப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல். ௨.**

இ - ள். அகததது ஐயப்படாது உணர்வானை - ஒருவன் மன ததின்கணிகழ்வதனை ஐயப்படாது ஒருதலையாகவுணரவல்லானை—தெய்வததோடு ஒப்பக் கொளல் - மகனேயாயினும், தெய்வத்தோ டொபப நன்கு மதிக்க. எ - று.

உட்மபு முதலியவறறுன் ஒவ்வாறுயினும் பிறர்நினைத்தது ணருந ·தெய்வத்தன்மையுடைமையின், தெய்வத்தோ டொபப வெனறுர். (உ)

எ0௩. குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள்
யாது கொடுத்துங் கொளல். ௩.

இ - ள். குறிப்பின் குறிப்பு உணர்வாரை - தங்குறிப்பு நிக ழுமாறறிநது அதனுற் பிறர்குறிப்பறியுந்தன்மையாரை,—உறுப்பி னுள் யாது கொடுத்தும் கொளல் - அரசர் தம்முறுப்புக்களுள் அவர் வேண்டுவதொனறனைக் கொடுத்தாயினும், தமக்குத் துணை யாகக் கொளக. எ - று.

உண்ணிகழுநெறி யாவர்க்குமொத்தலின், பிறர்குறிப்பறிதற் குத தங்குறிப்புக கருவியாயிறறு. உறுபபுக்களாவன பொருளும நாடும யானைகுதிரைகளும் முதலிய புறத்துறுபபுக்கள். இதறகுப பிறா முகக்குறிபபினே அவா மனககுறிபபுணர்வாரையெனறு ரைபபாருமுளர். இவைமூனறுபாட்டானுங் குறிபபறிவாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

எ0௪. குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோ டேனை
யுறுப்போ ரனையரால் வேறு. ௪.

இ-ள். குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோடு - ஒருவன் மனத்துக் கருதியதனை அவன் கூறவேண்டாமல் அறியவல்லாரோடு—ஏனை உறுப்பு ஓரனையார் - மற்றை மாட்டாதார் உறுப்பாலொருதன்மையராக வொப்பாராயினும்,—வேறு - அறிவான் வேறு. எ-று.

கொள்ளாதாரென்பதூஉம், ஆயினுமென்பதூஉம் அவாய்நிலையான் வந்தன. சிறந்த வறிவின்மையின், விலங்கென்னுங்கருத்தான் வேறென்றார். (௪)

எ0௫. குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு
ளென்ன பயத்தவோ கண். ௫.

இ-ள். குறிப்பின் குறிப்பு உணராவாயின் - குறித்தது காணவல்ல தங்காட்சியாற் பிறர்குறிப்பினையுணரமாட்டாவாயின்,—உறுப்பினுள் கண் என்ன பயத்தவோ - ஒருவனுறுப்புக்களுட் சிறந்த கண்கள் வேறென்னபயனைச் செய்வன! எ-று.

முதற்கட் குறிப்பு ஆகுபெயர். குறிப்பறிதற்கட் டுணையாதற் சிறப்புப்பற்றி உயிரதுணர்வு கண்மேலேற்றப்பட்டது. அக்கண்களாற் பயனில்லையென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் குறிப்பறியாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (௫)

எ0௬. அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங்

கடுத்தது காட்டு முகம். சு.

இ - ள். அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் - தன்னையடுத்த பொருளது நிறத்தைத் தானே கொண்டுகாட்டும் பளிங்கு போல—நெஞ்சங் கடுத்தது முகம் காட்டும் - ஒருவனெஞ்சத்து மிக்கதனை அவன்முகந் தானேகொண்டு காட்டும். எ - று.

அடுத்ததென்பது ஆகுபெயர். கடுத்ததென்பது கடியென்னு முரிச்சொலடியாயவந்த தொழிற்பெயர். உவமை ஒருபொருள பிறிதொருபொருளின்பண்பைக் கொண்டு தோற்றுதலாகிய தொழில்பற்றி வந்தது. (சு)

எ0எ. முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவப்பினுங்
காயினுந் தான்முந் துறும். எ.

இ - ள். உவப்பினும் காயினும் தான் முந்துறும் - உயிர் ஒருவனையுவத்தலானுங் காய்தலானுமுறின், தானறிந்து அவற்றின்கண் அதனின்முற்பட்டு நிற்குமாகலான்,—முகத்தின் முதுக்குறைந்தது உண்டோ - முகம்போல அறிவுமிக்கது பிறிதுண்டோ இல்லை. எ - று.

உயிர்க்கே அறிவுள்ளது ஐம்பூதங்களானியன்ற முகத்திற்கில்லையென்பாரைநோக்கி, உயிரது கருத்தறிந்து அஃதுவகக்குறின மலர்ந்துங் காயவுறிற்கருகியும் வரலான், உண்டென மறுப்பார் போன்று, குறிப்பறிதற்குக் கருவி கூறியவாறு. (எ)

எ0அ. முகநோக்கி நிற்க வமையு மகநோக்கி
யுற்ற துணர்வார்ப் பெறின். அ.

இ - ள். அகம் நோக்கி உற்றது உணர்வார்ப் பெறின் - குறையுறுவாரும் தன்மனத்தைக் குறிப்பானறிந்து தானுற்றவதனைத் தீரப்பாரைப் பெறின்,—முகம் நோக்கி நிற்க அமையும்—அவர் தனமு

எஉம் அதி.—அவையறிதல்.

அஃதாவது அரசனோடிருந்த அவையினதியல்பையறிதல். காரியஞ்சொலலுங்கால் அவன் குறிபபறிதலேயன்றி இதுவும் வேண்டுதலின், இஃததன்பின் வைக்கபபட்டது.

எகக. அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
றொகையறிந்த தூய்மை யவர். க.

இ - ள். சொல்லின் தொகை அறிந்த தூயமையவர் - சொல்லின் குழுவினையறிநத தூயமையினையுடையார்—அவை அறிந்து ஆராயந்து சொல்லுக - தாமொன்று சொல்லுங்கால் அப்பொழுதையவையினையறிநது ஆராயந்து சொல்லுக. எ - று.

சொல்லின்குழுவெனவே, செஞ்சொல், இலக்கணச்சொல், குறிப்புச்சொல்லென்னும் மூவகைச்சொல்லுமடங்கின. * தூயமை அவற்றுள் தமக்காகாதனவொழித்து ஆவன கோடல். அவையென்றது ஈண்டதனளவை. அது மிகுதி, ஒப்பு, தாழ்வென மூவகைத்து. அறிதல் தம்மொடு தூக்கியறிதல். ஆராய்தல் இவ்வவைக்கட் சொல்லுங்காரியம் இது, சொல்லுமாறிது, சொன்னால் அதன்முடிவிதுவென்று இவையுள்ளிட்டனவாராயதல். (க)

எகஉ. இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுகசொல்லி
னடைதெரிந்த நன்மை யவர். உ.

இ — ள். சொல்லின நடைதெரிந்த நன்மையவர் - சொற்களி னடையினை ஆராயநதறிந்த நன்மையினையுடையார்—இடை தெரி நது நன்கு உணர்ந்து சொல்லுக - அவைக்கண் ஒன்றசொல்லுங் கால் அதனசெவ்வியையாராயநதறிந்து வழுப்படாமல் மிகவுந்தெ ளிநதுசொல்லுக. எ - று.

சொற்களினடையாவது அம்மூவகைச் சொல்லும் செம்பொ ருள், இலக்கணப்பொருள், குறிப்புப்பொருளென்னும் பொருள்க ளைப பயக்குமாறு. செவ்வி கேட்டற்கண் விருப்புடைமை. வழு சொல்வழுவும் பொருளவழுவும். இவையிரண்டுபாட்டாலும ஒனறு சொல்லுங்கால் அவையறிந்தே சொல்லவேண்டுமென்பது கூறபபட்டது. (உ)

---

* செஞ்சொல், இலக்கணச்சொல், குறிப்புச்சொல்லென்பனவ றறை முறையே வடநூலார் அபிதை, இலக்கணை, வியஞ்சனுவிரு ததியெனபா.

எகங. அவையறியார் சொல்லன்மேற் கொள்பவர் சொ வகையறியார் வல்லதூஉ மில். ங. [ல்லின்

இ - ள். அவை அறியார் சொல்லல் மேற்கொள்பவர் சொல் லின் வகை அறியார் - அவையினதளவையறியாது ஒன்று சொல் லுதலைத் தம்மேற்கொள்வார் அச்சொல்லுதலின் கூறுபாடும் அறி யார்,—வல்லதூஉம் இல்-கற்றுவல்ல கலையும் அவர்க்கில்லை. எ-று

அம்மூவகைச்சொற்களால் வருஞ் சொல்லுதல்வகைமை கேட்பாரதுணர்வுவகைமைபற்றி வருதலாற் சொல்லின்வகையறியாரென்றும், இஃதறியார் யாதுமறியாரென்று எல்லாராலுமிகழப்படுதலின் வல்லதூஉமில்லென்றுங்கூறினர். இதனால் அவையறியாக்கால் வருங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௩)

௭௧௪. ஒளியார்முன் னொள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்
வான்சுதை வண்ணங் கொளல். ௪.

இ - ள். ஒளியார்முன் ஒள்ளியர் ஆதல் - அறிவாலொள்ளியார் அவைக்கட் டாமுமொள்ளியராக,—வெளியார்முன் வான்சுதை வண்ணம் கொளல் - ஏனைவெள்ளைகளவைக்கட்டாமும் வாலிய சுதையினிறத்தைக் கொள்க. எ - று.

ஒள்ளியாரென்றது மிக்காரையும் ஒத்தாரையும். அதிகாரத்தால் ஒளியாரென நின்றது. ஒள்ளியராதல் தந்நூலறிவுஞ் சொல்வன்மையுந்தோன்ற விரித்தல். அவையறியாத புல்லரை வெளியாரென்றது, வயிரமின்மரத்தை வெளிறென்னும் வழக்குப்பற்றி. அவர் மதிக்கும்வகை அவரினும் வெண்மையுடையராகவென்பார், வான்சுதைவண்ணங்கொளலென்றார். அவையளவறிந்தார் செய்யுந் திறம் இதனாற் றொகுத்துக்கூறப்பட்டது. முன்னர் விரித்துக்கூறுப.

௭௧௫. நன்றென்ற வற்றுள்ளு நன்றே முதுவருண்
முந்து கிளவாச் செறிவு. ௫.

இ - ள். நன்று என்றவற்றுள்ளும் நன்றே-ஒருவற்கு இது நன்றென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்பட்ட குணங்களெல்லாவற்றுள்ளும் நன்றே—முதுவருள் முந்து கிளவாச் செறிவு - தம்மின் மிக்காரவைக்கண் அவரின் முற்பட்டு ஒன்றனைச் சொல்லாதவடக்கம். எ - று.

..தங்குறைவும் அவர்மிகுதியும் முந்துகிளந்தாற்படுமிழுக்கும் கிளவாக்காலெய்தும் நன்மையும் அறிந்தேயடங்கினமையின், அவ்வடக்கத்தினை நன்றென்றவற்றுள்ளுநன்றென்றார். முன்கிளத்தலையே

விலக்கினமையின், உடன்கிளத்தலும் பின்கிளத்தலுமாமென்பது பெற்றாம். இதனான் மிக்காரவைக்கட்செய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது.

௭௧௬. ஆற்றி னிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புல
மேற்றுணர்வார் முன்ன ரிழுக்கு. ௬.

இ - ள். ஆற்றின் நிலை தளர்ந்தற்று - வீடெய்தற்பொருட்டு நன்னெறிக்கணின்றானொருவன் அந்நெறியினின்றும் நிலை தளர்ந்து வீழ்ந்தாலொக்கும்—வியன் புலம் ஏற்று உணர்வார்முன்னர் இழுக்கு - அகன்ற நூற்பொருள்களையுட்கொண்டு அவற்றின் மெய்ம்மையுணரவல்லாரவைக்கண் வல்லானொருவன் சொல்லிழுக்குப்படுதல். எ - று.

நிலைதளர்ந்து வீழ்தல் "உரனென்னுந் தோட்டியானோரைந் துங்கா"த்தொழுகியான் பின்னிழுக்கிக் கூடாவொழுக்கத்தனாதல். பயனிழத்தலேயன்றி இகழவும்படுமென்பதாம். இதனான் அதன் கணிழுக்கியவழிப் படுங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௬)

எகள. கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்குங் கசடறச்
சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து. எ.

இ - ள். கசடு அறச் சொற்றெரிதல் வல்லாரகத்து - வழுப்படாமற் சொற்களையாராய்தல் வல்லாரவைக்கட்சொல்லின்,—கற்று அறிந்தார் கல்வி விளங்கும் - பலநூல்களையுங்கற்று அவற்றினுடைய பயனையறிந்தாரது கல்வி யாவர்க்கும் விளங்கித் தோன்றும்.எ-று.

சொல்லினெனபது அவாயநிலையான் வந்தது. ஆண்டே சொல்கவெனட்டாம். (எ)

எகஅ. உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று. அ.

இ - ள். உணர்வது உடையார்முன் சொல்லல் - பிறருணர்த்தலின்றிப் பொருள்களைத் தாமேயுணரவல்ல அறிவினையுடையாரவைக்கட் கற்றார் ஒன்றனைச் சொல்லுதல்—வளர்வதன் பாத்தியுள் நீர் சொரிந்தற்று - தானே வளர்வதொரு பயிர் நின்ற பாத்திக்கண் நீரினைச் சொரிந்தாற்போலும். எ — று.

தானேயும் வளர்தற்குரிய கல்வி மிக வளருமென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டானும் ஒத்தாரவைக்கண் எவ்வழியுஞ்சொல்லுகவென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

**எ௧௯. புல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க நல்லவை
யுணன்கு செலச்சொல்லு வார். ௯. [பு**

இ — ள். நல்லவையுள் நன்கு செலச் சொல்லுவார் - நல்லாரி ருந்தவவைக்கண் நல்லபொருள்களை அவர்மனங்கொள்ளச் சொல் லுதற்குரியார்—புல்லவையுள் பொச்சாந்தும் சொல்லற்க - அவை யறியாத புல்லரிருந்தவவைக்கண் அவற்றை மறந்துஞ்சொல்லா தொழிக. எ - று.

சொல்லின், தம்மவையறியாமையை நோக்கி நல்லவையும், பொருளறியாமையாற் புல்லவைதானும் இகழ்தலின், இரண்டவை க்குமாகாரென்பது கருதிப் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்கவென்றார்.

**எ௨௦. அங்கணத்து ளுக்க வமிழ்தற்றாற் றங்கணத்த
ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல். ௧௦.**

இ — ள். தம் கணத்தர் அல்லார்முன் கோட்டி கொளல் - நல் லார் தம்மினத்தரல்லாதாரவைக்கண் ஒன்றனையுஞ்சொல்லற்க;— அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்தற்று — சொல்லின், அது தூயதல்லாத முற்றத்தின்கணுக்க அமிழ்தினையொக்கும். எ — று.

கொள்ளென்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர் மூன்னின்று பின்னெதிர்மறையல்விகுதியோடு கூடி "மகனெனல்" என்பது போனின்றது. சொல்லின் அது என்டன அவாயநிலையான் வந் தன. பிறரெல்லாங்கொளலென்பதனைத் தொழிற்பெயராக்கியுரை த்தார்; அவர் அத்தொழில் அமிழ்தென்னும் பொருளுவமையோடு இயையாமை நோக்கிற்றிலர். சாவாமருந்தாதலறிந்து நுகர்வார் கையினும் படாது அவ்வங்கணத்துக்கு மியைபின்றிக்கெட்டவாறு தோன்ற, உக்கவமிழ்தென்றார். அச்சொற்பயனில்சொல்லாமென் பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் தாழ்ந்தாரவைக்கண் ஒரு வழியுஞ் சொல்லற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (௬௦)

எ௩ ம் அதி.— அவையஞ்சாமை.

அஃதாவது சொல்லுதற்குரிய அவையினையறிந்து சொல் லுங்கால் அதற்கஞ்சாமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

எ௨௧. வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின்
றொகையறிந்த தூய்மை யவர். ௧.

௨௮௨ எ௩ ம் அதி.—அவையஞ்சாமை.

இ - ள். வகை அறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் - கற்றுவல்ல வவை, அல்லாவவையென்னும் அவைவகையினையறிந்து வல்லவை வைக்கண் ஒன்றுசொல்லுங்கால் அச்சத்தான் வழுப்படச்சொல் லார்—சொல்லின் தொகை அறிந்த தூயமையவர் - சொல்லின்றொ கையெல்லாமறிந்த தூயமையினையுடையார். எ — று.

இருந்தாரது வன்மை அவைமேலேற்றப்பட்டது. வல்லவை யென்பதற்குத் தாங்கற்றுவல்ல நூற்பொருள்களையென்றுரைப்பாருமுளர். அச்சத்தானென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. சொல்லின் றொகை, தூய்மை என்பன * வற்றிற்கு மேலுரைத்தாங்குரைக்க.

எ௨௨. கற்றாருட் கற்றா ரெனப்படுவர் கற்றார்முற்
கற்ற செலச்சொல்லு வார். ௨.

இ - ள். கற்றாருள் கற்றார் எனப்படுவர் - கற்றாரெல்லாரினும் இவர் நன்குகற்றாரென்று உலகத்தாராற் சொல்லப்படுவார்—கற்றார்முன் கற்ற செலச் சொல்லுவார் - கற்றாரவைக்கண் அஞ்சாதே தாங்கற்றவற்றை அவர்மனங்கொள்ளும்வகை சொல்லவல்லார். எ - று.

உலகமறிவது அவரையேயாகலின், அதனாற் புகழப்படுவாரும் அவரென்பதாம். (௨)

எ௨௩. பகையகத்துச் சாவா ரெளிய ரரிய
ரவையகத் தஞ்சா தவர். ௩.

இ - ள். பகையகத்துச் சாவார் எளியர் - பகையிடையஞ்சாது புக்குச் சாவவல்லார் உலகத்துப் பலர்;—அவையகத்து அஞ்சாதவர் அரியர் — அவையிடையஞ்சாது புக்குச் சொல்லவல்லார் சிலர். எ — று.

அஞ்சாமை சாவாரென்பதனோடுங்கூட்டி, அதனாற் சொல்லவல்லாரென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இவை மூன்றுபாட்டானும் அவையஞ்சாரது சிறப்புக்கூறப்பட்டது. (௩)

எஉச. கற்றார்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருண் மிக்க கொளல். ௪.

இ - ள். கற்றார்முன் கற்ற செலச் சொல்லி - பலநூல்களையுங் கற்றாரவைக்கட் டாங்கற்றவற்றை அவர்மனம் கொள்ளுமாற்றாற்

* குறள், எகக.

சொல்லி—தாம் கற்ற மிக்க மிக்காருள் கொளல் - அவற்றின் மிக்க பொருள்களை அம்மிகக்கற்றாரிடத்தறிந்துகொள்க. எ - று.

எல்லாம் ஒருவர்க்குக் கற்றல் கூடாமையின் வேறுவேறாய கல்வியுடையார் பலரிருந்த அவைக்கட் டாங்கற்றவற்றை அவர்க் கேற்பச் சொல்லுக; சொல்லவே, அவரும் அவையெல்லாஞ் சொல்லுவராகலான், ஏனைக்கற்கப்பெறாதன கேட்டறியலாமென்பதாயிற்று. இதனால் அதனதொருசார்பயன் கூறப்பட்டது. (௪)

எஉரு. ஆற்றி னளவறிந்து கற்க வவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு. ரு.

இ - ள். ஆற்றின் அளவு அறிந்து கற்க - சொல்லிலக்கண நெறியானே அளவைநூலை அமைச்சர் உட்பட்டுக் கற்க,—அவை அஞ்சா மாற்றம் கொடுத்தற்பொருட்டு - வேற்றுவேந்தரவையிடை யஞ்சாது அவர் சொல்லிய சொற்கு உத்தரஞ் சொல்லுதற் பொருட்டு. எ - று.

அளவைநூல் சொன்னூல் கற்றே கற்கவேண்டுதலின், அதற் கஃதாறென்னப்பட்டது. அளக்குங் கருவியை அளவென்றார், ஆகு பெயரான். அவர்சொல்லை வெல்வதொருசொற் சொல்லலாவது

நியாயத்து வாத சொற்ப விதண்டைகளும் சலசாதிகளும் முதலிய கற்றார்க்கேயாகலின், அவற்றைப் பிழையாமற் கற்கவெனபதாம். இதனால் அதன்காரணங் கூறப்பட்டது. (ரு)

எஉகூ. வாளொடென் வன்கண்ண ரல்லார்க்கு நூலொடெ
ன்னுண்ணவை யஞ்சு பவர்க்கு. கூ.

இ — ள். வன்கண்ணரல்லார்க்கு வாளொடு என் - வன்கண்மையுடையரல்லாதார்க்கு வாளோடென்ன வியைபுண்டு—நுண்ணவை அஞ்சுபவர்க்கு நூலொடு என் - அதுபோல நுண்ணியாரவையை யஞ்சுவார்க்கு நூலோடென்னவியைபுண்டு! எ - று.

இருந்தாரது நுண்மை அவைமேலேற்றப்பட்டது. நூற்குரியரல்லரென்பதாம். (கூ)

எஉஎ. பகையகத்துப் பேடிகை யொள்வா ளவையகத்
தஞ்சு மவன்கற்ற நூல். எ.

இ - ள். பகையகத்துப் பேடி கை ஒள்வாள் - எதிரப்படும் பகைநடுவண் அதனையஞ்சும் பேடி பிடித்த கூர்வாளை யொக்கும்.

அவையகத்து அஞ்சுமவன் கற்ற நூல் - சொல்லப்படும் அவைாடு வண அதனை யஞ்சுமவன கற்றநூல். எ - று.

பேடி பெண்ணியல்புமிக்கு ஆணியல்புமுடையவள். களமும் வாயத்துத் தானும நனருயிருநததேயாயினும பிடித்தவள் குறறத தால் வாள் சிறப்பின்றுயினுறபோல, அவையும் வாயத்து: தானும நன்றுயிருந்ததேயாயினுங் கற்றவன குறறத்தால் நூல் சிறப்பின றுயிறறு. (எ)

எஉஅ. பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையு
ணன்கு செலச்சொல்லா தார். அ.

இ - ள். நல்லவையுள் நன்கு செலச் சொல்லாதார் - நல்லா ரிருந்தவாவைக்கண் நல்லசொற்பொருளகளைத் தம்மச்சத்தான அவர்க்கேற்கச் சொல்லமாட்டாதார—பல்லவை கறறும பயம இலரே - பலநூல்களைக் கறறுராயினும் உலகிறகுப பயனபடுத லிலா. எ - று.

அறிவார்முற்சொல்லாமையிற் கல்வியினுண்மையறிவாரிலலை யென்பதாம. இனிப் பயமிலரென்பதறகுக் கல்விப்பயனுடைய ரல்லரென்றுரைப்பாருமுளர். (அ)

எஉகூ. கல்லா தவரிற் கடையென்ப கற்றறிநது
நல்லா ரவையஞ்சு வார். கூ.

இ - ள். கற்று அறிந்தும் நல்லார் அவை அஞ்சுவார் - நூல்களைக் கற்றுவைத்தும் அவற்றின் பயனறிந்துவைத்தும் நல்லாரிருந்த அவையினையஞ்சி ஆண்டுச் சொல்லாதாரை—கல்லாதவரின் கடை என்ப - உலகத்தார் கல்லாதவரினுங் கடையரென்று சொல்லுவர். எ - று.

அக்கல்வியறிவுகளாற் பயன்றாமுமெய்தாது பிறரையெய்துவிப்பதுஞ்செய்யாது கல்வித்துன்பமே யெய்துகின்றலின், கல்லாதவரிற்கடையென உலகம்பழிக்குமென்பதாம். (௯)

எ௩௰. உளரெனினு மில்லாரொ டொப்பர் களனஞ்சிக்
கற்ற செலச்சொல்லா தார். ௧௰.

இ - ள். களன் அஞ்சிக் கற்ற செலச் சொல்லாதார் - அவைக்களத்தையஞ்சித் தாங்கற்றவற்றை அதற்சேற்கச் சொல்லமாட்டாதார்—உளர் எனினும் இல்லாரோடு ஒப்பர் - உயிர் வாழ்கின்றாரா

யினும், உலகத்தாரானெண்ணப்படாமையின் இறந்தாரோ டொப்பர். எ — று.

ஈண்டுக் களனென்றது ஆண்டிருந்தாரை. இவையைந்துபாட்டானும் அவையஞ்சுவாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (௧௰)

அங்கவியலில் அமைச்சியல் முற்றிற்று.

———

எழும் அதி.—நாடு.

இனி அவ்வரசனாலும் அமைச்சனாலுங் கொண்டுய்க்கப்படுவ தாய ஏனையரண் முதலிய அங்கங்கட்கு இன்றியமையாச் சிறப்பிற் றாய நாடு ஓரதிகாரததாற் கூறுகின்றார்.

எ௱௬௧. தள்ளா விளையுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச்
செல்வருஞ் சேர்வது நாடு. க.

இ - ள். தள்ளா விளையுளும்—குன்றாத விளையுளைச் செயவோ ரும்—தக்காரும் - அறவோரும—தாழ்வு இலாச் செல்வரும் – கே டில்லாத செல்வமுடையோரும்—சேர்வது நாடு - ஒருங்கு வாழ் வதே நாடாவது. எ — று.

மற்றையுயர்திணைப் பொருள்களோடுஞ் சேர்தற்றொழிலோ டும் இயையாமையின், விளையுளெனபது உழவர்மேனின்றது. குன் றாமை எல்லாவுணவுகளும் நிறையவுளவாதல். இதனன் வாழ்வார் க்கு வறுமையின்மை பெறப்பட்டது. அறவோர் துறந்தோர், அந்த ணர் முதலாயினர். "நற்றவஞ்செய வார்க்கிடந் தவஞ்செயவார்க்கு மஃதிடம்" * என்றார் பிறரும். இதனுல் அழிவின்மை பெறப்பட் டது. கேடில்லாமை வழங்கத்தொலையாமை. செல்வர் கலத்தினுங் காலினும் அரும்பொருடரும் வணிகர். இதனல் அரசனுக்கும வாழவார்க்கும் பொருள் வாயத்தல் பெறப்பட்டது. (க)

எ௱௬௨. பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங்கேட்

* சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், சஅ—நறற வஞ்செய் வார்கணிடந் தவஞ்செய வார்க்கு மஃதிட—நற்பொருள்செய வார்க்கிடம்பொருள்செய் வார்க்கு மஃதிடம்—வெற்ற வின்பம் விளைவிப்பான் விண்ணுவந்து வீழ்ந்தென—மற்றை நாடு வட்ட மாக வைகுமற்றந் நாடரோ.

உஅ௬ எசம் அதி.—நாடு.

இ - ள். பெரும்பொருளால் பெட்டக்கது ஆகி - அளவிறந்த பொருளுடைமையாற் பிறதேயத்தாரானும் விரும்பத்தக்கதாய்—அருங்கேட்டால் ஆற்றவிளைவது நாடு — கேடின்மையோடு கூடி மிக விளைவதே நாடாவது. எ - று.

|அளவிறப்புப் பொருள்களது பன்மைமேலும் தனித்தனி அவற்றின் மிகுதிமேலும் நின்றது.| கேடாவது மிக்கபெயல், பெயலின்மை, எலி, விட்டில், கிளி, அரசன்மையென்றிவற்றான் வருவது. "மிக்கபெய லோடுபெய லின்மையெலி விட்டில்கிளி - யக்கரை சண்மையோடாறு." இவற்றை வடநூலார் ஈதிகளென்ப. இவற்றுள் முன்னையவற்றதின்மை அரசனறத்தானும், பின்னையதின்மை அவன்மறத்தானும், வரும். இவ்வின்மைகளான் மிகவிளைவதாயிற்று. (உ)

எ௩௩. பொறையொருங்கு மேல்வருங்காற் றாங்கி யிறை
இறையொருங்கு நேர்வது நாடு. ௩. [வற்

இ — ள். பொறை ஒருங்கு மேல்வருங்கால் தாங்கி - பிறநாடுகள் பொறுத்தபாரமெல்லாம் ஒருங்கே தன்கண்வருங்கால் அவற்றைத் தாங்கி—இறைவற்கு இறை ஒருங்கு நேர்வது நாடு - அதன் மேற்றன்னரசனுக்கு இறைப்பொருண் முழுதையும் உடம்பட்டுக் கொடுப்பதே நாடாவது. எ - று.

பாரங்கள் மக்கட்டொகுதியும் ஆனெருமை முதலிய விலங்குத் தொகுதியும். தாங்குதல் அவை தத்தந்தேயத்துப் பகை வந்திறுத்ததாக, அரசு கோல்கோடியதாக, உணவின்மையானாகத் தன்கண் வந்தால் அவ்வத்தேயங்களைப்போல இனிதிருப்பச் செய்தல். அச்செயலால் இறையைக் குறைபடுத்தாது தானேகொடுப்பதென்பார், இறையொருங்கு நேர்வதென்றார். (௩)

௭௩௪. உறுபசியு மோவாப் பிணியுஞ் செறுபகையுஞ்
சேரா தியல்வது நாடு. ௪.

இ - ள். உறு பசியும் - மிக்க பசியும்—ஓவாப் பிணியும்—நீங்காத நோயும்—செறுபகையும் சேராது - புறத்து நின்று வந்தழிவு செய்யும் பகையுமின்றி—இயல்வது நாடு - இனிது நடப்பதே நாடாவது. எ - று.

உறுபசி உழவருடைமையாலும் ஆற்றவிளைதலாலும் சேராதாயிற்று. ஓவாப்பிணி தீக்காற்று மிக்ககுளிர் வெப்பங்களும் நுகரப்படுமவற்றது தீமையுமின்மையிற் சேராதாயிற்று. செறுபகை

அரசனூற்றலும் நிலைப்படையும் அடவியும் அரணுமுடைமையிற் சேராதாயிற்று. (௪)

எ௩ரு. பல்குழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந்தலைக்[கும்
கொல்குறும்பு மில்லது நாடு. ரு.

இ-ள். பல் குழுவும் - சங்கேதவயத்தான் மாறுபட்டுக் கூடும் பல்கூட்டமும்—பாழ் செய்யும் உட்பகையும்—உடனுறையாநின்றே பாழாகச் செய்யுமுட்பகையும்—வேந்து அலைக்கும் கொல் குறும்பும் இல்லது நாடு - அளவுவந்தால் வேந்தனையலைக்குங் கொல்வினைக்குறும்பரு மில்லாததே நாடாவது. எ - று.

சங்கேதம் சாதிபற்றியும் கடவுள்பற்றியும் பலர்க்குளதாமொருமை. உட்பகை ஆறலைப்பார், களவர், குறளைகூறுவார் முதலிய மக்களும், பன்றி, புலி, கரடி முதலிய விலங்குகளும். உட்பகை குறும்பென்பன ஆகுபெயர். இம்மூன்றும் அரசனாலும் வாழ்வாராலுங் கடியப்பட்டு நடப்பதே நாடென்பதாம். (ரு)

எ௩சு. கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்றா
நாடென்ப நாட்டிற் றலை. சு.

இ-ள். கேடு அறியா - பகைவராற் கெடுதலறியாததாய்—கெட்டவிடத்தும் வளம் குன்றாநாடு—அரிதிற்கெட்டதாயினும் அப்பொழுதுந் தன்வளங்குன்றாத நாட்டினை—நாட்டின் தலை என்ப - எல்லாநாட்டினுந்தலையென்றுசொல்லுவர் நூலோர். எ - று.

அறியாத குன்றுதவென்னும் பெயரெச்சங்களினிறுதிநிலை கள விகாரத்தாற்றொக்கன. கேடறியாமை அரசனாற்றலானுங் கடவுட்பூசையறங்களென்றிவற்றது செயலானும் வரும். வளம் ஆகரங்களிற்படுவனவும் வயலினுந் தண்டலையினும் விளைவனவுமாம்.

குன்றாமை அவை செய்யவேண்டாமல் இயல்பாகவேயுளவாயும் முன்னிட்டபபட்டுங்குறைவறுதல். இவையாறுபாட்டானும் நாட்டிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (கூ)

எகூஎ. இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு. எ.

இ - ள். இருபுனலும் - கீழ்நீர் மேனீரெனப்பட்ட தன்கணீரும்—வாயந்தமலையும் — வாயப்புடைத்தாய மலையும்—வருபுனலும் - அதனினின்றும் வருவதாய நீரும்—வல்லரணும் - அழியாத நகரியும்—நாட்டிற்கு உறுப்பு - நாட்டிற்கவயவமாம். எ - று.

உ-அஅ எசு ம் அதி.—நாடு.

ஈண்டுப் புனலென்றது அரவு கேணிகளும் ஏரிகளும் ஆறுகளுமாகிய ஆதாரங்களை, அவயவமாதற்குரியன அவையேயாகலின். அவற்றான் வானம் வறப்பினும் வளனுடைமை பெறப்பட்டது. இடையதன்றியொருபுடையதாகலும் தன்வளந் தருதலும மாரிக்கணுண்டநீர் கோடைக்கணுமிழ்தலுமுடைமைபற்றி வாய்ந்த மலையென்றார். அரண் ஆகுபெயர். இதனான் அதனவயவங் கூறப்பட்டது. (எ)

எகூஅ. பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேம

மணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து. அ.

இ - ள். பிணியின்மை செல்வம் விளைவு இன்பம் ஏமம் இவ வைந்து - நோயின்மையுஞ் செல்வம் விளைதல் இனபம் காவலென நிவை யுடைமையுமாகிய இவ்வைந்திணையும்—நாட்டிறகு அணி என்ப - நாட்டிற்கழகென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ - று.

பிணியின்மை நிலநலத்தான் வருவது. செல்வம் மேறசொல்லி யன. இன்பம் விழவும் வேள்வியுஞ் சான்றோருமுடைமையானும, நுகர்வனவுடைமையானும், நிலநீாகளது நனமையானும், வாழ வார்க்கு உண்ணிகழ்வது. காவலெனவே அரசனகாவலும் வாழ வோர் காவலும் அரண்காவலு மடஙகின. பிறதேயஙகளினுள்ளா ரும் விழைநது பின் அவையுளளாமைகேதுவாங அதனழகு இஃ ஹற கூறபபட்டது. (அ)

எஙஅ. நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு. கூ.

இ - ள். நாடா வளத்தன நாடு என்ப - தங்கண்வாழ்வார் தேடி வருந்தாமல் அவர்பாறருனே யடையுஞ் செல்வத்தையுடை யவறறை நூலோர் நாடென்று சொல்லுவர்;—நாட வளம் தரும நாடு நாடு அல்ல - ஆதலாற் தேடிவருந்தச் செல்வமடைவிக்கும நாடுகள் நாடாகா. எ - று.

நாடுதல் இருவழியும் வருத்தத்தின்மேனின்றது. "பொருள செயவார்க்குமஃதிடம்" * என்றூர் பிறரும். நூலோர் விதிபத்தி

எதிரமஸறமுகத்தாற குற்றங்கூறியவாறு. இவ்வாறன்றி என்பவெ ன்பதனைப் பின்னுங்கூட்டி இருபொருள்பட வுரைப்பின், அநு வாதமாம்.

---

* நற்றவஞ்செயவார்க்கிடம் என்னுஞ் செயயுளின் ஊளது.

எசo. ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு. கo.

இ - ள். வேந்து அமைவு இல்லாத நாடு - வேந்தனோடு மேவு தலில்லாத நாடு—ஆங்கு அமைவு எய்தியக் கண்ணும் பயம் இன்றே - மேற்சொல்லிய குணங்களெல்லாவற்றானும் நிறைந்திரு ந்ததாயினும் அவறறாற் பயனுடைத்தன்று. எ - று.

வேந்தமைவெனவே, குடிகள் அவன்மாட்டன்புடையராத லும் அவன்றான இவர்மாட்டருளுடையனாதலும் அடங்கின. அவையில்வழி வாழ்வோரின்மையின், அவற்றாற் பயனின்றாயி ற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அதன் குறறங் கூறபபட்டது. ()

எரு ம் அதி.—அரண்.

இனி அர்நாட்டிற்குறுப்பாயடங்குமாயினும் பகைவராற்றெ லைவுவந்துழி அது தனக்கும அரசனறனக்கும் ஏமமாதறசிறபபுப பறறிப் பிறிதோரங்கமாக வோதபபட்ட அரண் இவ்வதிகாரத தாற கூறுகின்றா.

எசக. ஆற்று பவர்க்கு மரண்பொரு ளஞ்சித்தற்
போற்று பவர்க்கும் பொருள். க.

இ - ள். ஆற்று பவர்க்கும் அரண் பொருள் - மூவகையாற்றலுமுடையராய்ப் பிறர்மேற் செல்வார்க்கும் அரண் சிறந்தது;— அஞ்சித் தற்போற்றுபவர்க்கும் (அரண்) பொருள் — அவையின்றித் தம்மேல் வருவார்க்கஞ்சித் தன்னையேயடைவார்க்கும் அரண் சிறந்தது. எ — று.

பிறர்மேற்செல்லுங்கால் உரிமை பொருள் முதலியவற்றைப் பிறனொருவன் கொள்ளாமல் வைத்துச் செல்லவேண்டுமாகலானும், அப்பெருமை தொலைந்திறுதி வந்துழிக் கடலுளுடைகலத்தார்போன்று ஏமங்காணாதிருவராகலானும், ஆற்றுபவர்க்கும் போற்றுபவர்க்கும் அரண் பொருளாயிற்று. அரணில்வழி அழியும் பாலராகலின், அவரை முற்கூறினார். இதனால் அரணினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

எசஉ, மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற்
காடு முடைய தரண். உ.

இ - ள். மணி நீரும மண்ணும் மலையும் அணிநிழற்காடும் உடையது அரண் - மணிபோலு நிறத்தினையுடைய நீரும் வெளளிடை நிலமும மலையுங் குளிர்ந்த நிழலையுடைய காடுமுடையதே அரணாவது. எ - று.

என்றுமறாத நீரென்பார் மணிநீரென்றும், நீருநிழலுமில்லா மருநிலமென்பார் மண்ணென்றும், செறிந்த காடென்பார் அணிநிழற்காடெனறுங் கூறினர். மதிற்புறத்து மருநிலம் பகைவர் அரண்பற்றாமைப்பொருட்டு. நீரரண், நிலவரண், மலையரண, காட்டரணென இயற்கையுஞ் செயற்கையுமாய இந்நான்கரணுஞ் சூழப்படுவது அரணென்பதாம். (உ)

எசங. உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி
னமைவர ணென்றுரைக்கு நூல். ௩.

இ-ள். உயர்வு அகலம் திண்மை அருமை இந்நான்கின் அமைவு - உயர்ச்சியும் அகலமுந் திண்மையும் அருமையுமெனறு சொலலபபட்ட இந்நான்கின் மிகுதியையுடைய மதிலை—அரண் என்று உரைக்கும் நூல் - அரணென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ - று.

அமைவு நூலென்பன ஆகுபெயர். உயர்வு ஏணியெய்தாதது. அகலம புறத்தோர்க்கு அகழலாகா அடியகலமும், அகத்தோர்க்கு நினறு வினைசெயயலாக தலையகலமும். திண்மை கல்லிட்டிகைகளாற செயதலிற் குத்தப்படாமை. அருமை பொறிகளான் அணுகருமை. பொறிகளாவன "வளைவிற் பொறியு மயிறசெறி நிலையுங—கருவிர லூகமுங் கல்லுமிழ கவணும்—பரிவுறு வெநநெயும பாகடு குழிசியுங்—காயபொன் னுலையுங் கல்லிடு கூடையுந்—தூண்

டிலூர தடக்கு மாண்டலே யடபபுங்—கவையுங் கழுவும் புதையும் புழையு—மையவித் துலாமுங் கைபெய ரூசியுஞ்-சென்றெறி சிர லும் பனறியும் பணையு—மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிறற் கணையமுங்—கோலுங் குநதமும் வேலுஞ் சூலமும்" * என்றிவை முதலாயின.

எ௬௪. சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை
யூக்க மழிப்ப தரண்.

இ - ள். சிறுகாப்பிற் பேர் இடத்தது ஆகி - காக்கவேண்டு மிடஞ்சிறிதாய அகன்றவிடத்தை யுடைத்தாய—உறு பகை ஊக் கம அழிபபது அரண் - தன்னைவந்து முற்றிய பகைவரது மனவெ ழுச்சியைக கெடுபபதே அரணாவது. எ - று.

* சிலபபதிகாரம், அடைக்கலக்காதை.

வாயிலும் வழியுமொழிந்த விடங்கள மலே, காடு, நீர்நிலையென்றிவறறுள் ஏறபன வுடைத்தாதல்பற்றிச் சிறுகாப்பினென்றும், அகத்தோர் நலிவின்றியிருத்தல்பற்றிப் பேரிடத்ததாகியென்றும, தம்வலி நோக்கி இதுபொழுதே யழித்துமென்று வரும்பகைவூர் வந்து கண்டால் அவ்வூக்கமொழிதல்பற்றி ஊக்க மழிபப தெனறுங்கூறினர். (௪)

எ௪௫. கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி யகத்தார்
நிலைக்கெளிதா நீர தரண். ௫.

இ - ள். கொளற்கு அரிதாய - புறத்தாராற் கோடற்கரிதாய--கொண்டகூழ்த்தாகி - உட்கொண்ட பலவகையுணவிற்றாய—அகத்தார் நிலைக்கு எளிதாம் நீரது அரண் - அகத்தாரது போர்நிலைக்கெளிதாய நீர்மையையுடையதே அரணாவது. எ - று.

கோடற்கருமை இளை கிடங்குகளானும் பொறிகளானும இடங்கொள்ளுதற்கருமை. உணவு தலைமைபற்றிக் கூறினமையின. மற்றுள்ள நுகரப்படுவனவுமடங்கின. நிலைக்கெளிதா நீர்மையாவது அகத்தார் விட்டவாயுதமுதலிய புறத்தார்மேலெளிதிற்சேறலும், அவர்விட்டன அகத்தாரமேற் செல்லாமையும், பதணப்பரப்பும் முதலாயின. (௫)

எசுசு. எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு நல்லா ளுடைய தரண்.

இ — ள். எல்லாப்பொருளும் உடைத்தாய - அகத்தோர்க்கு வேணடும் பொருள்களெல்லாவறறையும உள்ளே யுடைததாய— இடத்து உதவும் நல்லாள் உடையது அரண் - புறத்தோரால் அழிவெயதது மெல்லைக்கண் அஃதெயதாவகையுதவிக் காக்கும நல்ல வீரரையுமுடையதே அரணாவது. எ - று.

அரசன்மாட்டன்பும் மானமும் மறமும் சோர்வின்மையும முதலிய நற்குணங்களுடைமைபற்றி நல்லாளென்றார். (சு)

எசுஎ. முற்றியு முற்று தெறிந்து மறைப்படுத்தும் பற்றற் கரிய தரண்.

எ.

இ - ள். முற்றியும் - புகலொடு போக்கொழியுமவகை நெரு ங்கிச் சூழ்ந்தும்—முறறாது எறிந்தும் - அங்ஙனஞ்சூழாது நெகிழ நத விடனேக்கி ஒருமுகமாகப பொருதம—அறைப்படுததும - அகத்தோரை அவர் தெளிநதோரைவிட்டுக் கீழறுததத் திறபபி

உகூ௨ எறி ம் அதி.—அரண்.

தும்—பறறற்கு அரியது அரண் - புறத்தோராற் கொள்ளுதற்கரி யதே அரணுவது. எ - று.

இம்மூன்றுபாயத்துள்ளும் முதலது எல்லாப்பொருளுமுடை மையானும், ஏனைய நல்லாளுடைமையானும், வாயாவாயின- (எ)

எசஅ. முற்றாற்றி முற்றி யவரையும் பற்றாற்றிப்
பற்றியார் வெல்வ தரண். அ.

இ — ள். முற்று ஆற்றி முற்றியவரையும் - தானைப்பெருமை யாற் சூழதல்வல்லராய வந்து சூழ்நத புறத்தோரையும்—பற்றி யாா பறறு ஆறறி வெல்வது அரண் - தன்னைப்பற்றியவகத்தோர் தாம் பறறியவிடம் விடாதே நின்று பொருது வெல்வதே அரணு வது. எ — று.

உமமை சிறப்பும்மை. பற்றின்கண்ணேயாற்றியெனவிரியும். பற்று ஆகுபெயர். வெல்வதென! உடையார்தொழில் அரண்மே னினறது. பெரும்படையானைச் சிறுபடையான் பொறுத்து நிற் குந துணையேயன்றி வெல்லுமியல்பினதென்பதாம். இதறகுப் பிறி துரைப்பாருமுளர். இவையேழுபாட்டானும் அதனிலக்கணங்

எசுகூ. முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து
வீறெய்தி மாண்ட தரண். கூ.

இ — ள். முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து வீறு எய்தி - போர்தொடங்கினவளவிலே பகைவர் கெடும்வண்ணம் அகத்தோர் செயயும் வினைவேறுபாடுகளான் வீறுபெற்று—மாண்டது அரண் - மறறும் வேண்டுமாட்சியையுடையதே அரணுவது. எ — று.

தொடக்கத்திற் கெட்டார் பின்னுங் கூடிப் பொருதல் கூடாமையின், முனைமுகத்துச்சாயவென்றார். வினைவேறுபாடுகளாவன பகைவா தொடங்கியபோரினையறிந்து எயதல், எறிதல், குததுதல், வெட்டுதலென்றிவை முதலாயின வினைகளுள் அதனைச் சாயப்பன செயதல். மற்றும் வேண்டுமாட்சியென்றது புறத்தோரறியாமற் புகுதல் போதல் செயதறகுக் கண்ட சுருங்கைவழி முதலாயின வுடைமை. (கூ)

எருo. எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி
யில்லார்க ணில்லதரண். கo.

எகூ ம் அதி.—பொருள்செயல்வகை. உகூரு

இ - ள். அரண் - அரண்,—வினைமாட்சித்து ஆகியக்கண்ணும் - மேற்சொல்லப்பட்ட மாட்சியெல்லாமுடைத்தாய விடத்தும்,—வினைமாட்சி இல்லார்கண் இல்லது - வினைசெயதற்கண் மாட்சியில்லாதார்மாட்டு அவையிலதாம். எ - று.

வாளாவிருத்தலும் அளவறியாது செயதலும் ஏலாதது செய்தலுமெல்லாம் அடங்க வினைமாட்சியில்லாரென்றும், ஏற்றவினையை யளவறிந்துசெயது காவாக்கால் அம்மாட்சிகளாற பயனின்றி யழியுமென்பார் அவையுடைத்தன்றென்றுங் கூறினார். இவையிரண்டு பாட்டானும் காப்பாரையின்றியமையாதென்பது கூறபபட்டது. (௧0)

௭௬ம் அதி—பொருள்செயல்வகை.

இனிப் பெரும்பான்மையும் நாடு அரணுமும் ஆக்கவுங் காக்கவும் படுவதாய பொருளைச் செயதலின திறம் இவ்வதிகாரத்தாற் கூறுகின்றார்.

௭௫௧. பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளல்ல தில்லை பொருள். ௧.

இ - ள். பொருள் அல்லவரைப் பொருளாகச் செயயும்பொருளல்லது - ஒருபொருளாக மதிக்கப்படாதாரையும் படுவாராகச செயயவல்ல பொருளையொழிய—பொருள் இல்லை - ஒருவனுக்குப பொருளாவதில்லை. எ - று.

மதிக்கப்படாதார் அறிவிலாதார், இழிகுலத்தார். இழிவுசிறபபும்மை விகாரத்தாறறொக்கது. மதிக்கப்படுவாராகச் செயதல் அறி

வுடையாரும் உயர்குலத்தாரும் அவர்பாற்சென்று நிற்கப பண்ணு தல். அதனால் ஈட்டப்படுவது அதுவே பிறிதில்லை யென்பதாம். ()

எ௫௨. இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர் செல்வரை
யெல்லாருஞ் செய்வா சிறப்பு. * ௨.

இ - ள். இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவர் - எல்லா நன்மையு முடையராயினும் பொருளில்லாரை யாவருமிகழ்வர்;—செல்வரை எல்லாரும் சிறப்புச்செய்வர் - எல்லாத்தீமையுமுடையராயினும அஃதுடையாரை யாவருமுயரச்செயவர். எ - து.

---

* இத்திருக்குறள் சேரமான்பெருமாணாயனார் திருக்கைலாய ஞானவுலாவில் எடுத்துரைக்கப்பட்டது.

௨௯௰ எ௫ ம் அதி.—பொருள்செயல்வகை.

உயரச்செயதல் தாந்தாழாது நிற்றல். இகழ்தறகணனுந தாழ் தறகண்ணும் பகைவா, நட்டார், நொதுமலரென்னும மூவகையா ருமொத்தலின், யாவருமென்றார். பின்னுங் கூறியது அதனை வலி யுறுத்தறபொருட்டு. (௨)

எ௫௩. பொருளென்னும் பொய்யா விளக்க மிருளறுக்கு
மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று. ௩.

இ - ள். பொருள் என்னும் பொய்யா விளக்கம் - பொருளெ னறு எல்லாராலுஞ் சிறப்பிக்கப்படும் நந்தாவிளக்கு—எண்ணிய தேயத்தச சென்று இருள் அறுக்கும் - தன்னைச் செயதவர்கரு தியவா நினைத்த தேயத்துச் சென்று பகையென்னுமிருளைக கெடுக கும். எ - று.

எல்லார்க்கும் எஞ்ஞான்றும் இன்றியமையாததாய வருதல

பறறிப் பொயயாவிளக்கமெனறும், ஏனைவிளக்கோடு இதனிடை வேறறுமைதோன்ற எண்ணியதேயத்துச்சென்றென் றுங் கூறினா, ஏகதேசவுருவகம். இவைமூன றுபாட்டானும் பொருளது சிறப்புக் கூறபபட்டது. (௩)

எருச. அறனீனு மின்பமு மீனுந் திறனறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள். ௪.

இ — ள். திறன அறிந்து தீது இன்றி வந்த பொருள் - செய யுநதிறத்தினையறிநது அரசன கொடுங்கோன்மையிலனுக உளதாய பொருள்—அறன் ஈனும இன்பமும ஈனும் - அவனுக்கு அறத்தை யயுங்கொடுக்கும், இன்பத்தையுங்கொடுக்கும். எ - று.

செயயுநதிறம் தான் பொருள்செயதற்குரிய நெறி. இலனுக வெனபது இன்றியெனத் திரிநதுநின்றது. செங்கோலனென்று புகழ்ப்படுதலானும் கடவுட்பூசை தானங்களாற் பயனெயதலா னும் அறனீனுமென்றும், நெடுங்காலநின்று துயக்கப்படுதலான் இனபமுமீனுமென்றுங் கூறினுர். அதனுன அத்திறக்கா[illegible] வெனபதாம். (௪)

எருரு. அருளொடு மன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம்
புல்லார் புரள விடல். ௫.

இ - ள. அருளொடும் அனபொடும் வாராப பொருள் ஆக் கம் - தாங்குடிகண்மாட்டுச செயயுமருளோடும அவா தமமாட்டுச செயயுமனபோடுங்கூடி வாராதபொருளீட்டத்தை—புல்லார் புர ளவிடல் - அரசா பொருநதாது கழியவிடுக. எ - று.

அவற்றோடு கூடிவருதலாவது ஆறிலொன்றாய் வருதல். அவ்வாறு வாராத் பொருளீட்டம் பசுமட்கலத்துணீர்போலச் செய்தானையுங்கொண்டிறத்தலின், அதனை புல்லாரென்றொழியாது புரளவிடலென்றுங் கூறினார். (௫)

௭௫௬. உறுபொருளு முல்குபொருளுந்தன் னொன்னார்த்
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள். ௬.

இ - ள். உறு பொருளும் - உடையாரின்மையிற் றானேவந்துறற பொருளும்—உல்கு பொருளும் - சுங்கமாகிய பொருளும்—தன் ஒன்னார்த் தெறுபொருளும் - தன்பகைவரைத் திறையாகக் கொள்ளும் பொருளும்—வேந்தன் பொருள் - அரசனுக்குரிய பொருள்கள். எ - று.

உறுபொருள் வைத்தாரிறந்துபோக நெடுங்காலம் நிலத்தின் கட்கிடந்து பின் கண்டெடுத்ததூஉம், தாயத்தார் பெறுததூஉமாம். சுங்கம் கலத்தினுங் காலினும் வரும் பண்டங்கட்கிறையாயது. தெறுபொருள் தெறுதலான் வரும் பொருளெனவிரியும். ஆறிலொன்றொழியவும் உரியன கூறியவாறு. இவை மூன்றுபாட்டானும் அஃதீட்டுநெறி கூறப்பட்டது. (௬)

௭௫௭. அருளென்னு மன்பீன் குழவி பொருளென்னுஞ்
செல்வச் செவிலியா லுண்டு. ௭.

இ - ள். அன்பு ஈன் அருள் என்னும் குழவி - அன்பினுலீனப்பட்ட அருளெனனுங்குழவி—பொருள் என்னும் செல்வச் செவிலியால் உண்டு - பொருளொன்று உயர்த்துச்சொல்லப்படுஞ்செல்வத்தையுடைய செவிலியான் வளரும். எ - று.

தொடர்புபற்ருதே வருத்தமுற்ருர்மேற் செல்வதாய அருள் தொடர்புபற்றிச் செலலுமனபு முதிர்ந்துழி உளதாவதாகலின் அதனை அன்பீன்குழவியென்றும், அது வறியார்மேறசெல்வது அவ்வறுமை களையவல்லார்க்காதலிற் பொருளை அதறகுச செவிலியென்றும், அஃது உலகிற்செவிலியர்போலாது தானேயெல்லாப் பொருளுமுதவி வளர்த்தலிற் செல்வச்செவிலியென்றுங் கூறினா.

எஙஅ. குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்ருற் றன்கைத் துண்டாகச் செய்வான் வினை. அ. [தொன்

இ - ள். தன் கைத்து உண்டாக ஒன்று செய்வான் வினை - தன் கையதாகிய பொருளுண்டாக ஒருவினையையெடுத்துக்கொ

உகூகூ எகூ ம் அதி—பொருள்செயல்வகை.

ண்டான் அதனைச் செய்தல்—குன்று ஏறி யானைப்போர் கண்டற்று - ஒருவன மலைமேலேறி நின்று யானைப்போரக் கண்டாலொக்கும். எ - று.

ஒன்றெனபது வினையாதல் செய்வானென்றதனாற் பெற்றும். குனறேறியான் அச்சமும் வருத்தமுமின்றி நிலத்திடை யானையும பானையும் பொருபோரைத் தானினிதிருந்து காணுமதுபோலக் கைத்துண்டாக வினையை மேற்கொண்டானும் அச்சமும் வருத்தமுமின்றி வல்லாரையேவித் தானினிதிருந்து முடிக்குமெனபதாம். (அ)

எ௫கூ. செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கு
மெஃகதனிற் கூரிய தில. கூ.

இ - ள். பொருளைச் செயக - தமக்கொன்றுண்டாகக் கருதுவார் பொருளையுண்டாக்குக;—செறுநர் செருக்கு அறுக்கும எஃகு - தம்பகைவர் தருக்கினையறுக்கும் படைக்கலம் அதுவாம்,— அதனிற் கூரியது இல - அதற்கதுபோலக் கூரிய படைக்கலம் பிறிதில்லை. எ - று.

அதுவாம் அதற்கென்பன அவாய்நிலையான் வந்தன. பொருளைச் செயயவே பெரும்படையும் நட்புமுடையராவர், ஆகவே, பகைவர் தருக்கொழிந்து தாமேயடங்குவரென்பார் செறுநர்செருக்கறுக்குமெஃகாமென்றும, ஏனையெஃகுகள் அதுபோல அருவப்பொருளையறுககமாட்டாமையின் அதனிற்கூரிய தில்லென்றுங்கூறினர். (கூ)

எகூ0. ஒண்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க்கெண்பொருளேனை யிரண்டு மொருங்கு. க0.

இ - ள். ஒண்பொருள் காழ்ப்ப இயற்றியார்க்கு — நெறியான் வரும் பொருளை இறபப மிகப் படைத்தார்க்கு—ஏனை இரண்டும் ஒருங்கு எண்பொருள் - மற்றையறனுமின்பமும் ஒருங்கேயெளிய பொருள்களாம். எ - று.

காழ்த்தல் முதிர்தல். பயன்கொடுத்தல்லது போகாமை யின் ஒண்பொருளென்றும், ஏனையிரண்டும் அதன விளைவாகலிற் றமே யொருகாலத்திலேயுளவாமென்பார் எண்பொருளெய் றுங் கூறினர். இவை நான்குபாட்டானும் அதனன் வரும்பயன் கூற ப்பட்டது. (௧0)